

HAL
open science

-
Eva Wilden

► **To cite this version:**

Eva Wilden. - . Eva Wilden. Institut français de Pondichéry;
École française d'Extrême-Orient, 2018, 978-2-85539-225-7. halshs-01892108

HAL Id: halshs-01892108

<https://shs.hal.science/halshs-01892108>

Submitted on 10 Oct 2018

HAL is a multi-disciplinary open access archive for the deposit and dissemination of scientific research documents, whether they are published or not. The documents may come from teaching and research institutions in France or abroad, or from public or private research centers.

L'archive ouverte pluridisciplinaire **HAL**, est destinée au dépôt et à la diffusion de documents scientifiques de niveau recherche, publiés ou non, émanant des établissements d'enseignement et de recherche français ou étrangers, des laboratoires publics ou privés.

அகநானூறு
என்னும்
நெடுந்தொகை நானூறு
முதற்பகுதி - களிற்றியானைநிரை (1 – 120)

தொகுதி 1
அறிமுகவுரை, கடவுள் வாழ்த்து - 50

A Critical Edition and an Annotated Translation of the
Akanānūru

(Part 1 - Kalirriyānainirai)

Volume I – Introduction, Invocation – 50

L'Institut Français de Pondichéry (IFP), UMIFRE 21 CNRS-MAEE, est un établissement à autonomie financière sous la double tutelle du Ministère français des Affaires Etrangères et Européennes (MAEE) et du Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS). Il est partie intégrante du réseau des 27 centres de recherche de ce Ministère. Avec le Centre de Sciences Humaines (CSH) à New Delhi, il forme l'USR 3330 du CNRS « Savoirs et Mondes Indiens ». Il remplit des missions de recherche, d'expertise et de formation en Sciences Humaines et Sociales et en Écologie dans le Sud et le Sud-est asiatiques. Il s'intéresse particulièrement aux savoirs et patrimoines culturels indiens (langue et littérature sanskrites, histoire des religions, études tamoules...), aux dynamiques sociales contemporaines, et aux écosystèmes naturels de l'Inde du Sud.

The French Institute of Pondicherry (IFP), UMIFRE 21 CNRS-MAEE, is a financially autonomous institution under the joint supervision of the French Ministry of Foreign and European Affairs (MAEE) and the French National Centre of Scientific Research (CNRS). It is part of the network of 27 research centres under this Ministry. It also forms part of the research unit 3330 "Savoirs et Mondes Indiens" of the CNRS, along with the Centre de Sciences Humaines (CSH) in New Delhi. It fulfils missions of research, expertise and training in Human and Social Sciences and Ecology in South and South-East Asia. It works particularly in the fields of Indian cultural knowledge and heritage (Sanskrit language and literature, history of religions, Tamil studies...), contemporary social dynamics and the natural ecosystems of South India.

French Institute of Pondicherry, 11, St. Louis Street, P.B. 33, Pondicherry—605001, India
Tel: (413) 2231609, Email: ifpcom@ifpindia.org Website: <http://www.ifpindia.org>

L'École française d'Extrême-Orient (EFEO), fondée en 1900 à Hanoï, est un établissement relevant du ministère français de l'Enseignement supérieur et de la Recherche dont la mission scientifique est l'étude des civilisations classiques de l'Asie. Son champ de recherches s'étend de l'Inde à la Chine et au Japon et, englobant l'ensemble du Sud-Est asiatique, comprend la plupart des sociétés qui furent indianisées ou sinisées au cours de l'histoire. Autour de ses dix-sept centres et antennes, installés dans douze pays d'Asie, se sont constitués des réseaux de chercheurs locaux et internationaux sur lesquels l'École a pu s'appuyer pour construire son essor. L'EFEO aborde l'Asie par des recherches pluridisciplinaires et comparatistes, associant l'archéologie, l'histoire, l'anthropologie, la philologie et les sciences religieuses. À Pondichéry, les projets de l'EFEO portent essentiellement sur l'indologie classique : sanskrit, tamoul ancien, histoire, histoire de l'art et des religions.

The mission of The French School of Asian Studies (EFEO), founded in 1900 in Hanoi and today under the aegis of the French Ministry of Higher Education and Research, is to study the classical civilisations of Asia. Stretching from India, in the West, across the whole of South-East Asia to China and Japan, the EFEO's research areas cover most of the societies which have been 'Indianised' or 'Sinicised' over the course of history. A network of international scholars working at the EFEO's seventeen centres and branch offices, which are spread across twelve Asian countries, has been essential in the development of the School's research programme. Interdisciplinary projects bring together scholars in the fields of anthropology, archaeology, history, philology, and religious studies. In Pondicherry, the projects of the EFEO focus mainly on classical Indology: Sanskrit, Old Tamil, History, and History of art and of religions.

École française d'Extrême-Orient,
22, avenue du Président Wilson,
75116 Paris, France.
Tel: (33) 1 53 70 18 60
Website: <http://www.efeo.fr/>

Pondicherry Centre of the EFEO
16 & 19, Dumas Street,
Pondicherry—605 001, India.
Tel: (91) (413) 2334539/2332504
Email: administration@efeo-pondicherry.org

NETamil Series

Classical Tamil is among the oldest literary traditions of the Indian sub-continent, one that reaches back to the first centuries CE and that produced many literary, devotional and theoretical works for more than a thousand years.

However, the palm-leaf manuscripts at our disposal for the study of this literature are, at best, approximately three-hundred years old, and the paper manuscripts for the most part are more recent still. In sharp contrast with current printed editions, these manuscripts exhibit an often bewildering degree of textual variation, from simple variants and occasional glosses to wide-ranging commentaries, many of which still await a first publication.

This wealth of primary material is inexorably yielding to the ravages of the sub-tropical climate and are for the most part not even properly catalogued. With each crumbling leaf, our chances of arriving at an understanding of how the Tamil intellectual universe was construed and interacted with other parts of the Indian world diminish.

Since 2012, an international team of scholars in India and in Europe have been working on the study of these materials from the early stages of digitisation through collation to studies of codicology, text-critical analysis and cultural history.

The aim of this NETamil Series, the direct outcome of their endeavour, is to present significant studies in the field, and thereby to attempt to reconstruct the processes of interaction and transmission that took place prior to the putative ‘Tamil renaissance’ of the 19th century.

Collection Indologie 134.1
NETamil Series 1.1

Critical Texts of Caṅkam Literature – 4.1
சங்க இலக்கியங்கள் செம்பதிப்பு வரிசை – 4.1

அகநானூறு

என்னும்

நெடுந்தொகை நானூறு

முதற்பகுதி – களிற்றியானைநிரை (1 – 120)

தொகுதி 1

அறிமுகவுரை, கடவுள் வாழ்த்து - 50

**A Critical Edition and an Annotated Translation of the
Akanānūru**

(Part 1 - Kalirriyānainirai)

Volume I – Introduction, Invocation – 50

Eva Wilden

**ÉCOLE FRANÇAISE D'EXTRÊME-ORIENT
INSTITUT FRANÇAIS DE PONDICHÉRY**

Comité Scientifique / Advisory Board

Diwakar Acharya (Oxford University),
Nalini Balbir (Université de Paris III et École pratique des hautes études),
Peter Bisschop (Leiden University),
R. Champakalakshmi (Jawaharlal Nehru University, retired),
Alexander Dubianski (Moscow State University),
Arlo Griffiths (École française d'Extrême-Orient),
François Gros (École pratique des hautes études, retired),
Pascale Haag (École des hautes études en sciences sociales),
Oskar von Hinüber (University of Freiburg im Breisgau, retired),
Jan E. M. Houben (École pratique des hautes études),
Padma Kaimal (Colgate University),
Kei Kataoka (Kyushu University),
Vempati Kutumba Sastry (Rashtriya Sanskrit Sansthan, retired),
R. Nagaswamy (Tamilnadu State Department of Archaeology, retired),
Leslie Orr (Concordia University),
Aloka Parasher-Sen (University of Hyderabad),
Pierre Pichard (École française d'Extrême-Orient, retired),
Herman Tiekens (Leiden University).

Comité de Lecture / Peer-review

Les éditeurs font appel à des spécialistes de leur choix.
The publishers call on experts of their choice.

© École française d'Extrême-Orient, 2018 (ISBN 978 2 85539 2257)

© Institut Français de Pondichéry, 2018 (ISBN 978-81-8470-219-4)

Typeset by T.V. Kamalambal

Cover photographs: Mullai flowers (N. Ramaswamy)

Cover design: Malte

Printed at Aurobindo Ashram Press, Pondicherry

Table of Contents

Vol. I

Preface	i
Introduction	v
Testimonia	lxxv
அறிமுகவுரை.....	lxxix
AN KV-50	1-323

Vol. II

AN 51-120	324-750
Appendices	751
Appendix 1	753
Appendix 2	775
Appendix 3	777

Vol. III

Introductory Note.....	3
1. The Old Commentary on KV-90.....	5
Abbreviations.....	143
2. Word Index for <i>Kalirriyānainirai</i>	147
3. Additional Indexes.....	429
3.1 Words Not Included in the DEDR.....	431
3.2 Words Not Included in the TL.....	444
3.3 Indo-Aryan Loan Words.....	447
Table of Quotations from the <i>Kalirriyānainirai</i>	452
Bibliography.....	463

Preface

After long years of study, the first part of the *Akanāṇūru*, the *Kaliriyānai*, is finally ready for publication. I do so with some trepidation because the format I had to choose, due to the material, is not one familiar to the scholarly audience, neither in Europe nor in India. The question is what do we want our critical editions to achieve? Do we just want to confirm the fact that our text is classical, that is, well-known and long established, glossing or smoothing over all the passages that actually are not so well or not at all understood? Or do we want to understand ourselves as one link in a long chain of transmitters who of old have the duty to hand on what has come down to them faithfully, wherever possible repairing the ravages of time, learning in the process and expecting others to learn and to do better after us?

The *Akanāṇūru*, although surviving in many manuscripts, including a number of old palm-leaf witnesses, has not had the good fortune to receive much attention. The real textual work on the primary witnesses was done by its first editor, U.Vē.Irā. Irākavaiyaṅkār. All that came after him just re-used the material he had assembled, and the knowledge of how this text had been retrieved and how it had to be re-assembled from two different defective transmission strands has long been forgotten in the process. Since, however, the main witnesses survive and since by now the technical possibilities allow for presenting them in their totality, I have chosen to reconstruct the early editing procedures and keep alive both strands: they are on equal footing in that they both go back to palm-leaf manuscripts as ancient as we can find them in the South. So, instead of freely choosing between the alternatives and changing the text without note wherever it does not conform to expectation, I try to

make sense of what is found in each strand, following the lead of another forgotten attempt at editing the text, extant in the form of a three-volume paper manuscript in the UVSL, a collation produced by Piṅṅattūr A. Nārāyaṇacāmi Aiyar. That makes for difficult reading since often a foot or line have alternative versions.

The consequence is that there are also multiple translations, and this will look especially strange to readers who are no longer familiar with the concept of a translation as a philological tool: a translation that does not seek to sound beautiful in places where the transmitted text is awkward – as is the case very often with texts like the *Akanānūru* that were not protected, to some extent at least, by a paraphrase commentary and that are bound to be corrupted in many places. Such multiple versions do not make sense to ears accustomed to free translation where anyway the author feels free to alter the syntax and wording of the poem to suit his idea of an English verse. The philological type of translation, however, is not made to be admired, but as an incentive to those who read it to engage with the text, to understand it better and to make an effort at finding out what is amiss and suggest emendations.

Many people I have to thank for helping me in this work. First of them is, as always, my late and lamented teacher T.V. Gopal Iyer with whom I still had the good fortune to read the Neytal portions of the text. Neytal was also shared with my colleague, and by now husband, Jean-Luc Chevillard, who was also the person to procure for me the first copy of Irākavaiyaṅkāra's edition, and with the participants of the CTSS 2005, beginning with Alexander Dubianski. Many passages were read and many points discussed with the other old members of the *Caṅkam* project, T. Rajeswari, G. Vijaya venugopal, Thomas Lehmann, and with the slightly newer colleagues from NETamil, Indra Manuel, K. Nachimuthu, T. Rajarethinam, Giovanni Ciotti, Jonas Buchholz, Victor D'Avella, Erin McCann and

Suganya Anandakichenin. Among them special thanks go to G. Vijayavenugopal for producing, yet again, a Tamil version of my introduction and to Erin McCann for going all over the English of my translation. I thank, as usual, N. Ramaswamy and G. Ravindran (who sadly and unexpectedly passed away in 2016) for their manuscript photographs, the curators of the U.V. Swaminatha Iyer Library and the Government Oriental Manuscript Library in Chennai, of Tiruvāṇṭuṭurai mutt as well as the National Library in Kolkatta for giving the permission to photograph and Mr N.D. Logasundaram (Mylapore) for his kind help in procuring the publishing details of another old Akam edition. I am grateful to T.V. Kamalambal for the type-setting, and to Barbara Bomhof for cross-checking my indexes. As ever, I thank my colleagues from the EFEO, Dominic Goodall, S.A.S. Sarma, Charlotte Schmid, Valérie Gillet and Hugo David, for their support through all the years. The printing of the book was funded by the ERC Advanced Grant 339470, entitled NETamil.

Eva Wilden, Pondicherry, August 2017

Introduction

1. The *Akanānūru* in Old Tamil Love Poetry

The *Akanānūru* (AN), “Four Hundred on Akam”, is one of the reputed *Caṅkam* anthologies (the oldest surviving part of Tamil literature), included in the *Eṭṭuttokai*, the “Eight Collections” of single stanzas, and it probably belongs in significant parts, to the oldest stock. It is called, by its second name, the “Collection of Long Poems” (*Neṭuntokai*)¹, and it consists of 400 poems ranging from 13 to 33 lines. It is traditionally divided into three books, *Kalirriyānainirai*, “Row of Bull Elephants” (AN 1-120), *Maṇimiṭaipavaḷam*, “Coral Interspersed with Gems” (AN 121-300) and *Nittilakkōvai*, “String of Pearls” (AN 301-400), the first of which is contained in the present volume. Its style is dense, its language obscure, and its state of philological decipherment as yet imperfect. Most of this can be said of all the texts of the *Caṅkam* corpus, an area of study which is comparatively young and where the word philology has never been writ large. With a few exceptions work has been restricted to a few glossaries, dictionaries and general grammars, commentaries in Tamil and more or less poetic translations, most of them into English. As far as the AN is concerned, because of its peculiar complexity, due first of all to the intricacies of syntax in constructions that can have

¹ It is not clear when the designation “*Akanānūru*” came into general use. Of the two manuscript strands, the Vulgate uses it, but the second strand still adheres to *Neṭuntokai*. In the famous list of works from the third *Caṅkam* preserved in the preamble to Nakkīraṅ’s commentary on the *Iraiyaṅār Akapporuḷ* the work is referred to as “*Neṭuntokainānūru*”, while in the commentaries on the *Tolkāppiyam* we find the terms “*Neṭuntokaiippāṭṭu*” and, more frequently, simply “*Akappāṭṭu*”. There are also references to the headings of two of the three parts of the AN, namely *Kalirriyānainirai* and *Maṇimiṭaipavaḷam*, while the third and last part, the *Nittilakkōvai* is not mentioned. For detailed references see Wilden 2009: 160.

more than 30 lines, this text has been even less often edited, commented upon and translated than most of the others.

So, predominantly for a non-initiated reader, but also in order to sketch some outlines in a contested field – what kind of text are we dealing with? “*Caṅkam* poetry” has come to be the most common designation for a corpus of lyrical literature belonging to the South of India of a prehistoric time. It is prehistoric in the sense that, apart from a few hotly debated short inscriptions and some archaeological relics, these texts are virtually the only source of information for several centuries. Which centuries these are is actually part of the question, but let us be simple and pragmatic here and say that it is the first three centuries of the common era. Our corpus consists of roughly 33,000 verse lines mostly in one comparatively simple meter, distributed over nine anthologies that share certain characteristics of style but are in part fairly disparate with respect to content.

The most outstanding common feature is a repertoire of formulae (a system of repetitive elements in the sense of Lord)² which seems to have its highest density in a group of four anthologies³ – *Kuruntokai* (KT), *Narriṅnai* (NA), *Akanānūru* (AN) and *Puranānūru* (PN) –, arguably the oldest layer, but is extended into the other five, and which leaves its traces well into the following pre-medieval literature, including the devotional literature, and even beyond. There has been the familiar debate as to whether the high share of formulaic elements can be seen as an indication for an oral origin of this poetry⁴, but since this discussion has been based on insufficient data

² Cf. Lord 1964; for formulae in *Caṅkam* literature, see Kailasapathy 1968, Vacek 2001 + 2007, Wilden 2006: 235-254.

³ This is a statement hard to verify for the time being, since reliable statistics as to this important point are currently not available. It is, however, more than just impressionistic, because it is based on extensive research work connected with the edition and translation process not only of a part of the AN, but also of the NA and the KT.

⁴ See the discussions in Zvelebil 1973 and Hart 1976.

and it is as such insoluble, it is better to refrain from joining the argument. However, there is some evidence for the disintegration of formulaic systems and clear intertextual references (i.e. quotations) both of which point to the fact that a written stage must have been reached within the texts transmitted to us. To be slightly more precise, it seems possible to distinguish at least three stages, namely the free and “natural” use of a limited set of themes and *topoi* with a high share of formulae, a gradual extension and complication of themes with less formulae, and a play on the conventions by using formulae as quotations, thereby breaking up patterns and extending the borders of what can be said. The formulaic repertoire is matched by a set of fairly rigid poetic conventions.

As for contents, tradition distinguishes two genres: Akam (interior) and Puṛam (exterior). Akam is as a concept fairly homogeneous and can aptly be described as a type of love poetry. It makes up the bulk of the corpus, namely five out of nine anthologies, besides the already mentioned three oldest ones, KT, NA and AN – our text – also the slightly younger *Aiṅkurunūru* (AiN) and the considerably younger *Kalittokai* (Kali). Puṛam is more problematic, being a kind of portmanteau designation for quite different kinds of poems. Its kernel might have been poems on war and the eulogy of kings and chieftains. But we also find some smaller subgenres like the so-called messenger poems, as well as didactic poems in a broad sense of the word, among them those on the transitoriness of the world, which contain elements otherwise familiar from religious poetry. This is a possible point of extension into actual religious poetry which is also not totally absent: of the remaining four anthologies, two are entirely of Puṛam genre, the fourth old one, i.e. the PN, and the *Patirrupattu* (Pati), while the *Pattuppāṭṭu* contains ten long poems (or “songs”), which are partly Puṛam. The rest of them defy genre distinctions, apart from the first one which is

religious in character, and the same can be said of the last (and probably latest) missing anthology, the *Paripāṭal*, where the religious share is even higher.

The language of the corpus has been termed Old Tamil and, judging from the morphological and syntactical variety, there must have been quite a long development from the time of origin of the earliest poems until the anthologisation of the latest texts. Argument in this field, however, still moves on slippery ground, since the philological basis in the form of reliable editions and grammatical statistics is not yet given. The most remarkable linguistic feature, and one that justifies a designation like “*Caṅkam* Tamil”, is the scarcity of morphological marking. Although there is a full-fledged morphology, i.e. a case system and a fairly complex aspectual system of finite and non-finite verb forms, we observe a clear tendency not to mark case endings at all (or only by oblique forms) and to use lengthy constructions of non-finite forms which can even be reduced to mere verbal roots. Syntax is regulated by word-order and by the employment of a variety of modal particles, not unlike in the case of Classical Chinese. The basic vocabulary is, on the whole, Dravidian, but there is a tangible influx of Indo-Aryan, both Sanskrit and Prākṛit. The old anthologies indexed so far, that is KT and NA, show a constant figure of about 5% Indo-Aryan vocabulary, with a growing tendency for the AN.⁵

The form in which the *Caṅkam* poems have come down to us bears the marks of a complex process of canonisation followed by a slow decline and a re-canonisation at the verge of the modern era, analysed in detail in Wilden 2014. While the four old anthologies that seem to be simply compilations of poems come into being over

⁵ To give just one rough figure, the 120 poems of the *Kalirriyāṇainirai* contain 74 separate lexical items of Indo-Aryan borrowing, which occur, with their derivations and variants, some 230 times.

several centuries, are divided into the two major genres Akam and Puṛam and are distributed according to length, the other five exhibit ordering principles which suggest that they may have been composed as anthologies. The further grouping into hyper-anthologies appears to have taken place in two steps, first a collection of six anthologies under the patronage of the Pāṇṭiyas, containing KT, NA, AN, PN, AiN and Pati, all endowed with invocation stanzas (*kaṭavuḷ vāḷttu*) from the hand of Pāratampāṭiya Peruntēvaṇār (presumably lost in the case of the Pati), to which were later added the *Kalittokai* and the *Paripāṭal*. A considerable amount of the non-epic, non-devotional pre-medieval literature that remained was subsumed under the title of *Kīlkkāṇakku*, “the minor works”, traditionally eighteen in number.

There appear to be at least two major gaps in the transmission and reception of the corpus.⁶ From the beginning of the second millennium (again roughly and conveniently) onwards we perceive a kind of *Caṅkam* renaissance, finding its expression in a vast body of commentaries on the older texts, especially on the theoretical ones. But the commentators in many places are clearly at odds with what they are trying to understand and explain, thus testifying that a break must have taken place. Variations on the title pair of *Eṭṭuttokai* and *Pattuppāṭṭu* are attested in the poetic commentary tradition from the 12th century onwards, and literally thousands of poems are quoted. Interest was flagging after the 15th century, no doubt in part due to political upheaval and difficult times. The last point when there is evidence that the anthologies themselves were still read is during the resurrection phase of the 17th century Nayak courts, in the restorative grammar *Ilakkaṇa Viḷakkam*, which quotes not only examples known

⁶ Was there another gap already before the stage of anthologisation? If we are entitled to see the growth of at least a part of the *kīḷavi-s* (the miniature commentaries added to the single poems), as an indication of estrangement, there is reason to believe that it was getting harder (for the audience? for the scholars themselves?) to understand directly the wording and impact of the poems.

from the earlier tradition, but also a couple of new ones. Afterwards interest seems to have declined into a stage of near-oblivion – near, because obviously manuscripts were still being copied. In any case, when by the end of the 19th century the scholars like Ci.Vai. Tāmōtaram Piḷḷai and U.Vē. Cāminātaiyar came and began to resurrect disintegrating bundles of palm-leaves from libraries all over the country, they perceived themselves as rediscoverers of the forgotten body of Classical Tamil literature.

What, then, makes this poetry complicated, apart from a language as yet imperfectly understood? This question seems to have been asked quite early on. One of the remarkable and theoretically interesting traits of *Caṅkam* poetry is that it has been accompanied almost from the beginning onwards by a poetological sister-tradition, for the early period in the form of the venerable grammar *Tolkāppiyam*, whose third and last part deals with poetics, and the *Iraiyānār Akapporuḷ* (already mentioned above). These have been of immeasurable help to later scholars who tried to understand *Caṅkam* poetry, all the more since many original discussions of particular poems are to be found in the extensive commentaries on the poetological treatises. It also has been a major obstacle for developing an independent and unbiased access to the texts themselves, because most of the time it has been taken for granted that the descriptions and prescriptions given by poetics offer an adequate depiction of their object. In fact, the interrelation between poetics and poetry is a rather delicate affair and it shifts over time.

Nevertheless, without being acquainted with the basic frame of conventions as set down by the theoreticians, it is virtually impossible to understand what is going on in the larger part of the poems, and so a brief outline has to be given here.⁷ Since the AN is an Akam

⁷ Actually, for the last 30 to 40 years these brief outlines are legion. In almost every book on *Caṅkam* literature one is to be found, the earliest, and perhaps the

collection, what follows will deal with Akam only, as was also the case with the bulk of the poetological literature. The main concerns of poetics are twofold, but the distribution of space allotted to each of the two parts is very uneven, and it is important to note that the attention paid by scholars in recent years has diametrically reversed the situation. The actual chief interest of the treatises is an ever-extending range of poetic themes and sub-situations. Love poetry is supposed to take place in the form of dialogues and monologues on the part of a given set of speakers and listeners. These are generally the woman in love (SHE), her confidante, the man in love (HE), his friend, the mother or foster-mother of the woman, the rival woman, the bard or the charioteer (as HIS confidants) and spectators of the scene. Their situations of speech and their modes of social interaction become more complex in the course of time, until they reach a stage of conventionalisation into a complete series with the early medieval poetics, which give the frame of a love-story for the *kōvai* genre, a form of poetry still *en vogue* until the 19th century.⁸

What shapes our image of Tamil poetics today, however, is a structural description of a poetic universe as consisting of five regions (*tiṇai-s*), Ramanujan's famous "interior landscapes". The poetic description of a love situation and the feelings appropriate for it is making use of an imagery connected with a particular landscape: the mountains (*kuriñci*), the seaside (*neytal*), the woodlands (*mullai*), the littoral area (*marutam*) and the wastelands (*pālai*). Each landscape or region is associated with particular seasons, day times, fauna, flora, inhabitants, and, last but not least, moods and themes. Here,

most influential, being the one given by Ramanujan in his famous "Interior Landscapes" of 1967, the first widely read, and up to this day unsurpassed, literary translation of *Caṅkam* poetry into English.

⁸ This process of growth of poetic themes and their gradually being molded into a fixed sequence of events has been investigated by Takahashi 1995.

however, the problems of reference begin, since not only is theory far from being unambiguous, but it is moreover clearly at odds with the practice. The most basic theoretical problem has to be named here, since it is of immediate impact for the understanding of the poems in question here. According to contemporary interpretation, each of the five landscapes is associated with just one basic mood: *kurinci* with union (*puṇartal*), *pālai* with separation (*pirital*), *neytal* with distress (*iraṅkal*), *mullai* with patient waiting (*iruttal*), *marutam* with quarrelling (*ūṭal*). But this kind of rigidity is not at all in keeping with the spirit of the early poetry, which rather seems to allow for nearly all kinds of combinations. Interestingly, in this case, it is also not in keeping with the text of the *Tolkāppiyam*, but can be traced back to the first commentary interpretations.⁹ In other words, we do not only have to keep apart poetry and poetics, but also the different layers of poetological thinking.

Coming back to the AN, its arrangement is not a free sequence of poems as in the other two early Akam anthologies, the KT and the NA, but the AN is divided into the three books named above (*Kalirriyānainirai*, *Maṇimitaipavaḷam*, *Nittilakkōvai*), and into decades with a specific sequence of *tiṇai*-s. This sequence is specified in a mnemonic stanza in *Veṇpā* metre integrated into the traditional colophon:¹⁰

பாலவியமெல்லாம்பத்தாம்பனிநெய்த

னாலுநனிமுல்லைநாடுங்கான்-மேலையோர்

தேறுமிரண்டெட்டிவைகுறிஞ்சிசெந்தமிழி

னாறுமருதமவை.

⁹ For a fuller argument and a quotation of the passages in question see Wilden 2002.

¹⁰ It is attested in the following mss.: TT [TVM /] (p. 39, l. 13f.–40.7), C1 [UVSL 237] p. 1, C5c [UVSL 11/73] p. 201f., C6 [UVSL 4/66] p. 258f., C7a [UVSL 5/67] im. 320ff., G1 [GOML R-5734/TR1050] p. 262f.

*pālai viyam ellām pattām paṇi neytal
nālum naṇi mullai nāṭum-kāl – mēlaiyōr
tērum iraṇṭ’ eṭṭ’ ivai kuṛiṇci cem taṃiḷiṇ
ārum marutam avai.*

“*Pālai*[is] all the odd ones, the tenth will be dewy *neytal*, all the fourth [is] ample *mullai*, at the time one examines [the matter] – to the former ones these second and eighth are known [as] *kuṛiṇci*, in sublime Tamil all those that are sixth [will be] *marutam*.”

To sum up, for every ten poems, there will be five *pālai* poems (n° 1, 3, 5, 7, 9), one *neytal* poem (n° 10), one *mullai* poem (n° 4), two *kuṛiṇci* poems (n° 2, 8) and one *marutam* poem (n° 6). The AN is the first anthology to be sorted according to *tiṇai*, as is standard for all the Akam collections to follow, but it is the only one with so palatable an imbalance between the settings. However, it has to be pointed out that *pālai* does not have to be taken very literally, since it has become the portmanteau category that integrates all the poems that are difficult to classify since they mix *tiṇai*-s. This feature was sanctioned as *tiṇaimayakkam*, “the mingling of *tiṇai*-s”, by the poetological tradition and there are two aspects to be taken into consideration when dealing with it. Firstly, it is a way of accounting for many early poems that were composed before the system was fully established and rigidly applied. Secondly, it gives poetic licence to a device that makes it possible, for the poet, to exploit not one but several sets of associations within the workings of the poetic universe. Moreover, quite a lot of the later material integrated into the AN seems to have found a place under *pālai*.

One of the findings of this critical edition is that it would not have been possible to restore the original *tiṇai* sequence without the help of the mnemonic stanza, since it had been distorted in the bulk of

the manuscript transmission, as will become obvious when discussing the mss. and their inter-relations.

2. The Textual Basis

2.1 Editions, Commentaries, Translations

The first edition of the AN seems to have been published as late as 1918. It was an edition by Irā. Irākavaiyaṅkār of the first part only (*Kaḷirriyānainirai*), that is, the first 120 poems, the first 90 of them being the only portion for which an old commentary has been transmitted. Like all the old anonymous commentaries¹¹ it is not an extensive word-by-word paraphrase as is the “modern” standard, but a collection of glosses for difficult words, occasionally enriched by a summary of the content and syntactical structure of the poem plus a few discussions of imagery. This work was taken up and completed in 1926 (*Kaḷirriyānainirai*: AN KV-120), 1924¹² (*Maṇimiṭaipavaḷam*: AN 121-300) and 1933 (*Nittilakkōvai*: AN 301-400) by Vē. Irāja-kōpālāryaṅ, reproducing the already printed first part with the old commentary and writing his own paraphrase commentary up to AN 160. These three parts were also integrated in 1933 in a beautiful and careful edition¹³, virtually free from misprints and following the traditional *sandhi*, adding a number of variants, between two and six

¹¹ “Old” in the case of a commentary means, alas, certainly not premedieval. Actually, we have no clue here as to external chronology, but, expressed in internal terms, this might mean, post-Ilampūraṅar (the first *Tolkāppiyam* commentator) and pre-Nacciṅārkkīṅiyar (the most famous *Tolkāppiyam* commentator, climax of the medieval renaissance – dated in different entries of Zvelebil’s *Lexicon of Tamil Literature* to the 13th, 14th and 15th century respectively – who has also written commentaries on the *Kalittokai* and on the *Pattuppāṭṭu*).

¹² My reproduction of the copy kept in the UVSL lacks the title page, but Irāja-kōpālāryaṅ’s preface is dated to *rutirōtkāri v^o, āṅi m^o*.

¹³ Irā. Irākavaiyaṅkār’s introduction is still reprinted there, and it makes mention of the use of seven manuscripts, a list to be discussed below at the end of section 2.2.

per poem, without, however, naming the source (as is the traditional way), and footnotes. Most of the comparatively few variants taken up and eventually even put into the text by the later editors and/or translators are already to be found here. In other words, there is no evidence that fundamental philological work on the basis of manuscripts has ever been done afterwards, with the exception of Vaiyāpurip Piḷḷai. The UVSL keeps a copy of the brochured *editio princeps* of the first part, nowadays difficult to find, so the matrix of our text is the 1933 edition (integrating the separate volumes from 1924, 1926, 1933), as the oldest available version of the constituted text.

Next in line is Vaiyāpurip Piḷḷai's *Caṅka Ilakkiyam* edition of 1940, a two-volume set of the complete *Caṅkam* corpus, arranged according to the names of the poets in alphabetical order. It contains no commentary and no variants, but often deviates from the earlier text, and his preface contains the second and last list of manuscripts for the AN. The *sandhi* is on the whole retained, but, as is the case with nearly all modern editions, treated arbitrarily and dissolved in unpredictable places, without, however, tampering with the metrical feet.¹⁴ Here we find the first specimens of *-il*, a locative suffix, for *-in*, an oblique suffix, to be found in the manuscripts, which has led to the unquestioned belief in *-il* as the primary locative suffix already in *Caṅkam* Tamil.

What comes closest to a reference edition in the case of AN is the Kaḷakam edition by N.M. Veṅkaṭacāmi Nāṭṭār and R. Veṅkaṭacalam Piḷḷai, first published in three volumes in 1945, 1946 and 1947,

¹⁴ This seems to be partially the case also with the manuscripts, a problem which will be discussed below. As for the older editors, as far as I can see Narāyaṇacāmi Aiyar in his NA has preserved or restored *sandhi*, while Cāminātaiyar in all his editions has dissolved it only at the end of a line, without, however, being consistent in that respect.

and reprinted several times over the next decades. With a few variations (most of which are printing mistakes) it reproduces the text established by Irā. Irākavaiyaṅkāṛ/Vē. Irājakōpālāryaṅ, and it gives a number (but not all of his) variants in footnotes. It contains a paraphrase, also for the first 90 poems, which means that the old anonymous commentary is not reproduced anymore. This paraphrase is supplemented by an additional commentary and parallel passages in the way developed by Cāminātaiyar. The metrical feet are left intact, but *sandhi* is partly (and again unpredictably) dissolved or modernised. Since 1973, the Kaḷakam edition has been printed with a new commentary by P.V. Cōmacuntaraṅār. As it does not try to improve on the established text and variants, it has not been consulted here.

The next significant attempt at textual improvement (although as such in some respects dubious) is the Rājam edition of 1958, a project borne by a group of scholars with the aim to make the whole classical corpus available and more easily readable to a larger public.¹⁵ Again this is a version printed without commentary or variants (and thus the whole AN easily fits into a single volume). Again there are changes in the text, based on variant readings from the editions of Irā. Irākavaiyaṅkāṛ/Vē. Irājakōpālāryaṅ and of Vaiyāpurip Piḷḷai, but again we find no kind of record of these proceedings, neither in the form of an extensive introduction nor of notes. This is the first edition where the metrical feet are broken up into a complete word split, the *sandhi* is completely modernised (apart from occasional, obviously either thorny or simply overlooked passages), and the sentence border(s) are marked by western punctuation. What has started by and by with the Kaḷakam edition, the introduction of

¹⁵ The constitution of this group, the individual contributions and their general way of working, are in itself an object of research, one part of the modern history of Tamilistics that ought to be written one of these days.

modern suffixes and the disambiguation of the text in places where the *sandhi* allows for several different readings, has become the rule here.

One further edition of the AN has been published by the U.V.S. library in three volumes in 1990. The editor is Vē. Civacupira-*maṇiyaṅ*, who has also written a commentary of his own. Whether he has made wide use of the extensive manuscript materials of his library (on which see below), is unclear. The text printed by him contains a number of uncommented deviations and he gives no variants. Here we find, however, the first text with a virtually completely restored classical *sandhi* (as is found in manuscripts, but also with Irā. Irākavaiyaṅkār/Vē. Rājakōpālāryaṅ), including some possible hyper-corrections. Since 2004, in the wake of the Classical Tamil debate, a number of further editions have appeared, but none of them goes back to the sources.

As for translations, for the longest time, it has to be stated, the AN was not translated at all. While for nearly all the other anthologies we find, from the 1960s onwards, a variety of more or less poetic renderings – with the exception only of the *Kalittokai*, which is extremely difficult¹⁶ – translating the AN was restricted to an occasional poem in one of the many lyrical anthologies.

The first complete English translation of the AN was accomplished in 1975 by V.M. Cupiramaṇiya Aiyar. This is one of the sad chapters of *Caṅkam* philology, since this careful and erudite work has never seen the light of day. It rests unpublished in the library of the French Institute in Pondicherry, and I thank M Pierre Grard, then the director of the IFP, for allowing me to make use of the original typoscript, enriched by many handwritten notes on the

¹⁶ The first complete, and poetic, translation of the *Kalittokai* by V. Muruhan was published in 1999 by the Institute of Asian Studies.

part of the author.¹⁷ Unlike most published translations of any *Caṅkam* (or, for that matter, any old or medieval Tamil) work, it is completely free from literary aspirations, but simply tries to render the Tamil verse into English prose, often very clumsily and in an un-English manner, especially with respect to syntax, but upon the whole perfectly intelligible. Unfortunately there is still the tendency – as is expected to be the case with the late output of a tradition relying heavily on commentary and gloss, in contradistinction to analysis – to enrich the laconic Tamil text with the knowledge of the initiate. But there is an attempt at least to represent the original wording and structure, without either the commentary’s understanding of it or the translator’s interpretation of the latter.

This approximately literal translation is accompanied by an explanation of the basic syntactic structure, by glosses for difficult words and by additional notes, most often containing cultural background information, but at times also grammatical reflections. Here the distribution and quality is slightly uneven. The number of notes seems to have grown up to the end of the text. Moreover Cupiramaṇiya Aiyar has added a rubric containing variants (as ever without sources). Quite a number of them are not confirmed by any other source. Unfortunately it is not possible to reconstruct the Tamil text he himself has used as a basis, but he seems to have made use of all the current editions (in his time most likely Irākavaiyaṅkār, Vaiyāpurip Pillai, Kalakam and Rājam), plus perhaps additional manuscripts, and in places he seems to have altered the text. The present work is indebted to the efforts of this half-forgotten predecessor.

In recent years, another complete AN translation by A. Dakshinamurthy has been published, in three volumes, by Trichy

¹⁷ One work similar in type, the complete translation of the *Narriṇai* by N. Kanda-cāmi Piḷḷai, has since been published by V. Aracu in the hors-série series of the IFP in 2008.

University in 1999. It gives the Tamil text face to face with the English translation – a very recent development followed mostly by the publications by the Institute of Asian Studies – but still it is literary rather than literal and does not contain notes, but occasional “suggestions” as to the inner meaning of a verse. A fashionable source at the moment are the online translations by Vaidehi Herbert; the latest printed translation is the one by George Hart, published in 2015.

2.2 Manuscripts

Altogether surprising is the number of handwritten testimonies left for a text like the AN, seemingly more than for most other anthologies, especially as far as palm-leaf witnesses are concerned. Unlike for the KT and the NA, today left with one palm-leaf manuscript each, for the AN five substantial palm-leaf manuscripts for the texts plus two further ones for partial commentaries could be located and digitised. In addition, six paper manuscripts, in part copiously annotated, are available for the text, and one more preserves an early modern commentary for the first 36 poems. As usual, the majority of sources go back to the UVSL in Cennai, a couple of late paper copies are found in the GOML, one old palm-leaf ms. each are found in Tiruvāṭuṭurai and in the National Library in Kolkatta, the latter a part of the Vaiyāpurip Piḷḷai collection. The manuscript material is distributed over a total of nineteen codicological units, listed roughly by age, but not completely, since the sigla were attributed before the precedence of mss. from the UVSL was firmly established:

Akanānūru: 19 (8/11)

TT palm-leaf ms. Tiruvāṭuṭurai [no number] 299-400 (missing: 336-343)

NL palm-leaf ms. NLK [3141/S.V.P. 91] complete (missing: 336-343)

C1a palm-leaf ms. UVSL [1075/2233] 3.kiḷavi-400.22b (missing: 336-343)

- C1b palm-leaf ms. UVSL [237] fragment: AN 400.22cd-26 + colophon
- C2 palm-leaf ms. UVSL [28] KV-351.7 (missing: 158.7ff.-172 + 204)
- C3 palm-leaf ms. UVSL [107] KV-351.7 (missing: 158.7ff.-172 + 204)
- C4 palm-leaf ms. UVSL [297]: old comm. on KV-90
- C4a palm-leaf ms. UVSL [292] fragment: 4-170? + old comm.
- C5a paper ms. UVSL [7/69] KV-120
- C5b paper ms. UVSL [8/70] 121-300
- C5c paper ms. UVSL [9/72] 301-400
- C6 paper ms. UVSL [4/66] complete (missing: 336-343)
- C7a paper ms. UVSL [5/67] KV-120, 301-400
- C7b paper ms. UVSL [10/71] 121-125, 193-299, 126-192 (missing: 147, 149, 152, 230, 300)
- C8 paper ms. UVSL [6/68] (illegible on account of lamination)
- C9 paper ms. UVSL [11/73] KV-399 (missing: 7, 317, 322)
- G1 paper ms. GOML [R.5734/TR.1050] complete (missing: 336-343)
- G2 paper ms. GOML [R.5735/TR.1051] KV-325
- G3 paper ms. GOML [R.5736/TR.1052] fragment: KV-36 + recent comm.

In the case of the AN, discrepancies between the manuscripts listed in various catalogues and the ones actually found are minor, as documented in Wilden 2014: 88-99; only one ms. from the GOML (D.201) is misidentified as AN and has to be discounted. There are only two manuscript descriptions from the early editions, going back to Irākavaiyaṅkār and Vaiyāpurip Piḷḷai respectively, and will be discussed later. The following detailed description of the AN mss. is reprinted from the complete descriptive catalogue of *Caṅkam* mss. contained in Wilden 2014: pp. 56-62.

- TT* palm-leaf manuscript from Tiruvāvaṭuṭurai [no number¹⁸, cover says “Eṭṭuttokai”, followed by *AiN* and *Pati*] 20 folios, 30x5cm, 14 or 15 lines per page, old and worm-eaten, a very few crumbling margins, still very legible apart from single *akṣara*-s. Incomplete: 299–400 (apart from 336.19d–343.15c), though misnumbered by one downwards. This is the distinctive mark of the best-attested transmission strand; the complete manuscripts of this line begin the mistake with poem 107 [mss. of this line are marked by an asterisk *].¹⁹ European page numbers in blue (1–40). Traditional colophon (p. 39, l. 13f.–40.7).²⁰ Traditional script, beautiful and quite conservative: old characters for the *r* series, no *pulli*-s, no differentiation between long and short *e/ē* and *o/ō*, nor between *ā* and *ra*, traditional (and quite regular) *sandhi*, *scriptio continua*, few scribal errors. The text of the poem is followed by *kiḷavi* and number; occasionally markings for metrical feet have been inserted by vertical strokes with a pencil. Closely agreeing with the other mss. marked by an asterisk, i.e. NL, C1, C5, C6, G1, G2.
- NL* palm-leaf manuscript from the National Library in Kolkatta [3141//S.V.P. 91] 102 folios, 32x5cm, 11 lines per page, excellent state of preservation (AC-kept), but many photos slightly out of focus. Complete (apart from 336.19d–343.15c) and misnumbered from 107 onwards, with traditional

¹⁸ Both the Tañcāvūr and the IAS catalogues give the registration number 77, but this does not concur with reality. In the physical mutt library, no. 77 is the *Tiruppātirip Puliyūr Purāṇam*.

¹⁹ To be precise: No 107 actually includes the last 8 lines of 108, while the first 10 lines of 108 are missing. The result is that from here on (i.e. ms. counting No. 109) all the poems are counted one below their original number. This is kept up until No 387. Then the number 388 is skipped, so that for the last 11 poems we are back with the traditional counting. This is true for TT also.

²⁰ For the text of the very lengthy final colophon of the *AN* with variations, cf. colophon section.

colophon (f. 102b [illegible since photo out of focus]). Traditional script, legible and quite conservative: old characters for the *r* series, no *pulli-s*, no differentiation between long and short *e/ē* and *o/ō*, nor between *ā* and *ra*, traditional (and quite regular) *sandhi*, *scriptio continua*. The text of the poem is followed by *kiḷavi* and number. The folios are numbered on one side only in Tamil. Closely agreeing with the other mss. marked by an asterisk, i.e. TT, C1, C5, C6, G1, G2.

- C1* palm-leaf manuscript from the UVSL [1075 = part of the serial *Eṭṭuttokai* ms.] 90 folios, 36x4cm, 10 lines per page, worm-eaten and partly crumbling margins, but very legible (hand changing on p. 160). European page numbers in black (142–321); *pada* index in the margin. Incomplete: 3(*kiḷavi*)–400.22b (except AN 46.12c–50 (between p. 165/166)²¹, 123.14–128.7a (between p. 197/198), AN 336.19d–343.15c), misnumbered from 107 onwards, completed by [237] (p. 1) AN 400.22cd–26 with traditional colophon (followed by *PN*). [The beginning might be found if the rest of the serial ms. can be located.] Traditional script without *pulli-s* or distinction between *e/ē*, *o/ō*, *ā/ra*, old characters for the *r* series, *scriptio continua*, traditional order giving poem, *kiḷavi*, author and number. Occasionally the texts contains blank *akṣara-s* (rarely more than one or two in sequence), indicating that the matrix was already no longer decipherable, occasionally we find corrections between the lines written in the same hand. From p. 160 onwards the writing is denser (11 lines per page); both blank spaces and errors become much more numerous. Closely agreeing with the other mss. marked by an asterisk, i.e. TT, NL, C5, C6, G1, G2.

²¹ In these cases apparently one leaf of the original manuscript was lost, since what is missing covers the text of about four poems, while each page carries on average two poems.

- C2 palm-leaf manuscript from UVSL [28] 157 folios, 41.5x2.5cm, 4–5 lines per page, basically good condition (apart from a few broken leaves and some worm-holes, but difficult type of palm-leaf, very thin and uneven with curling margins, so that rarely all lines on one leaf are clearly in focus. European page numbers in black (1–314). Incomplete: KV + 1–351.7 (p. 1/2 half missing = additional leaf of AN 1–3 and mostly illegible; missing: AN 158.7ff.–172, 204). Traditional script without *pulli*-s or distinction between *e/ē*, *o/ō*, *ā/ra*, old characters for the *r* series, *ṭa* with elongated horizontal stroke, *scriptio continua*, traditional order giving poem, *kiḷavi*, author and number. Scribal errors are comparatively few, but especially the first and last lines on the page are often hard to decipher; many blank spaces, in length between *akṣara*-s and several *cīr*. First representative of the second strand of transmission; closely agreeing with C3.
- C3 palm-leaf manuscript from the UVSL [107] 78 folios, 47.5x4cm, 12–13 lines per page, good condition, dated to Kārttikai month, year 902 [Kollam] = November 1726 C.E., scribe named Reṅkanātaṅ. European page numbers in black (1–154). Head colophon with marginal blessing in *grantha* (śrīṣṭm śubham astu) with four devotional Vaiṣṇava stanzas and a series of blessings (902 k^{o22} kārttikai māta mutal reṅkanātaṅ eluti varukiratu...caṅkattār pāṭiya neṭuṅtokaiyum turaiyuṅ kavi pāṭiṅ pērkalum elutiṅirukkutu. maḷimāravaraṅ taṅ malar aṭiyē taṅcam. [grantha:] śubham astu. ṣṣṣ rāma jayam. keruṭāya namaḷ.). Incomplete: KV + 1–351.7 (missing: 158.7ff.–172, 204, page number 47/48 omitted). Traditional script without *pulli*-s or distinction between *e/ē*, *o/ō*, *ā/ra*, old characters for the *r* series, *scriptio continua*, traditional order

²² For the symbols used to abbreviate the year designation of the Kollam era, see Ciotti/Franceschini (forthcoming).

giving poem, *kiḷavi*, author and number. Scribal errors are comparatively few, many blank spaces, in length between *akṣara*-s and several *cīr*; second representative of the second strand of transmission; closely agreeing with C2.

- C4 palm-leaf manuscript from UVSL [297] 29 folios (title f., European page numbers 1-56; 49–50 blank), 40x3cm, 9-11 lines per page, old and brittle (possibly the second oldest after C4a), left third margin eaten away, partly up to one third of the leaf. Complete (according to colophon): old commentary on KV–90 (quotation of first *cīr* followed by commentary); misnumbered (p. 1–3 fragment of an alphabetical word list, named *akarāti* on p. 1; p. 4–48: AN 7.12–p. 48: AN 90; p. 53f.: AN KV–2; p. 51f.+55f.: AN 2 end–AN 7.8. Colophon (p. 48, 1.9): *neṭuntokai †††[to]ṇṇūru pāṭṭukk’ urai ~eḷuti muṭintatu. [grantha] dēvī sahāyam. Traditional script. Contains a number of readings unattested in other manuscripts and followed by Irākavaiyaṅkār.*
- C4a palm-leaf manuscript from UVSL [292] 10 folios (numbered 2–21), 42.5x3cm, 6–9 lines per page, very old and brittle (possibly the oldest still available and going back to the 17th century?), many crumbling margins and missing bits. Several European page numbers in blue and black (2–21). Incomplete: beginning with 4 and ending with 170 with line split(!) and commentary.²³ Traditional script. Deviations from the printed edition seem to be more numerous, but this ms. is hard to decipher and thus not yet collated.
- C5a–c*paper manuscript from the UVSL in 3 vols [7/69, 8/70, 9/72], *Kaḷirriyāṇainirai*, *Maṇimiṭaipavaḷam* and *Nittilakkōvai*, 289+225+206 pages, 27 x 16.5 cm, one poem per right page, long poems continued on the following left page, good

²³ It is highly unlikely that a mere 10 folios can contain all these 166 poems with commentary: collation will be necessary to gain certainty.

condition and easy reading (on yellowish lined paper in fine black ink, variants between the lines in pencil, same hand). Complete with traditional colophon (vol. 3, im. 383f.); the misnumbering beginning with AN 108 is corrected in pencil. This manuscript definitely belongs to the early 20th century, because the printed front page reads: *Eṭṭuttokaiyuḷ onrākiya Akanānūru. mutalāvatu Kalirriyānainirai. itu pārpala ēṭṭuppiratikalaik koṇṭu ārāyntu piṇṇattūr, A. Nārāyaṇacāmi Aiyar eḷutiya pustakam. cōpakirutu-v[arṣam].* “Akanānūru, which is one among the *Eṭṭuttokai*. 1. *Kalirriyānainirai*. After research into various palm-leaf manuscripts written by A. Nārāyaṇacāmi Aiyar of Piṇṇattūr. The year of Jupiter = 1903/04.” Ibid. for *Maṇimiṭaipavaḷam* and *Nittilakkōvai* (= vols 2+3). Traditional colophon at the end of vol. 3; the last two pages in vol. 3 add two anonymous stanzas not known from elsewhere and some further information not fully decipherable, but dated to 25-3-10, 27-3-10, 3-4-10 and mentioning as correctors Ulakarāta Piḷḷai from Tañcāvūr and Ārumukanayiṇār from Tiricirāppaḷli.] The script is modern with full marking, European page numbers (mostly in print), European poem numbers, text split in lines and *cīr* followed by *kilavi* and author. Closely agreeing with the other mss. marked by an asterisk, i.e. TT, NL, C1, C6, G1, G2, i.e., the matrix text was based on the misnumbered strand, but the lacunae are filled up from other sources, and additionally this highly legible and correct text contains some definitely superior readings not attested elsewhere, most probably emendations on the part of the compiler.

- C6* paper manuscript from the UVSL [4/66] 259 pages, 21x16cm, 25–26 lines per page, poems written on both sides, separated by blank space, brittle and worm-holed, just legible (on very brown paper in black ink – laminated), few variants between the lines in the same hand, many underlined words and

phrases. Complete (except AN 336.19d–343.15c), mis-numbered from 107 onwards; with traditional colophon (p. 258f.). Script in a transitional phase, basically no vowel marks and *kāl* distinction, but occasional *puḷḷi*-s, *scriptio continua*; European page numbers, poem, *kiḷavi*, author, number in Tamil. Closely agreeing with the other mss. marked by an asterisk, i.e. TT, NL, C1, C5, G1, G2.

- C7a paper manuscript from the UVSL [5/67] 317 pages, 21x20cm, about 16 lines per page, poems written continuously on both sides separated by several blank lines, very brittle and worm-eaten, partly in pieces, not beautiful but legible (on brownish paper in bluish-black ink), numerous corrections and variants (in black, blue, bluish and pencil). Incomplete: KV + 1–120 (*Kalirriyānainirai*), one green leaf, 301–400 (*Nittilakkōvai*) with traditional colophon (im. 320ff.). The missing *Maṇimiṭai pavaḷam* is found in ms. 10/71 = C7b. Modern script with full marking, *tinai* (partly added, always added after 301), European numbers in pencil, poems with full split of lines and *cīr*, *kiḷavi*, author, Tamil number; from 301 onwards Tamil numbers in blue. Bears testimony to readings from both basic strands (TT, NL, C1+6, corrected by C2+3, apparently via C9) plus some additional variations that might be quotations or conjectures.
- C7b paper manuscript from the UVSL [10/71] 408 pages, 33x21cm, poems on right pages, long ones continued on left pages, very brittle and some worm-holes, some crumbled pages, regular and legible (on yellowish lined paper in black ink), numerous corrections and variants (in black, blue, bluish and pencil) just as C7a and in the same hand. Incomplete: AN 121–125, 193–299, 126–192 (= *Maṇimiṭaipavaḷam*; AN147, 149, 152, 230 missing), but in another hand. Complement of ms. 5/67 = C7a. Modern script with full marking, European

page numbers, *tiṇai*, Tamil numbers (partly added in pencil), poems with full split of lines and *cīr*, *kiḷavi*, author. Bears testimony to readings from both basic strands (TT, NL, C1+6, corrected by C2+3, apparently via C9) plus some additional variations that might be quotations or conjectures.

- C8* paper manuscript from the UVSL [6/68] 182 pages, 21x17cm, 26 lines per page, poems written on both sides and shining through, irregular script in black, rarely notes in pencil between the lines. This ms. must have been laminated some 30 years ago and is by now so brown as to be virtually illegible. Perhaps complete, since with traditional colophon (p. 181f.). Traditional script without vowel marks or *pulli*-s, but modern *r* series, Tamil page numbers, *scriptio continua*, European pages numbers in red added on every other page; note on last page (same red pen): checked by N. Srinivasan, 2-8-70.
- C9 paper manuscript from the UVSL [11/73] 798 pages(?), 34x23 cm, one poem per right page, notes (and occasionally poem ends) on left page, front cover missing, very brittle, with some worm-holes, pages partly in tatters (photos with single pages and pieces), legible, regular script (on brownish lined paper in pencil or bluish or brownish ink, partly very faded; otherwise thick black ink), many variants between the lines, corrections and notes, in pencil, also on left pages (also in black, blue and bright blue), in several hands. Incomplete: KV + 1–399 (AN 7, 317, 322 missing). Script in a transitional phase, occasional marking of *e/ē*, *o/ō*, *ā/ra*, some *pulli*-s, mostly in additions and corrections, European poem numbers in bright blue, poems in *scriptio continua* without line break and *cīr* split, directly followed by *kiḷavi*; author and poem number in Tamil in separate line. Bears testimony to readings from both basic strands (mostly TT, NL, C1+6, corrected by C2+3, but for

Maṇimitaipavaḷam partly the other way round) plus some additional variations that might be quotations or conjectures.

G1* paper manuscript from the GOML [R.5734/TR.1050] 20x33cm, 269 pages, poems continuously written on both sides, separated by several lines, brittle and now laminated,²⁴ very clear and regular hand (on yellowish lined paper in black ink). Donated by the Bhavanandam Academy in 1955/56. Complete (apart from *AN* 336–343), misnumbered from 107 onwards, with traditional colophon (p. 262f.), followed by the beginning of a name index in a different hand, followed by another *AN* KV–5 in a different hand (less neat). The script is more like modern standard, but making no use of *pulli-s*, not distinguishing between *e/ē* and *o/ō*, but occasionally between *ā/ra*. Poems are divided into lines, but lines are not split into metrical feet, *sandhi* is upon the whole preserved, though there are deviations. Individual poems followed by their *kiḷavi(-s)*, author's name and European number; European page numbers. Closely agreeing with the other mss. marked by an asterisk, i.e. TT, NL, C1, C5, C6, G2 and sharing a number of new mistakes and lacunae with C9 and G2; possibly a copy from C9 before correction and adding a number of individual mistakes and corrections.

G2* paper manuscript from the GOML [R.5735/TR.1051] 20x32cm, 278 pages, poems written on both sides separated by blank lines, from 144 onwards one poem per page, brittle and now laminated, slightly flourished but regular hand (on yellowish lined paper in black ink). Donated by the Bhavanandam Academy in 1955/56. Incomplete: KV up to standard 325; misnumbered from 107 onwards. The writing seems to be in a transitional phase: occasional, but completely

²⁴ Ironically, the fee charged for the xerox copy of this ms. and the two following ones accorded to the EFEO was designed to pay for the lamination.

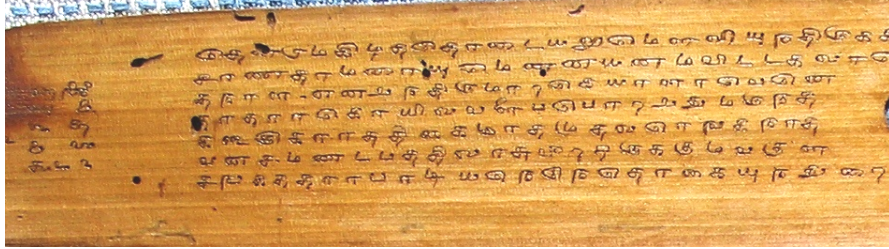
unreliable marking of *e/ē*, *o/ō* and *ā/ra*, most *pulli-s*, though some of them in odd places, *scriptio continua*, *cīr-s* not marked, the *sandhi* treated as in G1. Poems followed by *kiḷavi*, author and Tamil number; European page numbers. Closely agreeing with the other mss. marked by an asterisk, i.e. TT, NL, C1, C5, C6, G2 and sharing a number of new mistakes and lacunae with C9 and G1; possibly a copy from C9 before correction and adding a number of individual mistakes and corrections.

- G3 paper manuscript from the GOML [R.5736/TR.1052] 19x33cm, 218 pages, written on both sides, brittle and now laminated, regular hand (on yellowish lined paper in thick black ink). Donated by the Bhavanandam Academy in 1955/56. [Possibly a copy from a manuscript mentioned in the correction colophon to C5 as belonging to one Tañcāvūr Ulakanātapillai.] Incomplete: KV-36 + *urai* (often blank spaces for the poem text). Modern script with full marking, European page numbers, *tiṇai*, poems with full split of lines and *cīr* (if not blank), *kiḷavi*, author, commentary. The *urai* gives an extensive paraphrase in prose which for some of the poems takes up several pages. The paraphrase is rounded up by additional comments and parallels. This commentary is not identical with any of the printed ones. According to the unanimous judgement of the late EFEO pandits T.V. Gopal Iyer and T.S. Gangadharan it is, however, not old, but might go back to the late 19th or early 20th century.

To sum up briefly, the manuscript transmission neatly falls into four groups, two strands of transmission, a number of “contaminated” paper copies, that is, manuscripts that have made use of both strands, and finally some (unrelated) partial commentaries. The first strand has two main diagnostic features. Firstly, the first ten lines of AN 108 are missing while the last eight lines are added to AN 107. In

consequence from AN 109 onwards all the poems are counted one below their original number, wreaking havoc in the *tiṇai* arrangement. This counting continues up to AN 387, then the number 388 is omitted, and so the last eleven poems are back on track. Secondly, the poems AN 336.19d-343.15c are missing. The sigla for all the manuscripts exhibiting these two features have been marked with an asterisk in the mss. catalogue: eight manuscripts, distributed over eleven codicological units, fall into this category, a majority that justifies calling this strand the Vulgate. Since, moreover, three old palm-leaf mss. (TT, NL, C1) belong here, two of them endowed with Śaivite marginal blessings, and one indeed coming from the mutt of Tiruvāṇṭururai, the designation of Śaiva Vulgate seems appropriate. Two palm-leaf mss., C2 and C3, closely agree with each other in respecting the traditional poem order, but both break off in line AN 351.7, and, moreover, in both copies AN 158.7ff. up to AN 172 as well as AN 204 are missing. They form the second strand of transmission, to be called the Vaiṣṇava strand, on account of the colophon prefixed to C3, which contains a series of Vaiṣṇava invocation stanzas (see below under scribal colophons). C9, C7 and C5 mix both strands, and it is easy to see why this was necessary for an editing process: the first strand was in disorder and had a long lacuna between AN 336 and 343, while the second strand was in good order but lacked the last fifty poems and some in between. The details of their interrelation will be discussed in section 2.4, along with the commentary manuscripts.

Two dates are available which represent a kind of fork into which to integrate the other sources on codicological and palaeographic grounds. The main representative of the Vaiṣṇava strand, C3 [UVSL 107], is dated to Kārttikai month, year 902 Kollam = November 1726 C.E., copied by a scribe named Reṅkanāṭaṅ.

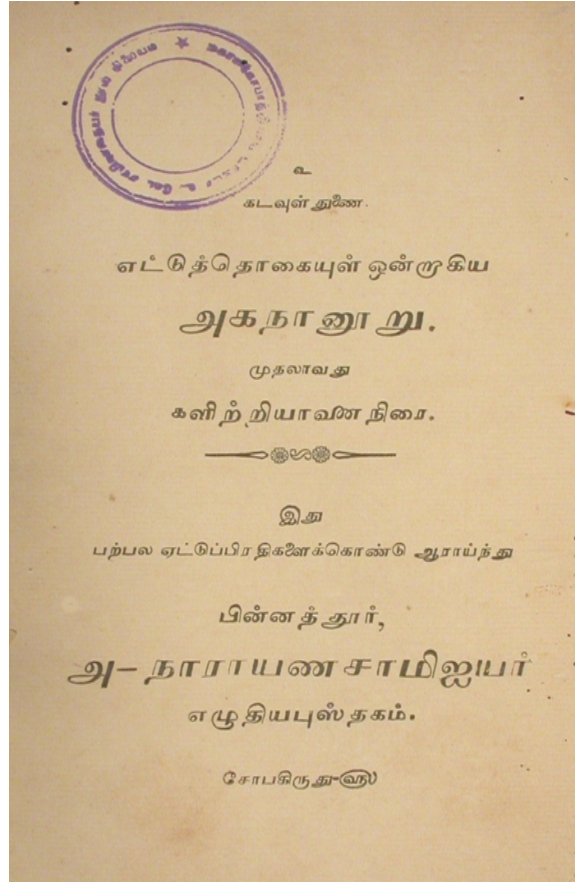

[UVSL 107, front page with colophon]

The script is not perfectly legible, but if this interpretation is correct, it means that our palm-leaf sources go back to the first quarter of the 18th century. C4, the one surviving copy of the commentary, looks older. C3 is in excellent condition and obviously written on high-quality palm-leaf, and one would not have suspected it to be of greater age than the three palm-leaf exponents of the Vulgate, but then, not only the quality of the leaf plays a role but also the subsequent treatment, as is amply demonstrated by these three sister copies which ought to have roughly the same age. But NL has been kept under AC conditions in the National Library in Kolkatta and is almost unscathed, C1 has received a reasonable amount of care in the UVSL and is still fairly readable, although insect-eaten, while TT survived the phase of almost complete neglect typical of small rural libraries in Tamilnadu and is badly damaged even in the last remaining quarter.

A second date is found in a very special paper manuscript from the UVSL preserved in three volumes, C5a-c [UVSL 7/69 + 8/70 + 9/72], an item that comes with printed title pages. It is identified as the collation towards an edition of the AN made by Piṅṅattūr A. Nārāyaṇacāmi Aiyar, first editor of the NA, who died in 1914. The date is the year of Jupiter (*cōpakirutu-v^o*), which corresponds to

1903/04 of the Common Era.²⁵ This manuscript is evidence that this great scholar worked on the AN, presumably before he took up the NA. We can only speculate why this work has never been published nor found entry into the editing process. Its editorial strategy will be discussed in section 2.4 along with the other late paper copies.

[UVSL 7/69, title page]

²⁵ Moreover, the last page of vol. 3 contains additional notes dated to 25-3-10, 27-3-10, 3-4-10, most probably referring to March and April 1910, which might record the lending of certain other manuscripts, named with titles of works (cf. Wilden 2014: 130, there wrongly identified as a corrector's colophon).

This may provide us with a rough time frame for the paper manuscripts. While C8 (sadly as good as illegible on account of the lamination and the subsequent darkening of the paper) and C6 both are typical late 19th-century mss. – copied on demand or from a disintegrating palm-leaf – still in *scriptio continua* and without modern diacritics. A little later comes C9 as the first “editorial” ms., in taking up both transmission strands, separating the poems and beginning to introduce modern script facilities, if incompletely. C5 and C7 follow print layout with modern script, line- and *cīr* split. C7 is far more deteriorated than C5, but its text is so close to the *editio princeps* that it is arguably a pre-print copy perused (or produced or at least annotated) by Irā. Irākavaiyaṅkāṛ and thus later than 1903/04.

One further argument for such an assumption can be gained from comparing the earlier lists of AN manuscripts with the surviving lot. It has to be said that unlike for the KT and the NA, where so much material has been lost or remains only in the form of paper copies or as annotation in paper copies, in the case of the AN the situation is less desperate. Two lists exist, the one given by Irākavaiyaṅkāṛ in 1924 and the one of Vaiyāpurip Piḷḷai from the preface of his *Caṅka Ilakkiyam*, of 1940:²⁶

manuscript list for the AN from Irākavaiyaṅkāṛ 1923/24:

1. one handwritten copy made after seeing a ms. in the GOML in Ceṅṅai (This was corrected after comparison with a ms. from the house of Tēvarpirāṅ Kavirāyar who had provided it to the Svāmikaḷ Tamil Caṅkam of Śrī U.Vē.Tiru. Nārāyaṇa Aiyaṅkāṛ, teacher of high Tamil.)

²⁶ The Tamil text of these lists is quoted in Wilden 2014: 105f. It is noteworthy that a closer look at the lists seems to support the hypothesis that Vaiyāpurip Piḷḷai brought together a collection of palm-leaf manuscripts, namely the one kept today in Kolkatta, but merely consulted the paper manuscripts mentioned by him, since at least those for the AN appear to have remained in Ceṅṅai.

2. one handwritten copy made after seeing a palm-leaf at Perumpalaṅai
3. one ms. by Śrīmān Nallaiyappak Kavirāyar from Tirunellvēli
4. after some time(?) one palm-leaf ms. by Śrīmān Ti.Ta. Kaṅakacuntirampillaiyavarkaḷ from Cennaṅai
5. one paper ms. by Aiyar
6. one ms. by Śrīmān Kā.Rā. Namaccivāyamutaliyar, Tamil paṇḍit at the Queen-Mary Highschool(?) in Cennaṅai
7. one damaged palm-leaf ms. by the Vidvan Śrīmān Caṅmukam Piḷḷai from Tirumayilai

manuscript list for the AN from Vaiyāpurip Piḷḷai 1940:

1. one complete palm-leaf ms. from the *Kampar Vilāsam*, Vē. Irājakōpālaiyaṅkāṅ in good condition
2. one incomplete paper ms. from *Kampar Vilāsam*, Vē. Irājakōpālaiyaṅkāṅ, very dilapidated; noting down variants from comparison with many mss.
3. one complete paper ms. from Madras University, Department of Indian History, in between some verses missing
4. one complete paper ms. from GOML, in between some verses missing

When comparing the actual list with the two historical ones it transpires that it is possible to identify three of Vaiyāpurip Piḷḷai's mss. with a satisfactory degree of certainty. Additionally, we know that two of them must have also been part of Irākavaiyaṅkāṅ's list because the former received them from Vē. Irājakōpālaiyaṅkāṅ, the publisher of *Kampar Vilāsam* where the AN was first printed. The only palm-leaf mentioned by VP must be the one from his collection kept today in Kolkatta, NL. Since he received it from Irāja-kōpālāryaṅ, we can surmise it has been used for the *editio princeps*,

though we do not know which of his apparently complete palm-leaf mss. number 3, 4 and 6.

VP's number 2, the incomplete paper ms. obtained from Irājakōpalāryaṅ, dilapidated and noting down variants, seems to correspond to C7, the manuscript already mentioned as the one closest to the text printed by Irākavaiyaṅkār. The counterpart in the latter's list must be either number 1 or number 2, the two paper copies for which comparison, and thus annotation, is mentioned. VP's number four from the GOML may well be identical with the only complete paper copy kept today in that library, G1. The only uncertain candidate is VP number 3, a complete paper copy from Madras University's history department, either lost today or else identical with one of the paper copies kept in the UVSL, most likely C6 or C8, since reference is made neither to damage nor to annotation.

When going back, then, to Irākavaiyaṅkār's list matters remain somewhat less conclusive. The two paper copies, based on comparison and probably both annotated, number 1 and 2, correspond with high likelihood to today's C7 and C9, although there is no way of telling which is which. The remaining complete paper copy received from "Aiyar" (~ Cāminātaiyar?), number 5, may be today's C6 or C8. The situation is less clear for the four palm-leaf manuscripts. As Irākavaiyaṅkār published the AN along with the old commentary, one of them should correspond to C4, and since only number 7 is described as damaged, this might be the commentary manuscript, although it is fairly clear that not quite as many folios could have been reduced to half, because the commentary text up to AN 90 is printed without major lacunae. Since Tiruvāṭaturai is not mentioned, it is probable that Irākavaiyaṅkār did not see the mutt's copy, today's TT. This leaves the list's palm-leaf mss. number 3, 4 and 6 for today's NL, C1, C2 and C3, in which ever exact

correspondence. It may be that C1 is the odd one out, because it is not a separate bundle but part of the UVSL's serial *Eṭṭuttokai* manuscript, a fact that could have been expected to be remarked upon by Irākavaiyaṅkār.

Returning to today's list, for the AN we appear to be in the singular situation of having more manuscripts at our disposal than were consulted for the earlier editing processes. While NL, C2+3+4+6+7+8+9 and G1 might be accounted for, if the above argument holds water, we still in addition dispose of TT, C1, C4a, C5a+b+c, as well as G2+3, three palm-leaf and three paper manuscripts. Admittedly, no earth-shaking new evidence has come to light with these. TT and C1 are possibly slightly older sister manuscripts of NL and as such only confirm some of the more idiosyncratic readings of the Śaiva strand as genuine. G2 is another late paper copy of the Vulgate. C4a is an old isolated fragment of a commentary, but so damaged that it is difficult to decipher. C3 contains an early modern commentary for AN KV-36, for the most part without quoting the root text. Only C5, Piṅṅattūr A. Nārāyaṇacāmi Aiyar's collation is remarkable for reasons to be discussed below.

2.3 Coda: The Scribal Colophons

The dates available have already been discussed, but it seems worthwhile to present such crucial information also in the original surroundings, that is, within the scribal colophons. The oldest by appearance, although not dated, is the minimal colophon to C4 [UVSL 297], misplaced to p. 48, l. 9:

*neṭuntokai †††[to]ṅṅūru pāṭṭukk' urai ~eḷuti
muṭintatu. [grantha] dēvī sahāyam.*

The commentary to ninety songs of *Neṭuntokai* is written [and] completed. Relying on the goddess.

Here the text is identified as *Neṭuntokai* and the commentary is supposed to be at the end (i.e., without losses), but neither date, place nor scribe are mentioned.

The oldest dated manuscript is C3 [UVSL 107], which is prefixed with four slightly irregular verses of invocation, Vaiṣṇava in affiliation, for the spiritual teacher, for Tirumāl and for Śrī, along with several short prose invocations of various Vaiṣṇavite entities (among them Nammālvār, the most important of the early Vaiṣṇava poet-saints). It ends with the copying information and a short characterisation of content, calling the anthology “*neṭuntokai*” and referring to the *kiḷavi*-s by the term *turai*. The first stanza in the series is identical to the one found in the preface (*pāyiram*) of the *Māraṇalaṅkāram*, and the teacher to whom it is devoted is identified by the editor of that text, T.V. Gopal Iyer, as Nammālvār, one of the most important Vaiṣṇava poet-saints.

C3: [marginal title in *grantha*] ஃஃஃஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃ ஃubham astu

...Śrī ... Let there be purity.

தேனறாமகிழ்த்தொடையலு மெளவியுந் திருக்கிளர்

குழைக்காதுங்

கானறா மலர்த்திருமுகச்சோதியுங்கயிரவத்து வர்வாயு

மோனமாகிய வடிவமு மார்பமு முத்திரைத் திருக்கையு

ஞான தேசிகன் [1.1]சரண தாமரையு மென்னயனம்விட்

டகலாவே.

tēṇ arā makil toṭaiyalum mauviyum tiru kiḷar kuḷai kātum

kāṇ arā malar tiru muka cōtiyum kayiravam tuvar vāyum

mōṇam ākiya vaṭivamum mārpaṇam muttirai tiru kaiyum

ñāṇa tēcikan [1.1] caraṇam tāmaraiyum eṇ nayaṇam viṭṭ' akalāvē.

The nectar garland of unending sweetness
 and the hair tuft and the ears with lustre-emitting ear rings
 and the light of the sacred face, an ever-fragrant flower,
 and the water-lily coral mouth
 and the form that became silent and the chest
 and the sacred hands posed in worship
 and the feet lotuses of the teacher of insight –
 [they all] do not leave my eye.

பாராத கல்விப் பிரபந்தப்பொருளனைத்து
 நேராக முன்வந்து நிற்குமே – தேராது
 தேவீறு கொண்ட திருமாலை முத்தமிழ்
 தேர்நர்வீ றளைத்துதித்[1.2]த நாள்.

pārāta kalvi pirapanta poruḷ anaittu
nēr āka muṇ vantu nirkumē tērātu
tēvīru koṇṭa tiru mālai mu tamil
tēmar vīr' a[l]ḷ²⁷aitt' utit[1.2]ta nāl.

All the meaning of the Prabandha's of erudition not seen
 [before]
 came straight before [me and] stayed, unsought,
 on the day that arose, summoning with distinction those who
 examine
 the three[fold] Tamil of the sacred garland that distinguishes
 god.²⁸

என்றுந் திருமாற்கே யாளர்வேன் எம்பெருமான்
 என்றும் என்னக்கே பிரானவான் – என்றும்

²⁷ Here I suggest that the form *alaittu* found in the ms. is one of the frequent cases of confusion between *l* and *ḷ*.

²⁸ *tē* can be read as a short form for *tēvam* or as *tēm*, “sweetness”, that is, “a garland that takes sweet distinction”.

பிறவாத பேராளன் பேராயிரமு
 மறவாது வாழ்த்துகவென்வாய்.
enrum tirumārke ālarvēn em perumān
enrum ennakkē pirān avān enrum
piravāta pēr ālan pēr āyiramum
maravātu vālttuka en vāy.

Always I am the servant of Tirumāl, my great one.
 Always he is my lord. Always,
 without forgetting, let my mouth laud
 the thousand names of the unborn great man.

தவளத் தாமரைத் [1.3]தாதார் கோயி
 லவளைப்பொற்றுதுமருந்தமிழ்குறித்தே.
tavaḷat tāmarait [1.3] tā' ār kōyil
avaḷai porrutum arum tamil kurittē.

We shall worship her
 in the pollen-filled temple of white lotus,
 pondering rare Tamil.

veṅ tāmaraiyā! viḷaṅku maṇi nūpurañ cūl taṅ tāmaraiyē
caraṇa[m]. ālvār tiru aṭikaḷē caraṇam. [1.4] 902 k° kārttikai
māta mutal reṅkanātaṅ eḷuti varukiratu. [1.5] vaṇaca
maṅṭapattil aracu vīrrirukkum vakula mālikaic cēṅpakac
caṭakōpak kārimāravār taṅ riru aṭikaḷē caraṇam. paṭcirācak
kaṭavul pātāravinta keti. [1.6]

caṅkattār pāṭiya neṅṅtokaiyum turaiyuṅ kavi pāṭiṅ pērkaḷum
eḷutiyirukkutu.²⁹ makilmāravār taṅ malar aṭiyē taṅcam.
 [grantha:]śubham astu. †† rāma jayam. keruṭāya namaḥ.

²⁹ *eḷutiyirukkutu*: this form has to be read as the standard colloquial for the written continuous *eḷutiyirukkīratu*.

Refuge the cool lotus surrounding the shining jewel anklet of her on the white lotus! Refuge the sacred feet of the Ālvār! [This manuscript] is being written by Reṅkanātaṅ beginning in the month of Kārttikai in the year 902 Kollam (= November 1726 C.E.). Refuge the holy feet of Caṭakōpaṅ Kārimāraṅavar with Campaka for a garland of Vakuḷam, who sits in distinction as king of the lotus temple hall. Refuge the lotus feet of the god [seated] on the king of birds.

The “long collection” sung by those of the academy and the miniature commentaries and the names of the songs’ poets have been written. Greatness to the flower feet of joyful Māraṅavar. Let there be purity. Victory to Rāma. Obeisance to Garuḍa.

The details on the printed title page of C5 [7/69] (repeated in 8/70 and 9/72 with the corresponding titles for the second and third books), then, read:

*Eṭṭuttokaiyuḷ onrākiya Akanānūru. mutalāvatu
Kalirriyānainirai. itu parpala eṭṭuppiratikalaik koṅṭu āraṅyntu
piṅṅattūr, A. Nārāyaṅacāmi Aiyar elutiya pustakam.
cōpakirutu-v°.*

Akanānūru, which is one among the *Eṭṭuttokai*. 1.
Kalirriyānainirai. After research into various palm-leaf manuscripts written by A. Nārāyaṅacāmi Aiyar of Piṅṅattūr. The year of Jupiter = 1903/04 C.E..

The last page of vol. 3 adds some additional information in blue pen that is not fully decipherable:

puttakapparru‡‡‡

5-3-10	<i>maruttukuṭi pō(?)kiyār-iṭam – kokkōkam ariccantirapurāṅam</i>	[signature]
27-3-10	<i>tañcāvūr ulakanātapillai-y-iṭam – akanānūru 37 pāṭalurai yāpparuṅkala virutti.</i>	[signature]

3-4-10 *tiricirāppaḷḷi* [signature]
ārumukanayiṅṅār vacam
tamiḷ navalar caritai
cōḷa maṅṅala catakam
paḷamolīyurai.

This presumably is a correction colophon; the manuscript has been seen by Pōkiyār(?) from Maruttukuṭi on the 5th March 1910, by Ulakanātapillai from Tañcāvūr on 27th March 1910 and by Ārumukanayiṅṅār from Trichy on 3rd April 1910.

Further there appears to be a list of the manuscripts that these three persons possessed, namely Pōkiyār(?) the *Kokkōkam* and the *Ariccantira Purāṅam*, Ulakanātapillai a commentary for 37 songs in the AN and the *Yāpparuṅkala Virutti*, and Ārumukanayiṅṅār the *Tamiḷ Nāvalar Caritai*, the *Cōḷamaṅṅala Catakam* and the *Paḷamoli* with commentary – an erotic treatise, a *Purāṅam*, an AN commentary, one of the oldest and most important commentaries in the field of Tamil metrics, a collection of verses from Tamil poets in “historical” order, a 17th-century poem on the Cōḷa country, and finally one of the didactic *Kīlkkāṅakku* collections with commentary. The reference to the “commentary on 37 songs of the *Akanāṅūru*” has a fair chance of being identical to G3 [GOML R.5736/TR.1052], which indeed contains the commentary on the invocation stanza plus the first 36 verses of the AN.

The last bit of information pertains to the illegible paper copy C8 [UVSL 6/68], where a note with red pen on last page reads: “checked by N. Srinivasan, 2-8-70”, possibly as early as 1870, and anyway at a time predating the lamination when the text was still legible.

2.4 Quotations in the Grammatical Literature (*ilakkaṅam*)

The AN is one of the literary texts frequently quoted in the tradition of *Ilakkaṅam* [Wilden 2014: 295-345], and one of the additional

sources made use of by Vaiyāpurip Pillai are the quotations. Just to give a summary here for statistical purposes, the number of quotations from poetological commentaries is 686, from grammatical texts *stricto sensu* 420, that is, a total of 1106, give or take a few for the formulaic instances:

title of text + comm.	number of quotations
Nakkīraṅ on <i>Iraiyānār Akapporuḷ</i>	13
comm. on <i>Tamiḷ Neri Viḷakkam</i>	/
<i>Yāpparuṅkala Virutti</i>	5
Ḥampūraṅar on <i>Tolkāppiyam Poruḷatikāram</i>	96
Pēraḱiriyar on <i>Tolkāppiyam Poruḷatikāram</i>	185
Nacciṅārkkiniyar on <i>Tolkāppiyam Poruḷatikāram</i>	288
Nampi on <i>Akapporuḷ Viḷakkam</i>	24
comm. on <i>Kaḷaviyal Kārikai</i>	6
comm. on <i>Ḥakkaṅa Viḷakkam Poruḷ</i>	69

quotations in poetological comentaries

title of text + comm.	number of quotations
Ḥampūraṅar on <i>Tolkāppiyam Eluttu + Col</i>	43
Cēṅāvaraiyar on <i>Tolkāppiyam Eluttu + Col</i>	59
Nacciṅārkkiniyar on <i>Tolkāppiyam Eluttu + Col</i>	90
Teyvacilaiyār on <i>Tolkāppiyam Eluttu + Col</i>	40
Kallātanar on <i>Tolkāppiyam Eluttu + Col</i>	13
Mayilainātār on <i>Nannūḷ</i>	31
Caṅkaranamaccivāyar on <i>Nannūḷ</i>	24
<i>Nannūḷ Virutti</i>	19
Kūḷaṅkaitampirāṅ on <i>Nannūḷ</i>	14

comm. on <i>Ilakkaṇa Viḷakkam Eḷuttu + Col</i>	81
comm. on <i>Pirayōka Vivēkam</i>	4
comm. on <i>Ilakkaṇak Kottu</i>	2

quotations in commentaries of *Eḷuttu* and *Col*

Among them there are 197 quotations of full poems (all in *Poruḷ*) and 909 of a minimum of one or two *cīr* (for a poem beginning) up to several lines. No less than 750 quotations, among them 109 full poems, fall on the *Kaḷirriyānainirai*, a convincing demonstration of the known fact that quotations have a tendency to concentrate on the beginnings of texts. A detailed table sorted according to poem is given in volume 3.

2.5 Interrelation of Sources and *Stemma Codicum*

The following table (reproduced from Wilden 2014: 393) summarises the brief discussion about the basic affiliations of the extant manuscripts:

<i>Akanāṇūru</i> : 17 mss. (7 p.l./10 p.)	
C4 palm-leaf ms. UVSL 297	old commentary on AN KV + 1–90
TT palm-leaf ms. Tiruvāṭaturai [no number] NL palm-leaf ms. NLK [3141/S.V.P. 91] C1a+b palm-leaf ms. UVSL [1075/2232 + 237] C6 paper ms. UVSL [4/66] G1 paper ms. GOML [R.5734/TR.1050] G2 paper ms. GOML [R.5735/TR.1051] [C8 paper ms. UVSL [6/68] illegible]	Śaiva strand = Vulgate
C2 palm-leaf ms. UVSL [28] 1–350 C3 palm-leaf ms. UVSL [107] 1–350	Vaiṣṇava strand

<i>Akanānūru</i> : 17 mss. (7 p.l./10 p.)	
C9 paper ms. UVSL [11/73] C7a paper ms. UVSL [5/67] C7b paper ms. UVSL [10/71]	late contaminated copies ~ model for Irākavaiyaṅkāṛ (1918-1933)?
C5a paper ms. UVSL [7/69] C5b paper ms. UVSL [8/70] C5c paper ms. UVSL [9/72]	corrected collation following the Vulgate ~ P.A. Nārāyaṇacāmi Aiyar (1903/04)

Akanānūru – interrelationship of the manuscripts

Only one manuscript preserves the old commentary. All the other mss. either belong to one of two unevenly represented strands or they mix both – as mentioned before, for the perfectly legitimate purpose of arriving at a complete text in the order described (prescribed?) by the *Veṅpā* cited in section 1. After the composite first edition by U.Vē.Irā. Irākavaiyaṅkāṛ was completed, textual work on the AN has mostly been restricted to shuffling around the variants found in that edition.

By far the dominant strand is the first, represented by three of the oldest palm-leaf manuscripts,³⁰ TT NL and C1, today preserved in Tiruvāvaṭuṭurai, the UVSL, and the NLK, respectively. The version of Tiruvāvaṭuṭurai and that of the UVSL are clearly sister copies of a serial *Eṭṭuttokai* manuscript that must have comprised the six older anthologies, but not the *Paripāṭal* and the *Kalittokai*. The UVSL version still contains, distributed over three bundles, the NA, PN, AN, KT and Pati plus one folio with the invocation stanza and beginning of the AiN. The Tiruvāvaṭuṭurai version holds only the AiN, the Pati, as well as AN 299-400, but we have the word of none less than U.Vē.

³⁰ The one that seems oldest, C4a, is a fragment, not considered here, of the text beginning with AN 4 and ending with AN 170 as well as an old commentary. The affiliation of this witness is not yet clear.

Cāminātaiyar that at his time it still contained the full six [Wilden 2014: 50, 355f.]. Both are endowed with Śaiva invocations and blessings in their colophons; in the case of Tiruvāvaṭuturai, of course, the Śaiva connection is obvious. Sadly, my reproduction of the Kolkatta version is in part out of focus and the colophon plus the blessings to be expected at the end are illegible. Moreover, NL does not show any indication of having been part of a serial manuscript. Nevertheless, it follows closely the often very idiosyncratic readings of the other two: TT and C1 are so closely related in the last 100 poems that we may safely conclude that C1 represents the readings of TT also for the first 300 poems. NL, however, occasionally removes a blank found in C1. To give just one example, in AN 261.2a C1 indicates an incomplete *cīr* by reading *வது_* followed by a blank space, simplified into *வது*, without space, in NL, which is metrically faulty. We cannot be sure whether it is copied from the same source by another scribe or whether in fact it is a direct copy of TT or C1. By appearance it looks younger, but then it has been kept in conditions far more adequate for preservation than available in any place in Tamilnadu until very recently.

Four of the paper manuscripts follow this strand fairly faithfully. C6 and C8 are, as already mentioned, old-style paper copies in *scriptio continua* without modern mark-up. C8 is hardly legible on account of the lamination, but a number of cross checks have established that neither C8 nor C6 can contribute to the reconstitution of the text. C6 has been considered in the rare cases where more than one palm-leaf source fails (because a part of the leaf has been destroyed or otherwise illegible), for example for the *kaṭavuḷ vāḷttu* and the first four poems, since neither TT nor C1 cover that portion of the text. G1 and G2 are independent intermediate paper copies introducing line- but no *cīr* split and with partial modern mark-up.

They might have been copied from C9 (or the strand-1 source manuscript of C9 before correction with a strand-2 source) and each have a number of individual deviations, again both not useful sources for an editor. They have been tested in the *mullai* and *neytal* poems and left in the apparatus to illustrate that fact.

The second strand, C2 and C3, is represented only by two palm-leaf manuscripts, both from the UVSL and both ending with AN 350. The possibility has to be considered that this constitutes a recent loss and that Irākavaiyaṅkār still had access to one or both complete mss. of the second strand, but in that case one would expect a significant increase in variants for AN 351-400 attested only between the lines of the first collation manuscript, C9, and that does not seem to be the case.³¹ C3 begins with a long series of Vaiṣṇava invocations and an individual head colophon with the date Kollam 902 (= 1726 C.E.), referring to the text under the name of *Neṭuntokai*. It is only in C2 and C3 that we find the correct numbering for AN 108-350, along with the beginning of AN 108. As well, only here do we find AN 336.19d to 343.15c. Both manuscripts agree closely, especially with respect to stretches of blank space that are left open, while readings sometimes deviate. We may conclude that they are independent copies from the same source.

The later paper copies, C9 and C7, both today UVSL, combine these two transmitted versions as is confirmed by various findings: while, as far as the *Kaḷirriyānainirai* is concerned, C9 is still clearly based on a manuscript of the first strand, it has been corrected (by striking out and writing above) and completed by one from the

³¹ Moreover, in such a case one would have expected the early editors to follow this strand more closely and to discard the faulty and often corrupt Śaiva strand, as was definitely done for the KT and for the NA, only that for both these anthologies no palm-leave mss. of the other strands survive.

second. The text is close to that of TT, C1 and NL, but sufficiently different to suspect a separate source. Many lacunae are filled, variants are noted in between the lines, and no doubt many corrections under consideration as well. C7, then, represents a digest of these efforts, integrating both versions *ad libitum* into one text and eliminating a number of variants. However, a number of readings noted between the lines of that ms. are not attested in either strand and might either come from quotations or from other manuscripts no longer extant today. The whole is in fact already very close to the text printed by Irākavaiyaṅkāra and very likely if not from his hand then annotated by him and most probably the “paper copy with variants” handed down from Irājākōpālaryaṅ to Vaiyāpurip Pillai.

A very special case is the paper copy C5 from the UVSL, the working collation of the AN on the hand of Piṅṅattūr A. Nārāyaṇacāmi Aiyar, based on several manuscripts (*parpala ēttuppiratikalaik koṅṅtu ārāyṅtu*). This excellent and thoughtful manuscript, following a distinct editorial strategy, has not found entry into any edition. It is clearly based on the first strand, following the faulty numbering from 108 onwards, but correcting it secondarily and entering the inherited lacunae AN 336.19d-343.15c with the same hand but in two different inks, that is, presumably, later. But instead of freely choosing between the variants in the two strands and thus conflating the two versions, it tries to make sense of strand 1 and only resorts to strand 2 where parts of the text are missing.

Matters are slightly complicated by incidental evidence from what may have been a third strand of transmission, today surviving only in C4, the manuscript with the old commentary from the invocation stanza up to AN 90. If ever it went further, the loss must be an ancient one, for the colophon states expressly that it ends at AN

90 (*neṭuntokai toṇṇūru pāṭṭukku uraieḷuti muṭintatu*). The root text is not written as a whole there but quoted in bits and pieces between select glosses. A couple of singular readings found in the AN text of Irākavaiyaṅkāra are confirmed by this manuscript, in other cases he altered the text of the commentary to suit his readings (cf. section 2.6). As for the other commentary mss., the mere ten very old and brittle folios of C4a beginning with glosses on AN 4 have to be deciphered as yet (perhaps on the basis of a future multispectral image).

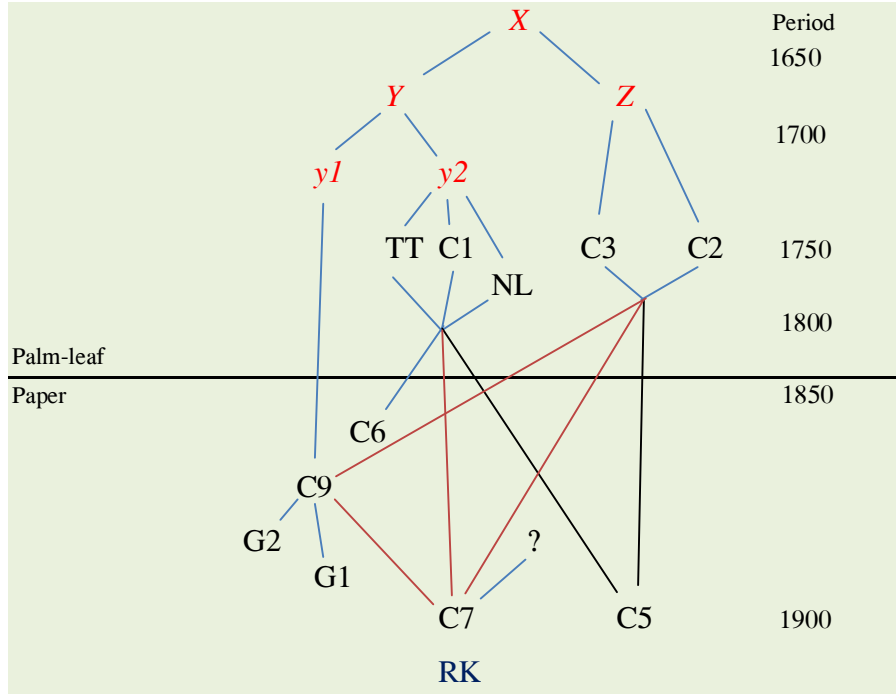
G3, is of a different order. It is also a paper ms. from the GOML, copied in the usual college book format. But here we do not find much of the root text (mostly represented by blank lines). Instead there is an extensive paraphrase in prose which for some of the poems takes up several pages. The paraphrase is rounded up by additional comments and parallels. The whole comprises 218 pages and covers the first 36 poems of the AN. This commentary is not identical with any of the printed ones. An addition to the corrector's colophon in C5 probably mentions this ms. as belonging to a person Tañcāvūr Ulakanātapillai. If G3 is the ms. referred to, it must be older than the correction colophon dated to 1910, that is, earlier at least than any printed commentary on the AN. Apart from the question whether it might be of help in better understanding parts of the AN text, it has to be regarded as a document in its own right, a piece of evidence for the development of scholarship in the domain.

To sum up, in the case of the AN we have palm-leaf representatives for both strands of the textual transmission, and we have a sufficient number of surviving witnesses to judge majorities. The often corrupt Vulgate text is clearly Śaiva in affiliation. One may argue that the second witness, which preserves the correct order and the full text, although sadly only up to AN 350, seems to have

originated in Vaiṣṇava surroundings. It is quite imaginable that with their sectarian backgrounds, the two lines of transmission ran independent of one another for a relatively long period. Both lines have copious amounts of blank space, though usually not in the same places, and in the second strand the amount of blank space increases towards the later portions of the texts, if not yet in the *Kaḷirriyānainirai*. Upon the whole the number of simple scribal mistakes is far higher in the Vulgate, but also the Vaiṣṇava strand can by no means be called free from error.

It is not clear when and where the two lines parted way, but we can be sure that ultimately they go back to the same source. Actually, compared to the printed editions – and the AN editions are remarkably close together, when compared to other anthologies as for example the NA³² – the mss. contain surprisingly few significant variants. There is, to be sure, a fair amount of regional, morphological and formulaic variation, but the cases where we find completely different *cīr* or even whole lines, as is the case elsewhere, are not frequent. Still, in a number of cases syntactical variants demand a different construction of significant parts of a poem. Thus the critical edition of the AN will have the interesting task of disentangling the two strands and establishing the text that belongs to each of them. A step towards doing so is the establishment of a *stemma codicum*:

³²In the case of the NA (similar to that of the AN in that it shares its fate of not having been edited by U.Vē. Cāminātaiyar), to summarise briefly, we have a line of editions which is fairly homogenous until in the 1960s Turaicāmi Piḷḷai came up with a new edition based on fresh mss. material, while the critical edition of 2008 has shown that for the NA, too, the palm-leaf strand, surviving only in one copy and from the same serial manuscript as C1, has been marginalised in the earlier printed versions of the text.

Stemma Codicum for the *Akanānūru*

For the most part the matter is pretty straightforward. C2 and C3 clearly go back to a common ancestor Z, sharing not only a large number of unusual readings, but also lacunae and quite a lot of blank spaces. Moreover, the last fifty poems are missing in both. The other side of the *stemma* is slightly more complicated. TT and C1, with the common misnumbering and the gap between AN 336 and 343, are certainly sister manuscripts copied from the same source y2; NL belongs into the same group but may be slightly younger. One of the early paper copies, C9, is close to them, but has enough independent variant readings to indicate the existence of a separate ancestor y1. These two source manuscripts, y1 and y2, would seem to go back to a common predecessor Y. It is very probable that both Y and Z already shared a number of lacunae, represented in part as incoherent passages in the Śaiva line manuscripts and as blank space in those of

the Vaiṣṇava line. Their common ancestor *X* must have been a highly corrupt source, perhaps distorted by age, in which quite a large proportion of the text was no longer clearly decipherable and thus interpreted in different ways by *Y* and *Z*. Most of the variants transmitted in the AN are readings that differ by only a few graphemes.

What happens further down the line is also quite clear, although it is not possible to decide on which of the three cognates TT, C1 and NL the later paper copies are based; most probably their scribes had access to more than one of these three palm-leaf manuscripts.³³ The early paper copy C6 is a dead end. The dilemma that presents itself to a prospective editor is the following: the Śaiva strand, on the one hand, transmits a fairly complete text, with only one major gap of seven poems, but it is badly in disorder, its original ordering principle having been handed down in the form of a *Veṅṇā* found in the colophon. Moreover it suffers from quite a number of incoherent passages. The Vaiṣṇava strand, on the other hand, is in good order, but incomplete, and its manuscripts contain quite a lot of blank space and end with AN 350. The only possible way of arriving at a complete and well-ordered text is to combine the two lines. The first example of this having been done can be found in the early paper copy C9. Here, the basic text is that of the Vulgate, but the order has been corrected and the numerous interlinear variants clearly go back

³³ The picture here has been simplified somewhat by the omission of several other manuscripts, namely C4 and C4a, C8 and G3. C8 is yet another early paper copy of the Śaiva strand, but lamination has made it so difficult to read that it had to be excluded from the collation. C4 is the basis of what was printed as old commentary for AN KV–90 by Irākavaiyaṅkār, and, with a number of readings unattested elsewhere, definitely represents the vestiges of an independent strand. C4a is fragmentary and endowed with an old commentary; it might represent the vestiges of a yet another strand. G3, much more recent, is also fragmentary and with a commentary, but here the space for the text itself is mostly left blank so one would have to reconstruct the poems' wording and their affiliations from the text of the commentary.

to C2 or C3, although in some later portions of the text the order seems to have been vice versa. As already mentioned, it has a number of peculiar mistakes and gaps, which are faithfully copied down into the two late paper copies G1 and G2.

The two later paper copies C5 and C7 are clearly editor's copies. C7 is based on the information found in C9 and conflates the texts preserved in both strands. Where both readings are meaningful, it freely chooses between them, preserving the discarded reading as an interlinear variant. Other variants are also noted between the lines, some of which are not attested anywhere else, so it may have been based on unknown sources as well, in part probably on quotations. C7 is close enough to the *editio princeps* to allow one to conclude that it was prepared for or by Irākavaiyānkār.

In C5 a slightly different editorial strategy is followed. Here the basic text tries to follow the more common Śaiva strand, which is emended where this strand does not make sense. Readings from the other strand are only used when it is unavoidable (as for example for the inherited gaps). This manuscript, attributed by its printed colophon to the great scholar Piṅṅattūr A. Nārāyaṇacāmi Aiyar, did not have the good fortune to be published, nor is there any evidence to show that it ever found entry into the later editing processes.

In short, the transmission of the AN is instructive with respect to editorial strategies not only because here our material basis is broadest with respect to the number of surviving palm-leaf witnesses, but also because the paper copies, although they do not present us with essays spelling out the thought processes underlying the editorial work, sufficiently demonstrate their respective author's intentions. The *editio princeps* is based on a reconstruction of the full text, with its order based on the two available transmission strands. It chooses freely between the two in those cases where several meaningful

readings are available, and preserves many alternatives as variants to the main text. The second nearly print-ready paper copy, never disseminated in a print version, is based on a slightly more subtle procedure. It attempts to follow the first of the two transmitted strands as far as possible with a text so corrupt, making a number of remarkable emendations that testify to the acumen and experience of the collator.

3. Ancillary Material

3.1 Poet names and *kiḷavi*-s

One of the (dis)advantages with a broader base of material transmission is that the variation in both author names and *kiḷavi*-s becomes clearly perceptible. A minor issue is the distinction between masculine singular and honorific, such as *Māmūlaṅ* versus *Māmūlaṅār* for AN 1. There is a general tendency for the later paper scribes to use the honorific form, but it may be a distinguishing feature already between the palm-leaf strands, as in this case. Occasionally also the name is missing in one of the strands, as for AN 3, where only the second strand preserves the name *Eyiṅantaimakaṅ* *ḷāṅkīraṅ*, then put into honorific form by *Irākavaiyaṅkār*. In AN 118 the name is even missing altogether in the manuscript transmission, and yet *Irākavaiyaṅkār* ascribes the poem to *Kapilar*. The customary situation is that there is variance in spelling, ranging from simple dialectal (*Auvaiyār*/*Avvaiyār*) to different representations of, presumably, corrupt graphemes in the source text (*Kāṅamullaip-pūcāṅṅ* versus *Kāvaṅmullaippūtar* *Tittaṅār* in AN 21), also the presence or absence of toponyms and epithets may be counted here. And finally, none too rarely, we are simply confronted with two different names, as in the case of AN 12 where the first strand reads *Kapilar* and the second strand *Tolkapilar*. To be sure,

there is an open continuum between what can be perceived as a spelling difference and as another name.

Agreement	36
type of variation	number of poems in <i>Kalirriyānai</i>
m.sg./honorific	19
blank in one or both strands	13
spelling variation	35
different name	17

The above table shows the proportions for the *Kalirriyānainirai*; in less than one third of the poems there is agreement as to the poet name and its exact spelling. There is no reason to believe that this is not the standard situation – only for the other anthologies (at least for KT and NA, if not for PN) we have lost part of the diverging sources. If we do not want to create a fiction of an unbroken oral tradition, we have to surmise that the early editors simply took their pick among what was on offer in the tradition, a selection that was solidified, then, by Vaiyāpurip Piḷḷai 1940 and completed at the latest with the Rājam editions.

The situation is similar, although perhaps less drastic, for the *kiḷavi*-s. In that area even the print tradition admitted a certain amount of fluidity, not only with respect to differences in the phrasing, but also in permitting more than one *kiḷavi*. Sometimes two of them are found within one strand of transmission, marked by suffixing *-umām*, “there is also”, at the end. Sometimes there are different *kiḷavi*-s in the two strands, sometimes even a paper copy brings in a new *kiḷavi*. There is absolute agreement in all the sources as to the wording of the *kiḷavi* for only 22 poems (AN 5, 6, 8, 14, 15, 17, 21, 28, 33, 46, 47, 50, 60, 76, 79, 80, 83, 100, 107, 109, 115, 117). In fact, there are only four unanimous cases of double *kiḷavi* (AN 24, 28, 38, 101), while in fourteen cases at least one source has an

additional one (AN 13, 22, 32, 36, 37, 56, 66, 72, 75, 86, 87, 94, 98, 119). In five cases strand 1 and strand 2 simply have different *kilavi*-s (AN 19, 29, 38, 71, 111), and in all the rest of over eighty poems there are minor or major differences in spelling and phrasing.

Remarkable is moreover a type of extension to the *kilavi*-s which looks like the germ of an anonymous commentary, although there is no knowing whether they come from a period before or after the traditional *palaiya urai*. But even for some poems that are taken up by that commentary such extensions are found. In the manuscripts, they are just added to the *kilavi*, almost always beginning with the phrase *ippāṭṭinul*, “in this song”. Three purposes seem discernible, namely simple semantic glosses – at least one of them vital for the understanding of the poem (cf. AN 101) –, additional comment on the poetic sub-situation, and even one determination of *meyppātu* (AN 117). All in all in the *Kalirriyānainirai* we find ten such additions, in part with variants, for AN 12, 39, 81, 85, 88, 89, 101, 117 (cf. appendix 2 for the text).

3.2 The Traditional Colophon and the Age of the Anthology

An important part of the transmission usually not cited in the edition of the text, though exploited for its information, is the traditional colophon, available for those texts whose end is not lost [Wilden 2014: 160-176]. The one for the AN is particularly long and well attested, namely in TT [TVM /] p. 39, ll. 13f.–40.7, NL [NLK 3141/SVP91] f. 102b(illegible), C1 [UVSL 237] p. 1, C5c [UVSL 11/73] p. 201f., C6 [UVSL 4/66] p. 258f., C7a [UVSL 5/67] im. 320ff., C8 [UVSL 6/68] p. 181f.: almost illegible, G1 [GOML R.5734/TR.1050] p. 262f.:

[only C5c:

turaittokai viḷakkam “elucidation of the anthology principle³⁴]

[C5+7a: *nēricaivenpā* (specification of metre)]

[*Veṅpā* about the *tiṅai* arrangement: *pālai viyamellām*...(cf. p. xiv #)]

*ittokaiyir pāttir kaṭiyaḷavu patinmūnirir koṅṭu muppattēḷaḷavu
muyarap perum.*

The line measure for the songs of this collection goes from 13 up to 37.

‘*vaṅṭupaṭat tatainta*’ *v-enpatu mutalāka*, ‘*netuvēṅ mārpil* (C1+6, G1: *mārpīn*)’ *enpatirāka kiṭanta nūrrirupatu pāṭṭuṅ
kaḷirriyānainirai. ippeyar kāraṅappeyar. ceyyuṭkāraṅamō
poruṭkāraṅamō v-enir poruṭkāraṅam eṅa v-uṅarka.*

All hundred and twenty songs that go from AN 1 up to AN 120³⁵ [are] the hundred and twenty *Kaḷirriyānainirai*. This name [is] a name with a reason. If one asks “a reason [based] on metre or a reason [based] on subject matter?”, let us understand [it as] a reason [based] on subject matter.

‘*nākanakai y-uṭaiya* (C5+7a: *yuṭaiyai*) *neñcē*’ *y-enpatu mutalāka
‘nāḷvalai* [C5+7a: *mukanta*]’ *y-enpatirākak kiṭanta nūrreṅpatu
maṅiyiṭaipavaḷam* (C5: *maṅimiṭaipavaḷam*); *ippeyar uvamaiyār
perra peyar ceyyuḷum poruḷun tammul* (C5+7a: *tammil*) *ovvāmaiṅyāl*
[C5: *eṅa v-uṅarka*].

³⁴ This brief phrase is found only in this late (collated) manuscript, not in any of the earlier sources. Its meaning is clear enough, but how can the compound *turaittokai* be explained? It would be understandable the other way around: *tokai-turai*, the “ford to the anthology”, i.e. the easy way to understand its composition. Professor G. Vijayavenugopal suggests to understand it as an “explanation for the total of sub-themes”, which, however, would imply that *turai* may refer to what convention knows as *tiṅai*-s.

³⁵ Here the first two (sometimes only one) *cīr* of a poem are used to refer, in the traditional manner, to the poem itself. The numbers are added in the ms., but never used as references.

All the songs that go from AN 121 up to AN 300 [are] the hundred and eighty *Maṇimiṭaipavaḷam*. This name [is] a name obtained by similarity, because in them metre and subject matter are dissimilar.

‘varaṇūru (C5+7a, G1: varaṇuru) [C5: ceṭṭiyin]’ v-enpatu mutalāka ‘nakainanru (C5+7a: nakainan ramma)’ enpatirākak kiṭanta pāṭṭu nūru nittilakkōvai. ivai ceṭṭuḷum poruḷun tammule (C5+6+7a, G1: /) okkum ākalin.

All the songs that go from AN 301 up to AN 400 [are] the hundred *Nittilakkōvai*, because in them metre and subject matter are similar.

vaḷakkattār pāṭṭārāyntu tokuttān maturai y-uppurikilār makanāvān (C5+7a: uppūrikuṭikilār makanāvān) uruttira caruman.tokuppittān pāṅṭiyaṅ ukkirap peru vaḷuti. akanānūru muṭintatu (C5+7a: murrirru) [G1: murrum]. civamayam (C5+6+7a: /).

After researching the songs according to custom, Uruttira-caruman, who is son of Uppūrikuṭikilār from Maturai, has made the collection. [It] has been caused to be made by Pāṅṭiyaṅ Ukkirap Peruvaḷuti. The *Akanānūru* is completed. The essence of Śiva.

The first part teaches us about the appropriate number of lines per poem, as was done in a similar way for the other Akam anthologies. Then follows the mnemonic verse about the *tiṅai* arrangement. Next come the three section titles. Unfortunately, the reasoning about the relation between the names of the sections and their composition is incomprehensible and has long puzzled scholars. If the designation *Kalirriyānainirai* were based on subject matter, one would expect it to deal with – what? Bull elephants? Exclusively? Even more puzzling are the references about (dis)similarity of metre

and subject for the two other sections, because the whole collection is composed in the old metre *Āciryappā*.

The final paragraph speaks about the compiler of the anthology and its patron, a Pāṇṭiya king. Here we see a correspondence with the legendary account of the events at the Maturai Tamil *Caṅkam*, the “academy”, given in the preamble to Nakkīraṅ’s commentary on the *Iraiyānār Akapporu!*: the Pāṇṭiya king who patronised the compilation of the AN bears the same name as the one who “rediscovered” the IA and had the commentary written and authorised by a scholar who has almost the same name as the AN compiler, Uruttiracaṅmaṅ, with the same patronym, who, according to the preamble, was actually an incarnation of god Murukaṅ. This is hardly a coincidence, but it is impossible to say who copied whom. We might argue that in the legend this choice of names has a clear function, namely to suggest that the events around the commentary would still have been in temporal proximity to, or even part of, the third *Caṅkam*. One way or another the situation suggests that the AN is not old as an anthology (which does not preclude its containing a considerable amount of older poetic material). In fact there are several further arguments that lead in the same direction, not with respect to the anthology as such, but with respect to single poems contained therein.

One often remarked point is a reference contained in AN 59 to a poet Antuvaṅ who sings Murukaṅ’s hill Paraṅkuṅraṅ, easily identifiable as Nallantuvaṅar, the author of *Paripāṭal* 8. Both *Paripāṭal* and *Kalittokai* are best understood as Pāṇṭiya revivals of the *Caṅkam* tradition and probably not older than the 6th century. Upon the whole, the number and degree of elaboration for religious similes seems to be higher in the AN than in the other early Akam anthologies, but that may in part be due to poem length and ought to

be documented in detail. We may add here a reference to the poet Kapilaṅ in AN 78.16.

One further important line of argument pertains to morphology: the AN has a fair share of late forms, forms that are usually regarded as post-*Caṅkam*, such as the plurals in *-kaḷ* and in *-mār*, the first person singular pronoun *nāṅ*, causative forms and certain negative imperatives and conditionals. The following table gives the inventory probably complete for AN 1-120 (excluding the *kaṭavuḷ vāḷttu*, which anyway is supposed to be a late poem):

phenomenon	reference	form
pers. pron. 1.sg.	15.9°	<i>nāṅ</i>
pl. in <i>-mār</i>	15.9 48.5 87.16°	<i>tōḷimār</i> <i>tōṅmār</i>
pl. in <i>-kaḷ</i>	58.14* 18.11	<i>kaṅkukkaḷ</i> <i>vaḷikaḷ</i>
cond. in <i>-il</i>	85.5*	<i>āṭil</i>
neg. ipt. in <i>-ēl</i>	97.15	<i>aḷēl</i>
causative	52.10 107.4	<i>aṛivippēm + aṛiviyēm</i> <i>kiṭappi</i>
part.n.	316.7	<i>uṭalumōr</i>
pron.n.	246.5	<i>nallavaḷ</i>
neg. abs. in <i>-āmal</i>	208.11°	<i>urāamal</i>
present tense	312.14	<i>pāykinru</i>
infinitive	26.10 110.23	<i>eṅna</i>
agent noun	67.2	<i>vāḷtti</i>

It hardly comes as a surprise that at the same time the influx of Indo-Aryan loan words increases. Many of the Sanskrit words found in the AN have no counterparts in the other old anthologies, but in the *Kalittokai* and *Paripāṭal*, as well as in the *Pattuppāṭtu*. Again the list to follow is complete only for the *Kalirriyānainirai: antaram* 68.14;

araṅkam 137.11; *araṇam* 69.16v, 158.14; *aramiyam* 124.15; *āyul* 184.4; *āram* 13.1, 206.9, 362.12; *āvaṇam* 77.8, 122.3, 227.21; *irāmaṇ* 70.5; *ūci* 48.9, 199.8; *ētam* 236.21; *kantu* 164.2, 276.11, 303.8; *kalavam* 194.12, 242.3; *kuñcaram* 92.3, 145.15; *kuyam* 48.11; *kōpam* 54.4; *kōvalar* 14.7, 21.22, 54.10, 74.16; *cutai* 211.2; *taṇam* 152.7; *ticai* 163.5, 281.9; *tivviya* 54.16*; *tūṇi* 9.2; *tōṇi* 50.1, 344.5; *parattaṇ* 146.9; *pariti/paruti* 360.2v, 379.7, / 37.15, 229.1, 343.4, 360.2; *pavaḷam* 14.3, 304.13; *palin̄kam* 5.9; *makaram* 181.20; *mākam* 141.6, 162.3, 253.24, 317.1; *mātiram* 37.4, 84.4, 189.11, 222.9, 281.9, 311.8, 364.1, 125.10, 238.6, 374.1; *mētai* 7.6°; *mōriyar* 69.10; *yavaṇar* 149.10; *vaṭṭam* 241.14, 340.16; *vāyiram* 127.8; 178.1; *vikuti* 39.17v.

One further indication, to be argued in detail at some point, is the development of poetic form. Suffice it here to refer to AN 122, the famous catalogue of possible obstacles to a night tryst, no longer a real Akam song, but a meta-poetic poem on earlier poetry. Also, formally this piece is out of the ordinary: its symmetrical sequences of sentence emulates, within the means of *Ācīriyappā*, the new stanzaic form of a *Kali* poem. Any of the indications enumerated would, taken on its own, not constitute a sufficient argument. However, in their totality, especially if several of them come together in the same poem, I would say they provide strong evidence for a poem being of a later date.

3.3 The Old Commentary

The old commentary of the AN, as already mentioned, appears to survive today in only one manuscript, C4 [UVS 297], undated but old, complete with AN 90. When it was edited by Irākavaiyaṅkāṛ, the manuscript must have been in a better condition; many half-leaves and pieces of margin have broken away since. Still, I see no *prima facie* reason to prove that he had further manuscript material at his

disposal. This was not an easy text to edit: the *mūlam* is not quoted at all, only the single words or phrases that are glossed, and even those sometimes are simply paraphrased without exact quotation. Irākavaiyaṅkāṛ made the line grid that allowed him to place a gloss within the poem. There is a fair number of cases where he follows a reading suggested by this manuscript over all other readings attested. But he also tampered with the wording. Even when taking into account the lacunae due to destruction in recent times, it is evident that he normalised spelling and even morphology (*vēṅṅum* for *vēṅum*), re-arranged the order, and altered readings when it suited him, sometimes based on the gloss itself which seemed to demand a different *mūlam*, sometimes with no reason apparent to me, always without note or argument.³⁶

The commentary itself is an invaluable testimony to early medieval philological work and lexicography. Its most immediate use is for the glosses, but we also find chains of syntactic links and interpretations of *uḷḷurai* and *iraicci*. What is more, it preserves a certain amount of poliphony in expressly discussing alternative word meanings or interpretations. It is also still possible to observe different hands at work when regarding the structure. The usual sequence begins with glosses, sometimes only a couple of them, sometimes for a good portion of the poem. It loosely follows syntagmas, giving the syntactic links for a first sentence before continuing with glosses for the next. At the end come the

³⁶ The edition of the commentary, highlighting the differences between the manuscript and Irākavaiyaṅkāṛ's edition, is found in the third volume along with the word index; a detailed analysis and statistics of commentarial strategy is given in a paper entitled "*Akanānūru paḷaiyavurai: The Subtle Growth of a Commentary*", to appear in Anandakichenin, S./ D'Avella, V. (eds.) 2018 (under preparation): *The Commentary Idioms in the Tamil Traditions*. Collections Indologie: NETamil Series, EFEO-IFP Pondicherry. Here in the edition volume, possible root text readings from the commentary are taken up in the apparatus and commentary interpretations are quoted and discussed in footnotes.

interpretations of speech situation, similes and the like. If after that there is a fresh start on glossing, we may be fairly certain that it has been added by a later copyist – a connoisseur or a teacher? What brought such an accumulation of exegetical material to a few chosen poems while others go virtually ignored? Were some used in teaching, but not others? Is there a link to the discussions that took place within the sphere of *Ilakkaṇam*? These are questions worth a detailed investigation.

Coming back to the glosses, we may distinguish two basic types, namely lexical and morpho-syntactic glosses. The latter simply add case suffixes, replace, say, archaic verb endings by standard ones and eventually give longer grammatical explanations. There is an established phrasal inventory used to refer to certain phenomena. The lexical glosses fall into two groups, namely standard glosses for words that are current – here we may include glosses used to disambiguate polysemic words –, and glosses for rare words. Glosses for rare words may simply give a semantic equivalent or an identification of a plant, an animal, a proper noun or a place. This may entail further explanation, for example of the historical or mythological background. The following table lists the glosses for rare words obtained from this commentary:

<i>akal</i>	<i>viḷakkakal</i> “lamp” (19.17)
<i>acumpu</i>	<i>malaiyiṇ nīr arāta kuḷi</i> “pit in the mountains in which the water does not subside” (8.9)
<i>ayam</i>	<i>cunai</i> “mountain spring” (38.16)
<i>ikuttal</i>	<i>tāḷttal</i> “to lower” (82.5)
<i>itaḷ</i>	<i>tōṭu</i> “palm-leaf” (37.10)
<i>iyavuḷ</i>	<i>talaimai</i> “leadership” (29.16)
<i>illam</i>	<i>tērramaram</i> “clearing-nut tree” (4.1)
<i>ila</i>	<i>ēḷi</i> , familiar address to a female (12.3)
<i>ūḷ</i>	<i>muṛaimai</i> “turn” (25.8)

<i>ekinam</i>	<i>aṅṅam</i> “swan” (34.12)
<i>eruvai</i>	<i>paruntil oru jāti</i> “a type of kite” (3.5)
<i>oḷukai</i>	<i>cakaṭam</i> “cart” (20.6)
<i>kaṭikai</i>	<i>kāmpu</i> “shaft, handle” (35.3)
<i>kaṇaviram</i>	<i>cevvalari</i> “red oleander” (31.9)
<i>kaṇicci</i>	<i>kuntāli</i> “pick-axe” (21.22)
<i>kammeṇa</i>	<i>viraiya</i> “hastily” (11.7)
<i>kalavu</i>	<i>mūṭṭuvāy</i> “joint” (3.9)
<i>kavuriyar/kaviriyar</i>	<i>pāṅṅiyar</i> “Pāṅṅiyas” p.n. (70.13)
<i>kārōṭaṅ</i>	<i>paṇaiyaṅ</i> “whetstone maker” (1.5, 365.5)
<i>kāḷiyar</i>	<i>vaṅṅār</i> “washermen” (89.7)
<i>kuvai</i>	<i>tiraṭci</i> “rotundity” (40.5)
<i>kōṭi</i>	<i>tiruvaṇaiṅkarai</i> , p.n. of a place (70.13)
<i>kōval</i>	<i>tirukōvalūr</i> , p.n. of a place (35.14)
<i>kōḷ</i>	<i>vicāram</i> “unbiased examination” (48.26)
<i>citar</i>	<i>vaṅṅu</i> “bee” (25.9)
<i>curiyal</i>	<i>kuḷaṅṅa mayir</i> “curly hair” (21.13)
<i>cūḷi</i>	<i>paṭām</i> “cloth cover” (15.10)
<i>ceṅ</i>	<i>ceṅṅutal kaiceyṭal - ceṅṅutalāl - ceṅṅeṅru koṅṅaikkup peyar</i> “coil” (59.14, h.l.)
<i>ṅemal</i>	<i>caruku</i> “dried leaf” (39.7)
<i>ṅeli</i>	<i>kaṭaiyappaṭṭa mūṅkil</i> “bamboo that is churned” (39.6)
<i>tā</i>	<i>vali</i> “strength” (37.3)
<i>tāḷ</i>	<i>mūṭṭuvāyil vilaṅkac ceṅṅikkum kaṭaiyāṅi</i> “a linchpin that tightens so as to obstruct on the clasp” (35.3)
<i>tūṅṅutal</i>	<i>kuttutal</i> “to pound” (9.12)
<i>tūmpu</i>	<i>peruvaṅṅiyam</i> “long wind-instrument shaped like an elephant’s trunk” (82.5)
<i>teṅruppa</i>	<i>kuvippa</i> “while heaping” (54.1)
<i>tōppikkaḷ</i>	<i>nellār ceyyuṅ kaḷ</i> “rice toddy” (35.9)
<i>naviral</i>	<i>kulaital</i> “to be dishevelled” (1.16)
<i>naḷippu</i>	<i>ceṅṅivu</i> “denseness” (18.15; h.l.)
<i>nitikkilavaṅ</i>	<i>aḷakēcuvaraṅ</i> “Kubera” (66.17)

<i>paṭu</i>	<i>kiṅaru</i> “well” (79.3)
<i>paṭiyōr</i>	<i>piratiyōr eṇnum vaṭamoḷit tirivu</i> “a Sanskrit word for opponents” (22.5)
<i>pāṭu</i>	<i>kūru</i> “piece ~ catch” (30.10)
<i>pāṇi</i>	<i>tāmata kālam</i> “time of inactivity” (50.4)
<i>pāḷi/paḷi</i>	<i>ūr</i> , p.n. (15.11)
<i>paṅantalai</i>	<i>pāl</i> “waste land” (29.15)
<i>piṅṅakam</i>	<i>piṅṅina mayir, muṅṅki muṅṅitta koṅṅai</i> “braid” (9.22; h.l.)
<i>puruvai</i>	<i>iḷamai</i> “youth” (88.4; h.l.)
<i>poṅkaṭi</i>	<i>yāṅnai</i> “elephant” (44.17; h.l.)
<i>potiyil</i>	<i>malai</i> , p.n. (25.20)
<i>poṅkaḷi</i>	<i>tūṅṅāpoli</i> “grain heap which has not been winnowed” (37.3)
<i>poḷi</i>	<i>uritta uri</i> “peeled bark” (83.6)
<i>pori</i>	<i>ilaiccinai</i> “seal” (77.8)
<i>maḷuḷi</i>	<i>ōcai</i> “sound” (19.4)
<i>maṭai</i>	<i>mūṅṅuvāy</i> “clasp” (40.15)
<i>maṅṅnai</i>	<i>maḷumaṅṅaiyāṅna kōṭu</i> “something blunt-edged” (24.12, h.l.)
<i>matavu</i>	<i>vali</i> “strength” (14.9)
<i>maṅṅuyir</i>	<i>āṅṅu vāḷum makkaḷ</i> “the people who live there” (31.4)
<i>muntūḷ</i>	<i>mūṅṅkil</i> “bamboo” (78.8 + KT 239.6)
<i>vaḷivaḷi</i>	<i>mēṅṅmēlum</i> “further and further” (47.1)
<i>vaḷpu</i>	<i>vāyḷkayiru</i> “mouth rope ~ bridle” (64.3)
<i>vāṅṅamvāḷtti</i>	<i>vāṅṅam pāṭi puḷ</i> “bird singing in the sky” (67.2)
<i>viḷiviṭam</i>	<i>uṅṅaṅkumiṭam muṅṅiviṭamām</i> “place for sleep” or “end” (58.3)
<i>vīḷ</i>	<i>kuḷal</i> “lock” (73.2)
<i>verukkai</i>	<i>celvam</i> “wealth” (1.9)
<i>veruppa</i>	<i>mika</i> “be much (inf.)” (33.1)

Once such lists have been made for the few old commentaries that have come down to us we shall be in a better position to understand how our dictionaries have been made and eventually to improve them.

4. The Edition

4.1 Principles of Edition

The basic idea of a critical edition is easy to summarise: you try to reconstitute a text that is as close as possible to the original wording, and you do it on the basis of all the remaining witnesses. Since this is a scholarly process and as such can be argued (and is open to error), you have to lay open your working procedure and defend your results. The first you do by giving the reader access to all the material that has been at your disposal when you came to your decision, that is, you have to give a critical apparatus containing all the significant variants, significant in the sense that they represent either veritable alternative readings or, if they are clearly erroneous, have taught you something about the process of transmission and the development of readings. The second you do by annotation: if there are serious doubts as to which reading to put into the text, if you are forced to emend or, as is our case, if your text has been printed before and you deviate from a reading adopted by your predecessors, you have to give an explanation.

In several respects, a scholar of Classical Tamil is working under especially difficult conditions. Every editor working with handwritten material is faced with the problem of having to transcribe an idiosyncratic and often highly individual writing style into a printable standard script, filling in lacunae and recognising and coming to terms with features like regional deviations from standard spelling. In addition to this in the case of Tamil, since the form of script used in manuscripts is not unequivocal – marking neither *pulli-s*,

nor the difference between *e/ē*, *o/ō* and *ā/ra*, employing *scriptio continua* and *sandhi* –, a Tamil text as it is transmitted does not make sense by itself. Reading is an act of interpretation: separating the words, restoring the ligatures, vocalising. Many graphemes allow for more than one or even several interpretations, and the same is true for word- and metrical borders. Moreover, for the time being our ideas as to standards are at best vague: Which *sandhi* rules should actually be adopted? How flexible is our metre? Which morphological variations can be ruled out? Is our understanding of syntax sufficient to choose between variants? Which value can be attributed to arguments of context?³⁷

Moreover, a Tamil editor is confronted with a very different kind of problem, namely one of a theoretical nature. The tradition of critical editing and its idea of an original wording have been developed in domains where the textual transmission can be reconstructed over long periods of time. Manuscripts in the best of cases reach back into or near to the era of text production, and in many cases they reach back at least several hundred years. In the case of Sanskrit, to bring a point of comparison, often the oldest manuscripts can be shown to go back as far as the 9th century A.D., in some cases even earlier. What can be the meaning of the term “original wording” when we deal with a kind of tradition where the oldest testimonies are no older than 200 or perhaps 300 years, while we are talking about texts that are supposedly nearly 2000 years old? And a related question, though from a different background: what can be the meaning of the term “original wording” in the case of highly formulaic poetry? The answer to the first question we can give for

³⁷ For the difficulties connected with the process of transcription see Chevillard 2003; for the general problems connected with the critical editing of Classical Tamil, see the introduction to the critical edition of the *Kuruntokai* (Wilden 2010).

the moment is that even if the period spanned by our manuscripts may only be 300 years, at the utmost, it is possible to show a development of the text and its transmission. It may be possible to locate errors and their sources. Thus the original text is, as ever, an unattainable ideal, but nevertheless useful as a heuristic principle. The answer to the second question is that there are indeed a number of variants which can be described as formulaic, for example the variation between two adjectives connected with a system.

But there are several other types of variants which are decidedly not of that kind – regional, lexical, morphological, and syntactical ones, to leave aside for the moment mere spelling- and *sandhi* variants. Should it not be possible to argue for correctness, or at least for precedence, in such cases? Here the answer, unwelcome as it may be, is that with a text as well-documented as the AN it is necessary not only to classify variants, but to consider carefully their sources. The first important distinction to be made is whether a variant comes from a palm-leaf manuscript or from a paper one. While differences between palm-leaf manuscripts can be seen as actual transmission variants, disregarding the mere scribal errors, Tamil paper manuscripts generate their own variants, because they are the place where the under-marked palm-leaf notation is disambigued into modern and fully marked script. Most paper scribes – except for those who do a mere copying job without adding splits and diacritics (in the case of the AN only the copyists of C6 and C8) – are already at the beginning of a process of editing: splitting poems, lines, metrical feet, eventually *sandhi*, adding *pulli*-s, closed *kāl*-s and double *kompū*-s, and perhaps even starting to compare, to note variants, to correct and to emend. They have to be regarded as precursors of the early editors.

Thus it seems justified to refer to palm-leaf variants as **primary variants**, to paper variants as **secondary variants**. In the case of the

AN we possess three sets of primary variants, those from the first strand, the Vulgate, those from the second strand, the Vaiṣṇava one, and, in rare cases, those from the old commentary, namely in those few places where the *mūlam* reading is unequivocally discernible. This is the reason why in cases where it is necessary to refer to a precise reading from one of the primary strands, especially in the glossary, I have introduced a triple distinction to be added after the poem and line number, that is * for strand 1 (AN 1.1a*), ° for strand 2 (AN 1.1a°) and ” for the commentary strand (AN 1.1.a”). In the case of primary variants it is extremely difficult to argue for precedence, and it is necessary to do so in notes. There is no justification for the editorial standard process of just silently choosing one’s preference. In the case of secondary variants it may make sense to argue by age and by majority. Since paper variants as a rule are older than print variants they may be counted as older witnesses, unless they are clearly marked as corrections. Isolated variants in print sources usually are either corrections or mistakes on the part of the editor.³⁸

A problem apart is posed by the quotations. *Prima facie* those deviating readings could be conceived as primary variants, but unfortunately, for the time being, it is impossible to go back to the primary sources still available for them. Editions, especially later editions, have undergone the usual normalisation process, often even biased by the standard editions of the poetry cited by them available by that time. It is possible to demonstrate a good stretch of that development by comparing the older editions with the more recent ones, and by “old” I mean here editions from the era when the *Caṅkam* works had not yet been printed. For the *Tolkāppiyam Poruḷatikāram*, one of the most important sources for quotations, this means going back to the edition by Tāmōtaram Piḷḷai of 1885. There

³⁸ Unless we have reason to believe that the editor had additional material at his disposal, as appears to have been the case with Irākavaiyaṅkār and V.M. Cupira-māniya Aiyar (see below under 4.3).

we still find readings that look like copied manuscript evidence, while in most later editions, such as the otherwise admirable Kaṇḍaiyar 1943 and 1948, the editing process has done much to distort the original evidence.³⁹

The experimental goal of the present edition is to find a print layout that allows to drive home the fact that for a sizeable portion of the AN we have two versions.⁴⁰ It is true that in a traditional critical edition all the information required is in the apparatus, but it is equally true that by putting one variant in the main text and the other in the apparatus there is already an incontrovertible act of hierarchisation. That is why I have decided to integrate both variants into the main text by putting them in a letter size small enough to allow printing one on top of the other without making the whole illegible. Luckily for the AN there are only two strands – the few cases where the old commentary offers a third reading have simply been noted in the apparatus in the traditional way. I could have chosen to do so only in cases where it is impossible to argue for precedence, but instead I have preferred to keep two variants in all the places where both readings make sense, going to the extent of emending problematic readings minimally rather than adopting the reading of the other strand.

³⁹ The editions perused are listed along with the references for the quotations in appendix 3.

⁴⁰ To add just a minimum of statistics here, the KYN has 120 poems with altogether 2219 lines, which corresponds roughly to 8756 *cīr* (taking into account the short penultimate but disregarding *kīm*). There are primary variants for 827 *cīr* and secondary variants for 971 *cīr*; to be added here 117 plus 65 mere *sandhi* variants. That means that almost 20% of the text are debatable, or slightly less when taking into account that in part primary and secondary variants overlap on the same *cīr*. Apart from the missing portions, there are 775 corrections necessary to one or the other palm-leaf strand, among which 64 where both strands are corrupt in the same passage.

4.2 Edition Layout

The present edition exists in two versions, one meant to be printed and somewhat simplified, one meant to be electronic and not only containing, but marking the full set of information. The following section deals with the layout for the print version. In this book the basic format corresponds to the one developed for the Pondicherry series of critical editions, that is, the **heading** gives the number of the poems and the author's name(s). This is followed by the *kiḷavi(-s)* (with variants in brackets) and its translation(s).

Then comes the **main text in Tamil script** in fully metrical form with *sandhi* applied. Since *sandhi* is a controversial issue, *sandhi* mostly follows manuscript evidence, which means that *sandhi* variants are kept. The only case consistently corrected is the sociative with *-oṭu*, changed into *-ōṭ'* when followed by a vowel. As already mentioned, primary variants are integrated into the text as **double readings one on top of the other, split by *cār***. In cases where they contain letters to be corrected those are marked by square brackets. Emendations are printed bold.

Next comes the **apparatus** where primary variants are documented as to their sources and where secondary variants of all kinds as well as the evidence from the old commentary are delegated. Similarly, only the apparatus contains information as to illegible and faulty graphemes in the primary sources. Problems and priorities of readings are discussed in notes added to the apparatus. The apparatus employs the following special signs:

- beginning of a variant
- # correction needed in one strand
- ## correction needed in both strands
- \$ *sandhi* and/or metrical variant

ε	emendation
highlighted in grey	mark for faulty letters in variants
‡	damaged/illegible letter
–	blank space for 1 letter
†	crux for a <i>locus desperatus</i>

The apparatus is followed by the **transcript version** with *sandhi*- and word split. Here over-short *-u* is marked by an apostroph ('), a glide *-y-* or *-v-* by a tilde (~), any sort of gemination by a plus (+). Overshort *-i*, as well as final *-m* deleted before *v-*, are put in brackets as (i) and (m), compound members and auxiliary forms are separated by a hyphen (-). Here, too, primary variants are printed in double readings, this time split by word.

Next in line is the **interlinear English version**, which is, in the first place, meant as a reading aid for students, but also as a convenient place to explore the diverging meanings of the variants. Note that mere *sandhi*-, spelling- or regional variants as well as many morphological ones no longer produce doublets on this level. As for the conventions of marking word classes and word forms, for reasons of saving space and preserving a minimum of readability the full linguistic analysis is given only in the glossary. In the interlinear version nouns, adjectives and adverbs are simply translated as such, oblique is marked by hyphen, cases and number are added in brackets. Pronominal nouns are depicted by a noun followed by hyphen and the pronoun corresponding to the Tamil pronominal suffix. Verbal root is marked by the English verb stem plus a hyphen, absolutive by English past participle, perfective *peyareccam* by a past participle plus hyphen, the imperfective *peyareccam* by a continuous form (ing-); in cases of ambiguity absolutives and perfective *peyareccam* are additionally marked by (a.) and (p.). Infinitives are marked as (inf.), verbal nouns by a continuous form (ing), conditional by -if, concessive by -if-even. Multifunctional suffixes such as *-in*

and *-um* as well as particles are placed in super-script. Participial nouns are marked for imperfective (verbal root), perfective (past participle), negative (not) plus pronominal ending (plus eventually number and case). Finite verbs are either translated directly or rendered by a verbal root followed by a pronominal suffix and marked for mood: imperative (ipt.), optative (opt.), subjunctive (sub.). Notes pertaining to morphological and lexical problems are added to this level.

The last step is an English translation which tries to follow as closely as is feasible the Tamil wording without becoming totally illegible, which is often difficult, because English is not a language that lends itself easily to convoluted thirty-line constructions. With poems and syntagmas as long as the ones in the AN it is often not possible to follow the line sequences, but indents in the translation mark the construction levels in hopefully comprehensible ways. Problems of syntax, context and poetics are discussed on this level. Perhaps it is necessary to remind readers of the long-established philological use of square brackets: whenever an element is not represented in the surface structure of the original, but is needed in the translation – either for reasons of syntax or for comprehensibility in the target language – it is put into square brackets. The first translation renders the readings of the first strand; possible alternative interpretations of words, phrases or sentences are either added below with the corresponding line number or are discussed in notes. Then follows the translation of the second strand, if necessary for the full poem, but often only for paragraphs or lines.

4.3 Emendations, Corrections, Variant Statistics

The list of emendations for the *Kaḷirriyānainirai* is, with 14 instances, quite long: I proceeded from the assumption that a faulty passage in one strand need not be the corruption of the other strand's reading,

but it might be a corruption of a genuine variant reading. My main indication in that procedure has been the size of the emendation required to either restore the reading of the other strand or to arrive at a meaningful reading based on the wording transmitted. If a conceivable reading presented itself and the number of graphemes to be changed was smaller for the latter option, I have emended. The result is four emendations of the unequivocal text, six emendations for strand 1 and four for strand 2. In one place I have placed a crux (†) – the established mark of a *locus desperatus*, a passage that does not make sense and where no plausible emendation presents itself –, namely in AN 31.8.

List of Emendations for the KYN: 14

- 1.4c* பொதுளிய em.; பொதுளி NL, C6+7+9, Nacc.(T), IV(T)
 12.2b* பொருஅச் em.; பொருஅகன் C1; பொருஅசன் NL
 14.11c,
 64.14c மன்றுநிறை em.; மன்றுநிறை NL, C1+2+3+4+5+7+9,
 G1+2, RK, VP, ER
 19.11cd° மலிர்கோ ளிணரிமை em.; மலிர்கோளிணரிமை C2+3
 26.25cf.° கலுழந்துதந் | நெஞ்சறை em.; கலுழந்தென் | நெஞ்சறை
 C2+3, RKv
 59.9c களிற்றே em.; களிற்றே NL, C1+2+3+4+5+7+9, RK
 76.4ab° நன்கல மீயு em.; நன்கல நீயு C2+3
 81.4a* யொருங்கியன் em.; யொருங்குடியன் NL, C1+9
 83.19a° வறடலை C3; விழஃஃலை C2; விழவுதலை em.?
 84.7a* யுயிர்க்கண் em.; யுயிர்க்கட C1+5+7+9, G1+2
 89.16a* விளக்கெழு em.; விளக்கெழு NL, C1
 89.18a* செம்மலென் em.; செம(ல்)லென் NL(), C1+9
 113.12b ராயினு em., ER ; வாயினு C1+2+3+5v+9, RK, VP

There is a thin line between emendation and what should rather be termed a correction. While even a good emendation always has an element of speculation, a correction is the obvious removal of an

error, the most frequent ones being spelling mistakes (*l̥* for *l* and vice versa) and morphological incongruence (*tān̄* for *tām*). For the *Kaḷirriyānainirai* 64 corrections to strand 1 and strand 2 were necessary and that means, with respect to the apparatus, that there are 64 places where the line is marked by ##•, while in both primary strands there is a part highlighted in grey to make it easy to find the faulty portion reported from any witness. Almost all of these corrections had already been made before the print era, that is, in the paper copies C9, C7 and C5. There are some cases, to be sure, where in one of the two strands the palm-leaf has been damaged but might still have been legible for the early paper copyists.

There are 53 places where the text printed by Irākavaiyaṅkāra (followed by Vaiyāpurip Pillai and Rājam) is not backed up by any manuscript source or quotation⁴¹, in a further 49 places the only additional manuscript source is a variant or correction in C7⁴², and thus very likely also going back to Irākavaiyaṅkāra. The vast majority of them look like the typical normalisation or standardisation executed by the early editors, such as correction of *sandhi* and spelling, reduction of regional variants, and adjustment of

⁴¹ The passages are: AN 12.8c, 12.10b, 13.19b, 18.14a, 19.12c, 21.1a, 25.11a, 37.7ab, 41.15b, 43.13df., 47.19ab, 57.3d, 59.4b, 64.11cdf., 68.16d, 69.2d, 71.17cf., 74.13a, 75.2c, 77.3b-d, 77.13b, 78.14b, 78.17a, 81.8ab, 83.5ab, 83.6b, 85.15b, 87.5c, 88.2a, 89.9c, 89.19a, 90.9b, 91.11b, 98.7cd, 98.25df., 101.12c, 103.2cd, 103.4d, 107.9cd, 107.13a, 111.14a, 113.3c, 113.7c, 113.23d, 113.27d, 114.2d, 115.9bc, 116.8c, 116.11b, 117.14a, 118.8b, 119.4df., 119.14ab.

⁴² This concerns AN 43.7d, 43.8c, 43.9d, 46.9c, 47.1bc, 47.18c, 49.9a, 53.2b, 54.15ab, 54.18d, 57.2bc, 57.8d, 59.7cd, 59.11a, 67.13a, 69.18a, 70.7a, 72.15cd, 74.5c, 76.9cd, 77.10bc, 77.11d, 77.12c, 77.18a, 79.2ab, 79.3a, 80.11cdf., 87.14cd, 87.16cv, 88.3b, 92.11c, 94.3ab, 96.4, 98.27d, 102.18b, 103.14a, 112.4a, 113.2ab, 113.2c, 113.16d, 114.10cdf., 115.18ab, 116.6b, 116.7b, 116.7d, 116.9d, 116.11d, 119.3c, 119.8cd, 119.13cd, in addition there are 28 places where RKv is only backed up by C7v: 25.18a, 47.7cd, 57.16b, 63.11c, 72.6cdf., 77.3b, 77.5cd, 77.12a, 78.10b, 85.11cd, 85.13b, 89.21bc, 95.7c, 97.11c, 99.13a, 105.1a, 108.5ab, 109.6c, 109.11d, 111.1ab, 112.1ab, 112.15a, 113.4cd, 114.2bc, 116.8c, 117.17df., 119.6a, 119.16c.

morphology.⁴³ In only 11 of these 53 cases the reading adopted by the editions does not look like an emendation, but still I was unable to locate another source.⁴⁴ There is a single place where RK stands isolated and is not followed by either VP or ER, for 2 readings VP stands isolated, for 10 ER.⁴⁵ Furthermore there are 25 places where the variants of Irākavaiyaṅkār (RKv), which are often found also as a variant in the typescript of V.M. Cupiramaṇiya Aiyar (SAv), and another 27 places where the variants reported in SAv stand completely unsupported.⁴⁶ Extracts from the apparatus are brought together in appendix 3.

Testimonia for the text, grouped according to age

- C4 palm-leaf manuscript from UVSL [297] fragment: old comm. on KV-90
- TT* palm-leaf manuscript from Tiruvāṇṭūrai [no number] covering 299-400, except 336.19d-343.15c
- C1* palm-leaf manuscript from the UVSL [1075] covering 3(ki!)-400.22b, except 46.12c-50 between pp. 165 and 166; 123.14-128.7a between pp. 197 and 198, 336.19d-343.15c + UVSL [237] fragment: AN 400.22cd-26
- NL* palm-leaf manuscript from the National Library in Kolkatta [3141/S.V.P. 91] complete, except 336.19d-343.15c [in part illegible]

⁴³ For a depiction of U.Vē. Cāminātaiyar's procedure for the KT, cf. Wilden 2010: 24ff.

⁴⁴ The passages in question are: AN 13.9, 18.4, 21.1, 37.7, 43.13, 75.2, 77.3, 78.14, 88.2, 107.13, 117.14.

⁴⁵ This concerns, for RK AN 21.22d, for VP AN 26.4ab and 87.14a, and for ER AN 38c, 8.7cd, 26.1a, 55.7a, 61.11, 64.6, 67.6, 69.19, 93.17ab, 115.3.

⁴⁶ For RKv this concerns AN 3.11b, 4.12d, 8.10a, 9.1d, 9.18d, 12.14a-c, 15.12b, 29.7b, 44.10d, 47.12c, 48.18c, 57.4d, 60.8b, 63.5c, 63.14ab, 64.15cd, 66.5cd, 80.5b, 81.4cd, 86.10d, 97.9d, 112.1ab, 113.3df., 116.2d, 119.11a, for SAv it is AN KV.2c, 5.2df., 10.10.b, 12.2b, 13.2a, 13.3a, 20.9d, 22.8d, 24.12c, 29.1c, 33.11b, 39.13c, 42.2d, 64.4d, 64.13d, 65.14a, 65.14cd, 67.3a, 67.3d, 89.2b, 96.15b, 104.12d, 107.3df., 107.13a, 113.11ab, 118.5a.

- C3 palm-leaf manuscript from the UVSL [107] KV-351.7; 158.7ff.-172 + 204 missing; page number 47/48 omitted; dated to 1727 [matrix for the Vaiṣṇava strand]
- C2 palm-leaf manuscript from UVSL [28] KV-351.7; 158.7ff.-172 + 204 missing [misnumbered pages: 64/63]
- C6* paper manuscript from the UVSL [4/66] covering KV-400, except 336.19d-343.15c [consulted where C1 is damaged and NL illegible]
- C8* paper manuscript from the UVSL [6/68][illegible due to lamination]
- C9 paper manuscript from the UVSL [11/73] KV-399 (complete except for 7, 317, 322) [pencil corr./add. = C9c/v]
- C7 paper manuscript from the UVSL [5/67] KV-120, 301-400, [10/71] 121-300 (except 147, 149, 152, 230, 300) [pencil corrections/additions = C7c/v]
- G2* paper manuscript from GOML [R.5735/TR.1051] KV-325
- G1* paper manuscript from the GOML [R 5734/TR.1050] complete, except 336.19d- 343.15c
- G3 paper manuscript from the GOML [R 5736/TR.1052] KV + 1-36 [containing a commentary but few of the poems]
- C5* paper manuscript from the UVSL [7/69, 8/70, 9/72] complete in 3 vol.; dated to 1903/04 [matrix for the Vulgate strand]
- * misnumbered from 107 onwards by one downwards
- RK Rājakoṇṭhāraṅgīrākaṅkāra edition (1933)
- VP Vaiyāpurip Pillai edition (1940), reported when deviating
- SS Saiva Siddhānta = Kaḷakam edition (1943, 1944, 1944), reported for Neytal when deviating
- ER Rājam edition (1957), reported when deviating
- SAv variants listed in the unpublished translation by Cupiramaṅiya Aiyar (1975)
- EC Cāminātaiyar library edition by Civacupiramaṅiyaṅ (1990), reported for Neytal when deviating

comments by

AD Alexander Dubianski

JB Jonas Buchholz

JLC Jean-Luc Chevillard

TVG T.V. Gopal Iyer

VMS V.M. Subramanya Iyer

அறிமுகவுரை

1. பழந்தமிழ்க் காதற் கவிதைகளில் அகநானூறு

இன்று எஞ்சி நிற்கும் தமிழிலக்கியத்தின் மிகப்பழமையான புகழ் பெற்ற சங்கத் தொகை நூல்களில் ஒன்று அகநானூறு. குறிப்பிடத்தக்க இதன் சில கூறுகள் மிகப் பழைய பாடல்களைச் சேர்ந்தனவாகலாம். நெடுந்தொகை¹ என்ற மற்றொரு பெயர் கொண்ட இந்நூலில் 13 முதல் 33 அடிகளைக் கொண்ட 400 பாடல்கள் உள்ளன. களிற்றியானை நிரை (1 முதல் 120 வரை), மணிமிடை பவளம்(121 முதல் 300 வரை), நித்திலக்கோவை(301 முதல் 400 வரை) என மரபுவழியில் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும். இவற்றுள் முதலாவதாகிய களிற்றியானை நிரை இந்நூலில் முதற்கண் அமைந்துள்ளது. இப்பாடல்களின் நடை இறுக்கமானது; மொழி இருண்மையானது; சொற்களின் விளக்கம் செம்மை அடையாத நிலை. இக்கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் எல்லாச் சங்க நூல்களுக்கும் பொருந்தும். இவற்றைப் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்னும் துவக்க நிலையிலேயே உள்ளன. இன்னும் சொல்லப் போனால் சொல் விளக்கம் என்ற கருத்தே இவ்வாய்வுகளில் பெருமளவில் காணக்கூடவில்லை. இவ்வாய்வுகள் – சிலவற்றைத் தவிர – வரையறுக்கப்பட்ட சொல் விளக்கங்கள், சில சொல்லகராதிகள், பொது இலக்கணங்கள், தமிழில் உரைகள், கிட்டத் தட்ட கவிதை வடிவிலான மொழியாக்கங்கள் – இவற்றுள் பெரும் பான்மையான ஆங்கிலத்தில் – என அமைந்துள்ளன. அகநானூற்றைப் பொறுத்தவரை இதன் தனித்த சிக்கல் மிக்க அமைப்பினால் – அஃதாவது முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட வரிகள் கொண்ட இப்பாடல்களின் தொடர்

¹ அகநானூறு எனும் பெயர் எப்போது வழக்கத்திற்கு வந்தது என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. ஏடுகளின் இரு பாடநெறிகளுள், அதிகம் பயன்படுத்தும் ஒன்று அகநானூறு என்று குறிப்பிடுகிறது. இரண்டாம் நெறி நெடுந்தொகை என்ற வழக்கையே இன்னும் மேற்கொண்டுள்ளது. இறையனார் அகப்பொருள் - நக்கீரர் உரையின் பாயிரப் பகுதியில் பதிவு செய்யப் பெற்றுள்ள மூன்றாம் சங்கத்தைச் சேர்ந்த நூல்களின் பட்டியலில் இந்நூல் "நெடுந்தொகை நானூறு" எனக் குறிப்பிட்டிருக்கத் தொல்காப்பிய உரைகளில் "நெடுந்தொகைப்பாட்டு" என்றும் பெரும்பாலும் வெறுமனே "அகப்பாட்டு" என்றும் குறிப்பிடுகிற சொல்லாட்சிகளைக் காண்கிறோம். இது போலவே களிற்றியானை நிரை, மணிமிடை பவளம் என்னும் சொல்லாட்சிகளைக் காண்கிறோம். ஆனால் நித்திலக் கோவை என்னும் வழக்கு யாங்கனும் இல்லை. விரிவான மேற்கோள்களுக்கு வில்டன் 2009: 160 பார்க்க

அமைப்புக்களினால் இந்நூல் பிற நூல்களை விட மிகக் குறைந்த அளவினாலேயே உரை எழுதப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளமையோடு பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டும் வந்துள்ளது.

பரிச்சயப்படுத்தப்படாத ஒரு வாசகனுக்குப் பல்வேறு கருத்துக்களுக்கிடையே சில அடிப்படைகளைக் காட்டுவதற்காக எத்தகைய பனுவல் இது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த தென்னிந்தியத் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களைச் "சங்கக் கவிதைகள்" என்று குறிப்பது பொதுவான வழமை. இவற்றை நாம் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தவை எனக் குறிப்பிடுவதன் காரணம் பலப்பல விவாதங்களுக்கு ஆளான சில சிறு கல்வெட்டுக்கள், சில அகழ்வாராய்ச்சி எச்சங்கள் ஆகியன தவிர உண்மையில் இப்பனுவல்கள் பல நூற்றாண்டுகட்கான தரவு மூலங்களாக விளங்குகின்றன என்ற கருத்திலேயே. உண்மையில் இவை எந்த நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தன என்ற வினாவிற்கு யதார்த்த நிலையில் இவை பொதுக்காலத்தின் முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்தன எனச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம். இப்பனுவல்கள் குறிப்பிடத்தக்க பல ஒத்த நடைக் கூறுகளைக் கொண்டும், உள்ளடக்க நிலையில் வேறுபட்ட பல கூறுகளைக் கொண்டும் ஒன்பது தொகைகளாக 33000 வரிகளில் பெரும்பாலும் எளிமையானதொரு யாப்பில் அமைந்துள்ளன.

மிகவுஞ் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க வொரு பொதுக் கூறு இவற்றில் காணப்படும் வாய்பாடுகள் ஆகும். வாய்பாடுகள் என்பவை லார்டு² குறிப்பிடுவது போன்ற மீளமீள வருங் கூறுகளின் அமைப்புகள். இவை குறிப்பாகக் குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, புறநானூறு எனும் நான்கு தொகை நூல்களில்³ பெருமளவில் அமைந்துள்ளன. மிகப் பழமையான இந்நூல்களில் உள்ளவை ஏனைய தொகை நூல்களிலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளமையோடு பின் வந்த இடைக்கால இலக்கியங்

² லார்ட் 1964; சங்க இலக்கிய வாய்பாடுகள் குறித்துக் கைலாசபதி 1968, வாசெக் 2001+2007, வில்லன் 2006: 235-254 காண்க.

³ நம்பத்தக்க புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்காத நிலையில் இக் கூற்றினைச் சரி பார்ப்பது தற்சமயம் கடினமான ஒன்று. எனினும் மனத்திற்படும் ஊகம் என்பதனைவிடச் சற்றுக் கூடுதலானது. காரணம் இது அகநானூறு(பகுதி), நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய வற்றின் பதிப்புக்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கள் தொடர்பான விரிவான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் அமைந்ததாலேயே.

களிலும் பக்தி இலக்கியங்களிலும் கூட ஊடுருவியுள்ளன. இப்பாடல்கள் வாய்மொழி மரபினின்றும் தோன்றியன⁴ என்ற வாதத்தினைக் குறிக்கு மாயினும் இவ்வாதம் போதுமான தரவுகளின் அடிப்படையில் அமையாமையாலும் இவற்றால் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கிடைக்காமையாலும் இவ்வாதத்தில் ஈடுபாடு கொள்ளாது விடுக்கின்றோம். எனினும் வாய்பாடுகளின் அடிப்படையிலான அமைப்புக்கள் பின்னர் நிலைகுலைந்து போயின என்பதற்கான சான்றுகளையும் நூல்கள் ஒன்றையொன்று மேற்கோள் காட்டிக் கொள்வதனையும் நாம் காண்கிறோம். இவை இரண்டும் இன்று கிடைக்கும் தொகை நூல்களில் எழுத்து மரபு நிலையை அடைந்து விட்டமையை நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இன்னுள் சிறிது செறிவாகச் சொல்லப் போனால் இவற்றில் குறைந்தது மூன்று நிலைகளைப் பிரித்தறிய வாய்ப்புள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. அவையாவன: (1) குறைந்த அளவிலான தடையற்ற "இயல்பான" உள்ளடக்க அமைப்புக்கள், அதிக அளவிலான வாய்மொழி வாய்பாடுகள் கொண்ட உள்ளடக்கங்கள், (2) குறைந்த வாய்பாடுகளுடன் ஆனால் சிக்கல் நிறைந்த உள்ளடக்கங்களின் படிப்படியான விரிவாக்கம், (3) வாய்பாடுகளை மேற்கோள்களாகப் பயன்படுத்தும் மரபுகளின் மீதான விளையாட்டு என்பன. இவற்றின்வழிப் பழைய வாய்பாடுகளைச் சிதைத்துப் படைப்புக்களை விரிவுபடுத்தின. இத்தகு வாய்பாடுகளின் தொகுப்புக்களுக்கிணையாகக் கவிதை மரபுகளின் செறிவான மரபுகளும் விளங்கின.

உள்ளடக்கங்களைப் பொறுத்தவரை, மரபு, இவற்றை அகம், புறம் என இரு வகைகளாகப் வேறுபடுத்துள்ளது. அகம், ஒரு கருத்து என்ற நிலையில் பெரிதும் ஒருமுகத் தன்மையதாய் ஒரு வகைக் காதற் கவிதை எனப் பொருத்தமாக விளக்க இயல்வது. அகமே நமது தொகை நூல்களின் பெரும்பகுதியாக – அஃதாவது ஒன்பது தொகை நூல்களுள் ஐந்து நூல்களாக – முன்னர்க் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய மூன்று பழைய நூல்களான குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு ஆகியனவற்றோடு அகநானூற்றுக்குச் சற்றுப் பின் வந்த ஐங்குறுநூறும் இதன் பின்னர் வந்த கலித்தொகையும் ஆக அமைந்துள்ளன. முற்றிலும் வெவ்வேறு வகைப் பாடல்களுக்குத் தொகுப்புத் தலைப்புக்கள் கொண்ட நிலையில் புறநானூறு பெரிதும் சிக்கல் மிகுந்ததாய் உள்ளது. இவற்றின்

⁴ சுவெலபெல் 1973, ஹார்ட் 1976 ஆகியவற்றில் உள்ள விவாதங்களைக் காண்க.

அடிப்படைப் பாடல்கள் போர், மற்றும் அரசர், சிற்றரசரைப் போற்றுதல் பற்றியனவாகவே இருந்திருக்கலாம். ஆனால் தூதுப் பாடல்கள், அறன் வலியுறுத்தும் பாடல்கள் – இவற்றுள் உலக நிலையாமை பற்றியவை, சமயப் பாடல்களில் உள்ள கூறுகள் கொண்டவை – போன்ற சிறிய துணை இலக்கிய வகைகளையும் காண்கிறோம். பரந்த பொருள்கொண்ட நிலையில் சமயக் கவிதைகளாக விரிவதற்கான கூறுகள் கொண்ட போதனை செய்யும் கவிதைகளாகவும் இவற்றுள் பொதுவாகச் சமயக் கவிதைகளில் காணப்படுவனவற்றுடன் உலகநிலையாமை பற்றியனவும் அடங்கும். இவை பின்னைய சமயக்கவிதைக்கான நீட்சிகளாகக் கூடும் ஒன்று. எஞ்சியுள்ள நான்கு தொகை நூல்களில் இரண்டு முற்றிலும் புறம் பற்றியன. நான்காவது புறநானூறு என்னும் பழைய தொகைநூல் மற்றும் பதிற்றுப்பத்து. பத்துப்பாட்டு – (பத்து நீண்ட பாட்டுக்களைக் கொண்டது. பகுதி புறம் பற்றியது) – ஏனையன இலக்கிய வகைப் பாட்டுக்குள் அடங்காதன. முதலாவதாக வருந்தன்மையில் சமயஞ் சார்ந்த திருமுருகாற்றுப்படையோடு இதைப் போலவே இறுதியாக வரும், அநேகமாகக் காலத்தால் பிந்திய தொகை நூலாகிய பரிபாடலும். இதில் சமயத்தின் பங்கு மிகுதி.

இந்நூல்களின் மொழி பழந்தமிழ் எனப்படும். இவற்றில் காணப்படும் பல்வகைச்சொல், தொடர்களைக் காணும்போது மிகப் பழமையான பாடல்கள் தோன்றிய காலமுதல் இவை தொகைநூல்களாகத் தொகுத்த காலம் வரை இடையில் மிக நீண்ட வளர்ச்சி இருந்திருக்க வேண்டும். நம்பத்தக்க பதிப்புக்களின் அடிப்படையிலான சொல்லமைப்பு விளக்கங்களும், இலக்கணப் புள்ளி விவரங்களும், தரப்படாத நிலையில் இவை பற்றிய விவாதங்கள் வழக்குப் பாதையில் நடப்பது போலவே உள்ளன. சங்கத் தமிழ் எனும் பெயர்வழக்கை ஏற்புடைத்தாக்குதற்கு மிகவும் குறிப்பிடத் தக்க ஒரு மொழிக்கூறு சொற்களை இனங் காட்டும் உருபுகளின்றி அமைந்திருத்தல். மொழியில் முழுமையான சொல்லியல் இருந்தாலும் – அஃதாவது வேற்றுமை அமைப்பும் சிக்கல் மிகுந்த வினைமுற்று, வினையெச்ச வடிவங்கள் இருப்பினும் – வேற்றுமை உருபுகளைப் பயன்படுத்தாமலிருக்கும் (அல்லது உருபுகளின்றி வேற்றுமை அடிச்சொற்களை மட்டும் பயன்படுத்தும்) தெளிவான போக்கோடு நீண்ட வினையெச்ச வடிவங்களைக் கொண்ட தொடர்களைப் பயன்படுத்துவதையும் காண்கிறோம். (இவற்றை வெறும்

வினைவேர்களாகவே சுருக்கி அமைக்கலாம்) செவ்வியல் சீன மொழியைப் போலன்றித் தொடர்கள் சொல்வரிசை முறையாலும் பல்வகை விகுதிகள் வழியாகவும் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றன. மொத்தத்தில் அடிப்படைச் சொற்கள் திராவிடமே. ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்குச் சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் ஆகிய இந்தோ-ஆரிய மொழிச்சொற்களின் வருகையும் உள்ளது. இதுவரை சொல்லடைவுகள் செய்யப்பட்ட பழைய தொகைநூல்களாகிய குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகியவை, சீரான, ஐந்து விழுக்காடு இந்தோ-ஆரியச் சொற்களையும் அகநானூறு இவற்றின் வளரும் போக்கினையும் காட்டுகின்றன.⁵

தற்போது நமக்குக் கிடைக்கும் சங்கப் பாடல்களின் வடிவம், சிக்கல் நிறைந்த தொகைப்படுத்தல், அதற்குப் பின் தற்காலத்தே மேற்கொள்ளப்பட்ட மறுதொகைப்படுத்தல், ஆகிய முயற்சிகளின் அடையாளங்களோடு விளங்குகின்றது. இவற்றின் விரிவான ஆய்விற்கு வில்டன்-2014 காண்க. பழைய நான்கு தொகைநூல்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக உருவான பாடல்களின் வெறும் தொகுப்பாகவும் அகம் புறம் என்னும் இரு பேரிலக்கிய வகைகளாகவும் பாடல் வரிகளின் அடிப்படையில் பகிர்ந்தமைய ஏனைய ஐந்து நூல்கள் அவை தொகை நூல்களாகச் சில அமைப்பு விதிகளின் அடிப்படையில் இயற்றப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இவை, முதலில் பாண்டியர் ஆதரவோடு பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடிய கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்களுடன் (பதிற்றுப்பத்தில் இது இல்லை) கூடிய குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகியன கொண்ட தொகுப்பு, பின்னர் இவற்றோடு மேலும் கலித்தொகையும் பரிபாடலும் இணைக்கப்பட்ட ஓர் உயர்நிலைத் தொகுப்பு என இருநிலைகளில் நிகழ்ந்திருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது. காப்பியமல்லாத பக்தி அல்லாத முன் இடைக்கால இலக்கியங்கள் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் தலைப்பின் கீழ் (18 என்னும் எண்ணிக்கையில்) தொகுக்கப்பட்டன.

இத்தொகைநூல்களைப் பரப்புதல், கற்றல் என்ற நிலைகளில் குறைந்தது இரு பெரும் இடைவெளிகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனத்

⁵ குத்து மதிப்பாகக் கூறின் களிற்றியானை நிரையின் 120 பாடல்கள் 74 இந்திய-ஆரிய மொழிச் சொற்களைக் கொண்டுள்ளன. இவை இவற்றின் மாற்று வடிவங்களோடு 230 இடங்களில் உள்ளன.

தோன்றுகிறது.⁶ தோராயமாகவும் வசதிக்காகவும் கிறித்துவுக்குப் பின் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்த நிலையில் சங்க மறுமலர்ச்சி என்ற ஒன்றினை உணர்கிறோம். இம்மலர்ச்சி பழைய இலக்கியங்களுக்கான பரந்துபட்ட உரைகள் குறிப்பாகக் கோட்பாட்டு நூல்களுக்கானவைகளில் வெளிப்பட்டது. ஆனால் உரையாசிரியர்கள் பல இடங்களில் இவற்றைப் புரிந்து கொண்டு விளக்குவதில் படும் இடர்ப்பாடுகள் இந்நூற் பயிற்சிகளில் இடையீடு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றன. ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட நிலையில், கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் இலக்கிய உரைகளில் காணப்படும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்ற தலைப்புக்களின் வேறுபாடுகள் (இதனைச் சுட்டி நிற்கின்றன எனலாம்). உண்மையில் ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் இந்நூல்களின் மீதான ஈடுபாடு, அரசியல் மாற்றங்கள், இன்னல் மிகுந்த காலங்கள் போன்றவற்றால் குறையத் தொடங்குகிறது. கடைசியாக இந்நூல்கள் தொடர்ந்து பயிலப்பட்டன என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கான சான்று கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் நாயக்க மன்னர் காலத்தே இவற்றை மீட்டெடுக்கும் காலகட்டத்தில் இலக்கணவிளக்கம் என்னும் மீட்டெடுப்பு இலக்கணத்தில் கிடைக்கிறது. இந்நூல் எல்லோரும் அறிந்த பழம் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டுவது மட்டுமன்றிச் சில புதியனவற்றையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. பின்னர் ஈடுபாடு குறைந்து கிட்டத்தட்ட மறையும் நிலைக்கு வந்து விடுகிறது. கிட்டத்தட்ட என்று சொல்லக் காரணம் அக்காலத்தேயும் சுவடிகள் படியெடுக்கப்பட்டு வந்தன என்பதாலேயே. எவ்வாறாயினும் கி.பி 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ.வே. சாமிநாதையர் போன்ற அறிஞர்கள் தோன்றி நாடு முழுவதிலும் உள்ள நூலகங்களில் சிதிலமடைந்து வரும் பழஞ்சுவடிக் கட்டுக்களை மீட்டெடுக்கத் தொடங்கினர். மறந்து போன செவ்வியல் தமிழிலக்கியங்களை மீண்டும் கண்டெடுத்தவர்களாகவே தம்மைக் கருதிக் கொண்டனர்.

⁶ இவை தொகையாகத் தொகுக்கப்படுவதற்கு முன் ஏற்கனவே ஓர் இடையீடு இருந்ததா? பாடல்களைப் புரிந்து கொள்வதில் சிக்கல் இருந்தது என்பதைப் புலப்படுத்துவது போலக் கிளவிகள் சிலவற்றின் வளர்ச்சியை நோக்கும்போது பாடல்களின் சொற்களும் அவற்றின் தாக்கமும் படிப்பவர்க்கும், நன்கு கற்றவர்க்கும் கூடக் கடினமாகிக்கொண்டு வந்துள்ளமையை நாம் நம்பக் காரணம் உள்ளது.

செம்மையாகப் புரிந்து கொள்ளாத இதன் மொழியமைப்பை விடுத்து வேறு எது இப்பாடல்களைச் சிக்கல் நிறைந்தவையாக ஆக்குகிறது? இவ்வினா நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே எழுப்பப்பட்டது எனத் தோன்றுகிறது. சங்க இலக்கியத்தின் தனிக் கூறுகளில் ஒன்றும் கோட்பாட்டு நிலையில் சுவையானதுமான அதனோடு கிட்டத்தட்ட தொடக்கத்திலிருந்து இணைந்தே வந்திருக்கும் இலக்கியக் கோட்பாட்டு மரபு தொல்காப்பியம் மற்றும் இறையனார் அகப்பொருள் மூன்றாம் இறுதி அதிகாரம் எனும் இலக்கண வடிவில் அமைந்தன. இவை இரண்டும் சங்கப் பாடல்களைப் புரிந்து கொள்வதில் பின் வந்த அறிஞர்களுக்கு அளவிடற்கரிய உதவியாக விளங்கின. குறிப்பிட்ட சங்கப் பாடல்களுக்கான அடிப்படை விளக்க விவாதங்களைப் பொருளிலக்கண நூல்களுக்கான உரைகளில் காணலாம். ஆனால் இவை இப்பாடல்களைச் சுதந்திரத்தோடும் தற்சார்பின்றியும் புரிந்து கொள்ளும் நெறியினை உருவாக்குவதில் ஒரு பெருந்தடையாகவும் இருந்தன. காரணம் பெரும்பாலான சமயங்களில் பொருளிலக்கண நூல்கள் தரும் விளக்கங்களும் விதிகளும் இப்பாடல்களை விளக்கப் போதுமானவை எனக் கருதப்பட்டமையே. உண்மையில் பொருளிலக்கணத்திற்கும் பாடல்களுக்குமிடையேயான உறவுகள் மிக நெகிழ்வானவை. இவ்வுறவு காலப்போக்கில் மாறுகிறது.

எனினும் இலக்கண ஆசிரியர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அடிப்படை மரபுகள் பற்றிய பரிச்சயம் இன்றிப் பாடல்களின் பெரும்பகுதி எதை உணர்த்துகின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது உண்மையில் இயலாதது. எனவே அதைப் பற்றிய சுருக்கமான வரைவினை இங்குத் தர வேண்டியுள்ளது.⁷ அகநானூறு அகப்பாடல்களின் தொகுப்பாகலின் பெரும்பகுதி அகப்பொருளிலக்கண நூல்களைப் போலவே இங்கு எழுதப்படுபவை அகம் பற்றியே அமையும். பொருளிலக்கணத்தின் தலைமையான நோக்கம் இருதரப்பட்டது. ஆனால் பொருளிலக்கண நூல்களின் உண்மையான முதன்மை ஈடுபாடு, விரிவடைந்துகொண்டே வரும் திணைகளுந் துறைகளுந்தாம். காதல் கவிதைகள் கூற்று நிகழ்த்து வோர், கேட்போர் ஆகியோரால் உரையாடல், தனிநிலைக் கூற்று என்னும் வடிவங்களில் அமையத் தக்கன. இவை தலைவி, தோழி, தலைவன், பாங்கன், நற்றாய் அல்லது செவிலித்தாய், பரத்தை, பாணன்,

⁷ உண்மையில் கடந்த 30 அல்லது 40 ஆண்டுகளாக இந்தச் சுருக்க விளக்கம் மிகுதி.

தேர்ப் பாகன்,(தலைவனின் நண்பர்கள்) காண்போர் முதலானோரால் நிகழ்த்தப்படுவன. காலப்போக்கில் இவர்களுடைய கூற்றுக்களின் சூழல்களும் சமூகத் தொடர்பு முறைமைகளும் இடைக்காலப் பொருளிலக்கண நூல்களின் தொடக்கக் காலத்தே ஒரு வரிசைப்பட அமைந்து மரபுநிலை அடையும் வரை சிக்கல் மிக்கவையாக மாறின. இவை கோவை எனும் இலக்கிய வகைக்கான அடிப்படைக் காதல் கதைக் கட்டமைப்பைத் தந்தது. இக்கவிதை வடிவம் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டுவரை வழக்கி லிருந்தது.⁸

இன்று தமிழ்க் கவிதையிலக்கணம் என்ற உருவகம் கவிதை உலகு ஐந்து திணைகள் கொண்டது என்ற கட்டமைப்பு விளக்கமே. அஃதாவது இராமானுஜனின் புகழ்பெற்ற "அகநிலை நிலஅமைப்பு" என்ற விளக்கம். ஒரு காதல் சூழல், இதற்குப் பொருத்தமான உணர்ச்சிகள் பற்றிய கவிதை ரீதியிலான விளக்கம் என்பது குறிஞ்சி, நெய்தல், முல்லை, மருதம், பாலை என்னும் குறிப்பிட்ட திணை தொடர்பான கற்பனையே. ஒவ்வொரு திணையும், பருவ காலம், நேரம், விலங்குகள், பூக்கள், மாந்தர் ஆகிய வற்றோடு இறுதியாக உரிப் பொருட்களையும் தொடர்புபடுத்துகின்றது. இங்குத்தான் இயைபுப் பிரச்சினைகள் தொடங்குகின்றன. அகக் கோட்பாடு என்பது சீரான முரணற்ற தன்மைக்கு மாறாகவும் நடைமுறையில் முரண்பாடு கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது. பாடல்களின் பொருளைப் புரிந்து கொள்வதில் உடனடியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதால் மிக அடிப்படையான கோட்பாட்டுப் பிரச்சினையை இங்குக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அழகான விளக்கங்களின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு திணையும் ஒரு அடிப்படை மனநிலையோடு தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது: குறிஞ்சி - புணர்தல், பாலை - பிரிவு, நெய்தல் - இரங்கல், முல்லை - இருத்தல், மருதம் - ஊடல். இத்தகைய இறுக்கமான வரையறை பல்வகைப்பட்ட கலவைகட்கும் இடமளிக்கும் பண்டைய பாடல்களின் உணர்வுடன் பொருந்தவில்லை. இவை தொல்காப்பிய மூலத்தோடும் மாறுபடுவனவாகவும் உள்ளன. ஆனால் இவற்றை நாம் தொடக்க உரைகளில் கண்டுணரலாம்.⁹ இதனை வேறு வகையில்

⁸ இந்தக் கவிதை உள்ளடக்க வளர்ச்சி முறை பின் இவை படிப்படியே வரிசைப் படுத்தப்பட்ட நிகழ்வுகளாக ஒரு வடிவத்திற்குள் அடக்கப்பட்ட நெறியினை தகஹாசி 1995 ஆராய்ந்துள்ளார்.

⁹ இவற்றிற்கான முழு விவாதம், மேற்கோள் பகுதிகள் ஆகியவற்றிற்கு வில்லன் 2002 பார்க்க.

குறிப்பிட்டால் பாடல்கள் – கோட்பாடு ஆகியனவற்றை நாம் வேறு வேறாக வைப்பதோடு கோட்பாட்டுச் சிந்தனையில் வெவ்வேறு படிநிலைகளையும் வேறுவேறாகக் கொள்ள வேண்டும்.

அகநானூற்றைப் பொறுத்த வரை குறுந்தொகை, நற்றிணை எனும் முந்தைய அகத் தொகை நூல்களிற் போல வரையறையில்லாத வரிசை முறையில் இல்லை. மாறாக அகநானூற்றுப் பாடல்கள் திணை அடிப்படையிலான பப்பத்துப் பாடல்கள் கொண்ட (களிற்றியானை நிரை, மணிமிடை பவளம், நித்திலக் கோவை என) மூன்று நூல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் வரிசைமுறை வெண்பாவிலமைந்த ஒரு பாடலாகக் கிளவிப் பகுதியில் தரப்பட்டுள்ளது:¹⁰

பாலை வியமெல்லாம் பத்தாம் பனிநெய்த
 னாலு நனிமுல்லை நாடுங்கான் - மேலையோர்
 தேறு மிரண்டெட் டிவைகுறிஞ்சி செந்தமிழி
 னாறு மருத மவை.

தொகுத்துச் சொன்னால் ஒவ்வொரு பத்துப் பாடல்களுக்கும் ஐந்து பாலைப் பாடல்களும் (எண் 1, 3, 5, 7, 9) ஒரு நெய்தற் பாடலும் (எண் 10) ஒரு முல்லைப் பாடலும் (எண் 4) இரண்டு குறிஞ்சிப் பாடல்களும் (எண் 2, 8) ஒரு மருதப் பாடலும் (எண் 6) இருக்கும். பின் வரும் அகத் தொகை நூல்களுக்கு ஓர் அடிச்சட்டம் போலத் திணை அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்ட முதல் தொகை நூல் அகநானூறே. திணைகளை உறழ்ந்து, வகைப்படுத்தக் கடினமான பாடல்களைப் பிணைக்கும் தொகுப்பு வகையாக அமைந்துள்ளமையால் பாலைப் பாடல்களை அப்படியே திணை அடிப்படையில் அமைந்தனவாகக் கொள்ள வேண்டிய தில்லை என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். பொருளிலக்கண மரபில் இந்தக் கூறு திணை மயக்கம் என இலக்கியக் கோட்பாட்டு மரபில் ஏற்கப்பட்டது. இவற்றை ஆராயுங்கால் இரண்டு கோணங்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். முதலாவதாகப் பொருளிலக்கணம் முழுவதுமாக நிலைப் படுத்தப்பட்டுத் தீவிரமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு முன் புணையப்பட்ட பல பழம் பாடல்களை விளக்குவதற்கு இறுக்கமாகப் பயன்படுத்திய ஒரு

¹⁰ கீழ்வரும் படிகளில் இவை காணப்படுகின்றன: TT [TVM/] (பக். 39, 1. 13f.-40.7), C1 [UVSL 237] பக். 1, C5c [UVSL 11/73] பக். 201f., C6 [UVSL 4/66] பக். 258f., C7a [UVSL 5/67] im. 320ff., G1 [GOML R -5734/TR 1050] பக். 262f.

நிலை. இரண்டாவதாகக் கவிதை உலகுக்குள் ஒரு கவிஞனுக்கு ஒருவகையிலன்றிப் பல்வேறு வகைத் தொடர்புகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான ஒரு கவிச் சுதந்திரத்தைத் தந்த நிலை. மேலும் பிற்காலத்திய வழக்காறுகள் பலவும் இணைக்கப்பட்டு அகநானூற்றில் பாலை என்பதன் கீழ் இடம்பெற்றுள்ளன.

இச்செம்பதிப்பின் வாயிலாக அறியப்பட்டவற்றுள் ஒன்று சுவடிகள் தொடர்ந்து வந்த முறையில் அவை பெரும்பகுதி முறை பிறழ்ந்து காணப்படுவதால் அகநானூற்றின் பாடல் அமைப்புப்பற்றிய நினைவூட்டப் பாடலின்றி அகநானூற்றுப் பாடல்களின் திணை வரிசை முறையை அறிந்து கொள்ள முடியாது என்பது. இக்கூற்று, சுவடிகளைப் பற்றியும் அவற்றிடைக் காணப்படும் உறவுகள்பற்றியும் நாம் விளக்கும்போது தெளிவாகும்.

2. பனுவலின் அடிப்படை

2.1. பதிப்புக்கள், உரைகள், மொழியாக்கங்கள்

அகநானூற்றின் முதல் பதிப்பு 1918-இல்தான் வெளியிடப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இது ரா. ராகவையங்காரின் களிற்றியானை நிரை என்னும் முதல் பகுதி மட்டும் அஃதாவது 120 பாடல்களின் பதிப்பு. இவற்றுள் 90 பாடல்களுக்கு மட்டுமான பழையவுரை தொடர்ந்து வந்துள்ளது. ஆசிரியர்பெயர் இல்லாப் பழைய உரைகளைப் போல,¹¹- விரிவாகச் சொல்லுக்குச் சொல் பொருள் கூறும் விரிவான தொன்றாக வன்றிக் கடுஞ் சொற்களுக்குப் பொருள் தரும் தொகுப்பாகவும், சிலபோது பாடற்பொருட் சுருக்கம், பாடலின் தொடரமைப்பு, சில உவம உருவக விளக்கம் ஆகிய வற்றைத் தருவதாகவும் இது உள்ளது. அஃதாவது இன்றைய "புதிய" மாதிரி போல. ஏற்கனவே அச்சான பழைய உரையோடு 160-ஆம் பாடல் வரையிலான தம்முடைய பொழிப்புரையையும் சேர்த்து வே. இராஜ

¹¹ உரையைப் பொறுத்தவரை "பழைய" என்பது நிச்சயமாக முந்தைய இடைக்கால மன்று. உண்மையில் வெளி வரலாறு பற்றிய குறி எதுவும் இல்லை. ஆனால் அக நிலவரப்படி இது தொல்காப்பிய முதல் உரையாசிரியரான இளம்பூரணருக்குப் பின்னும் புகழ்பெற்ற தொல்காப்பிய உரையாசிரியரும் கலித்தொகை, பத்துப்பாட்டு போன்றவற்றிற்கும் உரையெழுதிய (கமில் சுவலபெலின் தமிழிலக்கிய அகராதி கி.பி. 13, 14, 15-ஆம் நூற்றாண்டெனப் பலபடியாகக் குறிப்பிடும்) நச்சினார்க்கினியருக்கு முன்னும் - அஃதாவது இடைக்கால மறுமலர்ச்சியின் உச்சக் காலத்தைக் குறிப்பதாகலாம்.

கோபாலார்யன் 1926-இல் களிற்றியானை நிரை (1-120), 1924-இல்¹² மணிமிடை பவளம் (121-300), 1933-இல் நித்திலக் கோவை (301-400) ஆகியனவற்றை வெளியிட்டுப் பதிப்பினை முடித்து வைத்தார். பிழையேதுமின்றியும், பழைய சந்தி விதிகளைப் பின்பற்றியும் (மரபான வழக்கப்படி) ஆதாரம் ஏதும் தெரிவிக்காமல் பாடலுக்கு இரண்டு முதல் ஆறு வரையிலான பாடபேதங்களுடனும் அடிக் குறிப்புக்களுடனும் இவை மூன்றும் கவனம் நிறைந்த அழகிய பதிப்பாக¹³ 1933-இல் இணைக்கப் பட்டன. பிற்காலத்தே பின்னைய பதிப்பாசிரியர்களால் / மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் எடுத்தாளப்பட்ட சில பாடபேதங்கள் ஏற்கனவே இப்பதிப்பில் காணப்படுகின்றன. வேறு வகையாகச் சொன்னால் பின்னாளில் ச. வையாபுரிப் பிள்ளை தவிரச் சுவடிகளின் அடிப்படையில் சொல்லாய்வு அடிப்படையிலான பதிப்புப் பணி எப்பொழுதேனும் செய்தமைக்கான எந்தச் சான்றும் இல்லை. உ.வே.சா. நூல் நிலையத்தில் முதல் பகுதியின் மூலப் பனுவல் பிரதி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. இது கிடைக்கப் பெறாத நிலையில் நம் பதிப்பிற்கான முதற் பனுவல் 1933-ஆம் ஆண்டுப் பதிப்பில் உள்ளதே. (1924, 1926, 1933-களில் வந்த தனித்தனிப் பகுதிகளின் தொகுப்பு) இதுவே நமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பழமையான பனுவல்.

அடுத்து வரிசையில் வருவது ச. வையாபுரிப் பிள்ளையின், பாடிய புலவர்களின் பெயர் அகர வரிசைப்படி அனைத்துச் சங்கப் பாடல்களுமடங்கிய இரு தொகுதிகளிலான 1940-ஆம் ஆண்டுச் சங்க இலக்கியப் பதிப்பு. இதில் உரை, பாடவேறுபாடுகள் முதலியவை எதுவுமில்லை. முந்தைய பதிப்பினின்றும் பெரிதும் மாறுபட்டுள்ளது. இவரது முன்னுரையில் அகநானூற்றிற்கான இரண்டாவது மற்றும் கடைசிச் சுவடிகளின் பட்டியல் உள்ளது. பெரும்பாலும் பாடல்களின் சந்தி பிரிக்கப்படாமல் ஆனால் இன்றைய பதிப்புக்களின் போலச் சீர்மையின்றிச் சில போது எதிர்பாராத இடங்களில் யாப்புச்சீர்க்கு

¹² உ.வே.சா. நூலகத்திலுள்ள படியின் என்னுடைய படியில் தலைப்புப் பக்கம் இல்லை. ஆனால் இராசகோபாலார்யனின் முன்னுரை ருதிரோத்காரி ஆனி மீ எனத் தேதியிடப்பட்டுள்ளது.

¹³ இரா. ராகவையங்காரின் முன்னுரை இங்கே மீண்டும் மறுஅச்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் ஏழு படிகள் பயன்படுத்தியமை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பட்டியல் 2.2-ஆம் பகுதியின் முடிவில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

முரண்படாது பிரிக்கப்பட்டு உள்ளது.¹⁴ இங்குத்தான் ஏழாம் வேற்றுமை உருபாகிய இன்னிற்குப் பதில் இல் என்பதன் முதல் பயன்பாட்டினைப் படிகளில் காண்கிறோம். இவ்வழக்கம் சங்கத் தமிழில் ஏற்கனவே இல் என்பதே முதன்மையான உருபு என்று நம்ப அடி கோலியது.

அகநானூற்றைப் பொறுத்தவரை எடுத்துக்காட்டுப் பதிப்பு என்று சொல்லும் வகையில் நெருங்கி வருவது ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் மற்றும் ஆர். வெங்கடாசலம் பிள்ளை ஆகியோர் பதிப்பித்த கழகப் பதிப்பு. தொடக்கத்தில் மூன்று தொகுதிகளாக முறையே 1945, 1946, 1947-ஆம் ஆண்டுகளில் பதிப்பிக்கப்பட்ட இவை பின்னர் பலதடவை மறுபதிப்புக்களாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இவை சில பாடவேறுபாடுகளோடு (பெரும்பாலும் இவை அச்சுப் பிழைகள்) ரா. ராகவையங்கார், வே. இராஜகோபாலார்யன் ஆகியோரது பதிப்புக்களை அப்படியே கொண்டுள்ளன. அடிக்குறிப்புக்களில் பாடவேறுபாடுகளின் எண்ணிக்கையையும் தருகின்றன. முதல் 90 பாடல்களுக்குப் பொழிப்புரை உள்ளது. இது பழைய பெயரறியா உரையை இனி மீண்டும் பதிப்பியா நிலையைச் சுட்டுகிறது. இப்பொழிப்புரைக்குத் துணையாகச் சாமிநாதையர் போலக் கூடுதலான உரையும் இணைப் பகுதிகளும் தரப்பட்டுள்ளன. சீர்கள் சிதைக்கப் படாமல் எதிர்பாராத சில இடங்களில் சந்திப் பிரிப்புக்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன அல்லது புதுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1973 முதல் கழகப் பதிப்பு ப.வே. சோமசுந்தரனாரின் புதிய உரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முயற்சி பழைய பதிப்பிலும் பாடவேறுபாடுகளிலும் சீர்திருத்தம் எதுவும் செய்யாமல் அமைந்துள்ளமையின் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவில்லை.

பனுவலில் சீர்திருத்தம் (இது சந்தேகத்திற்குரிய தெனினும்) என்பதில் அடுத்த குறிப்பிடத்தக்க முயற்சி 1958-இல் வந்த ராஜம் பதிப்பு. இது செவ்வியல் இலக்கியங்கள் முழுவதும் பெரும்பாலான மக்களுக்கு எளிதில் கிட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கோடு அறிஞர் குழுவினரால்

¹⁴ படிகளிலும் கூடச் சிறிதளவு இந்நிலை உள்ளது. இது குறித்து கீழே ஆராயப்படும். பழைய பதிப்பாசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை, நான் பார்த்தவரையில் நாராயணசாமி ஐயர் தம் நற்றிணைப் பதிப்பில் சந்தி பிரிக்காது அமைத்திருக்க உ.வே.சா. தம் பதிப்புக்கள் அனைத்திலும் ஒரே சீராக இல்லாமல் வரி முடிவில் மட்டும் பிரித்து அமைத்துள்ளார்.

மேற்கொள்ளப்பட்டது.¹⁵ இதன்வழி அகநானூறு முழுமையும் ஒரு நூலாக அமையும் வகையில் உரையின்றியும் பாடவேறுபாடுகளின்றியும் அச்சிடப்பட்ட மற்றொரு வகை இது. ரா. ராகவையங்கார், வே. இராஜகோபாலார்யன், வையாபுரிப் பிள்ளை ஆகியோரின் பதிப்புக்களிலிருந்து பல்வேறு பாட வேறுபாடுகளின் அடிப்படையிலான மாறுதல்கள் பனுவலில் உள்ளன. எனினும் இவற்றைப்பற்றிய பதிவுகள் விரிவான முன்னுரையிலோ குறிப்புக்களிலோ காணப்படவில்லை. சீர்கள் விதிகள் பிரிக்கப்பட்டு முழுமையான சொற் பிரிப்புக்கள் செய்து சந்தி விதிகளை (சிக்கலானவையும் கவனியாது விட்டவையும் தவிர)முற்றிலும் புதுமைப் படுத்தி, வாக்கிய எல்லைகளுக்கு மேற்கத்தியக் குறியீடுகள் தந்து அமைந்த முதல் பதிப்பு இது. கழகப் பதிப்பில் தொடங்கிய புதிய விசுவகவி அறிமுகம், சந்தி விதிகள் அனுமதிக்கும் பல்வகைப் பிரிப்புக்களால் பனுவலைப் பிரித்து அமைத்தல் ஆகியன இங்கு அடிப்படை விதிகளாகியுள்ளன.

மேலும் அகநானூற்றின் மற்றுமொரு பதிப்பு உ.வே.சா. நூல்நிலையத்தாரால் 1990-இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட மூன்று தொகுதிகள் கொண்ட பதிப்பு. பதிப்பாசிரியர் வே. சிவசுப்பிரமணியன். இவரே தமது சொந்த உரை ஒன்றையும் எழுதியுள்ளார். நூலகத்திலுள்ள விரிந்த அளவிலான பிரதிகளைப் பெரிதும் பயன்படுத்தியுள்ளாரா என்பது தெளிவாகவில்லை. (இது குறித்துக் கீழே காண்க) இவர் அச்சிட்ட பதிப்பு விளக்கம் தரப்படாத பல மாற்றங்களைக் கொண்டுள்ளது. பாடவேறுபாடுகள் ஏதும் இவர் தரவில்லை. பழைய சந்தி பிரிக்காத (பிரதிகளிலும் ரா. ராகவையங்கார் / வே. இராஜகோபாலார்யன் பதிப்புக்களிலும் கண்டவாறு) முதல் பனுவலை, சில திருத்தங்கள் எனக் கருதத்தக்கன வற்றோடும் காண்கிறோம். 2004-இலிருந்து செவ்வியல் தமிழ் பற்றிய விவாதங்களின் பின்னணியில் மேலும் பலப்பலப் பதிப்புக்கள் வந்துள்ளன. எனினும் எதுவும் பழைய மூலங்களுக்குச் செல்லவில்லை.

இதன் மொழிபெயர்ப்பைப் பொறுத்தவரை, மிக நீண்ட காலத்திற்கு இது மொழிபெயர்க்கப்படவேயில்லை என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

¹⁵ இக்குழுவினரின் உருவாக்கம், உறுப்பினர்களின் பங்களிப்பு, பொதுவாக இவர்களின் செயற்பாடு ஆகியன அதனளவில் ஆராய்ந்திருக்கிறன. இது தற்காலத் தமிழியல் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாக எழுதுதற்குரியது.

(மொழிபெயர்க்கக் கடினமான ஒன்றாகிய)¹⁶ கலித்தொகை ஒன்றைத் தவிரப் பிற எல்லாத் தொகை நூல்களும் 1960-இலிருந்து கிட்டத்தட்ட செய்யுள் நடையிலான பல்வகை மொழியாக்கங்களை நாம் காணும்போது பல தன்னுணர்ச்சிப் பாடற் றொகைகளில் எப்பொழுதாவது ஒன்று என அகநானூற்று மொழிபெயர்ப்பு வரையறுத்த நிலையில் காணப்படுகிறது.

அகநானூற்றின் முழுமையான முதல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 1975-இல் வி.எம். சுப்பிரமணிய ஐயரால் சாத்தியமானது. மிக்க கவனத் துடனும் புலமையுடனும் செய்யப்பட்ட இப்பணி வெளிவராமலேயே போனமை சங்க இலக்கியச் சொல் ஆய்வு வரலாற்றில் ஒரு சோகமான அத்தியாயம். புதுச்சேரி பிரெஞ்சு ஆய்வகத்தில் வெளியிடப்படாமலேயே கிடக்கும் ஆசிரியர்¹⁷ கைப்பட எழுதிய பல குறிப்புக்களுடன் கூடிய இம்மூலப் பிரதியை யான் பயன்படுத்திக் கொள்ள அனுமதி வழங்கிய இந்நிறுவனத்தின் அந் நாளை இயக்குநர் எம். பியரி க்ரார்டு அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரும்பாலான சங்க இலக்கிய (அல்லது எந்தவொரு பழைய / இடைக்கால நூலின்) மொழி பெயர்ப்புகளைப் போலன்றி இம்மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியம் போல அமைய வேண்டுமென்ற விழைவுகளேது மின்றித் தமிழ்ப் பாடல்களைக் குறிப்பாகத் தொடரமைப்புக்களைச் சீர்மை யின்றி ஆங்கில உரை நடையில், ஆங்கிலம் போலல்லாது, தர முயல்கிறது. ஆனால் மொத்தத்தில் நன்கு விளங்கும்படி அமைந்துள்ளது. தமிழ் நூல்களை நன்கு புரிந்த நிலையில் ஆராய்ந்து பார்த்தலென்ற நிலையிலன்றி உரைகளையும் விளக்கங்களையுமே பெரிதும் நம்பித் தமிழ் நூல்களை எதிர்பார்த்தபடி விளக்கி எழுதும் மரபிலேயே இன்றைக்கும் இப்போக்குக் காணப்படுவது தீயூழே. ஆனால் மூலத்திற்கான உரையின் விளக்கம் அல்லது மொழிபெயர்ப்பாளரின் விளக்கம் ஆகியன இல்லாமல் மூலத்தின் சொல், மொழி அமைப்புக்களைப் பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் ஒரு முயற்சி இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

¹⁶ வி. முருகனின் கவிதை நடையிலான கலித்தொகையின் முதல் முழு மொழிபெயர்ப்பு ஆசியவியல் நிறுவனத்தால் 1999-இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

¹⁷ நற்றிணையின் இது போன்ற தொரு முழு மொழிபெயர்ப்பு ந. கந்தசாமிப் பிள்ளையால் செய்யப்பட்டது பிரஞ்சு இந்தியக் கழகத்தாரால் அவர்களது வரிசை எண்ணுடன் வீ. அரசு அவர்களால் 2008-இல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கிட்டத்தட்ட சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு எனக் கூறக் கூடிய இம்மொழிபெயர்ப்புடன் அடிப்படைத் தொடரமைப்புபற்றிய விளக்கத்தோடு கடினச் சொற்களுக்கு விளக்கம், பெரும்பாலும் பண்பாட்டுப் பின்புலச் செய்திகள் கொண்ட கூடுதல் குறிப்புரைகள் – ஆனால் அதே சமயம் இலக்கணப் பிரதிபலிப்புக்கள் ஆகியனவும் உடன் அமைந்துள்ளன. இங்குப் பங்கீடும் தரமுங் கொஞ்சம் சமநிலையின்றி அமைந்துள்ளன. குறிப்புக்களின் எண்ணிக்கை நூல் முடிவிற்போது கூடியுள்ளது போல் தோன்றுகின்றது. மேலும் சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆதாரங்களேது மில்லாத பாடவேறுபாடுகள் கொண்ட ஒரு பகுதியையும் சேர்த்துள்ளார். இவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை ஆதாரங்களுடன் உறுதி செய்யப்படவில்லை. தீயூழின் காரணமாக அவர் பயன்படுத்திய அடிப்படைப் பனுவல் என எதையும் மீட்டுருவாக்க முடியவில்லை. ஆனால் அவர் அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த எல்லாப் பதிப்புக்களையும் – அநேகமாக இராகவையங்கார், ச. வையாபுரிப் பிள்ளை, கழகம், ராஜம் பதிப்புக்கள் - மேலும் கூடுதல் பிரதிகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளார் எனத் தோன்றுகிறது. சில இடங்களில் இவர் மூலத்தை மாற்றியிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இப்பதிப்பு செம்பகுதி மறந்து போன இம்முன்னோடியின் முயற்சிகளுக்குப் பெரிதும் கடன்பட்டுள்ளது.

அண்மைக் காலத்தே அ. தட்சிணாமூர்த்தியின் மற்றொரு முழுமையான அகநானூற்று மொழிபெயர்ப்பு 1999-இல் திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தால் மூன்று தொகுதிகளாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் வாசகங்கள் எதிரெதிர்ப் பக்கங்களில் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் தரப்பட்டுள்ளன. ஆசியவியல் நிறுவனத்தாரின் வெளியீடுகளைப் போன்ற அண்மைக் காலத்திய வளர்ச்சியாகும் இது. இருப்பினும் மொழிபெயர்ப்பு நேர் மொழிபெயர்ப்பாகவன்றி இலக்கியத் தன்மையதாகக் குறிப்புரை ஏதுமின்றிச் சிலபோது பாடலின் உட்பொருளைச் சுட்டும் பரிந்துரைகளுடன் அமைந்துள்ளது. தற்போதைய புதுமொழிபெயர்ப்பு வைதேகி ஹெர்பர்ட்டின் இணையதள மொழிபெயர்ப்பு. 2015-இல் பதிப்பிக்கப்பட்டு அச்சில் மிக அண்மையில் வந்துள்ள மொழி பெயர்ப்பு ஜார்ஜ் ஹார்ட்டால் செய்யப்பட்டது.

2.2. சுவடிகள்

பிற தொகை நூல்கள் எல்லாவற்றையும் விட, அகநானூறு போன்றதொரு நூலுக்குக் கையால் எழுதப்பட்டுக் கிடைக்கும் ஆதாரங்களாக – குறிப்பாக ஏட்டுச் சுவடிகள் வடிவில் – கிடைக்கும் படிகளின் எண்ணிக்கை முற்றிலும் வியப்புக் குரியதாயுள்ளது. ஒரே ஒரு ஏட்டுச் சுவடி மட்டும் கிடைக்கும் குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகியன போலன்றி அகநானூற்றிற்கு நிறைவான ஏட்டுச் சுவடிகள் மூலத்திற்கு ஐந்தும் கூடுதலாகப் பகுதி உரை கொண்ட சுவடிகள் இரண்டும் இனங் காணப்பட்டுக் கணினிப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கு மேல் சில பகுதிகளுக்கு விரிவான விளக்கக் குறிப்புக்களுடனான ஆறு காகிதப் பிரதிகள் கிடைத்துள்ளன. மற்றொரு படி, முதல் 36 பாடல்களுக்கான முந்தைய புத்துரையைக் கொண்டுள்ளது. வழக்கம் போல் பெரும்பான்மையான மூலப் படிகள், சென்னை உ.வே.சா. நூலகத்திலுள்ளவை. காலத்தாற் பிந்திய இரண்டு காகிதப் படிகள் சென்னை அரசுக் கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத்திலுள்ளன. திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் ஒன்று, கோல்கத்தா தேசிய நூலகத்தில் ஒன்று என இரு சுவடிகள் உள்ளன. பின்னையது வையாபுரிப் பிள்ளையின் தொகுப்பைச் சேர்ந்தது. படிகள் மொத்தம் பத்தொன்பது தொகுப்புக்களில் பிரிந்தமைந்துள்ளன. தோராயமாக இவை கால வரிசைப்படிப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

அகநானூறு: 19 (8/11)

TT ஏடு திருவாவடுதுறை [எண் இல்லை] 299-400(336-343 காணவில்லை)

NL ஏடு NLK [3141/S.V.P] முழுமையானது (336-343 காணவில்லை)

C1a ஏடு UVSL [1075/2233] 3 கிளவி - 400.22b (336-343 காணவில்லை)

C1b ஏடு UVSL [237] குறை AN 400.22cd-26 + கிளவி

C2 ஏடு UVSL [28] 1-351.7 (158.7ff.-172 + 204 காணவில்லை)

C3 ஏடு UVSL [107] 1-351.7 (158.7ff.-172 + 204 காணவில்லை)

C4 ஏடு UVSL [297]: பழைய உரை KV-90 இல்

C4a ஏடு UVSL [292] குறை: 4-170? + பழைய உரை

C5a காகிதம் UVSL [7/69] KV-120

C5b காகிதம் UVSL [8/70] 121-300

C5c காகிதம் UVSL [9/72] 301-400

C6 காகிதம் UVSL [4/66] முழுமை (336-343 காணவில்லை)

C7a காகிதம் UVSL [5/67] 1-120, 301-400

C7 காகிதம் UVSL [10/71] 121-125, 193-299, 126-192 (147, 149, 152, 230, 300 ஆகியன காணவில்லை)

C8 காகிதம் UVSL [6/68] (மேற்பூச்சினால் தெளிவில்லை)

C9 காகிதம் UVSL [11/73] KV-399 (7, 317, 322 ஆகியன காணவில்லை)

G1 காகிதம் GOML [R.5734/TR.1050] முழுமை (336-343 ஆகியன காணவில்லை)

G2 காகிதம் GOML [R.5735/TR.1051] KV-325

G3 காகிதம் GOML [R.5736/TR.1052] குறை 1-36 + அண்மைக்கால உரையுடன்

AN ஐப் பொறுத்தவரை வில்டன் 2014: 88-99-இல் பதிவு செய்துள்ளபடிப் பல்வேறு (நிறுவனங்களின்) அட்டவணைகள், தற்போது காணக்கிடப்பவை ஆகியவற்றுக்கிடையே காணும் வேறுபாடுகள் சிறிய அளவின. GOML (D.201)-இல் உள்ள ஒரு படி மட்டும் அகநானூறு எனத் தவறாகக் கருதப்பட்டதைக் கணக்கில் கொள்ளக்கூடாது. ராகவையங்கார், வையாபுரிப் பிள்ளை ஆகியோரது முன்னைய பதிப்புக்களில் இரு படிகளைப்பற்றிய விளக்கங்கள் மட்டும் உள்ளன. இவைபற்றிப் பின்னர் காண்போம். அகநானூற்றுப் படிகள் பற்றிக் கீழே வரும் விரிவான விளக்கம், வில்டன் 2014: pp. 56-62-இல் உள்ள முழுமையான விளக்க அட்டவணையினடிப்படையில் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

TT* திருவாவடுதுறை ஏட்டுச் சுவடி [எண் இல்லை,¹⁸ அட்டை எட்டுத்தொகை எனக் குறிப்பிடுகிறது. இதன் பின்னர் ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து உள்ளன] 20 எதிரெதிர்ப் பக்கங்கள், 30x5 செ.மீ, பக்கத்திற்கு 14அ15 வரிகள், பழையது, புழு அரித்தது, விளிம்புகள் நொறுங்கியன சில, தனி எழுத்துக்களைத் தவிர்த்து இன்னும் படிக்கக்கூடிய வகையில் உள்ளது. முழுமையற்றது: 299-400 (336.19d-343.15c தவிர)எண்கள் சரிவர இல்லை, கீழே ஒன்று

¹⁸ தஞ்சாவூர் மற்றும் ஐஏஎஸ் அட்டவணைகள் பதிவு எண்ணாக 77-ஐத் தருகின்றன. ஆனால் தற்போதுள்ளதோடு இது பொருந்தி வரவில்லை. மடத்து நூலக எண் 77 எனக் குறிப்பிடுவது திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப் புராணம்.

குறைவாகவே எண்ணிடப்பட்டுள்ளது. கிடைக்கும் நல்ல படிகளில் இதுவே குறிப்பிடத் தக்க அடையாளம்; இதன் வழி வந்த படிகள் அனைத்தும் 107-ஆம் பாடல் முதல் பிழைபடத் தொடங்குகின்றன. [இதன் வழி வந்த படிகள் * என்ற குறியுடன் காணப்படும்]¹⁹ ஐரோப்பிய நெறியிலான பக்க எண்கள் (1-40) நீல நிறத்தில் உள்ளன. மரபு வழியிலான கிளவிகள் (p.39, 1. 13f.-40.7)²⁰ அழகிய மாறுதலில்லா மரபு எழுத்துக்கள்: றகர வரிசைக்குப் பழைய எழுத்து முறை, புள்ளிகள் இல்லை, எ/ஏ, ஒ/ஓ, ா/ஆ வேறுபாடுகளில்லை, மரபான சந்தி முறை, தொடர்ச்சியாக எழுதும் முறை, மிகச் சில பிழைகள். பாடல், தொடர்ந்து கிளவி, பாடல் எண்; சில சமயம் யாப்புச் சீர்களைக் காட்டும் வகையில் பென்சிலால் கோடுகள். பிற படிகளோடு மிகவும் ஒத்துள்ளவை உடுக்குறியுடன் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவை: NL, C1, C5, C6, G1, G2.

NL* கோல்கத்தா தேசிய நூலக ஏட்டுச் சுவடி [3141//S.V.P.91]102 s'gkNd, 32x5 செ.மீ, பக்கத்திற்குப் 11 வரிகள், நன்கு பாதுகாக்கப் பட்ட நிலை (குளிர் சாதன வசதியால்), ஆனால் பல படங்கள் சிறிது கலங்கலாகத் தெரிகின்றன, முழுமை (336.19d-343.15c), 107 முதல் பிழையான பக்க எண்கள், மரபான கிளவி (f.102b [புகைப்படம் கலங்கலாக உள்ளமையால்]) மரபான எழுத்து முறை, தெளிவாக உள்ளது, முற்றும் மாற்றமில்லா மரபு சார்ந்தது; பழைய றகர வரிசை எழுத்துக்கள், புள்ளி இல்லை, நெடில் குறில் வேறுபாடில்லை, ா/ஆ வேறுபாடில்லை, மரபுவழிச் சந்தி, தொடர்ச்சியாக எழுதும் முறைமை. பாடல், கிளவி, எண் என்ற அமைப்பு, ஏடுகள் ஒருபுறம் மட்டுமே தமிழில் எண்ணிடப்பட்டுள்ளன. பிற படிகளுடன் ஒத்துள்ளவை உடுக் குறிகளுடன்: TT, C1, C5, C6, G1, G2.

C1* உ.வே.சா. நூல்நிலைய ஏடு [1075 = எட்டுத்தொகை வரிசையின் பகுதி] 90 ஏடுகள், 36x4 செ.மீ. பக்கத்திற்கு 10 வரிகள், துளை

¹⁹ சுருங்கக் கூறின் : 108-ஆம் பாடலின் முதல் பத்து வரிகள் இல்லாத நிலையில் பாடல் 107 உண்மையில் பாடல் 108-இன் இறுதி எட்டு வரிகளைக் கொண்டுள்ளது. விளைவு இங்கிருந்து (அஃதாவது படியில் 109) எல்லாப் பாடல்களும் மூல எண்களுக்கு ஒன்று குறைவாக எண்ணிடப்பட்டுள்ளன. இம்முறை 387-ஆம் பாடல் வரை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. பின்பு கடைசிப் பதினொரு பாடல்கள் பழைய மூல எண்களைக் கொண்டிருக்கும் வகையில் பாடல் எண் 388 தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது TTக்கும் பொருந்தும்.

²⁰ அகநானூற்றின் வேறுபாடுகளோடு கூடிய மிக நீளமான இறுதிக் கிளவியின் வாசகத்தை கிளவிப் பகுதியில் காண்க.

களுடையவை, விளிம்புகள் சில நொறுங்கும் நிலை, தெளிவாக எழுதப்பட்டது (பக்கம் 107க்கு மேல் வேறு கையெழுத்து) பக்கங்கள் கறுப்பு மையில் ஐரோப்பிய எண் முறையில் (142-321), விளிம்பில் பத வரிசை. முற்றுப் பெறாதது: 3 (கிளவி) - 400.22b (அகநா. 46.12c-50 தவிர) (பக்.165/166 இடையே),²¹ 123.14-128.7a (பக்.197/198 இடையே) அகநா. 336.19d. 19d-343.15c) 107 முதல் தவறான பக்க எண், 237 உடன் முடிகிறது. (பக்கம் 1) அகநா. 400.22cd-26 மரபு வழிக் கிளவியுடன் (இதற்குப் பின் புறநானூறு உள்ளது) [இதன் எஞ்சிய படியையும் கண்டறிந்தால் அகநானூற்றின் தொடக்கம் கிடைக்கலாம்] புள்ளி யில்லாத, நெடில்-குறில் வேறுபாடு செய்யாத, பழைய நகர வரிசை எழுத்துக்கள் கொண்ட மரபு வழி எழுத்து முறை, தொடர்ச்சியாக எழுதும் முறைமை, பாடல், கிளவி, ஆசிரியர் பெயர், எண் என்று வரும் மரபு. மூல ஏடு ஏற்கனவே செம்மையின்றி இருந்தமையைக் குறிக்கின்ற வகையில் சில போது எழுத்துக்களின்றி வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றன. சில சமயம் வரிகளுக்கிடையே திருத்தங்கள் ஏடு எழுதியவராலேயே செய்யப் பட்டுள்ளன. 160-ஆம் பக்கம் முதல் எழுத்துக்கள் நெருக்கமாக எழுதப்பட்டுள்ளன - பக்கத்திற்கு 11 வரிகள் - வெற்றிடங்களும் பிழைகளும் பெருகியுள்ளன. பிற படிசூட்டன் பெரிதும் ஒத்துள்ளவை * குறியுடன் காட்டப்பட்டுள்ளன: TT, NL, C5, C6, G1, G2.

C2 உ.வே.சா. நூல்நிலைய ஏடு [28] 157 ஏடுகள், 41.5 x 2.5 செ.மீ, பக்கத்திற்கு 4-5 வரிகள், (சில ஒடிந்தவை, சில துளையுள்ளவை தவிரப்)பொதுவாக நல்ல நிலை, பயன்படுத்தக் கடினமான மிக மெல்லிய, வளைவான விளிம்புகள் கொண்ட ஏடு, இதனால் ஏட்டிலுள்ள எல்லா வரிகளும் தெளிவாகக் காணும் நிலை. கரிய மையில் ஐரோப்பிய எண்கள் (1-314). முழுமையற்றது : KV + 1-351.7 (பக். 1/2 பாதி இல்லை = AN 1-3 கூடுதல் ஏடு, பெரும்பகுதி தெளிவாக இல்லை; AN 158.7ff.-172, 204 காணவில்லை) மரபான எழுத்து முறை, தெளிவாக உள்ளது, முற்றும் மாற்றமிலா மரபு சார்ந்தது; பழைய நகர வரிசை எழுத்துக்கள், புள்ளி இல்லை, நெடில் குறில் வேறுபாடில்லை, ர/ா வேறுபாடில்லை, மரபுவழிச் சந்தி,

²¹ மறைந்து போன ஓலை நான்கு பாடல்களைக் கொண்டிருந்ததால் (ஒவ்வொரு ஓலையும் சராசரி இரண்டு பாடல்களைக் கொண்டிருக்கும் நிலையில்) தெளிவாக மூல ஏட்டின் ஓரோலை மறைந்துவிட்டமை தெளிவு.

தொடர்ச்சியாக எழுதும் முறைமை. பாடல், கிளவி, எண் என்ற அமைப்பு, ஒப்பீட்டு நிலையில் ஏடெழுதியோர் பிழைகள் குறைவு. ஆனால் குறிப்பாகப் பக்கத்தின் முதல் வரி, இறுதி வரிகள் இனங்காண்பதில் கடினமானவை. எழுத்துக்களிடையேயும் சீர்களுக்கிடையேயும் பல வெற்றிடங்கள். இரண்டாம் நெறிவழி ஏடுகளின் முதல் பிரதிநிதி. C3-உடன் பெரிதும் ஒத்துள்ளது.

C3 உ.வே.சா. நூல்நிலைய ஏடு [107]78 ஏடுகள், 47.5x4 செ.மீ, பக்கத்திற்கு 12-13 வரிகள், நல்ல நிலை, [கொல்லம்] ஆண்டு 902, கார்த்திகை மாதம் எனும் தேதியுடன் = கி.பி 1726 நவம்பர், ஏடெழுதியவர் ரெங்கநாதன். ஐரோப்பியப் பக்க எண்கள் கறுப்பு மையில் (1-154). விளிம்பில் வாழ்த்துடன் கிரந்த எழுத்தில் முதன்மைக் கிளவி (ஸ்ரீ ஓம் ஸுப⁴மஸ்து), நான்கு வைணவப் பாடல்களுடன் வரிசையாக வாழ்த்துக்கள் (கொல்லம் 902²² கார்த்திகை மாத முதல் ரெங்கநாதன் எழுதி வருகிறது....சங்கத்தார் பாடிய நெடுந்தொகையும் துறையும் கவி பாடின பேர்களும் எழுதியிருக்குது. மகிழ் மாறவர் தன் மலரடியே தஞ்சம்)கிரந்தத்தில் (ஸுப⁴மஸ்து ஓம் ராம ஜயம், கெ³ருடாய நமஹ.) முழுமையில்லை: KV + 1-351.7 (158.7ff - 172.204, பக்க எண்கள் 47/48 விடு பட்டுள்ளன) புள்ளி யிடாத, குறில் - நெடில், ஆ/ா வேறுபாடற்ற, றகர வரிசைக்கான பழைய எழுத்து முறை கொண்ட, மரபு எழுத்துமுறை, இடையீடில்லாத் தொடர்ச்சி எழுத்துமுறை, பாடல், கிளவி, பாடியவர், பாடல் எண் என்னும் மரபு முறை. ஏடெழுதியவரால் பிழைகள் குறைவு, பல வெற்றிடங்கள், எழுத்துக்களிடையேயும் சீர்களிடையேயும் இடைவெளிகள், இரண்டாம் நெறிவழியின் இரண்டாம் பிரதிநிதி, C2 உடன் பெரிதும் ஒத்துள்ளது.

C4 உ.வே.சா. நூல்நிலைய ஏடு [297]29 ஏடுகள், (தலைப்பு - ஐரோப்பியப் பக்க எண்கள் 1-56, 49-50 காலி) 40x3 செ.மீ, பக்கத்திற்கு 9-11 வரிகள், பழையது நொறுங்கும் நிலை, (C4a க்குப் பிந்தைய இரண்டாவது பழமையானது), இடது புறம் மூன்றாம் விளிம்பு இராம பாணத்தால் பழுது, கிட்டத்தட்ட மூன்றிலொரு பாகம் சிதைவு, கிளவி கூறுவது போல் முழுமையில்லை: KV-90க்குப்

²² கொல்லம் ஆண்டின் சுருக்கத்தைக் குறிக்கும் குறியீடுகளுக்கு விரைவில் வரவுள்ள சீயோத்தி/ஃபிரான்செஸ்சினி ஆகியோரின் வெளியீட்டினைப் பார்க்க.

பழைய உரை(முதற்சீர் மேற்கோளுக்குப் பின் உரை); தவறான பக்க எண்கள்; முதற் பக்கத்தில் பக். 1-3 அகராதி என்ற பெயரில் முழுமை பெறாச் சொல் அட்டவணை; பக். 4-48: AN 7.12-பக். 48: AN 90; பக். 53 f.: AN KV - 2; பக். 51 f. + 55 f.: AN2 இறுதி - AN 7.8. கிளவி (பக். 48.1.9): நெடுந்தொகை ... ண்ணாறு பாட்டுக் குரை எழுதி முடிந்தது. கிரந்தத்தில் தே³வி ஸஹாயம், மரபு எழுத்துமுறை, பிற படிகளில் காணப்படாதவை, இராகவையங்காரால் பின்பற்றப்பட்டுள்ளவை முதலான பல பாட வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

C4a உ.வே.சா. நூல்நிலைய ஏடு [292] (2-21எண்ணிட்ட) 10 ஏடுகள், 42.5 3 செ.மீ, பக்கத்திற்கு 6-9 வரிகள், நொறுங்கிய நிலையிலுள்ள மிகப் பழைய ஏடு (இன்றும் கிடைக்கும் ஏடுகளில் மிகப் பழையதும் கி.பி 17-ஆம் நூற்றாண்டினதுமாகலாம்), நொறுங்கும் பல விளிம்புகள், விடுபாடுகள் கொண்டது. பல பக்கங்களில் கரு நீல மையில் ஐரோப்பிய எண்கள்(2-21). முழுமையற்றது: 4-இல் தொடங்கி 170-இல் முடிவது, வரிப் பிளவுகளும்(!) உரையும் கொண்டது.²³ மரபு வழி எழுத்துமுறை. அச்சிட்ட பதிப்புக்களினின்றும் திரிபுகள் பல காணப்படுவது. இவ்வேடு புரிந்து கொள்வதில் கடினமானது. எனவே இது இன்னும் ஒத்துப் பார்க்காத நிலையிலுள்ளது.

C5a-c* உ.வே.சா. நூலகத்தில் மூன்று தொகுதிகளாகவுள்ள [7/69, 8/70, 9/72] காகிதப் படி, களிற்றியானை நிரை, மணிமிடை பவளம், நித்திலக் கோவை, 289+225+206 பக்கங்கள், 27x16.5 செ.மீ. வலது பக்கம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பாடல், பெரிய பாடல்கள் அடுத்து வரும் பக்கத்தின் இடது புறத்தில் தொடர்தல், நல்ல நிலை, எளிதாகப் படிக்க முடிவது, (நல்ல கருப்பு மையால் கோடிட்ட மஞ்சள் நிறத் தாளில் எழுதப்பட்டது, வரிகளுக்கிடையே பென்சிலால் ஒரே கையால் எழுதப்பட்ட பாட வேறுபாடுகள்) முழுவதும் மரபு வழியிலான கிளவிகளுடன் (தொகுதி 3, im 383f); AN 108 தொடங்கி வரும் எண்ணுப் பிழைகள் பென்சிலால் திருத்தப்பட்டுள்ளன. அச்சிடப்பட்ட முதல் பக்கத்தில் எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய அகநானூறு. முதலாவது களிற்றியானை நிரை. இது பற்பல ஏட்டுப்

²³ பத்து ஓலைகளே இந்த 166 பாடல்களையும் உரையையும் கொண்டிருப்பது இயலாதது; இதனை உறுதிப் படுத்த ஒத்துப் பார்த்தல் தேவை.

பிரதிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பின்னத்தார் அ. நாராயணசாமி ஐயர் எழுதிய புஸ்தகம். சோபகிருது வ[ர்ஷம்] எனக் குறிப்பிடுவதால் இவ்வேடு நிச்சயமாக 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தைச் சேர்ந்தது. சோபகிருது = 1903-04. மணிமிடை பவளம், நித்திலக் கோவை (இரண்டாம் மூன்றாம் தொகுதிகள்) ஆகியவற்றிற்கும் இது பொருந்தும். தொகுதி மூன்றின் இறுதியில் மரபுக் கிளவிகள்; தொகுதி 3-இன் கடைசி இரு பக்கங்களில் இரண்டு பெயர் குறிப்பிடப்படாத பாடல்கள், வேறெங்கும் காணப்படாதவையும் திருத்தியோர் தஞ்சாவூர் உலகநாத பிள்ளை, திருச்சிராப்பள்ளி ஆறுமுக நயினார் என்ற குறிப்பும் உள்ளன. எழுத்துக்கள் முழுக் குறியீடுகளுடன் கூடிய தற்கால எழுத்து வகையின, ஐரோப்பியப் பக்க எண்கள் (பெரும்பாலும் அச்சில்) பாடல்கள், வரிப் பிரிப்பு, சீர்ப் பிரிப்புடன், தொடர்ந்து கிளவியும் ஆசிரியர் பெயரும். பிற படிகளுடன் பெரிதும் ஒத்துள்ளவை உடுக் குறியிடப்பட்டுள்ளன. அவை TT, NL, C1, C6, G1, G2

C6* உ.வே.சா. நூல்நிலையத்தில் 259 பக்கங்களுள்ள காகிதப் படி [4/66], 21x16 செ.மீ, பக்கத்திற்கு 25-26 வரிகள், பாடல்கள் தாளின் இருபுறமும் எழுதப்பட்டுள்ளன, இடையீடுகளுடன், நொறுங்கும் நிலையில் புழு அரித்தவை, படிக்கத்தக்கது (பூச்சுடன் கூடிய பழுப்புத் தாளில் கரிய மையால் எழுதப்பட்டது) வரிகளுக்கிடையே ஒரே கையால் எழுதப்பட்ட சில பாட வேறுபாடுகள், பல அடிக் கோடிட்ட சொற்களும் தொடர்களும். முழுமையானது (AN 336, 19d-343.15c தவிர) 107-க்குப் பின் பிழையான எண் முறை, மரபுவழிக் கிளவி (பக். 258f). எழுத்துக்கள் மாறிவரும் நிலை சேர்ந்த எழுத்து முறை, அடிப்படையில் உயிரொலிக் குறியீடுகள், குறில் - நெடில் வேறுபாடுகள் இல்லை. சில சமயம் புள்ளிகள் இடப்பட்ட நிலை, தொடர்ச்சியாக எழுதிய நிலை; ஐரோப்பிய மரபுப் பக்க எண்கள், பாடல்-கிளவி-பாடியவர் - தமிழ் மரபில் எண் குறிகள் என்ற அமைப்பு. இதனுடன் பெரிதும் ஒத்துள்ள பிற படிகள் உடுக் குறியுடன் காட்டப்பட்டுள்ளன. அஃதாவது TT, NL, C1, C5, G1, G2 ஆகியன.

C7a உ.வே.சா. நூல்நிலையப் படி[5/67] 317 பக்கங்கள், 21x20 செ.மீ. பக்கத்திற்குச் சுமார் 16 வரிகள், பல கோடுகளால் பிரித்த நிலையில் தாளின் இருபுறமும் பாடல்கள் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளன,

மிகவும் நொறுங்கிய நிலை, புழு அரித்தது, சில துண்டுப் பகுதிகள், அழகற்ற ஆனால் புரிந்து கொள்ளும் நிலை (பழுப்புத் தாளில் நீலக் கரு மையால் எழுதப்பட்டது) கருப்பு, நீலப் பென்சில்களால் பல திருத்தங்களும் பாட வேறுபாடுகளும், முழுமையற்றது: KV + 1-120 (களிற்றியானை நிரை), ஒரு பச்சை இலை, 301-400 (நித்திலக் கோவை)மரபுவழிக் கிளவியுடன், (im.320 ff.). விடுபட்ட மணிமிடை பவளம் படி 10/71 = C7b-இல் உள்ளது. எல்லாக் குறிகளோடு கூடிய தற்கால எழுத்து முறை, திணைக் குறிப்புடன் (சில சமயம் திணைக் குறிப்புடன் ஆனால் 301-க்குப் பின் தொடர்ச்சியான திணைக் குறிப்புடன்) பென்சிலால் ஐரோப்பிய எண்கள், முழுமையான சீர், வரிப் பிரிப்புடன் பாடல்கள், கிளவி, பாடியவர், தமிழ் எண்; 301 முதல் நீல நிறத்தில் தமிழ் எண்கள். அடிப்படைக் குடிவழிகள் இரண்டின் (TT, NL, C1+6, C9 இன் வழி C2+3-ஆல் திருத்தப் பட்டது) பாட வேறுபாடுகளைக் காட்டி நிற்பது, மேலும் சில கூடுதல் பாட வேறுபாடுகள் - இவை மேற்கோள்களாகவோ ஊகங்களாகவோ இருக்கலாம்.

C7b உ.வே.சா. நூலகக் காகிதப் படி [10/71] 408 பக்கங்கள், 33x21 செ.மீ, வலது புறப் பக்கங்களில் பாடல்கள், நீண்டவை இடப் புறப் பக்கங்களில், மிகவும் நொறுங்கிய நிலை, புழுத் துளைகள், நொறுங்கிய சில பக்கங்கள், (கோடிட்ட மஞ்சள் நிறத் தாளில் கருப்பு மையினால்) ஒழுங்காகவும் தெளிவாகவும் எழுதப்பட்டது, (கருப்பு, நீலப் பென்சில்களால்) பல திருத்தங்களும் பாட வேறுபாடுகளும், C7a போலவே அதே கையால் எழுதப்பட்டுள்ளது. முழுமையற்றது: AN 121-125, 193-299, 126-192 (= மணிமிடை பவளம்; AN 147, 149, 152, 230 காணவில்லை) ஆனால் வேறு கையால். 5/67 இன் = C7a. முழுக் குறிகள் கொண்ட தற்கால எழுத்து முறை, ஐரோப்பியப் பக்க எண்கள், திணை, தமிழ் எண்கள் சில பென்சிலால் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன, பாடல்கள் முழுமையான வரி, சீர், கிளவிப் பிரிப்புக் களுடன், ஆசிரியர். அடிப்படையான இரு நெறிவழிகளில் காணப் படும் வாசகங்களுடன் ஒத்துக் காணப்படுதல் (TT, NL, C1+6, C9-இன் வழி C2+3-ஆல் திருத்தப்பட்ட நிலையில்) மேலும் சில கூடுதலான பாட வேறுபாடுகள் - இவை மேற்கோள்களாகவோ வெறும் ஊகங்களாகவோ இருக்கலாம்.

- C8* உ.வே.சா. நூல்நிலையக் காகிதப் படி (6/68), 182 பக்கங்கள், 21x17 செ.மீ. பக்கத்திற்கு 26 வரிகள், பாடல்கள் இரு பக்கங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒளிரும் நிலையில் கரு மையில் சீரற்ற எழுத்துக்கள், எப்போதாவது வரிகளுக்கிடையே பென்சிலால் எழுதப்பட்ட குறிப்புக்கள். இப்படி 30 ஆண்டுகட்கு முன்பு பூச்சுத் தரப் பட்டிருக்க வேண்டும், தற்போது முழுதும் பழுப்பேறிய நிலையில் வாசிக்கக் கடினமாக உள்ளமை. மரபு வழியிலான கிளவிகள் காணப் படுதலின் (பக்.181f) முழுமை பெற்றதாகலாம். உயிர்க் குறிகள், புள்ளிகள் இல்லா மரபுவழி எழுத்துக்கள், தற்கால றகர வரிசை எழுத்துக்கள், தொடர்ச்சியாக எழுதிய நிலை, ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் சிவப்பு மையில் ஐரோப்பியப் பக்க எண்கள் சேர்க்கப் பட்டிருத்தல்; (அதே சிவப்பு மையில்) கடைசிப் பக்கத்தில் குறிப்புக்கள்: என். ஸ்ரீனிவாசன் என்பவரால் சரி பார்க்கப் பட்டுள்ளது, 2-8-70.
- C9 உ.வே.சா. நூல்நிலையக் காகிதப் படி (11/73), 798 பக்கங்கள், 34x23 செ.மீ. ஒவ்வொரு வலது பக்கம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பாடல், இடது பக்கத்தில் (சில சமயம் பாடல் முடிவில்) குறிப்புக்கள், முதல் பக்கம் காணவில்லை, மிகவும் நொறுங்கிய நிலை, சில புழுத்துளைகள், சில பக்கங்கள் கந்தல்களாக, (தனிப் பக்கங்களில் புகைப்படங்கள், துண்டுகள்) தெளிவாக எழுதியது, பல கையெழுத்துக்களில் (கோடிட்ட பழுப்புத் தாளில் பென்சில்/நீல அல்லது பழுப்பு மையால் – சில இடங்களில் வண்ணம் மங்கிய நிலையில், மற்றபடி அடர்ந்த கருப்பு மையால்) வழமையான எழுத்துக்கள், வரிகட்கிடையே பல பாட வேறுபாடுகள், பென்சிலால் திருத்தங்களும், சிறு குறிப்புக்களும், இடதுபுறப் பக்கங்களிலும் (இங்கேயும் கருப்பு, நீல, ஒளிர் நீல வண்ணங்களில்) முழுமையற்றது: KV+1-399 (AN7, 317, 322 காணவில்லை) எழுத்து வகை மாறுதலடையுங் காலத்தது, சில சமயம் எ/ஏ, ஒ/ஓ, ா/ர வேறுபாடுகள், சில புள்ளிகளுடன்-பெரும்பாலும் சேர்க்கைகள் திருத்தங்களில் – நீல/ஒளிர் நீல நிறத்தில் பாடல்கள் ஐரோப்பிய எண்களில், சீர்ப் பிரிப்பு, வரிப் பிரிப்பில்லாமல் தொடர் எழுத்து முறை, தொடர்ந்து கிளவி; தனி வரியாக ஆசிரியர் பெயர், பாடல் தமிழ் மரபு எண்ணுடன். இரு அடிப்படைக் குடிவழிப் பாடங்களைச் சுட்டி நிற்கிறது (பெரும்பாலும் TT, NL, C1+6, C2+3-ஆல் திருத்தப்பட்ட நிலையில் – ஆனால்

மணிமிடை பவளத்திற்குச் சில சமயம் மாறுபட்டு) மேலும் சில கூடுதல் பாடங்கள் - இவை மேற்கோள்களாகவோ ஊகங்களாகவோ இருக்கலாம்.

G1* அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் காப்பகக் காகிதப் படி (R 5734/TR 1050) 20x33 செ.மீ. 269 பக்கங்கள், இருபுறங்களிலும் பாடல்கள் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டுள்ளன, பல கோடுகளால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன, நொறுங்கிய நிலையில் பூச்சிடப்பட்டுள்ளது,²⁴ மிகவும் தெளிவாக உள்ளது, (கோடிட்ட மஞ்சள் நிறத் தாளில் கருப்பு மையால்) வழமையான கையெழுத்து. 1955/56-இல் பவானந்தர் கழகத்தால் வழங்கப்பட்டது. முழுமையானது (AN 336-343 தவிர), 107க்கு மேல் தவறாக எண்ணிடப்பட்டுள்ளது, மரபு வழிக் கிளவி (பக். 262f) தொடர்ந்து வேறொருவரால் பெயர் வரிசைத் தொடக்கம், இதன் பின் பிறிதொருவரால் செம்மை இல்லாத மற்றொரு AN KV-5. எழுத்துக்கள் பெரிதும் தற்காலத்தியன போன்று ஆனால் புள்ளிப் பயன்பாடு இல்லாமலும் எகர ஏகார, ஓகர ஓகார வேறுபாடுகள் இல்லாமலும் சில சமயம் ா - ர வேறுபாடின்றியும் உள்ளன. பாடல்கள் வரிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பினும் சில முரண்களிருப்பினும் சீர்ப் பிரிப்புச் சந்திப் பிரிப்பின்றி உள்ளன. பாடல்கள், பின்னர்க் கிளவி தொடர்ந்து பாடியவர் பெயர், ஐரோப்பியப் பக்க எண்கள். பிற படிகளோடு பெரிதும் ஒத்திருப்பன உடுக் குறி இடப்பட்டுள்ளன. அஃதாவது TT, NL, C1, C5, C6, G2 ஆகியன - இவை பல புதிய பிழைகளையும் சில விடுபாடுகளையும் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளன; திருத்தங்கள் செய்வதற்கு முன்பிலான C9-இன் படியாகவும் தனிப்பட்ட பிழைகளும் திருத்தங்களும் சேர்க்கப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம்.

G2* அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் காப்பகக் காகிதப் படி (R 5735 / TR 1051) 20x32 செ.மீ. 278 பக்கங்கள், கோடுகளால் பிரிக்கப்பட்டு இருபுறங்களிலும் பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. 144-ஆம் பக்கம் முதல் பக்கத்திற்கொரு பாடல், பூச்சிடப்பட்டு நொறுங்கிய நிலை, (மஞ்சளடித்த கோடிட்ட தாளில் கரு மையால்) வழமையான கை,

²⁴ பிரஞ்சு ஆசிரியியல் ஆய்வுப் பள்ளியிடம் இப்படியையும் இதன்பின் வரும் இரண்டினையும் படியெடுப்பதற்குப் பெற்ற கட்டணம் இப்பூச்சுச் செய்யவே என்பது இங்கு அங்கதமாகக் குறிப்பிடத் தக்கது.

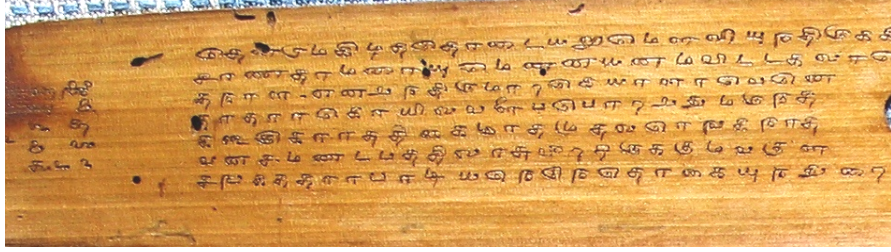
சிறிது வளர்ச்சி கொண்டது. 1955/56-இல் பவானந்தர் கழகத்தால் வழங்கப்பட்டது. முழுமையற்றது. 325 வரை KV; 107க்கு மேல் பிழையான பக்க எண்கள். எழுத்துக்கள் மாறுதல் நிகழும் நிலையின. எகர ஏகார, ஓகர ஓகார, ா - ர வேறுபாடுகள், புள்ளிகள் நம்பத்தக்க வகையில் இல்லை. சில எதிர் பாராத இடங்களில் – தொடரெழுத்து முறை, சீர்ப் பிரிப்பு இல்லை, G1இல் உள்ளன போலச் சந்தி, பாடல்களைத் தொடர்ந்து கிளவி, பாடியவர், தமிழ் எண், ஐரோப் பியப் பக்க எண்கள். இதனுடன் பெரிதும் ஒத்த படிகள் உடுக்குறியிடப்பட்டுள்ளன. அஃதாவது TT, NL, C1, C5, C6, G2 ஆகியன – இவை பல புதிய பிழைகள், இடையீடுகளை C9, G1 ஆகிவற்றுடன் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளன. இது தனிப்பட்ட திருத்தங்கள், புதிய பிழைகள் ஆகியவற்றை இணைப்பதற்கு முன்பு இருந்த C9-இன் படியாக இருக்கலாம்.

G3 அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் காப்பகக் காகிதப் படி (R 5736/TR 1052) 19x33 செ.மீ. 218 பக்கங்கள், இருபுறமும் எழுதப்பட்டுள்ளன, நொறுங்கும் நிலை, இப்போது பூச்சு செய்யப்பட்டுள்ளது, வழமையான கையால் (கோடிட்ட மஞ்சள் நிறத் தாளில் கருத்த மையால் எழுதப்பட்டது). 1955-56 இல் பவானந்தம் பிள்ளை நிலையத்தாரால் அன்பளிப்பாகத் தரப்பட்டது. [C5-இன் திருத்தக் கிளவியில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல இது தஞ்சாவூர் உலகநாத பிள்ளைக்குச் சொந்தமான பிரதியின் படியாக இருக்கலாம்.] முழுதுமில்லை; KV-36 + உரை (பாடல்களில் பல இடங்களில் வெற்றிடம்). முழுக் குறிகளுடனான தற்போதைய எழுத்து, பக்கங்கள் ஐரோப்பிய எண்களில், திணை, (வெற்றிடம் இல்லாத போது) வரிகள், சீர்கள் பிரிக்கப்பட்ட நிலையில் பாடல்கள், கிளவி, பாடலாசிரியர், உரை என்ற முறை. உரை விரிவான விளக்கத் தொடர்களோடு அமைந்துள்ளது, சில பாடல்களுக்கு இது பல பக்கங்களுக்கு விரிந்துள்ளது. விளக்கம் கூடுதல் தகவல்களோடும் இணைப் பகுதிகளோடும் முடிகிறது. இவ்வுரை அச்சில் வந்துள்ள எதனோடும் ஒத்தது அன்று. மறைந்த தி.வே. கோபாலையர், தி.சா. கங்காதரன் ஆகியோரின் ஒருமித்த கருத்தின்படி இவ்வுரை அத்துணைப் பழமையான தன்று. கி.பி. 19 அல்லது 20-ஆம் நூற்றாண்டினதாகலாம்.

சுருங்கக் கூறின் படிகளின் தொடர்ச்சி நான்கு குழுக்களாகவும் இரண்டு நெறியுடையனவாகவும் அமைந்துள்ளது. இவ்விரண்டு நெறிகளையும் பயன்படுத்திப் பல கலப்புக்கள் கொண்ட காகிதப் படிகள் தோன்றியுள்ளன. இறுதியாகத் தொடர்பற்ற பகுதியளவிலான உரைகளும் உள்ளன. முதல் நெறி, பிரித்தறியக் கூடிய இரு கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக அகநானூறு 108-ஆம் பாடலின் முதல் பத்து வரிகள் காணப்படாமல் இறுதி எட்டு வரிகள் அகநானூறு 107-ஆம் பாடலோடு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திணைப் பாகுபாடுகளைச் சீர் குலைக்கும் வகையில் 109-ஆம் பாடல் முதல் வழக்கமான எண்களூள் ஒன்று குறைவாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன. இக் கணக்கீடு 387-ஆம் பாடல்வரை தொடரப்பட்டுப் பின் 388-ஆம் பாடல் விடப்பட்டுள்ளது. இதனால் இறுதிப் பதினொரு பாடல்களும் மீண்டும் வரிசைக்கு வந்துள்ளன. இரண்டாவதாக அகநானூற்றுப் பாடல் 336-இல் 19-ஆம் வரியின் இறுதிச் சீரும் 343-ஆம் பாடலில் 15-ஆம் வரியின் மூன்றாம் சீரும் காணப்படவில்லை. இவ்விரு கூறுகளை வெளிக்காட்டும் எல்லாப் படிகளின் சிக்ளியா படிகள் அட்டவணையில் உடுக்குறியிடப்பட்டுள்ளன: பதினொரு தொகுப்புக் கூறுகளாகப் பிரிந்து காணப்படும் எட்டுப் படிகள் இப்பிரிவில் அமைந்து இப்பெரும்பான்மையால் இதுவே அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்ட படி என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும் மூன்று பழைய ஏடுகள்(TT, NL, C1) இங்குக் கொள்ளத் தக்கவையாயிருப்பனவற்றுள் இரண்டு சைவச் சார்பான வாழ்த்துக்களுடன் – இவற்றுள் ஒன்று உண்மையில் திருவாவடுதுறையிலிருந்து கிடைத்தது – அமைந்துள்ளதால் சைவ மரபினது என்பது பொருந்துவதாக உள்ளது. C2, C3 எனும் ஈரேடுகள் பழைய பாடல் வரிசை முறையை ஏற்பதில் ஒன்றையொன்று பெரிதும் ஒத்துள்ளன. ஆனால் AN 351.7-ஆம் வரியில் வரிசையிலிருந்து விலகியுள்ளன. மேலும் இவ்விரண்டிலும் AN 158.7 ff இலிருந்து AN 172 வரையிலும் AN 204-ம் காணவில்லை. வைணவக் கடவுள் வாழ்த்துக்கள் கொண்ட C3 உடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள கிளவிகளின் காரணமாக இவை இரண்டாம் நெறிவரிசையை உருவாக்கிய வைணவ வரிசை என்னத் தக்க வகையில் அமைந்துள்ளன. (கீழே ஏடெழுதியோர் கிளவிகள் என்பதின் கீழ்க் காண்க) C9, C7, C5 ஆகியன இரு நெறிவரிசைகளையும் கலந்தமைந்துள்ளன. இவை பதிப்பிற்கு ஏன் தேவை என்பதை எளிதாக உணரலாம்: AN 336-343 ஆகியவற்றிற் கிடையே நீண்ட இடையீட்டோடு முதற் குழு வரிசை ஒழுங்கின்றி அமைய இரண்டாம் குழுவரிசை

செம்மையாக – ஆனால் இறுதி ஐம்பது பாடல்களும் இடையில் சிலவும் காணப்படவில்லை. இவைகளுக்கிடையேயான உறவுகள் உரைப் படிகளோடு 2.4-ஆம் பகுதியில் ஆயப்படும்.

எழுத்தமைதி, தொகுப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பிற ஆதாரங்களை இணைக்கும் நிலையில் ஒருவிதக் கலவை போல இரு தேதிகள் கிடைக்கின்றன. வைணவ மரபின் தலைமைப் பிரதிநிதியாகிய C3 [UVSL 107] கொல்லம் 902 = பொ.ஆ.1726 கார்த்திகை மாதம் என்ற தேதியோடு ரெங்கநாதன் என்பவரால் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

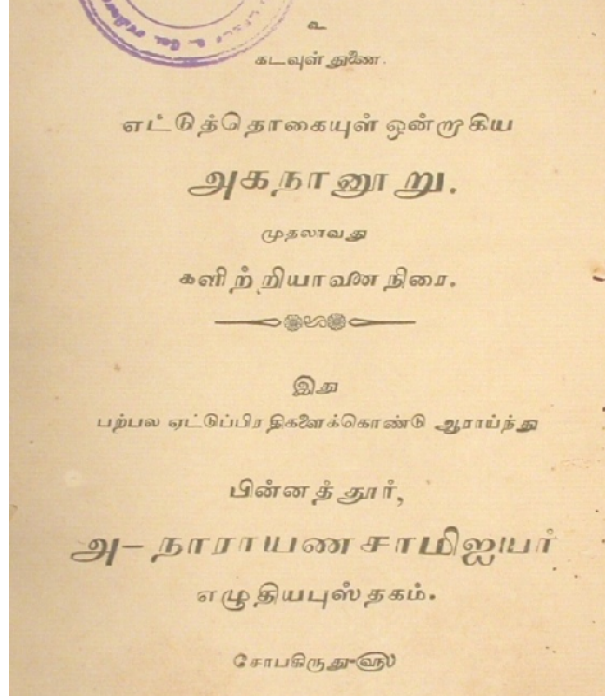

எழுத்துக்கள் மிகத் தெளிவாக இல்லை. ஆனால் சரியாக இருக்கும் பட்சத்தில் ஒரு விளக்கத்தின் அடிப்படையில் நமது ஏட்டின் மூலங்கள் 18-ஆம் நூற்றாண்டின் முதற் காற் பகுதிக்குச் செல்லலாம். இன்றும் கிடைக்கும் C4 என்னும் உரைப் படி பழமையானதாகத் தோன்றுகிறது. C3 நல்ல நிலையில் உள்ளது. நல்ல தரமான பனையோலையில் எழுதப் பட்டுள்ளது. அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்ட படியினை வெளிப்படுத்தும் மூன்று ஏடுகளை விட இது நீண்ட ஆயுளுடையது என யாரும் ஐயப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஒரே காலத்தினைச் சேர்ந்தனவாகிய இம் மூன்று இணை ஏடுகள் எடுத்துக் காட்டுவது போல ஏட்டின் தரம் மட்டுமன்றிப் பின்னர் மேற்கோள்ளப்பட்ட பாதுகாப்பும் காரணமாகலாம். ஆனால் NL கோல்கொத்தா தேசிய நூலகத்தில் குளிர் சாதனத்தில் வைக்கப்பட்டமையால் கிட்டத்தட்ட எந்தப் பாதிப்புக்கு மாளாகவில்லை. C1 உ.வே.சா. நூலகத்தில் நல்ல பராமரிப்பைப் பெற்று – பூச்சி அரிப்புக் களிருப்பினும் – இன்னும் வாசிக்கத் தக்க நிலையிலுள்ளது. TT யோ தமிழக ஊரக நூலகங்களுக்கே யுரிய புறக்கணிப்புகளுக்கிடையே எஞ்சி நிற்பதோடு கடைப் பகுதிகளிலும் பெரிதும் சிதைந்துள்ளது.

உ.வே.சா. நூலகத்தில் மூன்று தொகுதிகளாக C5a-c [UVSL 7/69 + 8/70 + 9/72] எனப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளதும் அச்சிட்ட தலைப்புக்களுடன் கூடியதுமான உள்ள ஒரு சிறப்பு மிக்க காகிதப் படியில் இரண்டாவது

காலக் குறிப்பு காணப்படுகிறது. 1914-இல் மறைந்த நற்றிணை முதற் பதிப்பாசிரியர் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயரால் அகநானூற்றுப் பதிப்பிற்கெனத் தொகுக்கப்பட்டவை இவை எனக் கருதப்படுகிறது.

இதன் காலம் 1903-04க்குச் சமமான சோபகிருது ஆண்டு²⁵. நற்றிணைப் பதிப்பிற்கு முன் அகநானூற்றுப் பணியில் இப்பேரறிஞர் ஈடுபட்டிருந்தமைக்கான சான்றுகள் இப்படிக்கள். ஏன் இந்நூல் பதிப்பிக்கப் படவோ அல்லது அம்மாதிரியான பணியில் ஈடுபடுத்தப்படவோ இல்லை என்பது குறித்து நாம் ஊகம் செய்யவே முடியும். இந்நூலின் பதிப்பு உத்திகள் பற்றிக் கீழே 2.4-ஆம் பிரிவில் பிற பிற்காலக் காகிதப் படிக்களோடு ஆராயப்படும்.

உ.வே.சா. நூலகம் 7/69, முகப்புப் பக்கம்

²⁵ மேலும் மூன்றாம் தொகுதியின் கடைசிப் பக்கத்தில் 25.3.10, 27.3.10, 3.4.10, எனும் தேதியிட்ட கூடுதல் குறிப்புகள் உள்ளன. பெரும்பாலும் இவை மார்ச்சு, ஏப்ரல் 1910 என்பதைக் குறிப்பதாகலாம். இவை வேறு பெயருடன் கூடிய சில சுவடிகளைக் கடனளித்ததைக் குறிப்பிடுவதாகலாம். (பார்க்க: வில்டன் 2014:- 130; இங்கே இவை ஏடு திருத்தியோர் குறிப்பெனத் தவறாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.)

காகிதப் படிகளின் குத்துமதிப்பிலான ஒரு கால வரையறையை மேற்கொள்ள இது உதவும். (வருந்தத் தக்க வகையில் தாள் கருமையுற்றதாலும் மேற்பூச்சின் காரணமாக நன்றாகவும் அதே சமயம் தெளிவின்றியும் உள்ள) C8, C6 ஆகிய இரண்டும் கி.பி 19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி எனக் கருதத்தக்க காலத்தைச் சேர்ந்த படிகள் – தற்போதைய குறியீடுகளின்றி இன்னும் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்ட நொறுங்கும் நிலையினதான ஏட்டினின்றும் அல்லது ஒருவர் கேட்டார் என்பதனால் படியெடுக்கப்பட்டவை. சிறிது காலம் கழித்து இரு ஏட்டு மரபுகளைத் தழுவிப் பாடல் பிரிப்பு, இன்றைய எழுத்து முறை (முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும்) என முதல் பதிப்புமுயற்சியுடன் கூடிய படியாக C9 வருகிறது. இதன்பின் C5, C7 ஆகியன புதிய எழுத்து முறை, அடி, சீர்ப் பிரிப்புக்கள் கொண்டு அச்சு மரபைப் பின்பற்றியனவாக வருகின்றன. C5-ஐ விட C7 மிகவும் சிதைந்துள்ளதோடு இதன் பனுவல் இரா. இராகவையங்காரால் ஆராயப்பட்டு உருவாக்கப்பட்ட அல்லது குறிப்புக்கள் இணைக்கப்பட்ட அச்சுக்கான படியோடு மிகவும் ஒத்துள்ளமையால் இது 1903/04க்குப் பிற்பட்டது.

இவ்வாறு கருதுவதற்கான மற்றொரு காரணத்தை அகநானூற்றின் பழைய படிகளோடு தற்போது கிடைக்கும் படிகளை ஒப்பிடுவதன்வழி அறிந்து கொள்ளலாம். பெரும்பாலான குறிப்புக்கள் மறைந்து அல்லது காகிதப்படிகள் என்ற அளவிலே குறுகி அல்லது காகிதப் படிகளில் குறிப்புக்கள் என்ற நிலையிலமைந்துள்ள குறுந்தொகை, அகநானூறு ஆகியனவற்றைப் போலன்றி அகநானூற்றைப் பொறுத்த வளவில் நிலைமை அந்த அளவிற்கு இல்லை. 1924-இல் ராகவையங்கார் கொடுத்தவை 1940-இல் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை சங்க இலக்கியம் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளவை²⁶ என இரண்டு பட்டியல்கள் உள்ளன.

1923/24-இல் ராகவையங்கார் குறிப்பிடும் அகநானூற்றுப் படிகள் :

1. சென்னை, அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத்திலுள்ள படியைப் பார்த்துக் கையாலெழுதிய படி. ("செந்தமிழ்" ஆசிரியர் உ.வே. திரு

²⁶ இவ்வட்டவணைகளின் தமிழ் வடிவம் வில்டன் 2014:105f இல் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வட்டவணைகளை உற்று நோக்கும்போது வையாபுரிப் பிள்ளை ஏடுகளின் (தற்போது கோல்கத்தா தேசிய நூலகத்தில் உள்ளவை) தொகுப்பை ஒருங்கே கொண்டு ஆனால் அதே சமயம் அவர் குறிப்பிடும் காகிதப் படிகளைமட்டும் (சென்னையில் எஞ்சியிருந்த அகநானூற்றுக் காகிதப்படிகளை மட்டும்) நோக்கியுள்ளார் எனும் ஊகத்தை ஆதரிப்பதாய் உள்ளது.

நாராயண ஐயங்காரின் ஸ்வாமிகள் தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு வழங்கிய தேவர் பிரான் கவிராயர் வீட்டுப் படியை ஒப்பிட்டுத் திருத்தியது)

2. பெரும்பழனை ஏட்டைப் பார்த்துக் கையா லெழுதிய படி
3. திருநெல்வேலி, ஸ்ரீமான் நெல்லையப்பக் கவிராயரின் படி
4. சிறிது காலத்திற்குப் பின் சென்னை, தி.த. கனகசுந்திரம் பிள்ளையின் ஏட்டுப் படி
5. ஐயரவர்களின் காகிதப் படி
6. சென்னை, இராணி மேரி உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா.ரா. நமச்சிவாய முதலியார் படி
7. திருமயிலை, வித்துவான் ஸ்ரீமான் சண்முகம் பிள்ளையின் சிதைவுற்ற ஏடு

1940 வையாபுரிப் பிள்ளையின் அகநானூற்றுப் பட்டியல் :

1. கம்பர் விலாஸம், வே. இராசகோபாலையங்காரின் நல்ல நிலை யிலுள்ள முழு ஏடு
2. கம்பர் விலாஸம், வே. இராசகோபாலையங்காரின் மிகவும் சிதைந்த பல படிகளோடு ஒப்பு நோக்கிப் பாடவேறுபாடுகள் எழுதப்பட்ட முழுமையில்லாத காகிதப் படி
3. சென்னைப் பல்கலைக் கழக இந்திய வரலாற்றியல் துறையைச் சேர்ந்த முழுமையான காகிதப் படி - இதில் இடையே சில பாடல்கள் இல்லை.
4. அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத்தின் முழுக் காகிதப் படி- இதில் இடையே சில பாடல்கள் இல்லை.

பட்டியலுடன் இரு வரலாற்றுப் படிகளை ஒப்பிடுங்கால் வையாபுரிப் பிள்ளை குறிப்பிடும் மூன்று படிகளை இனங் காண முடிகிறது. மேலும் அகநானூற்றை முதலில் அச்சிட்ட கம்பர் விலாஸப் பதிப்பாசிரியர் ராக வையங்காரிடமிருந்து வையாபுரிப் பிள்ளை இவற்றைப் பெற்றிருந்தமையால் இவற்றுள் இரண்டு ராகவையங்காரின் பட்டியலிலும் சேர்ந்திருந்தவை என்பதையும் நாம் அறிவோம். வையாபுரிப் பிள்ளையால் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரே ஏடு இன்று கோல்கொத்தா தேசிய நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள தொகுப்பினுள் ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும். 3, 4, 6 எனும் இவற்றுள் எந்த முழுமையான ஏடு எனத் தெரியாவிடிலும் இதனை

அவர் ராகவையங்காரிடமிருந்து பெற்றதால் அதுவே பதிப்பிற்கான முதன்மைப் படியாகப் பயன்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதலாம்.

இராஜகோபாலார்யனிடமிருந்து பெற்ற முற்றுப் பெறாத சிதைந்த பாட வேறுபாடுகள் தரப்பட்ட காகிதப்படி, வையாபுரிப் பிள்ளையின் இரண்டாம் படி, ஏற்கனவே ராகவையங்கார் அச்சிட்ட நூலுக்குப் பெரிதும் ஒத்துள்ள C7-உடன் ஒத்துள்ளது. பின்னவரின் பட்டியலுள் ஒப்பீடும் விளக்கமும் தரப்பட்ட 1 அல்லது 2 என எண்ணிட்ட காகிதப் படிகளுள் ஏதாவதொன்றாக இருத்தல் வேண்டும். அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தில் இன்று G1 என்ற குறியீட்டுடன் காணப்படும் ஒரே முழுமை பெற்ற காகிதப்படியோடு ஒத்துள்ளது வையாபுரிப் பிள்ளையின் (அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகப்) படி எண் 4. சென்னைப் பல்கலைக் கழக இந்திய வரலாற்றுத்துறை சார்ந்த காகிதப் படி வையாபுரிப்பிள்ளையின் உறுதிப் படுத்த முடியாத படி எண் 3 ஆகும். இது இன்று மறைந்து போயிருக்கலாம் அல்லது சேதம் அல்லது குறிப்புகள் கொண்டது எனக் குறிப்பிட்டமையின் உ.வே.சா. நூலகத்தில் உள்ள காகிதப்படிகளுள் அநேகமாக C6 அல்லது C8 ஆக இருக்கலாம்.

ராகவையங்காரின் பட்டியலை மீண்டும் நோக்குவோமாயின் அவற்றைப் பற்றிய உறுதியான முடிவு கூறவியலாத நிலையே எஞ்சியுள்ளது. ஒப்பீட்டடிப்படையில் இரண்டிலும் குறிப்புக்கள் உள்ள நிலையில் 1, 2 என எண்ணிட்ட இரண்டு காகிதப்படிகளும் எதனுடன் எது ஒத்தது எனக் கூற வியலாவிடினும் இன்றைய C7, C9 எனும் படிகளோடு பெரும்பாலும் ஒத்துள்ளன. எஞ்சியுள்ள 5 என எண்ணிட்ட ஐயரிடமிருந்து (உ.வே. சாமிநாதையர்?) பெற்ற முழுமையான காகிதப்படி இன்றைய C6 அல்லது C8-ஆக இருக்கலாம். ஏனைய நான்கு ஏட்டுப் படிகள் பற்றிய தெளிவு குறைவாகவே உள்ளது. ராகவையங்கார் அகநானூற்றைப் பழையவுரையுடன் பதிப்பித்தபோது அவற்றுள் ஒன்று C4-உடன் ஒத்திருத்தல் வேண்டும். அகநானூறு 90 வரை பழையவுரையுடன் பெரிய அளவிலான இடையீடின்றி அச்சிடப்பட்டிருத்தலின் படி பாதி யளவிற்குக் குறைந்திருக்க முடியாது என்பது தெளிவாவதால் C7 சிதைந்தது எனக் கூறப்பட்டது பழையவுரை கொண்ட படியாக இருக்கலாம். திருவாவடு துறை என்பது குறிப்பிடப்படாததால் ராகவையங்கார், மடத்திலிருந்து இன்று TT என நாம் குறிப்பிடும் படியைப் பார்க்கவில்லை எனக்

கொள்ளலாம். இதன்வழிப் பட்டியலிலுள்ள 3, 4, 6 என எண்ணிட்ட ஏடுகள் எதனோடு எது ஒத்தது என்று புரியாத நிலையில் இன்றைய NL, C1, C2, C3 படிகள் ஆகலாம். தனிக் கட்டாக இல்லாமல் உ.வே.சா. நூலகத்தின் எட்டுத்தொகைக் கட்டைச் சேர்ந்ததாக இருத்தலின் – இதனை ராகவையங்கார் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்த்து அவ்வாறில்லாத நிலையில் – C1 என்பது ஏனையவற்றினின்றும் தனித்து நிற்பதாகலாம்.

இன்றைய பட்டியலை நோக்கும் போது அகநானூற்றைப் பொறுத்த வரை முன்னைய பதிப்பாளர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படாத பல அகநானூற்றுப் படிகள் இன்று நமக்கு மட்டும் கிடைத்துள்ள ஒரு நிலையிலுள்ளோம். இக் கூற்று உண்மையாயின் NL, C2+3+4+6+7+8+9, G1 என்பவை அறிந்தவை யாயினும் நமக்குக் கூடுதலாக TT, C1, C4a, C5a+b+c ஆகியனவும் G2+3-உம் என மூன்று ஏட்டுப் படிகளும் மூன்று காகிதப் படிகளும் கிடைத்துள்ளன. இருப்பினும், புவியைப் புரட்டும் போக்கில், இவற்றால் எந்தப் புதிய சான்றுகளும் வெளிச்சத்திற்கு வரவில்லை. TT, C1 ஆகியன NL என்பதின் சிறிது பழையதான இணைப் படிகளாகக் கூடும். இந்நிலையில் இவை சைவ நெறிப் படிகளில் உள்ள தனித்த பாடங்கள் சில உண்மையானவை என்பதை உறுதி செய்கின்றன. G2 என்பது அதிகம் படியெடுக்கப்பட்ட படியினது மற்றொரு காகிதப் படியாகும். C4a என்பது புரிந்து கொள்ளக் கடிதாயுள்ள சிதைவுற்ற நிலையிலுள்ள பழைய உரையினது பகுதி. அகநானூறு KV 36-இன் மூலத்தைப் பற்றிப் பெரிதும் குறிப்பிடாத இன்றைய புத்துரைகளில் காலத்தாற் முற்பட்ட உரையைக் கொண்டது C3. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயரின் தொகுப்பான C5 மட்டுமே கீழே விளக்கப்படும் காரணங்களால் குறிப்பிடத் தக்கதாயுள்ளது.

2.3. பின்னிணைப்பு : ஏடெழுதியோர் குறிப்புக்கள்

கிடைக்கும் காலக் குறிப்புக்கள் பற்றி ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டன. எனினும் ஏடெழுதியோரின் இன்றியமையாக் குறிப்புக்களையும் அவற்றின் முதன்மை கருதித் தருதல் பயனுடையது எனத் தோன்றுகிறது. காலம் குறிப்பிடாவிடினும் மிகப் பழையதாய்த் தோன்றுவது C4 [UVSL 297]க்கான சிறிய குறிப்பு – இது தவறாகப் பக். 48.1.9 இல் உள்ளது.

நெடுந்தொகை [தொ]ண்ணூறு பாட்டுக்குரை எழுதி முடிந்தது. தே³வி ஸஹாயம் (கிரந்த எழுத்தில்)

இங்கே நூல் நெடுந்தொகை எனக் குறிக்கப்படுகிறது. முடிவில் (இழப்பேதுமின்றி) இருக்க வேண்டிய உரை – தேதி, இடம், எழுதியவர் முதலிய செய்திகள் குறிப்பிடப்படவில்லை.

காலக் குறிப்போடு கூடிய மிகப் பழையதான ஏடு C3 [UVSL 107]. இதில் குரு, திருமால், இலக்குமி, வைணவ அடியார்கள் (இவர்களுள் வைணவ ஆழ்வார்களுள் முக்கியமானவரான நம்மாழ்வார்) ஆகியோர்க்கென வைணவச் சார்புடைய குறையான நான்கு கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்கள் முன்னதாகக் காணப்படுகின்றன. படியெடுக்கப்பட்ட தகவல், உள்ளடக்கம்பற்றிய சிறு குறிப்பு, நூலை நெடுந்தொகை என அழைத்தல், கிளவிகளைத் துறை எனக் குறித்தல் ஆகியவற்றுடன் முடிவடைகிறது. இவற்றுள் முதலாவது பாடல் மாறனலங்காரப் பாயிரத்தோடு ஒத்துள்ளது. இதனைப் பதிப்பித்த தி.வே. கோபாலையர் இப்பாடல் வைணவ சமய ஆழ்வார்களுள் முதலாமவரான நம்மாழ்வாரைக் குறித்தது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

C3 (ஏட்டின் விளிம்பில் கிரந்த எழுத்தில்) ஸ்ரீ ஓம் சு²ப³ மஸ்து

தேனறா மகிழ்த்தொ டையலு மெளவியுந் திருக்கிளர் குழைக்காதுங்
கானறா மலர்த்திரு முகச்சோதி யுங்கயி ரவத்து வர்வாயு
மோன மாகிய வடிவமு மார்பமு முத்திரைத் திருக்கையு
ஞான தேசிகன் [1.1] சரணதா மரையுமென் னயனம்விட் டகலாவே.

பாராத கல்விப் பிரபந்தப் பொருளனைத்து
நேராக முன்வந்து நிற்குமே - தேராது
தேவீறு கொண்ட திருமாலை முத்தமிழ்
தேர்நர்வீ ற[ளை]²⁷த்துதித்[1.2]த நாள்.²⁸

என்றுந் திருமாற்கே யாளாவேன் எம்பெருமான்
என்றும் எனக்கே பிரானாவான் - என்றும்

²⁷ படியில் காணப்படும் அளைத்து எனும் வடிவம் ள்/ழ் ஆகியவற்றுக்கிடையே அடிக்கடி காணப்படும் குழப்பமான வடிவங்களுள் ஒன்று.

²⁸ தே என்பதனைத் தேவம் அல்லது தேம் "இனிமை" என்பதன் சுருக்கமாகக் கொள்ளலாம். அஃதாவது நறுமணம் மிக்க மாலை என்னும் பொருளில்.

பிறவாத பேராளன் பேரா யிரமு
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய்.

தவளத் தாமரைத் தாதார்[1.3] தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

வெண்தாமரையாள் விளங்குமணி நூபுரஞ்சூழ் தண்டாமரையே
சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். [1.4] 902 க கார்த்திகை மாத முதல்
ரெங்கநாதன் யெழுதி வருகிறது.[1.5]

வனச மண்டபத்தில் அரசு வீற்றிருக்கும் வகுள மாலிகைச் செண்பகச்
சடகோபக் காரி மாறவர் தன்றிரு அடிகளே சரணம். பட்சிராசக்
கடவுள் பாதாரவிந்த கெதி. [1.6]

சங்கத்தார் பாடிய நெடுந்தொகையும் துறையுங் கவி பாடின
பேர்களும் எழுதியிருக்குது.²⁹

மகிழ் மாறவர் தன் மலரடியே தஞ்சம். [கிரந்த எழுத்தில்] சு²ப³மஸ்து.
ராம ஜயம். கெருடாய நம:

C5-இன் அச்சிட்ட தலைப்புப் பக்கத்தில் உள்ள விவரம் :

(இவை 8/70-இலும் 9/72-இலும் இரண்டாம் மூன்றாம் பாகங்களுக்
கான தலைப்புக்களோடு மீண்டும் தரப்பட்டுள்ளன)

எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றாகிய அகநானூறு முதலாவது களிற்றி
யாணைநிரை. இது பற்பல எட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து
பின்னத்தார் அ.நாராயணசாமி ஐயர் எழுதிய புஸ்தகம்.

சோபகிருது வரு = ச.ஆ.1903/04

தொகுதி 3-இன் கடைசிப் பக்கத்தில் சரியாக விளங்கிக் கொள்ளாத
வகையில் நீல எழுதுகோலால் சில கூடுதல் விவரங்கள் சேர்க்கப்
பட்டுள்ளன.

புத்தகப் பற்று

5-3-10	மருத்துக்குடி போகியாரிடம் – கொக்கோகம் அரிச்சந்திர புராணம்	கையெழுத்து
27-3-10	தஞ்சாவூர் உலகநாத பிள்ளையிடம் அகநானூறு 37 பாடலுரை யாப்பருங்கல விருத்தி	கையெழுத்து

²⁹ எழுதியிருக்குது என்பது எழுதியிருக்கிறது என்பதன் மருஉ.

3-4-10 திரிசிராப்பள்ளி ஆறுமுக நயினார் வசம் கையெழுத்து
தமிழ் நாவலர் சரிதை
சோழ மண்டல சதகம்
பழமொழி யுரை

இங்கே புத்தகங்களைக் கடன் வாங்கியோர் யார் யார், அவர்களிடம் கொடுத்த புத்தகங்களின் பெயர்கள் என்னென்ன என்ற விவரங்கள் புத்தகப் பற்று என்ற தலைப்பின் கீழ்க் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குறிப்புக்களில் அகநானூறு 37 பாடல்களுக்கான உரைப்பகுதி கடன் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. இப்பகுதி, பாயிர உரையோடு அகநானூறு 37 பாடல்களுக்கான உரையுடனும் கூடிய G3 [GOML R.5736/TR.1052] என்ற படியாக இருக்கலாம்.

இறுதியான ஒரு சிறு தகவல், CS[UVSL 6/68] எனும் விளங்கா நிலையிலுள்ள காகிதப்படி பற்றியது. இதில் கடைசிப் பக்கத்தில் சிவப்பு மையால் எழுதப்பட்ட குறிப்பு "இது என். ஸ்ரீனிவாசனால் சரி பார்க்கப் பட்டது. 2-8-70" என உள்ளது. இது படி முழுதும் நன்கு விளங்கும் நிலையில் இருந்த, பூச்சுக்கு முற்பட்ட, 1870-ஆம் ஆண்டினதாகலாம்.

2.4. இலக்கண நூல்களில் மேற்கோள்கள்

இலக்கண நூல் மரபுகளில் மேற்கோள் காட்டப்படும் இலக்கிய நூல்களில் அகநானூறும் ஒன்று.[Wilden 2014; 295-345]. வையாபுரிப் பிள்ளையால் பயன்படுத்தப்பட்ட கூடுதல் மூலங்களுள் அகநானூறு மேற்கோள் பாடல்களும் அடங்கும். புள்ளி விவரங்கள் நோக்கில் பொருள் இலக்கண உரைகளில் 686 மேற்கோள்களும் இலக்கண உரைகளில் 420மாக மொத்தம் 1106 ஒன்றிரண்டு போகக் கிடைத்துள்ளன.

பொருள் இலக்கண உரைகள்

நூல் பெயர் + உரை	மேற்கோள்கள் தொகை
நக்கீரனாரின் இறையனாரகப் பொருள்	13
தமிழ் நெறி விளக்கம் உரை	1
யாப்பருங்கல விருத்தி	5
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்-இளம்பூரணம்	96
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்-பேராசிரியம்	185

நூல் பெயர் + உரை	மேற்கோள்கள் தொகை
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் - நச்சினார்க்கினியம்	288
நம்பி அகப் பொருள் விளக்கம்	24
களவியற் காரிகை உரை	6
இலக்கண விளக்கம் -பொருள் - உரை	69
இலக்கண உரைகள்	
நூல் பெயர் + உரை	
தொல்காப்பியம்-எழுத்து,சொல் - இளம்பூரணம்	43
தொல்காப்பியம் - எழுத்து,சொல் - சேனாவரையம்	59
தொல்காப்பியம் - எழுத்து, சொல் - நச்சினார்க்கினியம்	90
தொல்காப்பியம் - சொல் - தெய்வச்சிலையார்	40
தொல்காப்பியம் - சொல் - கல்லாடனார்	13
நன்னூல் - மயிலைநாதர்	31
நன்னூல் - சிவஞான முனிவர் விருத்தி	19
நன்னூல் - கூழங்கைத் தம்பிரான் உரை	14
இலக்கண விளக்கம் - எழுத்து, சொல்	81
பிரயோக விவேகம் - உரை	4
இலக்கணக் கொத்து - உரை	2

இவைகளுள் 197 மேற்கோள்கள் முழுப் பாடல்கள்(எல்லாம் பொருளிலக்கணத்தில்). பாடல் தொடக்கத்திலிருந்து ஒன்றிரண்டு சீர்கள் முதல் பல அடிகள் வரை 909 மேற்கோள்கள். களிற்றியானை நிரையில் 750 மேற்கோள்கள் - இவற்றுள் 109 முழுப் பாடல்கள். இச்செய்தி மேற்கோள்கள் நூலின் தொடக்கத்தில் (களிற்றியானை நிரையில்)கவனம் செலுத்துகின்றன என்பதை மனங் கொள்ளும் வகையில் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பாடல்வாரியான விரிவான மேற்கோள் அட்டவணை தொகுதி 3-இல் தரப்பட்டுள்ளது.

2.5. மூலங்களுக்கிடையேயான உறவுகள் -

கீழ்க் காணும் அட்டவணை (வில்டன் 2014:393 இலிருந்து தரப்பட்டுள்ளது) கிடைக்கும் படிக்கிடையே உள்ள அடிப்படை உறவுகள் பற்றிய சுருக்கமான ஆய்வினைத் தொகுத்துத் தருகிறது.

அகநானூறு 17 படிகள் (7 பக்.1/10 பக்.)	
C4 ஏடு UVSL 297	அகநானூறு 1-90 பாடல்களுக்கான பழைய உரை
TT ஏடு திருவாவடுதுறை (எண் இல்லை)	சைவப் பிரிவு - பெரிதும் படியெடுக்கப்பட்டது
NL ஏடு- NLK [3141/S.V.P.91] C1a + b ஏடு UVSL [1075/2232 + 237] C6 காகிதப் படி UVSL [4/66] G1 காகிதப் படி GOML [R.5734/TR.1050] G2 காகிதப் படி GOML [R.5735/TR.1051] [C8 காகிதப் படி UVSL [6/68] விளங்கா நிலை	
C2 ஏடு UVSL [28] 1 - 350 C3 ஏடு UVSL [107] 1 - 350	வைணவப் பிரிவு
C9 காகிதப் படி UVSL [11/73] C7a காகிதப் படி UVSL [5/67] C7b காகிதப் படி UVSL [10/71]	கலப்புற்ற பிற்காலப் படிகள் ~இராகவையங்காருக்கு முன்மாதிரி (1918-1933)
C5a காகிதப் படி UVSL [7/69] C5b காகிதப் படி UVSL [8/70] C5c காகிதப் படி UVSL [9/72]	பெரிதும் படியெடுக்கப் பட்டதின் திருத்திய தொகுப்பு ~ பின்னத்தூர் அ. நாராயண சாமி ஐயர் (1903/04)

ஒரே ஒரு படி மட்டும் பழைய உரையைப் பாதுகாத்துள்ளது. பிற படிகள், முன்பு கூறியது போலப் பிரிவு 1-இல் எடுத்துக் காட்டிய வெண்பா வரையறுத்தபடி முழுப் பனுவலையும் பெறும் நோக்கத்துடன் - சமச்சீரின்றிப் அமைந்திருக்கும் இரு பிரிவுகளில் ஒன்றைச் சார்ந்திருக்கும் அல்லது இரு மரபுகளையும் கொண்டு கலப்பாக விளங்கும். உ.வே.ரா. இராகவையங்காரின் முதற் பதிப்பு முடிவடைந்த நிலையில் அகநானூற்றுப் பதிப்பு என்பது அப்பதிப்பில் காணப்பெறும் பாடவேறுபாடுகளை மாற்றியமைத்தல் என்பதாகச் சுருங்கி விட்டது.

இதுவரையிலான செல்வாக்கு மிக்க பிரிவு, திருவாவடுதுறை, உ.வே.சா. நூலகம், கோல்கத்தா தேசிய நூலகம் ஆகியவற்றில் பாதுகாக்கப்பட்டு, முறையே TT, NL, C1 எனக் குறிக்கப்படும் மூன்று

பழமையான ஏடுகள்³⁰ காட்டும் முதற் பிரிவு. திருவாவடுதுறை, உ.வே.சா. நூலகப் படிகள், பரிபாடல், கலித்தொகை ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து ஏனைய ஆறு தொகை நூல்கள் அடங்கிய எட்டுத் தொகை வரிசை கொண்ட படியின் இணைப் படிகளாகும். உ.வே.சா. நூலகத்தில் காணப்படும் பாடம் அங்கே மூன்று கட்டுகளாக அமைந்துள்ள நற்றிணை, புறநானூறு, அகநானூறு, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து ஆகியவற்றுடன் கடவுள் வாழ்த்தொடு கூடிய ஐங்குறுநூற்றின் முதற்பகுதியும் கொண்ட ஏட்டில் உள்ளதைக் கொண்டது. திருவாவடுதுறையிலுள்ளது ஐங்குறு நூறு, பதிற்றுப்பத்து, அகநானூறு பாடல்கள் 299-400 ஆகியவற்றை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. ஆனால் உ.வே.சாவின் கூற்றுப்படி அவர் காலத்தே இவ்வேடு ஆறு நூல்களையும் கொண்டிருந்ததாம்.(வில்டன் 2014: 50, 355 அடிக்குறிப்பு). இரு பிரிவுகளும் சைவக் கடவுள்வாழ்த்து மற்றும் பிற வாழ்த்துக்களோடும் அமைந்துள்ளன. திருவாவடுதுறையைப் பொறுத்தவரை சைவத் தொடர்பு தெளிவானதே. வருந்தத்தக்க நிலையில் என்னுடைய கோல்கத்தாப் படியானது புகைப்படக் கருவியின் குவிநிலை பிறழ்ந்த நிலையில் வாழ்த்துக்களும் குறிப்புக்களும் தெளிவாகத் தெரியும் படி இல்லை. மேலும் தேசிய நூலகத்தில் உள்ள படி, நூல் தொகுதி கொண்ட படியின் படி எனக் கருதத்தக்க வகையில் இல்லை. எனினும் இப் படி மற்ற இரு படிகளிலுள்ள தனித்துவம் மிக்க பாடங்களைப் பெரிதும் ஒற்றி அமைந்துள்ளது. TT-யும் C1-உம் கடைசி 100 பாடல்களில் பெரிதும் ஒத்தமைந்து C1. TT ஆகியவற்றின் பாடங்களையே முதல் 300 பாடல்களிலும் பின்பற்றியுள்ளது என நாம் முடிவு செய்யலாம். தேசிய நூலகத்தில் உள்ள படி C1இல் சில இடங்களில் காணப்படும் வெற்றிடங்களை நீக்கியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக அகநானூறு 261.2a-இல் -வது என்பதின் பின் வெற்றிடமிருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் வது எனக் குறுக்கி வாசித்துள்ளது. இது யாப்புப் பிழையாகும். இப் படி வேறொரு படியெழுதுவோரால் படி யெடுக்கப்பட்டதா அல்லது இது TT அல்லது C1-இன் படியா என உறுதி செய்ய வியலாது. படியின் தோற்றத்தை நோக்கும்போது பிந்தியதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் இது அண்மைக் காலம் வரை தமிழகத்தில் எந்தவொரு இடத்திலும் கிடைக்கும்

³⁰ மிகப் பழையதாகக் காணப்படும் C4a என்பது அகநானூறு பாடல் 4 உடன் தொடங்கி அகநானூறு பாடல் 170 உடன் முடியும் பனுவல், மற்றும் பழைய உரையின் ஓர் துண்டு. இது எதனுடன் தொடர்பு கொண்டது என்பது தெளிவாக இல்லை.

வசதிகளைவிடப் பாதுகாப்பிற்குப் பெரிதும் தேவையான சூழல்கள் கொண்ட ஓரிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறது.

படிகளுள் நான்கு இப்பிரிவைப் பெரிதும் நெருக்கமாகப் பின்பற்றி யுள்ளன. C6, C8 ஆகியன, முன்பே குறிப்பிட்டது போலப் புதிய குறிகளின்றி இடைவெளி இல்லாமல் தொடர்ச்சியாக எழுதும் பழைய மரபிலான காகிதப் படிகள். C8 மேற்பூச்சின் காரணமாகப் பெரிதும் தெளிவுடனில்லை. ஆனால் இவை பலமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை C8-ஓ C6-ஓ படியை மறுசீரமைப்பதற்கு உதவவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஏடுகள் உதவாத நிலையில் (ஏடு கிழிந்தோ தெளிவாக இல்லாமலோ உள்ள நிலையில்) அரிதானவற்றைப் புரிந்து கொள்ள C6 பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக் காட்டாகக் கடவுள் வாழ்த்து மற்றும் முதல் நான்கு பாடல்களைப் பொறுத்தவரை TT-ஓ C1-ஓ அது வரையிலான பனுவல்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை யாதலின். இவை C9 இலிருந்து படியெடுக்கப் பட்டிருக்கலாம் (அல்லது இரண்டாம் பிரிவின் அடிப்படையில் திருத்தம் செய்வதற்கு முன் பிரிவு-1 C9-எனும் படியிலிருந்து படியெடுக்கப் பட்டிருக்கலாம்). இவை ஒவ்வொன்றும் பல வேறுபாடுகளுடன் அமைந்து இரண்டுமே ஒரு பதிப்பாளருக்குப் பயன்தரும் ஆதாரங்களாக இல்லை. இவை முல்லை, நெய்தல் திணைப் பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டுச் சோதிக்கப்பட்டுப் பின் உண்மை நிலையைப் புலப்படுத்தும் நோக்கில் பதிப்பு விளக்கத்தில் விடப்பட்டது.

இரண்டாம் நெறி – அஃதாவது C2, C3 ஆகிய இரண்டும் உ.வே.சா. நூலகத்திலுள்ள இரு ஏடுகளில் மட்டுமே காணப்படுபவை. இரண்டுமே அகநானூறு 350-ஆம் பாடலுடன் முடிபவை. இவை அண்மைக் காலத்தே நிகழ்ந்த இழப்பைச் சுட்டக் கூடுமா என்பதன் சாத்தியக் கூற்றை ஆராயவேண்டும். இது போல இரண்டாம் நெறி சார்ந்த ஒரு அல்லது இரு முழு ஏடுகளும் ராகவையங்காருக்குக் கிட்டியிருந்தனவா எனவும் ஆராய்தல் வேண்டும். அவ்வாறிருந்திருக்குமாயின் அகநானூறு 351-400 பாடல்களில் C9-இன் முதல் தொகுப்பில் உள்ள வரிகளின் இடையில் மட்டும் காணப்படும் பாடவேறுபாடுகளின் எண்ணிக்கையில் குறிப்பிடத்தக்க ஏற்றத்தை எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் நிலைமை அவ்வாறில்லை.³¹

³¹ மேலும் அத்தகையது ஒன்றில் பதிப்பாசிரியர்கள் குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகிய வற்றிற்குச் செய்ததைப் போல இந்நெறியைப் பெரிதும் பின்பற்றி, பிழையான, பல

C3 நீண்ட தொடர்ச்சியான வைணவத் துதிகளுடனும் கொல்லம் ஆண்டு 902 (= கி.பி. 1726) என்ற தலைக் குறிப்புடனும் தொடங்குகிறது. ஏட்டில் காணப்படும் பனுவலை நெடுந்தொகை எனவும் குறிப்பிடுகிறது. C2, C3 ஆகிய படிகளில் மட்டுமே அகநானூற்றுப் பாடல் 108-இன் தொடக்கம் முதல் அகநானூறு 108-388 வரையிலான பாடல்களின் சரியான எண்முறையைக் காண்கிறோம். மேலும் இங்குத்தான் அகநானூறு 336.19d முதல் 343.15c வரையிலான சரியான எண்முறையையும் காண்கிறோம். பாடங்கள் சில சமயங்களில் மாறுபட்டிருப்பினும் இரண்டு படிகளுமே, குறிப்பாக, ஏட்டில் இடைவெளிகளைக் காட்டுவதில் ஒத்துள்ளன. இவை ஒரே மூலத்திலிருந்து படியெடுக்கப்பட்ட வெவ்வேறு படிகள் என முடிவு செய்யலாம்.

பல்வேறு ஆய்வுகளால் நிறுவப்பட்டுள்ளபடி இன்று உ.வே.சா. நூலகத்திலுள்ள C9, C7 எனும் பின்னாளையக் காகிதப் படிகள் தொடர்பு பட்டு வரும் இவ்விரு வகைகளையும் இணைக்கின்றன. களிற்றியானை நிரையைப் பொறுத்தவரை C9 என்பது தெளிவாக முதல் நெறியைச் சேர்ந்த படியின் அடிப்படையிலானது. இஃது இரண்டாம் நெறி சார்ந்த ஒருவரால் அடித்தல் மேலெழுதல் ஆகியவற்றால் திருத்தி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பனுவல் TT, C1, NL ஆகிவற்றோடு மிகவும் ஒத்திருக்கும் அதே நேரத்தில் இது தனியானதொரு மூலத்திலிருந்து வந்தது என ஐயங் கொள்ளும் வகையில் வேறுபட்டு நிற்கிறது. பல இடைவெளிகள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன, வரிகளுக்கிடையே பாடவேறுபாடுகள் காணப்பட்டுள்ளன, பல திருத்தங்கள் ஆய்வுக்குள் இருந்தன என்பதில் ஐயமில்லை. C7, பல பாடவேறுபாடுகளை நீக்கி இரு வகைகளையும் இணைத்த ஒரு பனுவலாக இம்முயற்சிகளின் தொகுப்பினைப் பிரதிபலிக்கிறது. எனினும் அப் படியின் வரிகளுக்கிடையே காணப்பட்ட பல பாடங்கள் எந்த வொரு நெறியிலும் காணப்படவில்லை. இவை இன்று காணப்படாத மேற்கோள்களிலிருந்தோ பிற படிகளிலிருந்தோ வந்திருக்கலாம். உண்மையில் இப்பனுவல் முழுவதும் ராகவையங்கார் அச்சிட்ட பனுவலுடன் பெரிதும் ஒத்து அன்று அவரால் விளக்கப்பட்ட படியாக

வகையில் கலப்புற்ற சைவ நெறியைப் புறக்கணித்திருக்கலாம் என ஒருவர் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். இவ்விரு தொகை நூல்களுக்கும் பிற நெறிகளைச் சார்ந்த ஏடுகள் எஞ்சவில்லை.

இல்லாமல் இராஜகோபாலார்யனிடமிருந்து வையாபுரிப் பிள்ளைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பாட வேறுபாடுகளுடன் கூடிய காகிதப் படியாகப் பெரும்பாலும் இருக்கலாம்.

மிகவும் சிறப்பாக ஆராய வேண்டிய ஒன்று பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் பல எட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து தொகுத்த அகநானூற்றுத் தொகுப்பு உ.வே.சா. நூலகத்தில் உள்ள காகிதப் படி. தனித்த பதிப்பு உத்திகளோடு சிந்தித்துச் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்ட படி எந்த வொரு பதிப்பிலும் இடம் பெற வில்லை. இஃது உறுதியாக முதலாம் நெறியின் அடிப்படையில் ஆனது. ஒருவரே ஆனால் இருவேறு மைகளில் 108-ஆம் பாடலிலிருந்து தவறான எண்முறையைப் பின்பற்றிப் பின் அதனைத் திருத்திப் பின்னர் அகநானூறு 336.19d-343.15c வரையிலான பழைய இடைவெளியைச் சேர்த்து அமைத்தது. இது நாம் கருதத்தக்கபடி பிற்காலத்தியது. இரு வகைகளையும் ஒன்றாக்கும் போக்கில் இரு நெறிகளிலும் காணப்படும் பாட வேறுபாடுகளைக் கட்டுப்பாடின்றித் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பதில் முதல் நெறியை வலியுறுத்த முயல்கிறது. ஆனால் பனுவலின் பகுதிகள் காணப்படாத இரண்டாம் நெறியையே மேற்கொள்கிறது.

அகநானூறு கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலிலிருந்து 90-ஆம் பாடல் வரைக்குமான பழையவுரையுடன் கூடிய இன்று C4 என்னும் படியில் எஞ்சியுள்ள மூன்றாம் நெறியில் காணப்படும் சில தற்செயல் சான்றுகளால் சில சிக்கல்கள் உள்ளன. அகநானூறு 90-ஆம் பாடலின் இறுதியில் காணப்படும் "நெடுந்தொகை தொண்ணூறு பாட்டுக்கு உரை எழுதி முடிந்தது" என்ற குறிப்பால் இழப்பு என்பது பழமையானதா யிருத்தல் வேண்டும். அங்கே மூலப் பனுவல் முழுமையாக எழுதப்படாமல் சொற்களுக்கிடையே சிறு சிறு துணுக்குகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இராகவையங்காரின் நூலில் காணப்படும் தனித்த சில பாடங்கள் இந்தப் படியால் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. பிற இடங்களில் அவர் கொண்ட பாடங்களுக்கேற்ப உரையைத் திருத்தியுள்ளார். (2.6-ஆம் பிரிவைப் பார்க்க) பிற உரைப் படிகளைப் பொறுத்தவரை அகநானூறு 4-ஆம் பாடலுக்கான விளக்கங்களுடன் கூடிய C4a-வின் சிதைவுற்ற மிகப் பழைய பத்து ஏடுகள் இனிமேற்றான் ஏடுகளின் (புதிய கருவிகள் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட படங்களுடன்) படிக்கப்பட வேண்டும்.

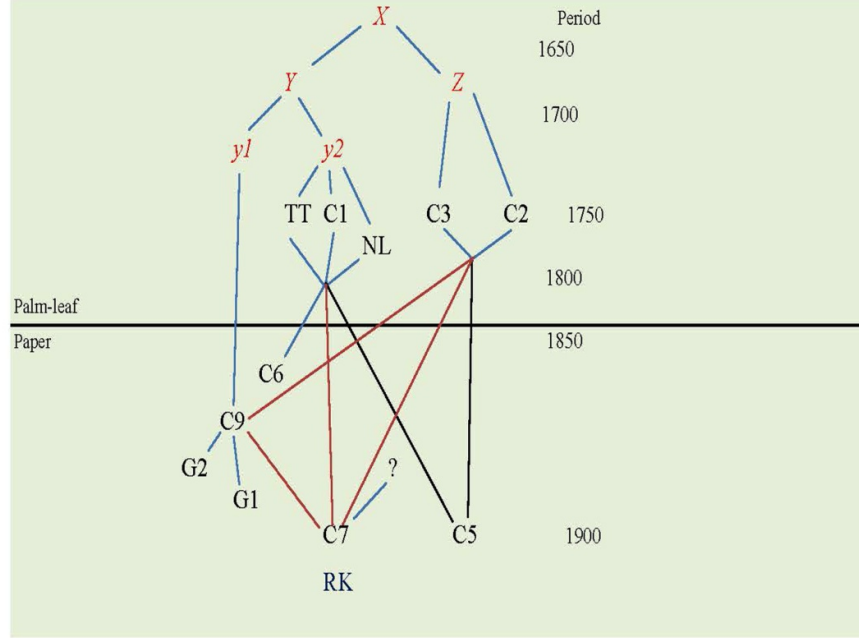
G3 என்பது வேறுவகையினது. இதுவும் அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடிகள் நூலகத்திலுள்ள ஒரு காகிதப் படி - கல்லூரிக் கையேடு போலப் படியெடுக்கப்பட்டது. இதில் மூலப் பனுவலின் பெரும் பகுதி காணப்படவில்லை(பெரும் பகுதிகள் வெற்றுக் கோடுகளாக உள்ளன) மாறாகச் சில பாடல்களுக்குப் பல பக்கங்களில் அமைந்துள்ள உரைநடை யிலான விரிவான பொழிப்புரை உள்ளது. கூடுதல் விளக்கங்கள், இணையான பகுதிகள் ஆகியவற்றுடன் பொழிப்புரை முடிகிறது. முதல் 36 அகநானூற்றுப் பாடல்களுக்கானவற்றுடன் மொத்தம் 218 பக்கங்கள் கொண்டுள்ளது. இன்று அச்சிடப்பட்டுள்ள எந்த வொரு நூலிலும் இவ்வுரை காணப்படவில்லை. C5-இன் திருத்துபவரின் குறிப்போடு காணப்படும் கூடுதல் குறிப்பு இப் படி தஞ்சாவூர் உலகநாத பிள்ளை என்பவருக்குச் சொந்தமானது எனக் குறிக்கிறது. இதன்வழி G3 குறிப்பிடப்படுகிறது என்றால் 1910 எனத் தேதியிடப்பட்ட திருத்தக் குறிப்புக்கும் முந்தையதாக இருத்தல் வேண்டும். அஃதாவது அச்சிடப்பட்ட எந்த வொரு அகநானூற்று உரைக்கும் முந்தையது. அகநானூற்றை மேலும் செம்மையாகப் புரிந்து கொள்ள உதவுமா என்ற வினாவிற்கு மேல் இதனை அதனளவில் ஒரு சான்றாக - இத்துறை ஆய்வின் வளர்ச்சிக்கான ஒரு சான்றாகக் கருத வேண்டும்.

சுருங்கக் கூறின் அகநானூற்றைப் பொறுத்த வரைப் பனுவலின் தொடர்ச்சிக்குக் காரணமான இரு நெறிகளுக்கும் நம்மிடம் ஏடுகள் உள்ளன. மேலும் பெரும்பான்மைபற்றி முடிவுசெய்யப் போதுமான தற்போது கிடைக்கும் சான்றுகளும் உள்ளன. அதிகம் பாதிப்புக்குள்ளான பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படும் படி தெளிவாகச் சைவ மரபினைச் சார்ந்தது. சரியான வரிசையையும் முழுப் பனுவலையும் கொண்ட இரண்டாவது சான்று - வருந்தத் தக்க வகையில் அகநானூறு 350 வரை மட்டுமே இருந்தாலும் வைணவச் சூழலில் உருவாகி உள்ளது. இவற்றின் மதப் பின்ணணி காரணமாக இவ்விரண்டு நெறிகளும் ஒன்றற் கொண்டு தொடர்பின்றி, கணிசமான நீண்ட நெடுங்காலம் தொடர்ந்தே வந்துள்ளன. இரு நெறிகளைச் சார்ந்த படிகளிலும் குறிப்பிட்ட ஒரே இடங்கள் என்றில்லாமல் வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாம் நெறியைச் சேர்ந்த படிகளில் வெற்றிடங்களின் அளவு களிற்றியானை நிரையில் இல்லாவிட்டாலும் பனுவலின் இறுதிப் பகுதிகளில் கூடுதலாக உள்ளது.

அதிகம் பயன்படுத்திய படியில் ஏடெழுதியவரின் சிறு சிறு பிழைகள் மிகுதியாயிருக்க வைணவ மரபுப் படிக்களில் பிழைகளே இல்லை எனவும் கூற முடியாது.

எப்போது எங்கு இவ்விரு நெறிகளும் பிரிந்தன என்பது தெளிவாக இல்லை யெனினும் முடிவில் இரண்டுமே ஒரே மூலத்திற்கே சென்றடைய வேண்டுமென்பது உறுதி. உண்மையில் அச்சிட்ட பதிப்புக்களோடு ஒப்பிடுகையில் – அகநானூற்றுப் பதிப்புக்கள் இவ்வகையில் மிகவும் ஒத்துள்ளன – குறிப்பாகப் பிற தொகை நூல்களை – எடுத்துக் காட்டாக நற்றிணையை³² எடுத்துக் கொண்டால் வெகு சில பாடவேறுபாடுகளே உள்ளன. வட்டாரச் சொல், வாய்பாடுகள் ஆகியவற்றில் நிச்சயமாக வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஆனால் முற்றிலும் வேறுபட்ட சீர் அல்லது முழு வரிகள் என்பன அதிகம் காணப்படவில்லை. இருப்பினும் பல இடங்களில் தொடர் வேறுபாடுகள் பாடலின் முக்கியப் பகுதிகளின் வேறுபட்ட அமைப்பைக் கொள்ளச் செய்கின்றன. இவ்வாறாக அகநானூற்றுச் செம்பதிப்பு இருநெறிகளைப் பிரித்தறியும் சுவையான பணியை மேற்கொள்ளச் செய்வதோடு இவ்விரு நெறிகளைச் சார்ந்த பனுவல் களையும் நிறுவச் செய்கிறது. இதனைச் செய்வதற்கு முதற்படி இவ்விரு நெறிகளின் வரலாற்றை நிறுவதலாகும்.

³² நற்றிணையைப் பொறுத்தவரை(உ.வே.சாவால் பதிப்பிக்கப்படாதவை என்பதில் அகநானூற்றோடு ஒத்து) சுருங்கக் கூறின் 1960-களில் துரைசாமிப் பிள்ளை ஒரு புதிய படியிளாப்படையில் ஒரு புதிய பதிப்பினோடு வந்தது வரை நமக்கு கிட்டத்தட்ட ஒரே சீரான பதிப்புக்கள் கிடைத்துள்ளன. 2008-இல் வந்த பதிப்பு நற்றிணைக்கும் கூட C1 என்னும் அதே வரிசையைச் சேர்ந்த ஒரே யொரு படியில் மட்டும் உள்ள ஓர் எட்டு மரபு முந்தைய அச்சுப் பதிப்புக்களில் ஓரங் கட்டப்பட்டது என்பதைக் காட்டி நிற்கிறது.

அகநானூறு - பனுவலின் தொடர்நெறி அமைப்பு

இதில் பெரும்பாலும் சிக்க லில்லை. C2, C3 ஆகியன பல அசாதாரணமான பாடல்களோடும் குறைகளோடும் வெற்றிடங்களோடும் Z எனும் பொது மூலத்தில் முடிகின்றன. மேலும் இறுதி 50 பாடல்கள் இரண்டிலும் காணப்படவில்லை. தொடரும் நெறியின் மற்றொரு தொடர்ச்சி பெரிதும் சிக்கல்களை யுடையது. TT, C1 ஆகிய இரண்டும் எண் பிறழ்ச்சி, 336 - 343 ஆகிய பாடல்களுக்கிடையே இடைவெளி ஆகியவற்றுடன் Y2 எனும் படியிலிருந்து உருவான இணைப் படிகளே. NL இக் குழுவைச் சேர்ந்த தெனினும் காலத்தாற் சிறிது பிற்பட்டதாகலாம்.

C9 எனும் முற்காலக் காகிதப் படி இவற்றுடன் பெரிதும் ஒத்துள்ளது. ஆனால் பல பாட வேறுபாடுகளைக் கொண்டு இது Y1 எனும் பொது மூலத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது. Y, Z ஆகிய இரண்டும் ஏற்கனவே சில குறைபாடுகளைப் பொதுவாகக் கொண்டுள்ளன. இந்நிலை சைவ மரபுப் படிகளில் இயைபற்ற பகுதிகளாகவும் வைணவ மரபில் வெற்றிடங்களாகவும் உள்ளன. இவற்றின் பொது மூலமான X மிகவும் கலப்படம்

மிக்க காலத்தில் பிறழ்ச்சியுள்ள பாடமாக, இதன் பெரும் பகுதி தெளிவாக அறிந்து கொள்ளும் நிலையில் இல்லாத நிலையில் இவை Y, Z என இரு வகைகளாகக் கருதப்பட்டுள்ளன. அகநானூற்றில் காணப்படும் பெரும் பாலான பாட வேறுபாடுகள் ஒரு சில எழுத்து மாறுபாடுகளை மட்டும் கொண்டவையே. TT, C1, NL எனும் பிற்காலத்தியக் காகிதப் படிகள் எதனடிப்படையில் வந்துள்ளன என்பதை முடிவு செய்யா விட்டாலும் பின்னர் வளர்ச்சிப் போக்கில் நடப்பவை தெளிவாகவே உள்ளன. அநேகமாக இவற்றை எழுதியோர்க்கு இம்மூன்று ஏடுகளில் ஒன்று காணக்கிடைத்திருக்கலாம்.³³ C6 எனும் காகிதப் படி பற்றி எதுவும் கூற வியலவில்லை. அகநானூற்றைப் பதிப்பிக்க நினைக்கும் ஒருவருக்குக் கீழ்வரும் சிக்கல்கள் உள்ளன. சைவ நெறி ஒரு நிலையில் கிட்டத்தட்ட முழுமையான பனுவலைத் தரினும் (எழு பாடல்களில்லாவிட்டாலும்) இதன் வரிசை முறை முற்குறிப்பிட்ட வெண்பா வடிவில் கிடைப்பினும் முறைமையற்றுத் திகழ்கிறது. மேலும் தொடர்பற்ற பகுதிகளைக் கொண்டும் அமைந்துள்ளது.

வைணவ மரபிலான நெறி நல்ல முறைமையில் உள்ளது. ஆனால் முழுமையாக இல்லை. இந்நெறி சார்ந்த படிகள் பல வெற்றிடங்களைக் கொண்டுள்ளதோடு 350-ஆம் பாடலுடன் முடிவடைந்து விடுகின்றன. எனவே ஒரு முழுமையான வரிசை பிறழாத பனுவலைப் பெற இவ்விரு மரபுகளையும் இணைக்க வேண்டும். இவ்வகையிலான முயற்சிக்கோர் எடுத்துக்காட்டு C9 எனும் பழைய காகிதப் படி. இது அடிப்படைப் பனுவல் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்ட படி. ஆனால் முறைமை திருத்தப்பட்டுள்ளது. இறுதிப் பகுதியில் முறைமை மாற்றப்பட்டிருக்க பல இடை

³³ C4, C8, G3 என்னும் பிற படிகளில் இவை ஏதோ ஒரு வகையில் விடப்பட்டமையால் நிலைமை சற்று எளிமையாக்கப்பட்டுள்ளது. C8 என்பது சைவ மரபினைச் சார்ந்த மற்றொரு பழைய காகிதப் படி. ஆனால் இது மேற்பூச்சுக் காரணமாகப் படிப்பதற்குக் கடினமாக உள்ளதால் ஒப்பீடு செய்வதின்னும் விலக்க வேண்டியுள்ளது. இராகவையங்காரால் அச்சிடப்பட்டுள்ள AN KV-90-ஆம் பாடலுக்கான பழைய வுரைக்கு C4 என்பது அடிப்படை. பிறவற்றில் காணப்படாத பல பாடங்களுள்ள நிலையில் இது பிறிதொரு தனித்த நெறியின் பிரதிநிதி யாகலாம். மிக அண்மைத்தான G3 உரையுடன் கூடிய ஒரு துண்டுப் பகுதி. இதில் பனுவலுக்கான இடம் பெரிதும் வெற்றிடமாகவே விடப்பட்டுள்ளமையின் பாடல்களின் சொல்லமைப்புக்களையும் அவற்றின் உறவுகளையும் உரையைக் கொண்டே மீட்டுருவாக்கம் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

நிலைப் பாடவேறுபாடுகள் C2 அல்லது C3-க்கு இட்டுச் செல்கின்றன. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல இதில் பல வேறுபட்ட பிழைகளும் இடைவெளிகளும் பின்னைய காகிதப் படிக்களாகிய G1, G2 ஆகியவற்றில் பதியப் பெற்றுள்ளன.

C5, C7 ஆகிய பிந்தையக் காகிதப் படிகள் ஒரு பதிப்பாசிரியருக்கு உகந்த படிகள். C9-இல் காணப்படும் தகவலின் அடிப்படையிலானது C7. இரு நெறிகளிலும் காணப்படுகின்ற பனுவல்களை இணைக்கிறது. இரு பாடங்கள் பொருளுடையனவா யிருப்பின் இவற்றுள் ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு தள்ளப்பட்ட மற்றொன்றை ஓர் இடையீட்டுப் பாடமாக வைத்துக் கொள்கிறது. பிற பாடங்களும் வரிகளுக்கிடையே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சில வேறெங்கும் காணப்படாதன. எனினும் இதுவரை அறியப்படாத ஒரு மூலத்தை அடியொற்றியும் இப்படி அமைந்திருக்கலாம். C7 என்பது முதற் பதிப்பினைப் பெரிதும் ஒத்து இது இராகவையங்காருக்காக அல்லது அவராலேயே உருவாக்கப்பட்டது என முடிவு செய்ய வைக்கிறது.

C5-இல் சிறிது மாறுதலான பதிப்பு உத்தி பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படைப் பனுவல் மிகவும் பொதுவான சைவ மரபினைப் பின்பற்ற முயல்கிறது. இம்மரபிலானதில் பொருத்தமில்லாவிடில் திருத்தப் பட்டுள்ளது. சைவ மரபுப் பாடங்களைத் தவிர்க்கவியலாத நிலையில் (எடுத்துக்காட்டு – இடைவெளிகள்) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பேரறிஞர் அ. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் எனக் குறிப்பிடும் குறிப்பு அச்சில் ஏறும் வாய்ப்பினைப் பெறவில்லை. இது போலவே பின்னர் வந்த பதிப்புக்களிலும் இது பயன்பட்டதற்கான செய்தி இல்லை.

சுருங்கக் கூறின் அகநானூற்றுப் பனுவலின் தொடர்ச்சி பதிப்புப் பணிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிவதாக நமக்குக் கிடைக்கும் ஏடுகளின் எண்ணிக்கைமிகுதியாலும் காகிதப் படிக்களாலும் – இவைபதிப்புக்குப் பயன்படும் குறிப்புக்களைத் தாராவிட்டாலும் எழுதியோரின் கருத்துக்களைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. முதற் பதிப்பு பனுவலின் முழு மறுசீரமைப்பின் அடிப்படையில் கிடைக்கும் இரு நெறிகளில் அமைந்தது. பல பொருளுடைய பாடங்கள் இவ்விரண்டனுள் தடையேது மின்றி எடுத்துக் கொள்வதோடு பிறவற்றை முதன்மைப் பனுவலின் பாட

வேறுபாடுகளாகப் பாதுகாத்துள்ளது. இரண்டாவது அச்சுக்குத் தயாராக வுள்ள காகிதப் படி - அச்சு வடிவில் சற்று வித்தியாசமான நுணுக்கமான முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. குறிப்பிடத் தக்க திருத்தங்கள் பலவற்றை - தொகுப்பாளரின் திறமையையும் அநுபவத்தையும் காட்டும் வகையில் - பெரிதும் சிதைவுற்ற பனுவல் இரு நெறிகளில் கூடியவரை முதலாவதைப் பின்பற்ற முயல்கிறது.

3. துணைத் தரவுகள்

3.1. பாடல் பாடியவர் பெயர்களும் கிளவிகளும்

பனுவலின் பரந்து பட்ட தரவுகளால் ஏற்படும் நன்மை / தீமை பாடல் பாடியோர் பெயர்களிலும் கிளவிகளிலுமான வேறுபாடுகள் தெளிவாக இருக்கின்றமையாகும். அகநானூறு 1-இல் மாமூலன் - மாமூலனார் என்பவற்றிற்கிடையே காணப்படும் ஆண்பால் விசுதி - மரியாதை விசுதி ஆகியவற்றுக்கிடையேயான வேறுபாடு ஒரு சிறிய பிரச்சினை. பின்னாளையக் காகிதப் படியாளர்களின் பொதுவான போக்கு மரியாதைப் பன்மையைப் பயன்படுத்துவது. இது ஏடு - காகிதப்படி மரபுகளுக்கிடையே யான குறிப்பிடத்தக்க கூறாக இருக்கலாம். சில சமயம் - ஒரு நெறியில் - அகநானூறு 3 - பெயர் காணப்படாமல் இருக்கலாம். இரண்டாம் நெறிப் படி எயினந்தை மகன் இளங்கீரன் எனப் பெயரைத் தக்க வைத்துள்ளது. இது பின்னர் இராகவையங்காரால் மரியாதைப் பன்மையாகத் தரப்பட்டுள்ளது. அகநானூறு 118-இல் ஏட்டு மரபில் பாடல் பாடியவர் பெயர் முற்றிலும் காணப்படாத நிலையில் ராகவையங்கார் இப்பாடலைக் கபிலர் பாடியதாகக் கூறுகிறார். பெயர் உச்சரிப்பில் மாறுபாடிருப்பின் - அவ்வையார் / ஒளவையார் என்ற வட்டார வழக்கிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டிருக்கும் கானமுல்லைப் பூசாத்தன் - காவன் முல்லைப் பூதர் தித்தனார் என்பது வரை - பட்டங்கள், பாடங்கள் இருந்தும் இல்லாமலும் - இறுதியாக இரு வேறு பெயர்கள் - அகநானூறு 12 - எதிர்கொள்கிறோம். சைவ நெறி இதனைக் கபிலர் எனக் குறிக்க வைணவ நெறி தொல்கபிலர் எனக் குறிக்கிறது. இவ்வாறாக உச்சரிப்பு வேறுபாடு - வேறு பெயர் எனக் கருதத் தக்க வகையில் ஒரு தொடர் பிரச்சினை உள்ளது.

இயைபு	36
பாட வகை	களிற்றியானை நிரையில் பல பாடல்கள்
ஆண்பால் விசுதி - மரியாதைப் பன்மை விசுதி	19
இடைவெளி - ஒரு நெறி அல்லது இரு நெறிகளிலும்	13
எழுத்து வேறுபாடு	35
வேறு பெயர்	17

மேலே உள்ள அட்டவணை – களிற்றியானை நிரையில் காணப்படும் எண்ணிக்கையைக் காட்டுகிறது. பாடல்களில் மூன்றிலொரு பாகத்திற்கும் குறைவாகப் பாடல் பாடியோர் பெயர்களும் அவற்றின் எழுத்து வடிவங்களும் ஒத்திருக்கின்றன. இது ஒரு செம்மையான நிலை இல்லை என நம்புவதற்குக் காரணமேது மில்லை. பிற தொகை நூல்களுக்கு மட்டும் (புறநானூற்றிற்கு இல்லாவிட்டாலும் குறைந்தது குறுந்தொகை, நற்றிணை, புறநானூறு ஆகியவற்றிற்கு) பிரிந்து பட்ட நெறிகளின் மூலங்கள், பகுதிகள் ஆகியவற்றை நாம் இழந்து விட்டோம். இடையீடற்ற ஒரு வாய்மொழி மரபு என்ற ஒரு கற்பனையை நாம் உருவாக்க விரும்பா விட்டால் முற்காலப் பதிப்பாசிரியர்கள், மரபில் எது கிடைக்கிறதோ அதனை எடுத்துக் கொண்டனர் எனக் கருதிக் கொள்ள வேண்டும். இந்தத் தேர்வு பின்னர் வையாபுரிப் பிள்ளையால் செறிவாக்கப்பட்டு மிக அண்மைத்தாகிய ராஜம் பதிப்புக்களில் நிறைவடைந்தது.

கிளவிகளைப் பொறுத்தவரை நிலைமை இது போன்றதே எனினும் வலிமை குறைவானது. இப்பகுதியில் அச்சு மரபும் தொடரமைப்பில் மட்டுமின்றி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கிளவிகளை ஏற்பதிலும் சிறிதளவு நெகிழ்ச்சியை அனுமதித்துள்ளது. சில சமயம் -யு மாம் என்பதனை இறுதிக்கண் சேர்ப்பதின் வழி ஒரு நெறிக்குள் இரு கிளவிகள் காணப்படுதல் அறியப்படுகின்றது. சில சமயம் இரு நெறிகளில் வெவ்வேறு கிளவிகள் உள்ளன. சில சமயம் காகிதப் படி கூடப் புதிய தொரு கிளவியைத் தருகிறது. அனைத்து மூலங்களிலும் கிளவிகளின் வாசகங்களிடையே முழுமையான இயைபு 22 பாடல்களில் மட்டும் உள்ளது :

(அகநானூறு 5, 6, 8, 14, 15, 17, 21, 28, 33, 46, 47, 50, 60, 76, 79, 80, 83, 100, 107, 109, 115, 117). ஒருமித்த நிலையில் இரு கிளவிகள் தருவன நான்கு (24, 28, 38, 101) உள்ளன. 14 இடங்களில் ஒரு நெறியில் மட்டும் கூடுதலாக ஒன்றும் உள்ளன : (13, 22, 32, 36, 37, 56, 66, 72, 75, 86, 87, 94, 98, 119). ஐந்தில் நெறி -1, நெறி-2 ஆகியவற்றில் வேறு வேறு கிளவிகள் உள்ளன : (19, 29, 38, 71, 111). எஞ்சிய பிறவற்றில் - 80 பாடல்களுக்கு மேல் எழுத்துக்களிலும் தொடர்களிலும் சிறு வேறு பாடுகளே உள்ளன.

பழையவுரையின் காலத்திற்கு முன்போ பின்போ என அறிய வியலா விட்டாலும் கிளவிக்கு மேல் ஒரு வகை நீட்சி வருவது பெயரில்லாத ஓர் உரையின் கூறாகத் தோன்றுகிறது. பழைய உரை உள்ள சில பாடல்களுக்கு இத்தகு நீட்சிகள் காணப்படுகின்றன. படிகளில் எப்பொழுதும் இவை கிளவியுடன் தொடக்கத்தில் "இப்பாட்டினுள்" எனும் தொடருடன் காணப்படுகின்றன. நாம் உணரக் கூடிய வகையில் இதில் மூன்று நோக்கங்கள் - (இவற்றுள் ஒன்று அகநானூறு 101-ஐப் புரிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகிறது) எளிமையான பொருள் விளக்கம், பாட்டின் துறைக்குக் கூடுதலான விளக்கம், (பாட்டில் வரும்) மெய்ப்பாட்டினை முடிவு செய்யும் ஒன்று கூட (117) என அமைந்துள்ளன. மொத்தத்தில் களிற்றியானை நிரையில் இத்தகைய சேர்க்கைகள் பத்தினை - சிலவற்றில் பாடவேறுபாடுகளுடன் - காண்கிறோம். (12, 39, 81, 85, 88, 89, 101, 117) (வாசகங்களுக்கு பின்னிணைப்பு 2 பார்க்க)

3.2. மரபுக் கிளவியும் தொகையின் காலமும்

தரும் செய்திக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டாலும் பொதுவாகப் பதிப்பில் குறிப்பிடப்படாத பனுவல் பரப்பு முயற்சியின் முக்கியமான பகுதி ஒன்று, மரபு வழிக் கிளவி. இது முடிவுப் பகுதி இல்லாத பனுவலுக்குக் கிடைக்கின்றது (வில்டன் 2014: 160-176) அகநானூற்றிற்கு அதிகம் காணப்படும் கிளவி மிக நீளமானது- TT (TVM) பக்.39, II 13 f - 40.7, NL [NLK 3141/SVP91] f, 102b (விளங்காதது), C1 [UVSL 237] பக். 1, C5c [UVSL11/73] பக். 201 f., C6 [UVSL 4/66] பக். 258f., C7a [UVSL 5/67] im. 320ff., C8 [UVSL 6/68] பக்.181.f; கிட்டத்தட்ட விளங்காதது, G1 [GOML] R.5734/TR,1050] p. 262f: ஆகியனவற்றிற்குள்ளது.

C5c மட்டும்:

துறைத் தொகை விளக்கம்³⁴

C5 + 7a நேரிசை வெண்பா

[திணை அமைப்புப் பற்றிய வெண்பா: பாலை விய மெல்லாம் (cf.p.7 #)]

இத்தொகையிற் பாட்டிற் கடி யளவு பதின்மூன்றிற் கொண்டு முப்பத் தேழுளவு முயரப் பெறும். வண்டுபடத் ததைந்த வென்பது முதலாக நெடுவேண் மார்பில் (C1 + 6, G1 மார்பின்) என்ப தீறாகக் கிடந்த நூற்றிருபது பாட்டுங் களிற்றியானை நிரை. இப்பெயர் காரணப் பெயர். செய்யுட் காரணமோ பொருட் காரணமோ வெனிற் பொருட் காரண மென வுணர்க.

'வண்டுபடத் ததைந்த வென்பது முதலாக நெடுவேண் மார்பில் (C1+6, G1: மார்பின்)' என்ப தீறாக கிடந்த நூற்றிருபது ³⁵பாட்டுங் களிற்றியானை நிரை. இப்பெயர் காரணப் பெயர். செய்யுட் காரணமோ பொருட் காரணமோ வெனிற் பொருட் காரண மென வுணர்க.

'நாகநகையுடைய (C5 + 7a: யுடையை) நெஞ்சே யென்பது முதலாக 'நாள்வலை [C5 + 7a: முகந்தி]' என்ப தீறாகக் கிடந்த நூற்றெண்பது மணிமிடை பவளம் (C5: மணிமிடை பவளம்); இப்பெயர் உவமை யாற் பெற்ற பெயர் செய்யுளும் பொருளும் தம்முள் (C5 + 7a: தம்மில்) ஒவ்வாமையால் [C5: என வுணர்க]

'வரனூறு' (C5 + 7a, G1: வறனூறு) [C5: செய்தியின்] 'வென்பது முதலாக' நகைநன்று (C5+7a: நகைநன்றம்) 'என்ப தீறாகக் கிடந்த பாட்டு நூறு நித்திலக் கோவை. இவை செய்யுளும் பொருளும் தம்முளே (C5+6+7a,G1:l) ஒக்கு மாகலின்.

³⁴ சுருக்கமான இத்தொடர் முந்தையவற்றில் எதிலு மின்றிப் பிற்காலத்தைச் சேர்ந்த இப் படியில் மட்டும் காணப்படுகிறது. இதன் பொருள் தெளிவு. ஆனால் துறைத் தொகை என்பதை எவ்வாறு விளக்குவது? இதனை மாற்றி தொகை - துறை எனக் கொண்டால் தொகையின் துறைகளை எளிதில் காணும் வகை என ஆகும்.

³⁵ மரபுப்படி இங்கு பாடலின் முதலிரு சீர்கள் (சில சமயம் ஒரு சீர்) பாடல் முழுவதையும் குறிக்கும். படியில் எண்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மேற்கோள்களாக அன்று.

வழக்கத்தாற் பாட் டாராய்ந்து தொகுத்தான் மதுரை யுப்பூரி கிழார் மகனாவான் (C5+7a: உப்பூரி குடி கிழார் மகனாவான்) உருத்திர சருமன். தொகுப்பித்தான் பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி. அகநானூறு முடிந்தது. (C5+7a: முற்றிற்று) [G1: முற்றும்]. சிவ மயம் (C5+6+7a:!).

பிற அகப்பாடற் றொகை நூல்களுக்குச் செய்யப்பட்டது போல முதற் பகுதி, பாட்டிற்கு எத்தனை பொருத்தமான அடிகள் என்பதைக் கற்பிக் கிறது. இதன் பின்னர் திணை அமைப்புப் பற்றிய பாடல். இதற்குப் பிறகு முப்பிரிவின் தலைப்புக்கள். பிரிவுகளின் தலைப்புக்களுக்கும் பாடல் களுக்கு முள்ள உறவு பற்றி அறிய முடியாத நிலையில் அறிஞர்களைக் குழப்பி வந்தது. களிற்றியானை நிரை என்னும் பெயர் பொருள் அடிப் படையிலான தென்றால் எதனைக் குறித்து என ஒருவன் எதிர்பார்க்கலாம். பொருள் என்றால் என்ன? ஆண் யானைகளா? முழுவதும் இவை குறித்தா? மேலும் குழப்ப மடையச் செய்வன மற்ற இரு பிரிவுகளுக் கிடையே யான ஒற்றுமை / வேற்றுமை பற்றிய குறிப்புக்கள். ஏனெனில் நூல் முழுமையும் பழமையான ஆசிரியப் பாவா லானதே.

இறுதிப் பகுதி, தொகுதியைத் தொகுத்த, புரவலன் பாண்டிய மன்னன் பற்றிப் பேசுகிறது. இங்கு இறையனார் களவிய லுரையில் கூறப்பட்டுள்ள மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தே நிகழ்ந்தவை பற்றிய தொன்மத்தோடு ஒரு தொடர்பினைக் காண்கிறோம். அகநானூறு தொகுக்க உதவிய புரவலன் பெயர் இறையனாரகப் பொருளை மீண்டும் கண்டெடுத்து உரை யெழுதி, அதனை உறுதி செய்த அகநானூற்றுத் தொகுப்பாளனாக உருத்திரசன்மனோடு – இவன் உரைப்படி முருகனின் மறுபிறவி – ஒத்துள்ளது. இது முழுவதும் தற்செயலானது எனக் கொள்ள வியலாது. ஆனால் யாரைப் பார்த்து யார் எழுதினார் எனக் கூற வியலாது. தொன்மத்தில் தேர்ந்தெடுத்த பெயர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டவை மூன்றாம் சங்கத்திற்கு அணிமையானவை அல்லது அதன் பகுதி என்ற ஒரு தெளிவான நோக்கம் உள்ளது. இந்நிலை நமக்கு அகநானூறு ஒரு தொகை நூலென்ற வளவில் பழமையான தன்று (கணிசமான பழைய இலக்கிய மரபுகள் இதில் உள்ளன என்பதை இது மறுக்காது). உண்மையில் இந்த நிலைக்கே இட்டுச் செல்லும் பல வாதங்கள், நூல் தொகை குறித்தல் லாமல் அதிலுள்ள சில தனிப் பாடல்களுக்கு உள்ளன.

அடிக்கடிக் குறிப்பிடப்படும் குறிப்பு ஒன்று, அகநானூறு 59-இல் வரும் அந்துவன் பற்றியது. இவர் முருகனது பரங்குன்றைப் பாடி யுள்ளார். இவரைப் பரிபாடல் எட்டாம் பாடல் நல்லந்துவன் என எளிதாக அடையாளம் காண முடியும். பரிபாடலும் கலித்தொகையும் சங்க மரபை மீட்ட பாண்டியர் முயற்சியே என்பதும் இவை கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தியன அல்ல என்பதும் அனைவரும் அறிந்த ஒன்று. மொத்தத்தில் முந்தைய அகப்பாடல் தொகைகளில் காணப்படுவனவற்றை விட அதிகமான அளவில் சமயஞ் சார்ந்த உவமைகளின் எண்ணிக்கையும் விளக்கத்தின் அளவும் அகநானூற்றில் அதிகம். ஒரு வேளை பாடலின் நீளமும் விரிவாகப் பதிவு செய்யும் முயற்சியும் ஓரளவு இதற்கான காரணங்களாகலாம்.

மேலும் முக்கியமான மற்றொரு வகை வாதம் சொல்லமைப்புப் பற்றியது. அகநானூறு, சங்க காலத்திற்குப் பிந்தியன எனக் கருதத்தக்க, - கள் எனும் பன்மை விசுதி, மார், நான், காரணக் கிளவிகள், சில எதிர்மறை ஏவல் சொற்கள் போன்ற பிற்கால வடிவங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. பின் வரும் அட்டவணை, அகநானூறு 1-120 வரை யுள்ள பாடல்கள் முழுமைக்குமானவற்றைத் தருகிறது (பிற்காலத்தியது எனக் கருதப்படும் கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக)

வகை	வருமிடம்	வடிவம்
தன்மை ஒருமைப் பெயர்	15.9	நான்
உயர்திணைப் பன்மை விசுதி -மார்	15.9 + 48.5	தோழிமார்
அஃறிணைப் பன்மை விசுதி - கள்	58.14*	கங்குல்கள்
	18.11	வழிகள்
செய்யின் வாய்பாட்டுக் கிளவி-இல்	85.5*	ஆடில்
எதிர்மறை ஏவல் - ஏல்	97.15	அழேல்
எதிர்மறை ஈரேவல்	52.10	அறிவிப்பேம் +
	107.4	அறிவியேம்
		கிடப்பி
வினையாலணையும் பெயர்	316.7	உடலுமோர்
பண்புப் பெயர்	246.5	நல்லவள்
எதிர்மறை வினை அடை - ஆமல்	208.11	உறாஅமல்
நிகழ்கால இடைநிலை	312.14	பாய்கின்ற
	26.10 110.23	என்ன
	67.2	வாழ்த்தி

அதே நேரத்தில் கடன் வாங்கப்பட்ட இந்தோ-ஆரியச் சொற்களின் வருகை என்பது வியப்புக் குரிய தன்று. அகநானூற்றில் வரும் வட சொற்கள் பிற நூல்களில் இல்லாதன. ஆனால் கலித்தொகை, பரிபாடல், பத்துப் பாட்டு நூல்களில் காணப்படுவன.

பின்வரும் அட்டவணையும் களிற்றியானை நிரைக்கு மட்டும் முழுமையானது.

அட்டவணை

அந்தரம் 68.14; அரங்கம் 137.11; அரணம் 69.16v, 158.14; அரமியம் 124.15; ஆயுள் 184.4; ஆரம் 13.1, 206.9, 362.12; ஆவணம் 77.8, 122.3, 227.21; இராமன் 70.5; ஊசி 48.9, 199.8; ஏதம் 236.21; கந்து 164.2, 276.11, 303.8; கலவம் 194.12, 242.3; குஞ்சரம் 92.3, 145.15; குயம் 48.11; கோபம் 54.4; கோவலர் 14.7, 21.22, 54.10, 74.16; சுதை 211.2; தனம் 152.7; திசை 163.5, 281.9; திவ்விய 54.16*; தூணி 9.2; தோணி 50.1, 344.5; பரத்தன் 146.9; பரிதி/பருதி 360.2v, 379.7, / 37.15, 229.1, 343.4, 360.2; பவளம் 14.3, 304.13; பலிங்கம் 5.9; மகரம் 181.20; மாகம் 141.6, 162.3, 253.24, 317.1; மாதிரம் 37.4, 84.4, 189.11, 222.9, 281.9, 311.8, 364.1, 125.10, 238.6, 374.1; மேதை 7.6; மோரியர் 69.10; யவனர் 149.10; வட்டம் 241.14, 340.16; வாயிரம் 127.8; 178.1; விசுதி 39.17v.

ஓரிடத்தில் மேலும் விவாதிக்க வேண்டிய மற்றொரு குறிப்பு, பாடலின் வடிவ வளர்ச்சி யாகும். அகநானூறு 122-ஆம் பாடல் மட்டும் இங்குப் போதுமானது. இரவுக் குறிக்கண் ஏற்படும் தடைகள் பற்றிய புகழ் பெற்ற இப்பாடல் அகப் பாடலே அன்று. முந்தைய கவிதை பற்றிய இலக்கண நோக்கிலான பாடல். இந்தப் பாடல் வழமையானதன்று. இதன் ஒழுங்குமுறைக் குட்பட்ட வாக்கியங்கள் – ஆசிரியப் பா எனும் வடிவுக்குள் அடங்கியவை – புதிய தாழிசை வடிவக் கலிப்பாவை முன்மாதிரியாக்கி நிற்கின்றன. இங்கு எடுத்துக் காட்டிய குறிப்புகள் தன்னளவில் தேவையான காரணத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இவற்றின் முழுமையில் – குறிப்பாக இவற்றுள் பல ஒரே பாடலில் சேர்ந்து வரில் இப்பாடல் பிற காலத்தியது எனக் கொள்வதற்கான உறுதியான சான்றுகளை அவை அளிக்கின்றன என நான் கூறுவேன்.

3.3. பழைய உரை

அகநானூற்றுக்கான பழைய உரை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல C1 (VVS 29.7) எனும் ஒரே படியில் காணப்படுகிறது. தேதி யில்லாதது. பழையது அகநானூறு 90 வரை முழுமையாக உள்ளது. இது இராகவையங்காரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட போது இப்படி நல்ல நிலையில் இருந்திருக்க வேண்டும். பாதி வரை கிழிந்த பல ஓலைகள், ஒடிந்த ஓலை விளிம்புகள் தற்போது காணப்படுகின்றன. எனினும் அவருக்கு மேலும் உரைப் படிகள் கிடைத்திருந்தன என்பதை மெய்ப்பிக்கும் காரணம் எதையும் நான் காணவில்லை. இது எளிதில் பதிப்பிக்கக் கூடிய பனுவலன்று. உரையில், மூலம் எடுத்துக் கூறப்படுவதே இல்லை. தனிச் சொற்கள், தொடர்களே விளக்க மளிக்கப் படுகின்றன. அவையும் கூட மேற்கோள் எதனையும் சுட்டாது வெறுமனே சுருக்கி விளக்கப் படுகின்றன.

ராகவையங்கார் கொண்ட அளவுகோல் பாடலுக்குள் ஒரு பொருளை வைத்து விளக்க அனுமதித்தது. பிற படிகளில் காணப்படும் வேறு பாடங்களை விட அவர் பின்பற்றியன இந்தப் படிப் பாடங்கள் எனப் பல உள்ளன. அவர் சொல்லமைப்பிலும் திருத்தங்களும் செய்துள்ளார். அண்மைக் காலச் சிதைவுகளால் ஏற்பட்ட இடைவெளிகளைக் கணக்கிற் கொள்ளும்போது எழுத்துக்களை நேர்ப்படுத்தியும் சொற்களை மாற்றியமைத்தும் தொடரமைப்பை மாற்றியமைத்தும், சில சமயம் உரையினடிப் படையில் இதற்கான வேறு மூலம் வேண்டியிருக்கும் நிலையில் எனக்குத் தெரிந்த காரண மேது மின்றித் தமக்கு வசதி யென்றால் பாடங்களை மாற்றியும், விளக்கம், வாதம் ஏதுமின்றியும் அவர் செம்மைப்படுத்தியுள்ளமை தெளிவாகிறது.³⁶

இவ்வுரை தன்னளவில் முற்காலத்தே நிகழ்ந்த சொல் விளக்கப் பணிகளுக்குச் சிறந்த மதிப்பு மிக்கதோர் எடுத்துக் காட்டு. இதன் உடனடியான பயன், சொல் விளக்கத்திற்கானது. மேலும் தொடர்களின் தொடர்புச் சங்கிலிகளையும் உள்ளுறை, இறைச்சி விளக்கங்களையும் நாம்

³⁶ படியில் காணப்படும் ஒன்றுக்கும் இராகவையங்காரின் பதிப்புக்கு மிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளைக் காட்டும் போக்கில் இதன் தனிப் பதிப்பும் உரை ஆய்வும் தயாரிப்பில் உள்ளன. இத் தொகுதியில் இவ்வுரையின் வழி அறியவியலும் மூலப் பனுவல் பாடங்கள் பதிப்புரையில் உள்ளன. அடிக் குறிப்புக்களில் உரை விளக்கங்கள் தரப்பட்டு ஆராயப்பட்டுள்ளன.

காண்கிறேம். மேலும் மாற்றுச் சொற் பொருள் அல்லது விளக்கம் பற்றித் தெளிவாக விவாதிக்கையில் பல ஒலிச் சொற்களைப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளது. தொடர் பற்றிக் காணும் போது பலரும் இதில் ஈடுபட்டுள்ளமையைக் காண முடிகிறது. உரையின் அமைப்பு, சொற் பொருள், சிலபோது ஒன்றிரண்டுக்கு மட்டும் – சிலபோது பாடல் பெரும்பகுதியின் தொடரிலக்கணத்தை நெகிழ்வுடன் பின்பற்றுகிறது. முதல் வாக்கியத்திற்கான தொடர்புகளுடன் – அடுத்த வாக்கியச் சொற்களை விளக்குவதற்கு முன்பு முடிவில் கூற்றின் சூழல், உவமைகள் போன்றவற்றின் விளக்கம். இதற்கு மேல் ஏதேனும் விளக்க மிருப்பின் அது பின் வந்த ஒருவரால் செய்யப்பட்டது என்பதை நம்மால் நிச்சயமாகக் கொள்ள முடியும். இவர் சுவைஞரர் ஆசிரியரா? சில பாடல்களுக்கு மட்டும் பெரும்பகுதி விளக்கங்கள் ஏன்? பிற புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் – சில ஆசிரியரால் பாடம் சொல்லப்பட்ட போது பயன்படுத்தப்பட்டனவா? பிற அவ்வாறில்லை. இலக்கணம் என்ற வட்டத்திற்குள் நிகழ்ந்த விவாதங்களோடு ஏதேனும் தொடர்புள்ளதா? இத்தகு வினாக்கள் விரிவான ஆய்வுக்கான தகுதி யுடையன.

சொல் விளக்கத்திற்கு வரும்போது இரு அடிப்படை வகைகளை நாம் பிரிக்கலாம் – சொல் – சொல் தொடர் விளக்கங்கள். பின்னையது வேற்றுமை உருபுகள் சேர்த்தல், பழைய வினை முடிபுகளை அடிப்படை யானவற்றிற்கு மாற்றுதல், முடிவில் விரிவான விளக்கங்களை அளித்தல் – வரையறுக்கப்பட்ட தொடர்கள் – சில சூழல்களைக் குறிப்பிடுபவை, சொற் பொருள் விளக்கம் இரு பிரிவுகளில் அடங்கும். இயல்புச் சொற்கள்-தற்போதைய வழக்குகளுக்கு. இங்கே பலபொருளொரு சொற்கள் விளக்கத்தையும் கூட்டிக் கொள்ளலாம். அரிய சொற்களுக்குப் பொருள், அவற்றின் பொருளுக்கு இணையான சொற்களைத் தருதல் அல்லது ஒரு செடி, விலங்கு ஆகியனவற்றை விளக்குதல். எடுத்துக் காட்டாக வரலாற்று / தொன்மப் பின்னணி.

பின்வரும் அட்டவணை இவ்வரையில் காணத்தகும் அரிய சொற்களுக்கான பொருள்களைப் பட்டியலிட்டுள்ளது.

அகல் -	விளக்ககல் (19.17)
அசும்பு	மழையின் நீர் அறாத குழி (8.9)
அயம்	சுனை (38.16)

இகுத்தல்	தாழ்த்தல் (82.5)
இதழ்	தோடு (37.10)
இயவுள்	தலைமை (29.6)
இல்லம்	தேற்றா மரம் (4.1)
இல	ஏட (12.3)
ஊழ்	முறைமை (25.8)
எகினம்	அன்னம் (34.12)
எருவை	பறவையுள் ஒரு ஜாதி (3.5)
ஒழுகை	சகடம் (20.6)
கடிகை	காம்பு (35.3)
கணவிரம்	செவ்வலரி (31.9)
கணிச்சி	குந்தாலி (21.22)
கம்மென	விரைய (11.7)
கலவு	மூட்டு வாய் (3.9)
கவுரியர்/கவிரியர்	பாண்டியர் (70.13)
காரோடன்	பணையன் (1.5, 365.5)
காழியர்	வண்ணார் (89.7)
குவை	திரட்சி (40.5)
கோடி	திரு அணைக்கரை (70.13)
கோவல்	திருக்கோவலூர் (35.14)
கோள்	விசாரம் (48.26)
சிதர்	வண்டு (25.9)
சுரியல்	குழன்ற மயிர் (21.13)
சூழி	படாம் (15.10)
செண்	செண்ணுதல் கைசெய்தல் (59.14 h.1)
செுமல்	சருகு (39.7)
செுலி	கடையப்பட்ட மூங்கில் (39.6)
தா	வலி (37.3)
தாள்	மூட்டுவாயில் விலங்கச் செறிக்கும் கடையாணி (35.3)
தூண்டுதல்	குட்டுதல் (9.12)
தூம்பு	பெருவங்கியம் (82.5)
தெருப்ப	குவிப்ப (54.1)

தோப்பிக்கள்	நெல்லாற் செய்யுங் கள் (35.9)
நவிரல்	குலைதல் (1.16)
நளிப்பு	செறிவு (18.15; h.1.)
நிதிக்கிழவன்	அளகேசுவரன் (66.17)
படு	கிணறு (79.3)
படியோர்	பிரதியோர் என்னும் வடமொழித் திரிவு (22.5)
பாடு	கூறு (30.10)
பாணி	தாமத காலம் (50.4)
பாழி/பழி	ஊர் (15.11)
பறந்தலை	பாழ் (29.15)
பின்னகம்	பின்னினை மயிர், முறுக்கி முடித்த கொண்டை. (9.22; h.1.)
புருவை	இளமை (88.4; h.1.)
பொங்கடி	யானை (44.17; h.1.)
பொதியில்	மலை (25.20)
பொங்கழி	தூற்றாப்பொலி (37.3)
பொலி	உரித்த உரி (83.6)
பொறி	இலைச்சினை (77.8)
மகுளி	ஓசை (19.4)
மடை	மூட்டு வாய் (40.15)
மன்னை	மழுமட்டையான கோடு (24.12, h.1.)
மதவு	வலி (14.9)
மன்னுயிர்	ஆண்டு வாழும் மக்கள் (31.4)
முந்தாழ்	மூங்கில் (78.8 + KT 239.6)
வழிவழி	மேன்மேலும் (47.1)
வள்பு	வாய்க் கயிறு (64.3)
வானம்வாழ்த்தி	வானம் பாடி புள் (67.2)
விளிவிடம்	உறங்குமிடம் முடிவிடமாம் (58.3)
வீழ்	குழல் (73.2)
வெறுக்கை	செல்வம் (1.9)
வெறுப்ப	மிக (33.1)

4. பதிப்பு

4.1. பதிப்பு விதிகள்

செம்பதிப்பொன்றின் அடிப்படைக் கருத்தைச் சுருக்கிக் கூறுதல் எளிதானது. ஒரு பனுவலை மூலநிலைக்கு எந்த அளவுக்குக் கொண்டு போக முடியுமோ அதுவரை மாற்றி அமைக்க முயல்வது. இதனை நீங்கள் இன்று கிடைக்கும் சான்று மூலங்களைக் கொண்டு செய்தல் வேண்டும். இம்முயற்சி அறிவு சார்ந்ததாக இருத்தலாலும் விவாதத்திற்கு உள்ளாத லாலும் (பிழைகள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதாலும்) நீங்கள் உங்கள் செய்முறைகளைத் தெளிவாகக் காட்டிக் கண்ட முடிவுகளை நிலை நிறுத்தல் வேண்டும். நீங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தபின் உங்கள் கைவசம் உள்ள சான்றாதாரங்களை வாசகருக்குத் தரல் வேண்டும். அஃதாவது குறிப்பிடத்தக்க பாடவேறுபாடுகளைக் கொண்ட பதிப்பாய்வுச் சாதனங் களைத் தருதல். குறிப்பிடத்தக்க என்று சொல்லும் போது ஒன்று அவ்வேறுபாடுகள் தகுதியான மாற்றுப்பாடங்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன அல்லது அவை முற்றிலும் பிழையானவை அல்லது அவை பனுவல் தொடர்ந்து வந்த முறைமைபற்றியோ பாடவேறுபாடுகளின் வளர்ச்சி பற்றியோ ஏதேனும் உணர்த்துகின்றவை என்னும் பொருளில் சொல் கிறோம். இரண்டாவதாக நீங்கள் செய்யவேண்டுவது விளக்கம் அளித்தல்: எந்தப் பாடத்தைப் பனுவலில் வைப்பது என்பது பற்றிய தீவிர ஐயப்பாடுகள் இருக்கும் நிலையிலும் பாடத்தைத் திருத்தத் தூண்டு கின்றன என்ற நிலையிலும் (இந்நூலில் நம்மைப் போல) இப்பனுவல் ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்டு அவர்களால் பின்பற்றப்பட்ட பாடங்களில் இருந்தும் நீங்கள் வேறுபடும் நிலையிலும் நீங்கள் விளக்கங்கள் தரல் வேண்டும்.

செவ்வியல் தமிழ்ப் புலமையாளர் ஒருவர் பல நிலைகளில் கடினமான சூழல்களில் பணி செய்கின்றார். கையாலெழுதப்பட்ட தரவுகளைக் கொண்டு பணி மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு பதிப்பாளரும் பெரும்பாலும் தனித்தன்மை மிக்க ஒருவரின் கையெழுத்துப் பாணிகளை அச்சடிக்கத் தக்க நிலைப்படுத்தப்பட்ட எழுத்திற்கு மாற்றுதல், இடை வெளிகளை நிரப்புதல், செம்மையான வழக்குகளினின்றும் மாறி அமைந்த வட்டார வழக்குகளைக் கண்டறிதல் போன்ற பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வர். இவற்றிற்கு மேலாகத் தமிழைப் பொறுத்தவரை படிக்களில்

பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள எழுத்துக்களில் புள்ளி இன்றியும் எ/ஏ, ஒ/ஓ, ா/ஆ வேறுபாடுகளின்றியும் தொடர்ச்சியாக இடைவெளியின்றிச் சந்தி விதிப் படி எழுதப்பட்டும் இருக்கும் தமிழ்ப் பனுவலை அப்படியே வெளிக் கொணர்தல் என்பது ஏற்புடைய தன்று. படிப்பது என்பது பொருள் கோடலின் செயல் – சொற்களைப் பிரித்தல், கூட்டெழுத்துக்களைப் பிரித்தல், பேச்சுருவாக்கம் – பல எழுத்துருக்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல பொருள்களைக் கொள்ளச் செய்யும். இது சொல் மற்றும் யாப்புக்கும் பொருந்தும். மேலும் தற்போதைக்கு இதில் செம்மை நிலை என்பது தெளிவற்றதாயுள்ளது. எவ்வகைப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கொள்வது? யாப்பு எந்த அளவுக்கு நெகிழ்வுடையது? எவ் வகைச் சொல் மாறுபாடுகள் புறக்கணிக்கத் தக்கன? தொடரமைப்புப் பற்றிய நமது புரிதல், பாடவேறுபாடுகளைக் கண்டறியப் போதுமானதா? சூழல் – சார்பு நிலை அடிப்படையிலான வினாக்களுக்கு என்ன மதிப்பீடு தருவது?³⁷

மேலும் ஒரு தமிழ்ப் பதிப்பாளர் மிகவும் வேறுபட்டதொரு கோட்பாட்டு நிலையிலான பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளும் நிலையிலுள்ளார். செம்பதிப்பு மரபு, அது சுட்டும் மூல பாடம் என்னும் கருத்துக்கள், பனுவல்கள் நெடுங்காலம் தொடர்ந்து வந்த வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்தல் என்பது போன்ற துறைகளில் வளர்க்கப்பட்டன. மிகச் சிறப்புடன் உள்ள பனுவல் படிகள் – பனுவல் உருவாக்கப்பட்ட காலத்திற்கோ அல்லது அதற்கு அணியமாகவோ உள்ள தன்மையன. பல படிகள் பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை. சமஸ்கிருத மொழியைப் பொறுத்தவரை, ஒப்புமை நிலையில் அதன் பழமையான படிகள் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தன எனச் சுட்டலாம். சில இதற்கு முன்னும் போகலாம். 2000 ஆண்டுகள் பழமையான பனுவல்களைப்பற்றிப் பேசும் போது பழைய சான்றுகள் 200 அல்லது 300 ஆண்டுகள் பழமைக்கு மேல் இல்லாத ஒரு மரபில் முதன்மை மொழியமைப்பு என்பதன் பொருள் என்னவாக இருக்க முடியும்? இதனுடன் தொடர்புடைய மற்றொரு வினா - இது வேறு ஒரு பின்னணியிலிருந்து எனினும் – பெரிதும் வாய்பாடுகள் கொண்ட ஒரு கவிதை மரபில் முதன்மை மொழியமைப்பு என்பதன் பொருள் என்ன? படிகளின் காலம் 300 ஆண்டுகளே யானாலும் பனுவலின் தொடர்ச்சியிலும் வளர்ச்சியைக் காட்ட முடியும் என்பதே முதற்கேள்விக்கான தற்கால விடை. பிழைகளையும் அவற்றின் மூலங்களையும்

³⁷ ஒலிபெயர்ப்பு தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்குச் செவியார் 2003 பார்க்க;

இனங் காண முடியும். மூலப் பனுவல் என்பது எப்போதுமே அடைய முடியாத ஓர் இலட்சியம் என்றாலும் கொள்கை யளவில் பயனுள்ளதே. இரண்டாவது வினாவிற்கான விடை: பல பாடங்களை வாய்பாட்டு நெறியில் வருவன என விளக்க முடியும். எடுத்துக் காட்டு – அமைப்புத் தொடர்புடைய இரு அடைச் சொற்களுக்கிடையேயான வேறுபாடு.

ஆனால் இவ்வகையில் வாராத பல்வகைப் பாடங்கள் – வட்டார நிலை, சொல்நிலை, உருபநிலை, தொடர்நிலையிலானவை – தற்போதைக்கு எழுத்துக்களிலும் புணர்ச்சியிலும் வருவனவற்றைத் தவிர்த்து – இத்தகையவற்றைப் பொறுத்த வளவில் சரியானது அல்லது முன்னுதாரணம் என வாதிடும் வாய்ப்புள்ளதா? இக் கேள்விக்கான விடை: அகநானூறு போன்ற ஒரு நன்கு பதிவு செய்யப்பட்ட பனுவலைப் பொறுத்த வரை பாடங்களை வகைப்படுத்துவது மட்டுமன்றி அவற்றின் மூலங்களையும் கவனமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. முதலாவதாக முக்கியமான பிரித்தறிதல். ஒரு பாடம் ஏட்டு மரபினதா காகித மரபினதா என்பது. ஏடுகளில் காணப்படுபவை தொடர்ச்சி நிலையில் நிகழ்ந்த மாறுபாடுகள் எனக் கொண்டாலும் ஏடுமுதியோரின் பிழைகளைத் தள்ளிய நிலையில் தமிழ்க் காகிதப் படிகள் தங்களுக்கே யுரித்தான பேதங்களை உருவாக்குகின்றன. ஏனெனில் இங்குத்தான் ஏடுகளில் காணப்படும் எழுத்து முறை புதிய எழுத்து முறைக்கு மாற்றப் படுகிறது. பெரும்பான்மையான காகிதப் படி ஏடுப்போர் எவ்வித மாற்றமு மின்றி இடைவெளி விடாமல் புள்ளி முதலியன சேர்க்காமல் இருப் பவரைத் தவிர – (அகநானூற்றைப் பொறுத்தவரை C6, C8 படியாளர்கள்) பதிப்புப் பணியின் முற்செயல்களில் ஈடுபட்டுவிடு கின்றனர்: பாடல்களின் வரிகள், யாப்பு ஆகியவற்றைப் பிரித்தல். இதன் விளைவாகச் சந்தி, புள்ளி சேர்த்தல், கால் சேர்த்தல், இரட்டைக் கொம்பு சேர்த்தல் இன்னும் பாடல்களை ஒப்பீடு செய்யத் தொடங்குதல், பாடவேறுபாடுகளைக் குறித்தல், திருத்தவோ மாற்றி எழுதவோ செய்தல் - இவர்களைத் தொடக்கநிலைப் பதிப்பாளர்கள் என்றே கொள்ளலாம்.

இவ்வாறாக ஏட்டுப் பாடங்களை முதன்மைப் பாடங்கள் எனவும் காகிதப் படிப் பாடங்கள் எனவும் குறிப்பது சரியெனவே தோன்றுகிறது. அகநானூற்றைப் பொறுத்தவரை மூன்று வகை முதன்மைப் பாடங்கள் – அதிகம் பயன்படுத்திய படியிலிருந்து வந்தவை, இரண்டாம் நெறியிலிருந்து வந்தவை, வைணவ மரபின, சில போது பழைய வுரையிலிருந்து

வந்தவை – மூலத்தில் பிரச்சினை யின்றிக் கண்டறியும் நிலையில் – எனவே முதன்மை நெறிகளிலிருந்து வரும் பாடத்தை *(முதல் நெறிப் பாடம்) (அக.1.1.a*) எனவும் °இரண்டாம் நெறி (அக.1.1.a°) எனவும் ”உரைமரபிற்கு (அக.1.1.a”) எனவும் மூவகை வேறுபாடுகளை அறிமுகம் செய்துள்ளேன். முதன்மைப் பாட வேறுபாடுகளுக்கு முன்னுதாரணம் காட்டுதலில் சிரமம் உள்ளது. எனவே இவை அடிக்குறிப்பில் சுட்டப் பெறும். வெறுமனே ஒருவரின் விருப்பப் பாடத்தைத் தேர்தலென்பது தரமான பதிப்புப்பணியில் ஏற்க முடியாதது. இரண்டாம்/துணைப் பாடங்களைப் பொறுத்தவரை பெரும்பான்மை/காலம் என்பதன் அடிப்படையில் கொள்ளலாம். காகிதப் படிப் பாடங்கள் அச்சுப் படிப் பாடங்களுக்கு முந்தியன ஆதலின் அவை திருத்தங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படாத பட்சத்தில் பழைய சான்றுகளாகக் கருதப் பெறும். பொதுவாக அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அச்சில் வரும் பாடங்கள் பதிப்பாளரின் பொதுவான திருத்தங்கள் அல்லது பிழைகள் ஆகும்.³⁸

இவற்றினின்று மிகவும் வேறுபட்ட பிரச்சினை மேற்கோள்கள் உருவாக்குவது. அடிப்படையில் மாறுபடும் பாடங்கள் முதன்மைப் பாடங்களாகக் கருதப் பெறலாம். ஆனால் இன்றும் கிடைக்கின்ற நிலையில் அவற்றின் மூலங்களுக்குச் செல்வது இயலாதது. பதிப்புக்கள், குறிப்பாகப் பிற்காலப் பதிப்புக்கள் வழக்கமான cgJw/fnd நேர்செய்தல் என்னும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு அக் காலத்தே கிடைக்கும் கவிதைப் பதிப்புகளாக் கேற்ப – இத்தகைய பதிப்புக்களின் வளர்ச்சிப் போக்குகளை இக்காலப் பதிப்புக்களோடு பழைய பதிப்புக்களை ஒப்பிடுவதன்வழி இதனைப் புலப்படுத்தலாம். பழைய பதிப்புக்கள் என நான் குறிப்பிடுவது சங்க இலக்கியப் பதிப்புக்கள் மேற்கொள்ளப் படுவதற்கு முன் பதிப்பிக்கப்பட்ட தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் – மேற்கோள்கள் தொகுப்பிற்கு அடிப்படை ஆதாரமாக உள்ளது – 1885-இல் வெளியான தாமோதரம் பிள்ளைப் பதிப்பு. இப்பதிப்பில் உள்ள பாடங்கள் ஏடுகளிலிருந்து வந்தவை போல உள்ளன. ஆனால் பிற்காலப் பதிப்புக்கள் –

³⁸ பதிப்பாளருக்குக் கூடுதல் தரவுகள் இருந்தன என நம்புதற்கான காரணங்கள் இல்லாத நிலையில் – எடுத்துக்காட்டுகளாக ராகவையங்கார், வி.எம். சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோரது பதிப்புக்களிற போல. (4.3-இன் கீழ்க் காண்க)

சி. கணேசையரின் 1943, 1948 பதிப்புக்கள் மூலச்சான்றுகளைத் திருத்தும் போக்கிலேயே அமைந்துள்ளன.³⁹

இந்தப் பதிப்பின் சோதனை நிலையிலான நோக்கு, அகநானூற்றின் பெரும்பகுதியான பாடல்களுக்கு இரு நெறிகள் உள்ளன என்பதைக் காட்டுவதற்கான அச்சு உத்திகளைக் கண்டறிவதே.⁴⁰ மரபான பதிப்பு முறையில் தேவைப்படும் அனைத்துச் செய்திகளும் பதிப்புரையில் இருக்கும் என்பது உண்மையே. ஆனால் பனுவலில் ஒரு பாடத்தையும் பதிப்புரையில் இன்னொரு பாடத்தையும் காட்டுவது என்பது பாடங்களை முன்பின்னாக வரிசைப்படுத்துவதில் முடிகிறது என்பதும் உண்மை. எனவே இவ்விரு வகைப் பாடங்களையும் முதன்மைப் பனுவலிலேயே சிறிய எழுத்துருவில் அச்சிட வசதியாக ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகக் கொடுப்பதென நான் முடிவு செய்தேன். நல்லாழின் காரணமாக அகநானூற்றிற்கு இரு நெறிகள் மட்டுமே உள்ளன. உரையின் வழிக் கிடைக்கும் பாடங்கள் மூன்றாவது பாடமாக, மரபு ரீதியிலான பதிப்புரையில் தரப்பட்டுள்ளன. மூலங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியாத பாடங்களை மட்டும் பதிப்புரையில் கொடுத்திருக்கலாம் என்பதைக் கருதிய போதும் இருவகைப் பாடங்களையும் எல்லா இடங்களிலும் – அவை பொருளுடையனவாக இருத்தலின் – மறு நெறியில் வரும் பாடத்தை ஏற்பதைவிடச் சில போது சிறிய வகையில் மாற்றம் செய்துள்ளேன்.

4.2. பதிப்புமுறை

இப்பதிப்பு இருவகைகளில் அமைந்துள்ளது. ஒன்று ஒருவாறு எளிமைப் படுத்தப்பட்ட அச்சிடுவதற் கானது. மற்றொன்று எல்லாச் செய்திகளையும் குறியீட்டின் வழித் தரும் கணிணிப் பதிப்பு. இந்நூலில் அடிப்படை அச்சு

³⁹ பின்னிணைப்பு 3-இல் மேற்கோள்களுக்கான விவரங்களுடன் பயன்படுத்திய பதிப்புக் களும் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

⁴⁰ புள்ளிவிவரங்களைக் குறைவாகக் காட்டும் நிலையில் KYN, 2219 வரிகள் கொண்ட 120 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இது (ஈற்றயலடி, கூன் ஆகியனவற்றை ஒதுக்கிய நிலையில்) சுமார் 8756 சீர்களுக்கு இணையானது. 827 சீர்களுக்கு முதன்மைப் பாடங்களும் 971 சீர்களுக்குத் துணைப் பாடங்களும் உள்ளன; இவற்றுடன் 117 + 65 சந்தி மாறுபாடுகளையும் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். இதன் பொருள் பனுவலின் 20 சதவீதம் அல்லது ஒரே சீரில் முதன்மை மற்றும் துணைப் பாடங்கள் ஊடாடுவதால் அதற்குச் சற்றுக் குறைவாக உள்ளவை விவாதத்திற்குரியது என்பதாம். ஏட்டுப் படிகள் ஒன்றிலோ மற்றொன்றிலோ விடுபட்ட பகுதிகள் போக 775 சீர்செய்தல் தேவை யாகிறது. இவற்றுள் 64 ஒரே பகுதிகளில் இரு நெறிகளிலும் பிச்சிணைகள் உள்ளவை.

அமைப்பு முறை, பாண்டிச்சேரி செம்பதிப்பு வரிசையில் உருவாக்கப்பட்ட அடிப்படை அமைப்போடு ஒட்டியது. அஃதாவது தலைப்பில் பாடல் எண், பாடல் பாடியோர் பெயர்(கள்), இதற்குப்பின் கிளவி(கள்) மாறுபாடுகள் பிறைக்குறிக்குள், அதன் மொழிபெயர்ப்பு(கள்) ஆகியன. இதன்பின் முதன்மைப் பனுவல் தமிழ் எழுத்துக்களில் – புணர்ச்சி விதிகள் பின்பற்றப் பட்ட நிலையில் முழு யாப்பு வடிவில் அமைந்துள்ளது. புணர்ச்சி விதிகள் விவாதத்திற்குரிய செய்தி என்பதால் – புணர்ச்சி என்பது படியில் காணப்படுவதே – அஃதாவது மாறுபாடுகள் அப்படியே தரப் பட்டுள்ளன. ஒரே சீராகத் திருத்தப்பட்டது மூன்றாம் வேற்றுமை உருபாகிய ஓடு என்பது உயிர் வரும்போது ஓடு எனத் திருத்தப்பட்டது. முன்பு குறிப்பிட்டது போல முதன்மைப் பாடங்கள் பனுவலில் இரட்டைப் பாடங்களாக – ஒன்று மேலேயும் ஒன்று கீழேயுமாக – சீர் பிரித்த நிலையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்துருக்கள் திருத்த நேரின் பகர வளைவுகளுக்குள் தரப்பட்டுள்ளன. திருத்தம்/மாற்றம் கொட்டை எழுத்தில் உள்ளன.

அடுத்ததாகப் பதிப்புரை. இதில் முதன்மைப் பாடங்கள் மூலங்களுக்கேற்றபடித் தரப்பட்டுள்ளன. பழையவுரை காட்டும் எல்லா வகைத் துணைநிலைப் பாடங்கள், அவற்றிற்கான சான்றுகள் பதிவுசெய்யப் பெற்றுள்ளன. இது போலவே முதன்மைச் சான்றுகளில் விளங்காத தவறான எழுத்துருக்கள் மட்டுமே இதில் உள்ளன. பதிப்புரையில் பின்வரும் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

•	பாடத்தின் தொடக்கம்
#	ஒருநெறியில் தேவையான திருத்தம்
##	இரண்டு நெறிகளிலும் தேவையான திருத்தம்
\$	சந்தி / யாப்பு வேறுபாடு
ε	திருத்தம்
highlighted in grey	பாடங்களில் தவறான எழுத்துக்களைக் குறிப்பதற்கான சாம்பல் நிறம்
‡	சிதைந்த / விளங்காத எழுத்து
–	ஓர் எழுத்துக்கான வெற்றிடம்
†	crux for a locus desperatus

இதன்பின் ஒலிபெயர்ப்பு வடிவம் புணர்ச்சி விதிகளுடனும் பிரிப்புக்களுடனும். குற்றியலுகரம் ()என்ற குறியுடனும் உடம்படு மெய் -ய்-, -வ்- (-)குறியுடனும் இரட்டித்தல் (+) என்ற குறியுடனும் தரப்பட்டுள்ளன. குற்றியலிகரம் - இறுதி மகரம் வகரத்தின் முன் நீக்கப்பட்டு வளைவுகளுக்குள் (i) (m) எனத் தரப்பட்டுள்ளன. தொகைகள், துணை நிலை வடிவங்கள் (-) என்ற குறியால் பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கும் முதன்மைப் பாடங்கள் இரட்டைப் பாடங்களாகச் சொல்லளவில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

அடுத்து வருவது வரியிடையிலான ஆங்கில விளக்கம். இது முதலாவதாக மாணவர்கட்கான வாசிப்புத் துணையாகவும் பாட வேறுபாடுகளின் விரிவடையும் பொருள்களை ஆராயும் இடமாகவும் கருதி அமைந்தது. இந்நிலையில் வெறும் சந்தியோ உச்சரிப்போ வட்டார வழக்குகளோ பிற சொற்களோ இரட்டைகளை உருவாக்கவில்லை. சொற்கோவைகளைக் குறியிடும் மரபுகளைப் பொறுத்தவரை இடத்தைச் சேமிக்கும் வகையிலும் குறைந்த பட்ச வாசிப்பினைப் பாதுகாக்கும் வகையிலும் மொழி அமைப்பு ஆய்வு சொற்பொருள் அட்டவணையிலேயே தரப்பட்டுள்ளது. வரியிடை ஆங்கில விளக்கத்தில் பெயர்கள், பெயரடைகள், வினையடைகள் அவ்வவ்வாறே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. உருபேற்கும் வடிவம் - என்ற குறியாலும் வேற்றுமை வகைகள் எண் ஆகியன பிறைக் குறிக்குள்ளும் தரப்பட்டுள்ளன. மூவிடப் பெயர்கள் பெயர் அதன் பின் - என்ற முறையிலும் சுட்டுப் பெயர் தொடர்புடைய விசுதிகளாலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வினை வேர்ச்சொல் ஆங்கில வினையடி + - என்ற குறியாலும் செய்து வினையெச்சம் ஆங்கில எச்ச வடிவாலும் பெயரெச்சம் வினையெச்ச வடிவம் + - எனவும் செய்யும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் தொடர் வடிவாலும் (ing -) எனவும் குழப்பமான இடங்களில் செய்து எனும் வினையெச்சமும் செய்த வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சமும் கூடுதலாக (a.) (p) எனும் குறிகளாலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. செய வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள் (inf) எனவும் தொழிற் பெயர்கள் (ing) எனவும் செயின் வாய்பாட்டில் வருபவை -if எனவும் செயினும் என்ற வாய்பாட்டில் வருவன -if -even எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. - இன், - உம் போன்ற பல்செயல் ஒட்டுக்களும் இடைச் சொற்களும் மேலெழுத்துக்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன. வினையாலணையும் பெயர்கள் வினை வேர்களாலும் வினையெச்ச வடிவங்

களாலும் எதிர்மறைகள் + திணை பால் எண் இட விசுதிகள் கொண்டும் இறுதியில் வேற்றுமைக் குறிப்போடும் தரப்பட்டுள்ளன. வினை முற்றுக்கள் நேரிடையாகவோ வினை வேர்ச்சொல் தொடர்ந்து திணை பால் எண் இட விசுதிகள் வினைச்சொற் பாங்கினைக் குறிப்பிடும் போக்கிலோ தரப்பட்டுள்ளன. ஏவல் (ipt.)எனவும் வியங்கோள் (opt.) எனவும் பின்னொட்டு (sub.) எனவும் குறிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. சொல் லுருபு சொல் பற்றிய பிரச்சினைகள் பற்றிய விளக்கம் இங்குச் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

இறுதியாக ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு. தமிழ் அமைப்பினைக் கூடிய வரை ஒற்றி முழுதும் புரியாமல் போய்விடாதபடி ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலம், முப்பது வரிகள் கொண்ட தொடர்களை எதிர்கொள்ளும் மொழி அன்றாகலின் பல இடங்களில் கடினமாகவே உள்ளது. அகநானூற்றில் உள்ளவை போன்ற நீளமான பாடல்கள் தொடரமைப்புக்கள் ஆகிய வற்றால் வரித் தொடர்களை அப்படியே பின்பற்ற இயலவில்லை. ஆனால் மொழிபெயர்ப்பில் தக்க இடையீடுகள் தொடர்களின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளத் துணை புரியும். வழக்கில் நிலைபெற்றிருக்கும் பகரக் குறியீடு களின் பயன்பாடு பற்றி வாசகர்களுக்கு நினைவூட்டல் தேவை: மூலத்தில் மேல்நிலையில் ஒரு கூறு இல்லாத போதும் மொழிபெயர்ப்பில் அது தேவையாகும் போதும் தொடரமைப்புக் காரணமாகவோ எதிர்கொள்ளும் மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கோ தேவைப்படும் நிலையில் அவை பிறைக் குறிகளுக்கிடையே தரப்பட்டுள்ளன. முதல் மொழிபெயர்ப்பு முதல் நெறிப் பாடங்களைத் தருகின்றது; கூடும் எனக் கருதும் சொற்கள், தொடர்கள், வாக்கியங்கள் ஆகியவற்றின் பொருள்கள் வரி எண்ணுடன் கீழேயோ அடிக் குறிப்புக்களிலேயோ தரப்பட்டுள்ளன. இதன் பின்னர் இரண்டாம் நெறியில் வந்தவை – தேவைப்பட்டின் பாடல் முழுவதுமோ – ஆனால் பல சமயங்களில் சில பத்திகளோ வரிகளோ மட்டும் – மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

4.3. திருத்தங்கள், சீர்திருத்தம், பாடங்களின் புள்ளி விவரம்

களிற்றியானை நிரைக்கான திருத்தங்கள் 14 கொண்ட பட்டியல் நீளமானது. ஒரு நெறியில் காணப்படும் பிழையான பகுதி மற்ற நெறியில் காணப்படுவதன் சிதைவுற்ற பகுதியாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்ற

அனுமானத்துடன் நான் ஆய்வைத் தொடங்கினேன். ஆனால் இஃது ஓர் உண்மையான மாற்றுப் பாடத்தின் சிதைவாக இருக்கலாம். இம் முறைமையில் என் முதன்மைக் குறிப்பு பிற நெறியின் பாடத்தை மீட்பதற்கு அல்லது தொடர்ந்து வந்துள்ள வாசகத்தின் அடிப்படையில் ஒரு பொருளுள்ள பாடத்தை அடைவதற்கான திருத்த அளவு எவ்வளவு என்பதில் இருந்தது. தானாக உணரத்தக்க நிலையில் உள்ள ஒரு பாடம், திருத்தத் தக்க எழுத்துருக்கள் குறைவாக இருக்குமானால் நான் மாற்றத்தைச் செய்துள்ளேன். விளைவு: ஐயப்பாட்டிற் கிடமில்லாத பனுவலில் நான்கு திருத்தங்கள் முதல் நெறியில் ஆறு திருத்தங்கள் இரண்டாம் நெறியில் நான்கு திருத்தங்கள்.

ஒரு பகுதி எந்தப் பொருளையும் தாராத நிலையில் ஓரிடத்தில், நான் ஏற்கனவே வழக்கமாகப் பயன்படுத்தப்படும் இந்தக் குறியை (†) வைத்துள்ளேன் – அஃதாவது அகநானூறு 31.8 இல்.

களிற்றியானை நிரைக்கான திருத்தங்களின் பட்டியல்: 14

- 1.4c* பொதுளிய em.; பொதுளி NL, C6+7+9, Nacc.(T), IV (T)
- 12.2b* பொறாஅச் em.; பொறாஅகன் C1; பொறாஅசன் NL 14.11.c
- 64.14c. மன்றுநிரை em.; மன்றுநிறை NL, C1+2+3+4+5+7+9, G1+2, RK, VP, ER
- 19.11cd மலிர்கோ ளிணரிமை em.; மலிர்கோளிணரிமை C2+3
- 26.25cf. கலுழ்ந்துதந் நெஞ்சறை em.; கலுழ்ந்தென் | னெஞ்சறை C2+3, RKv
- 59.9c களிற்றே em.; களிற்றே NL, C1+2+3+4+5+7+9, RK
- 76.4ab நன்கல மீயு em.; நன்கல நீயு C2+3
- 81.4a* யொருங்கியன் em.; யொருங்குடியன் NL, C1+9
- 83.19a வுறடலை C3; விழ லை C2; விழவுதலை em.?
- 84.7a* யுயிர்க்கண் em.; யுயிர்க்கட் C1+5+7+9, G1+2
- 89.16a* விளக்கெழு em.; விளக்கெழு NL., C1

89.18a* செம்மலென் em.; செம(ல்)லென் NL(), C1+9

113.12b ராயினு em.; ER ; வாயினு C1+2+3+5v+9, RK, VP

திருத்தம் என்பதற்கும் சீர்திருத்தம் எனச் சுட்டப்படுவதற்குமிடையே மிகச் சிறிய வேறுபாடே உள்ளது. ஒரு நல்ல திருத்தம் என்பதில் எப்பொழுதுமே ஓர் ஊகத்தின் கூறு இருக்க, சீர்திருத்தம் என்பது நன்றாகத் தெரியும் ஒரு பிழை – (இவற்றுள் அடிக்கடி வருபவை ள் / ழ் போன்றவை), பொருத்தமில்லாச் சொற்கள் – (தான்/தாம் போன்றவை) – ஆகியவற்றை நீக்குதல் ஆகும். களிற்றியானை நிரையைப் பொறுத்தவரை இரு நெறிகளுக்கு மாக 64 சீர்திருத்தங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இதன் வழி நூலின் பதிப்புநெறிமுறையில் இந்த 64 இடங்கள் ## என வரிகளில் குறியிடப் பெற்றுள்ளன. இரு முதன்மை நெறிகளிலும் எந்தப் படியிலிருந்தும் வரும் தவறான பகுதியை எளிதில் கண்டு கொள்ளும் வகையில் சாம்பல் நிறத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. அநேகமாக இச் சீர்திருத்தங்கள் அனைத்தும் அச்சுக் காலத்திற்கு முன்பே அஃதாவது C9, C7, C5 எனும் காகிதப் படிகளில் செய்யப்பட்டுவிட்டன. ஏதேனும் ஒரு நெறியைச் சேர்ந்த ஏட்டில் பழுது ஏற்பட்டிருப்பின் தொடக்கக் காலப் படியெடுப்பார்க்கு நிச்சயமாகத் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கும் பாடங்களும் சில உள்ளன.

ராகவையங்காரால் அச்சிடப்பட்ட பனுவலில் (வையாபுரிப் பிள்ளையாலும் ராஜம் பதிப்பகத்தாராலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ள) 53 இடங்களில் காணப்படும் பாடங்களுக்கான ஆதாரங்களோ மேற்கோள்களோ இல்லை.⁴¹ மேலும் 49 இடங்களில் உள்ளவற்றிற்கான கூடுதல் படிச் சான்று C7-இல்⁴² காணப்படும் பாடவேறுபாடு அல்லது சீர்திருத்தம்

⁴¹ பகுதிகள் வருமாறு : AN 12.8c, 12.10b, 13.19b, 18.14a, 19.12c, 21.1a, 25.11a, 37.7ab, 41.15b, 43.13df., 47.19ab, 57.3d, 59.4b, 64.11cdf., 68.16d, 69.2d, 71.17cf., 74.13a, 75.2c, 77.3b-d, 77.13b, 78.14b, 78.17a, 81.8ab, 83.5ab, 83.6b, 85.15b, 87.5c, 88.2a, 89.9c, 89.19a, 90.9b, 91.11b, 98.7cd, 98.25df., 101.12c, 103.2cd, 103.4d, 107.9cd, 107.13a, 111.14a, 113.3c, 113.7c, 113.23d, 113.27d, 114.2d, 115.9bc, 116.8c, 116.11b, 117.14a, 118.8b, 119.4df., 119.14ab.

⁴² தொடர்புடையன : AN 43.7d, 43.8c, 43.9.d, 46.9.c, 47.1bc, 47.18c, 49.9a, 53.2b, 54.15ab, 54.18d, 57.2bc, 57.8d, 59.7cd, 59.11a, 67.13a, 69.18a, 70.7a, 72.15cd, 74.5c, 76.9cd, 77.10bc, 77.11d, 77.12c, 77.18a, 79.2ab, 79.3a, 80.11cdf., 87.14cd, 87.16cv, 88.3b, 92.11c, 94.3ab, 96.4, 98.27d, 102.18b, 103.14a, 112.4a, 113.2ab, 113.2c, 113.16d, 114.10cdf., 115.18ab, 116.6b, 116.7b, 116.7d, 116.9d, 116.11d,

ஆகும். இவையும் பெரும்பாலும் ராகவையங்காருக்கே போய்ச் சேரும். இவற்றுள் பெரும்பாலானவை முந்தைய பதிப்பாசிரியர்களால் செய்யப் பட்ட சந்தித் திருத்தம், எழுத்துத் திருத்தம், வட்டார வழக்குக்களில் குறைப்பு, சொற் சீரமைப்பு போன்ற நேர்ப்படுத்துதல் அல்லது செம்மைப் படுத்துதல் ஆகியவை போலத் தோன்றுகின்றன.⁴³ இவற்றுள் 11, பதிப்புக் களில் மேற்கொண்டவை, திருத்தங்கள் போல் தோன்றவில்லை. எனினும் இவற்றிற்கான ஆதாரத்தை என்னால் காணமுடியவில்லை.⁴⁴ RK மட்டும் தனித்து நிற்கும் இடம் ஒன்று உள்ளது. இது VP அல்லது ER ஆல் பின்பற்றப்படாத இரு பாடங்கள் உள்ளன. இரு பாடங்களுக்கு VP தனித்து நிற்கிறது. இது போலவே 10க்கு ER தனித்து நிற்கிறது.⁴⁵ மேலும் 25 இடங்களில் ராகவையங்காரின் (RKv)பாடங்கள் V.M. சுப்பிரமணிய ஐயரின் (Sav) அச்சுப் படிகளிலும் பாடவேறுபாடுகளாகவும் காணப் படுவன உள்ளன. இன்னும் 27 இடங்களில் Sav-இல் குறிப்பிட்ட பாடங்கள் அனைத்தும் ஆதாரம் எதுவுமின்றி நிற்கின்றன.⁴⁶ பதிப்புரை யிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை பின்னிணைப்பு 4-இல் தரப்பட்டுள்ளன.

கால முறைப்படித் தொகுக்கப்பட்ட பனுவலுக்கான சான்றுகள்

C4 UVSL [297] ஏடு, துண்டு: KV-90-க்கான பழைய உரை

TT* திருவாவடுதுறை ஏடு - எண் இல்லை, 336.19d-343.15c ஆகியன தவிர 299-400

119.3c, 119.8cd, இவற்றிற்கு மேல் 28 இடங்களில் RKv, C7v ஆல் உதவப் பெற்றுள்ளது: 25.18a, 47.7cd, 57.16b, 63.11c, 12.6cdf., 77.3b, 77.5cd, 77.12a, 78.10b, 85.11cd, 85.13b, 89.21bc, 95.7c, 97.11c, 99.13a, 105.1a, 108.5ab, 109.6c, 109.11d, 111.1ab, 112.15a, 113.4cd, 114.2bc, 116.8c, 117.17df., 119.6a, 119.16c.

⁴³ KTக்கான உ.வே.சாவின் முறைமைக்கு வில்டன் 2010:24ff பார்க்க.

⁴⁴ இப்பகுதிகள் வருமாறு: AN 13.9, 18.4, 21.1, 37.7, 43.13, 75.2, 77.3, 78.14, 88.2, 107.13, 117.14.

⁴⁵ AN 21.22d, VP ANக்கு 26.4ab மற்றும் 87.14a, ER AN க்கு 38c, 8.7cd, 26.1a, 55.7a, 61.11, 64.11, 64.6, 67.6, 69.19, 93.17ab, 115.3

⁴⁶ RKvக்கு AN 3.11b, 4.12d, 8.10a, 9.1d, 9.18d, 12.14ac, 15.12b, 29.7b, 44.10d, 47.12c, 48.18c, 57.4d, 60.8b, 63.5c, 63.14ab, 64.15cd, 66.5cd, 80.5b, 81.4cd, 86.10d, 97.9d, 112.1ab, 113.3df., 116.2d, 119.11a, Sav க்கு AN KV.2c, 5.2df., 10.10b, 12.2b, 13.2a, 13.3a, 20.9d, 22.8d, 24.12c, 29.1c, 33.11b, 39.13c, 42.2d, 64.4d, 64.13d, 65.14a, 65.14cd, 67.3a, 67.3d, 89.2b, 96.15b, 104.12d, 107.3df., 107.13a, 113.11ab, 118.5a.

- C1* UVSL [1075] ஏடு, பக். 165-166 ஆகியவற்றிற்கிடையே 46.12c-50 தவிர 3(கிள.)-400.22b, பக்.197-198 ஆகியவற்றிற்கிடையே 123.14-128.7a, 336.19d-343.15c + UVSL [237] துண்டு: AN 400.22cd-26
- NL* கோல்கத்தா, தேசிய நூலகம் [3141/S.V.P.91] 336.19d-343.15c தவிர முழுமை, [பகுதி விளங்கவில்லை]
- C3 UVSL [107] ஏடு KV-351.7; 158.7ff.-172 + 204 காணவில்லை; பக். எண் 47/48 விடுபட்டுள்ளன; கி.பி. 1727 [வைணவ நெறிக்கு மூலம்]
- C2 UVSL [28] KV-351.7; 158.7ff.-172 + 204 காணவில்லை [பக்கங்கள் 64/ 63 தவறாக எண்ணிடப்பட்டுள்ளன]
- C6* UVSL [4/66] காகிதப் படி 336.19d-343.15c தவிர KV-400 வரை [C1 சிதைந்த நிலையிலும் NL விளங்காத நிலையிலும் ஒப்புநோக்கப் பட்டது]
- C8* UVSL [6/68] காகிதப் படி [மேற் பூச்சுக் காரணமாகத் தெளிவில்லை]
- C9 UVSL [11/73] KV-399 (7, 317, 322 தவிர முழுமையானது) [பென்சில் திருத்தம்/சேர்க்கை = C9c/v]
- C7 UVSL [5/67] KV-120, 301-400, [10/71] 147, 149, 152, 230, 300 தவிர 121-300 [பென்சில் திருத்தம்/சேர்க்கை = C7c/v]
- G2* GOML [R.5735/TR.1051] KV-325
- G1* GOML [R.5734/TR.1050] 336.19d-343.15c தவிர முழுமையானது
- G3 GOML [R.5736/TR.1052] KV + 1-36 [சில பாடல்களுக்கு மட்டும் உரை கொண்டது]
- C5* UVSL [7/69, 8/70, 9/72] காகிதப் படி, மூன்று தொகுதிகள்: 1903/04 தேதியிட்டவை, [அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்ட படியின் மூலம்]
- * 107-இலிருந்து கீழே ஒன்று குறைவாகத் தவறாக எண்ணிடப்பட்டுள்ளது.
- RK இராஜகோபாலார்யன்/ராகவையங்கார் பதிப்பு (1933)
- VP வையாபுரிப் பிள்ளை பதிப்பு (1940) மாறுபடும்போது எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது
- SS சைவ சித்தாந்த = கழகப் பதிப்பு (1943, 1944, 1944), நெய்தல் தொடர்பாக மாறுபடும் நிலையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது

- ER ராஜம் பதிப்பு (1957), மாறுபடும்போது எடுத்துக்காட்டப்
பட்டுள்ளது
- Sav சுப்பிரமணிய ஐயரின் வெளியிடப்படாத மொழிபெயர்ப்பில்
(1975) பட்டியலிட்ட பாடங்கள்
- EC சிவசுப்பிரமணியனின் சுவாமிநாதையர் நூலகப் பதிப்பு (1990)
நெய்தல் தொடர்பாக மாறுபடும் நிலையில் எடுத்துக்காட்டப்
பட்டுள்ளது

கருத்துரைத்தோர்

- AD அலெக்ஸாண்டர் துபியான்ஸ்கி
- JB ஜோனாஸ் பக்கோல்ஸ்
- JLC ழான் - லுக் செவியார்
- TVG தி.வே. கோபாலய்யர்
- VMS வி.எம். சுப்பிரமணிய ஐயர்

அகநானூறு

என்னும்

நெடுந்தொகை நானூறு

தொகுதி 1 (கடவுள்வாழ்த்து-50)

Akanānūru

also known as Neṭuntokai Nānūru

Volume 1 (KV-50)

KV பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்

[C2+3+5+7, RK: கடவுள்] வாழ்த்து.

கார்விரி^{க்} கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த்
தாரன் மாலையன் மலைந்த கண்ணியன்
மார்பி னஃதேமையி னுண்ணூ
ணுதல திமையா நாட்ட மிகலட்டுக்
கையதுகணிச்சியொடு மழுவே மூவாய் 5
வேலு முண்டத் தோலா தோற்கே
தோலா தோர்க்கே
யூர்ந்த தேறே சேர்ந்தோ ளுமையே
செவ்வா னன்னமேனி யவ்வா
னிலங்குபிறை யன்ன விளங்குவால் வையெயிற்
றெரியகைந்தன்ன வவிர்ந்துவிளங்கு புரிசடை 10
முதிராத்திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி
மூவாவமரரு முனிவரும் பிறரும்
யாவருமறியாத்தொன்முறைமரபின்
வரிகிளர் வயமானுரிவை தைஇய
வரியுடை
யாழ்கெழுமணிமிடற் றந்தணன் 15
ருவி ருணிழற் றவிர்ந்தன்ற லுலகே.

\$•1a கார்விரிக் NL; கார்விரி C2+3+5+7+9, I., Pēr., RK, VP, ER

•2c மலைந்த NL, C2+3+5+7+9, I.(K), Pēr., RK; ததைந்த I.(C), I.(Kv);
மிலைந்த SAv

#•5d மூவாய் C2+3+5+7+9, RK; மூவாய் NL

•6cd தோலா தோற்கே NL, C5+7+9, I., Pēr., RK; தோலா தோர்க்கே C2+3;
தோல தோற்கே C9

KV Pāratampāṭiya Peruntēvanār

Praise [of god].

kār viri⁺ konrai+ poṇ nēr putu malar+
tāraṇ mālaiyaṇ malainta kaṇṇiyaṇ

mārpinaḱtē mai ~il nuṇ ṇāṇ.

nulalat' imaiyā nāṭṭam, ikal aṭṭu+

kaiyatu kaṇicciyoṭu maḷuvē. mū vāy

vēlum uṇṭu ~a+ tōlātōrkē
tōlātōrkkē

~ūrntat' ērē. cērntōḷ umaiyē

ce+ vāṇ aṇṇa mēni. ~a+ vāṇ

ilaṅku piṛai ~aṇṇa viḷaṅku vāl vai ~eyirr'

eri ~akaintaṇṇa ~avimtu viḷaṅku puri caṭai

mutirā+ tiṅkaḷoṭu cuṭarum cenṇi.

mūvā ~amararum muṇivarum piṛarum

yāvarum ariyā+ tol muṛai marapiṇ

vari kiḷar vāya māṇ urivai taiiya
~uṭai

yāl keḷu maṇi miṭarr' antaṇaṇ

tā ~il tāḷ niḷal tavirntaṇṇāl ulakē.

•8d யவ்வா NL, C2+3+5+7+9, Pēr.(Ka), RK; யவ்வாணி Pēr.(T+P)

•9c விளங்குவால் NL, C2+3+5+7+9, ḷ.(C), ḷ.(Kv), Pēr.(T+P);

விலங்குவால் C7c, 5v+9v, ḷ.(K), Pēr.(P){ TP 288 }, Pēr.(Ka), RK, ER;

விலங்குவரல் IV, VP

•11a முதிராத் RK, C2+3+5+7+9, ḷ., Pēr., RK; முதிரந்த ḷ.(Cv)

•12df. பிறரும் | யாவரு NL, C2+3+5+7+9v, ḷ., Pēr., RK; யாவரும் | பிறவும்
C9, ḷ.(Cv)

5

10

15

- 13c தொன்முறை NL, C2+3+5+7+9, RK; தொன்மறை C9v, SA v
- 14a வரிகிளர் NL, C5+7+9, ி., Pēr., RK; வரியுடை C2+3+9v
- #•14cd னுரிவை தைஇய NL, C5+7+9, RK; _____ C2+3
- 16a ருவி NL, C2+3+5+7+9, ி., RK; ருவின் ி.(Cv)

rainy-season expand- Laburnum gold resemble- new blossom

garland-he wreath-he put-on(p.)- chaplet-he

chest-it^ē stain not- fine thread

forehead-it blink-not eye hostility killed

hand-it hatchet-with axe^ē three mouth

5

spear^{um} it-is that- vanquish-not-he(m.dat.)^ē
vanquish-not-he(h.dat.)^ē

mounted-it bull^ē joined-she Umā^ē

red sky like body that- sky

shine- crescent-moon like shine- pure sharp tooth

flame burned-like shone shine- strand matted-hair

10

mature-not moon-with glowing crest

age-not immortal(h.)^{um} sage(h.)^{um} other(h.)^{um}

who(h.)^{um} know-not old manner customⁱⁿ

stripe ^{emerge-} strength animal hide inserted-
^{possess-}

lute have- sapphire throat brahmin

15

blemish not- foot shade it-was-kept^{āl} world^ē.

strand 1:

Laburnum expanding in the rainy season, gold-like new blossoms
– he with a wreath, he with a garland, he with a chaplet on,
on his chest is the fine spotless thread.

On [his] forehead is an unblinking eye. Killing enmity,
there is in [his] hand an axe along with a hatchet. And three-tipped
is the spear of him who has not been vanquished.

He is mounted on the bull. Joined [with him] is Umā.
Like the red sky [is his] body. Like that sky's
shining crescent moon [are his] shining white sharp teeth.

Like flames burning [are his] brightly glimmering strands of matted hair.
With the immature moon glows [his] head.

Not understood by anyone:
the ageless celestials, the sages, and others,
according to the custom of old order,
the world came to rest in the shade of the spotless foot
of the brahmin with a sapphire-throat¹, having a lute,
tied with the hide of the strong animal lustrous with stripes.

strand 2:

14 tied with the hide of the strong animal that has stripes.

¹ Here the explanation found in the old commentary is slightly disconcerting. Instead of taking *maṇi-miṭaru* as the standard reference to the blue poison churned from the ocean that was swallowed by Śiva and retained in his throat by Parvati, giving it the blue colour, *maṇi* is explained as a bell employed in performing the Sāmaveda (*cānavētam pāṭiṇa maṇi pōlum nirattaiyuṭaiya miṭaru*).

AN 1 மாமூலன் (C2+3, RK: மாமூலனார்)

பிரிவிடை யாற்றாளாய தலைமக டோழிக்குச் சொல்லியது.
(C2+3+9, RKv: தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமக டோழிக்குச் சொல்லியது.)

வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி யொண்கழ

லுருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய

முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி

யறுகோட் டியானைப் பொதுளிய யாங்கட்
பொதினி

சிறுகா ரோடன் பயினெடு சேர்த்திய

5

கற்போற் பிரியல மென்ற சொற்று

மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த

வேய்மருள் பணத்தோ ணெகிழச் சேய்நாட்டுப்
பணத்தோள் ளெகிழ நாட்டுப்

பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக

வழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி

10

னிழறேய்ந் துலறிய மரத்த வரைகாய்
வ[றை]காய்

பறுநீர்ப் பைஞ்சின யாமறப் புலர்தலி

னுகுநெற் பொரியும் வெம்மைய யாவரும்

வழங்குந ரின்மையின் வெளவுநர் மடியச்
வவவு[ன]ர்

சுரம்புல் லென்ற வாற்ற வலங்குசினை

15

நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூச்
நாரில விரல

சூரலங் கடுவளி யெடுப்ப வாருந்

AN 1 Māmūlan (C2+3, RK: Māmūlanār)

What was spoken to the confidante by HER who did not have the strength in the time of separation.

vaṅṭu paṭa+ tatainta kaṅṅi ~oḷ kaḷal

uruva+ kutirai maḷavar oṭṭiya

murukaṅ nal pōr neṭu vēḷ āvi

~aru kōṭṭ(i) yānai ^{potuḷiya} ~āṅkaṅ
_{potiṅi}

ciru kārōṭaṅ payiṅoṭu cērttiya

5

kal pōl piriyalam eṅra col tām

maṅantaṅar-kollō tōḷi ciṅanta

vēy maruḷ paṅai+ tōḷ ^{nekiḷa+ cēey nāṭṭu+}
_{ñekiḷa nāṭṭu+}

polam kalam veṅukkai tarumār nilam paka

~aḷal pōl vem katir pait' ara+ teṅṭaliṅ

10

niḷal tēynt' ulaṅiya maratta ^{varai} kāyp'
_{~ar[ai]}

aru nīr+ paim cuṅai ~ām ara+ pulartali[ṅ

uku] nel poriyum vemmaiya yāvarum

vaḷaṅkunar iṅmaiṅiṅ ^{vauvunar} maṅiya+
_{vavvu[n]ar}

curam pullenra ~ārra ~alaṅku ciṅai

15

nār ^{il} muruṅkai ^{naviral} vāl pū+
_{ila} _{virala}

cūralam kaṭu vaḷi ~eṭuppa ~ār urr'

றுடைதிரைப் பிதிர்விற் பொங்கிமுன்
கடல்போ றேன்றல காடிறந் தோரே.

- #•1d யொண்கழ NL, C5+6+7+9, RK; யொண்கழ C2+3
 #•2c மழவ NL, C5+6+7+9, RK; மளவ C2+3
 ௬•4c பொதுளிய em.²; பொதுளி NL, C6+7+9, Nacc.(T), IV(T); பொதினி
 C2+3+5+7c+9c, Nacc.(P+Ka), IV(I), RK, ER
 •8b-d பண்ணத்தோ ணெகிழ்ச் சேய்நாட்டுப் NL, C6+7+9v; பண்ணத்தோ
 ணெகிழ்ச் சேய்நாட்டுப் C5, Nacc.(TC), IV(T), RK, VP, ER;
 பண்ணத்தோள் ளெகிழ்ச் சேய்நாட்டுப் Nacc., IV(I); பண்ணத்தோள் ளெகிழ
 நாட்டுப் C2+3+9
 #•11a னிழறேய்ந் NL, C5+6+7+9, RK; னீழறேய்ந் C2+3
 #•11cd மரத்த வரைகாய் NL, C5+6+7+9v, Nacc.(P); மரத்த வறுகாய்
 C2+3+9; மரத்த வறைகாய் C9v, Nacc.(Ka), IV, RK, VP, ER³;
 மரத்தவண்டிகாய் Nacc.(T)
 #•12c யாமறப் NL, C5+6+7+9, RK; யா_____ C2+3
 •12df. புலர்தலி |னுகுநெற் C3+5+7+9, Nacc., IV, RK; புலர்தலின் |
 வறுநெற் C2; புலர்தலி |#நெற் NL; புலர்ந | லிகுநெற் C6
 #•14a வழங்குந NL, C5+7+9c, RK; வழங்குந C6; வளங்குந C2+3+9
 ##•14c வெளவுநர் C5+7+9v, Nacc., IV, RK; வெளவுனர் NL, C6+9;
 வவ்வனர் C2+3
 •16a-c நாரின் முருங்கைநவிரல்⁴ NL, C5+6+7+9, Nacc., IV; நாரின்
 முருங்கைநவிரல RK; நாரில _____ நங்கைவிரல C2+3

² In order to make the reading preserved by the first strand tenable it is necessary to change the *vinaiyeccam* into a *peyareccam*.

³ *v-arai* here has to be taken as an emendation of the reading of the second strand, *varu*, which cannot be construed.

⁴ *naviral* seems to be attested only here and has found entry into the TL as “a kind of tree” (based on this passage), not very convincing since it is preceded by another proper noun and plant name, the slightly better attested *murūṅkai*. Moreover, the provenance of this explanation is unclear, as the old commentary offers a gloss *kulaital* (“to be dishevelled”) for *naviral*. Formally it could be well

uṭai tirai+ pitirvin poṅki muṅ
kaṭal pōl tōṅṅala kāṭ' irantōrē∞

\$•19a கடல்போ NL, Pēr.(P), Nacc., C6; கடல்போற் C2+3+5+7+9,
Pēr.(Ka), RK

•19b ளுன்றல் NL, C3+5+9, Il.(TC), Cēṅ.[TC 286], Pēr.(Ka), Nacc.(CT)[TC
288], Nacc.(P+Ka), Tey.(TC 254), Kal., May., CC, Kuḷ., IV(I), RK; ###
C2; ளுன்றல் C6, Cēṅ.[TC 257], Pēr.(T+P), Nacc.(CT)[TC 259], Nacc.(T),
Tey.(TC 282), NV, IV(T); சிமைன்றல் C7

bee happen(inf.) densely-packed- chaplet bright anklet
shape horse warrior(h.) made-run-

Murukan good battle long rule Āvi

be-severed- tusk- elephant ^{been-full-} that-place
Potini

small whet-stone-maker glue-with joined-

5

stone be-similar- separate-not-we said- word he(h.)

he-forgot(h.)^{koḷḷō} friend been-superior-

bamboo be-confused- bamboo shoulder be-emaciated(inf.) ^{distance land-}
land-

gold ornament wealth give(inf.) ground split(inf.)

fire be-similar- hot ray fresh-it be-severed(inf.) scorchingⁱⁿ 10

shade reduced dried-up- tree^a ^{mountain} heated
rock

be-severed- water fresh mountain-pool water cease(inf.) dryingⁱⁿ

be-shed- paddy parching- heat^a who(h.)^{um}

roam-they(h.) absenceⁱⁿ snatch-they(h.) droop(inf.)

desert 'pul'-said- path^a sway- branch

15

understood as a verbal noun, and verbal nouns can be used in attributive position in *Caṅkam* poetry, but a root *navir-tal* does not seem to be attested otherwise.

bark^{not-} Muruṅkai^{being-dishevelled} pure flower
 not(n.pl.)^{finger^a}
 whirling^{am} fierce wind lift(inf.) roaring had
 break- wave sprayⁱⁿ foamed before
 sea be-similar- appearing-they(n.pl.) wilderness traversed-he(h.)^e.

strand 1:

In that place full of the elephants with broken tusks
 of Āvi with long rule in good battle, [and] of Murukaṅ,⁵
 who made warriors with shapely horses run,
 bright anklets [and] chaplets dense [with flowers] so that bees settle
 [there],

the words “we won’t separate like the stones
 joined together with glue by the maker of little whetstone”,
 has he forgotten [them], friend,

– he who,

in order to bring a wealth of golden ornaments from strange lands,
 while [my] superb bamboo-like bamboo shoulders become emaciated,
 traversed wildernesses that appear like the sea
 before [him], foaming with the spray of breaking waves,
 roaring when the whirling fierce wind lifts
 the dishevelled white flowers of the barkless Muruṅkai tree
 with swaying branches on empty desert paths,

as robbers doze in the absence of anybody passing,
 in the heat that parches the paddy that is shed because of drying up,
 while the water dries up in mountain pools with water that subsides,
 the slopes with withering trees sweltering, shade dwindling,
 because [sun] beams, hot like fire, scorch so that the green ceases,
 so that the ground cracks.

⁵ Syntax is unmarked here, but the most plausible construction is a genitive relation between the place (Potīṅi or simply āṅkaṅ) and both Āvi and Murukaṅ, and that Murukaṅ was thought to have intervened in one of Āvi’s battles.

strand 2:

In that place Potini, with the elephants with broken tusks,
of Āvi with long rule in good battle, [and] of Murukaṇ,
who made warriors with shapely horses run,
bright anklets [and] chaplets dense [with flowers] so that bees settle
[there],

the words “we won’t separate like the stones
joined together with glue by the little whetstone maker”,
has he forgotten [them], friend,

– he who,

in order to bring a wealth of golden ornaments from strange lands,
while [my] superb bamboo-like bamboo shoulders become emaciated,
traversed wildernesses that appear like the sea
before [him], foaming with the spray of breaking waves,
roaring when the whirling fierce wind lifts
the fingery pure flowers of barkless Muruṅkai trees
with swaying branches on empty desert paths,

as robbers doze in the absence of anybody passing,
in the heat that parches the paddy that is shed because of drying up,
while the water dries up in mountain pools with water that subsides,
the rocks with withering trees sweltering, shade dwindling,
because [sun] beams hot like fire scorch so that the green ceases,
so that the ground cracks.

AN 2 கபிலர்

பகற்குறிக்கட் செறிப்பறிவுறீஇ [RK: த் தோழி]வரைவு கடாயது.

கோழிலை வாழைக் கோண்முதிர் பெருங்குலை
கோளிலை கோண்மிகு

பூமுறு தீங்கனி யுண்ணுநர்த் தடுத்த
பூமுறு

சாரற் பலவின் சுளையோ டுழ்படுபு

பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேற

லறியா துண்ட கடுவ னயலது

5

கறிவளர் சாந்த மேறல் சொல்லாது

நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்குங்

குறியா வின்ப மெளிதென நின்மலைப்
மெளிதி னின்மலைப்

பல்வேறு விலங்கு மெய்து நாட

குறித்த வின்ப நினக்கெவ னரிய

10

வெறுத்த வேளர் வேய்புரை பணைத்தோ
வேய்மருள்

ணிறுப்ப நில்லா நெஞ்சமொடு நின்மாட்
ணிறுக்க

டிவளு மினைய ளாயிற் றந்தை

யருங்கடிக் காவலர் சோர்பத னொற்றிக்

கங்குல் வருதலு முரியை பைம்புதல்

15

வேங்கையு மொள்ளிணர் விரிந்தன

நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே.

AN 2 Kapilar

[The confidante] informing of [HER] confinement during the day tryst [and] urging for marriage.

kōl' ilai vālai+ kōl mutir perum kulai
kōl kōl miku

~ūl- uru tīm kaṇi ~uṇṇunar+ taṭutta
pūl-

cāral palaviṇ cuḷaiyoṭ' ūl- paṭupu

pārai neṭum cunai viḷainta tēral

ariyāt' uṇṭa kaṭuvan ayalatu

5

kaṇi vaḷar cāntam ēral collātu

naṇu vī ~aṭukkattu makilntu kaṇpaṭukkum

kuṇiyā ~iṇpam elit' ena niṇ malai
elitiniṇ

pal vēru vilaṅkum eytum nāṭa

kuṇitta ~iṇpam niṇakk' evaṇ ariya

10

verutta ~ēer vēy purai paṇai+ tōl
marul

niruppa nillā neṅcamoṭu niṇ-māṭṭ'
nirukka

ivaḷum iṇaiyaḷ āyiṇ tantai

~arum kaṭi+ kāvalar cōr patan orri+

kaṅkul varutalum uriyai paīm putal

15

vēṅkaiyum oḷ +iṇar virintaṇa

neṭu veḷ tiṅkaḷum ūr koṇṭaṇrē.

- 1a கோழிலை NL, C3v+5+7+9, Nacc., Nam., RK; கோளிலை C3; கொஃஃ C2
- 1c கோண்முதிர் NL, C5+7+9, RKv; கோண்மிகு C3+5v+7v+9v, Nacc., Nam., RK; கோள்மிகு C2
- 2a யூமுறு NL, C5+7+9, Nacc., Nam., RK; பூமுறு C2+3
- #•2c யுண்ணுநர்த் NL, C5+7+9, RK; யுண்ணுனர்த் C2+3⁶
- \$•3c சுளையோ corr.; சுளையொ C5+7, Nacc., RK; சுளையொடு Nacc.(T)
- 3d ஓழ்படுபு NL, C2+3+5+7+9, Nam.; ஓழ்படு C5v, Nacc.(Ka), Nam.(R), RK, VP; படுப Nacc.(T)
- #•4df. தேற | லறியா C3+5+7+9, RK; ஃஃ | லறியா C2; தேற | லழியா NL
- 6d சொல்லாது NL, C2+3+9; செல்லாது C5+7+9v, Nacc., Nam., RK, VP, ER
- 8a குறியா C2+3+5+7+9, RK; குழியா NL; குறித்த Nam.
- #•8cd மெளிதென நின்மலைப் NL, C5+7+9v, RKv;
மெளிதி_____னிநின்மலைப் C3; ஃஃஃஃனி நின்மலைப் C2; மெளிதி
னின்மலைப் C7v+9v, Nacc.(Ka), Nam., RK, VP, ER; மெளிதனி நின்மலைப்
C9; மெளிதெனின் மலைப்பல் Nacc.(T)
- #•11b வேளர் C2+3+5v+7v+9, RK; வேளர் NL, C5+7; வேரர் C9v
- 11c வேய்புரை NL, C5+7+9v, RK; வேய்மருள் C2+3+9, Nacc., Nam., RKv
- 12a ணிறுப்ப NL, C5+7+9v, Nacc., RK; ணிறுக்க C3+9; ஃஃஃஃக C2
- 14cd சோர்பத ஞெற்றிக் NL, C2+3+5+7+9, RK; சோர்பத மொ[ற்றிக்] C4

⁶ This is the first of many cases where one or both of the palm-leaf strands spell the participial noun with alveolar instead of dental *n*, a usage corrected from the paper copies onwards.

rich leaf plantain bunch ripen- big bundle
 bunch be-much-
 ripeness have- sweet ripe-fruit eat-they(h.) blocked-
 hole have-
 slope jack-treeⁱⁿ pulp-with rot happened
 rock long mountain-pool ripened- toddy
 know-not eaten- male-monkey neighbourhood-it 5
 pepper grow- sandal rising speak-not
 fragrant blossom mountain-side- rejoiced eye-closing-
 intend-not pleasure easy-it say(inf.) your- mountain
 easy-itⁱⁿ
 many different animal^{um} reaching- land-he(voc.)
 intended- pleasure you(dat.) what difficult-they(n.pl.) 10
 abounded- beauty bamboo resemble- bamboo shoulder
 confuse-
 weigh(inf.) stand-not heart-with you(loc.)
 she^{um} thus-she if father
 difficult protection watchmen(h.) languish- consistency pressed
 night coming^{um} suitable-you fresh bush 15
 kino-tree^{um} bright cluster they-expanded(n.pl.)
 long white moon^{um} village/creep- it-took^e.

strand 1:

On the slope,
 that wards off eaters from the overripe sweet fruit
 in big bundles that mature in bunches on plantains with rich fronds,
 the male monkey, that has unwittingly drunk
 the liquor ripened in the long mountain pool by the rocks,
 having fermented from the pulp of the jack-fruit,
 without speaking⁷ of climbing the sandal tree overgrown with pepper in the
 neighbourhood,
 closes [its] eyes joyfully on the mountainside with fragrant blossoms.

O man from a land where many different animals approach
 your mountain, thinking “easy is the unintended pleasure”,
 what [are] the rare pleasures intended by you?

[She with] broad shoulders resembling bamboo with ample beauty,
 if she too is like this

on your account, with a heart that does not stop pondering,
 you have the right to come at night too, making use
 of the moment [her] father’s fiercely protective watchmen doze off.

Bright clusters have expanded on the kino tree by the fresh bushes
 and the long white moon has crept up.⁸

17b and the long white moon has taken the village.

⁷ Here the unequivocal *collātu* preserved by the palm-leaf mss. has been silently emended into *cellātu* from the later paper copies onwards, upon the assumption that monkeys do not speak. However, if they may commit suicide out of grief, as in *Kuruntokai* 69, I do not feel this reason is sufficient for altering the transmitted text.

⁸ *ūr-koṅṭanru*: for *koḷ* as an auxiliary, and possibly already in reflexive function, cf. KT 377.4f.: *...nāṭaṅoṭu | ceytu koṅṭatōr cīru nal natpē*, “good little intimacy that has been created by the man from the land.”

strand 2:

On the slope,
that wards off the eaters of the sweet fruit with holes
in big bundles, growing in bunches on the plantains with fronds in bunches,

O man from a land where many different animals approach
your mountain easily, for the unintended pleasures...

**AN 3 NL, C6: not transmitted || C3+5v+7v+9, RK: எயினந்தை
மகன்(RK: -ஞர்; எயின்றன்) இளங்கீரன்(RK: -ஞர்)**

முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்தான் றலைமகன்
பிரிந்திடைச்சுரத்தி னின்றவணல நயந்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறிப்
போய் வினை முடித்து (C5v+7v: பொருள்முடித்து) வந்த தலைமகன் பின்னும்
பொருள்வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவமுங்கியது.

(C3+9: முன்னொருகாலத்து நெஞ்சினுற் பொருள்வலிக்கப்பட்டு
[C3:____ய]பிரிந்தான் றலைமகன் பிரிந்திடைச்சுரத் தவணல நயந்து
மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறிப்போய் வினைமுடித்து வந்த தலைமகன்
பின்னும் பொருள்வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.)

இருங்கழி முதலை மீந்தோ லன்ன
மேந்தோ

கருங்கா லோமைக் காண்பின் பெருஞ்சினைக்

கடியுடை நனந்தலை யீன்றிளைப் பட்ட

கொடுவாய்ப் பேடை கக்கிரை தரீஇய
பேடை[க்] கல்கிரை

மான்றுவேட் டெழுந்த செஞ்செவி யெருவை

5

வான்றேய் சிமைய விறன்மலைக் கவாஅற்
வயர்வரைக்

றுளங்குநடை மரையா வலம்படத் தொலைச்சி

யொண்செங் குருதி யுவறியுண் டருந்துபு

புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடிமுடைக்
கடுமுடை

கொள்ளை மாந்தரினாது கவரும்
மாந்த ரினாது

10

புல்லிலை மராஅத்த வகன்சே ணத்தங்
மராத்த

கலந்தர லுள்ளமொடு கழியக் காட்டிப்

AN 3 NL, C6: not transmitted || C3+5v+7v+9, RK:

Eyiṅantai Makaan̄(RK: -ār; Eyiṅrān̄) Iṅāṅkīraṅ(RK: -ār)

Dispensing with going, speaking to the heart that is again enticed by wealth, on the part of HIM, who had come [back] after completing [his] work reprimanding [his] heart that had [the desire] to return, longing for her beauty when standing in the desert during the time HE had separated, he who had separated being enticed by wealth at a former time.[RK conflates both]

irum kaḷi mutalai ^{mīm} tōl aṅṅa
_{mēm}

karum kāl ōmai+ kāṅp' iṅ perum ciṅai+

kaṭi ~uṭai naṅam talai ~iṅr' iḷai+ paṭṭa

koṭu vāy+ ^{pēṭai kakk'} irai tarīya
_{pēṭai[k]k' alk'}

māṅru vēṭṭ' eḷunta cem cevi ~eruvai

5

vāṅ tōy cimaiya ^{virāḷ malai+} kavāān̄
_{~uyar varai+}

tuḷāṅku naṭai maraiyā valam paṭa+ tolaicci

~oḷ cem kuruti ~uvarī ~uṅṭ'aruntupu

pulavu+ puli tuṅanta kalavu kaḷi ^{kaṭi muṭai+}
_{kaṭu muṭai}

koḷḷai ^{māntariṅāṅātu} kavaram
_{māntar iṅṅātu}

10

pul ilai ^{marāatta} ~akal cēṅ attam
_{marātta}

kalam taral uḷḷamoṭu kaḷiya+ kāṭṭi+

missing in C1; illegible in C2]

#•1b முதலை NL, C5+6+7+9, RK; மிதலை C3

•1c மீந்தோ NL, C5+6+7+9v, May., CC, IV(E); மேந்தோ C3+9, II.,

Nacc.(P); மேளந்தோ C4+5[v+7, Nacc.(Ka), RK, VP, ER

பின்னின்று தூர்க்கு நெஞ்சு நின்வாய்

வாய்போல் பொய்ம்மொழி யெவ்வங் களையா

கவிரித முன்ன காண்பின் செவ்வா

15

யந்தீங் கிளவி யாயிழை மடந்தை

கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்க

நெடுஞ்சே னாரிடை விலங்கு ஞான்றே.
சான்றே.

#•4bc பேடை கக்கிரை NL; பேடைக் கக்கிரை C6; பேடை கல்கிரை C3+4+9;

பேடைக் கல்கிரை C5+7+9, Il., RK, VP, ER; பேடைக் கலதிரை Il.(Cv)

#•4d தரீஇய NL, C5+6+7+9, RK; தரீய C3; தரீஇயர் C9v, Il.(C), Il.(Kv);

தரீஇ Il.(K)

#•5d யெருவை C3+5+7+9, RK; வெருவை NL, C6; யருவை C6v

•6b சிமைய NL, C2+3+5+7+9, Il.(K); சிமய Il.(C)

•6c விறன்மலைக் NL, C5+7c+9v; விறள்பாலைக் C6; விறண்மலைக் C7;
வயர்மலைக் C9; விறல்வரைக் C4+7v, Il., RK, VP, ER; வயர்வரைக் C3,
RKv⁹

#•7ab றுளங்குநடைமரையா NL, C5+6+7+9, RK; றளங்குநடைமரையவ C3

•8c குருதி யுவறியுண் NL, C2+3+5+7+9, Il., RK, VP; குருதி யுவற்றியுண்
ER; குருதியும் வறிதுண் Il.(Cv)

#•8d டருந்துபு C3+5+7+9v, Il., RK; டருந்துப் NL, C6+9v; டருந்தி C9v[C9
original version illegible]; டருந்தும் Il.(Cv)

•9d கடிமுடைக் NL, C5+6+7+9v; கடுமுடை C3+4+7c+9, Il., RK, VP, ER

•10bc மாந்தரினாது NL, C5+6+7+9, Il.(TC), RK; மாந்த ரினாது C3,
Nacc.(TC); மாந்த ருண்ணாது IV(C)

#•10d கவரும் C3+5+7+9, RK; கருவரும் NL, C6

⁹ This is the first place where all the three primary witnesses, that is, NL/C1, C2+3 and C4 have different readings so that there is no choosing the “true” variant that would correspond to an ur-text.

piṅ niṅru turakkum neñcam niṅ-vāy
vāy pōl poy+ molī ~evvam kaḷaiyā
kavir ital aṅṅa kāṅp' in ce+ vāy
am tīm kiḷavi ~āy ilai maṭantai
koṭum kuḷaikk' amartta nōkkam
neṭum cēṅ ār iṭai vilāṅkum-ñāṅrē
vilāṅkucāṅrē.

15

- 11b மரா அத்த NL, C5+6+7+9v, Il., RK; மராத்த C3+9; யா அத்த RKv, SAv; யார்த்த Il.(Cv)
- #•11d ணத்தங் C3+5+6v+7+9, RK; ணத்தங் NL, C6
- #•12a கலந்தர C3+5v+7v+6c+9, Il., RK; கலந்த NL; கலந்த C6; கலங்க C5+7
- 13b துரக்கு NL, C3+5+6v+7+9, Il., Nacc., RK; துரக்க C6
- #•14b-d பொய்ம்மொழி யெவ்வங் களையா NL, C5+6+7+9c; பொய்ம்மொழி யெம்மெவ்வங் களையா C5v+7v+9; பொய்ம்மொழியெம்மெவ்வங் கண்காது C3; பொய்ம்மொழியெம்மெவ்வங் களையர் Il.(C), Il.(Kv); பொய்ம்மொழியெவ்வமென் களையா Il.(K), RK, VP, ER; பொய்ம்மொழி யெவ்வமென் களையா Nacc.(K);
- \$•15ab கவிரித முன்ன NL, C5+7+9, RK; கவிரித முன்னக் C3; கவிரித முன்ன C6
- #•17c நோக்க C3+5+7+9, RK; நோ__ NL, C6
- 18d ஞான்றே NL, C5+6+7+9c, Il., Pēr., RK; சான்றே C3+9

big/dark backwaters crocodile height hide like
being-manifest-
black leg Ōmai-tree seeing pleasant big branch
protection possess- wide place brought-forth be-exhausted- happened-
bent mouth female-bird spew- prey give(inf.)
female-bird(dat.) abide- prey
been-majestic hunt risen- red ear vulture

5

– at a time when [my] difficult way into the long distance is blocked by
the glance that is in conflict with the curved earrings
of the girl with choice jewels [and] pretty, sweet words,
with a red mouth as pleasing to see as the petals of the coral tree.

strand 2:

Where the red-eared vulture, that had risen to hunt majestically
in order to bring lasting prey to [its] hook-beaked female
that was exhausted from giving birth in the protected wide range
of the big branches, pleasing to see, of the Ōmai tree with a trunk
as black as the hide of the crocodile visible in the dark backwaters,
on the slope of the high mountain with summits that touch the sky,
seizes as plunder, that which is unpleasant to people,
the very pungent flesh from a joint abandoned by the meat-reeking tiger,
after it had killed, so as to fall on [its] right side, a wild cow
with swaying gait [and] eaten [it], the bright red blood welling up,
[on] the path in the wide distance of low-leaved trees,
showing [it] so as to pass [there], with a mind [set] on bringing [her]
ornaments,
o heart that stands behind [me and] urges [me on], on your part
the false words similar to truth do not remove [my] trouble,
deserving to be obstructed on the difficult way into the long distance
by the glance that is in conflict with the curved ear-rings
of the girl with choice jewels [and] pretty, sweet words,
with a red mouth as pleasing to see as the petals of the coral tree.

AN 4 குறுங்குடிமருதனார்

தோழிதலைமகளைப் (C3: தலைமகட்குப்) பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது
(C3: வற்புறீயது).

முல்லை வைந்நுனை தோன்ற வில்லமொடு
வைந்நுதி]

பைங்காற்கொன்றை மென்பிணி யவிழ

விரும்புதிரித்தன்ன மாயிரு மருப்பிற்

பரலவலடைய விரலை தெறிப்ப

மலர்ந்தஞாலம் புலம்புறங் கொடுப்பக்
புலம்புறக்

5

கருவிவானங் கதமுறை சிதறிக்

கார்செய்தன்றே கவின்பெறு கானங்

குரங்குளைப்பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி

நரம்பார்ப்பன்ன வாங்குவள் பரியப்

பூத்தபொங்கர்த் துணையொடுவதிந்த

10

தாதுண்பறவை பேதுற லஞ்சி

மணிநா யாத்த மாண்வினைத் தேரி
வார்த்த தேர

னுதுக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்
னுவக்காண்

கறங்கிசைவிழவி னுறந்தைக் குணது

நெடும்பெருங்குன்றத் தமன்ற காந்த[ட்]

15

போதவிழலரிநாறு

மாய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே.
[மா]ய்கொடி

AN 4 Kuruṅkuṭimarutaṅār

The confidante encouraging HER by showing [her] the season.

mullai vai ^{nuṅai} tōṅra ~illamoṭu
 nu[t]i
 paim kāl konrai mel piṅi ~aviḷa
 ~irumpu tirittaṅṅa mā ~iru maruppiṅ
 paral aval aṭaiya ~iralai terippa
 malarnta ṅālam pulampu puṅam koṭuppa+ 5
 karuvi vāṅam kataḷ urai citari+
 kār ceytanrē kaviṅ peru kāṅam
 kuraṅk' uḷai+ polinta koy cuval puravi
 naramp' ārppaṅṅa vāṅku vaḷ pariya+
 pūtta poṅkar+ tuṅaiyoṭu vatinta 10
 tāt' uṅ paravai pēt' uṅal aṅci
 maṅi nā ^{yātta} māṅ viṅai+ tēriṅ
 ~ārtta tēraṅ
 utu+ kāṅ tōṅrum kuṅum porai nāṅaṅ
 uva+
 karaṅk' icai viḷaviṅ uṅantai+ kuṅātu
 neṭum perum kuṅratt' amaṅra kānta[!]
 15
 pōt' aviḷ alari nārum
 āy ^{toṭi} ~arivai niṅ māṅ nalam paṭarntē∞
 koṭi

- ##•1b வைந்நுனை C5+6+7+9v, Il., Pēr., Nacc.(P+Ka), IV(I), RK; வைந்நுனை C1; வைந்நுனை G1; வைந்நுனி C3+9; வைந்நுதி G2, Pēr.(T), Nacc.(T), IV(T), RKv¹⁰
- 1cd தோன்றவில்லமொடு C1+3+5+6+7+9, G1+2, Pēr.(Ka), Nacc., IV, RK; தோன்றத்தில்லமொடு Pēr.(Kv)
- \$•5c புலம்புபுறங் C1+5+7, Nacc., IV, RKv; புலம்புபுறக் C3+9, G1+2, Il., Pēr., RK, VP; மலம்புபுறக் NL; ஈபுறக் C6
- 9ab நரம்பார்ப்பன்ன NL, C1+3+5+6+7+9, G1+2, Il.(C+Kv), Pēr., Nacc.(TC), Nacc., IV, RKv; நரம்பார்த்தன்ன C4+9v, Il.(K), Nacc.(K){TP 8.104}, RK, VP, ER¹¹
- #•9c வாங்குவள் C1+5+6+7+9, G1, RK; வாங்குவாங்குவள் C3; வரங்குவளை Nacc.(T); வாங்குவளை G2
- 10d வதியந்த C1+3+5+6+7+9, G1, Pēr., Nacc.(Ka), IV, RK; வதியந்த G2; வதியந்த C9v, Nacc.(P+T)
- 12b யாத்த NL, C1+5+6+7+9v, G1, RKv; வார்த்த C3+7v+9v, G2; Il., Pēr., Nacc., IV, RK, VP, ER
- 12d தேரி NL, C1+5+6+7, G1+2, Il.(C), Pēr.(P), Nacc.(P+T){TP 3}, IV(T); தேர C3+4+5v+7v, Il.(K), Pēr.(Ka), Nacc., IV(I), RK, VP, ER; தேரவ RKv, SA; தோள Pēr.(T)
- 13a னுதுக்காண் NL, C1+5+6+7+9v, G1+2, Il.(C), Il.(Kv), Pēr., Nacc.{TP 8.104}, IV, RKv; னுவக்காண் C3+7v+9, Il.(K), Nacc.(K){T}, RK, VP, ER
- 13c குறும்பொறை C1+3+5+6+7, G1+2, Pēr., Nacc., IV, RK; குறும்பறை C9

¹⁰ Here RKv represents the corrected reading of the second strand.

¹¹ This is the first of many cases where the two primary palm-leaf strands go unanimously against the old commentary and I, unlike most earlier editors, have chosen to follow the former for two reasons: firstly, although it is possible, it is not certain that C4 is our oldest surviving witness, and secondly, since the commentary so often paraphrases without repeating the root text, it is often difficult to see whether a reading actually represents a variant or only a paraphrase.

- #•14d குணது C3+5+6+7, G1+2, RK; குணது C1
 ##•15d காந்தட் C5+6+7, G1+2, RK; காந்தப் C1; கார்நகுடன் C3
 #•16a போதவி C1+5+7, RK; போகுவி C3
 •16bc மூலரி நாறு C1+3+5+6+7+9, G1+2, Il.(C), Nacc.(P+T), IV(T); மூலரி
 னறு C7v+9v, Il.(K), Pēr., Nacc.(Ka), IV(I), RK, VP, ER
 #•17a மாய்தொடி C1+5+6+7+9, G1+2, Il., Pēr., Nacc., IV, RK; ய்கொடி C3

jasmine sharp tip appear(inf.) Illam-tree-with
 fresh foot laburnum-tree soft fetter open(inf.)
 iron twisted-like big/black big/dark hornⁱⁿ
 pebble depression enjoy(inf.) Iralai leap(inf.)
 blossomed- world loneliness back give(inf.) 5
 amount sky hasten- drop scattered
 rainy-season it-made^e beauty obtain- forest
 dangle- mane flourished- pluck- nape horse
 string roaring like bend- lash run(inf.)
 flowered- branch companion-with abided- 10
 pollen eat- bee confusion having feared
 bell tongue tied- glory work chariotⁱⁿ
 roared- chariot-he
 yonder(n.sg.) see(ipt.) appearing- short height land-he
 yonder(n.pl.)
 sound- sound festivalⁱⁿ Uṛantai east-it
 long big hill- thickly-grown- Malabar-lily 15
 bud open- flower being-fragrant-
 select- bracelet young-woman your- glory goodness thought^e
 creeper

The heavily clouded(?)¹² sky scattering hasty drops,
 so that sharp tips of jasmine [buds] appear, so that the soft fetters
 of the green-trunked Laburnum open along with [those of] the Illam tree,
 so that the Iralai leaps joyfully in the pebbly depression,
 with [its] big dark horns like twisted iron,
 so that the freshly blossomed world turns [its] back on loneliness,
 the rainy season has made it.¹³

Look there,

in the gloriously crafted chariot, in which the tongues of the bells are tied up
 for fear of disturbing the pollen-eating bees,
 who stayed with [their] companions on the flowering branches,
 while the horses with trimmed napes shining with dangling manes
 run through the beautiful forest, lashes swaying so as to sound like
 strings(?)¹⁴,

– the man from a land of small hills is appearing,
 thinking of your glorious beauty, girl with choice bangles,
 smelling of the just opening blossoms
 of the Malabar lily that grows thickly on the long big hills
 eastward of Uṛantai, with [its] festival of sounding music¹⁵.

¹² *karuvi vāṇam*: what is *karuvi*, “collection”, supposed to mean as an attribute to *vāṇam*? Since it so often refers to rain and rain clouds (see the formula *karuvi mā-malāi*; KT 42.2), it might be best to take it as an elliptical “sky with a collection [of clouds]”.

¹³ Here syntax is ambiguous. We could take the latter half of the line, *kavinperu kāṇam*, as a direct object of *ceytanrē*, which would imply understanding the verbal root *peru* as an infinitive: “the rainy season has made the forest obtain beauty”.

¹⁴ How to understand this image of the tight lash or bridle? In the first place you give your horse free rein if you want it to go fast. In the second place the idea of sounding strings counteracts the directly following motif of tying up the bells in order to avoid notice.

¹⁵ Or simply: “with its noisy feast”?

AN 5 பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ

பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச்
செலவழுங்கியது.

அளிநிலை பெருஅ தமரிய முகத்தள்
பொருஅ

விளிநிலை கேளா டமியண் மென்மெ

னலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக்

குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற
வந்து

வறிதகத் தெழுந்த வாயன் முறுவலள்

5

கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல்

வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன்

முளிந்த வோமை முதையலங்காட்டுப்

பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி

மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப

10

வுதிர்வன படுஉங் கதிர்தெறு கவாஅன்
கதிர்தெறுங்

மாய்த்த போல மமுகுநுனை தோற்றிப்

பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்

விரனுதி சிதைக்கு நிரைநிலை யதர

பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான

15

மிறப்ப வெண்ணுதி ராயி னறத்தா

றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி
ரன்றென

யன்ன வாக வென்னுநள் போல

முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா

AN 5 Pālai-pāṭiya Peruṅkaṭuṅkō

What dispenses with going, speaking to his heart, on the part of HIM who intended to separate for the sake of wealth.

aḷi nilai ^{perāat'} amariya mukattal
 ^{porāat'}
 viḷi nilai kēḷāḷ tamiyaḷ mel-mel
 nalam miku cē~ aṭi nilam vaṭu+ koḷāa+
 kuṛuka vantu ^{tan} kūr eyiṛu tōṅra
 varit' akatt' eḷunta vāyal muruvalaḷ 5
 kaṅṅiyat' uṅarā ~aḷavai ~oḷ nutal
 viṅai talaippaṭutal cellā niṅaiv' uṅaṅ
 muḷinta ~ōmai mutaiyal am kāṭṭu+
 paḷiṅkatt' aṅṅa pal kāy nelli
 mōṭṭ' irum pārāi ~iṭṭu vaṭṭ' ēyppa 10
 ~utirvaṅa paṭūum katir ^{teru} kavāaṅ
 ^{terum}
 māytta pōla maḷuku nuṅai tōṅri+
 pāṭṭiyaṅṅa kuṭumi+ kūrṁ kal
 viral nuti citaikkum nirai nilai ~atara
 paral muramp' ākiya payam il kāṅam 15
 irappa ~eṅṅutirāyiṅ ^{aratt' ār'}
 ^{arattār}
 aṅr' eṅa moḷinta tonru paṭu kiḷavi
 ~aṅṅa ~āka ~eṅṅunaḷ pōla
 muṅṅam kāṭṭi mukattiṅ uraiyā

வோவச் செய்தியி னென்றுநினைந் தொற்றிப்
தேற்றிப் 20

பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமோ
பனிநீர்

டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத்
டொத்த

தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன்
தூயநீர்

மோயின ஞாயிர்த்த காலை மாமலர்

மணியுரு விழந்த வணியிழைத் தோற்றங்
வணியழி 25

கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி
கடிந்தனெஞ் யொண்டொடி

யுழைய மாகவு மினைவோள்
மினையோள்

பிழையலண் மாதோ பிரிதுநா மெனினே.

[C1 half leaf broken; missing in C2; C9 partly illegible]

- 1b பெருஅ NL, C1+5+7+9c, Il., Nacc.(TC), Nacc.(T+Pv), May., Kul., IV(C); பெரு NV; பொருஅ C3+7v+9, Nacc.(P+Ka), May.v, CC, RK
- 1d முகத்தள் NL, C1+2+3+5+7+9, May., CC, Kul., RK; முகத்தாள் NV
- 2b கேளா NL, C3+5+7, Il., Pēr.(P), Pēr.(Kav), Nacc.(P), May., CC, Kul., RKv; கொளா C7v+9; கொளாஅ C9c, Pēr.(T+Ka), Nacc.(T); கொள்ளா Nacc.(Ka), NV, IV(C), RK, VP, ER¹⁶
- #•2df. மென்மெ| னலமிகு C3+9; மென்மே| னலமிகு Nacc.(T), RKv; மென்| நலமிகு NL; மென்மெல| நலமிகு C5+7+9c, Il., Pēr., Nacc., RK, VP, ER; மேன்மே| லமிகு SAV

¹⁶ Here the old commentary printed by RK backs up the otherwise unattested reading, but this is not confirmed by the manuscript: C4 reads *kolle*, whatever that is supposed to mean.

ōva+ ceytiy_in on_ru ni_naint’ orri+ 20
ēri+

pāvai māy_tta pa_ni nīr nōkkamōṭ’
pa_ni

ākatt’ oṭukkiya putalvaṇ pul talai+
ottat’

tū nīr payanta tuṇai ~amai piṇaiyal
tūya

mōyiṇaḷ uyirtta kālai mā malar

maṇi ~uru ~ilanta ~aṇi ~ilai tōrram 25
~aḷi

kaṇṭē kaṭintan_am celavē ~oḷ toṭi
kaṭintan_em toṭi

~uḷaiyamākavum iṇaivoḷ
iṇaiyoḷ

piḷaiyalaḷ-mātō piritum nām eṇiṇē.

•3cd நிலம்வடுக் கொளாஅக் NL, C1+3+5+7, Iḷ.(K), Pēr.(P), Nacc., RK;

நிலம்வரக் கொள்ளாக் Iḷ.(C), Iḷ.(Kv); நிலமிசைவடுக்கொளாஅக்
Pēr.(T+Ka)

•4b வந்துதன் NL, C1+5+7+9v, Iḷ.(K), Pēr.(P), Nacc., RK; வந்து C3+9,
Iḷ.(C), Pēr.(Ka)

•5c வாயன் NL, C3, C9, Iḷ., Nacc.(Ka)¹⁷; வாயண் C5+7+9v, Pēr.,
Nacc.(T+P), RK; வாயின் C7v+9v, Pēr.(T)

#•6b துணரா C3+5+7+9, RK; துளரா NL

\$•6d யொண்ணுதல் NL, C5+7+9, Iḷ., RK; யொண்ணுதற் C3

¹⁷ Here all the oldest witnesses read *vāyaṇ* = *vāyal*, corrected into *vāyaṇ* = *vāyāl* from the late paper copies onwards, understanding a second pronominal noun in apposition to *muṇuvalaḷ*. However, it is possible to understand *vāyal* as a verbal noun of *vāy-ttal*, “to surpass”, and see it in attributive position, something done in the earlier corpus if a certain verbal force was to be preserved – think of the formulae *taṇ-varal vātai* or *taivaral ūtai*; a parallel is found in *Cilappatikāram* 16.80. ER keeps the old reading but splits it as *vāy al*, “without truth”, presumably referring to the fact that the presence of the girl is imagined.

- 7cd செல்லா நினைவுடன் NL, C1+3+5+7, Il.(K), Nacc., RK; செல்ல
னினைவுடன் Il.(C), Il.(Kv)
- \$•8cd முதையலங்காட்டுப் corr.; முதையலங்காட்டுப் C5+7, Il., Nacc.,
RK¹⁸
- #•9c பல்காய் C3+5+7, RK; பல்கால் NL
- 11c கதிர்தெறு NL, C1+5+7, Il., Nacc., RK; கதிர்தெறுங் C3
- 16bc வெண்ணுதி ராயி NL, C3+5+7, Il.(K), Nacc., RK; வெண்ணினி ராயி
Il.(C), Il.(Kv), RKv
- 16df. னறத்தா | றன்றென NL, C5+7, Il., Nacc., RK; னறத்தா | ரன்றென C3
- #•19c முகத்தி NL, C1+5+7, RK; முக்கத்தி C3
- 20d தொற்றிப் NL, C5+7, Pēr., Nacc.(T+P), RK; தேற்றிப் C3+4, Il.;
தெற்றிப் Nacc.(Ka)
- 21c பணிநீர் NL, C5+7, Il., Pēr.(P+Ka), Nacc., RK; பணிநீர் C3; பன்னீர்
Nacc.(T)
- \$•21d நோக்கமோ C5+7; நோக்கமொ Il., Nacc., RK
- 22a டாகத் NL, C5+7, Il., Pēr., Nacc., RK; டொத்த C3
- 23a தூநீர் C1+5+7, Il.(K), Pēr., Nacc., RK; தூநீர் NL; தூநீர்ப் Il.(C);
தூயநீர் C3
- 25c வணியிழைத் NL, C7, Nacc.(Pv); வணியிழை C5, Nacc.(T); வணியழி
C3, Il., Nacc., RK, VP, ER
- #•26a கண்டே NL, C1+5+7+9, RK; கண்டே C3
- 26b கடிந்தனஞ் NL, C5+7, Il., Nacc.(P+Ka), RK; கடிந்தனஞ் C3;
தடிந்தனஞ் Nacc.(T)
- 26d யொண்டொடி NL, C1+5+7, Il., Nacc., RK; யொண்டொடி C3
- 27c மினைவொள் NL, C1+5+7, Il., Nacc., RK; மினையொள் C3, Nacc.(Pv);
மினையொள் Il.(Cv)
- \$•28a பிழையலண் C3+5+7, RK; பிழையலள் NL
- #•28d மெனினே NL, C5+7, RK; மெனிஈ C1; மெனினே C3

¹⁸ Here the paper manuscripts and the printed version leave the last *cīr* hypometrical because of the tendency to see *-am* as a *cāriyai* in connection with anything remotely resembling a plant name.

care state obtain-not been-at-strife- face-she
 bear-not
 sound state hear-not-she alone-she soft-soft
 goodness be-much- red foot ground wound take-not
 shorten(inf.) come(a.) ^{self-} sharp tooth appear(inf.)
 poor-it inside- risen- surpassing smile-she 5
 seen-it perceive-not measure bright forehead
 work meeting go-not- thinking with
 dried- Ōmai-tree ancient-forest pretty wilderness-
 crystal like many unripe-fruit gooseberry
 height big/dark rock amass- pawn resemble(inf.) 10
 shed-they(n.pl.) happening- ray ^{scorch-} slope
 scorching-
 sharpened-they(n.pl.) be-similar(inf.) be-blunt- tip made-appear
 divided-like crest sharp stone
 toe tip spoiling- row state road^a
 pebble gravel-mount become(p.)- yield not- forest 15
 traverse(inf.) you-count(sub.) if ^{duty- way}
 duty-they(h.)
 not-so-it say(inf.) spoken- old-it happen- word
 thus-they(n.pl.) become(inf.) say-she be-similar(inf.)
 before shown faceⁱⁿ talk-not
 picture doingⁱⁿ one-it thought ^{pressed} 20
 raised
 pupil made-disappear- ^{dew} water look-with
 be-humble-
 bosom- restrained- son ruddy head
 equalled-it
 purity water yielded- companion be-suited- garland
 pure
 she-smelt sighed- time big blossom

gem form lost- adorn- jewel appearance 25
 be-ruined-
 seen^ē we-chased going^ē bright bangle
 bangle-she(voc.)
 proximity-we become(inf.)^{um} despair-she
 thus-she
 fail-not-she^{mātō} we-separate(sub.) we say-if^ē

strand 1:

“While thinking, without going [further] in order to commence the work,
 of the bright forehead, so much that [you] don’t perceive what [you] see,
 of her with a dazzling smile, risen inside [your] poor mind,
 so that her sharp teeth appear, coming close
 very softly, without [her] beautiful red feet getting hurt
 on the ground, she alone does not hear a sound,¹⁹
 she with a face vexed at not obtaining [your] care,

if you reckon to traverse

the barren forest that is [all] pebbles [and] gravel,
 with roads hemmed in by toe-tip-injuring rows
 of sharp stones with crests as if divided,
 showing blunt tips as if they had been sharpened,
 [and] slopes scorched by [sun] rays, where what has dropped
 from the gooseberry tree with many crystal-like unripe fruits
 resembles pawns amassed on the large rocks of the hill,
 in the pretty wilderness of ancient groves of dried Ōmai [trees],
 it is not the path of virtue!”

while the words spoken of old
 are thus, as if she were speaking,
 showing what was before with [her] face, without talking,
 by creating an image, thinking one thing, persistently,
 [her] glance [filled] with dewy water that makes [her] pupils disappear,

¹⁹ I for one fail to make sense of *nilai* in both line 1 and 2, and I suspect that it has entered here simply to create a *etukai*.

– seeing

the appearance of [her with] ornate jewels who lost [her] sapphire colour
of a dark blossom, at the time when she sighs, sniffing
the garland, fit for a mate, yielded by the fresh waters,
on the ruddy head of [her] son, restraining [her feelings] in [her] bosom,

we have chased away [the thought of] going. Even though
we are near [her with] bright bangles she is desperate.
Won't she break if we say that we'll leave?

strand 2:

“While thinking, without going [further] to advance the work,
of the bright forehead, so much that [you] don't perceive what [you] see,
of her with a dazzling smile, risen from [your] poor mind,
so that her sharp teeth appear, coming close
without [her] beautiful red feet getting hurt on the ground,
very softly, she alone who does not hear a sound,
she with a face contrariated, [your] care not supporting [her],

if you reckon to traverse

the barren forest that is [all] pebbles [and] gravel,
with roads hemmed in by toe-tip-ruining rows
of sharp stones with crests as if divided,
showing blunt tips as if they had been sharpened,
[and] slopes scorched by [sun] rays, where what has dropped
from the gooseberry tree with many crystal-like unripe fruits
occurs to resemble amassed pawns on the large rocks of the height,
in the pretty wilderness of ancient groves of dried Ōmai,

it is not for those who are virtuous!”,

– while the words spoken of old
are thus, as if she were speaking,
showing what was before with [her] face, without talking,
thinking one thing, bringing [it] up by creating an image,
[her] glance [filled] with humble water that makes [her] pupils disappear,

– seeing

the appearance, adornments ruined, that has lost [its] sapphire colour
of a dark blossom, at the time when she sighs, sniffing
the garland, fit for a mate, yielded by the fresh waters,
on the ruddy head of [her] son, restraining [herself] befittingly,
we have chased away [the thought of] going, [you with] bright bangles.

Even though we are near, she is like this.
Won't she break if we say that we'll leave?

AN 6 பரணர்

பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த கிழவற்குக் கிழத்தி சொல்லியது.

அரிபெய் சிலம்பி னும்பலந் தொடலை
யரம்போ ழவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை
யிழையணி பனைத்தோ ளையை தந்தை
மழைவளந் தருஉ மாவண் டித்தன்

பிண்ட நெல்லி னுறந்தை யாங்கட்

5

கழைநிலை பெருஅக் காவிரி நீத்தங்

குழைமா னெள்ளிழை நீவெய் யோளொடு

வேழ ^{வெண்பனை} தழீஇப் பூழியர்
^{வெண்பனை}

கயனாடியானையின் முகனமர்ந் தாஅங்

கேந்தெழி லாகத்துப் பூந்தார் குழைய

10

நெருன [லா]டினை புனலே யின்றுவந்
நெருனை யாடிய

தாக வனமுலை யரும்பிய சணங்கின்

மாசில் கற்பிற் புதல்வன் ருயென

மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றியெம்

முதுமை யெள்ளலஃ ^{தமைகுவந்} தில்ல
^{தமைகுவந்}

15

சுடர்ப்பூந் தாமரை நீர்முதிர் பழனத்

தந்தூம்பு வள்ளை யாய்கொடி மயக்கி

வாளை மேய்ந்த வள்ளையிற்று நீர்நாய்

முள்ளரைப் பிரம்பின் மூதரிற் செறியும்

AN 6 Paraṇar

What is spoken by HER to HIM who came [back] after separating for another woman.

ari pey cilampiṅ āmpalam toṭalai
 ~aram pōḷ a+ vaḷai+ polinta munḱai
 ~iḷai ~aṅi paṇai+ tōḷ aiyai tantai
 maḷai vaḷam tarūum mā vaḷ tittan
 piṅṭam nellin urantai ~āṅkaṅ 5
 kaḷai nilai peṛāa+ kāviri nīttam
 kuḷai māṅ oḷ +iḷai nī veyyōḷoṭu
 vēḷam veḷ ^{paṇai} talī+ pūliyar
 puṇai
 kayan āṭ(u) yāṇaiyiṅ mukaṅ amarntāaṅk'
 ēnt' eḷil ākattu+ pūm tār kuḷaiya 10
 neruṅalāṭiṅai punalē ~iṅru vant'
 neruṅai ~āṭiya
 āka vaṅam mulai ~arumpiya cuṅaṅkiṅ
 māc' il kaṅpiṅ putalvaṅ tāy eṅa
 māya+ poy+ moli cāyiṅai payirri ~em
 mutumai ~eḷḷal aḱt' ^{amaikuvam} -tilla
 amaikum 15
 cuṅar+ pūm tāmarai nīr mutir paḷaṅatt'
 am tūmpu vaḷḷai ~āy koṭi mayakki
 vāḷai mēynta vaḷ +eyirru nīrnāy
 muḷ +arai+ pirampiṅ mūt' aril ceṛiyum

பல்வேன் மத்தி கழாஅ ரன்னவெம்

20

மிளமை சென்றுதவத்தொல்லஃதே

யினியெவன் செய்வது பொய்ம்மொழி யெமக்கே.
செய்தும்

[C1: p. 143 half broken]

- 5a பிண்ட NL, C3+5+7+9, Nakk.(P), RK; பிண்டி Nakk.(K)
- 8b வெண்பனை NL, C1; வெண்பனை C3+5+7+9, Nakk., Nacc., RK, VP, ER
- 9ab கயனடியானையின் C1+3+5+7+9; கயநாடியானையின் C5v+7v, Nakk., Pēr., Nacc.(P+Ka),RK; கயநாடியானையின் IV, VP, ER
- #•11ab நெருள லாடினை C5+7; நெருளல யாடினை NL; நெருள லாடினை C9v, Nakk.(K), Nacc., RK, VP, ER; நெருளை யாடிய C3+9
- \$•13b கற்பிற் NL, C1+3+5+7+9; கற்பின் RK
- 15c தமைகுவந் NL, C5+7+9v; தமைகுவந் C3+4+9v, Pēr., Nacc., RK, VP, ER; தமைஈ C9
- 16c நீர்முதிர் NL, C3+5v+9, Nacc., RK; நீர்முது C5+7
- 18b மையந்த NL, C3v+5+7+9, Nacc., RK; மோயந்த C3
- #•20bc மத்தி கழாஅ C3+5+7, RK; மனத்தி களாஅ NL
- 22a யினியெவன் NL, C1+3+5+7+9, Nacc., VP; யினிமையெவன் RK, ER²⁰
- 22b செய்வது NL, C5+7+9b, Nacc., RK; செய்தும் C3+9
- \$•22c பொய்ம்மொழி C3+5+7+9, RK; பொய்ம்மொழி NL, C1

²⁰ The isolated reading *inimai* adopted by Irākavaiyaṅkār (followed by ER) is possibly supported by the old commentary. The manuscript is damaged in this portion but the whole line is rearranged as: [*niṅ poymmoḷi eṅkaḷukku inimai*] *ceyvatu evaṅ*, which might correspond to the reading or to a paraphrase on the part of the commentator: the commentary often does not repeat the root text but simply gives a paraphrase.

pal vēl matti kaḷāar anṇa ~em +iḷamai cenru tava+ tollaktē ~iṇi ~evan ^{ceyvatu} poy+ moli ~emakkē. _{ceytum}	20
metal-piece put- anklet ⁱⁿ white-water-lily ^{am} wreath saw be-cleft- pretty bangle flourished- forearm jewel adorn- bamboo shoulder Aiyai father rain fertility giving- great liberal Tittan rice-ball/mass paddy ⁱⁿ Uṛantai that-place bamboo state obtain-not Kāviri flood earring glory bright jewel you hot-she-with bamboo white ^{Palmyra} embraced Pūliyar _{raft} pond play-/search- elephant ⁱⁿ face abided-like be-eminent- grace bosom- flower garland become-pulpy(inf.) yesterday ^{you-played} flood ^ē today come(abs.) _{played-} become(inf.) beautiful breast budded- beauty-spot ⁱⁿ flaw not- fidelity ⁱⁿ son mother say(inf.) deceit lie word you-bowed repeated our- oldness don't-deride that ^{we-are-content^{tilla}} _{content-we(sub.)^{tilla}}	5
glow flower day-lotus water mature- tank- pretty tube bindweed select- creeper confused Vālai-fish grazed- sharp tooth- otter thorn trunk rattan ⁱⁿ old thicket being-dense- many spear Matti Kaḷāar-ghat like our-	10
	15
	20

youth gone very old-that^ē
 now what ^{do-it} _{we-do(sub.)} lie word us(dat.)^ē.

strand 1:

There in Uṛantai with paddy in heaps,
 of the very generous Tittaṅ who gives with the bounty of rain,
 the father of Aiyai with jewel-decked bamboo shoulders,
 with anklets set with tinkling pieces, a water-lily wreath,
 [and] forearms which sport saw-cut pretty bangles,
 in the flood of the Kāviri in which the bamboo [pole] cannot stand²¹
 you embraced, on the white Palmyra [raft], the bamboo [pole]
 along with her who is keen on you, with bright jewels, glorious with
 earrings,
 [and] a face content like [that of] an elephant bathing in a pond of the
 Pūliyar,
 so that [your] flower garland is crushed against [her] rising graceful
 bosom,
 you played in the floods yesterday.

Today you come

[and] bow, repeating false, lying words
 such as “[my] son’s mother of faultless fidelity,
 with beauty spots that budded on the beautiful breasts”,
 – don’t mock our age. We shall be content with it.

Like the Kaḷāar [ghat] of Matti with many spears,
 where the old thicket of rattan with thorny trunks is thick
 against the otter with sharp teeth who fed on Vāḷai fish,
 disturbing the choice Vaḷḷai creepers with pretty tubers,
 our youth is long gone.

Now what will [your] lying words do to us?

²¹ That is, the water is so deep that the pole propelling a boat or raft does not touch the ground.

strand 2, l. 8-22:

embracing the white raft of bamboo
along with her who is keen on you, with bright jewels, glorious with
earrings,
face content like [that of] an elephant bathing in a pond of the Pūliyar,
so that [your] flower garland is crushed against [her] rising graceful
bosom,
during the floods in which you played yesterday,
today you come
[and] bow, repeating false, lying words
such as “mother of [my] son of faultless fidelity,
with beauty spots that budded on the beautiful breasts”,
– don’t mock our age. We will be content with it.

Like the Kaḷāar [ghat] of Matti with many spears,
where the old thicket of rattan with thorny trunks is thick
against the otter with sharp teeth who fed on Vālai fish,
disturbing the choice Vallai creepers with pretty tubers,
our youth is long gone.

Now what will we do for ourselves with [your] lying words?

AN 7 கயமனார்

மகட்போக்கிய செவிலி[C2+3: த்தாய் இடைச்சரத்து] நௌவிப்பிணை
(C2+3+5+7: நவ்விப்பிணை) கண்டு சொல்லியது.

(RK: மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சரத்திடைப்பின்சென்று நவ்விப்
பிணைக்கண்டு சொல்லியது.)

முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயி றிலங்கின

தலைமுடி சான்ற தண்டழை யுடையை

யலமர லாயமோ டாங்கனும் படாஅன்
டங்கனும்

மும்புடை முதுபதித் தாக்கணங் குடைய

காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகல் 5
போகலை

பேதை யல்லை பேதையங் குறுமகள்
மேதையங்

பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென

வொண்சுடர் நல்லி லருங்கடி நீவித்

தன்சிதை வறித லஞ்சி யின்சிலை

யேறுடை யினத்த நாறுயிர் நவ்வி 10

வலைகாண் பிணையிற் போகி யீங்கோர்
பிணையி னெதுங்கி

தொலைவில் வெள்வேல் விடலையோ டென்மக

ளிச்சரம் படர்தந் தோளே யாயிடை

யத்தக் கள்வ ராதொழு வறுத்தெனப்

பிற்படு பூசலின் வழிவழி யோடி 15
பிறப்படு

மெய்த்தலைப் படுதல் செல்லே னித்தலை

நின்னொடு வினவுவல் கேளாய் பொன்னொடு

AN 7 Kayamaṇār

What is spoken at the sight of a doe by the foster mother who had let [her] daughter go.

(RK: What is spoken at the sight of a doe when going after [them] in the middle of the desert by the foster mother who had let [her] daughter go.)

mulai mukam ceytana muḷ eyir' ilaṅkiṇa

talai muṭi cāṇra taṅ talai ~uṭaiyai

~alamaral āyamōṭ', ^{āṅkaṇum} paṭāal
_{āṅkaṇum}

mūpp' uṭai mutu pati tākk' aṅaṅk' uṭaiya

kāppum pūṅṭiciṇ kaṭaiyum ^{pōkal}
_{pōkalai} 5

pētai ~allai ^{pētaiyam} kuru makaḷ
_{mētaiyam}

petumpai+ paruvatt' otuṅkiṇai puratt' eṇa

~oḷ cuṭar nal +il arum kaṭi nīvi+

taṅ citaiv' aṅṭal aṅci ~iṅ cilai

~ēr' uṭai ~iṅatta nār' uyir navvi 10

valai kāṅ piṅaiyiṅ ^{pōki} ~iṅk' ōr
_{otuṅki}

tolaiv' il veḷ vēl viṭalaiyōṭ' eṅ makaḷ

i+ curam paṭar-tantōḷē ~āyiṭai

~attam kaḷvar ā tolu ~aruttena+

^{piṅ} paṭu pūcaliṅ vali-vali ~ōṭi
_{piṅa+} 15

mey+ talaippaṭutal cellēṅ i+ talai

[n]iṅnoṭu viṅavuval kēḷāy ponnoṭu

புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி
 யொலிக்குழைச் செயலை யுடைமா ணல்கு
 லாய்சுளைப் பலவின் மேய்கலை யுதிர்ந்த
 துய்த்தலை வெண்காழ் பெறுஉங்
 கற்கெழு சிறுகுடிக் கானவன் மகளே.
 கானவர்

20

[C1 has line 4-5a inserted and cancelled by brackets after 1b, but repeats it in the correct position; C2 partly readable from line 4d onwards; missing in C9]

\$•3b லாயமோ C5+7; லாயமொ Nacc., RK

•3c டாங்கனும் NL, C1+9+7; டங்கனும் C3; டியாங்கனும் C4, Nacc., Nam., RK

#•4a மூப்புடை NL, C1+5+7, RK; மூப்புடைஇ C3

\$•4b முதுபதி NL, C1+5+7, RK; முதுபதித் C3

•5d போகல் NL, C1+5+7v, II.(TC-N), Cēn.,Nacc.(TE), Tey.; போகலை C2+3+5c+7, II.(TE+TC-K), Nacc.(TC), Nacc., Nam., RK, VP, ER

•6c பேதையங் NL, C1+5; மேதையங் C2+3+5v+7, Nacc.(TC), Nacc., Nam., IV(C), RK, VP, ER

•8a வொண்சுடர் NL, C1+2+3+7v, Nacc., RK; வெண்சுடர் C5+7

•10d நவவி NL, C1+2+3+7, Nacc., Nam., RK; நவவீ C5

•11bc பிணையிற் போகி NL, C1+5+7, Nacc., Nam., RK; பிணையி னெதுங்கி C2+3, RKv

•12b வெள்வேல் NL, C1+2+3+5v+7, Nacc., Nam., RK; வென்வேல் C5+7v

\$•12c விடலையோ C5+7; விடலயொ NL; விடலையொ Nacc., RK

•15a பிற்படு NL, C1+5+7+9, RK; பிறப்படு C2+3

•16c செல்லே NL, C1+2+3+5+7v, RK; செய்யே C4+5v+7, Nacc., Nam., RKv

#•17a நின்னெடு C2+3+5+7, RK; கின்னெடு NL, C1

•17b வினவுவல் NL, C1+2+3+4+5+7, Nam.(C); வினவல் C4, Nacc., Nam.(R), RK, VP, ER²²

²² Here the old commentary contains both forms and it is unclear which one is the root text and which is the gloss.

puli+ pal kōtta pulampu maṇi+ tāli
 oli+ kuḷai+ ceyalai ~uṭai māṇ alkul
 āy cuḷai+ palaviṇ mēy kalai ~utirtta
 tuy+ talai veḷ kāl perūum

20

kal keḷu ciṟu kuṭi+ ^{kāṇavan}_{kāṇavar} makaḷē.

#•19b செயலை NL, C1+5+7c, RK; செலை C2+3; செய்து C7

#•21b வெண்காழ் C2+3+5+7, RK; பெண்காழ் NL, C1

•22c கானவன் NL, C1+5+7, Nacc., Nam., RK; கானவர் C2+3

breast face they-made(n.pl.) thorn tooth they-shone(n.pl.)
 head knot been-worthy- cool foliage dress-you
 whirling companion-with there^{um} don't-happen(ipt.)
 old-age possess- old abode attack- torment possess-they(n.pl.)

guard^{um} take-on(opt.) limit^{um} don't-go(ipt.)
 go-not-you

5

little-girl not-so-you ^{foolish}_{intelligent} little daughter

girl season- you-stepped-aside outside- say(inf.)

bright glow good house difficult protection stroked

self- waste knowing feared pleasing resonance

bull possess- group^a be-fragrant- life doe

10

net see- doeⁱⁿ ^{gone}_{stepped-aside} here one

loss not- white spear warrior-with my- daughter

this- desert set-out-given-she^e that-place

road robber(h.) cow manger cut-off-because

after
 other(n.pl.) happen- clamourⁱⁿ way-way run(a.)

15

body meeting go-not-I this- head

you-with I-ask listen(ipt.) gold-with
 tiger tooth strung- be-lonely- gem Tāli
 sprout- sprout Aśoka-tree dress be-glorious- hip
 select- pulp jack-treeⁱⁿ graze- monkey dropped- 20
 cotton head white core obtaining-
 stone have- small hamlet ^{forest-he} ^{forest-they(h.)} daughter^ē.

strand 1:

“[Your] breasts have taken form. [Your] thorn teeth shine.
 You possess cool foliage that is worthy of a head knot.²³
 Don’t be there too with [your] companions who mill about.
 Possessing ripe age, the old abodes are full of evil spirits that attack.
 Be on [your] guard and don’t go [beyond] the limits [of our compound]!
 You are no little girl, [my] silly little daughter.
 You have stepped outside the age of a girl,”

brushing [past] the heavy protection of the brightly glowing good house,
 afraid of [my] knowing of her being spoiled, [my] doe
 with fragrant breath from a herd with a sweetly resounding bull
 going like a doe seeing a net, my daughter
 together with a warrior of undefeated white spear here
 set out into this desert.

In between,

because the robbers on the road had broken open the cow manger,
 in the clamour happening afterwards, running every way

²³ The line is problematic. One way is to read it as an elliptical allusion to her growing up: we know that *talai* is not worn on the head but tied into a leaf skirt. The whole phrase then might mean that if she is grown-up enough to wear a leaf skirt she should also wear her hair in a knot. Another interpretation is given by the old commentary: if we read *cānra* not as a *peyareccam* but as a short form of the n.pl., the line splits into two separate sentences (“Your head knot is full. You possess cool foliage.”), and the commentator explains the plural, awkward for one knot, as referring to the fact that she has a lot of hair.

I did not manage²⁴ to find [them] in person.

On this account

I inquire with you, listen,

daughter of the forest man from a stony little hamlet,
 where the monkey feeding on jackfruit with choice pulp
 obtains the soft-headed white seeds that had dropped,
 [your] Tāli of a solitary gem tied with tiger teeth and gold,
 your hips glorious, dressed with Aśoka in fresh sprouts.

strand 2:

“[Your] breasts have taken form. [Your] thorn teeth shine.
 You possess cool foliage that is worthy of a head knot.
 Don’t be there too with [your] companions who mill about.
 Possessing ripe age, the old abodes are full of evil spirits that attack.
 Be on [your] guard, and don’t you go [beyond] the limits [of our
 compound]!

You are no little girl, [my] clever little daughter.
 You have stepped outside the age of a girl,”

brushing [past] the heavy protection of the brightly glowing good house,
 afraid of [my] knowing of her being spoiled, [my] doe
 with fragrant breath from a herd with a sweetly resounding bull
 retreating like a doe seeing a net, my daughter
 together with a warrior of undefeated white spear here
 set out into this desert.

In between,

because the robbers on the road had broken open the cow manger,
 in the clamour happening otherwise, running every way
 I did not manage to find [them] in the body.

²⁴ This is the first of a number of passages where *cel* is used as an auxiliary, conveying the sense of capacity: “I could not find [them]”. There are a few possible parallels to such a usage, none of them, however, unequivocal; cf. KT 159.1, 265.1, 287.4, 340.3. Clearer are the parallels in the AN itself, namely AN 14.14 and 19.6.

AN 8 பெருங்குன்றூர் கிழார்

தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தலைமகள் சொல்லியது.

ஈயற் புற்றத் தீர்ப்புறத் திறுத்த

குரும்பி வல்சிப் பெருங்கை யேற்றை

தூங்குதோற் றுதிய வள்ளுகிர்க் காலிற்

பாம்புமத னழியும் பா[னா]ட் கங்குலு

மரிய வல்ல ம[னி]கு[ள] பெரிய

5

கேழ லட்ட பேழ்வா யேற்றைப்

பலாவம லடுக்கம் புலா[அ] வீர்க்குங்

கழைஞரல் சிலம்பி னாங்கண் வழையொடு
கழைநரல்

வாழை யோங்கிய தாழ்கண் ணசம்பிற்

படுகடுங் களிற்றின் வருத்தஞ் சொலிய¹

10

பிடியடி முருக்கிய பெருமரப் பூசல்
பிடியடி நெருக்கிய

விண்டோய் விடரகத் தியம்பு மவர்நாட்

டெண்ணரும் பிறங்கன் மானதர் மயங்காது

மின்னுவிடச் சிறிய வொதுங்கி மென்மெலத்
மென்மெற்

துளிதலைத் தலைஇய மணியே ரைம்பால்

15

சிறுபுறம் புதைஇய வாரிக் குரல்பிழியூஉ
புதைய

AN 8 Peruṅkuṅṅūr Kiḷār

What is spoken by HER as if speaking to the confidante when HE is outside the fence.

īyal purratt' ṛm puratt' iṛutta	
kurumpi valci+ perum kai ~ērrai	
t[ū]ṅku tōl tutiya vaḷ +ukir+ kālin	
pāmpu matan aliyum pā[l]-nāl kaṅkulum	
ariya ~alla-ma[n]jiku[ḷ]ai periya	5
kēlal aṭṭa pēḷ vāy ērrai+	
palā ~amal aṭukkam pulā[a] ~īrkkum	
kaḷai ^{ṅaral} cilampin āṅkaṅ vaḷaiyoṭu	
^{naral}	
vāḷai ~ōṅkiya tāḷ kaṅ acumpin ²⁵	
paṭu kaṭum kaḷirriṅ varuttam coliya ^[+]	10
piṭi ~aṭi ^{murukkiya} perum mara+ pūcal	
^{nerukkiya}	
viṅ tōy viṭar akatt' iyampum avar nāṭṭ'	
eṅṅ' arum piṅkaṅkal māṅ atar mayaṅkātu	
miṅṅu viṭa+ ciṛiya ~otuṅki ^{mel-mela+}	
^{mel-mel}	
tulḷi talai+ talai[iya] maṅi ~ēr aim-pāl	15
ciṛu puṅam ^{putaiiya} vāri+ kural piḷiyū ²⁶	
^{putaiya}	

²⁵ The noun *acumpu* is attested only four times in the corpus, twice of them in AN (here and 376.13). The gloss given by the old commentary (*malaiyiṅ nīr arāta kuḷi* “pit in the mountains in which the water does not subside”) does not seem to fit the context – clearly not a well, but a muddy spot that can be made passable by throwing down wood – but *pollānilam*, “mud hole” given as gloss in *Tivākaram* 911 seems to fit better.

²⁶ This old and rare type of *viṅaiyeccam* ending in *-ū* is attested only 20 times in the AN, six of them in the *Kaḷirriyānainirai* (*iṭū* 31.9, 115.9°; *iḷū* 115.9*; *porū* 113.10; *parū* 12.8; *piḷiyū* 8.16).

நெறிகெட விலங்கி நீயி ரிச்சுர
விலங்கிய நீஇ

மறிதலு மறிதிரோ வென்னுநர்ப் பெறினே.

- #•1c தீர்ப்புறத் C2+3+5+7+9, RK; தீரனம்புறத் C1
- #•2a குரும்பி C1+5+7+9v, RK; குரும்பில் C2v+3+9; குறும்பில் C2
- \$•2d யேற்றை C1+5+7+9v, RK; யேற்றைத் C2+3+9
- #•3a தூங்குதோற் C2+3+5+7+9, RK; தூங்குதோற் C1
- 3cd வள்ளுகிர்க் காலிற் C1+2+3+5+7+9, RKv; வள்ளுகிர்க் கதுவப் C5v;
வள்ளுகிர் கதுவலிற் C7v, Nacc., Nam., May., RK, VP, ER; வள்ளுகிர்க்
தாவிற் IV(E)
- ##•4c பாளுட் C5+7+9v, RK; பாநாட் C1; ஃாளுட் C2; ஹாளுட் C3+9
- ##•5bc வல்லம னிகுளை C5v+7v, Nacc., Nam., RK, VP, ER; வல்ல(ம்)
மணிகுழை C1+5+7()+9v; வல்ல மணிசுனய C2+3+9²⁷
- \$•6d யேற்றைப் C1+2+3+5+7+9; யேற்றை C7v, Nacc., RK
- 7ab பலாவம லடுக்கம் C1+2+3+5+7, Nacc., Nam., RK; பலாவ மடுக்கம்
C9; பலவம லடுக்கம் C9v
- ##•7cd புலாஅ வீர்க்குங் C5+7v; புலாஅ வீர்க்குங் C9v; புலர வீர்க்குங்
C1+4+5v+7+9, Nacc., Nam., RK, VP²⁸; புலஃ C3; ஃஃ C2; புலாவ
வீர்க்குங் ER
- #•8a கழைநரல் C1+5+7+9v; கழைநரல் C5v+7v, Nacc., Nam., RK, VP,
ER; கழைநரல் வரநரல் C3+9; ஃஃஃஃஃ C2

²⁷ Here unfortunately neither of the transmitted palm-leaf readings makes sense, and even if they could be read as further adjectives to *kēlal*, the end of the first main sentence would remain unmarked (or only minimally marked with a double verb form *ariya alla*). The variant adopted by the paper manuscripts might come from the commentary tradition and would require only minimal changes of the text in strand 1.

²⁸ *pulara*, the reading found in the old commentary and adopted by all the paper manuscripts and editions, does not really make sense in the given context. A tiger does not dry its prey. The reading of the first strand can as well be interpreted as *pulā*, which would require only a metrical lengthening into *pulāa* to be acceptable: the tiger drags the meat of the fallen boar.

neri keṭa vilāṅki nīyir i+ curam
vilāṅkiya nīir

aritalum aritirō ~enṇunar+ perinē∞

- 10a படுகடுங் C1+3+5+7+9v, Nacc., Nam., RK; படிசடுங் RKv, SAv;
C2
- \$•10d சொலியப் C5+7+9v, RK; சொல்லிய C1; சொலிய C3+9; ##### C2
- 11a பிடியடி C1+3+5+7+9, Pēr.(T), Nam., RKv; பிடிபடி C4+9v, Pēr.(Ka),
Nacc., Nam.(R), RK; ##### C2
- 11b முருக்கிய C1+5+7+9v, Pēr.; முறுக்கிய Nacc., Nam., RK, VP, ER;
நெருக்கிய C3+9; ##### C2
- \$•12c தியம்பு C2+3+5+7+9, RK; தியம்பும்C1
- 14df. மென்மெலத் | துளிதலைத் NL, C5+7+9v, RK; யென்மெலத் C1;
மென்மெற் | றுளிதலைத் C1+2
- #•15b தலைஇய C2+3+5+7+9, Pēr., Nacc., Nam., RK; தலையே C1; கலைஇய
C9v
- 15c மணியே C1+2+3+5+7+9, Nacc., Nam., RK; மழையே Pēr., RKv
- 16b புதைஇய C1+9v; புதைய C2+3+5+7+9, Nacc., Nam., RK, VP, ER
- #•16d குரல்பிழியூஉ C2+3+5v+9, RK; குரல்பிழியூ C1+5+7
- 17b-d விலங்கி நீயி ரிச்சுர C1; விலங்கிய நீயி ரிச்சுர C5+7v+9v, Nacc.,
Nam., RK, VP, ER; விலங்கிய நீஇ ரிச்சுர C2+3+9; விலங்கியநீ ரிச்சுர
C5v+7; விலங்கிய நீயி ரிச்சுர Nam.(R)
- #•18c வெண்ணுநர்ப் C1+5+7v+9v, Nacc., Nam., RK; வெண்ணுர்ப் C2+3+9;
வெண்ணுநர்ப் C7

white-ant anthill- wet back- broken-	
nest-comb food big hand male	
hang- skin sheath ^a sharp nail foot ⁱⁿ	
snake strength perishing- part-day night ^{um}	
difficult-they(n.pl.) not-so(n.pl.) ^{man} friend(voc.) big(a.)	5
boar killed- large mouth male	
jack-tree be-grown-thickly- mountain-side flesh dragging-	
bamboo call- mountain-side ⁱⁿ there Gamboge-with	
plantain become-high(p.)- hang-down- spot mud-hole ⁱⁿ	
happen- fierce elephant-bull ⁱⁿ suffering remove(inf.)	10
she-elephant foot ^{crushed-} _{oppressed-} big tree clamour	
sky touch- cave inside- sounding- he(h.) land-	
count- difficult hill deer road be-confused-not	
lightning let(inf.) small(n.pl.) stepped-aside ^{soft-soft(n.pl.)} _{soft-soft}	
drop head offered- sapphire resemble- five-part	15
small back be-buried(inf.) combed lock pressed-out	
path get-lost(inf.) ^{gone-astray} _{been-transverse-} you(pl.) this- desert	
knowing ^{um} you-know(pl.sub.) ^o say-he(h.) obtain-if ^e .	

Even the midnights, when the snake's strength perishes
 under the sharp-clawed foot sheathed in hanging skin
 of the big-handed male [ant-eater] whose food are ants' combs
 broken from the wet mound of the white ant hill,
 would not be so difficult, friend,
 – if one were to obtain someone who said [to him]:
 “retreating a little, while flashes are emitted,
 without being confused on the roads with deer among the hills that are hard
 to count in his land,
 where inside the sky-touching caves resounds
 the noise of big trees crushed by the foot of the elephant cow
 in order to alleviate the suffering of the fierce elephant bull that has fallen
 into a mud hole in a low spot grown high with plantains
 and Gamboge trees,
 there on the mountain side rustling with bamboo,
 where the large-mouthed male [tiger] that killed a big boar
 drags the flesh over the mountain flank thick with Jack trees,
 you, going astray when the path deteriorates,
 after you combed [her hair], so that the small of [her] back is buried,
 smoothing out [her] curls in five parts,
 resembling sapphires on which drops have rained²⁹, very softly?”
 will you really know this desert?

²⁹ *tulī talai talaiya*: the meaning of this phrase is not clear. Is the idea that water enhances the glow of the jewel?

AN 9 not transmitted || C3+7v+9, RK: கல்லாடனார்

வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் றேர்ப்பாகற்குச் (C3+7v+9, RK:
றேர்ப்பாகன் கேட்பச்) சொல்லியது.

கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் பெஃகின்
கூர்ங்குறும் புழுகின்

வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த
வப்புநுனை யேய்ப்பல வரும்பிய விருப்பைச்
வப்புநுனை யேய்ப்ப
செப்பட ரன்ன செங்குழை யகந்தோ

றிமுதி னன்ன தீம்புழற் றுய்வா

5

யுழுதுகாண் டுளைய வாகி யார்கழல்

பாலி வானிற் காலொடு பாறித்
மாறித்

துப்பி னன்ன செங்கோட் டியவி

னெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கு

மத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறூர்க்

10

கொடுநுண் ணேதி மகளி ரோச்சிய

தொடிமா ணுலக்கைத் தூண்டுரற் பாணி

நெடுமால் வரைய குடிஞையோ டிரட்டுங்

குன்றுபின் னெழியப் போகி யுரந்துரந்து
யுரந்தந்து

ஞாயிறுப் படினு மூர்சேய்த் தென்னுது
தெனது

15

துனைபரி துரக்குந் துஞ்சாச் செலவி

னெம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப் பன்மா

AN 9 not transmitted || C3+7v+9, RK: Kallāṭaṇār

What is spoken to the charioteer by HIM who was returning after completing [his] work.

kol viṇai+ polinta kūrṁ kurump' eḷḷiṇ
 kurum pulukiṇ
 villōr tūṇi vīṅka+ peyta
 ~appu nuṇai ~ēy+pala ~arumpiya ~iruppai+
 ~ēyppa
 cepp' aṭar aṇṇa cem kuḷai ~akam-tōḷ'
 ilutiṇ aṇṇa tīm puḷal tuy vāy 5
 ulutu kāṇ tuḷaiya ~āki ~ār kaḷalp'
 āli vāṇiṇ kāloṭu pāri+
 māri+
 tuppṇi aṇṇa cem kōṭṭ' iyaviṇ
 neyttōr mī micai niṇattiṇ parikkum
 attam naṇṇiya ~am kuṭi+ cīr' ūr+ 10
 koṭu nuṇ +ōti makalir ḍocciya
 toṭi māṇ ulakkai+ tūṇṭ' ural pāṇi
 neṭu māl varaiya kuṭiṇaiyōṭ' iratṭum
 kunru piṇ +oliya+ pōki ~uram turantu
 tantu
 ṇāyiru paṇiṇum ūr cēytt' eṇṇātu 15
 eṇātu
 tuṇai pari turakkum tuṅcā+ celaviṇ
 emmiṇum viraintu val +eyti+ pal māṇ

ணோங்குயர் நல்லி லொருசிறை நிலையப்
 நிலையப்
 பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவிக்
 கன்றுபுகு மாலை நின்றே ளெய்திக் 20
 கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்
 பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்
 தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
 கொல்லே
 நாணொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுத
 லந்தீங் கிளவிக் குறுமகண் 25
 மென்றே ணசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே.
 மென்றேள் பெறநசைஇச்

[C2 and C9 only partly legible]

- 1d பெஃகின் NL, C1+5+7+9v, Il.(C), Il.(Kv), Pēr.(T+P+Kav),
Nacc.(T)RKv; புழுகின் C2+5v+7v+9, Il.(K), Pēr.(Ka), Nacc.(Ka), RK, VP,
ER³⁰; புழுகின் C3; பழுகின் RKv, SAv
- 3a வப்புநுனை NL, C1+2+3+5+7+9, RK; வம்புநுனை C4³¹
- 3b யேய்ப்பல NL, C1; யேய்ப்ப C2+3+5+7+9, Il., Pēr., Nacc., RK, VP, ER
- #•5c தீம்புழற் C3+7+9, RK; தீம்புழற் NL, C1
- 5df. றுய்வா | யுழுதுகாண் NL, C1+2+3+5+7+9, Il., Pēr., Nacc., RK;
றுய்வாய் | முழுதுகாண் C9v
- 6d யார்கழல் NL, C3+5+7+9, Il., Nacc., Pēr., RK; யார்க்கழல் C1;
கருகழல் C9v

³⁰ *puluku* would appear to be isolated in the corpus, and anyway the tips of the arrows are mentioned also in line 3.

³¹ Here Irākavaiyaṅkāra follows the majority of sources and prints *appu* also in the commentary, but in fact the manuscript reads *ampu*.

ōñk' uyar nal +il +oru ciṟai nilaiya+
 nilaii+
 pāñkar+ palli paṭu-toṟum paravi+
 kanru puku mālai ninrōḷ eyti+ 20
 kai kaviyā+ ceṇru kaṇ putaiyā+ kuṟuki+
 piṭi kai ~anna pinnakam tūṇti+
 toṭi+ kai taivara+ tōyntaṇru -kollō
 -kollē
 nāṇoṭu miṭainta karpiṇ vāḷ nutal
 am tīm kiḷavi+ kuṟu makal 25
 mel tōl_{pera} nacaii+ ceṇra ~eṇ neñcē∞

- 7d பாறித் NL, C1+2v+5+7+9, Il., Pēr., Nacc., RK; மாறித் C2+9v;
 பமாறித் C3
- 9d பரிக்கு NL, C1+3+5+7+9, Il., Pēr., Nacc., RK; பரக்கு C7c, May.
- 11b னேதி NL, C1+2+3+5+7+9v, Il., Nacc.(Ka), RK; னேதி C9; னேக்கின்
 C9v, Pēr., Nacc.(T)
- 11d ரோச்சிய NL, C1+3+5+7+9, Il.(C), Pēr., Nacc.(T); ரோக்கிய Il.(K),
 Nacc.(Ka), RK, VP, ER
- \$•12b னுலக்கை NL, C1+5; னுலக்கைத் C2+3+5c+7, Il., Pēr., Nacc., RK,
 VP, ER
- \$•13c குடிசையோ Il., RK; குடிசையொ NL, C1+2+5+7, Pēr., Nacc.;
 குடிசையொ C3
- 14cd போகி யரந்தூரந்து NL, C1+9v, Il., Pēr., RK; போகியரந்தூரந்து
 C5+7, Nacc.(Ka); போகி யரந்தந்து C2+3+9; போகியந்தூரந்து Nacc.(T)
- 15d தென்து NL, C1+5+7; தென்து C2+3, Il., Pēr., Nacc., RK, VP, ER
- #•16b துரக்குந் C2+3+5+7+9, RK; துரைக்குந் NL, C1
- 18a னேங்குயர் NL, C3+7, Il.(C), Pēr.; னேங்குயர் C1; னேங்கிய C5v+7v,
 Il.(K), Nacc., RK, VP, ER

- 18d நிலையிப C1+5v; நிலையிப RKv; நிலையிமாப NL; நிலையிப
C5+7+9v; நிலையிப C7; நிலையிப C2+3+5v+7v, Il., Pēr., Nacc., RK,
VP, ER
- #•22c பின்னகந் C3+4+5+7+9, Il., Pēr., Nacc., IV, RK, VP, ER; மின்னகந்
NL, C1³²
- 22d தீண்டித் NL, C1+2+3+5+7+9, Il.(K), Pēr., Nacc., IV{P 198}, RK;
தீண்டித்தன் Il.(C+Kv), IV{P 210}
- 23b தையரத் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka), IV, RK; தையரத் Nacc.(T)
- 23d கொல்லோ NL, C1+7+9v, Il., Pēr., Nacc., IV, RK; கொல்லோ C2+3+9
- 26ab மென்றே ணசைஇச் NL, C1+5, Nacc.(T){TP 196}, RKv; மென்றேள்
பெற்றசைஇச் C2+3+7v+9, Il., Pēr., Nacc., IV, RK, VP, ER
- \$•26c சென்றவென் NL, C1+5+7+9, RK; சென்றவெ C3, Nacc.

kill- work flourished- sharp	wickedness blade ⁱⁿ short arrow-head ⁱⁿ	
bow-they(h.) quiver swell(inf.) worn-		
arrow- tip	resemble- many(n.pl.) resemble(inf.)	budded- Mahua
copper plate like red sprout inside-ever		
ghee ⁱⁿ like sweet tube cotton mouth		5
ploughed see- orifice-they(n.pl.) become(a.) stem loosened		
hail sky ⁱⁿ wind-with	scattered changed	
coral ⁱⁿ like red peak- way ⁱⁿ		
blood elevation height fat ⁱⁿ spreading-over-		
road situated- pretty home little village		10
bent fine hair women raised-		

³² It is the simile of the elephant trunk that confirms both the reading of the Vaiṣṇava strand and the interpretation of the isolated occurrence to be found there, *piṇṇakam*, “braid”, to be read as a variant of *piṇṇu*; HER braid is as long and as thick as the trunk of the elephant cow.

ring be-glorious- pestle pound- mortar beat
 long darkness mountain^a rock-owl-with sounding-
 hill after stay-behind(inf.) gone strength ^{driven}
_{given}
 sun set-even-if village distance-it say-not 15
 hasten- horse driving- sleep-not goingⁱⁿ
 us(comp.) hastened strong reached many times
 become-high- be-high- good house one wing ^{be-settled-}
_{been-settled}
 neighbourhood gecko happen-ever prayed
 calf enter- evening stood-she reached 20
 hand covered gone eye buried come-near(a.)
 she-elephant hand like braid gripped
 bangle hand rub(inf.) it-touched ^{kollō}
_{kollē}
 shame-with set-close(p.)- fidelityⁱⁿ light forehead
 pretty sweet speech little woman 25
 soft shoulder_{obtain(inf.)} longed-for gone- my- heart^ē.

strand1:

Past little villages with pretty homes that lie by the road,
 where in every place the sprouts, red as copper plates,
 of the Mahua trees that have grown many buds resembling the arrow tips
 put into the quiver so that it swells, by the bowmen
 with sharp, wicked blades that thrive in murderous work,
 are scattered by the wind like hail from the sky,
 [their] stems having become loose as they are visibly hollowed
 after the soft fibre had been dug out for the tubes sweet as ghee,
 [and] spread, like fat on top of blood,
 on the ways with peaks red as coral,
 driving swiftly, going, so that the hills stay behind,
 where the beat of the mortars pounded by pestles glorious for [their] rings,
 raised by women with curly fine hair,
 sound along with the rock owl from the long dark mountain,
 without saying, although the sun has set, “the village is far”,
 faster than us
 at a sleepless pace that drives the rushing horses
 reaching quickly, many times,
 reaching her who, in the evening when the calves enter, stands
 in prayer each time when nearby the gecko calls,
 which had settled in one wing of the lofty high good house,
 going, enfolding [her] hand, nearing, covering [her] eyes,
 seizing [her] braids, [long] like the trunk of an elephant cow,
 did it touch, caressingly, [her] bangled hand,
 – my heart that went in longing for the soft shoulders
 of the little woman with pretty, sweet speech,
 a bright forehead [and] a fidelity mingled with modesty³³?

³³ The connotation of *nāṇ* in connection with *karpū* is not captured very well by “shame”; it expresses the idea that SHE is faithfully waiting for her man, controlling her feelings and not making an outward display of her emotions as she would not be able to help doing in times of *kalavu*.

strand 2:

Past little villages with pretty homes that lie by the road,
where in every place the sprouts, red as copper plates,
of the budding Mahua trees, so as to resemble the arrow tips
put into the quiver so that it swells, by the bowmen
with sharp short arrow-heads that flourish in murderous work,
are changed by the wind like hail from the sky,
[their] stems having become loose as they are visibly hollowed
after the soft fibre had been dug out for the tubes sweet as ghee,
[and] spread, like fat on top of blood,
on the ways with peaks red as coral,

applying strength, going, so that the hills stay behind,
where the beat of the mortars pounded by pestles glorious for [their] rings,
raised by women with curly fine hair,
sound along with the rock owl from the long dark mountain,
without saying, although the sun has set, “the village is far”,
faster than us

at a sleepless pace that drives the rushing horses
reaching quickly, many times,

reaching her who, in the evening when the calves enter, stands
in prayer each time when nearby the gecko calls,
settling in one wing of the lofty high good house,
going, enfolding [her] hand, nearing, covering [her] eyes,
gripping [her] braid, [long] like the trunk of an elephant cow,
did it touch, caressingly, [her] bangled hand?,
– my heart that went longing to obtain the soft shoulders
of the little woman with pretty, sweet speech,
a bright forehead [and] a fidelity mingled with modesty.

AN 10 அம்முவனார்

இரவுக்குறி வந்து தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்குந் தலைமகனை
யெதிர்பட்டு நின்று (NL, C7, G1+2: யெதிர்பட்ட; C9: யெதிர்பட்டன்று)
தோழி சொல்லியது.

வான்கட் பரப்பிற் றுவற் கெதிரிய

மீன்கண் டன்ன மெல்லரும் பூழ்த்த

முடவுமுதிர் புன்னைத் தடவுநிலை மாச்சினைப்

புள்ளிறை கூரு மெல்லம் புலம்ப

நெய்த லுண்கண் பைதலுழப்பப்
பைதல கலுழப்

5

பிரித லெண்ணினை யாயின் னன்று

மரிதுற் றனையாற்பெரும வுரிதனிற்
வுரிதினிற்

கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டுங் கொண்டலொடு

குழுஉக்கி[ளை]ப் புணரி யடைதரு மெக்கர்ப்
குழுஉத்திரைப் யுடைதரு

பழந்திமில் சென்ற புதுவலைப் பரதவர்
கொன்ற

10

மோட்டுமண லடைகரைக் கோட்டுமீன் கொண்டி

மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்

வளங்கெழு தொண்டி யன்னவிவ ணலனே.

AN 10 Ammūvaṅār

What is spoken by the confidante when standing confronting HIM who has
is leaving after having come to the night tryst [and] met HER.

vāṅ kaṅ parappiṅ tūvaṅk' etiriyā

mīṅ kaṅṅanna mel +arump' ūḷtta

muṭavu mutir puṅṅai+ taṭavu nilai mā+ ciṅai+

puḷ +irai kūrum mellam pulampa

neytal uṅ kaṅ paital ulappa+
paitala kaluḷa+

5

pirital eṅṅinai ~āyiṅ nanṅum

arit' urraṅaiyāl peruma ~uritaṅṅiṅ
~ur[i]tiṅṅiṅ

koṅṅ' āṅku+ peyartal vēṅṅum koṅṅaloṅṅu

kuḷū+ ki[!ai]+ puṅari ~aṅai -tarum ekkar+
tirai+ ~uṅai

paḷam timil cenra putu valai+ paratavar
konra

10

mōṅṅu maṅal aṅai karai+ kōṅṅu mīṅ koṅṅi

maṅam kamaḷ pākkattu+ pakukkum

vaḷaṅ-keḷu toṅṅi ~aṅṅa ~ival nalaṅē∞

- 1a வான்கடல் NL, C1+2+3+5+6+7+9; வான்கடற் G1+2, RK, VP, ER
- 4ab புள்ளிறை கூரு C1+2+5+6+7+9c, G1, RK³⁴; புள்ளிறைத் துரு C3;
புள்ளிறை கூறு G2, SS
- 5cd பைத லுழப்ப(ப்) C1()+6()+9v, G2, RKv, SAv; பைதல கலுழப்பப்
G1; பைதல கலுழப் C2+3+4+5+7, RK, VP, ER
- \$•6c யாயி C1+5+7+9, G1+2, RK; யாயின் C3+6
- 6d னன்று C1+3+6+9, G1+2, Il.(TC), Cēn., RK; னென்னதூஉ C5+7
- 7ab மரிதுற் றனையாற் C1+3+4+5+6+7+9, G1, Il.(TC-K), Il., Cēn.,
Nacc.(TC), Nacc., Tey., IV(C), RK, SSv; மரிதுற் றனையாறம் NL, C9, G2;
மரிதுதுற் றனையாறIl.(TC-N), RKv, SS, SA, Cēn. (corr. T.V.G.)
- #•7d வரிதினிற் NL, C1+4+6+9, G2; வரிதினிற் C5+7+9v, G1, RK, VP, ER;
வருதினிற் C3
- #•9a குழுஉக்கிளைப் C9v; குழுஉக்கிப் NL, C1; குறூஉக்கிளை C6+9,
G1+2, RKv, SAv; குழுஉத்திரைப் C2+3, RKv; குழுத்திரைப் C7;
குழுஉந்திரைப் C5+9; குருஉத்திரைப் RK, SAv, VP, ER
- 9c யடைதரு NL, C1+5+6+7, G2, RKv; யடைதரு C2+3+7c+9, G1, RK,
VP, ER
- 10b சென்ற C1+5+6+7+9c, G1+2, RKv; கொன்ற C2+3+4+5v+7, RK, VP,
ER; சென்ன SAv
- 11d கொண்டி C1+2+3+7+9, G1+2, RK, VP; கெண்டி C5+6+7c, ER

³⁴ Here TVG and JLC prefer the better attested variant of the *editio princeps*, *puḷ irai kūrum* (“where the birds abound in [their] seats”). What makes me slightly suspicious of this version is the fact that *kūr* is mostly used as a verbal root in attributive position. There is, however, one parallel for *peyareccam* usage in AN 251.4. *kūrum* is likewise not completely satisfactory, since this verb is usually reserved for human speech.

strand 1:

O soft man from the lonely [seashore], where birds abound on seats
 in the broad-standing big branches of the bent-over aging mastwood tree
 on which soft buds have withered that look like stars,
 exposed to the spray, in the expanse of the sky area,

when you considered separating,
 so that [her] water-lily kajal eyes bear sorrow,
 you took to something very difficult indeed.

It is necessary to return there, bringing [it back] as is right,

– her goodness, like wealthy Toṇṭi,
 where the fishermen with new nets, who had gone in [their] old boats
 through dunes, where waves, with swells in groups, approach with the
 east wind,
 distribute the pillage of sword-fish on the shore set with high sand
 by the villages fragrant with scent.

7+13 you were in great difficulty indeed³⁶
 because of the beauty of her...

³⁶ Perhaps here too it is possible to connect the *nalan*, even easier since there is no dative mark.

strand 2:

O soft man from the lonely [seashore], where birds abound on seats
in the broad-standing big branches of the limping(?) aging mastwood tree
on which soft buds have withered that look like stars,
exposed to the spray, in the expanse of the sky area,

when you considered separating,

so that [her] water-lily kajal eyes dim sorrowfully,
you took to something very difficult indeed.

It is necessary to return there, bringing [it back] as is right,

– her goodness, like wealthy *Toṇṭi*,

where the fishermen with new nets, who had killed from [their] old boats
by the dunes, where the ocean breaks with crowding waves, in the east
wind,

distribute the pillage of sword-fish on the shore set with high sand
in the villages fragrant with scent.

AN 11 அவ்வையார் (C2+3+7, RK: ஓளவையார்)

தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிட[த்தா]ற்றாளாய் தலைமகள்
(C2+3+5+7, RK: தலைமகளது) வேறுபாடு கண்டாற்றாளாய் தோழிக்குத்
தலைமகள் [C5: யான்] ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.

வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில
வயங்கொளிர்

நெருப்பெனச் சீவந்த வருப்பவிரங்காட்

டிலையின் மலர்ந்த முதையி லிலவங்
முகையி

கலிகொ ளாய் மலிபுதொகு பேதத்த
பெடுத்த

வஞ்சடர் நெடுங்கொடி பொற்பத் தோன்றிக்
தோன்றுங்

5

கயந்துக ளாகிய பயந்தபு கான

மெம்மொடு கழிந்தன ராயிற் கம்மென

வம்புவிரித் தன்ன பொங்குமணற் கானியாற்றுப்
வம்புவிரிந் தன்ன கான்யாற்றுப்

படுசினை தாழ்ந்த பயிலிண ரெக்கர்

மெய்ப்புகு வன்ன கைகவர் முயக்க

10

மவரும் பெறுகுவர் மன்னே நயவர

நீர்வார் நிதமலர் கடுப்ப வோமறந்
நிகர்மலர்

தறுகுள நிறைக்கு[ந] போல வைகலு

மழுதன் மேவல வாகிப்

பழிதீர் கண்ணும் படுகுவ மன்னே.

15

AN 11 Avvaiyār (C2+3+7, RK: Auvaiyār)

What is spoken in order to say ‘I shall have the strength’ by HER to the confidante who could not bear seeing the changes in HER who did not have the strength when HE had separated for the sake of wealth.

vāṇam ūrnta vayaṅk’ ^{oli} maṅṭilam
_{olir}
 nerupp’ eṇa+ civanta ~urupp’ avir am kāṭṭ’
 ilai ~il malarnta ^{mutai} ~il ilavam
_{mukai}
 kali koḷ āyam malipu tokup’ ^{ētatta}
_{eṭutta}
 ~am cuṭar neṭum koṭi porpa+ ^{tōṇri+} 5
_{tōṇrum}
 kayam tukaḷ ākiya payam tapu kāṇam
 emmoṭu kalintaṇar āyiṅ kammeṇa
 vampu ^{virittanna} poṅku maṇal kāṇ⁽ⁱ⁾ yārru+
_{virintanna}
 paṭu ciṇai tālnta payil iṇar ekkar
 mey pukuv’ aṇṇa kai kavār muyakkam 10
 avarum perukubar-maṇṇē naya-vara
 nīr vār ^{nitam} malar kaṭuppavō marant’
_{nikar}
 aṇu kuḷam niraikku[n]a pōla vaikalum
 aḷutal mēvala ~āki+
 paḷi tīr kaṇṇum paṭukuva-maṇṇē. 15

[C2 and C9 only partly legible]

- 1c வயங்கொளி NL, C1+5+7+9, Nacc., Tey., RKv; வயங்கொளிர் C2+3, RKv
- 3a டிஹயிள் NL, C1+2+3+9, RKv; டிஹயில C5+7+9c, RK, VP, ER
- 3c முதையி NL, C1+9v; முதையி C2+3+5+7+9, RK, VP, ER
- 4c மலிபுதொகு NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(TC)v, RK; மலிதொகு Cēṇ., Nacc.(TC)

- 4d பேதத்த NL, C1; பெடுத்த C3+5+7+9, Cēn., Nacc.(TC), IV(C), RK, VP, ER
- 5d தோன்றிக் NL, C1+5+7+9v, Pēr., RK; தோன்றுங் C2+3+9
- 8ab வம்புவிரித் தன்ன NL, C1+5+7+9v, RK; வம்புவிரிந் தன்ன C3+9, RKv
- \$•8d கானியாற்றுப் NL, C1+5+7; கான்யாற்றுப் C2+3+9, May., RK, VP
- 12b நிதமலர் NL, C1; நிகர்மலர் C2+4+5+7+9, Pēr.(Ka), IV, RK, VP, ER; நிகழ்மலர் Pēr.(T+P)
- ##•13b நிறைக்குந் C7, RK; நிறைக்குன NL, C1+2+3+9
- 13d வைகலு NL, C1+3+5+7+9, RKv; வல்கலு C5v+7v+9v, RK, VP, ER
- 14bc மேவல வாகிப் NL, C1+3+7+9v, RK; மேவல ராகிப் C9
- 15d மன்னே NL, C1+2+3+5+7+9, RK; மன்னே C9v

sky crept- glow- brightness orb
 be-resplendent-

fire say(inf.) reddened- heat shine- pretty wilderness-

leaf not- blossomed- old-cultivation not- silk-cotton-tree
 bud

clamour take- companions joy gathered reason-they(n.pl.)
 raised-

pretty glow long banner like appeared
 appearing- 5

pond dust become(p.)- yield end- forest

us-with he-passed(h.) if silently

newness expanded-like foam- sand forest river-
 been-expanded-like

happen- branch hung-down- be-dense- cluster dune

body entering like hand grasp- embrace 10

he(h.)^{um} he-obtains(h.)^{mannē} long-come(inf.)

water overflow- daily blossom they-resemble(n.pl.)^ō forgotten
 lustre

subside- pond they-fill(n.pl.) be-similar(inf.) day^{um}

crying wish-they(n.pl.) become(a.)

guilt end- eye^{um} they-close(n.pl.)^{mannē}. 15

strand 1:

In the pretty wilderness shining with heat, when the glowing,
 shining bright orb that climbs the sky has become red like fire,
 when the wild red silk-cotton trees that bloomed without leaves
 appear like pretty, glowing, long banners,
 collectively being the cause of joy for clamouring groups of girls,
 through the barren forest where ponds have become dust,
 if he had passed with us silently³⁷,
 by the forest river with whirling sands as if newly expanded,
 through the dunes with dense [flower] clusters that hang down from
 moving branches,
 he too would surely have obtained
 an embrace that seizes [his] hands as if entering the body.
 Do they resemble daily blossoms that overflow with water longingly?
 Having become desirous of crying
 daily, so as to resemble arid ponds filling up, forgetting,
 [my] eyes too would surely close without guilt.

strand 2, 1-12c:

In the pretty wilderness shining with heat, when the glowing,
 resplendent orb that climbs the sky has become red like fire,
 where the budless red silk-cotton trees that bloomed without leaves
 appear like pretty, glowing, long banners,
 collectively raised in joy by clamouring groups of girls,
 through the barren forest where ponds have become dust,
 if he has passed with us silently,
 by the forest river with whirling sands as if newly expanding,
 in the dunes with dense [flower] clusters that hang down from moving
 branches
 he too would surely have obtained
 an embrace that seizes [his] hands as if entering the body.
 Longingly,
 do they resemble lustrous blossoms, overflowing with water?

³⁷ Here the old commentary glosses the ideophone *kammena* with *viraiya*, “hastily”, which does not seem to fit the context: SHE is wishing that HE had taken her along for his quest after wealth, a post-marital undertaking.

AN 12 கபிலர் (C2+3: தொல்கபிலர்)

பகற்குறி வாராநின்ற தலைமகன் ரேழியாற் செறிப்பறிவுறுக்கப்பட்ட
 டிரவுக்குறி வாரா வரைவலென்றார்க்கு (C2+3, RV: என்றற்கு) அதுவு
 மறுத்து வரைவுகடாயது.

யாயே, கண்ணினுங் கடுங்கா தலளே யெந்தையு

நிலனுறப் ^{பொருஅச்} சீறடி சிவப்ப
 பெருஅச்

வெவனில குறுமக ளியங்குதி யென்னும்

யாமே, ^{பிரிவின்} றியைந்த துவரா நட்பி
^{துணிவின்}

னிருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே

5

யேனலங் காவல ரானு தார்த்தொறுங்

கிளிவிளி பயிற்றும் வெளிலாடு பெருஞ்சினை

விழுக்கோட் பலவின் ^{பழு[உ]ப்பயன்} கொண்மார்
^{பழுஉப்பயங்}

குறவ ரூன்றிய குரம்பை புதைய

வேங்கை ^{தாய} தேம்பாய் தோற்றம்
^{பாய}

10

புலிசெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழ

மழைபடு சிலம்பிற் கழைபடப் பெயரு

நல்வரை நாட நீவரின்

மெல்லிய லோருந் தான்வா ழலளே.

AN 12 Kapilar (C2+3: Tolkapilar)

Urging for marriage, refusing also that [day tryst] to him who said ‘without coming for night trysts I shall marry’, after HE, who kept coming for day trysts, had been informed of [HER] confinement by the confidante.

yāyē, kaṇṇin_um kaṭum kātalaḷē ~entaiyum³⁸

nilaṇ_u ura+ ^{poṟāa+}_{peṟāa+} cīr’ aṭi civappa

~evaṇila kuṟu makaḷ iyaṅkuti ~eṇṇum

yāmē, ^{piriv’}_{tuniv’} inr’ iyainta tuvarā naṭṭiṇ

iru talai+ puḷḷiṇ ṓr uyiram_{mē}

5

~ēṇalam kāva[la]r ānāt’ ār+-torum

kiḷi viḷi payirrum veḷil āṭu perum ciṇai

vilu+ kōḷ palaviṇ palūu+ ^{payan}_{payam} koṇmār

kuṟavar ūṇriya kurampai putaiya

vēṅkai ^{tāya}_{pāya} tēm pāy tōṟram

10

puli cettu verīya pukar mukam vēḷam

maḷai paṭu cilampiṇ kaḷai paṭa+ peyarum

nal varai nāṭa nī variṇ

mel +iyal ṓrum tāṇ vālalaḷē.

³⁸ Irākavaiyaṅkār and Vaiyāpurip Piḷḷai split differently and use *entaiyum* as a *kūṇ* for the second line.

- ε#•2b பொருஅச் em.³⁹; பொருஅகன் C1; பொருஅசன் NL; பொருஅன் C5+7, ி.(K), RK, VP, ER; பொருஅனின் ி.(C); பெருஅச் C2+3+9, RKv; பெருஅன் IV; பெருசுச் SA_v
- 3a வெவனில C2+3+4+5v+7v+9v, ி., IV, RK, VP, ER; வேனில C1+5+7+9⁴⁰
- 4a பிரிவின் C1+2v+3+5+7+9, RK; துணிவின் C2
- 5cd னேருயி ரம்மே C1+2+3+5+7+9, RK; னேருயிரே னுகியயான் IV(C)⁴¹
- 6a யேனலங் C1+3+5+7+9v, RK; யேனல C2+9
- #•6b காவல C2+3+5+7+9, RK; காவ C1
- ##•8c பழுஉப்பயன் C9, May.v, CC, NV, RKv; பழுப்பயன் C1+3+5+7; பழுஉப்பயங் C2; பழுப்பயன் May.; பழுப்பயங் RK, VP, ER
- 10b தாய C1+5+7+9v; தாய RK, VP, ER; பாய C2+3+9, RKv
- 11a புலிசெத்து C1+3+5+7+9, Pēr., RK; புலிசெற்று C2
- #•12b சிலம்பிற் C2+3+5+7+9, RK; சிலம்பிற் C1
- 14a-c மெல்லிய லோருந்தான்வா C1+2+3+5v+7v+9, Pēr.(Pv), Pēr.(Ka), Nacc.(Ka), IV, RK; மெல்லிய லோளொருந்தான்வா C5; மெல்லிய

³⁹ Here neither of the transmitted versions seems to make sense. While there is a problem with some misreading in the Vulgate strand (most probably corrected by the late scribes/early editors into *porāan* with masculine suffix), the second strand reads *perāac*, which just about means the opposite, feet that do not touch the ground, while at the same time we are told that they become red. The printed editions all take up the corrected form *porāan*, neg. m.sg., which makes sense only when word order is disregarded: “father who does not bear when [her] feet become red as they touch the ground”.

⁴⁰ The first-strand variant *vēnila* (“summery?”) does not seem to make much sense. Strand 2 and the old commentary read *ila*, glossed by the latter as *ēṭi*, a familiar address form towards a female, which allows to read the whole as a question (“why would you stir?”), not as a permission (“you may stir”). This means that here the reading of strand 1 ought to be discarded. Additionally there are pragmatic reasons for doing so: her father does not want her feet to turn red, so she ought not to go.

⁴¹ Here the quotation from the IV Col commentary seems hypermetrical and rather like a gloss of the original, however, with a change of the original plural into singular.

லொருநாள்தான்வா RKv, SAv; மெல்லிய வோருந்தான்வா C7;
மெல்லியாளொருநாள்வா Pēr.(T+P), Pēr.(Kav), Nacc.(T), IVv

my-mother^ē eye^{in^{um}} fierce love-she^ē my-father^{um}
ground have(inf.)^{bear-not} little foot redden(inf.)
obtain-not
what you(voc.) short woman you-stir(sub.) saying-
we^ē separation without been-enjoyable- divide-not intimacyⁱⁿ
determination
two head birdⁱⁿ one life-we^ē 5
millet^{am} guardian(h.) end-not roar-ever
parakeet sound repeating- squirrel play- big branch
excellent bunch jack-fruitⁱⁿ ripen-⁴² yield take(inf.)
hill-people(h.) fixed- hut bury(inf.)
kino-tree spread(p.) honey spread- appearance 10
tiger thought frightened- spot face elephant-bull
rain happen- mountain-sideⁱⁿ bamboo happen(inf.) moving-
good mountain land-he(voc.) you come-if
soft nature one^{um} self live-not-she^ē.

⁴² Can *palū* simply be read as metrical lengthening of the verbal root *palu*? The simple v.r. as read by RK appears to be a correction of the ms. evidence. The alternative would be to accept the variant or *palūu* as an absolute.

AN 13 பெருந்தலைச்சாத்தனார்

1. பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற (C2+3+9: பிரிதலுற்ற) தலைமகனைத் தோழி
செலவமுங்குவித்தது. (2. C3+9, RK (missing in C2): உடன்பட்ட-
தூஉமாம்.)

தண்கடற் பிறந்த முத்தி னரமு
தண்கடற்

முனைதிறை கொடுக்குந் துப்பிற் றன்மலைத்

தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக்

குறவர் தந்த சந்தி னரமு

மிருபே ராரமு மெழில்பெற வணியுந்

5

திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன் மறவன்

குழியிற் கொண்ட மராஅ யானை

மொழியி னுணர்த்துஞ் சிறுவரை யல்லது

வரைநிலை யின்றி யிரவலர்க் கீயும்
யன்றி

வள்வா யம்பின் கோடைப் பொருநன்
வளைவா

10

பண்ணி தைஇய பயன்கெழு வேள்வியின்
பயங்கெழு

விழுமிது நிகழ்வ தாயினுந் தெற்கேர்பு

கழிமழை யொழிந்த பொழுதுகொ ளமையத்துச்
பொழிந்த

சாய லின்றுணை யிவட்டிரிந் துறையி

னோயின் ருக செய்பொருள் வயிற்பட

15

மாசி றாமடி விரிந்த சேக்கைக்
றாமடி

AN 13 Peruntalaiccāttanār

1. The confidante causing HIM, who had [the desire] to separate for the sake of wealth, to dispense with going. (2. There is also agreeing.)

taṅ taṅ	kaṭal piṛanta muttiṅ āramum	
	muṅai tirai koṭukkum tuppīṅ taṅ malai+	
	teral aru marapiṅ kaṭavul pēṅi+	
	kuṛavar tanta cantiṅ āramum	
	iru pēr' āramum eḷil perā ~aṅiyum	5
	tiru vīl mārpīṅ tennavan maravan	
	kuḷiyiṅ koṅṭa marāa yāṅai	
	moḷiyiṅ uṅarttum ciru varai ~allatu	
	varai nilai ~inri ~iravalarkk' iyum ~anri	
vaḷ valai	vāy ampīṅ kōṭai+ porunan	10
	paṅṅi taiiya payan kelu vēḷviyiṅ payam	
	viḷumitu nikaḷvat' āyiṅum terk' ērpu	
	kaḷi maḷai ~oḷinta poḷutu koḷ amaiyattu+ poḷinta	
	cāyal iṅ tuṅai ~ivaḷ pirint' uraiyiṅ	
	nōy inr' āka cey poruḷ vayiṅ paṭa	15
	māc' il tū maṭi virinta cēkkai+ tūu	

கவவின் புறமைக் கழிக வளவா
வளவய

யழனுதி யன்ன தோகை யீன்ற
லுழனுதி

கழனி நெல்லின் கவைமுத லலங்க

னிரம்பகன் செறுவின் வரம்பிண யாகத்

20

துயில்வரப் புலம்பொடு வந்த பொழுதுகொள்
துயல்வரப்

வாடை யிலங்குபூங் கரும்பி னேர்கழை

யிருந்த வெண்குருகு நரல வீச

நுண்டஃ றுவலைய தண்பனி நாளே.

[C2+9 only partly legible]

- 1a தண்கடற் NL, C1+5+7+9; தண்கடற் C2+3+5v+7v+9v, RK, VP, ER
- 2a முனைதிறை NL, C1+2+3+5+7+9, RK; முறைதிறை SA v
- 3a தெறலரு NL, C1+2+3+5+7+9, RK; தொல்லரு SA v
- 9b யின்றி NL, C1+5+7+9v, RK; யன்றி C2+3+9
- 10a வள்வா NL, C1+7+9c, RK; வளைவா C2+3+9
- 10d பொருநன் NL, C2+3+5+7+9; பெருநன் C1, RK
- 11c பயன்கெழு NL, C1; பயங்கெழு C2+3+5+7+9, RK, VP, ER
- 12b நிகழ்வ NL, C1+2+3+5+7+9v, RK; கழிவ C9
- 13b யொழிந்த NL, C1+9v; பொழிந்த C2+3+5+7+9, RK, VP, ER
- #•15c செய்பொருள் C2+3+5c+7+9, RK; செய்துபொருள் NL, C1+5+9v
- 16b றாமடி NL, C1+5+7+9, RK; றாஉமடி C2+3
- 17df. வளவா | யழனுதி NL, C1+9; வள்வா | யழனுதி C5; வளவய | லுழனுதி
C7+9c, RK, VP, ER; வளவய | லுழனுதி C2 +3
- #•18cd தோகை யீன்ற C2+3+5v+7+9, RK; தோலிக யீன்ற NL, C1; _____
C5

kavav' inṅ' urāmai+ kalika vaḷam vāy
vayal

alal nuti ~anna tōkai ~inra
ulal

kaḷaṅi nellin kavai mutal alaṅkal

niramp' akal ceṟuviṅ varamp' aṅai ~āka 20

tuyil vara+ pulampoṭu vanta poḷutu koḷ
tuyal-

vāṭai ~ilaṅku pūm karumpiṅ ēr kaḷai

~irunta veḷ kuruku narala vīcum

nuṅ pal tuvalaiya taṅ paṅi nālē∞

•19b நெல்லின் NL, C1+2+3+5+7; நெல்லீன் RK, VP, ER⁴⁴

•20cd வரம்பழை யாகத் NL, C1+2+3+9; வரம்பழையாத் C5+7, RK, VP,
ER [in consequence different line split in the editions with regular 3-*cīr*
penultimate]

•21a துயில்வரப் NL, C1; துயல்வரப் C2+3+9, VP [= C5+7, RK, ER 20d]

cool sea born- pearlⁱⁿ necklace^{um}
self-

front tribute giving- vigourⁱⁿ self- mountain

scorching difficult customⁱⁿ god esteemed

hill-they(h.) given- sandal-treeⁱⁿ sandal-wood^{um}

two great garland^{um} grace obtain(inf.) adorning- 5

brilliant desire chestⁱⁿ south-he valour-he

pitⁱⁿ taken- join-not- elephant

wordⁱⁿ informing- small mountain besides

⁴⁴ This is the first of only 11 passages where the reading established by Irākava-
iyaṅkār (followed by the later editions) is not supported either by a single
manuscript or by a quotation, while at the same time it is not explicable by an
evident correction or normalisation. The full list is given in the introduction.

limit state except beggar(h.dat.) giving- sharp mouth arrow ⁱⁿ Kōtai warrior curve-	10
Paṇṇi strung- yield have- sacrifice ⁱⁿ excellent-it come-to-pass-it if-even south(dat.) risen pass-by- rain stayed-behind- time take- occasion- flown- grace pleasing mate she separated stay-if	15
pain today become(inf.) make- wealth side happen(inf.) flaw not- pure cloth expanded- bed copulate- pleasure not-having let-pass(opt.) fertility opening paddy-field fire tip like sheath brought-forth- ploughing field paddy ⁱⁿ fork(loc.) swaying	20
become-full- widen- field ⁱⁿ ridge bed become(inf.) sleep come(inf.) loneliness-with come(p.)- time take- swing- north-wind shine- flower sugarcane ⁱⁿ rise- bamboo been- white egret call(inf.) flinging- fine many spray-they(n.pl.) cool dew day ^ē .	

strand 1:

Even if something excellent were to happen,
like the fruitful sacrifice performed by Paṇṇi,
the warrior of Kōtai with sharp-tipped arrows,
who gives to beggars not only the stability of a mountain,
[but,] moreover, the small mountains directed by words,
[that is,] the untamed elephants taken in the pits,

[or performed by]⁴⁵ the bold man from the South, with a chest desired by
 Śrī,
 who adorns himself gracefully with two great garlands,
 a string of pearls born in the cool sea,
 and sandal from the trees given by the hill people,
 paying respect to the god according to the custom, difficult to violate(?),
 of his mountain, with a zeal to bring tribute from the [war] front,
 if you stay separated from her, [your] graceful pleasing mate,
 at the opportunity to be seized⁴⁶, the time when the passing clouds stay
 behind,
 rising to the South,
 let them pass without having the pleasure of embracing
 on the bed spread with spotless pure cloth,
 to be suffered on account of the wealth to be made, so that there is pain
 today,
 – the days of cool dew in many fine drops,
 when the north wind,
 taking the time that comes with loneliness when sleep [should] come,
 with the endlessly wide field rigdes for a bed
 amid the swaying [stalks] in the fork of paddy in the fields,
 brought forth from sheaths like tips of fire in their fertile openings,
 blows so that the white egret calls out,
 perched on the pretty shafts of sugarcane with shining flowers.

⁴⁵ There is no syntactic link to connect the first six lines to the rest, unless we take it simply as an apposition to Panṇi, that is, as an alternative lord of the sacrifice.

⁴⁶ Here it is also possible to read *kōl amaiyattu* and refer to the present stellar constellation, as an auspicious time. Of course that would make the foot hypermetrical.

strand 2:

Even if something excellent were to happen,
 like the fruitful sacrifice performed by Paṇṇi,
 the warrior of Kōṭai with bent-mouthed arrows,
 who gives to beggars not only the stability of a mountain,
 [but,] moreover, small mountains directed by words,
 [that is,] untamed elephants taken in pits,
 [or by] the bold man of the Southern [king, his] chest desired by Śrī,
 who adorns himself gracefully with two great garlands,
 a string of pearls born in his sea,
 and sandal from the trees given by the hill people,
 paying respect to the god according to the custom difficult to violate(?)
 of his mountain, with a zeal to bring tribute from the [war] front,
 if you stay separated from her, [your] graceful pleasing mate,
 at the opportunity to be seized, the time when the passing rain flows,
 rising to the South,
 let them pass in not having the pleasure of embracing,
 on the bed spread with spotless pure cloth,
 to be suffered on account of the wealth to be made, so that there is pain
 today,
 – the days of cool dew in many fine drops,
 when the north wind,
 taking the time that comes with loneliness, so that it comes into
 swinging motion,
 with the endlessly wide field rigdes for a bed,
 the swaying in the forked [stalks] of paddy in the fields
 brought forth from sheaths, like tips, ploughing the fertile paddy field,
 blows so that the white egret calls out,
 perched on the pretty shafts of sugarcane with shining flowers.

**AN 14 ஓக்கூர் (G1+2: ஓக்கா) மாசாத்தியார் (C2+3+5v+9v, G1, RK:
மாசாத்தனார்)**

பாணன்றனக்குப் பாங்காயினார் கேட்பச்சொல்லியது.

அரக்கத்தன்ன செந்நிலப் பெருவழிக்

காயாஞ்செம்ம ருஅய்ப் பலவுட

னீயன்முதாய்பரப்பப் பவளமொடு
பவழமொடு

மணிமிடைந்தன்னகுன்றங் கவைஇய

வங்காட் டாரிடை மடப்பிணை தழீஇத்
டவரிடை

5

திரிமருப்பிரலை புல்லருந்துகளு

முல்லைவியன்புலம் பரப்பிக் கோவலர்

குறும்பொறைமருங்கி னிறும்பு தயரப்
னறும்பு வயரப்

பதவுமேயலருந்துமதவுநடை நல்லான்

வீங்குமாண்செருத்த நீம்பால் பிலிற்றக்
பிலிற்றிக்

10

கன்றுபயில்குர[ல] மன்றுநிறை புகுதகு
கன்று பயிர்குரன் புகுதரு

மாலையுமுள்ளா ராயிற் காலை

யாங்காகுவங்கொல்பாண வென்ற

மனையோள்சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்வேன்

செவ்வழிநல்யா ழிசையினென் பையெனக்

15

கடவுள்வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்நிறுத்

தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென்யா[னே]
செலவெனக்

**AN 14 Okkūr (G1+2: Okkā) Mācāttiyār (C2+3+5v+9v, G1, RK:
Mācāttanār)**

What is spoken by the bard for those close to him to hear.

arakkatt' anṇa cem nila+ peru valī+

kāyām cemmāl tāy+ pala ~uṭaṇ

īyal mūtāy parappa+ pavaḷamoṭu
pavaḷamoṭu

maṇi miṭaintanna kuṇṇam kavaiiya

~am kāṭṭ' āṛ iṭai maṭa+ piṇai talī+
avar

5

tiri marupp' iralai pul +arunt' ukaḷum

mullai viyal pulam parappi+ kōvalar

kuṇṇam porai maruṅkiṇ iṇṇumpūt' ayara+
naṇṇam pū

patavu mēyal aruntum matavu naṭai nal +āṇ

vīṅku māṇ ceruttal tīm pāl pilirra+
pilirri+

10

kaṇṇu payil kura[la] maṇṇu niraī puku- takum
payir kural tarum

mālaiyum uḷḷār āyiṇ kālai

yāṅk' ākuvam-kol pāṇa ~eṇṇa

maṇaiyōḷ col +etir collal cellēṇ

cevvali nal yāl icaiyiṇ eṇ paiyena+

15

kaṭavuḷ vāḷtti+ paiyuḷ mey niṇṇutt'

avar-tiṇam celvēṇ kaṇṇanen yāṇ[ē]
celav' eṇa+

விடுவிசைக்குதிரை விலங்குபரிமுடுகக்

கல்பொரு திரங்கும் பல்லார்நேமி^{க்}
திரங்கு

கார்மழைமுழக்கிசை கடுக்கு

20

முனைநல்லூரன் புனைநெடுந் தேரே.

#•2c ரூஅய்ப் NL, C1+5+6+7+9, G1+2, RK; ரூஅய்ப்ப C3

•3c பரப்பப் NL, C1+3+5+6+7+9, G1, Nacc.(T), RKv; பரப்ப G2;
வரிபபப் C5v+7v, Nacc.(Ka), RK, VP, ER

•3d பவளமொடு NL, C1+5+6+7, G1, Nacc., RK; பவழமொடு C3+9;
வளமொடு G2

•5b டாரிடை NL, C1+5+6+7, G1+2, Nacc.(Ka), RK; டவரிடை C2+3;
டாலிடை Nacc.(T)

•6d துகளு C1+2+3+5+6+7+9, G1+2, Nacc.(T), RKv; களு NL; துகள C5v,
Nacc.(Ka), RK, VP, ER

\$•7b வியன்புலம் NL, C1+2+3+5v+6+7, G1+2, RK; வியல்புலம் C5

•8cd னிறும்பூதயரப் NL, C1+3+5+6+9, G1+2, Nacc.(T), RKv;
னறும்பூவயரப் C2+5v+7v, Nacc.(Ka), RK, VP, ER; னிரும்பூதயரப் C7

•9ab பதவுமேயலருந்து NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, Nacc.(TC)v,
Nacc.(Ka), RK; பதவுமேயலருந்து Nacc.(T); பதவுமேயந்த Cēṇ.,
Nacc.(TC), Tey.(K), IV(C); பதவுமேய (லருந்திய) Tey.(KT); மேய
லருந்த C4⁴⁷

•10d பிலிற்றக் NL, C1+5+6+7+9v, G1+2, Nacc., RK; பிலிற்றிக் C2+3+9,
Nacc.(Kv), RKv

⁴⁷ Here the manuscript of the old commentary reads *arunta* (corrected by Irākavaiyaṅkār into *aruntu*), formally an infinitive but glossed by *ārnta*, a *peyareccam*, which betrays the confusion of verbal classes on the part of the commentator: *arunta* looks like a *peyareccam* of the 4th class.

viṭu vicai+ kutirai vilaṅku pari muṭuka+
kal porut' iraṅkum pal +ār nēmi+
iraṅku
kār maḷai muḷakk' icai kaṭukkum 20
muṇai nal ūraṇ puṇai neṭum tērē.

- #•11ab கன்றுபயில்குரல C5+6+7+9v, G1+2, Nacc.(K); கன்றுபயில்குர
C1; கன்றுபயில்குர NL; கன்றுபயிர்குரல C7v, Nacc.(Ka), RK, VP, ER;
கன்றுபயிர்குரன் C2+3+9
- £•11c மன்றுநிரை em.⁴⁸; மன்றுநிறை NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, RK, VP,
ER
- 11d புகுதகு NL, C1+6+9v; புகுதரு C2+3+5+7+9, G1, Nacc., RK;
புகுத G2
- 13ab யாங்காகுவங்கொல் NL, C1+2+3+5+6+7+9, G1+2, Pēr., Nacc.(Ka),
RK; யாங்காகுவெங்கொல் C9v, Nacc.(T); யாங்காகுவங்கொல்
Nacc.(K){TP 8.196}
- 14d செல்லேன் NL, C1+3+5+6+7, G2, Nacc.(Ka), RK; செல்லென் G1,
Nacc.(T); செல்லெனச் C2
- \$•15b நல்யா NL, C1+2+3+5+6+7, G1, RK; நல்லியா G2
- 16df. மெய்நிறுத் | தவர்திறகு NL, C1+3+5+6+7, G1+2, Nacc.(Ka), RK;
மெய்நிறுத் | தவர்திறகு C2+9, Pēr.; -மெய் நிறுத்த | லவர்திறகு Nacc.(T)
- 17b செல்வேன் NL, C1+5v+7v, G2, Pēr.(Ka), Pēr.(Kv), Nacc.(Ka), RK;
செல்லேன் C5+7; செல்வேன் C6+9v, G1; செல்வேனக் C3+9, Nacc.(T);
செல்கவேனக் Pēr.(K)
- 17c கண்டனென் NL, C1+3+6+7v+9, G1+2, Pēr., Nacc., RK; கண்டனன்
C5+7

⁴⁸ Here the context is unequivocally that of cows entering the cow-shed in the evening, yet the word for “cow” is missing. The emendation of *nirai* (“fullness”) into *nirai* (“herd”) seems self-evident, here and in the formulaic parallel 64.14. However, note that there is another parallel in *Kalittokai* 119.10: *kaṇṇ' amar viruppoṭu maṇṇu nirai pukutara*.

##•17d யானே C5+7, Pēr., Nacc., RK; யானென் NL, C1+2+3+6+9, G1+2;

யானே C9v

•18bc குதிரைவிலங்குபரி NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, RK;

புரவிவிலங்குபரி Nacc.(T); புரவிவீங்குபரி Nacc.(Ka)

#•19bc திரங்கும்பலலார் NL, C5+6+7+9v, G1+2, Nacc.(T), RK;

திரங்கும்பலலர் C1; திரங்குபலலார் C3+9; திரங்குநல்லலார் C2;

திரங்கும்பலலாய் Nacc.(Ka)

\$•19d நேமிக் NL, C1+5+6+7+9v, G1+2, Nacc., RK; நேமி C2+3+9

vermilion- like red ground big way

ironwood-tree superiority spread(abs.) many(n.pl.) together

white-ant insect spread(inf.) coral-with

sapphire set-close-like hill forked-

pretty wilderness- difficult way inexperience doe embraced 5
his(h.)

twist- horn Iralai grass eat- jumping-

jasmine width field spread(abs.) cowherd(h.)

short height sideⁱⁿ amazement immerse(inf.)
fragrant flower

bermuda-grass grazing- eating- strength gait good cow

swell- glory udder sweet milk drizzle(inf.) 10
drizzled

calf utter- voice-they(n.pl.) cow-shed herd enter- being-fit-
call- voice giving-

evening^{um} remember-not-he(h.) if morning

how we-become^{kol} bard(voc.) said-

house-she word against speaking go-not-I

Cevvali-melody good lute soundⁱⁿ say- gently 15

god praised sorrow truth weighed

he(h.loc.) I-go I-saw I^ε
 going say(inf.)
 let- speed horse transverse- motion advance(inf.)
 stone beaten sounding- many spoke wheel
 sound-
 rainy-season rain drum- sound resembling- 20
 front good village-he decorate- long chariot^ε.

strand 1:

“If he does not even remember [us] in the evening,
 when the herd is ready to enter the shed, [their] voices calling out for the
 calves,
 as [their] swelling, glorious udders drizzle sweet milk,
 good cows with a strong gait who feed grazing on Patavu grass,
 while the cowherds forget themselves in amazement on the side of small
 heights,
 the wide fields being spread with jasmine,
 where the Iralai with twisted horns eats grass [and] leaps,
 embracing [its] youthful doe on the difficult path through the pretty
 wilderness,
 which is forked between hills like sapphires set close
 with corals, as white ants [and] cochineals spread [there],⁴⁹
 many together, being scattered over the height of ironwood trees
 on the big path on the ground red as vermilion,
 what will become of us in the morning, bard?”

– I cannot answer [those] words from her in the house.

Praising the god gently, speaking⁵⁰ with the sound of the good lute
 [tuned] in Cevvali [and] weighing the sorrowful truth,

⁴⁹ The colour imagery of the first four lines is unclear. We have first red and then red and blue, probably the red ground, the insects on the trees and the blue hills, but how do the white ants come into the picture?

⁵⁰ *icaiyīn en*: placed at the end of the *cīreṇ* has to be accounted for. We might take it, as above, as a verbal root *en* “to say”, with a verbal root for an absolute. The only other option seems an awkwardly placed interrogative pronoun.

I will go to him. I myself have seen⁵¹

the decorated long chariot of the man from the good frontier village,
whose many-spoked wheels that sound when dashing over the stones
resemble the drumming noise of the monsoon rains,
while the horses advance in transverse motion, speed set free.

strand 2:

“If he does not even remember [us] in the evening,
when the herd enters the shed, with voices calling out for the calves,
drizzling sweet milk from [their] swelling, glorious udders,
good cows with a strong gait who feed grazing on Patavu grass,
while the cowherds are busy with fragrant flowers on the side of small
heights,
the wide fields being spread with jasmine,
where the Iralai with twisted horns eats grass [and] leaps,
embracing [its] youthful doe on its path through the pretty wilderness,
what will become of us in the morning, bard?”

– I cannot answer [those] words from her in the house.

Praising the god gently, speaking with the sound of the good lute
[tuned] in Cevvali [and] weighing the sorrowful truth,
I myself have seen that it will go⁵², on his part,

the decorated long chariot of the man from the good frontier village,
whose many-spoked wheels that sound when dashing over the stones
resemble the drumming noise of the monsoon rains,
while the horses advance in transverse motion, speed set free.

⁵¹ *cellēn...celvēn kaṇṭanen yānē*: here the actual sentence structure is doubtful. It is possible to read the first as a participial noun or even *murreccam*, and probably the last again as a *murreccam* (which is made likely by the post-positioned subject *yānē*), *celvēn* being the main verb in any case: “I, who have seen..., will go...” = “Since I have seen, I will go...”.

⁵² Literally: “that [there is] going”.

AN 15 மாமூலனார்

மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

எம்வெங் காம மியைவ தாயின்

மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர்

கொம்மையம் பசங்காய்க் குடுமி விளைந்த

பாக லார்கைப் பறைக்கட் டீலித்

தோகைக் காவிற் றுளுநா டன்ன

5

வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பிற்

செறிந்த சேரிச் செம்மன் மூதூ

ரறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல

தோழி மாரும் யானும் புலம்பச்
நானும்

தூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன்

10

பாழி யன்ன கடியுடை வியனகர்ச்

செறிந்த காப்பிகந் தவனெடு போகி
பொருந்திய

யத்த விருப்பை யார்கழல் புதுப்பூத்

துய்த்த வாய துகணிலம் பார்ப்பக்
பரப்பிக்

கொன்றை யஞ்சினைக் குழற்பழங் கொழுதி
கொழுதிய

15

வன்கை யெண்கின் வயநிரை பரக்கு

மின்றுணைப் பயந்த கொள்கையோ டோராங்குக்
படர்ந்த

குன்ற வேயிற் றிரண்டவென்

மென்றேண் மஞ்சை சென்ற வாறே.

மென்றே ளஞ்சை

AN 15 Māmūlaṅār

What is spoken by the mother who had let [her] daughter go.

em vem kāmam iyaivat' āyiṅ

mey+ mali perum pūṅ cemmal kōcar

kommaiyaṁ paḥum kāy+ kuṭumi viḷainta

pākal ārkai+ paṛai+ kaṅ pīli+

tōkai+ kāviṅ tuḷu nāṭ' aṅṅa

5

vaṛum kai vampaḷar tāṅkum paṅpiṅ

ceṛinta cēri+ cemmal mūt' ūr

aṛinta māḱkaṭṭ' ākuka-tilla

tōlimārum yāṅum pulampa+
nāṅum

cūli yāṅai+ cuṭar+ pūṅ naṅṅa[n]

10

pāli ~aṅṅa kaṭi ~uṭai viyal nakar+

ceṛinta kāpp' ikant' avaṅoṭu pōki
poruntiya

~atta(m) ~iruppai ~ār kaḷal putu+ pū

tuytta vāya tuḱaḷ nilam pāṛppa+
parappi+

koṅrai ~am ciṅai+ kuḷal paḷam koḷuti
koḷutiya

15

val kai ~eṅkiṅ vayam nirai parakkum

iṅ tuṅai+ payanta koḷkaiyōṭ' ōrāṅku+
paṭarnta

kuṅra(m) vēyiṅ tiraṅṭa ~eṅ

mel tōḷ mañṅai cenra ~ārē∞
aṅṅai

- 1a எம்வெங் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; ஏமவெங் Nacc.(TC), IV(C)
[C2 mostly legible from now on; C9 only partly legible]
- \$•2a மெய்மலி NL, C1+5+7, Nacc., RK; மெய்மலி C2+3+9
- 5cd றுளுநா டன்ன NL, C1+2+3+5c+7+9, Nacc.(P+Ka); றுளுநாடன்ன
C5; றுளுநாட் டன்ன Nacc.(T), IV, RK, VP, ER; றுவளுநாடன்ன Nacc.(Pv)
- 9bc மாரும் யானும் NL, C1+5+7+9v, Nacc., IV, RK; மாரும் நானும் C2;
மாரு நானும் C3+9⁵³
- \$•10c சுடர்ப்பு C1+2+3+5+7, RK; சுடர்ப்பு NL
- #•10d ணன்னன் C2+3+5+7+9, RK; ணன்ன NL, C1
- 12b காப்பிகந் NL, C1+2+3+5+7, Nacc., IV, RK; காப்பிறந் RKv, SAV
- 12df. போகி | யத்த NL, C1+5+7+9v, Nacc., IV, RK; பொருந்திய | வத்த
C2+3+9
- 14d பார்ப்பக் NL, C1; பரப்பிக் C2+3+9; பரப்பக் C5+7+9v, Nacc.(P);
பரிப்பிக் C9v, RKv, SAV; பரிப்பக் Nacc.(T); பரக்கக் Nacc.(Ka), IV,
RK, VP, ER
- 15df. கொழுதி |வன்கை NL, C1+2v+5+7v, Nacc.(P+Ka), IV, RK;
கொழுதி |வன்கை C7; கொழுதிய |ன்கை C2; கொழுதிய| வன்கை C3+9,
Nacc.(T)
- 16d பரக்கு NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc., IV, RK; பார்க்கு Nacc.(T+Pv)
- 17b பயந்த NL, C1+7+9v, Nacc.(Pv); படர்ந்த C2+3+9, Nacc.(Pv), IV,
RK, VP, ER; பிரிந்த C9v, Nacc.
- \$•17cd கொள்கையோ டோராங்குக் corr.; கொள்கையொ டொராங்குக்
C5+7, Nacc.,
RK, VP, ER; கொள்கையொயொ டொராங்குக் NL
- 18c றிரண்டவென் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(P+Ka), IV, RK; றிரண்ட
Nacc.(T)

⁵³ Since already *tōlimār* is a modern form not to be expected in the AN, it is plausible to believe that this is one of the younger poems and that the original reading also was *nānum*, the modern form of the first person singular pronoun which later was hyper-corrected by the Śaiva strand.

•19ab மென்றேண் மஞ்சை C5+9v, Pēr.(T), Nacc.(T); மென்றேள் மஞ்சை
NL, C1, RKv; மென்றே ளஞ்சை C2+3+4+5v+7+9, Pēr., Nacc.(P+Ka), IV,
RK, VP, ER

our- hot desire enjoyable-it if
truth be-happy- big ornament straightness Kōcar(h.)
round green unripe-fruit top been-cultivated-
jack-fruit becoming-full drum eye peacock-feather
peacock forestⁱⁿ Tuḷu land like 5
empty hand stranger(h.) giving-shelter- qualityⁱⁿ
been-dense- quarter straightness old village
known- people-it let-it-be^{tilla}
friends^{um} I^{um} be-lonely(inf.)
face-cover elephant glow- ornament Nannan 10
Pāli like protection possess- width mansion
been-tight- guard bypassed he-with ^{gone}
come-together(inf.)
road Mahua-tree stem become-loose- new flower
enjoyed- mouth(n.pl.) dust ground ^{look-out(inf.)}
^{spread(a.)}
Laburnum pretty branch flute fruit ^{culled-out}
^{culled-out-} 15
strong hand bearⁱⁿ strength row spreading-
pleasing companion ^{yielded-} principle-with one-like
^{set-out(a.)-}
hill bambooⁱⁿ become-round(p.)- my-
soft shoulder ^{peacock} gone- way^e.
^{mother}

strand 1:

If our hot desire is agreeable,

let there be many people who know,⁵⁴

in the upright old village with tightly-packed quarters

of a kind that gives shelter to empty-handed strangers,

like the Tuḷu land, with forests of peacocks

with drum-eyed tail feathers, becoming full of the jack-fruit

cultivated on [tree] tops as round green unripe fruit

by the upright Kōcar with big ornaments, rejoicing in the truth,

– the way gone [by] my peacock with soft shoulders

that have grown round like mountain bamboo,

as if with the maxim of producing a pleasing companion,

where strong packs of strong-clawed bears spread,

having culled out the flute[-like] fruits on the pretty branches of the

Laburnum,

so as to peer out over the dusty ground, with mouths that have tasted

the new flowers loosened on the stems of the Mahua trees by the road,

[she who] went with him, bypassing the tight watch

on the wide mansion, well-protected like Pālī

of Nannan with glowing ornaments [and] elephants with ornamented face

coverings,

so that [her] friends and I are lonely.

⁵⁴ Literally: “let the way be one with people who know”

strand 2, l. 9-19:

– the way gone [by] my mother(?)⁵⁵ with soft shoulders
that have grown round like mountain bambo,
 as one with the maxim of setting out for the pleasing companion,
 where strong packs of strong-clawed bears spread,
 who culled out the flute fruits on the pretty branches of the Laburnum,
 fanning out over the dusty ground, with mouths that have tasted
 the new flowers loosened at the stems of the Mahua trees by the road,
so as to get together with him, bypassing the tight watch
 on the wide mansion, well-protected like Pālī
of Nannan̄ with glowing ornaments [and] elephants with ornamented face
 coverings,
 so that [her] friends and I are lonely.

⁵⁵ Thus the second strand, followed by all the paper manuscripts and confirmed by the old commentary. Could this be a reference to the fact that the girl is pregnant?

**AN 16 சாகலோசர் (C3: சாகலாசன்; C2: சாகலோசன்; C5+7:
சாகலாசான்; RK: சாகலாசனார்)**

பரத்தையர் சேரியி னின்று(C2+3:னின்றும்) வந்த தலைமகன் யாரை-
யுமறியேனென்றார்க்குத்(C2+3+5+7, RK: -ற்குத்) தலைமகள் சொல்லியது.

நாயுடை முதுநீர்க் கலித்த தாமரைத்

தாதி னல்லி யயலிதழ் புரையு

மாசி லங்கை மணிமரு ளவ்வாய்

நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்

யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனைத்

5

தேர்வழங்கு தெருவிற் றமியோற் கண்ட
றமியோர்க்

கூரெயிற் றரிவை குறுகி யாவருங்

காணுந ரின்மையிற் சேர்த்தனள் பேணிப்
செத்தனள்

பொலங்கலஞ் சமந்த பூண்டாங் கிளமுலை

வருக மாளவென் னுயிரெனப் பெரிதுவந்து

10

கொண்டன ணின்றோட் கண்டுநிலைச் சொல்லேன்
செல்லேன்

மாசில் குறுமக ளெவன்பே துற்றனை

நீயுந் தாயை யிவற்கென யான்றற்

கரைய வந்து விரைவனள் கவைஇக்

களவுடன் படுநரிற் கவிழ்ந்துநிலங் கிளையா
களவுடம்

15

நாணி நின்றோ ணிலைகண் டியானும்

பேணினை னல்லேன மகிழ்ந வானத்

**AN 16 Cākalōcar (C3: Cākalācaṅ; C2: Cākaḥlōcaṅ; C5+7:
Cākalācāṅ; RK: Cākalācaṅār)**

What is spoken by HER to HIM who came back from staying in the courtesans' quarters, saying 'I don't know anybody [there].'

nāy uṭai mutu nīr+ kalitta tāmarai+
 tātiṅ alli ~ayal itaḷ puraiyum
 māc' il aṅkai maṅi maruḷ a+ vāy
 nāvotu navilā nakai paṭu tīm col
 yāvarum vilaiyum polam toṭi+ putalvaṅai+ 5
 tēr vaḷaṅku teruviṅ ^{tamiyōṅ} kaṅṭa
_{tamiyōr+}
 kūr eyirṛ' arivai kuṛuki yāvarum
 kāṅunar inmaiṅ ^{cērttaṅaḷ} pēṅi+
_{cettaṅaḷ/cēttāṅaḷ}
 polam kalam cumanta pūṅ tāṅk' iḷa mulai
 varuka-māḷa ~eṅ +uyir eṅa+ perit' uvantu 10
 koṅṭaṅaḷ ninṛōḷ kaṅṭu nilai ^{collēṅ}
_{cellēṅ}
 māc' il kuṛu makaḷ evaṅ pēt' urraṅai
 nīyum tāyai ~ivark' eṅa yāṅ taṅ
 karaiya vantu viraivaṅaḷ kavaii+
 kaḷav' ^{uṭaṅpaṭunariṅ} kaviḷntu nilam kiḷaiyā 15
_{uṭampaṭunariṅ}
 nāṅi ninṛōḷ nilai kaṅṭ(i) yāṅum
 pēṅiṅeṅ allaṅō maḷiḷna vāṅatt'

தணங்கருங் கடவு ளன்னோணின்

மகன்று யாகல் புரைவதா லெனவே.
யாதல்

- 2c யயலிதழ் NL, C1+2+3+5+7+9, I.(K), Nacc., RK; யவிரிதழ் I.(C), I.(Kv), Nam., VP, ER
- 3b-d லங்கை மணிமரு ளவ்வாய் NL, C1+2+3+5+7+9, I.(K), Nacc.(Ka), Nam., RK; மணிமருள் செவ்வாய் I.(C), I.(Kv), Nacc.(T)
- 4d தீஞ்சொல் NL, C1+2+3+5+7+9, Pēr.(Ka), Nacc., Nam., IV, RK; கிளவி Pēr.(P), SA_v
- 5b விழையும் NL, C1+2+3+5c+7, I., Nacc., Nam., RK; வனையும் C5+7_v
- 6c றமியோற் NL, C1+5, I., Nacc.(Ka), Nam., RK; றமியோர்க் C2+3, Nacc.(T)
- 6d கண்ட NL, C1+2+3+5, Nacc.(T), RK_v; கண்டே C5c+7, I.(K), Nacc.(Ka), Nam., RK, VP, ER
- 7c குறுகி NL, C1+2+3+5, I.(C), Nacc., Nam.(C), RK_v; குறுகினள் C5c+7, I.(K), Nam.(R), RK, VP, ER
- 7d யாவருங் NL, C1+2+3+5+7+9, I., Nacc., RK; யாருங் Nam.
- #•8ab காணுந ரின்மையிற் C2+3+5+7, RK; காணுந நின்மையிற் NL, C1
- 8c சேர்த்தனள் NL, C1+5+7_v, I.(C){TP 145}, Nacc.(T), Nam.(C), RK_v; சேர்த்தனன் I.(Cv){TP 145}; சேத்தனள் C2+3+4_v; செத்தனள் C2+3+4+5c+7, I.(C){TP 266}, I.(K), Nacc.(Ka), Nam.(R), RK, VP, ER⁵⁶
- 8d பேணிப் NL, C1+2+3+5+7+9, I.(C){TP 266}, I.(K), Nacc., Nam., RK; பேண்டிப் I.(C) {TP 145}; வேண்டிப் I.(Kv){TP 145}

⁵⁶ The paper transcripts and RK interpret the grapheme *ce-* as short, thus creating an artificial form perfective f.sg. of a postulated verb *ce-ttal* which is based on the frequent isolated “absolutive” *cettu*, “having thought” (cf. Skt. *citvā*). There are two parallels in PN 240.8 (*cuṭṭuk kuvi enac cettōr*) and Pati 86.4 (*veppuṭai āṭṭuc cettanen-man yān*) that have to be looked at more closely. The obvious alternative is reading *cēttanal*, a regular perfective f.sg. of *cēttal*, “to dwell”, which is a common variant of *cērtal/cērttal*, “to join”.

aṇaṅk' arum kaṭavul annōḷ nin
 makaṇ tāy ākal puraivatāl eṇavē.
 ātal

- 11cd கண்டுநிலை சொல்லேன் NL, C1+5, RKv; கண்டுநிலைச் செல்லேன் C2+5c+7, Il., Nacc.(Ka), Nam., RK, VP; கண்டுநிலைச் சீல்லேன் C3; கண்டுநிலைஇச் செல்லென Nacc.(T)
- 13bc தாயை யிவற்கென NL, C1+2+3+5, Il., Nacc., Nam., RK; தாயை யிவர்க்கென C7; தூம்வயி றுற்ற்கென Il.(Cv)
- 14c விரைவனள் NL, C1+2+3+5+7, Nam.(C), VP; விரைவினள் Il.(C), Il.(Kv)⁵⁷; விரைஇனள் Nacc.(T); விரைவனென் Il.(K), Nacc.(Ka), Nam.(R), RK, ER
- 15ab களவுடன்படுநரிற் NL, C1, Il.(C), Nacc., IV; களவுடம்படுநரிற் C2+3+5+7, Il.(K), Pēr., Nam., RK, VP, ER
- #•15d கிளையா NL, C1+5+7, RK; கிணையா C2+3
- 16cd ணிலைகண் டியானும் C1+3+5+7, Il., Cēṇ., Nacc., Nam., IV, RK; ணிலைகொண் டியானும் C2
- 17ab பேணினெனல்லனே NL, C1+9, Il.(K), Nacc.(TC), Nacc.(Ka), IV(C), RK; பேணினென்னல்லனே C2+3; பேணினெனல்லனே C5+7, Il.(TC), Il.(C), Il.(Kv), Cēṇ., Nam.; பேணினெனல்லனே Nacc.(T)
- 19b யாகல் NL, C1; யாதல் C2+3+5+7, Il., Cēṇ., Pēr., Nacc.(TC), Nacc., Nam., IV(C), RK, VP, ER; யென்றது Nacc.(TC)c
- 19cd புரைவதா லெனவே NL, C1+2+3+5+7, Il.(C), Il.(Kv), Cēṇ., Pēr., Nacc.(T), Nam.v, IV(C), RKv; புரைவதாங் கெனவேC4+5v+7v, Il.(K){TP 145}, Il.(K){TP 301}, Nacc.(TC), Nacc.(Ka), Nam., RK, VP, ER

⁵⁷ The reading *viraivinaḷ*, attested only in TPi, can be interpreted as a regular pronominal noun f.sg. of *viraivu*, “haste”. It looks like an attempt at normalising the odd form *viraivanaḷ*, that has, however, parallels in NA 222.5 (*parruvaṇaṇ*) and AN 158.5 (*olkuvaṇaḷ*).

[and] the red lotus swollen in the old water that has otters,
with laughable sweet words that are not pronounced [distinctly] by the
tongue,

she approached

[and] joined [him], judging that there was no one to see.

[She with] young breasts that bear ornaments, laden with golden decoration,
seeing her stand [there] as she took [him] in⁶⁰, greatly rejoicing,
saying: “you may come here, my life”,⁶¹

I did not talk about [her] station.

When I hailed her⁶²: “spotless little girl, what are you confused for?

You too are a mother to him”,

she came in a hurry, in tears, embracing [me],

[and], overthrown by those who hold with [the practice of] Kaḷavu,
scratching the ground she stood ashamed,

and seeing her state I too

cherished her, did I not, o delightful man, thinking

that she, who is like a tormenting rare deity from heaven,

will become the mother of a son, it seems.

⁵⁹ Do we have to take *ayal-ital* as a sort of compound here, that is, literally “adjacent petals”? Or is it a bracket construction, i.e. “the petals of the day lotus (*tāmarai*) that are adjacent to the white lotus (*alli*)? In any case the simile must denote white fingers on a red mouth.

⁶⁰ Here the old commentator understands literally that she is taking him up and to her breast (*mulaiyiṭattuk koṇṭu ninṛāḷ*).

⁶¹ Here tradition wants to read the other woman’s address to the little son. However, the optative plus polite particle *māla* do not go well as an address to a toddler. I think the point rather is a double encouragement, both times with endearment terms (*eṇ uyir, kuṟu-makaḷ*), from the lady of the house to the newly arriving second wife, who after all well may still be a child – a child bride – herself.

⁶² For *yāṇ taṇ karaiya* see the close parallel in NA 308.3, where HE reports how he addressed HER: *yām taṇ karaiyavum nāṇinaḷ varuvōḷ*.

strand 2, l. 1-11:

The young woman with sharp teeth
 who saw alone in the street where chariots pass
 [my] son with a golden bracelet who is desired by everybody,
 with spotless palms [and] gem-like mouth
 that resemble the outer petals of the white lotus with pollen
 [and] the red lotus swollen in the old water that has otters,
 with laughable sweet words that are not pronounced [distinctly] by the
 tongue,

she approached

[and] lingered, judging there was no one to see.

[She with] young breasts that bear ornaments, laden with golden decoration,
 seeing her stand [there] as she took [him] in, greatly rejoicing,
 saying “you may come here, my life”,

I did not move from [my] position.

AN 17 கயமனார்

மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினு

மிளந்துணை யாயமொடு கழங்குட னுடினு

முயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ

மயங்கிவியர்ப் பொறித்த நுதல டண்ணென

முயங்கினள் வதியுமுன்னே [யி]னியே
யினிய

5

தொடிபாண் சுற்றமு மெம்மு முள்ளா
தொடிமாண்

ணடுமொழித் தந்தை யருங்கடி நீவி

நொதும லாள னெஞ்சறப் பெற்றவென்

சிறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி

வல்லகொல் செல்லத் தாமே கல்லென
மெல்லென

10

ஆரெழுந் தன்ன வருகெழு செலவி

னீரி லத்தத் தாரிடை மடுத்த

கொடுங்கோ லுமணர் பகடுதெழி தெள்விளி

நெடும்பெருங் குன்றத் திமிழ்கொள வியம்புங்

கடுங்கதிர் திருகிய வேப்பயில் பிறங்கற்
முருகிய

15

பெருங்களிறுருஞ்சிய மண்ணரை யாஅத்

தருஞ்சுரக் கவலை யதர்படு மருங்கி

னீளரை யிலவத் தூழ்கழி பன்மலர்
தூழ்படு

AN 17 Kayamaṅār

What is spoken by the foster mother who had let [her] daughter go.

vaḷam keḷu tiru nakar+ pantu cirit' eriyinum

iḷam tuṅai ~āyamoṭu kaḷaṅk' uṭaṅ āṭinum

uyaṅkiṅr' annai ~eṅ mey +eṅr' acaii

mayāṅki viyar+ poritta nutalaḷ taṅṅena

muyāṅkiṅaḷ vatiyum munṅē [~]iniyē
~iṅiya

5

toṭi pāṅ
māṅ curramum emmum uḷḷāḷ

neṭu moḷi+ tantai ~arum kaṭi nīvi

notumal āḷaṅ neṅc' ara+ perra ~eṅ

ciru mutukkuṅraivi cilamp' ār cīr' aṭi

valla-kol cella tāmē kalleṅa
melleṅa

10

~ūr eluntanna ~uru keḷu celaviṅ

nīr il attatt' ār iṭai maṭutta

koṭum kōl umaṅar pakatu teḷi teḷ viḷi

neṭum perum kuṅratt' imil koḷa ~iyampum

kaṭum katir tirukiya vēy payil piṅkaḷ
murukiya

15

perum kaḷir' uruṅciya maṅ+ arai yāatt'

arum curam kavalai ~atar paṭu maruṅkiṅ

nīḷ arai ~ilavatt' ūḷ kaḷi
paṭu pal malar

விழவுத்தலைக் கொண்ட பழவிறன் மூதூர்

நெய்யுமிழ் சுடரிற் காற்பொரச் சில்கி

20

வைகுறு மீனிற் றேன்று

மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.
மெய்படு

[C2 mostly legible; C9 partly legible]

- 4a மயங்கிவியர்ப் NL, C1+2+3+9; மயங்குவியர் C5+7, Il., RK⁶³
- 5c முன்னே NL, C1+2+3+5+7+9, Il.(C), Il.(Kv), RKv; மன்னே C4+5v+7v, Il.(K), RK, VP, ER
- #•5d யினியே C5+7+9v, RK; வினியே NL, C1; யினிய C2+3+9
- 6a தொடிபாண் NL, C1+9v; தொடிமாண் C2+3+5+7+9, Il., RK, VP, ER
- \$•7a ணெடுமொழித் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; ணெடுமொழி Il.(K)
- #•8bc லாள னெஞ்சறப் NL, C1+2c+5c+7c+9c, RK; லாள நெஞ்சறப் C2+7; லா ணெஞ்சறப் C3+9; லாள னெஞ்சறப் C5, Il.
- #•10cd தாமேகல்லென NL, C1+5+7+9v, Il., RK; தானேமெல்லென C2+3+9⁶⁴
- 15a கடுங்கதிர் NL, C1+2+3+5+7+9, Il.(K), RK; கருங்கதிர் Il.(C), Il.(Kv)
- 15b திருகிய NL, C1+2+3v+4+5+7+9, Il., RK; முருகிய C3
- 16b றுருஞ்சிய NL, C1+2+3+9; றூரிஞ்சிய C5+7, Il., RK, VP, ER
- 17bc கவலை யதர்படு NL, C1+2+3+5+7+9, Il., RKv; கவலையதர்படு C4, RK, VP, ER
- 18c தூழ்கழி NL, C1+5+7+9v, Il.(K), RK; தூழழி Il.(C), Il.(Kv); தூழ்படு C3+9, RKv; ##டு C2
- \$•19ab விழவுத்தலைக் கொண்ட C5+7; விழவுத்தலைக்கொண்ட RK
- 22a மைபடு NL, C1+5+7+9v, Il., RK; மெய்படு C3+9
- 22b மாமலை NL, C1+2+3+5+7+9, RK; மால்வரை Il.

⁶³ Here the reading coming up with the late paper manuscripts and adopted into the editions might be an attempt at correcting a hypermetrical foot (*nirai-nēr-nirai* to *nirai-pu-nēr*).

⁶⁴ Since *valla* is unequivocally n.pl., the singular *tānē* cannot be accepted.

vi _l avu+ talaikkonṭa pa _l a vi _r al mūt' ūr	
ney +umi _l cuṭariṅ kāl pora+ cilki	20
vaikuru mīniṅ tōṅṅum	
mai paṭu mā malai vilaṅkiya curanē [∞]	
mey	
prosperity have- brilliant mansion ball little-it throw-if-even	
young mate companion-with Molucca-bean with play-if-even	
it-became-weak mother my- body said wearied	
confused perspiration marked- forehead-she coolly	
embraced-she abiding- before ^ε now ^ε	5
	pleasing(n.pl.)
bangle ^{tune} friends ^{um} us ^{um} remember-not-she	
	be-glorious-
long word father difficult protection brushed-by	
strange man heart be-severed(inf.) obtained- my-	
little ripeness-lack-she ⁶⁵ anklet roar- little foot	
strong-they(n.pl.) ^{kol} go(inf.) they ^ε noisily	10
	softly
village risen-like fear have- going ⁱⁿ	
water not- road- difficult way united-	
bent staff salt-merchant(h.) bull control- ⁶⁶ clear- whistle	
long big hill- echo take(inf.) sounding-	

⁶⁵ The TL suggests to analyse *mutukkuraivi* as *mutumai kuṛaivi*, that is, as a pronominal noun based on *kuṛai*, “lack”, compounded with a shortened first member *mutu* for *mutumai*. Note, however, that the old commentary proposes more or less the opposite: *iḷamaiyilē arivu mutirntavaḷ*: “she who already in youth has acquired knowledge”.

⁶⁶ The verb *teḷittal* is attested only here, once in *Kali* and twice in *Pattuppāṭṭu*. The old commentary glosses it with *urappatal*, “to whoop, to use one’s voice for guiding cattle”. Here it links *pakaṭu* and *viḷi*, that is, presumably, the bullocks are steered by whistling.

fierce beam ^{wrung-} bamboo rustle- glistening 15
 overheated-
 big elephant-bull rubbed- earth trunk Yāam-tree-
 difficult desert crossroad road happen- sideⁱⁿ
 grow-long- trunk silk-cotton-tree- rot- ^{much} many flower
 happen-
 festival taken-possession- old victory old village
 ghee spit- glowⁱⁿ wind beat(inf.) become-few(a.)⁶⁷ 20
 dawn starⁱⁿ appearing-
 kajal happen- big/dark mountain been-transverse- desert^ē.
 truth

In the prosperous, brilliant mansion, even when she threw the ball a little
 and played with Molucca beans together with [her] companions, [her]
 young mates⁶⁸,
 formerly, she was wearied, saying “my body is tired, mother”,
 her forehead diffusely marked with perspiration, she would stay
 coolly in [my] embrace.

Now,

without thinking of [her] friends, [moving] with the tune of bangles,
 or of us,
 brushing past the heavy protection of [her] father with long[-winded]
 speech,
 will they have the strength to go,
 the little feet noisy with anklets of my little [girl] lacking in ripeness
 who has been obtained, heart-stoppingly, by a strange man?
 – through the desert where cloud-covered large mountains lie across,
 where the clear whistles controlling the bulls of the saltmerchants with
 bent staffs

⁶⁷ The verb *cilkutal* occurs only here in the whole corpus.

⁶⁸ The combination of *tunai* (used for couples either human or animal) and *āyam* (used for the group of girls surrounding HER) is unusual and it is not clear what kind of nuance is added with it.

who unite for the difficult way on the waterless road
of the frightful journey, as if a [whole] village had risen, noisily,
sound so as to echo in the long big hills,
on the sides where routes occur with crossroads through the difficult
desert
of Yāam trees with earthy trunks on which the big elephant bull rubs itself,
glistening, rustling with bamboo wrung by the fierce beams,
where the very many withered flowers of the long-trunked silk-cotton
tree,
diminishing as the wind dashes at them, like the ghee-spitting lamps
of the old village with an ancient victory taken over by a festival,
appear like stars at dawn.

AN 18 கபிலர்

தோழி யிரவு வந்தாணப் (C2, RK: வருவாணப்) பகல் வாவென்றது
(C2+9v: வரலென்றது; RK: வரவென்றது).

நீர்நிறங் கரப்ப லுமுறு புதிர்ந்து
புதிர்ந்த
பூமலர்க் கருவிய கடுவரற் கான்யாற்றுக்
கராஅந் துஞ்சங் கல்லயர் மறுசுழி
மராஅ யாண மதந்தப வொற்றி
யுராஅ வீர்க்கு முட்குவரு நீத்தங் 5
கடுங்கட் பன்றியி னடுங்காது துணிந்து
நாம வருந்துறைப் பேர்தந் தியாமத்
வருந்துணைப்
தீங்கும் வருபவோ வோங்கல் வெற்ப
வொருநாள் விழும முறினும் வழிநாள்
வாழ்குவ ளல்லளென் றேழி யாவது 10
முறில வழிகளும் பயில வழங்குநர்
நீடின் ருக விழுக்குவ ரதன
லுலமரல் வருத்த முறுதுமெம் படப்பைக்
வருத்தமு
கொழுந்தே னிழைத்த கோடுயர் நெடுவரைப்
பழந்தூங்கு நளிப்பிற் காந்தளம் பொதும்பிற் 15
நளிப்பிற்
பகனீ வரினும் புணர்குவை யகன்மலை
வாங்கமைக் கண்ணிடை கடுப்பயா
யோம்பின ளெடுத்த தடமென் றேளே.

AN 18 Kapilar

The confidante saying to him who came at night, ‘come at midday’.

nīr niṛam karappa ~ūḷ urup’ utirtu
 utirta
 pū malar+ kañaliya kaṭu varal kāṇ yārru+
 karāam tuñcum kal +uyar maṛu cuḷi
 marāa yāṇai matam tapa ~orri
 ~urāa ~īrkkum uṭku-varu nīttam 5
 kaṭum kaṇ paṇriyiṇ naṭuñkātu tuñintu
 nāma varum ^{turai+} pēr-tant(i) yāmatt’
 tuṇai+
 īñkum varupavō ~ōñkal verpa
 ~oru nāl viḷumam urinum vali nāl
 vālkuvaḷ allaḷ eṇ tōli yāvatum 10
 ūr’ ila valikaḷum payila vaḷaṅkunar
 nīṭ’ inr’ āka ~ilukkuvar ataṇāl
 ulamaral ^{varuttam} urutum em paṭappai+
 varuttamum
 koḷum tēṇ ilaitta kōṭ’ uyar neṭu varai+
 paḷam tūñku ^{nalirppin} kāntaḷam potumpiṇ
 nalippin 15
 pakal nī variṇum puṇarkuvai ~akal malai
 vāñk’ amai+ kaṇ +iṭai kaṭuppa yāy
 ōmpinaḷ eṭutta taṭa mel tōlē.

- #•1c லுமுறு C2+3+5+7+9, RK; லுமுறும் NL, C1
- 1d புதிர்ந்து NL, C1+5+7+9v, RK; புதிர்ந்த C2+3+7v; புதிர்க்கது C9
- \$•2a பூமலர்க் NL, C1+5; பூமலர் C2+3+5v+7+9, RK
- #•2b கருலிய C2+3+5+7, RK; குயலிய NL, C1+9v; கலிய C9
- \$•2d கான்யாற்றுக் NL, C1+3+5+7+9, RK; கான்யாற்று C2
- #•3a கராஅந் NL, C1+5+7+9v, RK; காதாஅந் C2+3
- 3d மறுசுழி NL, C1+2+3+4⁶⁹+5+7v+9, RKv; மறிசுழி C5v+7, RK, VP, ER
- #•5a யராஅ C2+3, RK; யாராஅ C5+7+9v; யராஅ C9; யராறு NL, C1
- 6d துணிந்து NL, C1+2+5+7+9, RKv; துணிந்த C3; துறந்து RK; துரந்து C5v+7v; துணித்து C9v
- 7b வருந்துறைப் NL, C1+5+7+9, RK; வருந்துணைப் C2+3+9v
- #•8a தீங்கும் C2+3+5+7+9, RK; தீங்குவம் NL, C1
- 10ab வாழ்குவ எல்லளென் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka), RK; வாழவல்லளென் Nacc.(T){TP 210}
- 11a மூறில C5+7; மூறில் C9, RK, VP, ER
- #•11d வழங்குநர் NL, C5+7+9, RK; வழங்குனர் C1+2+3
- #•13bc வருத்த முறுதுமெம் NL, C1+5+7v+9, RK; வருத்த முழுதுமெம் C9; வருத்தமு முழுது__மெம் C3; வருத்தமுமுத_மெம் C2; வருத்த முருதுமெம் C7
- 14a கொழுந்தே NL, C1+2+3+5+7+9; கொடுந்தே RK, VP, ER
- 15b நளிர்ப்பிற் NL, C1+5+7v+9; நளிப்பிற் C2+3+5v+7+9v, RK, VP, ER

⁶⁹ Here is one of the cases where the manuscript of the old commentary follows the palm-leaf tradition, while Irākavaiyaṅkār corrects both the AN text and the commentary in the sense of the late paper witnesses into *maṛi*.

water colour hide(inf.) ripeness had dropped
 flower blossom been-dense- fast coming forest river-
 alligator sleeping- stone be-high- refuse- whirling
 join-not- elephant rut end(inf.) pressed
 become-strong(abs.)⁷⁰ dragging- dread- come- flood 5
 fierce eye pigⁱⁿ shiver-not resolved
 fear coming- ghat separate-given midnight-
 companion
 here^{um} they-come⁷¹ becoming-high mountain-he(voc.)
 one day distress have-if-even way day
 she-lives not-so-she my- friend what^{um} 10
 obstacle not-they(n.pl.) ways(pl.)^{um72} frequent(inf.) wander-they(h.)
 long-time not-it become(inf.) slip-down-they(h.) that(inst.)
 being-perturbed suffering^{um} we-have(sub.) our- garden
 rich honey made- peak be-high- long mountain
 fruit hang- coldnessⁱⁿ Malabar-lily^{am} groveⁱⁿ 15
 densenessⁱⁿ
 midday you come-if-even you-unite widen- mountain
 bend- bamboo eye middle resemble(inf.) my-mother
 protected-she(mur.) raised- broad soft shoulder^ē.

⁷⁰ *urāa*: can this form be analysed as an irregular absolutive of *uravu-tal*, “to become strong”?

⁷¹ As a parallel for *-pa* as i.a. n.pl., cf. NA 209.6 (*kilīyūm tām aṛipavvē*).

⁷² *valīkaḷ* has to be seen as a rare instance of a modern plural form.

AN 19 NL, C1+5+7+9, RKv: உலோச்சன் (C2+3+7v, RK: பொருந்தில் இளங்கீரனார்)

NL, C1+5+7+9, RKv: பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகனிடைச்சுரத்திற் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

(C2+3+7v+9v, RK: நெஞ்சினூற் பொருள்வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் றலைமக ணலமுள்ளிய நெஞ்சினைக் கழறியது.

அன்றவ ளொழிந்தன்று மிலையே வந்துநனி

வருந்தினை வாழியெ னெஞ்சே பருந்திருந்

துயாவிளி பயிற்று மயாவுயர் நனந்தலை

யுருடுடி மகுளியிற் பொருடெரிந் திசைக்குங்
திரைக்குங்

கடுங்குரற் குடிகுய நெடும்பெருங் குன்ற

5

மெம்மோ டிறத்தலுஞ் செல்லாய் பின்னின்
செய்யாய்

ரெழியச் சூழ்ந்தனை யாயிற் றவிராது

செல்லினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் வல்லே

மறவ லோம்புமதி யெம்மே நறவின்

சேயித ழுனைய வாகிக் குவளை

10

மாயிதழ் புரையு மலிர்கொளீரிமை
மலிர்கோளிணரிமை

யுள்ளகங் கனல வுள்ளுதோ றுலறிப்
யுள்ளங்

பழங்கண் கொண்ட கதழ்ந்துவீ ழுவிரறல்
கலிழ்ந்துவீ

வெய்ய வுகுதர வெரீஇப் பையெனச்

சில்வளை சொரிந்த மெல்லிறை முன்கை

15

**AN 19 NL, C1+5+7+9, RKv: Ulōccaṇ (C2+3+7v, RK: Poruntil
Iḷaṅkīraṇār)**

What is spoken by HIM who separated for the sake of wealth in the middle
of the desert to his heart.

HE, who had separated enticed by wealth through [his] heart, reprimanding
[his] heart that remembered HER beauty.)

anr' aval oḷintaṇrum ilaiyē vantu naṇi

varuntiṇai vāli ~eṇ neñcē parunt' irunt'

uyā viḷi payirrum ayā ~uyar naṇam talai

~uruḷ tuṭi maḷiyiṇ poruḷ terint' ^{icaikkum}
^{iraikkum}

kaṭum kural kuṭiṇaiya neṭum perum kunram

5

emmōṭ' irattalum ^{cellāy} piṇ niṇr' ^{ceyyāy}

oliya+ cūlntanai ~āyiṇ tavarātu

cel iṇi+ ciṛakka niṇ +uḷlam vallē

maraval oṃpumati ~emmē naraviṇ

cē~ital anaiya ~āki+ kuḷai

10

mā ~ital puraiyum malir ^{koḷ īr} ^{kōḷ i[ṇ]ar} imai

~uḷ+akam ^{kaṇala} ~uḷlu-tōr' ulari+
~uḷlam

paḷaṅkaṇ koṇṭa ^{katalntu} ^{kaliṇtu} vīḷ avir aral

veyya ~uku-tara verī+ paiyena+

cil vaḷai corinta mel +iṛai muṅkai

15

பூவீ கொடியிற் புல்லெனப் போகி
பூவீய

யடர்செ யாயகற் சுடர்துணை யாக
யாதற்

வியங்காது வதிந்தநங் காதலி
வதிந்தவெங்

யுயங்குசாய் சிறுபுற முயங்கிய பின்னே.

- 1ab அன்றவ னொழிந்தன்று C4; அன்றவ னொழிந்தன்று NL, C1+2+3;
அன்றவ னொழிந்தன்று C5+7+9, Nacc., RK, VP, ER⁷⁴
- 2bc வாழியெ னெஞ்சே NL, C5+7+9, Cēn.(T)[TC 299], Nacc.(P+Ka),
Tey.v, RK; வாழியென் னெஞ்சே C2+3 Cēn.(Ā)[TC 299], Nacc.(TC)v[TC
301]; வாழியெ நெஞ்சே C9v, Nacc.(T){TP 196}; வாழியெ னெஞ்சே C1;
வாழிய நெஞ்சே Nacc.(TC)[TC 301], Nacc.(T){TP 14}, Tey., IV(C);
வாழியெ னெஞ்சம்Cēn.[TC 151], Nacc.(TC)[TC 153], RKv; வாழி
நெஞ்சம் Kal.
- 3bc பயிற்று மயாவுயர் NL, C1+2+3+7v+9; பயிற்று மியாவுயர் C5+7,
Il.(TC), Cēn., RK; பயிற்று மியாஅவுயர் Nacc.(P); பயிற்று மயாஅவுயர்
Nacc.(T); பயிற்றும்யாவுயர் Nacc.(Ka), VP, ER
- #•4a யுருடுடி C2+3+5+7+9, RK; யுருடி NL, C1
- 4d திசைக்குங் NL, C1+4+5+7+9, Nacc., RK; திரைக்குங் C2+3
- \$•5d குன்ற NL, C1+3+5+7+9, RK; குன்றம் C2+7v
- 6c செல்லாய் NL, C1+5+7+9, Nacc.(P+Ka), RK; சொல்லாய் Nacc.(T);
செய்யாய் C2+3+9v
- 7a றொழியிச் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(P+Ka), RK; றொழியைச் Nacc.(T)
- #•10a-c சேயித ழுனையவாகிக் C1+5+7+9, RK; சேயித ழுனையவாகிக் NL;
சேயித ழுனையவாகிக்⁷⁵ C2+3

⁷⁴ Here all the paper manuscripts replace the masculine singular pronoun *avan* – attested in both strands, but not suited to the context, since HE is the speaker – by an impersonal *avan* (“there”); the old commentary, however, reads a feminine *aval* which can very well be understood as an unmarked locative.

pū ^{vī} koṭiyiṅ pulleṅa+ pōki
vīya

~aṭar cey ^{āy akal} cuṭar tuṅai ~āka
ātal

~iyaṅkātu vatinta ^{nam} kātali
~em

~uyaṅku cāy ciṅu puṅam muyaṅkiya piṅṅē

- 11a மாயிதழ் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc., RK; யாயிதழ் Pēr.(T+P), RKv
 ௭•11cd மலிர்கொளீரிமை NL, C1+5+7+9, Pēr.(Ka), Nacc., RK;
 மலர்கொளீரிமை Pēr.(T+P), RKv; நீர்கொளீரிமை C9v;
 மலிர்கொளினரிமை C2+3; மலிர்கொளினரிமை em.⁷⁶
- 12ab யுள்ளகங்கனலC4+5+7+9, Nacc., RK; யுள்ளகங்கனல NL, C1;
 யுள்ளங் கனல C2+3, RKv
- #•12c வுள்ளுதோ C2+3+5+7+9c; டுள்ளுதோ C1; யுள்ளுதோ NL, C9;
 வுள்ளுதோ RK, VP, ER
- 13bc கொண்ட கதழ்ந்துவீ NL, C5+7+9, RKv; கொண்ட கதழ்த்ந்துவீ C1;
 கொண்ட கலிழ்ந்துவீ C2+3+9v, Nacc.(P+Ka), RK, VP, ER;
 கொண்டகலிழ்ந்துவீ Nacc.(T)⁷⁷
- 14bc வுகுதர வெரீஇப் NL, C2+5+7+9, Nacc., RK; வுகுதர வெரீஇப் C1;
 வுகுதிர் வெரீஇப் C3
- 16a பூவீ NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; பூவீய C2+3
- 17b யாயகற் NL, C5+7+9, Nacc.(P+Ka), RK; யாயகற் C1; யாய்கற்
 Nacc.(T); யாதற் C2+3+9v
- 18b வதிந்தநங் NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; வதிந்தவெங் C2+3+9v, RKv⁷⁸

⁷⁵ Here the gliding vowel (v, not y) still betrays the original reading *anaiya*.

⁷⁶ Here the deviant reading of the second strand can be salvaged by a small emendation of alveolar *n* into retroflex *ṇ*: *kōḷiṅṇar*.

⁷⁷ Problematic is here in both readings the *peyareccam koṅṭa* followed not by a noun but by an absolute *kataḷntu* or *kalilntu*. It seems just about possible to connect it with *aral* at the end of the line.

strand 1:

That day there was no staying behind with her. Coming [along],
you suffered much, oh heart,

in the langorous high vast area,
where kites perch [and] repeat [their] sorrowful shrieks,
the long big hills of the fierce-voiced horned owls
that sound, the meaning clear, like the sound of a turned hour-glass drum,
you cannot traverse with us.

If, standing behind [us]
you have considered staying behind, go now without restraint.
May your mind⁷⁹ be strongly exulted.

Beware of forgetting us

– after you have embraced the small of the weakening, emaciated back
of our love who abides without stirring,
as a companion [only] the glow of the choice earthen lamp, made into a
plate(?),
moving futilely, like a creeper when [its] flowers perish,
with [her] soft-jointed forearms from which the few bangles slip down
softly, frightened so that hot [tears] are shed,
fast-descending shining water holding [her] distress,
whithering whenever she remembers, while she burns inside,
[her] wet eye-lids being flooded, resembling the huge petals
of the blue water-lily, being as if they were the red petals of Naraḅu.

⁷⁹ The surprising bit is not the address to the heart that wants to go back to the beloved at home, but the fact that the heart, in its turn, is attributed with an *uḷlam*, a mind of its own, as is confirmed by the gloss of the old commentary: *neṅciṅatu uḷlam*.

strand 2:

That day there was no staying behind with her. Coming [along],
you suffered much, oh heart,

in the languorous high vast area,
where the kites perch [and] repeat [their] dolorous shrieks,
the long big hills of the fierce-voiced horned owls,
that cry out, the meaning clear, like the sound of turned hour-glass drum,
you did not traverse with us.

If, standing behind [us]
you have considered staying behind, without restraint
go now. Let your mind be strongly exulted.

Beware of forgetting us –

after you have embraced the small of the weakening, emaciated back
of our love who abides without stirring,
as a companion the light emerging when made into a plate(?),
moving futilely, like a creeper when [its] flowers perish,
with [her] soft-jointed forearm from which the few bangles slip down
softly, frightened so that hot [tears] are shed,
brightly descending shining water holding [her] distress,
whithering whenever she remembers, while [her] inside burns,
[her] eye-lids flooded flower-clusters, resembling the huge petals
of the blue water-lily, being as if they were the red petals of Nāravu.

AN 20 உலோச்சுரூர் (C7, G1+2: பொருந்தில் இளங்கீரூர்)

பகற்குறி வந்த தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது (NL, C7, G1+2: சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகன் கேட்பத் தோழியிற்செறிவுரைத்தது).

பெருநீ ரழுவத் தெந்தை தந்த

கொழுமீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பி

யெக்கர்ப் புன்னை யின்னிழ லசைஇச்

செக்கர் ஞெண்டின் குண்டளை கெண்டி

ஞாழ் லொடுங்குசினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித் 5
லோங்குசினைத்

தாழை வீழ்கயிற் றாச றாங்கிக்

கொண்ட லிடுமணற் குரவை முனையின்

வெண்டலைப் புணரி யாயமோ டாடி

மணிப்பூம் பைந்தழை தைஇ யணித்தகைப்
தகப்

பல்பூங் கான லல்கினம் வருதல் 10

கவ்வை நல்லணங் குற்ற விவ்வூர்க்
கௌவை

கொடிதறி பெண்டிர்^ஈ சொற்கொண் டன்னை

கடிகொண் டனளே தோழி பெருந்துறை

யெல்லையு மிரவு மென்னாது கல்லென

வல்லவ னாய்ந்த வண்பரி 15
வலவ னாய்ந்த

நிலவுமணற் கொட்குமோர் தேருண் டெனவே.

AN 20 Ulōccaṅar (C7, G1+2: Poruntil Iḷaṅkīraṅār)

What is spoken by the confidante as if speaking to HER, for HIM to hear, when HE who has come for the day tryst is outside the fence.

peru nīr aḷuva tentai tanta

koḷu mīṅ uṅaṅkal paṭu puḷ +ōppi

~ekkar+ puṅṅai ~iṅ niḷal acai+

cekkar ñeṅṅiṅ kuṅṅ' aḷai keṅṅi

ñāḷal ^{oṭuṅku} ciṅai+ toṭutta koṭum kaḷi+ 5

tāḷai vīḷ kayirṅ' ūcal tūṅki+

koṅṅal iṭu maṅal kuravai muṅaiyiṅ

veḷ talai+ puṅari ~āyamōṭ' āṭi

maṅi+ pūm paim taḷai taii ~aṅi+ takai+

taka+

pal pūm kāṅal alkiṅam varutal 10

kavvai ^{nal} +aṅaṅk' urra ~i~ +ūr

kauvai

koṭit' aṅi peṅṅir+ col koṅṅ' aṅṅai

kaṭi koṅṅaḷē tōḷi perum tuṅai

~ellaiyum iravum eṅṅātu kalleṅa

vallavaṅ ^{āyṅta} vaḷ pari 15

valavaṅ

nilavu maṅal koṅṅum ōr tēr uṅṅ' eṅavē∞

- #•5ab ஞாழ லொடுங்குசினைத் C6v+9, RKv, SAv; ஞாழ லொடுங்குசினைத் C1+6; ஞாழ லொடுங்குசினைத் NL; ஞாழ லொடுங்குசினைத் C2+3+5+7+9v, G1+2, Nacc., Nam., RK, VP, ER; யொடுங்கு ஞாழற் C9v
- \$•8c யாயமோ corr.; யாயமொ C5+, Nacc.7, RK, VP
- 9d யணித்தகைப் NL, C5+6+7+9, G1+2, Nacc., RKv, SAv; யணித்தகைப் C1; யணித்தகைப் C2+3, Nam., RK; யணித்தகைப் SAv
- \$•10d வருதல் NL, C1+2+3+5+6+7+9, RK; வருதற் G1+2
- 11a கவ்வை NL, C1+6+9, G1+2, Il., RK; கௌவை C2+3+4+5+7, Nacc., Nam.
- \$•12b பெண்டிர்ச் C1+9, G1+2; பெண்டிர் C2+3+5+7, Il., Nacc., RK, VP; பெளமர்ச் NL, C6
- #•13ab கடிகொண்டனளே C2+3+5+6+7, RK; கடிகொண்டனளேகடிகொண்டனளே C1⁸⁰+9; கடிகொண்டனளே NL, G1+G2v; கடிகொண்டனளே G2
- 15a வல்லவ NL, C1+6+9, G2; வலவ C2+3+5+7+9c, G1, Il., Nacc., Nam., RK, VP, ER
- #•16cd தேருண் டெனவே C2+5+7+9v, G1+2, RK; தேருண் டெனவே NL, C1+3+6+9

⁸⁰ C1 reads here: *kaṭikoṇṭaṇai kaṭikoṇṭaṇē* – which might mean that the matrix grapheme was corrupt and did not seem plausible, interpreted either way.

at a generous pace⁸⁴ chosen by the skillful man,
noisily, without telling day from night, at the big ghat.”

⁸⁴ Here it is equally well possible to read *van pari* as a metonymy (or a *bahuvrīhi*) for horse: “those with generous motion”. Then we would have a “chariot ... with generously moving [horses] selected by the skilful man“ (or the “charioteer”, according to the reading of strand 2).

**AN 21 கானமுல்லைப்பூசாத்தன் (C3: காவன்முல்லைப்பூதர்
தித்தனார்; C5v+7, RK: காவன்முல்லைப்பூதனார்)**

பொருள்வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகனிடைச்சுரத்து நின்று (C5: /)
மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறியது.

மனைவளர் நொச்சிமௌவல் வான்முகைத்
வாண்முகைத்
துணைநிரைத் தன்ன மாவீழ் வெண்ப
லவ்வயிற் றகன்ற வல்குற் றையித்
றையித்
தாழ்மென் கூந்தற் றடமென் பனைத்தோண்
றகைமென்
மடந்தை மாணலம் பசுப்பச் சேய்நாட்டுச்
புலம்பச்
செல்ல மென்றியான் சொல்லவு மொல்லாய்
செல்ல லென்றியான்
வினைநயந் தமைந்தனை யாயின் மனைநகப்
பல்வேறு வெறுக்கை தருகம் வல்லே
யெழுவினி வாழிய நெஞ்சே புரியினர்
வாழியெ னெஞ்சே
மெல்லவி ழஞ்சினை புலம்ப வல்லோன்
கோடறை கொம்பின் வீயுகத் தீண்டி
மராஅ மலைந்த மணவாய்த் தென்றல்
மலைத்த
சுரஞ்சென் மள்ளர் சரியற் றூற்று
மென்றாழ் நின்ற புன்றலை வைப்பிற்
பருந்திளைப் படுஉம் பாறுதலை யோமை
யிருங்கல் விடரகத் தீன்றிளைப் பட்ட
மென்புனிற் றம்பிணவுப் பசித்தெனப் பைங்கட்

5

10

15

**AN 21 Kānamullaippūcāttan (C3: Kāvaṇmullaippūtar Tittaṇār;
C5v+7, RK: Kānamullaippūtanār)**

He, who separated being enticed by wealth, reprimanding [his] heart that had [the desire] to return when staying in the middle of the desert.

maṇai vaḷar nocci mauval ^{vāl} mukai+
_{vāl}

tuṇai niraittaṇṇa mā vīl veḷ pal

am vayirṛ' akaṇṛa ~alkul ^{taiiya+}
_{tai+}

tāl mel kūntal ^{taṭa} mel paṇai+ tōl
_{takai}

maṭantai māṇ nalam ^{pacappa+} cēy nāṭṭu+
_{pulampa+} 5

cellalam enṛ(i) yāṇ collavum ollāy
cellal

viṇai nayant' amaintaṇai ~āyiṇ maṇai naka+

pal vēru verukkai tarukam vallē

~eḷu ~iṇi ^{vāliya} neñcē puri ~iṇar
_{vāli ~eṇ}

mel +aviḷ am ciṇai pulampa vallōṇ 10

kōṭ' arai kompiṇ vī uka+ tīṇṭi

marāam ^{malainta} maṇa(m) vāy+ teṇṛal
_{malaitta}

curam cel maḷḷar curiyal tūṛṛum

enṛūḷ niṇṛa pul talai vaippin

parunt' iḷai+ paṭūum pāru talai ~ōmai 15

~irum kal viṭar akatt' iṇṛ' iḷai+ paṭṭa

mel puṇirṛ' am piṇavu+ pacittēṇa+ paim kaṇ

செந்நா யேற்றைக் கேழ் ருக்க
சென்னு

விரியற் பிணவ நீண்டலிற் பரீஇச்
பரீஇச்

செங்கா யுதிர்ந்த பைங்குலை யீந்தின்

20

பரன்மட் சவர முரணில முடைத்த

வாயக் கணிச்சிக் கூழார் கோவல
வல்வாய்க்

ரூரூ தீட்ட வுவுலைக் கூவல்
தீட்ட

வெண்கோடு நயந்த வன்பில் கானவ

ரிகழ்ந்தியங் கியவி எனகழ்ந்த குழிசெத்

25

திருங்களிற் றினநிரை தூர்க்கும்

பெருங்க லத்தம் விலங்கிய காடே.

C2 partly illegible and in disorder on ff. 32, 31; left margin broken]

•1a மனைவளர் NL, C1+2+3+4+5+7+9, RKv; மனையிள RK, VP, ER

•1c மெளவல் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; மவ்வல் C4

•1d வான்முகைத் NL, C1+5+7+9, RK; வான்முகைத் C2+3

#•2c மாவீழ் C2+3+5+7+9v, RK; மாவீழ் NL, C1; மாவீழு C9

\$•2d வெண்ப NL, C1+2+3+9, RK; வெண்பல் C5+7

•3d றைஇயத் NL, C1+5+7+9; றைஇத் C2+3+4+5c+7c, RK, VP, ER

•4c றடமென் NL, C1+5+7+9, RK; றகைமென் C2+3+9v, RKv

•5c பசப்பச் NL, C1+5+7v+9; புலம்பச் C2+3+5c+7+9v, RK, ER

•6ab செல்லமென்றியான் NL, C1+5+7v+9, RKv; செல்ல லென்றியான்
C2+3+5c+7+9v, RK, VP, ER

•6c சொல்லவு NL, C1+2+3+5+7+9, RK; செல்லவு C9c

#•7df. மனைநகப் | பல்வேறு C2+3+5c+7+9v, RK; மனை____ல்வேறு NL, C1;

மனை__ப்பல்வேறு C5+9

cem nāy ērrai kēlal tākka
 cel
 ~iriyal piṇaval tīṇṭalin paṇī+
 paṇī+
 cem kāy ~utirnta paim kulai ~īntin 20
 paral maṇ cuvara muraṇ nilam uṭaitta
 vāya+ kaṇicci+ kūl ār kōvalar
 val vāy+
 ūrāt' iṭṭa ~uvalai kūval
 iṭṭa
 veḷ kōṭu nayanta ~aṇp' il kāṇavar
 ikalnt' iyaṅk' iyaviṇ akaḷnta kuḷi cett' 25
 irum kaḷirṛ' iṇam nirai tūrkkum
 perum kal attam vilāṅkiya kāṭē∞

- 9bc வாழிய நெஞ்சே NL, C1+5+7+9; வாழியெ நெஞ்சே C2+3+5c+7v+9v, RK, VP, ER
- #•9d புரியினர் C3+5+7+9v, RK; புரியினர் NL, C1+9
- 12b மலைந்த NL, C1+5+7v+9; மலை_த C9; மலைத்த C2+3+5v+7+9v, RK, VP, ER
- #•16c தீன்றிளைப் NL, C1+5+7+9, RK; தீன்றிளைப் C3
- 17a மென்புனிற் NL, C1+2+3+5+7+9, Pēr.(Ka), RK; முள்ளெயிற் Pēr.(T)
- 17b றம்பிணவுப் NL, C1+2+3+5+7+9, Pēr.; றம்பிணவு RK, VP; றம்பிணுப் C9v
- 18ab செந்நா யேற்றை(க்) NL, C1+5+7+9(v), Pēr., May., CC, Kuḷ., NV⁸⁵, RK; சென்ளு யேற்றைக் C2+3
- 18df.ருக்க | விரியற் NL, C1+2v+3+5+7+9, Pēr., RK; ருக்க |வீரியற் C2; ருக்கி | யிரியற் C7c, May., CC, Kuḷ.
- 19d பரீஇச் NL, C1+5+7+9, May., RK; பரீஇச் C2+3

⁸⁵ Instead of quoting the full three lines as do Mayilainātar and Caṅkaranamaccivāyar, *Nannūl Virutti* conflates the foot *cennāy* with the preceding quotation (KT 232.4f.).

- 21b சுவர NL, C1+2+3+7+9; சுவல C5, RK, VP, ER
- 22a வாயக் NL, C1+9; வல்வாயக் C2+3+5+7+9v, RK, VP, ER;
விரைவாயக் C9v
- 22d கோவல NL, C1+2+3+5+7+9, VP, ER; கூவல RK
- 23b தீட்ட NL, C1+9; திட்ட C2+3+5+7, RK, VP, ER
- #•25d குழிசெத் C3+5+7+9v, RK; குளிசெத் NL+9; குளிசெத் C1
- \$•27a பெருங்க NL, C1+2+3+5+9, RK; பெருங்கல் C5c+7

house grow- chaste-tree wild-jasmine ^{pure} bud
light

companion put-in-row-like big desire white tooth

pretty belly- widened- hip ^{tied-}
tied

hang-down- soft tresses ^{broad} soft bamboo shoulder
fitting

girl be-glorious goodness ^{fade(inf.)} distance land- 5
^{be-lonely(inf.)}

go-not-we said I say(inf.)^{um} consent-not-you
don't-go

work longed-for you-were-content if house smile(inf.)

many different wealth we-give(sub.) strongly

rise(ipt.) now ^{may-live(opt.)} heart^ē be-twisted- cluster
^{live(sub.) my-}

soft open- pretty branch be-lonely(inf.) strong-he 10

branch beat- twigⁱⁿ blossom be-shed(inf.) gripped

cadamba-tree ^{put-on(p.)-} fragrance be-superior- south-wind
^{opposed-}

desert go- warrior(h.) curly-hair spreading-

sun stood- empty spot regionⁱⁿ

kite get-exhausted- happening- scatter- head Ōmai-tree 15

big/dark rock cave inside- brought-forth get-exhausted- happened-

soft newly-born- pretty bitch hungered-because green eye

red dog male boar attack(inf.)
 go-
 retreating female-pig grippingⁱⁿ made-run(a.)
 pulled-out
 red unripe-fruit shed(p.)- fresh bunch date-palmⁱⁿ 20
 pebble earth wall-they(n.pl.) antagonism ground broken-
 mouth^a pick-axe food become-full- cowherds(h.)
 strong mouth
 ooze-not amass(inf.) foliage well
 put(p.)-
 white tusk longed-for- love not- forest-they(h.)
 been-negligent stir- wayⁱⁿ excavated pit thought 25
 big/dark elephant-bull- group herd filling-up-
 big stone road obstructed- wilderness^ē.

strand 1:

Even though I said : “we won’t go
 to distant lands so that the glorious beauty of [our] girl fades,
 [her] with broad soft bamboo shoulders, with soft tresses that hang down
 so as to join [her] wide hips, with a pretty belly,
 with big, desirable white teeth, as if the pure buds of wild jasmine
 by the chaste tree growing near the house had been put in two rows⁸⁶”,
 you did not agree.

If you are set in longing for work, let us bring
 many different goods so that the house smiles, quickly
 rise now, oh heart,

⁸⁶ The relation of line 1 to the rest of the description is unclear. Even if we think of jasmine buds as a standard simile for teeth, the relation to *nocci* remains unexplained, unless we simply take it as the tree the jasmine creeper uses as a prop (an assumption that seems to be supported by AN 23.11f.: *nocci ūlvana malarum | mavval*, there too without explicit mark of the relation). The old commentary confirms the bud-tooth relation, since it glosses *mā* in line 2 by *vaṇṭu*, “bee”, suggesting for *mā vīl* the meaning “desired by bees”.

– for the wilderness⁸⁷ where roads are blocked with big stones,
 where the herd of large elephant bulls thoughtfully
 fill up the pits that are dug on the ways negligently walked
 by loveless forest men who long for white tusks,⁸⁸
 near wells [covered] with dried leaves so that [water] accumulates
 without oozing out,
 by cowherds with edged pick-axes that broke the hostile ground
 into walls of pebble [and] earth, full of the food
 from date palms in fresh bunches that shed red unripe fruit⁸⁹
 having made run because they gripped [them] the female pigs that retreat
 while the hog is attacked by the male of the red dog with green eyes
 because of the hunger of [its] pretty bitch, with a soft newly-born one,
 that sank down exhausted after giving birth in a cleft in the big stones
 near Ōmai trees with dishevelled tops,
 where kites sink down in exhaustion,
 in a region of empty spots on which the sun stood,⁹⁰
 where the hair of warriors going through the desert is tousled
 by the south wind, superior with the fragrance put on by Kadamba trees,
 [their] twigs that beat the branches having been gripped, so that their
 blossoms are shed, by the strong one,⁹¹
 so that the opening pretty branches soft with twisted clusters become lonely.

⁸⁷ The second possible *pūṭṭuvil* link is *cēynāṭṭu*: the distant land that is a wilderness.

⁸⁸ The syntactic link for *kūval* at the end of line 23 is in no way morphologically marked and seeing *kōvalar* and *kāṇavar* in apposition is not very satisfactory from the point of view of content.

⁸⁹ The only possible way of linking up the absolutive *parī* (l. 19) with what follows is to take it as dependend on *kūl ār*: the cowherds are full of food, that is, the pulp of the date fruits after they managed to chase away the female pig who was interested in the same. This, then, can be loosely related to the infinitive clause ending in *tākka* (l. 18).

⁹⁰ Also the clause headed by *vaippin* seems loosely connected at best. One fights with the impression of being faced with the fragments of two to three different desert poems.

⁹¹ The only possibility to integrate *vallōn* into the syntagma seems to be to take it in apposition to *tenral*, thus personifying the wind.

strand 2:

Even though I said : “don’t go

to distant lands so that the glorious beauty of [our] girl will be lonely,
 with befitting soft bamboo shoulders, with soft tresses that hang down
 tying in [her] wide hips, with a pretty belly,
 with big, desirable white teeth as if put in two rows,
 generous buds of wild jasmine, by the chaste tree growing near the house”,
 you did not agree.

If you are set in longing for work, let us bring
 many different goods so that the house smiles, quickly
 rise now, oh my heart,

– for the wilderness where roads are blocked with big stones,
 where the herd of large elephant bulls thoughtfully
 fill up the pits that are dug on the ways negligently walked by
 loveless forest men who long for white tusks,
 by wells [covered] with dried leaves placed without [water] oozing out,
 cowherds full of the food, with edged pick-axes
 that broke the hostile ground into walls of pebble [and] earth,
 of date palms in fresh bunches that shed red unripe fruit
 after having plucked out by gripping the female pigs that retreat
 while the hog is attacked by the male of the roaming green-eyed dog,
 because of the hunger of [its] pretty bitch, with a soft newly-born one,
 that sank down exhausted after giving birth in a cleft in the big stones
 near Ōmai trees with dishevelled tops,

where kites sink down in exhaustion,
 in a region of empty spots on which the sun stood,
 where the hair of warriors going through the desert is tousled
 by the south wind, superior by the fragrance opposed by Kadamba trees,
 gripping, for the blossom to be shed, [their] twigs that beat the branches,
 by the strong one,
 so that the opening pretty branches soft with twisted clusters become lonely.

AN 22 வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்

1. வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த காலத்துத் தலைமகளாற்றாளாகத் (C2+3: ளாற்றாளாய்த்) தோழி தலைமகனை யியற்பழிக்கத் (C2+3, RK: யியற்-பழிப்பத்) தலைமக ளியற்பட மொழிந்தது.

(C2, RK: 2. தலைமக னிரவுக்குறி வந்து சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியாற் சொல்லெடுப்பப்பட்டுத் (RK: சொல்லெடுக்கப்பட்டுத்) தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.)

அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதருங்

கணங்கொ ளருவிக் காண்கெழு நாடன்

மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்ல

லிதுவென வறியா மறுவரற் பொழுதிற்

படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை

5

நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ ளிவளென

முதுவாய்ப் பெண்டி ரதுவாய் கூறக்

களநன் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி

வளநகர்^{சு} சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத்

துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்

10

முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு நெடுநா

ளார நாற வருவிடர்த் ததைந்த

சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடிக்

களிற்றிரை தரீஇய பார்வ லொதுக்கி

னொளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல

15

AN 22 Veripāṭiya Kāmakaṇṇiyār

1. What is spoken by HER in order to bring out [his] qualities when the confidante belittled HIS qualities, as SHE did not have the strength at the time [he] had separated after the time for marriage had been set.
2. There is also SHE speaking when spoken to by the confidante, while HE has come for a night tryst [and] is outside the fence.

aṇāṅk' uṭai neṭu varai ~ucciyiṅ ili-tarum

kaṇam koḷ aruvi+ kāṅ kelu nāṭan

maṇam kamal viyal mārp' aṇāṅkiya cellal

itu ~eṇa ~ariyā maruvaral poḷutiṅ

paṭiyōr+ tēytta pal pukal+ taṭa+ kai

5

neṭu vēḷ pēṇa+ taṅikuvaḷ ivaḷ eṇa

mutu vāy+ peṅṭir atu vāy kūra+

kaḷam naṅk' ilaittu+ kaṇṇi cūṭṭi

vaḷam nakar+ cilampa+ pāṭi pali koṭutt'

uruva+ cem tiṅnai kurutiyōṭu tūuy

10

muruk' āruppaṭutta ~uru kelu neṭu nāḷ

āram nāra ~aru viṭar tatainta

cāral pal pū vaṅṭu paṭa+ cūṭi+

kaḷir' irai tariiya pārval otukkiṅ

oḷitt' iyaṅku marapiṅ vaya+ puli pōla

15

நன்மனை நெடுநகர்க் காவல ரறியாமை

தன்னசை யுள்ளத்து நன்னசை வாய்ப்ப

வின்னுயிர் குழைய முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து
குழைப்ப

நக்கனெ னல்லனோ யானே யெய்த்த

நோய்தணி காதலர் வரவீண்

20

டேதில் வேலற் குலந்தமை கண்டே.

•3bc வியன்மார் பணங்கிய NL, C1+2+3+5+7+9, Il.(TC), IV(C), RK;

வியன்மார்பணங்கிய C௯.

#•4b வறியா C2+3, Nacc.(P+Ka), RK, VP, ER; வறியாண் C5+7+9,

Nacc.(T); வறியாள் NL, C1⁹²

#•6b பேணத் C2+3+5+7+9, RK; பேணத் NL, C1

\$•7c ரதுவாய் NL, C1+2+3+5v+9, RK; ரதுவாய்க் C5+7+9v, Nacc.(T)

•8a களநன் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka){TP 111}, RK; களனன்

Nacc.(T){TP 60+111}; Nacc.(P+Ka){TP 60}

•8d சூட்டி NL, C1+2+3+5+7+9, RK; சூடி SA v

\$•9a வளநகர் NL, C1+5+7+9, RK; வளநகர்ச் C2+3+9v

#•11d நெடுநா NL, C1+7v+9; நடுநா C5+7, Nacc., RK, VP, ER;

நடுநா C2+3

•12b-d நாற வருவிடர்த் ததைந்த NL, C1+5+7+9, RK; நாற்குவரு

விடரகத் ததைந்த C3; நாற வருவிடர்த் தொடுதத்தை(?) C2

#•14b தரீஇய C2+3+5+7; தரீஇய NL, C1; தரீஇய C9, Pēr.(T),

Nacc.(P+Ka), IV, RK, VP, ER; தரீய Pēr.(Ka)⁹³; தரீஇப் Nacc.(T)

⁹² The first-strand reading *ariyāl* does not make sense in the given context, since the girl of course knows very well the cause of her distress; it is the mother and the village who do not know it.

⁹³ The corresponding page appears as blank in the digital copy of the edition of Pavaṇantam Pillai at my disposal.

nal maṇai neṭu nakar+ kāvalar aṛiyāmai

taṇ nacai ~uḷḷattu nal nacai vāyppa

~in_u +uyir_{ir} ^{kuḷaiya} _{kuḷai}ppa muyaṅku-toṛum mey+ malintu

nakkaṇeṇ allaṇō yāṇē ~eytta

nōy taṇi kātalar varav' iṇṭ'

20

ētil vēlaṛk' ulantamai kaṇṭē.

- 16cd காவல ரறியாமை C1+9; காவல ரறியாமை NL; காவல ரறியாமைத் C2+3+5+7, Nacc.(T+Ka), RK, VP; காவலறியாமை Nacc.(P), RKv
- 17c நன்னசை NL, C1+2+3+5+9, Pēr.(Ka), Nacc.(T+P)+(Ka){TP 111}; நந்நசை C5v+7, Pēr.(P), Nacc.(Ka){TP 60}, RK, VP, ER
- 18b குழைய NL, C1+7v+9, Pēr., Nacc.(T+Ka){TP 60}, RK; குழைப்ப C2+3+5+7+9v, Nacc.(T){TP 111}, RKv
- 19b னல்லனே NL, C1+2+3+5+7+9, Pēr., Nacc.(T){TP 111}, Nacc.(P+Ka), RK, VP; னல்லனே Nacc.(T){TP 60}, ER
- \$•20a நோய்தணி NL, C2+3+5+7+9, RK; நோய்தணிக் C1
- 21bc வேலற் குலந்தமை NL, C1+2+3+5v+7+9, Pēr.(Ka), Nacc.(P+Ka), RK; வேலற் குவந்தமை C5+7v+9v, Pēr.(T+P), Nacc.(T); வேல னுலந்தமை Nacc.(Pv)

plague possess- long mountain peakⁱⁿ fall-giving-
 group take- waterfall forest have- land-he
 fragrance be-fragrant- width chest plagued- distress
 this say(inf.) know-not- being-mixed-up timeⁱⁿ
 settle-not-they(h.) reduced- many fame broad hand 5
 long Vēl esteem(inf.) she-is-appeased she say(inf.)
 old truth women that mouth tell(inf.)
 floor well fashioned chaplet adorned
 fertility mansion sound(inf.) sung offering given
 form red millet blood-with spattered 10
 Muruku way-set-on(p.)- fear have- long day
 sandal be-fragrant(inf.) difficult cleft been-packed-
 slope many flower bee happen(inf.) worn
 elephant-bull- prey give(inf.) seeing stepⁱⁿ
 concealed stir- customⁱⁿ strength tiger be-similar(inf.) 15
 good house long mansion watchmen(h.) not-knowing
 self- yearning inside- good yearning reach(inf.)
 pleasant life ^{become-pulpy(inf.)} _{mash(inf.)} embrace-ever body been-happy
 I-smiled not-so-I^o I^e grown-weary-
 pain decrease- lover(h.) coming here 20
 strange spear-he(dat.) having-died seen^e.

At the time of confusion when it was not known that this
was the distress that tormented [her]: the wide chest scented with fragrance
of the man from the forested land with waterfalls in groups
that tumble down from the peaks of haunted long mountains,
when old truth[-saying] women told this as truth:
“she will be appeased when respect is paid to tall Vēl
with much famed broad hands who reduced [his] enemies”,
on the dreadful long day that sets Murukaṇ on [his] way,
preparing the floor well, putting on chaplets,
singing so that the flourishing mansion resounds, giving offerings,
scattering shapely red millet along with blood,

I,

[my] body gladdened in every embrace so that [my] sweet life turned soft
when he reached with good yearning in his yearning mind,
without the watchmen of the long mansion, the good house knowing,

like a strong tiger, with the habit of moving stealthily
to a spot for peering out for the elephant bull in order to bring prey,
wearing, for bees to come, many flowers from the slope
that was dense with difficult clefts, while fragrant with sandal,

did I not smile,

– seeing the devastation of the strange spear-bearing [priest]
at [our] lover’s coming here in order to appease [our] weary pain?

AN 23 ஓரோடகத்துக் (RK: ஓரோடோகத்துக்) கந்தரத்தனார்
 தலைமகன் பிரிவின்கட் தலைமக டோழிக்குச் (C2+3: தோழிக்குத்
 தலைமகள்) சொல்லியது.

மண்கண் குளிர்ப்ப வீசித் தண்பெயல்

பாடுலந் தன்றே பறைக்குர லெழிலி

புதன்மிசைத் தளவி னிதன்முடச் செந்நனை

நெருங்குகுலைப் பிடவமோ டொருங்குபிணி யவிழக்

காடே கம்மென் றன்றே யாறே
 யவல

5

கோடுடைந் தன்ன கோடற் பைம்பயிர்

பதவின் பாவை முணைஇ மதவுநடை

யண்ண லிரலை யமர்துணை தழீஇத்

தண்ணறல் பருகித் தாழ்ந்துபட் டனவே

யனையகொல் வாழி தோழி மனைய

10

தாழ்வி னெச்சி [யூ]ழ்வன மலரு

தாழ்வீழ் நொச்சி சூழ்வன

மவ்வன் மாச்சினை காட்டி

மௌவன்

யவ்வள வென்றே ரண்டுச்செய் பொருளே.
 வென்ற ராண்டுச்செய்

[C2 mostly legible]

•1c வீசித் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka), RK; வீசிய C9v, Nacc.(T)

•2a பாடுலந் NL, C1+2+3+5c+7c+9, Nacc., RK; பாடுலந் C5+7

•3c னிதன்முடச் NL, C1+2+3+5+9; னிதன்முட C5c+7, Nacc., RK;
 னிதன்முடச் C9v

#•3d செந்நனை NL, C1+5+7+9, RK; சென்னனை C2+3, Nacc.(T)

•4a நெருங்குகுலைப்; நெருங்குகுலைப் Nacc.

AN 23 Orōtakattuk (RK: Orōṭokattuk) Kantarattaṅār

What is spoken by HER to the confidante during the separation from HIM.

maṅ kaṅ kuḷirppa vīci+ taṅ peyal

pāt' ulantaṅrē paṅrai kural eḷili

putal-micai+ taḷaviṅ ital muṭa+ cem naṅai

neruṅku kulai+ piṭavamōṭ' oruṅku piṅi ~avila+

kāṭē kammenraṅrē ~ārē
~avala

5

kōṭ' uṭaintaṅna kōṭal paim payir,

pataviṅ pāvai muṅaii matavu naṅai

~aṅṅal iralai ~amar tuṅai taḷi+

taṅ +aral paruki+ tāḷntu patṭaṅavē

~aṅaiya-kol vāli tōli maṅaiya

10

tāḷviṅ nocci ~[ū]vāna malarum
tāl vīl cūlvāna

mavval mā+ ciṅai kāṭṭi
mauval

~a+ ~aḷav' enṅōr aṅṅu+ cey poruḷē.
enṅārāṅṅu

•4b பிடவமோ C7; பிடவமொ Nacc.(Ka), RK, VP; பிடவொ Nacc.(T), RKv

•5d யாறே NL, C1+5+7+9; யவல C2+3+5v+9v, Nacc.(Ka), RK, ER;

யலையக் Nacc.(T)

\$•6d பைம்பயிர் NL, C1+5+7v+9; பைம்பயிர்ப் C2+3, RK, VP; பைம்பயிற் C7

•7bc பாவைமுணைஇ NL, C1+2+3+5+7; பாவைமுணைஇ C7v+9, Nacc.(Ka),
RK, VP, ER; பார்வைமுணைஇ C9c; பார்வைமுணைஇ Nacc.(T)

•8bc விரலை யமர்துணை NL, C1+2+3+5+7+9, RKv; விரலை யமர்பிணை
C5v, RK, VP, ER; னல்லே றமர்துணை C9v, Nacc.

#•8d தழீஇத் NL, C1+5+7+9, RK; தழீத் C2+3

- 9cd தாழ்ந்துபட்ட டனவே NL, C1+2+3+5+7+9, RK, ER; தாழ்ந்துபட்ட டன்றே C9v, Nacc., VP
- 11ab தாழ்வி னொச்சி NL, C1+5+7+9, Nacc.(Ka), RK; தாழ்வீ நொச்சி C7v+9, Nacc.(T); தாழ்வீழ் நொச்சி C2+3
- #•11c யூழ்வன VP; யூழ்வன NL, C1+9; சூழ்வன C2+3+5+7+9v, Nacc., RK, ER
- 12a மவ்வன் NL, C1+9; மௌவன் C2+3v+7+9, Nacc., RK, ER; மெனவன் C3
- 13c வென்றே ரண்டுச்செய் NL, C1; வென்றே ராண்டுச்செய் C5+7v+9, Nacc.; வென்றாராண்டுச்செய் C2+3+5c+7, RK, VP, ER

earth area cool(inf.) flung cool rain
singing it-died^ē drum voice cloud
bush(loc.) golden-jasmineⁱⁿ Ital(?)⁹⁴ crooked red bud
be-close- bunch emetic-nut-with together fetter open(inf.)
wilderness^ē 'kam'-it-said^ē way^ē depression^a 5
conch broken-like white-Malabar-lily fresh crop
Bermuda-grassⁱⁿ root hated strength gait
majesty Iralai desire consort embraced
cool water drunk hung-down they-happened(n.pl.)^ē
thus-they(n.pl.)^{kol} live(sub.) friend house^a 10
hanging-downⁱⁿ chaste-tree mature-they(n.pl.) blossoming-
hang-down- descend- surround-they(n.pl.)
wild-jasmine big branch shown
that- measure said-they(3.h.) there make- wealth^ē.

⁹⁴ The noun *ital* is a rarely attested lexical item and poses a real challenge here, and sadly the old commentary is silent. In the two PN passages where it is found (319.6, 320.11) it might refer to a bird as is claimed by the Tamil Lexicon (“partridge”), but in the only other occurrences, two AN passages, the context suggests a plant or a plant part. AN 133.14 reads *ital muḷ oppiṇ mukai mutir veṭci*, “scarlet ixora with maturing buds with a likeness to the thorns of the Ital(?)”.

strand 1:

Cool rain has beaten down so that the area of the earth cools
[and] the drum-voiced clouds ceased singing.

While on the bushes the red buds, crooked [like] the Ital(?), of the golden
jasmine open together with emetic nuts in tight bunches,
the wilderness has become quiet.

As for the path,
disliking the fresh grains of the white Malabar lily, as if conches
had been broken, [and] the roots of Bermuda grass, the majestic
Iralais with a powerful gait embraced [their] desired mates,
drank cool water, and lowered themselves to sleep.

Are they thus, oh friend? By the house,
showing the big twigs of wild jasmine
that blossom to maturity around the low chaste tree,
he spoke so much about the wealth to be made there.

strand 2, l. 5d-13:

In the depression,
disliking the fresh grains of the white Malabar lily, as if conches
had been broken, [and] the roots of Bermuda grass, the majestic
Iralais with a powerful gait embraced [their] desired mates,
drank cool water, and lowered themselves to sleep.

Are they thus, oh friend? By the house,
showing those big twigs of wild jasmine
that blossom all around the chaste tree that hangs down low,
he spoke so much about wealth to be made there.

AN 24 ஆலூர் மூலங்கிழார்

1. தலைமகன்றுதுகண்டு (RK: பருவங்கண்டு) சொல்லியது. 2. வினை முற்றுந் (C2+3: முற்றிய) தலைமகன்றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த
வேளார்ப்

வளைகளைந்தொழிந்த கொழுந்தி னன்ன
வளைகழிந்தொழிந்த

தளைபிணியவிழாச்சரிமுகிழ்ப்பகன்றை

சிதரலந்துவலை தூவலின் மலருந்

தைஇநின்ற தண்டெயற் கடைநாள்

5

வயங்குகதிர்கரந்த வாடை வைகறை

விசம்புரிவதுபோல் வியலிடத் தொழுகி

மங்குன்மாமழை தென்புலம் படரும்

பனியிருங்கங்குலுந்தமியணீந்தித்

[த]ன்னூ ரோளேநன்னுதல்^{லி}யாமே
தம்மூ

10

கடிமதிர்கதவம் பாய்தலிற் ரெடிபிளந்து

நுதிமுக மழுங்கிய மண்னைவெண்கோட்டுச்
மழுகிய

சிறுகண்யானை நெடுநா வொண்மணி

கழிபிணிக்கறைத்தோற் பொழிகனை யுதைப்புழித்
யுதைப்பு

தழங்குகுரன்முரசமொடு மயங்கும் யாமத்துக்
முழங்கும்

15

கழித்துறைச்செறியா வாளுடை யெறுழ்த்தோ
யேறுத்தோ

AN 24 Āvūr Mūlaṅkiḷār

1. What is spoken at the sight of HIS messenger. 2. There is also HE speaking to his heart when he completes [his] work.

vēḷā+ pārppāṅ vāḷaram tumitta
vēḷār+

vaḷai kaḷaint' oḷinta koḷuntin̄ aṅṅa
kaḷint'

taḷai piṅi ~aviḷā+ curi mukil+ pakanrai

citar alam⁹⁵ tuvalai tūvalin̄ malarum

tai niṅra taṅ peyal kaṭai nāl

5

vayaṅku katir karanta vāṭai vaikaṅrai

vicump' urivatu pōḷ viyal iṭatt' oḷuki

maṅkul mā maḷai teṅ pulam paṭarum

paṅi ~irum kaṅkulum tamiyaḷ nīnti

t[al]ṅ +ūrōḷē nal nutal yāmē
tam

10

kaṭi matil katavam pāyṭalin̄ toṭi piḷantu

nuti mukam maḷuṅkiya maṅṅai⁹⁶ veḷ kōṭṭu+
maḷukiya

ciru kaṅ yānai neṭu nā ~oḷ maṅi

kaḷi piṅi+ kaṅrai+ tōḷ poḷi kaṅai ~utaipp' uli+

taḷaṅku kural muracamōṭu mayaṅkum yāmattu+
muḷaṅkum

15

kaḷitt'urai+ ceriyā vāḷ uṭai ~erul+ tōḷ
~ēru+

⁹⁵ ER splits here: *citaral am*, that is, not an emotive description but just two further attributes to the drops, naming “scattering” and “pretty”.

⁹⁶ This is the only *Caṅkam* occurrence for *maṅṅai*. It is glossed by the old commentary as *maḷumaṭṭaiyāṅa kōṭu*, “something blunt-edged”.

ளிரவுத்துயின்மடிந்த தாலை

யுரவுச்சினவேந்தன் பாசறை யேமே.
பாசறை யோமே.

- 1a வேளாப் C4+5+7, G1, Il., Nacc., Nam., RK, VP, ER; வேளப் NL, C9, G2; வேளைப் C1; வேளாற்ப C2+3+9v
- 1b பார்ப்பான் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc., Nam., RK; பார்ப்பார் Nacc.(T){189}
- #•1cd வாளரந்துமித்த NL, C5+7+9, G1, RK; வாளரந்துமித்த C2+3; வாளந்துமித்த C1; வாளந்துமித்த G2
- 2a வளைகளைந் NL, C1+5+7+9, G1+2, Il., Nacc., RK; வளைகழிந் C2+3+9v
- 2b தொழிந்த NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, Il.(K), Nacc.(Ka), RK; தொழித்த Il.(C), Il.(Kv), Nacc.(T), RKv
- 3c சரிமுகிழ்ப் NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, Il.(C), Il.(Kv), Nacc.; சரிமுகப் C5v+7v, Il.(K), Nacc.(Kv), RK, VP, ER
- #•5d கடைநாள் C2+3+5+7+9, G1, RK; கடைநாஃ C1; கடைநாள் NL, G2
- \$•6a வயங்குகதிர் NL, C1+2+3+5+7+9, G1, RK; வயங்குக்கதிர் G2
- 6b கரந்த NL, C1+2+5+7+9, G1+2, Për., RK; கரந்தை C3; காய்ந்த Nacc.(K)
- 8c தென்புலம் C2+3+5+7+9, G2, Nacc.(Ka), RK; தென்புலம் NL, C1, G1; சேன்புலம் Nacc.(T)
- \$•9cd தமிழ ணீந்தி NL; தமிழ நீந்தி C1; தமிழ ணீந்தித் C2+3+5+7+9, G1+2, Il., Nacc., RK, VP
- #•10ab தன்னூரோளே C5+9, Il.(C), Nacc.(T); தானஃஃஃளே C1; தானூரோளே NL, G1; தன்னூரோளோ C7; தானூரோ__ G2; தம்முரோளே C2+3+5v+7v+9v, Il.(K), Nacc.(Ka), IV, RK, VP, ER
- \$•10cd நன்னுதலியாமே NL, C1+5+9, G1+2, IV; நன்னுதல்யாமே C2+3, Il., Nacc., RK
- 11c பாய்தலிற் NL, C1+2+5+7+9, G1+2, Nacc., RK; பாயலிற் C3
- #•12a நுதிமுக C2+3+5v+7v+9, G1+2, RK; துதிமுக NL, C1+5+7+9v

iravu+ tuyil maṭinta tānai

~uravu+ cinam vēntan pācaraiyēmē.
pācaraiyōmē.

- 12b மழுங்கிய NL, C1+5+7+9, G1+2, I., Nacc., RKv; மழுகிய C3+7v, RK, VP, ER
- 12c மண்னை NL, C1+2+3+5+7+9, RK; மொண்ணை SAV
- \$•12cd மண்னைவெண்கோட்டுச் corr.; மண்னைவெண்கோட்டுச் C1+2+3+5+7+9, G1, I., Nacc., RK; மண்னைவெண்கோட்டுச் G2
- #•13c நெடுநா C2+3+5+7+9, G1+2, RK; நெயடுநா NL, C1
- \$•14a கழிப்பிணிக் NL, C2+3+7+9, G1+2; கழிப்பிணிக் C5+7v, I.(K), RK, VP, ER; கழிப்பிணிக் C1
- 14d யுதைப்புழித் NL, C1+5+7+9, G2; யுதைப்புத் C2+3+9v, Nacc.(T), RK, VP, ER; யுதைப்புத் I., Nacc.(Ka)
- 15c மயங்கும் NL, C1+5+7+9, G2, I., Nacc.; முழங்கும் C2+3+7v+9v, Nacc.(Kv), RK, VP, ER
- 16a கழித்துறைச் NL, C1+2+5+7+9, G2, I.; கழிந்ததுறைச் C3; கழித்துறை Nacc., IV, RK, VP
- 16d யெறுழ்த்தோ NL, C1+5+7+9, G2, I., Nacc., RK; யெறுழ்த்தோ IV; யெறுத்தோ C2+3
- 18a யரவுச்சின C1+2+3+5+7+9, G1, I., Nacc., IV, RK; யரவுச்சின NL, G2
- 18cd பாசறை யேமே NL, C1+5+7+9, G1+2, Nacc., RK; பாசறை யோமே C2+3+9v, I., IV

sacrifice-not-
sacrifice-not-they(h.) brahmin saw cut-off-

conch-bangle removed stayed-behind- tendrilⁱⁿ like
spent

bond fetter open-not wind- bud jalap

scatter- pain spray spatteringⁱⁿ blossoming-

Tai-month stood- cool raining end day

glow- beam hidden- north-wind dawn
 sky strip-it be-similar- width place- flown
 cloud big/dark rain south field setting-out-
 dew dark night^{um} alone-she swum
 self- village-she^e good forehead we^e 10
 self(pl.)-
 protection fortification door spreadingⁱⁿ tusk-ring burst-open
 tip face been-blunt- bluntness white horn-
 become-blunt(p.)-
 small eye elephant long tongue bright bell
 handle fetter- blemish hide shower- arrow alarm while

 resound- voice drum-with being-confused- midnight- 15
 thundering-
 spent sheath be-tight-not sword possess- might shoulder
 bull
 night sleep drooped- army
 strength anger king encampment-we^e.

On the last day of the cool raining that had persisted in the month of Tai,
 When the jalap with curly buds that had not [yet] opened [their] tight fetters
 blooms because of the diffuse, miserable, spattering spray,
 like splinters(?)⁹⁷ left behind, having been removed from the conch
 bangles that are cut by the saw of a non-sacrificing brahmin,
 crossing alone all the chilly, dark night,
 when the great rain with the clouds sets out for the southern fields,

⁹⁷ *koluntu* is a word only attested two times in the corpus, and the NA passage (224.3) does not help here. According to the dictionaries, it refers to something young, tender and growing, like a sprout, but the context seems to demand a different meaning here: the old commentary simply glosses with *cankin talai*, “the tip of a conch”. Incidentally the whole image is an early testimony for the traditional explanation of the brahmin as bangle-maker, who cuts bangles from conches (such as they are available in India up to this day) – an occupation permissible to him when he cannot live as a priest.

having flown over the vast area as if the sky was stripped
by the dawn⁹⁸, with the north wind that hides the glowing [sun] rays,
[she with a] good forehead [is] in her village.

Passing midnight disturbed by drums with resounding voices,
during an alarm [due to] arrows showering the stained hides fixed with
handles,
with long-tongued bright bells [sounding] on small-eyed elephants
with white tusks, dull since the points⁹⁹ of [their] tips became blunted,
tusk-rings bursting open when parting the doors of protected fortresses,
we [are] in the encampment of the strong angry king
with an army that drooped off into sleep at night,
with mighty arms holding a sword not kept in [its] sheath.

⁹⁸ The idea conveyed implicitly by these two lines seems to be that lightning, the usual accompaniment of rain, illuminates the sky as bright as in daytime. The north wind, *vāṭai*, could be the agent of *urivatu* and thus integrated into the image, but since it at the same time is said to hide the sun, it is more likely a concomittant to the movement of the clouds.

⁹⁹ *nutimukam*: this is one more example of *mukam* (literally “face”) used to denote the sharp edge of a weapon as in the striking passage in KT 227 where the chariot wheels cutting down the flowers on their route are described as *vāḷ mukam*.

AN 25 ஓல்லையூர்தந்த பாண்டியன் (C2+3+5+7+9v, RK:

பூதப்பாண்டியன்)

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்பறுத்தியது.

(C2+3+9v: தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்பறீஇயது.)

நெடுங்கரைக் கானியாற்றுக் கடும்புனல் சாஅ

யவிரறல் கொண்ட விரவுமண லகன்றுறைத்

தண்கய நண்ணிய பொழிநெறுங் காஞ்சிப்

பைந்தா தணிந்தபோதுமலி யெக்கர்

வதுவை நாற்றம் புதுவது கருல

5

மாநனை கொழுதிய மணிநிற விருங்குயில்
மானனை

படுநா விளியா னீடுநின் றல்கலு
னடுநின்

முரைப்ப போல ஓழ்கொள்ப நுவல

விளச்சித ருகுத்த விலவத் தாங்கட்
வினைச்சித

சினைப்பூங் கோங்கி னுண்டாது பகர்நர்

10

பவழச் செப்பிற் பொன்சொரிந் தன்ன

விகமுந ரிகழா விளநா ளமையஞ்

செய்தோர் மன்ற குறியென நீநின்
நீநின்

மைக லுண்கண் பனிவார் புறைப்ப
பைத லுண்கண்

வாரா மையிற் புலந்த நெஞ்சமொடு

15

நோவறற் குறுமக னேயியரென் னுயிரென
நோவற்

மெல்லிய வினிய கூறி வல்லே

**AN 25 Ollaiyūrtanta Pāṇṭiyaṅ (C2+3+5+7+9v, RK:
Pūtappāṇṭiyaṅ)**

The confidante encouraging HER who is desolate at the sight of the season.
The confidante encouraging HER who has undergone changes during the
separation from HIM.

neṭum karai+ kān(i) yārru+ kaṭum puṅal cāay	
avir aral koṅṭa viravu maṅal akal tuṅrai+	
taṅ kayam naṅṅiya poḷil-toṅum kāñci+	
paim tāt' aṅinta pōtu mali ~ekkar	
vatuvai nārram putuvatu kañala	5
mā naṅai koḷutiya maṅi niṅra(m) ~irum kuyil	
māl	
paṭu nā viḷiyāl ^{nīṭu} _{naṭu¹⁰⁰} niṅr' alkalum	
uraippa pōla ~ūḷ koḷpu nuvala	
~iḷa+ citar ukutta ~ilavatt' āṅkaṅ	
viṅai+	
ciṅai+ pūm kōṅkiṅ nuṅ tātu pakarnar	10
pavaḷa+ ceppiṅ poṅ corintanna	
~ikalunar ikalā ~iḷa nāl amaiyam	
ceytōr-maṅra kuṅi ~eṅa ^{nīriṅ} _{nī niṅ}	
mai kal uṅ kaṅ paṅi vārp' uraiṅpa	
paital	
vārāmaiṅ pulanta neṅcamoṭu	15
nō-varal kuṅu makaḷ nōyiyar eṅ +uyir eṅa	
nōval	
melliya ~iṅiya kūrī vallē	

¹⁰⁰ Here the old commentary suggests an alternative different split, namely, (viḷiyāṅ) aṭu niṅru, glossed as a continuous present varuttāniṅru, “giving suffering”.

வருவர் வாழி தோழி பொருவர்
பொருநர்

செல்சமங் கடந்த வில்கெழு தடக்கைப்

பொதியிற் செல்வன் பொலந்தார்த் திதிய
பொலந்தேர்த்

20

னின்னிசை யியத்திற் கறங்குங்

கன்முகை யருவிய காடிறந் தோரே.
கன்மிசை

\$•1b கானியாற்றுக் NL, C1+9; கான்யாற்றுக் C2+3+5+7, RK

•4: [C3 leaves blank space of more than half a palm-leaf line between 4b and 4c]

•6a மாநனை NL, C1+5+7+9, RK; மாநனை C2+3

•7a படுநா NL, C1+2+3+9; பாடுநா C5+7, RK

•7bc விளியானீடுநின் NL, C1+5v+9v; ணீடுநின் C9; விளியாநீடுநின் C5+7;
னடுநின் C2+3+4+7v+9v, RK, VP, ER

#•7d றல்கலு C2+3+5+7+9v, RK; றலதலு NL, C1+9

#•8d நுவல C2+3+5v+7+9, RKv; துவல NL, C1+5; கூவC4+5v+7, RK,
VP, ER

•9a விளச்சித NL, C1+9; வினைச்சித C2+3+7+9v; வினச்சித C5+7v+9v,
RK, VP, ER

#•10b கோங்கி C2+3+5+7+9, RK; கோல்கி NL, C1

#•10d பகர்நர் NL, C1+5+7+9, RK; பகநர் C2+3

•11a பவழச் NL, C1+2+3+5+7+9; பவளச் RK, VP, ER

•13d நீரின் NL, C1; நீநின் C2+3+5+7+9, RK, VP, ER

•14a மைக NL, C1; மைகளு C5; பைத C2+3+7c+9, RK, VP, ER; பைதரு
C7

•15ab வாரா மையிற் NL, C1+2+3+9, RK; வாராஅ மையிற் C9v; வாஅ
ராமையிற் C5+7

•16a நோவரற் NL, C1+5v+9; நோவற் C5; நோவற் C2+3+7; நோவல் C5v,
RK, VP, ER

varuvar vāḷi tōḷi ^{poruvar}
^{porunar}
 cel camam kaṭanta vil keḷu taṭa kai+
 potiyil celvan polam ^{tār+} titiyan 20
^{tēr+}
 iṅ +icai ~iyattiṅ kaṅkum
 kal ^{mukai} ~aruviya kāṭ' iṅantōrē.
^{micai}

- 18a வருவர் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; வருப C7v, RKv
- 18d பொருவர் NL, C1+7+9v; பொருவார் C5; பொருநர் C2+3+5+7v+9v,
 RK, VP, ER
- 20c பொலந்தார்த் NL, C1+5+7+9; பொலந்தேர்த் C2+3+5v+7v+9v, RK,
 VP, ER
- 22a கன்முகை NL, C1+5+7+9, RKv; கன்மிசை C2+3+5v+7v+9v, RK,
 VP, ER

long shore forest river- quick flood exhausted
 shine- black-sand taken- mix- sand widen- ghat
 cool depth situated- grove-ever Portia-tree
 fresh pollen adorned- bud be-much- dune
 wedding fragrance new-it be-dense(inf.) 5
 big/mango bud pecked- sapphire colour big koel
 happen- tongue call(inst.) ^{be-long-} stood night^{um}
^{middle}
 talk-they(n.pl.) be-similar(inf.) turn taken talk(inf.)
^{young} bee shed- silk-cotton-tree- there
^{work}
 branch flower Kōṅku-treeⁱⁿ fine pollen announce-they(h.) 10
 coral vesselⁱⁿ gold poured-like
 be-negligent-they(h.) been-negligent-not young day occasion
 done-they(h.)^{manra} sign say(inf.) ^{waterⁱⁿ}
 you your-

kajal stone suffering	kajal eye dew overflown drip(inf.)	
not-coming ⁱⁿ	vexed- heart-with	15
ache- coming don't-ache(ipt.)	short daughter let-ache(opt.) my- life say(inf.)	
soft-they(n.pl.)	pleasing-they(n.pl.) talked strongly	
come-he(h.)	live(sub.) friend fight-they(h.)	
go- battle	overcome(p.)- bow have- broad hand	
Potiyil-hill	wealth-he gold ^{garland} Titiyan _{chariot}	20
pleasing sound instrument ⁱⁿ	sounding-	
stone ^{cave} _{elevation}	waterfall ^a wilderness traversed-he(h.) ^e .	

**AN 26 (C3+5v, RK: பாண்டியன்) கானப்பேர் (C5v, RK: கானப்-
பேரெயில்) தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி**

தலைமகன் றேழியை வாயில் வேண்டி யவளா றுன் வாயில் பெரு
தாற்றாமையே வாயிலாகக் (C3+5v, RK: வாயிலாகப்புக்குக்)கூடிய
தலைமகன் (C5: -னது) நீக்கத்துக்கண் [C3, RK: புக்க] தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லிது.¹⁰³

கூர்முண் முள்ளிக் குவிமுலைக் கழன்ற

மீன்முள் என்ன வெண்கான் மாமலர்

பொய்தன் மகளிர் விழவணிக் கூட்டு
மகளிர்

மவ்வய னண்ணிய வளங்கோ மூரனைப்
வயங்கே முரனைப்

புலத்தல் கூடுமோ தோழி யல்கற்

5

பெருங்கதவு பொருத யானை மருப்பி
பொருங்கதவு

னிரும்புசெய் தொடியி னேர வாகி

மாக்க ணடைய மாவகம் பொருந்தி
ணடைஇய மார்பகம்

முயங்கல் விடாஅ விவையென மயங்கி

யானே மென்னவு மொல்லார் தாமாற்
தாமற்

10

றிவைபா ராட்டிய பருவமு முளவே

யினியே,

புதல்வற் றடுத்த பாலொடு தடைஇத்
புதல்வர்த் தடுத்த

திதலை யணிந்த தேங்கொண் மென்முலை
தேங்கண்

¹⁰³ This convolute *kiḷavi* probably has to be accepted in the reading of the second strand with the full phrase *vāyilāka pukka*, here extended into *vāyilāka pukku kūṭiya*. For the unfamiliar longer construct *ārrāmaiye vāyilākapukka*, see *Aintinai Aimpatu* 29. The second *pukka*, entered by C3 after *nikkattukkāṇ* does not make sense.

**AN 26 (C3+5v, RK: Pāṇṭiyan) Kānappēr (C5v, RK: Kānappēreyil)
tanta Ukkirapperuvaluti**

What is spoken by HER to the confidante during the departure of HIM who had joined as a mediator because of the inability of obtaining from her that she [would be his] mediator when HE wished for the confidante as a mediator.

kūr muḷ mullī+ kuvi mulai+ kaḷanra

mīṇ muḷ +aṇṇa veḷ kāl mā malar

poytal ^{makaḷir}vilav' aṇi+ kūṭṭum
_{makaḷir}

a+ vayal naṇṇiya ^{vaḷamkōḷ'}ūraṇai+
_{vayam kēḷ'}

pulattal kūṭumō tōḷi ~alkal

5

^{perum}katavu poruta yānai maruppiṇ
_{porum}

irumpu cey toṭiyiṇ ēra/nēra ~āki

mā+ kaṇ ^{aṭaiya mā ~akam}porunti
_{aṭaiya mārp' -akam}

muyāṅkal viṭāa ~ivai ~eṇa mayāṅki

yāṇ ṍm/nōm eṇṇavum ollār tām ^{mārr'}
_{marr'}

10

ivai pārāṭṭiya paruvamum uḷavē

iṇiyē,

^{putalvaṇ}taṭutta pāloṭu taṭai+
_{putalvar+}

titalai ~aṇinta tēm ^{koḷ}mel mulai
_{kaṇ}

நறுஞ்சாந்து புலர்ந்த கேழ்கிள ரகலம்
 நறுஞ்சாந் தணிந்த
 வீங்க முயங்கல் யாம்பேண் டினமே 15

தீம்பால் படுத ருமஞ் சினரே
 யாயிடைக், கவவுக்கைந் நெகிழ்ந்தமை
 யாயிடைக்கவவுக்கை ளெகிழ்ந்தமை நோக்கி
 கவவுக்கைந் நெகிழ்ந்தமை
 போற்றி மதவுடைச்
 மதவுநடைச்செவிலி கையென் புதல்வனை செவிலி கையென் புதல்வனை
 நோக்கி
 நோக்கிநல்லோர்க் கொத்தனிர் நீரிஃதோ நல்லோர்க் கொத்தனிர் நீயி
 ரிஃதோர்

செல்வற் கொ[த்த]னம் யாமென மெல்லவென் 20
 செல்வர்க் கொத்தனென் யானென

மகன்வயிற் பெயர்தந் தேனே யதுகண்
 பெயர்தந் தோனே
 டியாமுங் காதல மவற்கெனச் சாஅய்ச்
 காத லவற்கெனச்

சிறுபுறங் கவையின னாக வறுபெயற்
 விசுபெயற்

றண்டுளிக் கேற்ற பலவுமு செஞ்செய்

மண்போ னெகிழ்ந்தவற் கலுழ்ந்[தெ]
 கலுழ்ந்துதந் 25

னெஞ்சறை போகிய வறிவி னேற்கே.
 நெஞ்சறை வறிவி னோர்க்கே.

- 1a கூர்முண் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(T){ TP 147,2}, Nacc.(Ka), RK, VP; கூர்முனை C9v, Nacc.(T){ TP 147,1+161}; கூன்முண் ER
- 1c குவிமுலைக் NL, C1+2+3; குவிசுலைக் C5v+7+9v, Nacc., RK, VP, ER; குவிசுலை C5
- 3b மகளிர் NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; மகளீர் C2+3
- 4ab மவ்வயி னண்ணிய NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc., RK, ER; மவ்வயி னண்ணிய VP

narum cāntu ^{pularnta} ^{aṇinta} kēl̥ kiḷar akalam	
vīnka muyaṅkal yām vēṅṅinamē	15
tīm pāl paṭutal tām aṅciṅarē	
~āyiṭai+ kavvu+ kai ṅekiṅtamainōkki	~āyiṭai, kavvu+ kai nekiṅtamai pōrri matav' uṭai+
matavu naṭai+ cevili kai ~eṅ putalvaṅai	cevili kai ~eṅ putalvaṅai nōkki
nōkki nallōrkk' ottanir nīr iktō	nallōrkk' ottanir nīyir ikt' ōr
celvaṅk' o[tt]aṅam yām	
celvaṅkk' ottaneṅ yāṅ eṅa mella ~eṅ	20
makaṅ-vayin peyar ^{tantēṅē} ~atu kaṅṭ'	
^{tantōṅē}	
yāmum ^{kāṭalam} ^{kāṭal} avar̥k' eṅa+ cāay+	
cīru puṅam kavaiyiṅaṅ āka ^{~uru} ^{~iku} peyal	
taṅ tuḷikk' ērra pala ~uḷu cem cey	
maṅ pōl nekiṅt' avaṅ kaluṅt' ^{leḷṅ} ^{tam}	25
neṅc' arai pōkiya ^{~arivineṅkē} ^{~arivineṅkē}	

- 4cd வளங்கோழரனைப் NL, C1+9; வளங்கொ ளுரனைப் C9v;
வளங்கேழரனைப் C5+7, Nacc., RK, VP, ER; வயங்கேழரனைப் C2+3+9v
- 6a பெருங்கதவு NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; பொருங்கதவு C2+3+9v
- #•6b பொருத C2+3+5+7+9; யொருத NL, C1
- #•7a னிரும்புசெய் C2+3+5+7+9v, RK; னீரும்புசெய் NL, C1+9
- 7b தொடியி NL, C1+2+3+7+9v, Nacc., RK; கொடியி C5+9
- #•8a மாக்க C2+3+5+9v, RK; யாக்கி NL, C1+9
- 8b ணடைய NL, C1+5+7v+9, Nacc., RK; ணடைஇய C2+3+9v; நுடைய C7
- 8c மாவகம் NL, C1+5+7; மார்வகம் C9v; மார்பகம் C2+3+5v+7v, Nacc.,
RK, VP, ER
- #•9bc விடாஅவியையென C2+3+5+7+9v; விடாவிவையென NL, C1+9;
விடாஅ லிவையென Pēr., Nacc.(Ka), IV, RK, VP, ER; வீடா விவையென
Nacc.(T)

- 10d தாமாற் NL, C1+9; தாமற் C2+3+5+7+9v, Pēr., Nacc., IV, RK, VP, ER
- \$•12k யினியே NL, C1+3+5v+9, RK; இனியே C5+7
- 12ab புதல்வற் றடுத்த NL, C1+5+7+9, Pēr., Nacc., IV, RK; புதல்வர்த் தடுத்த C2+3
- 12d தடைஇத் NL, C1+2+3+5+7v+9, Pēr., Nacc., IV, RK; / C7
- 13c தேங்கொண் NL, C1+5+7+9, Pēr., Nacc., IV, RK; தேங்கண் C2+3+9v
- 14ab நறுஞ்சாந்து புலர்ந்த NL, C1+7+9, Nacc.(T), RKv; நறுஞ்சார்ந்து புலர்ந்த C5; நறுஞ்சாந் தணிந்த C2+3+7v+9v, Pēr., Nacc.(Ka), IV, RK, VP, ER; நறுஞ்சார்ந்தணிந்த C5v
- #•15cd யாம்வேண் டினமே NL, C1+5+7+9, RK; யாம்வேண் டினமே C2+3
- \$•17a யாயிடைக் C1+2+3+7, Nacc.; ஆயிடைக் C5, Nacc. (= 17k)
- 17b கவவுக்கை NL, C1, C9; கவவுக்கைந் C2+3; கவவுக்கை C5+7, Il., Nacc., RK
- 17c ளெகிழ்ந்தமை NL, C1+7+9, Nacc.(T), Nacc.(Ka){TP 205}; நெகிழ்ந்தமை C2+3, Il., Nacc.(Ka), RK, VP, ER
- 17d நோக்கி NL, C1+5+7; போற்றி C2+3+5v+7v+9, Il., Nacc., RK, VP, ER; நோக்க Nacc.(T)
- 18a/17d மதவுநடைச் NL, C1+5+7+9, Il., Nacc., RK, VP, ER; மதவுடைச் C2+3¹⁰⁴; மதவுநடைச் Il.(Cv)
- #•18b செவிலி C2+3+5+7+9, RK; செவிச்செவிலி C1; செவுச்செவுலி NL
- 19cd நீரிஃதோ NL, C1+9v; நீரிஃதோ C9; நீயி ரிஃதோ C5+9v, Il., Nacc., RK, VP, ER; நீயி ரிஃதோர் C2+3+7+9v; நிரீஇயதோர் Il.(Cv); ரிஃதோ Cēn., Nacc.(TC), Nacc.(T)
- #•20a-c செல்வற் கொத்தனம்யாமென C5+7+9v, Cēn.(Ā), Nacc.(TC), RK; செல்வற் கொக்கனம்யாமென NL, C1+9; செல்வற் கொத்தனம்யாமென Nacc.(Ka){TP 147}; செல்வர்க் கொத்தனம்யாமென Il., Nacc.(Ka){TP 205}; செல்வர்க் கொத்தனன்யானென C2+3+9v; செல்வர்க்

¹⁰⁴ *matavu-utai* (~ “possessing strength) as read by the second strand might be possible as well, were it not for the formula *matavu-naṭai*, attested to further times in the AN, namely in AN 14.9 (of a cow) and in AN 54.6 (of a calf).

- கொத்தனெம்யாமென Nacc.(T); செல்வற் கொத்தனென மானே Cēn.(T);
 செல்வற் கொத்தனென ? Nacc.(TC)v
- 21bc பெயர்தந் தேனே NL, C1+5+7+9, Ḳ.(K), Cēn., Nacc., RK; பெயர்தந்
 தோனே C2+3; பெயர்[த]ந் த[ெ]னனே Ḳ.(C)
- 22bc காதல மவற்கெனச் NL, C1+5+7v+9, RK; காதலெ மவற்கெனச்
 Nacc.; காதல மவர்கெனச் C7; காதலவற்கெனச் C2+3
- #•22d சாஅய்ச் NL, C1+5+7+9, RK; சாஅச் C2+3
- 23d வறுபெயற் NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; விசுபெயற் C2+3+9v, RKv;
 வதற்கொண் டிசுபெயற் Nacc.(T)¹⁰⁵
- 24d செஞ்செய் NL, C1+2+3+5+9v, Pēr.(Ka), Nacc., RK; செருசெய் C9;
 செழுஞ்செய் Pēr.(T+P)
- #•25ab மண்போ னெகிழ்ந்தவற் C2+3+5+7+9, RK; மண்போ னெகிழ்ந்தவற்
 NL, C1+9; மண்போன் னெகிழ்ந்தவற் Pēr., Nacc.
- £#•25bc கலுழ்ந்தெ C5, Nacc.(T); கலுழ்ந்தை NL, C1+9; கலுழ்ந்தே
 C7+9v, Pēr.(Ka), Nacc.(Ka), RK, VP, ER; கலுழ்ந்துதந் em.; கலுழ்ந்தென்
 C2+3, RKv¹⁰⁶; கலுழ்ந்தவென் Pēr.(T+P)
- 26a னெஞ்சறை NL, C1+2+3+5+7+9, Pēr.(T+P), Nacc.(T); நெஞ்சறை
 C7v+5v, Pēr.(Ka), Nacc.(Ka), RK, VP, ER
- #•26b போகிய C2+3+5+7+9, RK; யோகிய NL, C1
- 26cd வறிவி னேற்கே NL, C1+5+7v+9, Pēr., Nacc., RK; வறிவு னேற்கே C7;
 வறிவி னேர்க்கே C2+3+9v

sharp thorn Mulli-plant heap- breast become-loose(p.)-

fish thorn like white leg big blossom

playing women festival adorn- meeting-

pretty field situated- fertility rich village-he(acc.)
 strength possess-

¹⁰⁵ Tāmōtarampiḷḷai keeps *āyītai* as a *kūn* in line 17 and the shorter version of line 19 (shortened even further to *iktō*) and consequently has a different line break up to here where he inserts a *cīr* not attested anywhere else.

¹⁰⁶ In order to make possible the reading *ariviṇōrkkē* of the second strand it is necessary to emend in this place into *kalulntutan neñcu*.

being-vexed being-possible- ^o friend night	5
big dashing- door fought- elephant tusk ⁱⁿ	
iron make- ring ⁱⁿ beauty/fineness-they(n.pl.) become(abs.)	
big/black nipple ^{near(inf.) big} breast been-connected ^{lock(inf.) chest}	
embracing leave-off-not these(n.pl.) say(inf.) been-confused	
I stop(ipt.)/aching- say ^{um} consent-not-they(h.) self(pl.) ^{confused} _{maru}	10
these(n.pl.) praised- season ^{um} they-are(n.pl.) ^e	
now ^e	
son son(h.) blocked- milk-with bent-down	
stretch-mark adorned- sweetness ^{take-} soft breast ^{nipple}	
fragrant sandal ^{dried-} lustre emerge- bosom ^{adorned-}	
swell(inf.) embracing we we-wanted ^e	15
sweet milk happening self(pl.) they-feared(h.) ^e	
	that-place, seize- hand having-
that-place seize- hand having-become-loose looked-at	become-loose paid-
	attention strength possess-
strength gait foster-mother hand my- son(acc.)	foster-mother hand my-
	son(acc.) looked-at
looked-at good(h.dat.) you-equalled(pl.) you(pl.) this ^o	good(h.dat.) you-
	equalled(pl.) you(pl.) this one
wealth-he(dat.) we-equalled we say(inf.) soft(n.pl.) my-	20
wealth-they(dat.) I-equalled I say(inf.)	
son(loc.) move- ^{I-gave^e} that seen ^{given-he^e}	
we ^{um} ^{love-we} him(dat.) say(inf.) bent ^{love}	
little back embraced-he become(inf.) ^{have-} raining ^{shower-}	
cool drop(dat.) received- many(n.pl.) plough- red wet-field	

earth resemble- loosened- he dimmed my- self(pl.)- 25
 heart rock go(inf.) knowledge-I(dat.)^ε.
 knowledge-they(h.dat.)^ε.

strand 1:

The man from the fertile, rich village situated in pretty paddy fields,
 where playing women meet to decorate themselves for the festival
 with big blossoms, [their] stems white like fish bones,
 that slip down from breasts heaped with sharp-thorned Muḷḷi,¹⁰⁷
 is it possible to be vexed with him, friend?

At night,

being joined to [my] big breasts so as to be near [my] dark nipples,
 since they were endowed with the beauty/likeness of the iron caps¹⁰⁸
 on the tusks of elephants that dash against big doors,
 even when, being perturbed that these were not released from [his] embrace,
 I said “stop it!”¹⁰⁹, he would not give in
 [and] praise them in confusion – there were such times too.

Right now,¹¹⁰

being plump with milk, blocked by [my] son,
 [my] soft breasts that contain sweetness, adorned with stretch marks,
 we wanted to embrace fervently
 [his] bosom shining with lustre on which fragrant sandal paste had dried.

¹⁰⁷ Actually the first line is mysterious, even if we read *mulai* with both palm-leaf lines instead of the usually printed *kulai*. Why would women decorate themselves with thorn-bearing Muḷḷi, and if that is not the link, how to connect *kaḷanra* with the rest? No parallel is found in the corpus; the few other Akam passages (AN 236.1, AiN 21.1, 22.2, 23.1) point to a plant growing by a Marutam tank.

¹⁰⁸ Here the comparison with nipples makes it quite clear that *toḷi* cannot refer to the rings put round the tusks of elephants (as they are to be seen in stone images), but to a sort of metal tip meant to protect the tusk when the elephant attacks wood or stone in a door.

¹⁰⁹ Or, with the other sandhi split, reading *nōm*: “it hurts!”

¹¹⁰ Here *inīyē*, employed to contrast a glorious past with a dismal present, is redolent with parallels such as *Kuruntokai* 196: earlier on, even a Neem fruit from her hand would have seemed sweet, now even the coolest water would taste hot and salty.

[But] he was afraid of being tainted with sweet milk.

Looking at [his] hand loosening as it gripped that place,
 looking at my son at the hand of the strong-gaited foster-mother,
 I softly moved towards my son:
 “you are fit for good people, [and] as for this,
 we are fit for [this] treasure.”

Seeing that,
 he embraced the small of [my] back [and] bent down saying
 “we too are such as have love for him”,¹¹¹
 – to me who perceived the stone go from my heart,
 weeping for him, loosening up like the earth
 of a red field ploughed by many [oxen] that has received cool drops of
 falling rain.

¹¹¹ The Tamil syntax here can not be emulated in English: instead of a finite sentence we get an embedded clause ending in *āka*, linking HIS action to HER reaction.

strand 2:

The strong man from the village situated in pretty paddy fields,
 where playing women meet to decorate themselves for the festival
 with big blossoms, [their] stems white like fish bones,
 that slip down from breasts heaped with sharp-thorned Muḷli,
 is it possible to be vexed with him, friend?

At night,

being perturbed that these [breasts of mine] were not let go from [his]
 embrace,
 [my] breasts being fitted to [his] chest so that it was pressed close to [my]
 dark nipples,
 since they were endowed with the beauty/likeness of the iron caps
 on the tusks of elephants that fight against hostile doors,
 even when I said “stop it!”, he would not give in [and] again
 praise them – there were such times too.

Right now,

being plump with milk, blocked by [my] son,
 [my] soft breasts with sweet nipples adorned with stretch marks,
 we wanted to embrace fervently
 [his] bosom shining with lustre on which fragrant sandal paste had dried.
 [But] he was afraid of being tainted with sweet milk.

At that time,

holding [his] gripping hand as it loosened,
 looking at my son at the hand of the strong foster-mother,
 when I said: “you are fit for good people, I am
 fit for this one treasure”, he who was softly
 moving towards my son saw that
 [and] bent down saying “we too have love for him”,
 [and] embraced the small of [my] back:

– for those who have known [such] a rock go from their hearts,
 weeping for him, loosening up like the earth
 of a red field ploughed by many [oxen] that has received
 cool drops of falling rain.

**AN 27 கூரைக்கணக்காயனார் (C2+3+9v: மருதரைக்காயன்; C5+7c,
RK: மதுரைக் கணக்காயனார்)**

செலவுணர்ந்து (C9v: செலவுக்குறிப்பறிந்து) வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழி சொல்லியது.

கொடுவரி யிரும்புலி தயங்கு நெடுவரை

யாடுகழை யிருவெதிர் கோடைக் கொல்குங்

கானங் கடிய வென்றார் நாமழ

நின்றதில் பொருட்டிணிச் சென்றிவட் டருமார்

செல்ப வென்ப வென்போய் நல்ல

5

மடவை மன்ற நீயே வட[வ]யின்

வேங்கடம் பயந்த வெண்கொ டியானை
வெண்கொட் டியானை

மறப்போர்ப் பாண்டிய ரறத்திற் காக்குங்

கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தி னன்ன

நகைபொலிந் திலங்கு மெயிறுதிகழ் துவர்வாய்
மெயிறுகெழு

10

தகைப்பத் தங்கல ராயினுமிகப்ப

யாங்கனம் விடுமோ மற்றே தேம்படத்

தெண்ணீர்க் கேற்ற திரள்காற் குவளைப்

பெருந்தகை சிதைத்து மமையா பருந்துபட

வேத்தமர்^{க்} கடந்த வென்றி நல்வேல்

15

குருதியொடு துயல்வந் தன்னநின்

னரிவே யுண்க ணமர்த்த நோக்கே.

AN 27 Kūraikkaṇakkāyaṇār (C2+3+9v: Marutaraikkāyaṇ; C5+7c, RK: Maturaikkaṇakkāyaṇār)

What is spoken by the confidante to HER who has undergone changes after realising [HIS] going.

koṭu vari ~irum puli tayaṅkum neṭu varai
 ~āṭu kaḷai ~iru vetir kōṭaikk' olkum
 kāṇam kaṭiya ~eṇṇār nām aḷa
 ninrat' il poruḷ piṇi+ cenr' ivan tarumār
 celpa ~eṇpa ~eṇpōy nalla 5
 maṭavai-manra nīyē vaṭa v[a]yin
 vēnkaṭam payanta veḷ ^{koṭ(i)} yāṇai
_{koṭ(i)}
 mara+ pōr+ pāṇṭiyar arattin kākkum
 koṛkaiyam perum turai muttin aṇṇa
 nakai polint' ilaṅkum eyiru ^{tikal} tuvar vāy 10
_{kelu}
 takaippa+ taṅkalar āyiṇum ikappa
 yāṅkaṇam viṭumō marre tēm paṭa+
 teḷ nīrkk' ērra tiraḷ kāl kuvaḷai+
 perum takai citaittum amaiyā paruntu paṭa
 vētt' amar+ kaṭanta venri nal vēl 15
 kurutiyotu tuyal-vantaṇṇa niṇ
 +ari vēy uṇ kaṇ amartta nōkkē.

•1c தயங்கு NL, C1+2+3+5+7v+9; தயங்க C5c+7, RK, VP, ER

#•1d நெடுவரை C2+3+7+9c, RK; நெடுவரை NL, C1+9

\$•4b பொருட்டிணி NL, C1+5+9; பொருட்டிணிச் C2+3+7+9v, RK, VP, ER

#•5a செல்ப NL, C1+7+9, RK; செல் C2+3

- ##•6d வடவயின் C5+7+9v, RK; வடவையின் NL, C1+2+3+9¹¹²
- 7cd வெண்கொ டியானை NL, C1+9; வெண்கொட் டியானை C2+3+5+7+9v, RK, VP, ER
- \$•10a நகைப்பொலிந் NL, C1+2+3+5+7+9; நகைப்பொலிந் C5c+7c, RK, VP, ER
- 10c மெயிறுதிகழ் NL, C1+9; மெயிறுகெழு C2+3+5+7+9v, RK, VP, ER
- \$•11a தகைப்பத் NL, C1+5+7+9, RK; தகைப்ப C2+3
- 11bc தங்கல ராயினு NL, C1+2+3+5+7+9, RK; தாங்கல ராயினு C4, SAV
- 12a யாங்கனம் NL, C1+2+3+5+9; யாங்ஙனம் C7, RK, VP, ER
- \$•14c மமையா NL, C1+2+3+5+9, RK; மமையாப் C5c; மமையாய் C7
- \$•15a வேத்தமர்க் NL, C1+5+7+9, RK; வேத்தமர் C2+3

bent stripe big/dark tiger glittering- long mountain
 dance- bamboo big/dark bamboo west-wind(dat.) becoming-weak-
 forest fierce-they(n.pl.) say-not-they(h.) we cry(inf.)
 stood-it not- wealth fetter gone here give(inf.)
 they-go they-say say-you good-they(n.pl.) 5
 foolish-you^{manra} you^e northern side
 Vēñkaṭam yielded- white ^{tusk} elephant
^{tusk-}
 valour battle Pāñṭiyar dutyⁱⁿ guarding-
 Koṛkai^{am} big ghat pearlⁱⁿ like
 smile flourished shining- tooth ^{glitter-} coral mouth 10
^{have-}
 stop(inf.) stay-not-he(h.) if-even go-beyond(inf.)
 how letting-^{ō-marre} honey happen(inf.)
 clear water(dat.) exposed- become-round- leg blue-water-lily
 big fitting wasted^{um} content-not kite happen(inf.)
 royal battle overcome(p.)- victory good spear 15

¹¹² Here we have to consider, however, *vaiyiṇ* as spelling variant of *vayin*.

blood-with swing-come-like your-
red-line cover- kajal eye been-at-strife- glance^ē.

You who say he says¹¹³ he will go
in order to bring [it] here, going enthralled by wealth that is not permanent,
so that we will cry, he who does not say the forests are harsh,
where the large bamboo with dancing shafts weakens before the west
wind,
on the long mountain, where the dark tiger with curved stripes glitters,
you are definitely quite foolish, you.

Even though he wouldn't stay to be stopped
by [your] coral mouth glittering with shining teeth, flourishing in a smile,
like the pearls in the great harbour of Koṛkai
that is guarded by the virtue of the Pāṇṭiya kings of valorous battle,
with white-tusked elephants brought forth by Vēṅkaṭam, on the northern
side,

how can he forsake¹¹⁴
the reproachful glance of your kajal eyes covered with red streaks,
that are not content with laying waste the great beauty
of the round-stemmed blue water-lily exposed to the clear water while
[their] nectar drips,
that are like good spears that come swinging with blood into
a victory that was won in royal battle so that kites descend?

¹¹³ Or, with the old commentary: “they (the people of the village) say”...

¹¹⁴ Here the original is more complex and not altogether clear. Perhaps we can understand the infinitive *ikappa* preceding the core question *yāṅkaṇam viṭumō* as an adverbial emphasis “how can he let go so that it is left behind”.

AN 28 C5v+7v+9v: பாண்டியன் (C2+3: /) அறிவுடை நம்பி (C1: /)

1. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.
2. பகலே சிறைப்புறம்.

மெய்யிற் றீரா மேவருங் காமமோ
மேவரு

டெய்யா யாயினு முரைப்ப ரேழி

கொய்யா முன்னுங் குரல்வார்பு தினையே

யருவி யார்ந்த பைங்கா ரேறு
யான்ற

மிருவி தோன்றின பலவே நீயே

5

முருகுமுரண் கொள்ளுந் தேம்பாய் கண்ணிப்

பரிப்பன் னுயொடு பன்மலைப் படரும்

வேட்டுப் பெறலோ [ட]மைந்தனை யாழநின்
வேட்டுவற் டமர்ந்தனை

பூக்கெழு தொடலை நுடங்க வெழுந்தெழுந்து

கிள்ளைத் தெள்விளி யிடையிடை பயிற்றி

10

யாங்காங் கொழுகா யாயி னன்னை

சிறுகிளி கடித நேற்று ளிவளெனப்

பிறற்றந்து நிறுக்குவ ளாயி
பிறர்த்தந்து

ஹற்கரி தாகுமவன் மலர்ந்த மார்பே.
மலைந்த

AN 28 C5v+7v+9v: Pāṇṭiyan (C2+3: /) Arivutaṅ Nampi (C1: /)

1. What is spoken by the confidante as if speaking to HER when HE is outside the fence.
2. The fence at midday.

meyyiṅ tīrā ^{mēvarum} kāmamōṭ'
_{mēvaru}

eyyāy āyiṅum uraiṅpal tōḷi

koyyā munṅum kural vāṅru tiṅaiyē

~aruvi ^{~ārnta} paim kāl-tō[ru]m
_{~āṅra}

iruvi tōṅriṅa palavē nīyē

5

muruku muraṅ koḷḷum tēm pāy kaṅṅi+

pari+ pal nāyoṭu pal malai+ paṅarum

vēṭṭu+ ^{[a]maintaṅai} peralōṭ'
_{vēṭṭuvan} _{amarntaṅai} -yāḷa niṅ

pū+ keḷu toṅalai nuṅaṅka ~eḷunt' eḷuntu

kiḷḷai+ teḷ viḷi ~iṅai ~iṅai payirri

10

~āṅk' āṅk' oḷukāy āyiṅ aṅṅai

ciṅru kiḷi kaṅṅital tēṅṅāḷ ivaḷ eṅa+

^{piṅraṅ} tantu niṅukkuvaḷ āyiṅ
_{piṅraṅ+}

uṅṅark' arit' ākum avaṅ ^{malarnta} māṅpē.
_{malainta}

- 1c மேவருங் NL, C1+5+7, Nam.(R)v; மேவரு C2+3+9, Il., Nacc., Nam.,
RK, VP, ER
- \$•1d காமமோ 5+7, Il.(C); காமமொ Nacc., RK
- 3b முன்னுங் NL, C1+2+3+5+7+9, Il., Nacc.(T), ER; முன்னுகுங் Nacc.(Pa),
Nam., RK, VP; முன்னங் C7v; முன்னு Nam.(R)v
- 3cd குரல்வார்பு திணையே NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka), RK;
குரல்வார்புமுதுதிணை Nacc.(T); குறுங்குரல்வார்பு திணையே Nam.(R)v¹¹⁵
- 4b யார்ந்த NL, C1+5+7+9, Nam.(R)v, RKv; யான்ற C2+3+5v+7v+9v, Il.,
Nacc., Nam., RK, VP, ER
- #•4d நேறு C2+3+5+7+9, RK; நேவ NL, C1
- 5b தோன்றின NL, C1+2+3+5+7+9, Nam., RK; தோன்றிய Nacc.
- 7ab பரிப்பன் னொடு C1+2+3+5+7+9, Nam.(R)v, RKv; பரிப்பன்
னொடு Il.(C), Il.(Kv), Nacc.; பரிய னொடு C5v+7v, Il.(K),
Nam.(R+K), RK, VP, ER; பரிய நொடு Nam.(C)
- 8a வேட்டுப் NL, C1¹¹⁶; வேட்டுவற் C2+3+5+7+9v, Il., Nacc., Nam.(K),
RK, VP, ER; வேட்டுவர்ப் C9; வேட்டுவப் Nam.
- \$•8b பெறலோ C5+7, Il., Nacc., Nam.; பெறலொ RK
- #•8c டமைந்தனை C5+7+9v, Il., Nacc., Nam., RK; டமைந்தனை NL, C1+9;
டமர்ந்தனை C2+3+9v, RKv; டமைந்தனை Il.(C+Kv)
- 9a பூக்கெழு NL, C1+2+3+5+7+9, Il.(K), RK; பூக்கேழ் Nacc.(TE);
தோட்கெழு Il.(C), Il.(Kv)
- 9d வெழுந்தெழுந்து NL, C1+2+3+5v+7+9, Il., RK; வேந்தெழுந்து C5;
வோர்த்தெழுந்து C7; வெழுந்து Nacc., Nam., RKv
- \$•10c யிடையிடை NL, C1+2+3+5+7+9, Il.(K), RK; யிடையிடைப் Il.(C)

¹¹⁵ The reading of the respective Nampi manuscript is made metrical by shortening the preceding lines 2ab into *peyyāvin*.

¹¹⁶ In this place the reading attested only in the old palm-leaf mss. of strand 1 is more elliptical but by no means incomprehensible: both *vēṭṭu* and *vēṭṭuvan* refer to the man who approaches the place of the day-time tryst under the pretext of going to hunt.

- #•12bc கடித நேற்று NL, C1+5+7+9, Nam.(K), RK; கடி தேற்று C2+3;
கடித நேற்று Nam.
- 13a பிறற்றந்து NL, C1+9; பிறர்த்தந்து C2+3+5+7+9v, Il., Nacc.,
Nam.(K), RK; பிறர்தந்து Nam.
- 13bc நிறுக்குவ ளாயி NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka), Nam., RK;
நிறுக்குந ளாயி Nacc.(T)
- 14c மலர்ந்த NL, C1+5+7+9, Il., Nacc., Nam.(K+R), RK; மலந்த C2+3;
மணந்த Nam.(C+Rv)

bodyⁱⁿ end-not being-desirous- desire-with
be-desirous-
weary-not-you if-even I-talk friend

pluck-not before^{um} ear overflown millet^e
waterfall become-full(p.)- fresh leg-ever
ended-
stubble they-appeared(n.pl.) many(n.pl.)^e you^e 5

perfume antagonism taking- honey- spring- chaplet

run- many dog-with many mountain setting-out-
hunt obtaining-with you-were-content^{yāla} your-
hunter you-abided^{yāla}

flower have- wreath sway(inf.) risen risen

parakeet clear sound middle middle repeated 10

there there flow-not-you if mother

small parakeet chasing-away make-clear-not-she she say(inf.)
other-he given she-weighs if
other-he(h.)

having(dat.) difficult-it becoming- he flowered- chest^e.
put-on(p.)-

strand 1:

Even if you do not become weary
of the unendingly desirous passion in [your] body,

I shall talk, friend.

The millet, ears overflowing, is just about to be harvested.
On every fresh stalk fed by the waterfall
stubble will [soon] have appeared, a lot [of it].

You,

you have been content with attaining the hunt
that sets out on many mountains with many running dogs
for a honey-flowing chaplet that takes a riot of perfumes.

If you don't go on ever thus:
rising [and] rising so that [your] flower wreath sways,
repeating in between the clear sounds of the parakeets,

[your] mother,

if she weighs giving [you] to another,
thinking "she doesn't make sure to chase away the small parakeets"
the flowering chest of him will become difficult to have.

6b for a honey-flowing chaplet that competes with [that of] Murukan.

strand 2, l. 4-14:

On every fresh stalk that has come to an end by the waterfall
stubble will [soon] have appeared, a lot [of it].

You,

you have abided by obtaining the hunter
who sets out on many mountains with many running dogs
for a honey-flowing chaplet that takes a riot of perfumes.

If you don't go on ever thus:

rising [and] rising so that [your] flower wreath sways,
repeating in between the clear sounds of the parakeets,

[your] mother,

if she weighs giving [you] to other people,
thinking "she doesn't make sure to chase away the small parakeets",
the decorated chest of him will become difficult to have.

**AN 29 NL, C1+7+9, RKv: Veṇvaṭṭiyār (C2+3, RK: Vellāṭiyānār;
RKv: Vēlavattānan)**

What is spoken by HIM, who was returning after completing [his] work, to HER who said ‘will you [still] know [us], having thought of us?’.

What is spoken to HER by HIM who was turning back after completing wealth.)

tuṭaṅku viṇai tavirā ~acai ~il nōṇ ^{tāl}_{tālatu}
kiṭant’ uyir marukuvat’ āyiṇum iṭam paṭi

vīl kaḷiru micaiyā+ puliyiṇum ciṇanta

tāl_v’ il uḷlam talai+-talai ciṇappa+

cey viṇaikk’ ^{akaral allat’}_{akanra kālai} ek_k’ urr’

5

iru vē_r’ ākiya ^{teri}_{teri} taku vaṇappin

māviṇ narū vaṭi pōla+ kāṇ-torūm

mēval taṇṭā makil nōkk’ uṇ kaṇ

niṇaiyātu kalinta vaikal eṇaiyatūm

vālalen yāṇ eṇa+ tē_{rri}+ pal māṇ

10

tā_{la}+ kū_{riya} takai cāl nal mo_{li}

marantaṇir pō_{rir} em eṇa+ ciṇanta ⁿⁱⁿ

+eyi_{ru} ke_{lu} tuvar vāy iṇ nakai ^{~aluṅka}_{~ilaṅka}

viṇaval āṇā+ puṇai ~il_{ai} kē_l iṇi

vemmai taṇṭā ~eri ~uku paṇantalai+

15

kommai vāṭiya ~iyavul yā_{nai}

நீர்மருங் கறியாது தேர்மருங் கோடி
 யறுநீ ரம்பியி னெறிமுத லுணங்கு
 முள்ளுநர்ப் பனிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை
 யெள்ள னேனாப் பொருடரல் விருப்பொடு

20

நாணுத்தலை யாக வைகி மாண்வினைக்
 குடம்பா யல்லது
 குடம்பாண் டொழிந்தமை யல்லதை
 மடங்கெழு நெஞ்சு நின்னுழை யதுவே.

- 1a துடங்குவினை NL, C2+3+4+9; தொடங்குவினை C5+7+9v, Nacc., RK, VP, ER; துங்குவினை C1
- 1c வசையி NL, C1+2+3+5+7+9, RKv; வசைவி C7c, Nacc., RK, VP, ER; வகையி SA v
- 1d னேன்றூட் NL, C1+5+7+9c, Nacc.(Ka), RK; னேன்றூள் Nacc.(T); னேன்றூட C9; னேன்றூளது C2+3+4v¹¹⁷
- #•2a கிடந்துயிர் C2+3+5+7+9, RK; கிடந்துயிறு NL, C1
- #•2b மறுகுவ NL, C1+5+7+9, RK; மறுவ C2+3
- 2d யிடம்படி NL, C1+2+3; யிடம்படின் C4+5+7+9, Nacc.(TC), Nacc.(Ka), RK, VP, ER¹¹⁸; யிடம்படில் Nacc.(T)
- #•3a வீழ்களிறு NL, C1+5+7+9, RK; வீழ்கயிறு C2+3
- 4a தாழ்வி NL, C1+2+3+5+7+9, RK; தாவி Nacc.
- \$•4c தலைத்தலை NL, C1+2+3+5; தலைத்தலைச் C7, Nacc., RK, VP, ER

¹¹⁷ In the second strand *tālatu* can only be read as a n.sg. pronominal noun, in which case the foot and the whole line 1 have to be seen as part of the description of the tiger, not the man. This is one of the few places where the old commentary attests the existence of an alternative reading (*tālatu enrum pātam*).

¹¹⁸ Here both the old commentary and the poetological commentaries support a *lectior facilior*, *iṭampaṭin*, a conditional (“if the elephant falls onto [its] left side”), but in fact the version confirmed by both palm-leaf strands with a simple *paṭi* is quite comprehensible as well, namely as a verbal root for the *peyareccam*: “the elephant that has sunk down on [its] left side.”

nīr maruṅk' aṛiyātu tēr maruṅk' oṭi
 ~aṛu nīr ampiyiṅ nerī mutal uṅaṅkum
 ullunar+ paṅikkum ūkk' arum kaṭatt'-iṭai
 ~eḷḷal nōṅā+ poruḷ taral viruppoṭu

20

nāṅu+ taḷai ~āka vaiki māṅ viṅaikk'
 uṭampāṭ' ~allatu
 uṭamp' āṅ' oḷintamai ~allatai
 maṭam keḷu neṅcam niṅ ulaiyatuvē.

- 5b-d ககற லல்ல தெஃகுற் NL, C1+5+7+9; ககன்ற காலை யெஃகுற்
 C2+3+5v+7v+9v, Nacc., RK, VP, ER
- 6c தெரிதகு NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; தெறிதகு C2+3
- 7b னறுவடி NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc., RK; னவ்வடி RKv
- \$•8ab மேவ றண்டா NL, C1+5+7+9, RK; மேவல் தண்டா C2+3
- 10a வாழலென் Nacc., RK; வாழலென் C5+7
- 12df. சிறந்தநிள்| னெயிறுகெழு NL, C1+5+7+9, Nacc.(Ka), RK; சிறந்தநிள்|
 னெயிறுகெழு Nacc.(T); சிறந்த | வெயிறுகெழு C2+3
- #•13df. யழுங்க| வினவ C5+7+9c, Nacc., RK; யழுங்க| லினவ NL, C1+9;
 யிலங்க| வினவ C2+9v, RKv; யிலங்க| விவ C3
- #•15b தண்டா NL, C1+5+7+9, RK; கண்டா C2+3
- 15c வெறியுகு NL, C1+2+3+5+7+9v, Nacc., RK; வெறியுகு C9
- #•16cd தேர்மருங் கோடி C2+3v+5+7+9, Nacc., RK, VP, ER; தேர்மருங்
 குடி C3; கோமருங் கோடி NL, C1
- #•19cd மூக்கருங் கடத்திடை NL, C1+5+7+9, RK; மூக்கருடத்திடை
 C2+3
- 22ab குடம்பா டொழிந்தமை NL, C1+5+7+9; குடம்பாண் டொழிந்தமை
 C2+3+7v+9v, Nacc., RK, VP, ER
- 22c யல்லது NL, C1+5+7+9, Nacc.(T), RKv; யல்லதை C2+3+7c,
 Nacc.(Ka), RK, VP, ER
- #•23cd நின்றுழை யதுவே NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; நின்றுழை யவ்வே
 C2+3

strand 1:

Listen now, you with decorative jewels who do not cease asking,
so that the sweet smile is spoilt on your coral mouth that has teeth,
that exults in saying, “you would forget us [and] go away?”,

to [my] befitting good words that are spoken dejectedly,
many times, making clear that,

besides departing for the work to be done,

while [my] restless mind exulted in every place,

exulting more than the tiger that does not [even] taste the fallen elephant
that sank down on [its] left side, even though it lies, [its] breath laboured,

with restless sturdy feet not restrained in the work begun,

I would not live

a single day that passed without thinking of

[your] kajal eyes with delightful glances that don’t cease to attract [me]

whenever I see [them], like fragrant green mango fruits,

with a beauty fit to be perceived when the great Other happens¹¹⁹,

falling under a blade.

In the flame-spouting waste land where the heat does not decrease,

in the middle of the wilderness that is hard on the spirit,

where those who remember shiver,

where the head elephant, [its] round shape withered,

runs towards the mirage, not knowing [on which] side [there is] water,

[and] dries up on the path like a small boat without water,

with the desire to bring [home] wealth that would not suffer reproach,

being kept [only] by shame as a bond,

besides having ceased to consent to glorious works,

[my] foolish heart was close to you.

¹¹⁹ Here I suggest to read *iru vēru ākūtal* as a taboo expression for death in parallel to the more frequent *perum pīritu urūtal* seen for example in KT 69.1: her beauty is the one thing worthy to be remembered in the moment of dying.

strand 2:

Listen now, you with decorative jewels who do not cease asking,
while a sweet smile is shining on your coral mouth that has teeth,
that exults in saying, “you would forget us [and] go away?”,

to [my] befitting good words that are spoken dejectedly,
many times, making clear that,

at the time I departed for the work to be done,

while [my] restless mind exulted in every place,

exulting more than the tiger that does not [even] taste the fallen elephant
that sank down on [its] left side, although it lies, [its] breath continuing,
with [its] restless sturdy feet not restrained in the work begun,

I would not live

a single day that passed without thinking of

[your] kajal eyes with delightful glances that don’t cease to attract [me]
whenever I see [them], like fragrant green mango fruits,

with a beauty fit to spring [to mind] when the great Other happens,

falling under a blade.

In the flame-spouting waste land where the heat does not decrease,
in the middle of the wilderness that is hard on the spirit,

where those who remember shiver,

where the head elephant, [its] round shape withered,

runs towards the mirage, not knowing [on which] side [there is] water,

[and] dries up on the path like a small boat without water,

with the desire to bring [home] wealth that would not suffer reproach,

being kept [only] by shame as a bond,

except for leaving behind the body for glorious works,

[my] foolish heart was close to you.

AN 30 முடங்கிக் கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்

பகற்குறி வந்த தலைமகற்குத் (G2: தலைமகட்குத்) தோழி சொல்லியது.

நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்க ணவ்வலைக்

கடல்பா டழிய வினமீன் முகந்து

துண்புண ருவகையர் பரத மாக்க

ளிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றி

யுப்பொ யுமண ரருந்துறை போக்கு

5

மொழுகை கொன்பக டொப்பக் குழீஇ
நோன்பக

யயிர்திணி யடைகரை யொலிப்ப வாங்கிப்

பெருங்களந் தொகுத்த வழவர் போல

விரந்தோர் வறுங்கல மல்க வீசிப்

பாடுபல வைத்துக் கொள்ளை சாற்றிக்

10

கோடுயர் திணிமணற் றுஞ்சந் துறைவ

பெருமை யென்பது கெடுமோ வொருநாண்

மண்ணை முத்த மரும்பிய புன்னைத்

தண்ணறுங் கானல் வந்துநம்

வண்ண மெவளே வென்றனிர் செலினே.

15

•2b டழிய NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, Iḷ.(Cv){ TP 278 }, Nacc., RK;

டொழிய Iḷ.

##•4cd கிளையுடன் றுவன்றி corr.; கிளையுடன் றுவன்றி C2+3+5; கிளையுடற்

றுவன்றி C7, RK; கிளையுடன் னவ்வன்றி NL, C1, G1+2; கிளையுடன் னுவ்வன்றி C9

#•5b யுமண C2+3+5+7+9, G1+2, RK; யுமண NL, C1

•6a மொழுகை NL, C1+2+3+5+7+9, Pēr., Nacc., RK; மொழுகு Iḷ.

AN 30 Muṭāṅkik Kiṭanta Neṭuñcēralātan

What is spoken by the confidante to HIM who came for the day tryst.

neṭum kayiru valanta kuṟum kaṇ a+ valai+

kaṭal pāṭ' aliya ~iṇam mīn mukantu

tuṇai puṇar uvakaiyar paratam mākkal

iḷaiyarum mutiyarum kiḷaiyuṭaṇ tuvaṇri

~upp' oy umaṇar arum tuṟai pōkkum

5

oḷukai^{kol}_{nōṇ} pakat' oppa+ kulī

~ayir tiṇi ~aṭai karai ~olippa vāṅki+

perum kaḷam tokutta ~uḷavar pōla

~irantōr vaṟum kalam malka vīci+

pāṭu pala vaittu+ kollai cārri+

10

kōṭ' uyar tiṇi maṇal tuñcum tuṟaiva

perumai ~eṇpatu keṭumō ~oru nāl

maṇṇā muttam arumpiya punnai+

taṇ naṟum kāṇal vantu num

vaṇṇam evaṇō ~eṇraṇir celiṇē.

15

•6b கொன்பக NL, C1+9; நோன்பக C2+3+5+7+9v, G1+2, Il., Pēr.,
Nacc., RK, VP, ER

#•9a விரந்தோர் C2+3+5+7+9, RK; யிரந்தோர் NL, C1

•10b வைத்துக் NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, Nacc.(Ka); வமைத்துக்
Nacc.(Ka), RK, VP, ER

#•13a மண்ணை C2+3+5+7+9c, RK; மண்ணை NL, C1+9, G1+2

#•14c வந்துநும் C2+3+5+7+9c, Nacc., RK, VP, ER; வந்துநழ் NL, C1+9;
வந்துநம் G1+2

#•15c வென்றனிர் C2+3+7v, Nacc.(Ka), RK; வென்றனிர் NL, C1+5+7+9,
G1+2, Nacc.(T)

long rope encircled- short eye pretty net
 sea singing perish(inf.) group fish drawn
 companion unite- joy-they(h.) fisher people
 youth-they(h.)^{um} old-they(h.)^{um} relations together filled-up
 salt carry- salt-merchant(h.) difficult ford causing-to-go- 5
 cart ^{kill-} ^{bear-} bull resemble(inf.) crowded
 fine-sand firm set- shore sound(inf.) dragged
 big floor collected- ploughmen(h.) be-similar
 begged-they(h.) poor pot increase(inf.) thrown
 catch many(n.pl.) put(abs.) price proclaimed 10
 horn high firm sand sleeping- ghat-he(voc.)
 bigness say-it getting-lost-^o one day
 bath-not- pearl budded- mastwood-tree
 cool fragrant seashore-grove come(abs.) your(pl.)-
 colour what^o you-said(pl.) go-if^e. 15

O man from the ghat,
 where the fisher people, delighted to unite with [their] mates
 after catching various fish, while the singing of the sea dies¹²⁰,

¹²⁰ *kaṭal pāṭ' alī* is a bit strange, but we might take it as a parallel expression (or as a corruption?) of AN 50.1, KT 177.1: *kaṭal pāṭ' avintu*. (That x *avi-tal* refers to the ceasing of a sound can be made probable by parallels like AN 70.17 (*oli avintanūru*) and KT 6.1 (*col avintu*). Another question to be asked in this connection is whether *pāṭu* is meant to refer to the sound made by the sea in similar contexts (cf. AN 40.2, 50.1, 260.4, 350.5, 400.25), in which case we would analyse *pāṭu* as a root noun "singing", or whether it rather means the

with [their] small-eyed pretty nets encircled by a long rope,
 join together, young and old, along with [their] relatives,
 crowding like murderous cart bullocks,
 whom the salt-carrying merchants make pass the difficult ford,
 dragging [their nets]¹²¹, so that the shore firmly set with fine sand resounds,
 throwing [pieces] to fill the empty pots of the beggars,
 like ploughmen brought together on the big threshing floor¹²²,
 putting [on show their] abundant catch [and] announcing the price,
 [and then] sleeping in the firm sand that is high with peaks,
 – will [your] great word get lost? One day
 you came to the cool fragrant seashore grove
 of mastwood trees that budded pearls not in need of washing¹²³
 [and] said “what [will become] of your colour if [we] go?”

12+15b

will what is called greatness get lost, if you come

...

[and] go as one who said "how [is] your state?"¹²⁴

strand 2, l. 6:

crowding like the sturdy cart bulls,

activity of the waves (AN 260.4: *tirai pātu aviya*), in which case it should be an abstract noun "happening", belonging to the root *paṭu*.

¹²¹ *vāṅki*: *vāṅkutaḷ* is one of the semantically very open verbs, and no object is given. Is it that they are dragging the net(s) full of fish across the sand to some sort of song or a call repeated by the group?

¹²² This comparison can be applied both to the fishermen and to the beggars; the point probably is simply that both are noisy gatherings of many people.

¹²³ *maṅṅā muttam*: here I am inclined to follow the interpretation given by TVG, although it presupposes a sort of gerundive interpretation of the negative *peyareccam*. As a syntactical parallel for this one could point out the formula *cey viṅai*, which clearly means “work to be done”. A formulaic parallel where the image is spelled out is to be found in NA 94.4f.: *kammiyaṅ kavin pera kalāa | maṅṅā pacu muttu*.

¹²⁴ Thus the traditional rendering which has to take *eṅṅanir* as a *mur̥reccam*.

AN 31 மாமூலனார்

பிரிவிடை யாற்று ளாயினொன்று (C3: ஆயினொன்று) பிறர் சொல்லக் கேட்டு வேறுபட்ட தலைமக டோழிக்குச் சொல்லியது.

நெருப்பெனச் சிவந்த வருப்பவிர் மண்டிலம்

புலங்கடை மடங்கத் தெறுதலின் ஞொள்கி

நிலம்புடை பெயர்வ தன்றுகொ லின்றென

மன்னுயிர் மடிந்த மழைமா றமையத்

திலையில வோங்கிய நிலையுயர் யாஅத்து

5

மேற்கவட் டிருந்த பார்ப்பி னங்கட்குக்

கல்லுடைக் குறும்பின் வயவர் வில்லிட

†நிணவரிக் குறைந்த நிறைத்த † வதர்தொறுங்
நிறத்த

கணவிர மாலை யிடுஉக்கழிந் தன்ன

புண்ணுமிழ் குருதி பரிப்பக் கிடந்தோர்

10

கண்ணுமிழ் கழுகின் கான நீந்திச்

சென்றோர் மன்ற தோழி வென்றியொடு

சென்றோ ரன்பிலர்

வில்லலைத்துண்ணும் வல்லாண் வாட்கைத்
வாழ்க்கைத்

தமிழ்கெழு மூவர் காக்கு

மொழிபெயர் தேளத்த பன்மலை யிறந்தே.

15

#•1c வருப்பவிர் C2+3+5+7+9c, Pēr., RK, VP, ER; வருப்பவிர் NL, C1+9

\$•2a புலங்கடை NL, 1+2+3+5v+7+9, RK; புலக்கடை C4; புலங்கடை C5

#•5b வோங்கிய C2+3+5+7+9c, RK; பொங்கிய NL, C1+9

#•5d யாஅத்து C2+3+5v+7v+9c, RK; யார்த்து NL, C1+9; மராத்து C5+7+9v

AN 31 Māmūlaṅār

What is spoken to the confidante by HER who has undergone changes after hearing others say that she would not have the strength during separation.

nerupp' eṅa+ civanta ~urupp' avir maṅṭilam	
pulam kaṭai maṭaṅka+ terutaliṅ ṅoḷki	
nilam puṭaipeyarvat' anru-kol inr' eṅa	
maṅṅ' uyir maṭinta maḷai māṛ' amaiyatt'	
ilai ~ila ~ōṅkiya nilai ~uyar yāattu	5
mēl kavatt' irunta pārppiṅ am kaṭku+	
kal +uṭai+ kuṛumpiṅ vayavar vil +iṭa	
†niṅam vari+ kuṛainta ^{niṛaitta} † ~atar-toṛum _{niṛatta}	
kaṅaviram mālai ~iṭūu+ kalintanna	
puṅ +umil kuruti pariṅpa+ kiṭantōṛ	10
kaṅ +umil kalukiṅ kāṅam nīnti+	
ceṅṛōṛ-maṅṛa ^{tōli} venriyoṭu ceṅṛōṛ aṅṅ' ilar	
vil +alaitt' uṅṅum val +āṅ ^{vāṅkai+} _{vāḷkai+}	
tamil kelu mūvar kākkum	
moli peyar ^{tēṅta} pal malai ~iṛantē∞ _{tēṅta}	15

\$•6cd பார்ப்பி னங்கட்குக் C7; பார்ப்பினங்கட்குக் Pēr., RK, VP;

பார்ப்பினங்கட்குக் C5; பார்ப்பினங்கள் Pēr.(T)

•8a நிணவரிக் NL, C1+2+3+4+5v+7c+9, RK; நின்றவரிக் C5+7+9v

#•8c நிறைத்த C5v, RKv; நிறைதகுத NL, C1+9; நிறைதகு C5+7+9c;

நிறத்த C2+3+7v, RK, VP, ER¹²⁵

¹²⁵ Line 8a-c deserves to be regarded as a *locus desperatus* for the time being, as neither of the transmitted readings seem to make sense in the given context.

Tamil have- three-they(h.) guarding-
word move- land^a many mountain traversed^e.

15

On the occasion rain is withheld, when,
diminished because the orb, shining with heat, turned red
like fire, and scorches so that the field boundaries bend,
all living beings¹²⁷ droop,
saying “won’t the ground turn upside down today?”,
while strong men in stony strongholds set [their] bows
on the pretty eyes of the young [birds] perched on twigs
in tall Yām trees high in position, grown high without leaves,
crossing over the forest of vultures that spit out the eyes
of those who lay there while [their] blood runs, spat from [their] wounds,
running as if a garland of red oleander had been placed [upon them],
on every filled route that lacked lines of fat(?)¹²⁸,
he has gone indeed, friend,
traversing many mountains, in countries differing in language
[from the one] guarded by the Three that possess Tamil,
with the livelihood of strong men, who eat slapping [their] bows
in victory.

strand 2, l. 12:

he who is without love has gone, friend,

¹²⁷ *mannuyir*, literally the “permanent life”, appears to be a formulaic reference to the living beings on earth (cf. AN 58.2, 68.10, all three times connected with *maṭi*) and should be treated like a compound.

¹²⁸ The meaning and the connection of line 8 with the rest is unclear, whether we read *niratta* (“filled”) with strand 1 or *niratta* (“coloured”) with strand 2. It might either be a description of the place where the *vayavar* hunt, of the place where the corpses are eaten by vultures, or part of the garland image in line 9.

AN 32 நல்வெள்ளியார் (C1: ____; C2+3+7: நல்லொளியார்)

1. பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறை-
நயப்பக் கூறியது. (RK: 2. தோழிக்குத் தலைமகள் சொற்றதூஉமாம்.)

நெருந லெல்லை யேனற் றேன்றித்

திருமணி யொளிர்வரும் பூணன் வந்து

புரவலன் போலுந் தோற்ற முறழ்கொள

விரவன் மாக்களிற் பணிமொழி பயிற்றிச்

சிறுதினைப் படுகிளி ^{கடையர்} பன்மாண் ^{கடைய} 5

குளிர்கொ டட்டை மதனில புடையாச்

சூரர மகளிரி னின்ற நீமற்

றியாரை யோவெம் மணங்கி யோயெனச்

சிறுபுறங் கவையின னாக வதற்கொண்

டிசுபெயன் ^{மண்ணி னெகிழ்பகு} ருற்றவென் ^{மண்ணின் னெகிழ்பகு} 10

னுள்ளவ னறித லஞ்சி யுள்ளில்

கடிய கூறிக் கைபிணி விடாஅ

வெருஉமான் பிணையி னொஃஇ ^{நின்றவென்} ^{நின்ற}

னூர்த்தகை மையிற் ^{பெயர்த்துப்பிறி தென்வயிற்}
வென்னுர்த்தகைமையிற்

சொல்லல் ^{வல்லிற்று மிலனே யல்லாந்} 15
சொல்ல

தினந்தீர் களிற்றிற் பெயர்ந்தோ னின்றுந்

தோலாவா றில்லை தோழிநாஞ் சென்மோ

சாயிறைப் பனைத்தோட் கிழமை தனக்கே

AN 32 Nalvelliyār (C1: ____; C2+3+7: Nalloḷiyār)

1. What the confidante who had agreed to the request of HIM standing behind [her], talked so that SHE would grant [his] request.
 (2. There is also SHE speaking to the confidante.)

nerunal ellai ~ēṇal tōṇri+

tiru maṇi ~olir-varum pūṇaṇ vantu

puravalaṇ pōlum tōṇram uṇal koḷa

~iraval mākkaliṇ paṇi moḷi payirri+

ciru tiṇai+ paṭu kiḷi ^{kaṭṭiyar} kaṭṭiya pal māṇ

5

kuḷir koḷ tattaṭai mataṇ ila puṭaiyā+

cūr ara-makaliriṇ niṇra nī marr'

yāraiyo ~em +aṇaṅkiyoṇ ena+

ciru puṇam kavaiyiṇaṇ āka ~ataṇ koṇṭ'

iku peyal maṇṇiṇ ^{nekiḷp'} _{ṇekiḷp'} aṇar urra ~eṇ

10

+uḷ avaṇ aṇṇital aṇci ~uḷ-+il

kaṭṭiya kūri+ kai piṇi viṭāa

verūum māṇ piṇaiyiṇ oriṇi niṇra ~en

+ūr+ takaimaiyiṇ peyarttu+ piṇṇit' eṇ-vayiṇ

~eṇ +ura+ collal vallirrum ilaṇē ~allānt'

15

colla inam tīr kaḷirriṇ peyarntōṇ niṇrum/inrum

tōlā ~ār' illai tōḷi nām ceṇmō

cāy irai+ paṇai+ tōḷ kiḷamai taṇakkē

மாசின் ருகலு மறியா னேசற்

றென்குறைப் புறநிலை முயலு

20

மண்க ணுளனை நகுகம் யாமே.

#•3d முறழ்கொள C2+3+5+7+9v, RK; முறள்கொள NL, C1+9

•5c கஃஇயர் NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; கஃஇய C2+3+9v

##•7d நீமற் C5v+7+9v, RK; நீர்மற் C5; நீர்மாற் C1+9; நீர்மாற் NL; மற் C2+3

#•8cd மணங்கி யோயெனச் C3+5+7+9v; மணங்கி யோவெனச் NL, C1+9; மணங்கியோ யுண்கெனச் C4+5v, Nacc., RK, VP, ER

•9bc கவையின குக NL, C1+2+3+7v+9, Nacc., RK; கவையின குக C5+7

•10bc மண்ணி னெகிழ்பகு NL, C1+5+7+9; மண்ணின் குகிழ்பகு C2+3, Nacc., RK, VP, ER

#•12d விடாஅ C2+3+5+7, RK; விடா NL, C1+9

•13df. நின்றவென் | னூர்த்தகை மையிற் NL, C1+9, RKv; நின்றவென் | னூர்த்தகை மையிற் C5+7+9v; நின்ற | வென்னூர்த் தகைமையிற் C2+3, Nacc., RK, VP, ER

•15a சொல்லல் NL, C1+5+7+9, RKv; சொல்ல C2+3, Nacc., RK, VP, ER

•15b வல்லிற்று NL, C1+2+3+5v+7+9, Nacc., RK; வல்லித்தது C5v+7v; / C5

#•16b களிற்றிற் C2+3+5+7+9v, RK; கழிற்றிற் NL, C1+9

#•18a சாயிறைப் C1+5+7+9, RK; சாய்பிறைப் C2+3

•19b ருகலு NL, C1+2+3+5+7+9; ருதலு C4+7v, Nacc., RK, VP, ER

•20b புறநிலை NL, C1+2+3+5+7+9v, VP; புற்றலை C9; புறநிலை Nacc., RK, ER

•20c முயலு NL, C1+2+3+9, RK; முயலுமவ் C5+7

•21a மண்க NL, C1+2+3+7v+9, Nacc., RK; வண்க C5+7+9v; மந்த Nacc.(TC), IV(E)

#•21c நகுகம் C2+3+5+7+9, RK; _____ம் NL, C1

māc' inr' ākalum ariyān ēcarr'	
eṅ kurai+ puṛam nilai muyalum	20
aḷ kaṅ āḷaṅai nakukam yāmē.	
yesterday edge millet appeared	
brilliant sapphire be-resplendent- coming- ornament-he come(abs.)	
king being-similar- appearance be-close- take(Inf.) ¹²⁹	
begging people ⁱⁿ be-humble- word repeated	
small millet happen- parakeet chase-away(Inf.) many times	5
kettle-drum take- scare-crow strength not-they(n.pl.) thrashed	
deity celestial damsel(h.) ⁱⁿ stood- you ^{maru}	
who-you ^o our- you-tormented say(Inf.)	
small back he-embraced become(Inf.) that(obl.) taken	
shower- raining earth ⁱⁿ become-loose(abs.) grief had- my-	10
inside he knowing feared inside(loc.)	
harsh-they(n.pl.) talked hand fetter made-let-go	
being-frightened- deer doe ⁱⁿ renounced stood- my-	
moving fitness ⁱⁿ removed other-it my-side	
my- strength speaking strong-it ^{um} not-I/he ^ē distressed	15
group end- elephant-bull ⁱⁿ moved-he stood ^{um} /today ^{um}	
defeat(-not) way is-not friend we go(ipt.)	
incline- joint bamboo shoulder right self(dat.) ^ē	
flaw not-it becoming ^{um} know-not-he been-troubled	
my- request back state making-effort-	20
sharpness(?) eye man(acc.) we-smile(sub.) we ^ē .	

¹²⁹ *uṛaḷ-koḷa*: do we have to understand *koḷ* here as the medial auxiliary?

Taking it in

that he appeared late yesterday by the millet,
coming with ornaments growing resplendent with brilliant gems
so as to take on a king-like appearance,
repeating the humble words of people begging,
[and] embracing the small of [my] back,

with the words

“you, thrashing the Taṭṭai without strength along with the kettle drum,¹³⁰
many times, in order to chase away the parakeets descending onto the
small millet,
with the pose of an awe[-inspiring] celestial damsel,
you who torments us – who are you?”

fearfull inside that he would know my mind

that was upset, dissolving like earth in the showering rain,
speaking harsh [words and] shaking off the fetter of [his] hand
I, for my part, was not capable of saying anything else,
my capacity for movement shaken,
in me who stood like a doe abandoned by a frightened stag.

Although he has come back [and] stands in distress

like an elephant bull that has left the herd,
there is no way [for him] to be defeated, friend. Let us go:

The keen-eyed man¹³¹

who, being troubled since he does not know that without fail
the right to [my] bamboo shoulders with supple joints will be his alone,
makes an effort, standing behind [us] with a request for me,
we will have a laugh at him.

¹³⁰ *kuḷir koḷ taṭṭai*: or is *taṭṭai* here rather an abstract, i.e., a means of scaring away, and *kuḷir* the actual instrument (“taking a k. as t.”)? The old commentary, however, understands *kuḷir koḷ* (i.e., *kuḷir*, “coldness”, glossed by *īram*, “wetness”) as an attribute to *taṭṭai*, that is, a cool or wet *taṭṭai*.

¹³¹ The phrase *anḱaṅāḷaṅ* is a problem and the only clear parallel is a female counterpart in AiN 393.2 (*aṅkaṅāṭṭi*). I propose to analyse this as *aṅ kaṅ āḷaṅ*, where *aṅ* has to be regarded as a sandhi form for *aḷ* (DEDR 293: sharpness, keenness), a word, however, that is otherwise not frequently attested in the corpus.

14-15c he was not capable of saying anything else
to me, my capacity of movement shaken

16 He who comes back daily, in distress,

17b that is no way to defeat [us], friend. Let us go.

strand 2, l. 14:

on my part, befittingly shaken in [my] strength

**AN 33 மதுரை யழக்கர் (C2+3+5+7+9c, RK: யளக்கர்) ஞாழலார்
(RK: ஞாழார்) மகனார் மள்ளனார்**

தலைமகனிடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

வினைநன் ருகல் வெப்பக் காட்டி
ருதல் வெறுப்பக்

மனைமாண் கற்பின் வாணுத லொழியக்

கவைமுறி யிழந்த செந்நிலை யாஅத்
தொன்றங் குயர்சினை யிருந்த வன்பறை
தொன்றேங்

வீளைப் பருந்தின் கோள்வல் சேவல்

5

வளைவாய்ப் பேடை வருதிறம் பயிரு
மிளியேய் தீங்குர லிசைக்கு மத்தஞ்
மிளிதோய்
செலவருங் குரைய வென்னுது சென்றவண்

மலர்பா டான்ற மையெழின் மழைக்கட்

டெளியா நோக்க முள்ளினை யுளிவாய்

10

வெம்பர லதர குன்றுபல நீந்தி

யாமே தமிழ் மாக நீயே
யெமிய மாக்க

யொழியச் சூழ்ந்தனை யாயின் முனாஅது
வெல்போர் வானவன் கொல்லி மீமிசை
பல்வேல்

நுணங்கமை புரையும் வணங்கிறைப் பனைத்தோள்

15

வரியணி யல்குல் வாலெயிற் றேள்வயிற்
வாளெயிற்

பிரியா யாயி னன்றுமற் றில்ல

வன்றுநம் மறியா யாயினு மின்றுநஞ்

**AN 33 Maturai Yaḷakkar (C2+3+5+7+9c, RK: Yaḷakkar) Ṇāḷalār
(RK: Ṇāḷār) Makaanār Maḷḷanār**

What is spoken by HIM to his heart in the middle of the desert.

viṇainanr̄, ākal veppam kātṭi
 ātal veṇruppa+
 maṇai māṇ karpiṇ vāl nutal oliya+
 kawai muṇi ~ilanta cem nilai yāatt'
 onr̄, āṅk' uyar ciṇai ~irunta val paṇai
 oṅk'
 vīlai+ paruntiṇ kōḷ val cēval 5
 vaḷai vāy+ pēṭai varu- tiram payirum
 iḷi ~ēy tīm kural icaikkum attam
 tōy
 celav' aruṅkuraiya ~eṇṇātu cenr̄' aval
 malar pāt' āṇra mai ~elil malai+ kaṇ
 teḷiyā nōkkam ulliṇai ~uḷi vāy 10
 vem paral atara kunru pala nīnti
 yāmē tamiyam āka nīyē
 ~emiyam ākka
 ~oliya+ cūḷntaṇai ~āyiṇ muṇāatu
 vel pōr vāṇavaṇ kolli mī micai
 pal vēl
 nuṇaṅk' amai puraiyum vaṇaṅk' irai+ paṇai+ tōḷ 15
 vari ~aṇi ~alkul vāl eyirrōḷ vayiṇ
 vāl
 piriyaḷy āyiṇ naṇru maṇ-tilla
 ~anru nam +ariyaḷy āyiṇum iṇru nam

செய்வினை யாற்றுற விலங்கி

னெய்துவை யல்லையோ பிறர்நகு பொருளே.

20

- #•1ab வினைநன் ருகல்C4+5+7; ___ நன் ருகல் NL, C1+9; வினைநன் ருதல் C2+3+7c+9v, RK, VP, ER
- 1c வெப்பக் NL, C1; வெறுப்பக் C2+3+4+5+7+9, RK, VP, ER
- 2a மனைமாண் NL, C1+2+3+5+7c+9, RK; மனைமாண் C7
- 3b யிழந்த NL, C1+2+3+5v+7c+9v, RK; வீழந்த C9, SA_v; விழந்த C5+7; யிரிந்த C5v
- 4ab தொன்றங் குயர்சினை NL, C1+7+9; தொன்றங் குயர்சினை C2+3+5c+7c+9v, RK, VP, ER; _____ருங் குயர்சினை C5
- #•4df. வன்பறை| வீளைப் பருந்தின் C2+3+5c+7v, RK; வீளைப் பருந்தின் C5+7+9c; வீளைப் பருந்தின் NL, C1+9
- 7a மிளியேய் NL, C1+5+7+9; மிளிதோய் C2+3+9v; மிளிதேர் C5v, RK, VP, ER
- #•7b தீங்குர C2+3+5+7+9, RK; திங்குர NL, C1
- #•10c முள்ளினை C2+3+7v+9, RK; முள்ளனை NL, C1+9; முள்ளலை C5+7
- 11b லதர NL, C1+2+3+5+7+9, RK; ரூஅய SA_v
- 12bc தமிழமாக NL, C1+7+9; தமிழேமாக C5; யெமியமாக C9v, RK, VP, ER; யெமியமாக்க C2+3
- 14a வெல்போர் NL, C1+5+7+9, RK; பல்வேல் C2+3+9v; வெல்வேல் SA_v
- #•16c வாலெயிற் NL, C1+7+9, RK; வாளெற் C2+3
- #•18 வன்றுநம்மறியா யாயினு மின்றுநஞ் C2+5+7, RK; வன்றுநம்மறியா யாயினு ஈன்றுநஞ் C3; வன்றுநம்மறி^{யா} யாயினு மிறுநம் C9; ன்றுநம்மறி யாயினுமின்றுநம் NL, C1
- 20b யல்லையோ NL, C1+2+3+7c+9v, RK; வல்லையோ C5+7+9

cey viṇai ~ārr' uṛa vilāṅkin
eytuvai ~allaiyō pīrar naku poruḷē. 20

work good-it becoming^{heat}
aversion/abound(inf.)¹³² shown
house be-glorious- fidelityⁱⁿ light forehead stay-behind(inf.)
fork shoot lost- red stand Yāam-tree-
one-it^{there} become-high- be-high- branch been- strong wing
whistling kiteⁱⁿ taking strong cock 5
curve- mouth she-bird come- reason calling-
ḷi-note¹³³ resemble-
touch- sweet voice sounding- road
going difficult-they(n.pl.) say-not went she
blossom occurrence ended- kajal grace rain eye
be-clear-not- glance inside-you chisel mouth 10
hot pebble road^a hill many swum
we^ē solitude-we let-become(inf.) you^ē
us-we make-become(opt.)
stay-behind(inf.) you-considered if front-it
be-victorious- battle Cēra(m.) Kolli-hill height elevation
many spear
be-fine- bamboo resembling- bow- joint bamboo shoulder 15
line adorn- hip^{pure} tooth-she side
light
separate-not-you if good-it^{man-tilla}
that-day us- know-not-you if-even this-day our-

¹³² Here strand 2, supported by the old commentary, reads *veruppa*, an infinitive, there glossed by *mika* “to abound”. The problem with that is that it leaves the line without a direct object for *kāṭṭi*, which means taking *ākal* as a conjunction, making HIM the subject of *kāṭṭi*: “after having shown abundantly that the work (to be undertaken) is good”. There is, however, an alternative interpretation, namely reading a noun *veruppam*, “aversion”.

¹³³ *ḷi*, according to the old commentary: *ḷiyennum paṇṇenru kēṭṭār vicārikkui kural*.

do- work path- have(inf.) obstruct-if

reach-you not-so-you^o other(h.) smile- wealth^e.

20

strand 1:

While [she with a] bright forehead, [her] fidelity glorious for the house,
 stayed behind,
 showing enthusiasm about the work's turning out well,
 going, without saying that [our] journeys would be difficult
 on the road, where the sweet voice resembling the note of the Iḷi sounds,
 when the male, strong in taking [prey], of the whistling kite,
 with strong wings, perched there on a high branch of a single
 Yām tree with a red base that has lost [its] forked shoots,
 calls out for [its] female with a curved beak to come,
 you in whose mind is the misty glance of her rain eyes, graceful
 with kajal, before which ended the appearance of blossoms,¹³⁴
 you,
 if before you had considered staying behind,
 so that we, crossing over many hills with roads of
 hot pebbles with chisel [like] edges, we would be all alone,
 if you had not separated
 from the side of her with pure teeth [and] hips ornate in outline,
 with bamboo shoulders [and] flexible joints that resemble the fine bamboo
 on the height of the Kolli hills, [seat] of the heavenly Cēra of hot battle,
 ah, it would have been good.

Even though you did not know us that day, if today
 you obstruct the work to be done from being accomplished,
 you won't obtain it – the wealth smiled at by other people.

¹³⁴ The usual phrase *malar pātu ānra* most probably has to be understood as a variation on the comparison between eye and blossom, that is, here the flowers cease appearing because that cannot compare in beauty to HER eyes; the old commentary glosses accordingly with *malar perumai oḷitarukuk kāraṇamākiya kaṇ*.

strand 2, l. 1-17:

While [she with a] bright forehead, [her] fidelity glorious to the house,
 stayed behind,
 showing aversion to the work's being something good,
 going, without saying that [our] journeys would be difficult
 on the road, where the sweet voice that touches the note of the ḷi sounds,
 when the male, strong in taking [prey], of the whistling kite,
 with strong wings, perched on a high, high branch of the single
 Yām tree with a red base that has lost [its] forked shoots,
 calls out for [its] female with a curved beak to come,
 you in whose mind¹³⁵ is the misty glance of her rain eyes,
 graceful with kajal, before which ended the appearance of blossoms,
 you,
 if before you had considered staying behind,
 so that we, crossing over many hills with roads of
 hot pebbles with chisel [like] edges, we would be all alone,
 if you had not separated
 from the side of her with bright teeth [and] a hip ornate in outline,
 with bamboo shoulders [and] flexible joints that resemble the fine bamboo
 on the height of the Kolli hills, [seat of] the heavenly Cēra with many
 spears,
 ah, it would have been good.

¹³⁵ An alternative interpretation of the form *uḷḷinai* is the 2.sg. p.a. of *uḷḷutal*, “to remember”, used as a *mur̥reccam*.

AN 34 மதுரை மருதன் இளநாகன் (RK: இளநாகன்)

வினைமுற்றியதலைமகன்றேர்ப்பாகற்குச் (C2+3: தலைவன்பாகற்குச்)
சொல்லியது.

சிறுகரும்பிடவின் வெண்டலைக் குறும்புதல்

கண்ணியின்மலருந் தண்ணறும் புறவிற்

ரூடுதோற்கானவன் கவைபொறுத் தன்ன

விருதிரிமருப்பி னண்ண விரலை

செறியிலைப்பதவின்செங்கோன் மென்குரன்

5

மறியாடுமருங்கின் மடப்பிண யருத்தித்

தெள்ளறறழீஇய வார்மண லடைகரை

மெல்கிடுகவுள துஞ்சுபுறங் காக்கும்

பெருந்தகைக்குடைந்த நெஞ்ச மேமுறச்

செல்கதேரே நல்வலம் பெறுந

10

பசைகொன்மெல்விரற் பெருந்தோட் புலைத்தி

துறைவிட்டன் தும்மயி ரெகினந்
தூமயி

துணையொடு கிளைக்குங் காப்புடைவரைப்பிற்
திளைக்குங்

செந்தார்ப்பைங்கிளி முன்கை யேந்தி

யின்றுவரினாரைமோசென்றிசினோர் திறத்தென

15

வில்லவர[றித]லஞ்சி மெல்லென

மழலையின்சொற் பயிற்று

நாணுடையரிவை மாணலம் பெறவே.

AN 34 Maturai Marutaṅ Iḷanākaṅ (RK: Iḷanākaṅ)

What is spoken to the charioteer by HIM who had completed [his] work.

ciru karum piṭaviṅ veḷ talai+ kuṟum putal

kaṅṅiyiṅ malarum taṅ naṟum puṟaviṅ

toṭutōḷ kāṅavaṅ kavai poṟuttanna

~iru tiri maruppiṅ aṅṅal iralai

ceṟi ~ilai+ pataviṅ cem kōḷ mel kural

5

maṟi ~āṭu maruṅkiṅ maṭa+ piṅai ~arutti+

teḷ +aral talīiya vār maṅal aṭai karai

melk' iṭu kavuḷa tuṅcu puṟam kākkum

perum takai+ kuṭainta neṅcam ēm uṟa+

celka tērē nal valam peṟuna

10

pacai kol mel viral perum tōḷ pulaitti

turai viṭṭanna^{tuy}_{tū} mayir ekiṅam

tuṅaiyoṭu^{kiḷaikkum}_{tiḷaikkum} kāpp' uṭai varaippin

cem tār+ paim kiḷi muṅkai ~ēnti

~iṅru variṅ uraimō ceṅṟicinōr-tiratt' eṅa

15

~illavar a[ṟita]l aṅci melleṅa

malalai ~iṅ col payirru

nāṅ uṭai ~arivai māṅ nalam peṟavē∞

- #•1d குறும்புதல் C2+3+5+7+9, G1+2, RK; குவம்புதல் NL, C1
- 5b பதவின் NL, C1+2+3+5v+7, RK; புதவின் NL, C5+9, G1+2, RKv
- \$•5d மென்குரன் C2+3+5+7, RK; மென்குரல் NL, C1+9, G1+2
- 6d யருத்தித் NL, C1+2+3+5+7+9, G2, Pēr., RK; யருந்தித் C4, G1; தழீஇ
Pēr.(T)
- #•9a பெருந்தகைக் C2+3+5+7+9v, RK; பெந்தகைக் NL, C1+9, G1+2
- #•11a பசைகொன் C2+4, RK, VP, ER; பசைநள்வலம் பெறுன்
பசைகொன் C3; பகைகொன் NL, C1+9v; பகைகொன் C5+7+9, G1+2
- 12c துய்மயி NL, C1+5+7+9, G1+2; தூமயி C2+3+9v, RK, VP, ER
- 13b கிளைக்குங் NL, C1+5+7+9, G1+2; திளைக்குங் C2+3, RK, VP, ER
- 15ab யின்றுவரினுரைமோ NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2; யின்றுவரலுரைமோ
C5v, RK, VP, ER
- ##•16f. வில்லவரறித லஞ்சி மெல்லென | மழலையின்சொற் பயிற்று C7+9v,
RK (C5 = C1 corrected into RK); வில்லவரறிஞ்சி மெல்லென |
மழலையின்சொற் பயிற்று C3; வில்லவரறிஞ்சி மெல்லென |
மழலையின்சொற் பயிற்று C2; வில்லவரழறிக லஞ்சி மெல்
புலம்புலையின்சொற் பயிற்று C7; வில்லவரழறிக லஞ்சி மெல்லம் |
புலையின்சொற்ப யிற்று NL, C1, G1; வில்லாவாழறிக லஞ்சி மெல்வம்
(மெல்லம்) | புலையின்சொற்ப யிற்று C9(), G2; வில்லவரிகழ லஞ்சி
மெல்ல | வன்புடையின்சொற் பயிற்று C7v+9v

small black Piṭavuⁱⁿ white head short bush
 chapletⁱⁿ blossoming- cool fragrant woodlandⁱⁿ
 sandals forest-he fork borne-like
 dark twist- hornⁱⁿ majesty Iralai
 be-dense- leaf Patavu-grassⁱⁿ straight stem soft ear 5
 calf play- sideⁱⁿ inexperience doe fed
 clear water embraced- overflow- sand set- shore
 chew- put- cheek^a sleep- back guarding-
 big fitting hollowed-out- heart joy have(inf.)
 may-go(sub.) chariot^e good strength obtaining-he(voc.) 10
 paste kill- soft finger big shoulder washer-woman
 ghat let(abs.)-like ^{pure} cotton fur dog
 companion-with ^{crowding-} ^{sporting-} guard possess- borderⁱⁿ
 red garland green parakeet forearm been-eminant
 today come-if talk(ipt.) gone-they(h.loc.) say(inf.) 15
 house-they(h.) knowing feared softly
 prattling pleasant word repeating-
 shame possess- young-woman glory goodness obtain(inf.)^e.

Let the chariot go, you who obtain good strength(?)¹³⁶,
 for [my] heart to be overjoyed, that is pierced by the great beauty,
 when the majestic Iralai stag with dark horns [that are] twisted
 like the fork[ed stick] that supports the sandalled forest man,
 in the cool fragrant woodlands, where the white-topped short bushes
 of the small black Piṭavu are flowering like chaplets,
 feeds [its] youthful doe with a fawn playing at [her] side
 with the straight stems [and] soft ears of the dense-leaved Patavu grass,
 [and] stands guard over the sleeping backs of those with chewing¹³⁷
 cheeks,
 on the shore where overflowing sand settles, embraced by clear water,
 – in order to reach the glorious beauty of [our] bashful girl,
 who, for fear the people of the house might know [it],
 is softly repeating the prattling, sweet words:
 “speak of him who has gone away, whether he will come today”,
 holding [her] forearm out for a green parakeet with a red garland,¹³⁸
 on the guarded border [of the house], where the dogs¹³⁹ are crowding
 with [their pack] mates, fur [as soft] as the cotton left at the ghat
 by the big-shouldered washerwoman with soft fingers that grind paste.

¹³⁶ *nal valam peruna*: here we find a formulaic epithet (cf. AN 234.9, 374.16) of the charioteer in *mullai*; the exact meaning is not clear; the old commentary seems to suggest that it refers to his skill in driving the horses.

¹³⁷ *melku-itu*: is *itu* used as an auxiliary here? What is the significance?

¹³⁸ Here for once it seems possible to determine the species of bird on the strength of the description: the green parakeet with a red neck-stripe is the Alexandrian parakeet (*Psittacula eupatria*).

¹³⁹ In the given context (by the protected house in proximity to the wife waiting at home) the expected meaning of the weird *ekinam* (referring either to a dog or to a swan) is “dog”; the old commentary, however, decides for “swan”, probably because the image is surprising (*turai viṭṭana tuy mayir*), which he seems to understand as “feather [white as] the cotton left by the ghat” whereas I would opt for “fur [soft as] cotton left by the ghat”.

strand 2, l. 11-13:

on the guarded border [of the house], where the dogs are sporting
with [their pack] mates, fur pure as if left at the ghat
by the big-shouldered washerwoman with forceful soft fingers.

AN 35 C1+5: அம்முவர் (RKv: அம்முவனார்; C2+3, RK: அவர்¹⁴⁰;
C9v: ஆவர்; RK: குடவாயிற் கீரத்தனார்)

மகட்போக்கிய நற்றாய் தெய்வத்திற்குப் பாராயது (RK: பாராயது).

ஈன்றுபறந் தந்த வெம்முள் ளான
ஏன்றுபறந் வெம்முமுள்ளாள்
வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்
தனிமணி யிரட்டுந் தோடுடைக் கடிகை
தாமுடைக்
நுழைநுதி நெடுவேற் குறும்படை மழவர்
முனையா தந்து முரம்பின் வீழ்த்த 5
வில்லோர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மா
ராடுக்கற் றீலி சூட்டித் துடிப்படுத்துத்
நடுக்கற் துடிபடத்
தோப்பிக் கள்ளொடு துரூஉப்பலி கொடுக்கும்
போக்கருங் கவலைய புலவுநா ற[ரு]ஞ்சரந் 10
துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிந்தணிந்
தார்வ நெஞ்சமோ டாய்நல னனைஇத்தன்
மார்புதுணை யாகத் துயிற்றுக தில்ல
துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமா
னெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப் 15
பெண்ணையம் பேரியாற்று நுண்ணறல் கடுக்கு
பேர்யாற்று
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
கறியாத் தேளத் தாற்றிய துணையே.

¹⁴⁰ = Maturai Marutaṅ Iḷanākaṅār from AN 34?

**AN 35 C1+5: Ammūvar (RKv: Ammūvaṇār; C2+3, RK: Avar; C9v:
Āvar; RK: Kuṭavāyir Kīrattaṇār)**

The real mother who had let [her] daughter go, praising the deity.

īru purantanta ~em +uḷ āna ēru ~emmum +uḷlāl	
vān tōy iñci nal nakar pulampa+	
taṇi maṇi ~irattum tōḷ tuṭai+ kaṭikai tāl utai+	
nulai nuti neṭu vēl kuṛump' aṭai maḷavar	
muṇai ~ā tantu murampiṇ vīlta	5
vil +ēr vāḷkkai viḷu+ toṭai maṛavar	
val +āṇ patukkai+ kaṭavuḷ pēṇmār	
āṭu+ kal pīli cūṭṭi+ tuṭi+ paṭuttu+ naṭukkal paṭa+	
tōppi+-kalloṭu turūu pali koṭukkum	
pōkk' arum kavalaiya pulavu nār' arum curam	10
tuṇintu piraḷ āyinaḷ āyinum aṇint' aṇint'	
ārvam neñcamōṭ' āy nalaṇ aḷai+ taṇ	
mārpū tuṇai ~āka tuyirruka-tilla	
tuñcā muḷaviṇ kōval kōmāṇ	
neṭum tēr+ kāri koṭum kāl muṇ tuṇai+	15
peṇṇaiyam pēr ⁽ⁱ⁾ yārū nuṇ +aral kaṭukkum	
neri ~irum katuppiṇ eṇ pētaikk'	
aṛiyā+ tēett' āriya tuṇaiyē∞	

- 1a ஈன்றுபுறந் NL, C1+5+7+9, II., Nacc., IV, RK; ஏன்றுபுறந் C2+3
- #•1cd வெம்முள் ளான C1+9; வெம்முள் ளாள C3; வெம்மு முள்ளான் NL, C5+7+9v; வெம்மு முள்ளாள் C2+7c, II., Nacc.(P+Ka), IV(I), RK, VP, ER; வேமமு முள்ளான் Nacc.(T), IV(T)
- 3c தோடுடைக் C1; தாடுடைக் NL, C5v+7+9; தாளுடைக் C4+5v+7v, II.(K), Nacc.(P+Ka), IV, RK, VP, ER; தாமுடைக் C2+3+9v, II.(C), Nacc.(T); தா__டைக் C5
- \$•5a முனையா NL, C1+2+3+5+7+9; முனையாத் C7v, II., Nacc.RK, VP, ER; முனையர் IV(T)
- \$•5c முரம்பின் NL, C1+5+7+9, II., Nacc., RK; முரம்பில் C2+3+7v+9v
- 7a வல்லாண் C5+7, RK, II.(K), Nacc.; வல்லரண் II. (C), II.(Kv), IV
- 7df. பேண்மா | ராடுக்கற் NL, C1+9v; பேண்மார் | நடுக்கற் C2+3; பேண்மார் | நடுகற் 5+7+9, II., Nacc., IV, RK, VP, ER¹⁴¹
- 8cd சூட்டித் துடிப்படுத்துத் NL, C1+5+7+9, II.(K), Nacc.(P+Ka), RK; சூட்டித் துடிபடத் C2+3, II.(C), II.(Kv), Nacc.(T+Pv), IV, RKv; சூட்டி யிடிப்படுத்துத் II.(Kv)
- 9a தோப்பிக் C7, IV(I), RK; தொப்பிக் C5, Nacc., IV(T)
- 9c தூஉப்பலி NL, C1+2+3+5v+7v+9, Nacc., IV, RK; தூஉப்பலி C9v; தூப்பலி C5+7
- 10b கவலைய NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(P+Ka), IV, RK; கவலைப் Nacc.(T)
- #•10cd புலவுநா றருஞ்சுரந் C2+3+5+7+9c, RL; புலவுநாற் குஞ்சுரந் NL, C1+9
- 11d மணிந்தணிந் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; முவந்துவந் Cēn., Nacc.(TC), Tey., IV(C)

¹⁴¹ Here the editions, backed up by a couple of quotations but not by the old commentary, read an occurrence of the famous *naṭukal*, the “hero stones”. The palm-leaf mss. disagree, but both put a double *p*, and both their readings make sense, for strand 1 *ātu-k-kal*, which can be read as a “killing”, i.e. a victory stone, presumably another denomination for the same object, for strand 2 *naṭukkal*, “quivering” as an attribute to *pīli* (“peacock feathers”), in which case the location for the action of *cūṭṭi* might be the *patukkai* of line 7.

- 12d னனளஇத்தன் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; னனளஇய Cēṇ.,
Nacc.(TC)
#•15c கொடுங்கான் C2+3+7v+9v, RK; கொடுங்காண் NL, C1+9;
கொடுங்கா C5+7, Nacc.(T), IV(T)
\$•16b பேரியாற்று NL, C1+9, Nacc.(Ka), RK; பேர்யாற்று C2+3+5+7,
Il., Nacc.(T+P)

brought-forth received protected- our- inside been- us-^{um} remember-not-she
sky touch- ramparts good mansion be-lonely(inf.)
solitude bell sounding- shoulder brush- shield/shaft
bolt possess-
narrow tip long spear stronghold approach- weapon warrior(h.)
front cow given gravel-mountⁱⁿ made-fall- 5
bow plough livelihood excellent arrow bold-they(h.)
strong man stone-heap god esteem(inf.)
killing stone shivering peacock-feather put-on(a.) hourglass-drum caused happen(inf.)
rice-toddy-with sheep offering giving-
going difficult crossroad-they(n.pl.) flesh-stench be-fragrant- difficult
desert 10
resolved other-she she-became if-even adorned adorned
affection heart-with select- virginity mingled self-
chest companion become(inf.) let-make-sleep^{tilla}
sleep-not drumⁱⁿ Kōval[ūr] king
long chariot Kāri curved channel front ghat 15
Peṇṇai^{am} big river- fine black-sand resembling-
curl- dark hairⁱⁿ my- folly(dat.)
know-not- land- appeased- companion^ē.

strand 1:

[She] who was inside us who brought [her] forth [and] protected [her],
so that the good mansion with ramparts touching the sky is lonely,
even though she has become another, resolving [to walk]
through the difficult desert reeking of flesh, with crossroads difficult to
traverse,

where bold men with excellent arrows, living with the bow for a plough,
who, bringing cows from the front, had thrown down on gravel mounds
the warriors approaching the stronghold with narrow-tipped long spears
[and] shoulder-brushing shields where solitary bells ring,
in order to pay respect to the god at the stone heaps for strong men,
put peacock feathers on victory stones, sound hourglass drums,
[and] give sheep along with rice toddy¹⁴² as offerings,

let him adorn [her] all over,
mingle with [her of] choice virginity with an affectionate heart,
[and] put [her] to sleep with his chest as a companion,

– a companion who appeases the countries unknown
to my foolish [girl] with curly dark hair
that resembles the fine black sand of the big river Peṇṇai¹⁴³,
on the front ghat by the curved channel of Kāri with a long chariot,
king of Kōval[ūr] with drums that do not sleep.

¹⁴² According to the old commentary *tōppikkaḷ* is a toddy made from paddy (*nellār ceyyum kaḷ*).

¹⁴³ *peṇṇaiyam* is understood by the old commentary as an adjectival form of *peṇṇai*, p.n. for the river, but it might as well be the corresponding form of *peṇṇai*, the palmyra tree, which would give a river bordered by palmyra trees.

strand 2, l. 1-13:

She who does not remember us who received [and] protected [her],
so that the good mansion with ramparts touching the sky is lonely,
even though she has become another, resolving [to walk]
through the difficult desert reeking of flesh, with crossroads difficult to
traverse,

where bold men with excellent arrows, living with the bow for a plough
who, bringing cows from the front, had thrown down on gravel mounds
the warriors approaching the stronghold with narrow-tipped long spears
[and] bolted shields where solitary bells ring,
put quivering peacock feathers on the stone heaps of strong men
in order to pay respect to the god [and], while hourglass drums sound,
give sheep along with rice toddy as offerings,

let him adorn [her] all over,
mingle with [her of] choice virginity with an affectionate heart
[and] put [her] to sleep with his chest as a companion,

AN 36 மதுரை (C3: /) நக்கீரர்

1. NL, C1+5+7+9, RKv: தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்து வரத் தலைமகள் புலந்து சொல்லியது. (2. RK, C7v: தலைமகள் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனொடு புலந்து சொல்லியது. 3. C3: தலைமகற்குத் தோழி மறுத்தது.)

பகுவாய் வரா[அ]ற் பல்வரி யிரும்போத்துக்

கொடுவா யிரும்பின் கோளிரை துற்றி
யாம்பல மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
யாம்பன்
கூம்புவிடு பன்மலர் சிதையப் பாய்ந்தெழுந்

தரில்படு வள்னை யாய்கொடி மயக்கித்

5

தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது

கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு

நாட்கய முழக்கும் பூக்கே மூர

வருபுனல் வையை வார்மண லகன்றுறைத்

திருமரு தோங்கிய விரிமலர்க் காவி
வரிமலர்க்

10

நறும்பல் கூந்தற் குறுந்தொடி மகளிரொடு
எறும்பல் மடந்தையொடு

வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வலரே

கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழிய

னூலங் கானத் தகன்றலை சிவப்பச்

சேரல் செம்பியன் சினங்கெழு திதியன்

15

போர்வெ லியானைப் பொலம்பூ னெழினி
போர்வல் யானைப்

நாரரி நறவி னெருமை யூரன்

AN 36 Maturai (C3: /) Nakkīrar

1. What is spoken in vexation by HER, when HE came [back] after having separated for another woman. (2. What is spoken when SHE is vexed with HIM who came [back] after having separated for another woman. 3. The confidante refusing ???¹⁴⁴ to HIM.)

paku vāy varā[a]l pal vari ~irum pōttu+

koṭu vāy irumpiṅ kōl irai turri

~āmpalam mel +aṭai kiliya+ kuvalai+
~āmpal

kūmpu viṭu pal malar citaiya+ pāynt' eḷunt'

aril paṭu vaḷḷai ~āy koṭi mayakki+

5

tūṅṭil vēṭṭuvan vānka vārātu

kayir' iṭu kata+ cē+ pōla matam mikku

nāḷ kayam uḷakkum pū+ kēḷ' ūra

varu puṅal vaiyai vār maṅal akal turai+

tiru marut' oṅkiya viri malar+ kāvi
vari kāviṅ

10

naṅum pal kūntal kuṅum toṭi maḷairoṭu
maṅantaiyoṭu

vatuvai ~ayarntānai ~eṅpa ~alarē

koy cuval puravi+ koṭi+ tēr+ ceḷiyaṅ

ālaṅkāṅatt' akal talai civappa+

cēral cempiyaṅ ciṅam keḷu titiyaṅ

15

pōr vel(i) yāṅai+ polam pūṅ eḷiṅi
val

nār ari naṅaviṅ erumaiyūraṅ

¹⁴⁴ Here the object of the refusal is not mentioned.

றேங்கம ழகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தி

னிருங்கோ வேண்மா னியறேர்ப் பொருநனென்
னியன்றேர்ப்

றெழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகன் 20

முரசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக்
முரசொடு

கொன்றுகளம் வேட்ட ஞான்றை

வென்றிகொள் வீர ரார்ப்பினும் பெரிதே.

- 1a பகுவாய் C1+2+3+5+7, Nakk., Pēr., Nacc., RK; பருவாய் NL
- ##•1b வராஅற் C5+7+9v, RK; வராற் NL, C1+2+3+9
- 3a யாம்பல NL, C1; யாம்பன் C2+3+5+7+9, Nacc., RK, VP, ER
- \$•6cd வாங்க வாராது RK; வாங்கவாராது C5+7
- 7a கயிறிடு NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(TC), Tey., IV(C), RK; கயிற்றிடு
Nacc.(TC)v
- #•8c-9b blank in NL, C1+9 [filled in with blue pencil in C9]
- 10c விரிமலர்க் NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; வரிமலர்க் C2+3+9v, RKv
- #•10df. காவி | நறும்பல் C5+7; காயி | நறும்பல் NL, C1; காவி | னறும்பல்
C2+3+5v+7v+9, Nacc., RK, VP, ER
- 11d மகளிரொடு NL, C1+5+7+9, RKv; மடந்தையொடு C2+3+9v, Nacc.,
RK, VP, ER
- #•12a வதுவை C2+3+5+7+9, RK; வது_ C1; வது NL¹⁴⁵
- #•12c யென்ப NL, C1+5+7+9, RK; வென்ப C2+3
- #•13a கொய்சுவற் C2+3+5+7+9c, RK; கொய்சுவர்ப் NL, C1+9
- 15a சேரல் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka), RK; சேரலன் Nacc.(T)
- #•15b செம்பியன் C2+3+5+9, RK; ெம்பியன் C1; மெபியன் NL

¹⁴⁵ Here is the first of a number of places where C1 still keeps a gap (after *vatu*) to denote the fact that something was missing in its source manuscript, whereas NL closes the gap and leaves an unmarked faulty *cīr*. This might either mean that NL is a slightly younger copy based on C1 or that its scribe had a less scrupulous copying policy.

tēm kamal_l akalattu+ pularnta cāntin_l

iruñkō vēṇmān_l iyal tēr+ porunaṅ en_l'

eḷuvar nal valam aṭaṅka ~oru pakal

20

muraicoṭu veḷ kuṭai ~akappaṭutt' urai cela+
muracoṭu

konru kaḷam vēṭṭa ñān_lrai

venri koḷ vīrar ārppin_lum peritē.

#•15cd சினங்கெழு திதியன் C2+3+5c+9, RK; சினங்கெழு திதியென் C1;

சினங்கெழு தியென் NL; சினங்கே முதியன் C5+7+9v, Nacc.(T)

•16ab போர்வெ லியானைப் NL, C1+5+7+9; போர்வல் யானைப் C3, RK;

போர்வல் லியானைப் Nacc.

•16c பொலம்பு NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka), RK; புலம்பு Nacc.(T)

#•18c புலர்ந்த NL, C1+5+9, RK; புலந்த C2+3

\$•19bc வேண்மா னியறேர்ப் NL, C1+5+7+9, Nacc., RK; வேண்மா

னியன்றேர்ப் C2+3; வேண்மா ளியறேர்ப் C9v; வேண்மா வியறேர்ப் C7

\$•20d வொருடகன் C2+3+5+7, RK; வொருடகல் NL, C1+9

•21a முரசொடு NL, C1+5+7+9; முரசொடு C2+3, Nacc.(Ka), RK;

முரசமொடு Nacc.(T)

•23a-c வென்றிகொள் வீர ரார்ப்பினும் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(Ka),

RK; வென்றிகொள்வா ளார்ப்பினும் Nacc.(T)

be-split- mouth murrel-fish many line big/dark male

bent mouth iron^m taking prey swallowed

white-water-lily^{am} soft leaf tear(inf.) blue-water-lily

white-water-lily

close- let-go- many blossom be-wasted(inf.) leapt risen

thicket happen- bindweed select- creeper confused

5

hook hunter bow(inf.) come-not

rope put- anger bull be-similar(inf.) must increased

alongside women with small bangles [and] many tresses fragrant
of broad-bloomed water-lilies risen among the brilliant myrobalan trees
you have been engaged in marrying, they say.

Gossip,

it is louder than [that about] the hero who grasped victory
on the day he made a sacrifice on the battle field¹⁴⁶ after killing,
so that the word spread after he had appropriated on a single day
the white umbrellas along with the drums, for the good strength of
seven [kings], namely Porunaṅ with advancing chariots, Iruṅkō Vēṅmāṅ,
with sandal that dried on [his] sweet-smelling chest,
Erumaiyūraṅ with Toddy filtered through fibres,
Eliṅi with golden ornaments [and] elephants victorious in battle,
angry Titiyaṅ, Cempiyaṅ, the Cēra yielded,
so that the wide area of Ālaṅkāṅam of Ceḷiyaṅ
with flagged chariot [and] horses with trimmed manes, turned red.

strand 2, l. 9-12:

by the wide ghat with overflowing sand of the Vaiyai with an incoming
flood,
in a grove with striped flowers where brilliant myrobalan trees are grown
high,
alongside girls with small bangles [and] many fragrant tresses
you have been engaged in marrying, they say.

¹⁴⁶ *kaḷam vēṭṭa* might either mean that the killing that took place there was understood as a ritual sacrifice, but it might also refer to the customary offerings of thanks after the battle as described in Puṅam poetry.

AN 37 பொங்கழி[C5+7+9, RK: யென்பது]தூற்றுப் பொலி¹⁴⁷

விறுற்று மூதெயினன்[C5+7+9: -ஞர்]

[C7+9, RK: தலைமகள்] தோழிக்கு வன்பொறை (RK: வன்புறை)

யெதிரழிந்து சொல்லியது.

(C7: [RK: பிரிவுணர்த்திய] தோழி சொல்லியதூஉமாம்.)

மறந்தவ ணமைகுவ ராயினுங்கறங்கிசைக்
மறந்த வண்மை வைகுவ
கங்கு லோதைக் கலிமகிமுழவர்

பொங்கழி முகந்த தாவினுண்டுகள்

மங்குல் வானின் மாதிர மறைப்ப

வைகுபுலர் விடியல் வைபெயர்த் தாட்டித்

5

தொழிற்செருக் கனந்தர் வீட வெழிற்றகை

வளிபொரு சினை வண்டளிர் மாஅத்துக்
மாத்துக்

கிளிபோல் காய கிளைத்துணர் வடித்துப்

புளிப்பத னமைத்த புதுக்குட மலிர்நிறை

வெயில்வெரி [ந]றுத்த பயிலிதழ்ப் பசங்குடைக்
[ந]றுத்த

10

கயமண்டு பகட்டிற் பருகிக் காண்வரக்

கொள்ளொடு பயறுபால் விரைஇ வெள்ளிக்

கோலறைந் தன்ன வாலவிழ் விதவை

வாங்குகை தடுத்த பின்றை யோங்கிய

பருதியங் குப்பை சுற்றிப் பகல்செல

15

¹⁴⁷ RK takes this part up to *pōli*, C5 even up to *virrūrūru*, as an addition to the *kiḷavi*.

**AN 37 Poṅkaḷi[C5+7+9, RK: yenpatu] Tūrrāp Polivirrūru
Mūteyiṇaṇ[C5+7+9: āṛ]**

What is spoken [by HER] in the face of the confidante's encouragement.
(The is also the confidante speaking [who informs of the separation].)

maṛant' avaṇ amaikuvar āyiṇum kaṛaṅk' icai+
maṛanta vaṇmai vaikuvar
kaṅkul ōtai+ kali makil ulavar

poṅkaḷi mukanta tā ~il nuṇ tukaḷ

maṅkul vāṇiṇ mātiram maṛaippa

vaiku pular viṭiyal vai peyartt' āṭṭi+ 5

toḷil cerukk' aṇantar vīṭa ~eḷil takai

vaḷi poru cinaiya vaḷ taḷir māattu+
māttu+

kili pōl kāya kiḷai+ tuṇar vaṭittu+

puḷi+ patan amaitta putu+ kuṭam malir niṛai

veyil veri[n] arutta niṛutta payil itaḷ+ pacum kuṭai+ 10

kayam maṇṭu pakattin paruki+ kāṇ vara+

kollōṭu payaru pāl viraii veḷli+

kōl aṛaintaṇṇa vāl avil vitavai

vāṅku kai taṭutta piṇṛai ~ōṅkiya

parutiyam kuppai curri+ pakal cela 15

மருதமர் நீழ லெருதொடு வதியுங்
 மருத மானிழ
 காமர் வேனின் மன்னிது
 காம

மாணல நுகருந் துணையுடை யோர்க்கே.

- 1ab மறந்தவணமைகுவ NL, C5+7+9, RKv; மறந்தவணமைகுவ C1;
 மறந்தவணமையா C7c, Nacc., RK, VP, ER; மறந்த வண்மை வைகுவ
 C2+3; மறந்தவ ணமைகவ C4
- 2b லோதைக் NL, C1+2+3+5+7, RK; லோசைக் C9
 \$•3d னுண்டுகள் NL, C9; னுண்டுகள் C1; னுண்டுகண் C2+3+5+7, RK
 #•6a தொழிற்செருக் NL, C1+5+7+9, RK; தொழிற்செருக் C2v+3;
 தொடிச்செருக் C2
- #•6c வீட C2+3+5+7+9c, RK; மட NL, C1+9
- 7ab வளிபொருசிணய NL, C1+2+3+5+7+9; வளியொடுசிணய RK,
 VP, ER
- 7df. மாஅத்துக் | கிளிபோல் NL, C1+5+7+9, RK; மாத்துக் | கிளிபோல்
 C2; மாதுகளி| போல C3
- ##•10ab வெயில்வெரி நறுத்த C5v+7; வெயில்வெரி னறுத்த NL, C1+5+9;
 வெயில்வெரி னறுத்த C7v+9v; வெயில்வெரி நிறுத்த C5c, RK, VP, ER;
 வெயில்வெரி னிறுத்த C2+3
- #•10c பயிலிதழ்ப் C2+3+4+5+7+9, RK, VP, ER; பயிலிழைப் C1;
 பயிலிழ்ப் NL
- #•12bc பயறுபால்விரைஇ C2+3+5+7+9c; பயிறுபால்விரைஇ NL, C1+9;
 பயறுபால்விரைஇ RK, VP; விரவி C4
- 13ab கோலறைந் தன்ன NL, C1+2+3+5+7+9, RKv; கோல்வரைந் தன்ன
 C4, RK, VP, ER
- 13d விதவை NL, C1+2+3+4+5+9; மிதவை C9v, RK, VP, ER
- \$•15b குப்பை NL, C1+5+7+9, RK; குப்பைச் C2+3
- 16ab மருதமர் நீழ NL, C1+5+7+9; மருத மானிழ C2+3; மருத மரநிழ IV,
 RK, VP, ER
- 17a காமர் NL, C1+5+7+9, RK; காம C2+3

marut' amar nīḷal erutoṭu vatiyum
 marutam māḷ nīḷal
 kāmar vēṇil maṇ +itu
 kāmam
 māṇ nalam nukarum tuṇai ~uṭaiyōrkkē.

forgotten there content-they(h.) if-even sound- sound
 forgotten- bounty be-kept-they(h.)
 night din bustle delight- plowmen(h.)

unwinnowed-paddy¹⁴⁸ drawn- strength not- fine dust
 cloud skyⁱⁿ great-direction hide(inf.)

be-kept- dawn- dawn straw moved shaken 5

task elation drowsiness be-destroyed(inf.) grace fitting

wind dash- branch^a generous sprout mango-tree-

parakeet be-similar- unripe-fruit^a branch bunch refined

tamarind proper-consistency effected- new pot flood- fullness

sunlight back ^{torn-} be-dense- palm-leaf¹⁴⁹ green parasol 10
 stopped-

pond rush- bullⁱⁿ drunk see- come(inf.)

horse-gram-with green-gram milk mixed silver

stem beaten-like pureboiled-rice gruel

bend- hand blocked- after become-high(p.)-

circle^{am} heap rounded midday go(inf.) 15

myrobalan ^{beauty} shade bull-with abiding-
 blackness

desirable ^{summer^{man}} this
 desire

be-glorious- goodness experiencing- companion possess-
 those(h.dat.)^e.

¹⁴⁸ *poṅkaḷi* appears only here and in AN 393.5. The old commentary glosses the word with *tūrrāpoli*, “grain heap which has not been winnowed”.

¹⁴⁹ Here *ital*, normally a flower petal, is glossed by the old commentary as *tōtu*, which definitely looks more reasonable for a parasol used as a sun shade.

strand: 2

Even though he is kept by forgotten bounties,
when the ploughmen who delight in the bustle of the night's din
with resounding music,
at the crack of dawn turn over [and] shake the straw,
so that the fine dust without strength(?) that is drawn from the
unwinnowed paddy
hides the great directions like clouds [hide] the sky,
[and], while [their] drowsiness is destroyed by the elation of work,
drink, so as to be seen, like bulls rushing to the pond,
under green parasols of dense palm-leaves that stop the sunlight from
[their] backs,
from the fullness flooding from new pots seasoned with tamarind,
refining bunches from branches with the unripe fruit, like parakeets(?),
of the mango trees with generous sprouts on wind-beaten branches
with graceful beauty,
mix milk with green gram and horse gram,
[and], after [their] receiving hands had retained
the gruel of boiled rice, white as if beaten from silver sticks,
when midday goes around the round heaps [of paddy] piled high
abide with the bulls in the dark shade of the myrobalan tree,
this is indeed a spring [meant] for love
for those that have mates who enjoy [their] glorious goodness.

AN 38 வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தன்(/னார்) (C2+3: அவர்)

1. தோழி தலைமகன் (C2+3: தலைமகனது) குறை கூறியது. 2. பகலே சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியதூஉமாம்.

(C2+3: 2. தோழி பகற்குறியே யாத்திடத் தலைமகடன்னுள்ளே சொல்லி-யதூஉமாம்.)

3. தோழி குறிபெயர்த்திடுதல் (RK: குறிபெயர்த்திட்டுச்) சொல்லி-யதூஉமாம்.

விரியிணர் வேங்கை வண்டுபடு கண்ணியன்

றெரியிதழ்க் குவளைத் தேம்பாய் தார

னஞ்சிலை யிடவ தாக வெஞ்செலற்

கலைவலந் தெரிந்து துண்படர்ந் துள்ளி

வருதல் வாய்வது வான்ரேய் ^{வெற்பன்} _{வெற்பின்}

5

வந்தன னாயி னந்தளிர்ச் செயலைத்

தாழ்வில் லோங்குசினைத் தொடுத்த வீழ்கயிற்

றாசன் மாறிய மருங்கும் பாய்ப்புட

னாடா மையிற் கலுழ்பில தேறி

நீடிதழ்க் கலைஇய கவின்பெறு நீலங்

10

கண்ணென மலர்ந்த சினையும் வண்பறை

மடக்கிளி யெடுத்தல் செல்லாத் தடக்குரற்

குலவுப்பொறை யிறுத்த கோற்றலை ^{யிருவி} _{யருவி}

கொய்தொழி புனமு நோக்கி நெடிதுநினைந்து

பைதலன் பெயர்குவன் கொல்லோ வைதேய்

15

AN 38 Vaṭamavaṇṇakkan Pēricāttan(ār) (C2+3: Avar)

1. The confidante talking of HIS request. 2. There is also the confidante speaking, for HIM to hear, as if speaking to HER, when [he] is outside the fence at midday.

(C2+3: 2. There is also SHE speaking to herself, when the confidante fixes the day tryst.)

3. There is also the confidante speaking of removing the sign.

viri ~iṅar vēṅkai vaṅṭu paṭu kaṅṅiyan

teri ~ital+ kuvalai+ tēm pāy tāraṅ

am cilai ~iṭavat' āka vem celal

kaṅai valam terintu tuṅai paṭarnt' ulḷi

varutal vāyvatu vāṅ tōy ^{verpaṅ} _{verpiṅ} 5

vantaṅaṅ āyiṅ am taḷir+ ceyalai+

tālv' il +ōṅku ciṅai+ toṭutta vīl kayirr'

ūcal māriya maruṅkum pāyp' uṭaṅ

āṭāmaiyiṅ kalulp' ila tēri

nīṭ' ital+ kalaiya kaviṅ peru nīlam 10

kaṅ +eṅa malarnta cuṅaiyum vaḷ paṅai

maṭa+ kiḷi ~eṭuttal cellā+ taṭa+ kural

kulavu+ porai ~iṅutta kōl talai ^{~iruvi} _{~aruvi}

koyt' oḷi puṅamum nōkki neṭitu niṅaintu

paitalaṅ peyarkuvaṅ-kollō ~ai tēyk' 15

கயவெள் ளருவி சூடிய வயர்வரைக்
கூங்க ணஃதெம் மூரென
கூஉங்க
வாங்கதை யறிவுறன் மறந்திசின் யானே.

- 1a விரியினர் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc., Nam., RK; விரியினர் C9v
- 1c வண்டுபடு NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc., Nam., RK; வண்டுபடி C7v
- #•2c தேம்பாய் C2+3+5+7+9v, RK; தேழ்பாய் NL, C1+9
- #•3d வெஞ்செலற் NL, C1+5+7+9, RK; வெஞ்சலற் C2+3
- 5d வெற்பன் NL, C1+5+7+9, Nacc., Nam., RK; வெற்பின் C2+3+9v
- #•6c னந்தளிர்ச் C2+3+5+7+9v, RK; னந்த____ச் NL, C1+9
- 7a தாழ்வில் NL, C1+9; தாழ்வி C2+3+5+7, Nam., RK, VP; காவி Nacc., RKv
- 8df. பாய்புட | ஞடா C1+3+5+7+9, Nacc., Nam., RK; பாய்புட | ஞடா NL; பாய்ந்து | ஞடா C5v; பாய்புடை | நாடா Nacc.(T), RKv
- 9c கலுழ்பில C1+2+3+5+7+9, Nacc., Nam., RK; கலுழ்வில NL; கலங்கில C5v
- 10ab நீடிதழ்க் கலைஇய NL, C1+2+3+5+7+9; நீடிதழ் தலைஇய Nam., Nacc., RK, VP, ER
- #•12a மடக்கிளி C2+3+5+7+9v, RK; மடக்களி NL, C1+9
- #•13d யிருவி C5+7+9v, RK; யிருவிக் NL, C1+9; யிருவிக் Nacc.; யருவி C2+3+4, Nam.
- #•14a கொய்தொழி C2+3+5+7+9v, RK; கொய்தொழி NL, C1+9
- 15b பெயர்குவன் NL, C1+2+3+5+7+9; பெயரலன் Nacc., Nam., RK, VP, ER; போகுவன் Nam., RKv
- #•15c கொல்லோ NL, C1+5+7+9, RK; கொல்ல C2+3
- #•16d வயர்வரைக் NL, C1+5+9+9, RK; வய்வரைக் C2+3
- 17ab கூங்க ணஃதெம் NL, C1+5+7+9¹⁵²; கூஉங்க(ண்) ணஃதெம் C2+3(), Nacc.(Ka), Nam., RK, VP, ER; கூஉங்கண்ணதெம் Nacc.(T)
- #•18a வாங்கதை C3+5+7+9v, RK; யாங்கதை C2; தேவாங்கதை NL, C1+9

¹⁵² Here the Vulgate variant of simple *kūn* can be explained as noun *kū* plus class nasal before *k* (cf. *pū/pūm*).

ayam veḷ aruvi cūṭiya ~uyar varai+

kūm kaṇakt' em ūr eṇa
kūum

~āṅk' atai ~ariv' uṛal maranticin yāṇē.

expand- cluster kino-tree bee happen- chaplet-he
clear- petal water-lily honey spring- garland-he
pretty bow place-it(?)¹⁵³ become(inf.) hot going
arrow strength understood companion set-out(abs.) remembered
coming certainly-happen-it sky touch- mountain-he
mountainⁱⁿ 5
he-came if pretty sprout Aśoka-tree
hanging-down not- become-high- branch linked- aerial-root rope-
swinging exchanged- side^{um} sprung with
not-playingⁱⁿ dimmed not-they(n.pl.) been-clear
prolong- petal dispersed- beauty obtain- blue(-lotus) 10
eye say(inf.) blossomed- mountain-pool^{um} liberal wing
ignorance parakeet raising go-not broad ear
curve burden broken- stem head stubble
waterfall
plucked stay-behind- field^{um} looked-at long-it thought
suffering-he he-returns^{kollō} beauty I-dwindle(sub.) 15
water white waterfall worn- be-high- mountain
crowing- spot-it our- village say(inf.)
there that(acc.?)¹⁵⁴ knowledge having-not-he forget^{icin} I^ē.

¹⁵³ *iṭavatu*: to be analysed as pron.n. n.sg. of *iṭam*, “place”, or as irregular participial noun i.a. n.sg. of *iṭa-ttal*, “to uproot” (regular would be *iṭappatu*)?

¹⁵⁴ *atai*: the choice seems to be to read either an accusative suffix directly attached to the pronominal stem (thus the old commentary) or an expletive.

He with a chaplet, sought by bees, from the kino tree in wide-open clusters,
 he with a honey-flowing garland of water-lilies with clear petals,
 understanding the strength of [his] arrow that flies with cruelty,
 its place [his] pretty bow, thoughtfully remembering [his] mate,
 [his] coming is sure to happen.

When the man from the sky-touching mountain
 has come, will he look
 at the side altered for swinging
 on aerial roots as ropes, linked to the high branches of the Aśoka tree,
 with pretty sprouts, that do not hang low,
 and at the mountain pool that is blossoming eye-like
 with blue lotusses that obtain the beauty that is dispersed upon [their]
 long petals,
 believing them not to be disturbed because of not jumping in together [and]
 bathing [there],
 and at the field left behind plucked,
 with stubbles on top of stems that were broken by the curving burden
 of broad ears from which the foolish parakeets could not be raised in
 wild flight,
 will he reflect a long time, [as] one who suffers, [and] turn back?

I will dwindle in beauty.

That our village is in calling distance
 from [his] high mountain adorned with a white waterfall from a spring,
 that he has the knowledge that it is there, would [that] I forgot [it].

AN 39 மதுரைச் செங்கண்ணனார்

பொருண்முற்றிய (C2+3: முற்றி மீண்ட) தலைமகன் றலைமகளைக் கண்டு
சொல்லியது.

ஓழித்துப் பழித்த நெஞ்சமொடு வழிப்படார்ந்
கழித்தது
துள்ளியு மறிதிரோ வெம்மென யாழநின்

முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய் முறுவ லமுங்க

நோய்முந் துறுத்து நொதுமலர் மொழியநின்
நொதுமன்

னய்நல மறப்பே மற்றே சேணிகந்
மறப்பென

5

தொலிகழை மிசைந்த ஞெலிசொரி யொண்பொறி
பிசைந்த யொண்பொரி

படுஞெமல் புதையப் பொத்தி நெடுநிலை

முளிபுன் மீமிசை வளிசுழற் றுருஅலிற்
றுருஅக்

காடுகவர் பெருந்தீ யோடுவயி னேடலி

னதர்கெடுத் தலறிய சாத்தோ டோராங்கு
துலறிய

10

மதர்புலி வெரீஇய மையல் வேழத்
வெரீஇ

தினந்தலை மயங்கிய நனந்தலைப் பெருங்காட்டு

ஞான்றுதோன் றவிர்சுடர் மான்றூற் பட்டெனக்

கட்பட ரோதி நிற்படர்ந் துள்ளி

யருஞ்செல் [லா]ராற் றுரிடை நேரெனப்

15

பரந்துபடு பாய னவ்வி யற்றென

விலங்குவளை செறியா விசுத்த நோக்கமொடு

நிலங்கினை நினைவினை நின்ற நிற்கண்

AN 39 Maturaic Ceṅkaṅṅaṅār

What is spoken upon seeing HER by Him who has completed wealth.

olittu+ palitta neṅcamoṭu vaḷi+ paṭarnt'
kaḷittatu
uḷḷiyum aritirō ~em +eṅa yāla niṅ

muḷ +eyirru+ tuvar vāy muruval aḷuṅka

nōy munt'-uruttu ^{notumalar} _{notumal} moliya niṅ

+āy nalam ^{marappanō} _{marappen ām} marrē cēṅ ikant'

5

oli kaḷai ^{micainta} _{picainta} ṅeli cori ~oḷ ^{pori} _{pori}

paṭu ṅemal putaiya+ potti neṭu nilai

muḷi pul mī micai vaḷi cuḷarr' ^{urāalin} _{urāa+}

kāṭu kavār perum tī ~ōṭu vayiṅ ṅṅalin

atar keṭutt' ^{alariya} _{ulariya} cāttōṭ' ṅrāṅku

10

matar puli ^{verī[i]ya} _{verī} maiyal vēlatt'

iṅam talaimayaṅkiya naṅam talai+ perum kāṭtu

ṅāṅru tōṅr' avir cuṭar māṅrāl paṭṅeṅa+

kaṅ paṭar ṅti niṅ paṭarnt' uḷḷi

~arum cel +[ā]r ārr' āyiṭai nēreṅa+

15

parantu paṭu pāyal navvi +arreṅa

~ilaṅku vaḷai ceṅiyā ~ikutta nōkkamoṭu

nilam kiḷai niṅaiviṅai niṅra niṅ kaṅṭ'

டின்னகை யினை மாகவு மெம்வயி
யினைய யாகவு
லூடல் யாங்குவந் தன்றென யாழநின் 20

கோடேந்து புருவமொடு குவவுநுத னீவி
நறுங்கதுப் பு[ள்]ளிய நன்ன ரமையத்து
புளரிய
வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவி

னேற்றேக் கற்ற வுலமரல்
போற்று யாகலிற் புலத்தியா லெம்மே. 25
யாதலிற்

- 1a ஒழித்துப் NL, C1+5+7+9, Nacc.(T); ஒழித்ததுC4, ி.(K), Nacc.(Ka),
RK, VP, ER; கழித்தது C2+3+7v+9v; கழித்[த]து ி.(C)
- #•2b மறிதிரே NL, C1+5+7+9, RK; மறிதிரே C2+3¹⁵⁵
- #•3 முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய் முறுவ லமுங்க C2+3+5+7+9v, RK;
முள்ளெ_____ NL, C1+9
- #•4a நோய்முந் C2+3+5+7+9, RK; நோவிமுந் C1; நோயிமுந் NL
- 4c நொதுமலர் NL, C1+5+7, Nacc.(T); மலர் C9; நொதுமன்
C2+3+4+7v+9v, ி., RK, VP, ER; நொதுமல Nacc.(Ka)
- 4d மொழியநின் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc.(T); மொழியனின்C4+7v, ி.,
Nacc.(Ka), RK, VP, ER
- 5b மறப்பனே NL, C1+5+7+9, ி.(C), ி.(Kv), RK; மறப்பனே C2+3+9v;
மறப்பனே C5v+7, ி.(K), Nacc.
- 6b மிசைந்த NL, C1+5+7+9, ி.(Cv), Nacc.; பிசைந்த C2+3+4+7c, ி.,
RK, VP, ER
- 6d யொண்பொறி NL, C1+4+5+9, ி., Nacc., RK; யொண்பொரி C2+3;
யொன் C7
- #•7b-d புதையப் பொத்தி நெடுநிலை C2+3+5+7+9, RK; புதைய தெலறிய
சாத்தோ டோராங்குப் பொத்தி நெடுநிலை NL, C1

¹⁵⁵ Here the subsequent *sandhi vemmena* shows that the reading *aritirē* has to be corrected to *aritirō*.

in̄ nakai ^{~inaiyam} ākavum em-vayin
^{~inaiyai~}
 ūṭal yāñku vantaṅr' eṇa yāla nin̄ 20
 kōṭ' ēntu puruvamoṭu kuvavu nutal nīvi
 naṟum katupp' ^{u[!]]iya} nannar amaiyattu
^{uḷariya}
 vaṟum kai kāṭṭiya vāy al kaṇavin
 ērr' ēkkarra ~ulamaraḷ
 pōrrāy ^{ākalin} pulattiyāl emmē. 25
^{ātalīn}

- 8a முளிபுன் C7+9, I., Nacc., RK; முளிபுன் C5
- 8d றுருஅலிற் NL, C1+5+7+9; றுருலிற் I.(C), I.(Kv); றுருஅக்
C2+3+7v+9v, I.(K), Nacc., RK, VP, ER
- 9ab காடுகவர் பெருந்தீ NL, C2+3+5v+7v+9, I., Nacc., RK; காடுகவர்
பெருதந்தீ C1; காடுபடு கடுந்தீ C5+7; காடுகவர் பொருந்தி I.(Cv)
- #•10ab னதர்கெடுத் தலறிய C4+5+7v[lines 10-14 entered below in red
pen], I., Nacc., RK; னதர்பகடு தலறிய NL, C1+9¹⁵⁶; னதர்கெடுத்
துலறிய C2+3+4+9v
- \$•10cd சாத்தோடோராங்கு corr.; சாத்தொடொராங்கு C5+7v, I.,
Nacc.(Ka), RK, VP, ER; சரத்தொடொராங்கு Nacc.(T)
- #•11b வொரீஇய C5+7v+9v, I., Nacc., RK; வொரீய NL, C1+9; வொரீஇ C2+3
- #•13c மான்றற NL, C1+5+7v+9, I.(K), Nacc.(Ka), RK, ER; மான்றர்ப
C2+3+9v; மான்றற C9v; மான்ற C9v; மான்றூட I.(C), I.(Kv), VP;
மான்றர்ப Nacc.(T); மான்றழ் SAv
- #•15-19a missing in C2+3, but confirmed by C4¹⁵⁷

¹⁵⁶ *ketut talariya* in C5 and C9 is based on a simple correction of the palm-leaf reading ப for ெ.

¹⁵⁷ This counting does not indicate that I believe the lines to be missing from the second strand (although the possibility has to be admitted), but is a convenience allowing not to have to re-enter into the index the subsequent lines with another counting. However, when construing it turns out that the lines missing in strand 2 are in fact expendable; they just contain further elements describing the situation.

- #•15a-c யருஞ்செல் லாராற் ருயிடை C7v¹⁵⁸; யருஞ்செல்லராற் ருயிடை NL, C1+9; யருஞ்செல்லார்வற் ருரிடை C5+7, Nacc.(T); யருஞ்செல்லராவற் ருரிடை C9v; யருஞ்செல்வாற்ற வாரிடை ி., Nacc., RK, VP, ER; யஞ்சலலாரவுரு விடை[sic]ி.(Cv)
- 15d நேரெனப் C1+9; நேரொனப் NL; நேரேரெனப் C5+7; நேரேரெனப் C4+5v+7v+9v, ி., Nacc., RK, VP, ER
- 16d யற்றென NL(), C1+7+9, ி.(C), ி.(Kv); பட்டென C9v, ி.(K), Nacc., RK, VP, ER
- 17c விசுத்த, NL, C1+5+7+9, ி., Nacc., RK; விசுதி ி.(Cv)
- 19b-d யினை ய மாகவு மெம்வயி NL, C1+4+9, ி., Nacc., IV, RK; யினை ய மாகவு மெம்ம C7; யினை ய மாகவு மென்வயி Nacc.(T){ TP 197 }; யினை ய யாகவு மெம்வயி C2+3
- #•20a னூடல் C2+3+9v, RK; னூடல் NL, C1+9; ம்ம C7
- #•22ab நறுங்கதுப் புள்ளிய C5, Nacc.(T); நறுங்கதுப்புளிய NL, C1+9; நறுங்கதுப் புளிய C2+3+4+9v, ி., Nacc.(Ka), IV, RK, VP, ER; வந்துறுங்கதுப்புளிய[sic] ி.(Cv)
- 22d ரமையத்து NL, C1+2+3+5+7+9, RK; ரமயத்து Nacc., IV
- 23a வறுங்கை NL, C1+2+3+5+7+9v, Nacc., IV, RK; வலங்கை C9; [வ]றுங்கை ி.(C)
- 24c வுலமரல் NL, C1+2+3+5+7+9, ி.(K), Nacc.(Ka), RK; வுலம்வரல் ி.(C){ TP 144 }, ி.(Kv); வலமரல் C5v+7v, ி.(C){ TP 195 }, Nacc.(T), IV
- 25ab போற்ற யாகலிற் NL, C1+4+5+7+9, ி.(C){ TP 195 }, ி.(K), Nacc., IV, RK; போற்ற(யா) யாதலிற் C2()+3()+9v, ி.(C){ TP 144 }
- #•25d லெம்மே C2+3+5+7+9c, RK; லமேமே NL, C1+9

finished
 passed-it
 remembered^{um} you-know^o us- say(inf.)^{yāla} your-
 thorn tooth- coral mouth smile be-spoilt(inf.)

¹⁵⁸ C7v, probably an emendation, makes the minimal change by inserting just one additional *kāl* into the Vulgate strand of this contested line.

pain priority-made-have	strange-he(h.) indifference	5
select- goodness	I-forget ^{ōmarṛē} I-forget becoming ^{marṛē}	5
sound- bamboo	tasted kneaded	grating-bamboo pour- bright
		spark ember
happen- dry-leaf	be-buried(inf.)	lighted long stand
dry- grass height	elevation wind whirling	having ⁱⁿ have-not
wilderness capture-	big fire run- side	running ⁱⁿ
road got-lost	cried-out- whithered-	caravan-with one-like
pride tiger	frightened- frightened	delusion male-elephant-
group mixed-up-	wide place big	wilderness-
declined appear-	shine- glow	confusion(inst.) happened-say
eye think-of-	hair your-	thought-of remembered
difficult go-	difficult way-	that-place suddenly
spread(a.) happen-	sleep trusted	ceased-say
shine- bangle	be-tight-not-	cast-down- look-with
ground dig-	thinking-you	stood- you- seen
pleasing smile	thus-we thus-you	become(inf.) ^{um} us-side
quarrelling how	it-came say(inf.) ^{yālā}	you-
curve be-eminant-	eye-brow-with	plumpness forehead stroked
fragrant hair	remembered- smoothed-	goodness moment-
empty hand shown-	truth not-so-	dream ⁱⁿ
raise- languished-	being-perturbated	
consider-not-you	because vexed-you(sub.) ^{āl}	us- ^ē .
		25

strand 1:

“After having set out on [your] way with a heart that cast [us] off [and] blamed [us],

do you [still] know us, having at least remembered [us]?”

– while you create pain¹⁵⁹ [and] speak the [words of] a stranger,

so that the smile dies away on your coral mouth with thorn teeth,

would I ever forget¹⁶⁰ your choice beauty,

crossing the distance,

in the great wilderness of vast area, where a group of deluded elephants that were frightened by the proud tiger was confused¹⁶¹

as one with the caravan that cried out, the path lost by running

from the side where the big fire that seizes the wilderness spreads,

since it is caught¹⁶² in the whirling of the wind on the high heights with dry grass

of long standing(?)¹⁶³, lighted as bright sparks flowing from a churning bamboo

that tasted a rustling bamboo (in order to produce fire)¹⁶⁴ sank into the fallen dry leaves,

remembering you, thinking of [your] hair, thinking of [your] eyes,¹⁶⁵

since the shining sun, declining [and] [re]appearing, set in obscurity?¹⁶⁶

¹⁵⁹ *munturuttu*: the absolute is a little strange, though not impossible. More natural would be the *pey. munturutta*: "words that have [already] created pain".

¹⁶⁰ *marappen-ōmarrē*: here the combination of particles gives a emphatically rhetorical question.

¹⁶¹ I read *talaimayaṅkiya* here (since often *talai-* as a prefix does not add very much to the semantics of the simplex), but actually we would expect an *pey. i.a.* here (*-mayaṅkum* – which is, however, rarely attested with this verb). Again, the p.a. is possible, but slightly awkward.

¹⁶² *urāa* has to be read here as a positive absolute.

¹⁶³ *neṭunilai* is unclear here. It might refer to the fact that the grass is very old (having stood there for a long time) or that the grass has long stalks.

¹⁶⁴ That is, presumably, the caravan members tried to produce a cooking fire and it got out of hand.

¹⁶⁵ *ōti* without an adjective (*kaṅ paṭar* is certainly none) is awkward, even as a vocative. The most plausible thing is a chiasm (*ōti niṅ* for *niṅ ōti*) and a repetition of *paṭar* in the sense of "to think of".

AN 40 குன்றியனார் (G1+2: குன்றியன்)

தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவழிக் (C3: பிரிய வழிந்த) கிழத்தி
தோழிக்குச் சொல்லியது (C2+3: உரைத்தது).

கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப

நீன்றப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப

மீனார் குருகின் மென்சிறைத் தொழுதி
மென்பறைத்

குவையிரும் புன்னைக் குடம்பை சேர

வசைவண் டார்க்கு மல்குறு காலை^{க்}

5

தாழை தளரத் தூக்கி மாலை

யழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்

காமர் நெஞ்சங் கையறு பிணையத்

துயரஞ் செய்துநம் மருள ராயினு
மருளா ராயினு

மருஅ லியரோ வவருடைக் கேண்மை

10

யளியின் மையி னவணுறை முனைஇ

வாரற்க தில்ல தோழி கழனி

வெண்ணெ லரிநர் பின்றைத் ததும்புந்

தண்ணுமை வெஃஇத் தடந்தா னாரை
வெஃஇய

செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிய பெண்னை
பிரற்றிப்

15

யகமடற் சேக்குந் துறைவ

னின்றுயின் மார்பிற் சென்றவென் னெஞ்சே.

AN 40 Kunriyanār (G1+2: Kunriyan)

What is spoken to the confidante by HER, when HE separated for the sake of wealth.

kāṇal mālai+ kalī+ pū+ kūmpa

nīl nira+ perum kaṭal pāṭ' eḷunt' olippa

mīṇ ār kurukin mel ^{cirai+} ^{parai+} toḷuti

kuvai ~irum puṇṇai+ kuṭampai cēra

~acai vaṇṭ' ārkum alk' uṟu kālai+

5

tālai taḷara+ tūkki mālai

~ali taka vanta koṇṭaloṭu kalī paṭar+

kāmar neṅcam kaiyaṟup' inaiya+

tuyaram ceytu nam ^{aruḷar} ^{aruḷār} āyiṇum

arāaliyarō ~avar uṭai+ kēṇmai

10

~ali ~inmaiyiṇ avan uṟai muṇaii

vārarka tilla tōli kaḷaṇi

veḷ nel arinar pinrai+ tatumpum

taṇṇumai ^{verī+} ^{verīya} taṭam tāḷ nārai

ceri maṭai vayirin ^{piḷirriya} ^{pirarri+} peṇṇai

15

~akam maṭal cēkkum tuṟaivan

iṇ tuyil mārpīṇ cenra eṇ neṅcē∞

- #•2a நீநிறைப் C2+5v+7v+9c, டி., Nacc., May., IV, RK, VP, ER;
நீநிறைப் NL, C1+5+7+9, G1+2; நீநிறைப் C3
- \$•2b பெருங்கடல் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; பெருங்கடற் G1+2
- 3c மென்சிறைத் NL, C1+5+7+9, G1; மென்பறைத் C3+7v+9v, டி.,
Nacc., IV, RK, VP, ER; மென்பறை C2+5v, G2
- \$•5d காலைத் NL, C1+2+5+7+9, G1+2, RK; காலை C3
- 6c தூக்கி NL, C1+2+3+4+5+7+9, G1+2, டி.(C), டி.(Kv), Nacc., IV,
RKv, VP, ER, SAv, EC; தூங்கி C7v, டி.(K), RK
- \$•7d கழிபடர்க் C1+2+3+5+7+9, G1, Nacc.(P+Ka), RK; கழிபடர்
G2, Nacc.(T)
- 8a காமர் C1+2+3+5+7+9, டி., Nacc., RK; காம IV
- 9c மருள NL, C1+9; மருளா C2+3+5+7+9v, G1+2, டி., Nacc., IV, RK
- #•10a மருஅ C2+3+5+7, G1+2, RK; மரு NL, C1+9
- 11c எனனுறை NL, C2+3+5+7+9, G1+2, டி.(K), RK; எனனுறை C1;
எனனுறைவு C5v+7v+9v, டி.(C), டி.(Kv), Nacc., IV, RKv
- 13b லரிநர் NL, C1+2+3+5+7+9, G1, IV, RK; லரிஞர் C5v+7v, G2,
டி., Nacc.
- 14b வெரீஇத் NL, C1+5+7+9, G1; வெரீஇய C2+5v+7v, G2, டி.,
Nacc., IV, RK, VP, ER; வெரீஇயத் C3
- 15c பிளிற்றிய NL, C1+9, G2; பிளிற்றிப் C5+7, G1, டி., Nacc., IV,
RK, VP, ER; பிரற்றிப் C2+3+4+7v+9v
- #•17a னின்றுயின் C1+5+7+9, RK; னின்றுயில் NL, G1+2; னின்றுயிர்
C2+3
- #•17c சென்றவென் C2+5+7+9v, G2, RK; சென்றவெ C3; சென்றவ
NL, C1+9, G1

strand 2, l. 15:

sounding loud like horns with tight clasps

AN 41 குன்றியன் (C2+3: சேரமாளந்தையார்; C7v+9v, RKv: சேரமாளந்தையார்)

தலைமகன் [C2+3+7v, RK: பொருள்வயிற்] பிரிந்தவிடத்துக் கிழத்தியை
நினைந்து சொல்லியது.

வைகுபுலர் விடியல்மைபுலம் பரப்பக்
கருநனை யவிழ்ந்த ஆமுறு முருக்கி
கருநு[னை]

னெரிமருள் பூஞ்சினை வினைச்சித ரார்ப்ப
யினச்சித

நெடுநெல் லடக்கிய கழனியேர்புகுத்துக்

குடுமிக் கட்டிய படப்பையொடு மிளிர
கட்டிப் படையொடு

5

வரிகால் போழ்ந்த தெரிபகட் டுழவ

ரோதைத் தெள்விளி புலந்தொறும் பரப்பக்

கோழிண ரெதிரிய மரத்த கவினிக்

காடணி கொண்ட காண்டகு பொழுதி
புறம்பி

னும்பிரி புலம்பி னலஞ்செலச் சாஅய்

10

நம்பிரி பறியா நலனொடு சிறந்த

நற்றே ணெகிழ வருந்தினள் கொல்லோ

மென்சிறை வண்டின் றண்கமழ் பூந்துணர்த்

தாதின் றுவலை தளிர்வார்ந் தன்ன

வங்கலுழ் மாமைக் கிளைஇய

15

நுண்பஃ றித்தி மா[அ] யோளே.

**AN 41 Kunriyan (C2+3: Cēramālantaiyār; C7v+9v, RKv:
Cēramānantaiyār)**

What is spoken in thinking of HER when HE had separated.

vaiku pular viṭiyal mai pulam parappa+
karu naṇai ~aviḷnta ~ūḷ ~uru murukkiṇ
karu nuḷḷai
eri maruḷ pūm cinai vinai+ citar ārppa
~ina+
neṭu nel aṭakkiya kaḷaṇi ~ēr pukuttu+
kuṭumi+ kaṭṭiya paṭappaiyoṭu miḷira 5
kaṭṭi+ paṭaiyoṭu
vari kāl pōḷnta teri pakatt' uḷavar
ōtai+ teḷ viḷi pulam-torūm parappa+
kōḷ' iṇar etiri[ya] maratta kavini+
kāt' aṇi koṇṭa kāṇ taku polutiṇ
purampiṇ
nām piri pulampiṇ nalam cela+ cāay 10
nam pirip' ariyā nalanōṭu ciranta
nal tōḷ nekiḷa varuntiṇaḷ-kollō
mel cirai vaṇṭiṇ taṇ kamal pūm tuṇar+
tātiṇ tuvalai taḷir vārtaṇṇa
am kaluḷ māmai+ kiḷaiiya 15
nuṇ pal titti mā[a]yō[!]_{ē∞}

[C2 in parts hardly legible]

#•1b விடியல் NL, C1+9; விடயன் C2+3; விடியன் C5+7, RK

•1d பரப்பக் NL, C1+5+7+9, ி.(K), RK; பரப்ப C2+3; பரக்கக் ி.(C)

#•2a கருநனை NL, C1+5+7+9, ி., RK; கருநனை C7, RKv; கருநனை
C2+3¹⁷²

•3c வினைச்சித NL, C1+5+7+9; யினச்சித C2+3+7c+9v, ி.(K), RK, VP,
ER; யினைச்சித ி.(C)

#•4a நெடுநெல் NL, C1+5+7+9; நெடுநெ ி.(C), RK, VP; நெடுநெல் C2+3

•4b லடக்கிய NL, C1+2+3+5+7+9, ி.(C), RK; லடைச்சிய C7v, ி.(K),
RK, VP, ER

\$•4cd கழனியேர்புகுத்துக் corr.; கழனியேர்புகுத்துக் C5+7, ி., RK, VP

•5b கட்டிய NL, C1+5+7+9, ி., RK; கட்டிப் C2+3+7v+9v

•5c படப்பையொடு NL, C1+5+7+9, ி., RK¹⁷³; படையொடு C2+3+7v+9v

#•8b ரெதிரிய C2+3+7v+9v, RK; ரெதிரி NL, C1+5+7+9

•9df. பொழுதி | னம்பிரி புலம்பி NL, C5c+7+9, ி., RK; பொ#####ம்பி
C1; பொழுதி | னம்பிரி புலம்பி C5v; புறம்பி | னம்பிரி புலம்பி C2+3+9v

•11ab நம்பிரி பறியா C1+2+3+5+7+9, ி., RK; நம்பிரி பறியா NL; நம்பிரி
வறியா C4+7v+9v

\$•13cd றண்கமழ் பூந்துணர்த் NL, C1+2+5+7+9; றண்கமழ் பூந்துணர்
ி.(K), RK; றண்கமழ் பூந்துணர்த் C3

\$•15b மாமைக் NL, C1+2+3+5+7+9; மாமை RK, VP, ER

•16b றித்தி NL, C1+2+3+5+7+9, RK; றுத்தி C7v

##•16cd மாஅ யோளே C5+7+9c, RK; மா யோளே NL, C1+9; மா யோளே
C2+3

¹⁷² Here C7 *nunai* has to be read as a silent correction of the second-strand reading *nunai*.

¹⁷³ In fact strand 1, followed by the printed editions, does not seem to make much sense, while strand 2 has preserved a perfectly legible reading.

be-kept- dawn- dawn dark ¹⁷⁴ field spread(inf.)	
embryo bud black tip	opened- turn have- Palas-tree ⁱⁿ
flame be-confused- flower branch	work group bee roar(inf.)
long paddy packed- field plough made-enter	
crest	clod ^a garden-with clod harness-with turn(inf.)
line leg crossed- be-clear- bull- ploughmen(h.)	5
din clear- call dry-field-ever spread(inf.)	
rich cluster faced- tree-they(n.pl.) beautified	
wilderness adornment taken- see- be-fit-	time ⁱⁿ exterior ⁱⁿ
we separate- loneliness ⁱⁿ goodness go(inf.) emaciated	10
us- separated know-not- goodness-with been-superior- good shoulder be-emaciated(inf.) she-suffered ^{kollō}	
soft wing bee ⁱⁿ cool be-fragrant- flower bunch	
pollen ⁱⁿ spray sprout overflown-like	
pretty dim- darkness multiplied-	15
fine many beauty-spot darkness-she ^ē .	

¹⁷⁴ Here the old commentator glosses *mai* by *erumai*, “buffalo“. The context suggests here simply dark (*mai*) fields that gradually are reached by the light of dawn.

AN 42 கபிலர்

தலைமகன் வரைவு மலிந்த (C7v, RK: மலிந்தமை) தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

மலைபெயற் கலித்த மாரிப் பித்திகத்துக்
 மலைபெயற் நிலைஇய பெயலொடு முன்முக்கைச்
 கொயலரு நிலைய பெயலேர்
 செவ்வேரி னுறமுங் கொழுங்கடை மழைக்கட்

டளிரேர் மேனி மாஅ யோயே
 நாடுவறங் கூர நாஞ்சி றுஞ்சக்
 நாடுவளங்
 கோடை நீடிய பைதறு காலை

5

குன்றுகண் டன்ன கோட்ட யாவையுஞ்

சென்றுசேக் கல்லாப் புள்ள வள்ளி

லென்றாழ் வியன்குள நிறைய வீசிப்

பெரும்பெயல் பொழிந்த வேம வைகறைப்

10

பல்லோ ருவந்த வுக்கை யெல்லா

மென்னுட் பெய்தந் தற்றே சேணிடை

யோங்கித் தோன்று முயர்வரை

வான்றேய் வெற்பன் வந்த மாறே.

•1a மலைபெயற் NL; ##பெயற் C1; மலைபெயர் C9; மலைபெயற் C2+3+7+9v,
 RK, VP, ER; மழைபெயற் C5+7+9v; மழைபெயக் C5v, RKv

#•1d பித்திகத்துக் NL, C1+5+7+9, RK; பித்திகத்து C2+3

•2b நிலைஇய NL, C1+5+7+9, RK; நிலைய C2+3

•2c பெயலொடு NL, C1+5+7; பெயலேர் C2+3+7v+9v, RK, VP, ER

AN 42 Kapilar

What is spoken to HER by the confidante who was rejoicing in the marriage with HIM.

malai peyal kalitta māri+ pittikattu+
 mali
 koyal aru nilaiya peyalotu muṇ mukai+
 nilaiya peyal ēr
 ce+ vēriṇ uṟaḷum koḷum kaṭai maḷai+ kaṇ
 taḷir ēr mēṇi māayōyē
 nāṭu varam kūra nāñcil tuñca+ 5
 vaḷam
 kōṭai nīṭiya pait' aru kālai
 kunru kaṇṭanna kōṭṭa yāvaiyum
 cenru cēkk' allā+ pulla ~uḷ +il
 enrūḷ viyal kuḷam niraīya vīci+
 perum peyal polinta ~ēmam vaikaṟai+ 10
 pallōr uvanta ~uvakai ~ellām
 en +uḷ pey-tant(a)-arrē¹⁷⁶ cēṇ iṭai
 ~ōṅki tōṇrum uyar varai
 vān tōy verpaṇ vanta-mārē.

#•2d முன்முக்கைச் C2+3+7+9v, RKv; மன்முக்கைச் NL, C1+9; மணமுக்கைச் C5+7v, RK, VP, ER; முன்னை SAv

•3ab செவ்வெரி னுறமுங் NL, C1+2+3; செவ்வெரி னுறமுங் C5+9; செவ்வெரி நுறமுங் C5c+7, RK, VP, ER¹⁷⁷

¹⁷⁶ *peyantarru* has to be read as v.r. *pey* + *pey*. p.a. of *taru* as auxiliary + n.sg. *arru*, finite form for comparative verb (for the special *sandhi* in such cases cf. KT 52.2 *nacaintaṇaiyai*, KT 106.5 *maṇantaṇaiyam*, KT 289.3 *picaintaṇaiyēm*).

¹⁷⁷ Here the variant probably has to be explained as an emendation on the part of late paper scribes and early editors (against Irākavaiyaṅkār's representation not backed up by the old commentary). In order to avoid the slightly awkward

- #•3c கொழுங்கடை C2+3+5+7+9v, RK; கொழுங்கமன் NL, C1+9;
கொழுங்கயன் C9v
- #•4cd மாஅ யோயே NL, C1+5+7+9, RK; மாயோயே C3 [4cd-8ab missing
in C2, but noted on the margins, sadly in part unreadable on the photo]
- #•5a நாடுவறங் C5+7+9v, RK; நடுவறங் NL, C9; டடுவங் C1; நாடுவளங்
C3
- #•5d றுஞ்சுக் NL, C1+5+7+9, RK; றுங் C3
- #•6a கோடை C2+3+5+7+9v, RK; கோடை NL, C1+9
- \$•6d காலை NL, C1+9; காலைக் C2+3+5+7, RK, VP
- 8ab சென்றுசேக் கல்லாப் NL, C1+2+3+7v+9, RK; சென்றுசேர் கல்லாப்
C5+7, RKv
- #•9ab லென்றாழ் வியன்குள C3+5+7+9v, RK; லென்றாழ் வியன்குழ் NL,
C1; வென்றாழ் வியன்குழ் C9; யென்றாழ் வியன்குள C7v
- \$•10d வைகறைப் NL, C1+3+5+7, RK; வைகறை C9
- 11f.'Pēr.(T+P): பல்லோர் நிகர்ப்ப வந்த வுவுகை | யெல்லாமென்னுட்
பெய்தந் தற்றே¹⁷⁸

mountain raining swollen- cloud large-jasmine-
be-much-
plucking difficult been-permanent- raining-with front bud
raining beauty
red rootⁱⁿ being-close- rich rim rain eye
sprout resemble- body dark-you^e
land drought be-abundant(inf.) plough sleep(inf.) 5
fertility
west-wind prolonged- fresh-it sever- time
hill seen like horn-they(n.pl.) which(n.pl.)^{um}

oblique mark preceding the verb of comparison they offer the dental nasal and so read *verin*, “back“, instead of *vērin*, “root“, with oblique for the accusative of comparison. None of the two is semantically convenient; in both cases we have to read a metaphor, that is, either the back or the root of a bud.

¹⁷⁸ The reading attested by Pērācīriyar might be explained as a partial gloss that has replaced the original, since it simply transverts the metaphor into a marked simile by inserting *nikarppa*.

gone dwelling not-so(neg.) bird-they(n.pl.) inside not-
 sun width pond become-full(inf.) flung
 big raining flown- delight dawn
 many(h.) rejoiced- joy all
 my- inside rain- given-thus-it^e distance middle
 become-high(abs.) appearing- be-high- mountain
 sky touch- mountain-he come-because^e.

10

O you dark one with a sprout-like body
 and rain eyes with broad [kajal] rims that resemble the red bases
 of the first buds [brought] by permanent rains, difficult to pluck,
 on the large-flowered jasmine, from clouds swollen with rain from the
 mountains,
 my mind is as if it poured out –
 all the joy expressed by many people,
 at a time when the green was cut off, as the west wind prolonged,
 while drought was abundant in the land [and] the ploughs slept,
 at the delightful dawn when great rains poured forth,
 dispersing [water] so that the wide ponds become full, that in the sun
 were without birds inside, which, homeless, had gone
 anywhere with peaks that looked like hills,
 – because the man from the sky-touching mountain,
 with high peaks that appear lofty in the distance, has come.

strand 2, l. 1f.:

of the first buds with the beauty of permanent rain, difficult to pluck,
 on the large-flowered jasmine, from clouds swollen with abundant rain,

AN 43 மதுரை ஆசிரியன் நல்லந்துவன் (C2+3: ஆசிரிய நல்லந்துவனார்; RK: ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்)

தலைமகன் (C2+3: /) பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (C2+3+9v: செலவமுங்கியது).

கடன்முகந்து கொண்ட கமஞ்சூன் மாமழை

சுடர்நிமிர் மின்னொடு வலனேர் பிரங்கி

யென்றா முழந்த புன்றலை மடப்பிடிக்க
கழைமாய் நீத்தங் களிற்றொடு படிஇய
கைமாய் படிஇயர்
நிலனும் விசம்பு நீரியைந் தொன்றி^{க்}

5

குறுநீர்க் கன்ன லெண்ணுந ரல்லது
கதிர்மருங் கறியா தஞ்சுவரப் பாய
பாஅய்

தளிமயங் கின்றே யின்குர லெழிலி, யாமே
கொய்யகை முல்லை காலொடு மயங்கு
கொய்தகை
மையிருங் கான நாறு நறுநுதற்

10

பல்லிருங் கூந்தன் மெல்லியன் மடந்தை

நல்லெழி லாகஞ் சேர்ந்தன மென்று
மளியரோ வளியர் தாமே வளியி
யளியி
னற்கில் பொருட்பிணிப் போக்கி
னின்றதில் போக்கித்தம்
யின்றுண்ப் பிரியு மடமை யோரே.
மின்றுண்ப்

15

**AN 43 Maturai Āciriyaṅ Nallantuvaṅ (C2+3: Āciriya
Nallantuvaṅār; RK: Āciriyaṅ Nallantuvaṅār)**

What is spoken by HIM to the heart when he had secured wealth.

kaṭal mukantu koṅṭa kamam cūl mā maḷai

cuṭar nimir minnoṭu valaṅ ērp' iraṅki

~eṅrūḷ uḷanta pul talai maṭa+ piṭi+

kaḷai māy nīttam kaḷirroṭu paṭṭiya
kai mūy nīttam kaḷirroṭu paṭṭiyar

nilaṅum vicumpum nīr iyaint' oṅri+

5

kuṛunīr kaṅṅaleṅṅunarallatu

katirmaruṅk'ariyāt' aṅcu-vara+ pāya
pāy

taḷi mayaṅkiṅrē ~iṅ kural eḷili. yāmē

koy +akai mullai kāloṭu mayaṅkum
takai

mai ~irum kāṅam nāru naru nutal

10

pal +irum kūntal mel +iyal maṭantai

nal +eḷil ākam cērntaṅam eṅrum

aḷiyarō ~aḷiyar tāmē vaḷiyiṅ
~aḷiyiṅ

ark' il poruḷ piṅi+ pōkki tam
niṅrat'

~iṅ tuṅai+ piriyaṅ maṭamaiyōrē.
+iṅ

15

- 3df. மடப்பிடி| கழைமாய் NL, C5+7+9, RKv; மடப்பிடி| காழ்மாய் C1;
மடப்பிடி(க்) | கைமாய் C2+3(), RK, VP, ER
- #•4b நீத்தங் C2+3+5+7+9, RK; நீத்தங் NL, C1
- 4d படிஇய NL, C1+5+7+9, RK; படிஇயர் C2+3+7v+9v
- \$•5d தொன்றிக் NL, C1+5+7+9, RK; தொன்றி C2+3
- #•7bc கறியா தஞ்சுவரப் C1+5+7+9c, RK; கறிய தஞ்சுவரப் NL; கறியா
தஞ்சுவரிப் C9; கறியா தறிஞ்சுவரப் C2+3
- 7d பாய NL, C1+5+9; பாய்த் C7; பாய் C2+3+9v, ER; பாய்த் C7v,
RK, VP
- 8c யின்குர NL, C1+2+3+5+7+9, RKv; தண்குர C7v, RK, VP, ER
- 9a கொய்யகை NL, C1+4+5+7+9, RK; கொய்தகை C2+5v+7v+9v;
கொய்தகைகொய்தகை C3
- 9d மயங்கு NL, C1+2+3+5+7+9; மயங்கி C7v, RK, VP, ER
- 13df. வளியி| னற்கில் NL, C1; வளியி| ன்றதில் C9; யளியி| னின்றதில்
C2+3+5; வளியி| னின்றதில் C7+9v; யளியின்| றேதில் RK, VP, ER
- #•14b பொருட்பிணிப் C2+3+5+7+9, RK; பொருட்__ NL, C1
- #•14cf. போக்கி | யின்றுணைப் corr.¹⁷⁹; _____ | யின்றுணைப் NL, C1;
போக்கித்தம் | மின்றுணைப் C2+3+9; போக்கித்த | மின்றுணைப் C7;
போக்கித்த | மின்றுணைப் C7c, RK, VP, ER

¹⁷⁹ Here the beginning of the next line, *yiṅ* not *miṅ*, shows that *tam* cannot have been part of the first strand reading.

sea drawn taken- fullness pregnancy great cloud	
glow stretch-out- flash-with strength/right-wise risen sounded	
sun borne- ruddy head ignorance she-elephant	
bamboo hand	vanish- flood elephant-bull-with settle(inf.)
ground ^{um} sky ^{um} water been-enjoyable become-one(a.)	5
short water hour-glass calculate-they(h.) besides	
ray side know-not fear-come(inf.)	spring(inf.) sprung
drop it-was-confused ^e pleasing voice cloud we ^e	
pluck- kajal	sprout- fitting jasmine wind-with being-confused-
dark forest be-fragrant- fragrant forehead	10
many dark tresses soft nature girl	
good grace bosom we-joined always	
pity-they(h.) ^o pity-they(h.) self(pl.) ^e	wind ⁱⁿ care ⁱⁿ
dwell- stood-it	not- wealth fetter made-go self(pl.)-
pleasing companion separating- ignorance-they(h.) ^e .	15

strand 1:

Fully pregnant big clouds that had taken in [water], drawing it from the sea,
 rise clockwise along with light-emitting flashes, thundering,
 so that ruddy-headed youthful elephant cows that had borne the sun
 settle in the flood [waters] that hide the bamboo, along with [their] bulls,
 ground and heaven having all become one with the water,
 so that it springs up frightfully, [and none] but those who calculate
 by a water clock with a little water know the side [where] the rays [of the
 sun fall],

[and those] sweet-voiced clouds have become obscure with drops.¹⁸⁰

We,

we have joined the good, graceful bosom
 of the soft-natured girl with many dark tresses,
 [her] fragrant forehead smelling of the kajal-dark forest
 where the jasmine sprouting to be plucked is tossed about by the wind.

Always

pitiabile, ah, pitiabile are those
 who are foolish [enough] to separate from [their] sweet mates,
 induced to go, enthralled by wealth, restless like the wind.

¹⁸⁰ Syntactically slightly awkward is the double subject to *mayankinrē*, namely first *maḷai* in line 1 (unequivocally identified as “clouds”, not as rain by the attribute *cūl mā*), and then again *eḷili*, “clouds”, in line 8. They have to be read in apposition.

strand 2:

Fully pregnant big clouds that had taken in [water], drawing it from the sea,
rise clockwise along with light-emitting flashes, thundering,
so that ruddy-headed youthful elephant cows that had borne the sun
settle in the flood that hides [their] trunks along with [their] bulls,
ground and heaven having all become one with water,
springing up frightfully, [and none] but those who calculate
by a water clock with a little water know the side [where] the rays [of the
sun fall],
[and those] sweet-voiced clouds have become obscure with drops.

We,

we have joined the good, graceful bosom
of the soft-natured girl with many dark tresses
[her] fragrant forehead smelling of the kajal-dark forest
where the jasmine fit to be plucked is tossed about by the wind.

Always

pitiabile, ah, pitiabile are those
who are foolish [enough] to separate from their sweet mates,
induced to go, enthralled by wealth, impermanent like [their] care.

**AN 44 வெள்ளிவீதியார் (C5, G1, VP: குடவாயில் கீரத்தனார்; C2+3,
RKv: உறையூர் ச்சல்லியங்குமரனார்)**

வினைமுடித்து (C2+3, RK: முற்றி) மீளுந்தலைமகன் றேர்ப்பாகற்குச் (C2+3:
பாகற்குச்) சொல்லியது.

வந்துவினைமுடித்தவேந்தனும் பகைவருந்

தந்திறை கொடுத்த தமரா யினரே
கொடுத்துத்

முரண்செறிந்திருந்ததானை யிரண்டு

மொன்றெனவறைந்தன ப[னை]யே நின்றேர்
பறையே

முன்னியங்கூர்தி பின்னில யீயா
முன்னிலையூர்திப்

5

தூர்கபாக வொருவினைகழிய

நன்னேற்றை நறும்பூ ணத்தி

துன்னருங்கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி

பொன்னணிவல்விற்புன்றுறையென்றாங்

கன்றவர்குழீஇய வளப்பருங்கட்டுர்ப்

10

பருந்துபடப்பண்ணிப் பழையன் பட்டெனக்

கண்டதுநோனூ னாகியத் திண்டேர்க்
னாகித்

கணையனகப்படக் கழுமலந் தந்த

பிணையலங்கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி

யழும்பிலன்ன வருஅ யாணர்ப்

15

பழம்பன்னெல்லின் பல்சூடிப் பரவைப்

பொங்கடி கடிகயமண்டிய பசுமிளைத்

தண்குடைவாயி லன்னோள்
தண்குடைவாயி

பண்புடையாகத் தின்றுயில் பெறவே.

- 1b முடித்த NL, C1+3+5+7+9, G1+2, Il.(C); முடித்தனன் C2+9v, Il.(K),
RK, VP, ER
- 2b கொடுத்த NL, C1; கொடுத்துத் C2+3+5+7+9, G1+2, Il., RK, VP, ER
- #•2c தமரா C2+3+5+7+9, RK; தம்மரா NL, C1, G1+2
- #•3bc திருந்ததானை C2+3+5+7+9, G1, Il.(K), RK; திருந்தானை C1, G2;
திருந்தான NL; சேனை Il.(C)
- #•4bc வறைந்தனபனையே C5+7+9, Il., RKv; வறைந்தனபனையே C2;
வறைந்தனபனையே NL, C1, G1; வரைந்தனபனையே G2;
வறைந்தனபறையே C3+7v+9v; வொர்ந்தனபடையே RK
- #•5ab முன்னியங்கூர்தி C7v, Il., RK, VP, ER; முன்னியங்கூறிர்ப் C1;
முன்னியங்கூதிர்ப் NL, C5+7+9, G1; முன்னியங்கூதிர்ப் G2;
முன்னிலையூர்தி C2+3+9v
- 6d கழிய NL, C1+2+3+5+7+9, G2, Il., Pēr., Nacc.(Ka){TP 146}, IV, RK;
கழீஇய Nacc.(T), RKv; கடிய G1
- 9c புன்றுறை NL, C1+2+3+5+6+7+9, G1+2, Il., Nacc., RK; பொன்றுறை
Nacc.(Kv)
- 10d கட்டுர்ப் NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, Il., RK; கடமூர்ப் RKv
- 12c னுகியத் NL, C1, G1; னுகியத் C9, G2; னுகித் C2+3+5+7, Il., RK, VP,
ER
- #•13c கழுமலந் C3+5+7+9, RK; கழுமலந்த NL, C1, G1+2
- #•15ab யமும்பி லன்ன NL, C1+5+7+9, G1+2, RK; யமும்பி னன்ன C2+3
- 15cd வறாஅயாணர்ப் NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, RK;
வறாஅயாணரகன்றலைநன்கூடு Il. [hypermetrical]
- #•16a பழம்பன் NL, C1+5+9, G1+2, RK; பழம்ப C2+3; [torn in C7]
- \$•16d பரவைப் NL, C1+5, G1+2, Il., RK; பரவை C2+3+7+9
- 17b கடிகய NL, C1+2+3+5+7+9, G1+2, Il.(C); படிகய C7v, Il.(K), RK,
VP, ER

The enemies of the king, who came [and] completed [his] work,
 have become his people who pay their tribute,
 and the two armies who had been closely engaged¹⁸² in hostilities
 have as one beaten the large drums.

Let your chariot move, charioteer, as one work is done,
 not allowing [it] to stand still behind the vehicles that stir in front,
 – so that [we] may obtain sweet sleep on the excellent bosom
 of her who is like cool Kuṭaivāyil

with [its] green enclosure closed in by the moat that protects against
 elephants,
 an extension of many hamlets with fruit [and] much paddy,
 of unceasing fertility, like Aḷumpil

of Cenni with big ornaments [and] interlacing chaplets,
 brought by Kaḷumalam when he overtook(?) Kaṇaiyaṅ
 of firm chariot who was unable to endure what he saw
 when Paḷaiyaṅ fell, having construed, the army camp difficult to
 measure,

so that kites descended there where they came together that day,
 namely¹⁸³ Puṇṇurāi with gold-adorned strong bows,
 Kaṅkaṅ Kaṭṭi with fierce power difficult to approach,
 Atti with fragrant ornaments, [and] Naṇṇaṅ, the bull.¹⁸⁴

6b Let us mount your chariot, charioteer,

¹⁸² *cerintu irunta*: has *iru* to be taken here as an auxiliary expressing a continuous form?

¹⁸³ I take *enru* as a particle marking the end of an enumeration here.

¹⁸⁴ For this lengthy but elliptical description of what took place in Aḷumpil we can only resort to the old commentary that tells us how the Cōḷa king Cenni was desolate at the death of his general Kaḷumalam, who had conquered Aḷumpil before falling in battle, and how he subsequently defeated the confederation of five smaller chiefs enumerated here.

strand 2, l. 1-6+18f.:

The enemies of the king, who came [and] completed [his] work,
have paid tribute [and] become his people,
and the two armies who had been closely engaged in hostilities
have as one beaten the drums.

Let your chariot move, charioteer, as one work is done,
not allowing [it] to stand still behind the vehicles that stand in front,
– so that [we] may obtain sweet sleep on the excellent bosom
of her who is like cool Kuṭavāyil

AN 45 வெள்ளிவீதியார் || C2+3: not transmitted

வற்புறுத்துகின்ற (C2+3+5+7: வன்புறுத்துந்; RK: வற்புறுக்குந்) தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

வாட லுமுஞ்சில் விளைநெற் றந்துண

ராடுகளப் பறையி னரிப்பன வொலிப்பக்

கோடை நீடிய வகன்பெருங் குன்றத்து
வியன்பெருங்

நீரிலாராற்று நிவப்பன களிற்

டாளி லத்தத் துழுவை யங்கமுங்
யுகளுங் 5

காடிற் தனரே காதலர் மாமை

யரிநுண் பசலை பாஅய்ப் பீரத்
பாயப்

தெழின்மலர் புரைதல் வேண்டு மலரே
தொழிமலர்

யன்னி குறுக்கைப் பறந்தலைத் திதியன்

றென்னில முழுமுத றுமியப் பண்ணிப் 10

புன்னை குறைத்த ஞான்றை வயிரிய

ரின்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே யானே

காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்
காதலர்க்

தாதி மந்தி போலப் பேதுற்

றலந்தனெனுமலவென் கொல்லோ பொலந்தார்க் 15
றலந்தனெ னுழல்வென்

கடிகால் கிளர்ந்த வென்றி நல்வேல்
கடல்கால்

வான வரம்ப னடன்முனைக் கலங்கிய
கலக்கிய

வுடைமதி லோரரண் போல

வஞ்சவரு நோயொடு துஞ்சா தேனே.

AN 45 Veḷivītiyār || C2+3: not transmitted

What is spoken by HER to the confidante who encourages [her].

vāṭal uluñcilvilai nerr' am tuṅar

āṭu kaḷa+ paraiyiṅ arippaṅa ~olippa+

kōṭai nīṭiya ^{~akal} viyal perum kunrattu

nīr il ār ārru nivappaṅa kaḷir' aṭṭ'

āl il attatt' uluvai ^{~aṅk' aḷum} _{~ukaḷum}

5

kāṭ' irantaṅarē kātalar māmai

~ari nuṅ pacalai ^{pāay+} _{pāya+} pīratt'

^{eli} _{oli} malar puraital vēṅṭum alarē

~anni+ kurukkai parantalai+ titiyaṅ

tol nilai muḷu mutal tumiya+ paṅṅi+

10

punṅai kuraitta ṅāṅrai vayiriyar

iṅ +icai ~ārppiṅum peritē yāṅē

kātalan keṭutta ciṅumaiyoṭu nōy kūmt'

kātalar+ ātimanti pōla+ pēt' urr'

alantaṅeṅum alaven ^{-kollō} polam tār+

alantaṅeṅulaven kaṭi kāl kiḷamta veṅri nal vēl

15

vāṅnam varampaṅ aṭal munai+ ^{kalaṅkiya} _{kalakkiya}

~uṭai matil ōr araṅ pōla

~aṅcu-varu nōyoṭu tuñcātēṅē.

- #•1bc லுமுஞ்சில்வினநெற் NL, C1+5+7+9, RK; லுமுஞ்சினவ் வினநெற்
C2; லுமுஞ்சின்#வினநெற் C3; லுழிஞ்சின் ??? C4
- #•2a ராடுகளப் C2+3+5+7+9v, RK; ராடுகள NL, C1+9
- #•3a கோடை C2+3+5+7+9c, RK; கோண்ட NL, C1+9
- 3c வகன்பெருங் NL, C1+7+9, RK; வியன்பெருங் C2+3+7v+9v, RKv
- 4ab நீரிலாராற்று NL, C1+2+3+4+5v+7+9, RK; நீரி லாற்று C5
- #•4c நிவப்பன NL, C1+5+7v+9, RK; நிவப்பனங் C2+3+9v; நிலைப்பன C7
- 5cd துழுவை யங்கமுங் NL, C1+9; துழுவையங்கமுங் C5; துழுவை
யுக்ளுங் C2+3+5c+7+9c, RK, VP, ER; யுகமும் C4
- 7c பாய்ப் NL, C1+5+7+9, RK; பாயப் C2+3
- #•7d பீரத் C2+3+5+7+9c, RK; பிரத் NL, C1+9
- 8a தெழின்மலர் C1+5+7+9, RK; தொழிமலர் NL, C2+3+9v
- #•11df. வயிரிய| நின்னிசை C2+3+5+7+9c, RK வயிரிய| ன்னிசை NL, C1+9
- 13a காதலற் NL, C1+5+7+9, RK; காதலர்க் C2+3
- 15a-c றலந்தனெனுமலவென் கொல்லோ NL; றலந்தனெ#####ல்லோ C1;
றலந்தென்னுழலவென் கொல்லோ C7+9; றலந்தனெ னுழல்வென்
(னுழல்வேன்) கொல்லோ C2+3+4+5+7c()+9, RK, VP, ER
- #•16a கடிகால் NL, C1+5+7+9; கடல்க்கால் C2+3; கடல்கால்C4,
5v+7c+9v, RK, VP, ER
- 16d நல்வேல் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; நெடுவேல் C5v
- 17d கலங்கிய NL, C1+5+7+9, RK; கலக்கிய C2+3
- 18b லோரரண் C5v, RK; லோராண் C5+7

fading Sirissa ripen- kernel pretty bunch
 dance- floor drumⁱⁿ sift-they(n.pl.) sound(inf.)
 west-wind prolonged- ^{widen-}_{width} big hill-
 water not- difficult way- come-up-they(n.pl.) elephant-bull killed
 man not- road- tiger ^{there whining-}_{leaping-} 5
 wilderness he-traversed(h.)^ē lover(h.) darkness
 softness fine pallor ^{spread(a.)}_{spread(inf.)} sponge-gourt-
 grace blossom resembling it-must gossip^ē
 stay-behind-
 An̄ni Kurukkai desert-village Titiyan
 old state whole base be-cut-off(inf.) prepared 10
 mastwood shortened- time dancer(h.)
 pleasing sound roar^{inum} big-it^ē I^ē
 lover(m.) got-lost- smallness-with pain been-abundant
 lover(h.)
 Ātimanti be-similar(inf.) folly had
 I-suffered^{um} suffer-not-I^{kollō} gold garland 15
 I-suffered I-roam-about^{kollō}
^{speed} foot emerged- victory good spear
 sea
 sky limit-he killing front ^{been-stirred-up-}_{stirred-up-}
 break- fortification one fortress be-similar(inf.)
 fear-come- pain-with sleep-not-I^ē.

strand 1:

[My] lover has gone to traverse the wilderness,
 where, while the pretty bunches of ripe seed-pods on the fading Sirissa
 sound as they grate [against each other], like drums on the dance floor,
 the tiger whines, there on the road without men,
 having killed the elephant bulls that come up on the difficult, waterless path,
 on the big, wide hills extending under the west wind.

[My] darkness,
 as a soft, fine pallor spreads, must resemble
 the graceful blossoms of sponge gourt.

The gossip,
 it is louder than the roaring of the sweet music
 for the dancers when An̄ni shortened the mastwood tree,
 preparing to cut the whole base standing there of old
 of Titiyaṅ in the desert village Kuṛukkai.

I,
 Foolish like Ātimanti,
 abounding in pain because of the calamity¹⁸⁵ of [my] lover being lost¹⁸⁶,
 I have suffered and shall I not [continue to] suffer?
 – I who do not sleep because of pain that is frightening
 like the one fortress with ramparts breaking,
 stirred up by the murderous [war] front of him who has the sky for a
 boundary,
 with a victorious, good spear that emerges at [his] swift foot,
 with a golden garland.

¹⁸⁵ Here *ciṛumai*, normally “smallness”, definitely has to be taken as something like “calamity”; cf. TCi 335: *paiyyuḷum ciṛumaiyūm nōyiṅ poruḷa*.

¹⁸⁶ Here *keṭutta*, the pey. p.a. of the strong verb *keṭuttal* (“to destroy”) does not seem to be used as a transitive, but rather as an intensive to the weak form *keṭuttal* (“to get lost”), glossed by the old commentary as *kāṇātu oḷital*.

strand 2:

[My] lover has gone to traverse the wilderness,
 where, while the pretty bunches of ripe seed-pods on the fading Sirissa
 sound as they grate [against each other], like drums on the dance floor,
 the tiger leaps onto the road without men,
 having killed the elephant bulls that come up on the difficult, waterless path,
 in the big, wide hills extending under the west wind.

[My] darkness,
 as a soft, fine pallor spreads, must resemble
 left-over blossoms of sponge gourt.

The gossip,
 it is louder than the roaring of the sweet music
 for the dancers when An̄ni shortened the mastwood tree,
 preparing to cut the whole base standing there of old
 of Titiyaṅ in the desert village Kuṟukkai.

I,
 Foolish like Ātimanti,
 abounding in pain because of the calamity of [my] lover being lost,
 shall I who have suffered roam about?
 – I who do not sleep because of pain that is frightening
 like the one fortress with ramparts breaking,
 stirred up by the murderous [war] front of him who has the sky for a
 boundary,
 with a victorious, good spear that shines up at the foot of the sea,¹⁸⁷
 with a golden garland.

¹⁸⁷ The reading *kaṭal-kāl*, supported only by the old commentary, evokes the legend of the Pāṅṭiya king who defends with his spear his country against the intruding sea. This seems to be the association remembered also by the commentator, but this does not go well with the name of the king *vānavarampaṅ*, a metaphor otherwise used of the Cēra king, perhaps the reason why he chooses not to comment on this.

AN 46 அள்ளூர் நன்முல்லை[C3, RK: யார்]

வாயில் வேண்டிச் சென்றத் தலைமகற்குத் தோழி வாயின் மறுத்தது.

சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரா

ஊர்மடி கங்கு னேன்றனை பரிந்து

கூர்முள் வேலி கோட்டி னக்கி
னக்கி

நீர்முதிர் பழனத்து மீனுட னிரிய

வந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை

5

வண்டுது பனிமல ராரு மூர
மணி

யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற்

றுறையிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தற்
றுறையிறந்

பிறழு மொருத்தியை யெம்மனைத் தந்து
பிறளு

வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃதியாங்

10

கூறேம் வாழிய ரெந்தை செறுநர்

களிறுடை யருஞ்சமந் ததைய நூறு

மொளிறுவாட் டானைக் கொற்றச் செழியன்

பிண்ட நெல்லி னள்ளூர் ரன்னவெம்

மொண்டொடி ளெகிழினு ளெகிழ்க

15

சென்றி பெருமநிற் றகைக்கு[ந]ர் யாரே.
சென்றீ

- #•1df. காரா | னூர்மடி C2+3+5+7+9, Nacc.(T){TP 147}, Nacc.(P+Ka), RK;
காரா | னூர்மடி NL, C1; காரா | னூர்மடி C7v, Nacc.(T){TP 3}, IV; காரா
Pēr.(T); காரான் Pēr.(Ka)
- 2b கங்கு NL, C1+2+3+5+7+9; கங்குலி C9v+7v, டி., Nacc., IV, RK, VP, ER
- 2c னூன்றனை NL, C1+2+3+5+7+9, டி.(K), Nacc., RK; னூண்டனை டி.(C), IV
- 3c கோட்டி NL, C1+2+3+5+7+9, டி., Nacc.(T+Ka), RK; கோட்டினி
Nacc.(T+P), IV
- 3d னக்கி NL, C1+9; னீக்கி C2+3+5+7+9v, டி., Nacc., IV, RK, VP, ER
- 4a நீர்முதிர் NL, C1+2+3+5+7+9, Nacc., IV, RK; நீர்முது
Nacc.(T){TP147}
- #•4d னிரிய C2+3+5+7+9, RK; னிய NL, C1
- #•6a வண்டுது C2+3+5+7+9; வண்டுது NL, C1
- 6b பனிமல NL, C1+5+7+9, டி., Pēr., Nacc., IV, RK; மனிமல C2+3
- 8a னுறையிறந் NL, C1+9, டி.(C), Nacc., IV, RK; னுறையிறந் C2+3+5+7+9v,
டி.(K)
- 8b தொளிருந் NL, C1+2+3+5+7+9, டி.(K), Nacc., IV, RK; தொளிர்வருந்
டி.(C)
- #•8cd தாழிருங் கூந்தற் C2+3+5+7+9v, RK; கூந்தற் NL, C1+9
- 9a பிறரு NL, C1+5+7+9, Nacc.(T+P), IV; பிறரு C2+3+7v, டி.(Kv),
Nacc.(Ka){TP 147}, IV; பிறரு டி., Nacc.(Ka){TP 3}, RK, VP, ER
- 9c யெம்மனைத் NL, C1+2+3+5+7+9, டி., Nacc., IV, RKv; நம்மனைத் C7v,
RK, VP, ER
- 12b யருஞ்சமந் NL, C1+2+3+5+7+9v, Nacc.(T+Ka){147}, RK;
யிருஞ்சமந் C5v+7v+9v, Nacc.{TP 3}, IV; யருஞ்சமந் C9
- #•12c ததைய C2+3+5+7+9, RK; ததைய C9, IV; ததைய NL; ததையC1
- 13c கொற்றசு NL, C2+3+5+7+9, RK; கொற்கைச் C5v+7v+9v, டி., Nacc.,
IV, RKv
- 14df. ரன்னவெம் | மொண்டொடி NL, C2+3+5+7+9, டி.(C), Nacc., IV, RKv;
ரன்னவென் | னூண்டொடி C4+7v, டி.(K), Nacc.(Ka){TP 239}, RK, VP,
ER; ரன்னவெள் | னூண்டொடி YV

- 15bc ஸ்ரெகிழினு ஸ்ரெகிழிக NL, C3+5+7, Nacc.(T){TP 147}; ஸ்ரெகிழினு
ஸ்ரெகிழிக YV, ல்., Nacc.{TP 3}, IV, RK, VP, ER; ஸ்ரெகிழினு ஸ்ரெகிழிச் C9;
ஸ்ரெகிழினு ஸ்ரெகிழிக Nacc.(Ka){TP 239}
- 16a ஸ்ரென்றி NL, C9, Nacc.(T){TP 147}; ஸ்ரென்றி C2+3+5+7+9v, YV,
ல்.(TC), ல்., Cēn., Pēr., Nacc.(TC), Nacc.{TP 3}, Tey., May., CC, Kul., NV,
IV, RK, VP, ER
- ##•16c தகைக்குநர் C5+7+9v, RK; தகைக்குநர் NL, C2+3+9
- 16d யாரே NL, C2+3+5+7+9, ல்.(TC)[TC 290], Cēn.[TC 451], Pēr.(T),
Nacc.(T), Tey.[TC 291], Kul., NV, IV[TC 358], IV, VP; யாரே C7v, YV,
ல்.(TC)[TC 445], Cēn.[TC 295], Pēr.(Ka), Nacc.(TC), Nacc.(P+Ka),
Tey.[TC 441], May., CC, IV[TC 253], RK, ER¹⁸⁹

mud state hated- red eye buffalo-cow

village droop- night endure- bond broken-off

sharp thorn fence branchⁱⁿ licked
repelled

water mature- tank- fish with retreat(inf.)

pretty tube bindweed confused day-lotus

5

bee fill-oneself- dew blossom being-full- village-he(voc.)
sapphire

who-you^o you- vexed-we be-arranged- had

staying word traversed concealing- hang-down- dark tresses

being-dislodged- one-she(acc.) our- house given
other-she^{um}

wedding you-were-engaged they-say that we

10

talk-not-we may-live our-father enemies(h.)

elephant-bull possess- difficult battle be-packed(inf.) demolishing-

¹⁸⁹ Here the palm-leaf manuscripts unequivocally read the standard form *yārē* in the last *cīr*, while the commentary tradition is divided, in this very frequently quoted poem, between *yārē* and *yārō*, no doubt the reason why Irākavaiyaṅkāra prints the question, allowed in the end of a poem, though rare, and thus definitely the *lectio difficilior*.

brightness sword army victory Celīyaṅ
 rice-ball paddyⁱⁿ Alīūr like our-
 bright bangle become-loose-if-even let-become-loose 15
 you-go(sub.) great-one(voc.) your- stop-they(h.) who(h.)^e.

strand 1:

O man from the village,
 where the red-eyed buffalo that hated standing in the mud
 at night, when the village is dozing, breaks [its] durable bond,
 licks the branches of the sharp-thorned hedge,
 disturbs the bindweed with pretty tubers so that the fish in the tank
 replete with water retreat all at once,
 [and] feeds on the dewy blossoms
 of the day lotus where bees feed,

who are you, for us to be vexed with?

Bringing to our house a female who is out of place,
 with hanging dark tresses that go beyond [their] cover [and] conceal [her],
 having been neatly arranged [but] dishevelled,¹⁹⁰
 you have been engaged in marrying, they say. We won't
 talk of that, may she live.

The bright bangles
 of us who are like Alīūr, with paddy in heaps,
 of victorious Celīyaṅ with an army of shining swords
 that fully demolished in difficult elephant battle my father's enemies,
 if they become loose, let them.

You can go, great one. Who is there to stop you?

¹⁹⁰ *vār urr' urai irant' olirum* is literally: "that are resplendent after having undergone being arranged (*uru* as auxiliary of thoroughness, not as a mere verbaliser) [and] having transgressed [their] place to stay."

strand 2, l. 1-10:

O man from the village,
where the red-eyed buffalo that hated standing in the mud
at night, when the village is dozing, breaks [its] durable bond,
removes with [its] horns the sharp-thorned hedge,
disturbs the bindweed with pretty tubers so that the fish in the tank
replete with water retreat all at once,
[and] feeds on the sapphire blossoms
of the day lotus where bees feed,

who are you, for us to be vexed with?

Bringing to our house a female – yet another one –
with hanging dark tresses neatly arranged, that conceal [her] beyond words,
you have been engaged in marrying, they say.

**AN 47 ஆலம்பேரிசாத்தன் (C2+3+7v+9v: மதுரையாருலவிய-
நாட்டுவாலம் பேரிசாத்தனார்)**

தலைமகனிடைச்சுரத்தழிந்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

அழிவி லுள்ளம் வழிவழி சிறப்ப
மவ்வழி சிறக்க

வினையிவண் முடித்தன மாயின் வல்விரைந்

தெழுவினி வாழிய நெஞ்சே யொலிதலை
வாழியெ னெஞ்சே

யலங்குகழை நரலத் தாக்கி விலங்கெழுந்து

கடுவளி யுருந்திய கொடிவிடு கூரெரி
காடுவளி யுருத்திய

5

விடர்முனை யடுக்கம் பாய்தலி னுடனியைந்

தமைக்கண் விடுநொடி கணக்கலை யகற்றும்

வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்திக் கைம்மிக்
கைமிகக்

ககன்சுடர் கல்சேர்பு மறைய மனைவயி
கனைசுடர்

எண்ணொடி மகளிர் வெண்[டிரி]க் கொளாஅலிற்

10

குறுநடைப் புறவின் செங்காற் சேவ

எனடுநிலை வியனகர் [வீழ்]துணைப் பயிரும்
வீழ்பிணை

புலம்பொடு வந்த புன்கண் மாலை

யாண்டுளர் கொல்லெனக் க[லிழ்]வோ ளெய்தி
கலுழ்வோ

யிழையணி நெடுந்தேர்க் கைவண் செழியன்

15

மழைவினை யாடும் வளங்கெழு சிறுமலை^{சீ}

சிலம்பிற் கூதளங் கமழும் வெற்பின்

வேய்புரை பிணத்தோட் பாய
பராய

நோ[ஓ] யசாவிட முயங்குகம் பலவே.

**AN 47 Ālampēricāttan̄ (C2+3+7v+9v: Maturaiyārulaviyanāṭṭu-
vālam Pēricāttan̄ār)**

What is spoken by HIM to the heart in the middle of the desert.

aliv' il uḷlam	vali-vali cirappa a+ vali cirakka	
viṇai ~ivaṇ muṭittan̄am āyiṇ val viraint'		
eḷu ~iṇi	vāliya vāli ~eṇ	neñcē ~oli+ talai
~alaṅku kaḷai narala+ tākki vilaṅk' eḷuntu		
kaṭu	vali ~uruntiya	koṭi viṭu kūr eri
kaṭu	~uruttiya	
viṭar mukai ~aṭukkam pāyataliṇ uṭaṇ iyaint'		5
amai+-kaṇ viṭu noṭi kaṇa+ kalai ~akarum		
vem muṇai ~arum curam nīnti+	k[ai]mmikk' kaimika+	
akal kaṇai	cuṭar kal cērpū maṇaiya maṇai-vayiṇ	
oḷ toṭi makaḷir veḷ t[iri]+ koḷāaliṇ		10
kuṛu naṭai+ puṛaviṇ cem kāl cēval		
neṭu nilai viyal nakar vīl	tuṇai+ piṇai	payirum
pulampoṭu vanta puṅkaṇ mālai		
yāṇṭ' uḷar-kol eṇa+	ka[lil]vōl kalu[vōl]	eyti
~ilai ~aṇi neṭum tēr+ kai vaḷ celiyaṇ		15
maḷai viḷaiyāṭum vaḷam keḷu ciṛu malai+		
cilampiṇ kūtaḷam kamaḷum verpiṇ		
vēy purai paṇai+ tōl	pāya parāya	
nō[o]y acā viṭa muyaṅkukam palavē.		

[missing in C1]

- 1bc லுள்ளம் வழிவழி NL, C4+5+7+9; லுள்ளம் வழிவழிச் C7v, RK, VP, ER; லுள்ள மவ்வழி C2+3
- 1d சிறப்ப NL, 5+7+9, RK; சிறக்க C2+3+9v
- 3bd வாழிய நெஞ்சே NL, C5+7+9, RK; வாழியெ நெஞ்சே C2+3+7v
- #•4df. விலங்கெழுந்து C2+3, 5+7, RK; யிலங்கெழுந்து NL, C9
- #•5a கடுவளிC4+5+7, RK; கவெளி NL, C9; காடுவளி C2+3
- 5b யுருந்திய NL, C5c+7+9; யுருத்திய C2+3+4+7v, RK, VP, ER; யருத்திய RKv, SAv; _____ C5
- #•6a விடர்முகை C2+3+5+7+9, RK; விடுகூரெரிடர்முகை NL
- 7cd கணக்கலை யகற்றும் NL, C2+3+5+7+9, RK; கலைக்கண மகற்றும் C7v, RKv
- #•8d கைம்மிக் RK; கம்மிக் NL; கத C9; கைம்மிகக் C5+7; கைமிகக் C2+3+9v
- 9a ககன்சுடர் NL, RK; கன்சுடர் C7v+9; கனைசுடர் C2+3+7+9v; சனைசுடர் C5
- ##•10c வெண்டிரிக் C5+7+9v, RK; வெண்டிருக் NL, C9; வெண்டிரிக் C2+3
- 12a நெடுநிலை NL, C2+3+7+9, RK; நெடுநிலை C5
- #•12c வீழ்துணைப் C5+7, RK; விளதுணைப் NL, C7v+9; வீழ்பிணை C2+3+9v; ரிளந்துணைப் RKv, SAv
- #•14a யாண்டுளர் NL, C7v+9, RK; யாண்டுள C2+3+7
- #•14cd கலிழ்வோ ளெய்தி C5+7+9, RK; கவிள்வோ ளெய்தி NL; கலுழ்வோ ளெய்தி C2+3+7v
- #•15a யிழையணி C2+3+7+9v, RK; யிழையணி NL+9
- #•16a மழைவினை C2+3+5c+7+9c, RK; மழைவினை NL, C5+9
- \$•16d சிறுமலைச் NL, C5+7+9, RK; சிறுமலை C2+3
- #•17a சிலம்பிற் C3+7+9c, RK; சிலபிற் NL, C9
- #•17d வெற்பின் C2+3+5+7+9, RK; வெற்பின் வெற்பின் NL
- 18c பாய NL, C5+7+9; பராய C2+3; பாய C7v, RK, VP, ER
- ##•19ab நோஓயசாவிட C5+7; நோயசாவிட NL, C2+3; நோ சாவிட C9; நோயே சாவிட C9v; நோயசாவீட RK, VP, ER

desolation not- inside ^{way} that- way be-superior(inf.)
 work here we-completed if strong hastened
 rise(ipt.) now ^{may-live} live(sub.) my- heart^ē sprout- head
 sway- bamboo sound(inf.) attacked obstruct- risen
 fierce wilderness wind ^{flared-up-} ^{angered-} flag let-go- sharp flame 5
 cleft cave mountain-side spreadingⁱⁿ together been-enjoyable
 bamboo(loc.) let-go- sound group male-monkey being-expelled-
 hot front difficult desert swum ^{exceeded} exceed(inf.)
 widen- be-intense- glow stone joined be-hidden(inf.) house(loc.)
 bright bangle women white wick kindlingⁱⁿ 10
 short gait doveⁱⁿ red leg cock
 long state width mansion desire ^{companion} female calling-
 loneliness-with come(p.)- sorrow evening
 where he-is(h.)^{kol} say(inf.) ^{weep-she} ^{dim-she} reached
 jewel adorn- long chariot hand generous Celiyaṅ 15
 rain playing- fertility have- little mountain
 mountain-sideⁱⁿ Convolvulus being-fragrant- mountainⁱⁿ
 bamboo resemble- bamboo shoulder spread(p.)
 pain languor let-go(inf.) we-embrace(sub.) many(n.pl.)^ē.

strand 1:

While our undiscouraged mind exults in every way,
in a great hurry when we have completed [our] work here,
rise now, oh heart!

Crossing over the difficult desert with harsh enemy lands,
where chattering monkeys in hords are driven away from the bamboo,
joining together because, on the mountain side with clefts [and] caves,
sharp flames spring up, emitting tongues [of fire], angered by fierce wind,
rising transversely, attacking, so that the swaying bamboo with sprouting
tops rustles,

in the sorrowful evening that comes with an excess of loneliness,
when, as bright-bangled women kindle white wicks
in the house when the wide sun joins the rocks [and] vanishes,
the red-legged cock of the short-gaited dove
calls for [its] mate in the wide mansion of long standing,

reaching her who weeps “where is he?”,
we’ll embrace [her] many [times], so that she lets go of the languor of pain
that spreads over [her] bamboo shoulders, resembling the bamboo
in the mountains, where the *Convolvulus* is fragrant on the slope,
on the fertile small heights, where the rain plays,
of *Celiyan* [who is] liberal of hand, with a jewel-adorned chariot.

strand 2:

While our undiscouraged mind exults on that way,
in a great hurry when we have completed [our] work here,
rise now, oh my heart!

Crossing over the difficult desert with harsh enemy lands,
where chattering monkeys in hords are driven away from the bamboo,
joining together because, on the mountain side with clefts [and] caves,
sharp flames spring up, emitting tongues that flare up in the wind of the
wilderness,
rising transversely, attacking, so that the swaying bamboo with sprouting
tops rustles,

in the sorrowful evening that comes with an excess of loneliness,
when, as bright-bangled women kindle white wicks
in the house when the intense sun joins the rocks [and] vanishes,
the red-legged cock of the short-gaited dove
calls for [its] female in the wide mansion of long standing,

reaching her who dims, [saying] “where is he?”,
we’ll embrace [her] many [times], so that she lets go of the languor of pain
that spread over [her] bamboo shoulders, resembling the bamboo
in the mountains, where the *Convolvulus* is fragrant on the slope,
on the fertile small heights, where the rain plays,
of *Celiyan* [who is] liberal of hand, with a jewel-adorned chariot.

AN 48 NL, C5+7: கோவனார் (C5v: கோவூர் கிழார்; RK: தங்கால் முடக்கொற்றனார்; C3: தங்கான் முடக்கொறுனார்; C2: தங்கான் முடக்கோவனார்)

செவிலிக்குத் (C2+3, RK: செவிலித்தாய்க்குத்) தோழி யறத்தொடு நின்றது.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நின்மகள்

பாலு முண்ணுள் பழங்கண் கொண்டு

நளிபசந் தனளென வினவுதி யதன்றிறம்
நளிபசந்

யானுந் தெற்றென வுணரேன் மேனாண்

மலிபூஞ் சாரலென் றேழி மாரோ
சாரலெந் தோழி

5

டொலிசினை வேங்கை கொய்குவஞ் சென்றுழிப்

புலிபுலி யென்னும் பூச றேன்ற

வொண்செங் கமுநீர்க் கண்போ லாயித

மூசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்

பக்கஞ் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்

10

குயமாண் டாகத்துச் செஞ்சாந்து நீவி
குயமண் டாகஞ்

வாரிபுனை வில்ல னெருகனை தெரிந்துகொண்
தெரிந்து

டியாதோ மற்ற[ம்] மாதிறம்படர்கென
யாதோ

வினவி நின்றந் தோனே யவற்கண்

டெம்முள் ளெம்முண் மெய்ம்மறை பொடுங்கி
மெய்ம்மறை

15

நாணி நின்றன மாகப் பேணி

யைவகை வகுத்த கூந்த லாய்நுதன்

AN 48 NL, C5+7: Kōvanār (C5v: Kōvūr Kilār; RK: Taṅkāl Muṭakkorranār; C3: Taṅkān Muṭakkorunār; C2: Taṅkān Muṭakkōvanār)

The confidante standing up to duty [in revealing the truth] to the foster mother.

annāy vāli vēṇṭ' annai niṇ makaḷ

pālum unṇāl palaṅkaṇ koṇṭu

^{naḷi}
^{naṇi} pacantaṇaḷ eṇa viṇavuti ~ataṇ-tiraṇ

yānum terreṇa ~uṇarēṇ mēl nāl

mali pūm cāral ^{en}_{em} tōlimārōṭ'

5

oli ciṇai vēṅkai koykuvam ceṇṇr'-uḷi+

puli puli ~ennum pūcal tōṇra

~oḷ cem kaḷunīr+ kaṇ pōl āy itaḷ

ūci pōkiya cūḷ cey mālaiyaṇ

pakkam cērttiya ceccai+ kaṇṇiyaṇ

10

kuyam ^{māṇṭ'} ākattu+ cem cāntu nīvi
^{maṇṭ'} ākam

vari puṇai villaṇ oru kaṇai terintu ^{koṇṭ'}

yātō marr' a[m] mātiṇam paṭark' eṇa

viṇavi nil-tantōṇē ~avaṇ kaṇṭ'

em +uḷ em +uḷ mey+ maraip' oṭuṅki

15

nāṇi niṇraṇam āka+ pēṇi

~ai vakai vakutta kūntal āy nutal

மையீ ரோதி மடவிர் நும்வாய்ப்
மடவீர்

பொய்யு முளவோ வென்றனன் பையெனப்
பையயப்

பரிமுடுகு தவிர்த்த தேர நெதிர்மறுத்து 20
தபுத்த

நின்மக ளுண்கண் பன்மா ளேணக்கிச்

சென்றேன் மன்றவக் குன்றுகிழ வோனே

பகன்மா யந்திப் படுசுட ரமையத்

தவன்மறை தேள நோக்கி மற்றிவன்

மகனே தோழி யென்றன 25

ளதனள வுண்டுகொன் மதிவல் லோர்க்கே.
வுண்டோர்கோண்

[missing in C1]

- 1bc வாழிவேண் டன்னை NL, C2+3+5v+9, Il.(K), Pēr., Nacc., IV, RK;
வாழி வேண்டன்னை C7, Il.(C); வாழி யன்னை C5
- 2b முண்ணுள் NL, C2+3+5+7v+9, Il., Pēr., Nacc., IV, RK; முன்னுள் C7
- 2d கொண்டு NL, C2+3+5+7+9, IV, RK; கொண்டல் C5v; கொண்டுடன்
Pēr.(T)
- 3a நளிபசந் NL; நளிபசந் C2+3+5+7+9, Il., Pēr., Nacc., IV, RK
- \$•4d மேனாண் C2+3+5+7, RK; மேனாள் NL, C9
- 5bc சாரலென் றேழி NL, C5+7+9, Il., Nacc., RK; சாரலெந் தோழி C2+3
- 6c கொய்குவஞ் NL, C2+3+5+7+9, Il., Nacc.(Ka), Tey., RK; கொய்குவள்
C5v+7v, Nacc.(T)
- 8ab வொண்செங் கமுநீர்க் NL, C1+2+3+5+7+9, RK; வஞ்செங் குவளைக்
Tey.
- 8bc கமுநீர்க் கண்போ NL, C2+3+5+7+9, Il., Nacc., RK; கமுநீர்த்
தண்போ Il.(Kv)
- #•8df. லாயித | மூசி C2+3+5+7, Nacc.(Ka), RK; லாயித | மூசி NL, C9;
லாயிதழ் | மூசி C5v; லாயிதழ் | மூசு C7v, Nacc.(T), RKv

mai ~īr ōti maṭavir num vāy+
 maṭavīr
 poyyum uḷavō ~enraṇaṇ paiyēna+
 paipaya+
 pari muṭuku tavirtta tēraṇ etir maṭuttu 20
 taputta
 niṇ makaḷ uṇ kaṇ pal māṇ nōkki+
 cenrōṇ manra ~a+ kunru kilavōṇē
 pakal māy anti+ paṭu cuṭar amaiyatt'
 avaṇ maṇai tēem nōkki maṇṇ' ivan
 makaṇē tōli ~enraṇaḷ 25
 ataṇ aḷav' uṇṭ[u]-kol
 uṇṭ'ōr kōl mati vallōrkkē.

- 9c சூழ்செய் NL, C2+3+5+7+9, Nacc., RK; சூழ்செயன் II. {TP 276}
- 11ab சூயமாண் டாகத்துச் NL, C5+7+9; சூயமண் டாகஞ்
 C2+3+4+5v+7v+9v, II.(K), Nacc., RK, VP, ER; சூயமண் டாகஞ் II.(C)¹⁹¹,
 II.(Kv)
- 12a வரிபுனை NL, C3v+5+7+9, Nacc., May., CC, NV, RK; வரிபுனை C2;
 வருபுனை C3
- #•12b வில்ல C2+3+5+7+9, RK; வல்ல NL; வில்லி Nacc.(Ka) {TP 207}
- 12df. தெரிந்துகொண் | டியாதோ NL, C5+7+9, II., Nacc., May., CC, Kuḷ.,
 NV, IV(C), RK; தெரிந்து | யாதோ C2+3
- ##•13b மற்றம் C7v+9v, II.(K), RK; மற்ற NL, C2+3+5+7+9, II.(C)
- 13d படர்கென் NL, C2+3+5+7+9, II.(C), II.(Kv), Nacc.(T); படரென் C4,
 7v, II.(K), Nacc.(Ka), RK, VP, ER¹⁹²

¹⁹¹ Under TPi 15 Citamparampillai prints *kuymaṇ ṭākam*, here he prints *kuyamaṇ ṭākam*.

¹⁹² Here the reading of the old commentary, against the two palm-leaf strands, is supported by quotations from the commentaries and we might consider adopting their reading. However, both versions make perfect sense, the former a question followed by a subjunctive (“which side [is] that animal? Let me go [after it].”) or, with the commentary, a single nominal phrase (literally “which side [was] the going of that animal?”).

- #•14d யவற்கண் C2+3+5+7+9v, RK; யவர்க்கண் NL, C9, Nacc.(TE)
- \$•15a டெம்முள் NL, C3+5+7+9, RK; டெம்மு C2+7v, Nacc.
- 15cd மெய்ம்மறை பொடுங்கி NL, C5+7+9, I., Nacc.(Ka), RK; மெய்ம்மறை பொடுங்கி C2+3; மெய்ம்மறை யொடுங்கி C7v, Nacc.(T)
- 16b நின்றன NL, C2+3+5+7+9, I.(C), Nacc.; நின்றன C7v, I.(K), RK, VP, ER
- 17b வகுத்த NL, C2+3+5+7+9, I.(K.), Nacc., RK; வமர்த்த I.(C), I.(Kv)
- 18c மடவீர் NL, C5+7+9; மடவீர் C2+3+7v+9v, I., Nacc., RK, VP, ER; மகளீர் RKv; மகளீர்C4, SAV
- 19d பையெனப் NL, C5+7+9, I., Nacc., RK; பையெனப் C2+3
- 20b-d தவிர்த்த தேர னெதிர்மறுத்து NL, C5+7+9, I.(K), Nacc.(Ka), RK; தபுத்த தேர னெதிர்மறுத்து C2+3+9v; தவிர்தந் தோனெதிர் மறுத்து I.(C); தவிர்தந் தோனெதிர் மறுத்து I.(Cv); தவிர்த்நதோனெதிர் மறுத்து I.(Kv); தவிர்த்நதோனெதிர் மறுத்து Nacc.(T)
- #•21cd பன்மா னோக்கிச் C2+3+5+7+9v, RK, I.; மன்பா னோக்கிச் NL, C9; பன்மா னோக்கிச் I.(C+Kv)
- 22cd குன்றுகிழ வோனே, NL, C2+3+5+7+9, I.(K), Pēr., Nacc., RK; குன்று கிழவோன் I.(C), I.(Kv)
- 23d ரமையத் NL, C2+3+5+7+9v, Pēr., RK; ரமையத் C9; ரமையத் Nacc.(Ka){207}
- #•24ab தவன்மறை தேள C2+3+5, I.(C){TP 234}, I.(K), Pēr., Nacc., RK; தவன் தேந் NL; தேய I.(C){TP 112}, I.(Kv); தேர் C5, I.(Cv){TP 234}
- 24d மற்றிவன் NL, C3+5+7, I., Pēr., Nacc., RK; மற்றிவன் C2
- 26a எதனள NL, C2+3+5+7, I.(K), Nacc., RK; எதினள C5v, I.(C), RKv
- #•26b வுண்டுகொன் C5+7, Nacc., RKv; வுண்டுகொல் NL; வுண்டோர்கோண் C2+3+4¹⁹³; வுண்டோர்கோண் I.(C); வுண்டுகோண் C7v, I.(K), RK, VP, ER
- 26c மதிவல் NL, C2+3+5+7+9, I., Nacc., RK; சொன்மதிவல் I.(C+Kv)

¹⁹³ In this place the old commentary supports the second strand although it is impossible to reconstrue the exact wording; without repeating the *mūlam* the commentary glosses: *ataṇaḷavāka ~uṇṭōr kōtpāṭu vicārippārkkū - kōl - vicāram*, “as for the measure of that, the happening of examination by those who examine; ‘kōl’ [here] examination”, that is, we get an explanation for a rare usage of the common word *kōl* in the sense of *vikāram*.

strand 1:

Oh mother, please, mother, whether your daughter,
who [does] not drink even milk, has vastly faded
from distress, you may ask. As for that,
I too do not perceive [this] clearly.

When on a former day

we went with my friends to the slope with abundant flowers to pluck¹⁹⁴
[flowers] from the kino tree with sprouting twigs,
as a clamour rose up “tiger, tiger”,

he with a garland made to surround, on which had grown long needles
of eye-like choice petals of the bright red water lily,
he with a chaplet of ixora linked on the sides,
having rubbed red sandal on [his] breast, glorious with youth,
his bow decorated with stripes, clearly holding an arrow,
stood [there] asking:
“on which side [is] that animal? Let me go [after it].”

When, upon seeing him,

we shrank back, hiding one behind the other,¹⁹⁵
[and] stood ashamed, he tenderly(?)¹⁹⁶ said:
“you youthful ones with kajal[-dark] moist hair,
with choice foreheads [and] tresses divided in five ways,
are there lies too, in your mouths?”

Gently

refusing [his] charioteer who restrained the advance of the horses
[and] looking many times into the kajal eyes of your daughter,
he went indeed, the lord of that hill.

At the time of the sun setting, by dusk, as the day was vanishing,
looking at the land where he had vanished, “this one, again,
[is] a man, friend,” she said.

Is there a measure for that, for those strong in mind?

¹⁹⁴ *koykuwam cenruḷi* is a temporal subordinate clause with *murreccam*, so literally
“when we, who will pluck, went...”

¹⁹⁵ For *mey maraip’ oṭuṅki* the old commentator gives the gloss *mutukilē maraint’*
oṭuṅki, taking *mey* as *mutuku* “back”, which combined with *emmuḷ emmuḷ* might
literally mean “hiding [our respective] bodies inside one or the other of us”.

¹⁹⁶ It is difficult to be sure which nuance *pēṇi* has in this context and it goes without
a commentarial gloss.

strand 2:

Oh mother, please, mother, whether your daughter,
who [used to] drink not even milk, has much faded
from distress, you may ask. As for that,
I too do not perceive [this] clearly.

When on a former day

we went with our friends to the slope with abundant flowers to pluck
[flowers] from the kino tree with sprouting twigs,
as a clamour rose up “tiger, tiger”,
one with a garland made to surround, on which had grown long needles
of eye-like choice petals of the bright red water lily,
one with a chaplet of ixora linked on the sides,
having smeared [his] breast glowing(?)¹⁹⁷ with youth with red sandal,
his bow decorated with stripes, clearly holding an arrow,
stood [there] asking:
“On which side [is] that animal? Let me go [after it].”

When, upon seeing him,

we shrank back, hiding one behind the other,
[and] stood ashamed, he said:
“you youthful ones with kajal[-dark] moist hair,
with choice foreheads [and] tresses divided in five ways,
are there lies too, in your mouths?”

Gently

refusing [his] charioteer who stopped the advance of the horses
[and] looking many times into the kajal eyes of your daughter,
he went indeed, the lord of that hill.

At the time of the sun setting, by dusk, as the day was vanishing,
looking at the land where he had vanished, “this one, again,
[is] a man, friend,” she said.

For the measure of that, an investigation [is needed],
by those strong in mind.

¹⁹⁷ *kuyam maṇṭu* as an attribute to his chest is unfortunately far from clear; the most frequent meaning of the verb seems to be something like “to be close to”; the old commentary confirms this reading but does not gloss.

**AN 49 வண்ணப்பறக் கல்லாடனார் வள்ளைப்புற்றக் கந்தரத்தனார்
(C3: வள்ளைப்புறக் கந்தரத்தனார்)**

உடன்போயினள் (C2+3: உடன்போன) தலைமகளை நினைந்துச் செவிலித்-
தாய் (C2+3: செவிலி) மனையின்கண் வருந்தியது (C7v: மயங்கியது).

கிளியும் பந்துங் கழங்கும் வெய்யோ

ளளியு மன்புஞ் சாயலு ^{மேரு}
மியலு

முன்னாட் போலா ^{ளி[றீ]இயரென்} னுயிரெனக்
^{ளறீஇயரென்}

கொடுந்தொடைக் குழவியொடு ^{வயின்மரத்} தியாத்த
^{வயின்மரந்}

கடுங்கட் கறவையிற் சிறுபுற நோக்கிக்

5

குறுகச் சென்று குவவுநுத னீவி

மெல்லெனத் தழீஇயின னாக வென்மக

ணன்ன ராகத் திடைமுலை வியர்ப்பப்

பன்மாண் முயங்கினன் ^{மன்னே யன்னே}
பன்னாண் முயங்கின

விறன்மிகு ^{நெடுந்தகை} பலபா ராட்ட
^{பெருந்தகை}

10

வறனிழ லசைஇ வான்டலந்து வருந்திய

மடமா ^{னசாவினந்} திரங்குமரற் சுவைக்குங்
^{னசாயினந்}

காடுடன் கழித லறியிற் றந்தை

யல்குபத ^{மிகுத்த கடியுடை வியனகர்ச்}
மல்குபத

செலவுழிச் செலவுழி ^{மெய்ந்நிழல் போலக்}
செல்லுழிச் செல்லுழி

15

கோதை யாயமோ டோரை தழீஇத்

தொடையமை யரிச்சிலம் பொலிப்பவவ

ளாடுவழி யாடுவழி யகலேன் மன்னே.

**AN 49 Vaṇṇappuṛak Kallāṭaṇār Vaḷḷaiappuṛak Kantarattaṇār
(C3: Vaḷḷaiappuṛak Kantarattaṇār)**

The foster mother suffering inside the house when thinking of HER as one who had gone with [him].

kil̄iyum pantum kaḷaṅkum veyyōḷ

aḷiyum aṅpum cāyalum ^{ērum}
iyalum

muṅ nāl̄ pōlāl̄ ^{i[ṛ]iyyar} eṅ +uyir eṅa+
^{aṛiyyar}

koṭum toṭai+ kuḷaviyoṭu vayiṅ ^{maratt(u)} yāṭta
^{marant(u)}

kaṭum kaṅ karavaiyiṅ ciṛu puṛam nōkki+

5

kuṛuka+ cenṛu kuvavu nutal nīvi

melleṅa+ taḷiyyiṅaṅ āka ~eṅ makal̄

nannar ākatt' iṭai mulai viyarppa

pal ^{māṅ muyaṅkiṅaṅ} mannē ~annō
^{nāl̄ muyaṅkiṅam}

viṛal miku ^{neṭum} takai pala pārāṭṭa
^{perum}

10

varaṅ niḷal̄ acaii vāṅ pulantu varuntiya

maṭa māṅ ^{acāv'} iṅam tiraṅku maral̄ cuvaikkum
^{acā}

kāṭ' uṭaṅ kaḷital̄ ariyiṅ tantai

^{~alku} patam mikutta kaṭi ~uṭai viyal nakar+
^{malku}

celav'-uḷi+ celav'-uḷi mey+ niḷal̄ pōla+
cel-+uḷi+ cel-+uḷi

15

kōtai ~āyamōṭ' ōrai taḷi+

toṭai ~amai ~ari cilamp' olippa ~aval̄

āṭu val̄i ~āṭu val̄i ~akalēṅ mannē.

[missing in C1]

- 2d மேரு NL, C5+7+9; மியலு C2+3+9v; மியல்பு C4+5v+7v+9v, Nacc.,
RK, VP, ER
- #•3c எரிஇயரென் C5+7+9, Nacc., RK; எரிஇயரென் NL; எரிஇயரென்
C2+3+9v
- 4a கொடுந்தொடைக் NL, C2+3+4+5c+7+9, Nacc., RK; கொடுந்துடைக்
C7v; கொடுந்_____டைக் C5
- 4b குழவியொடு NL, C2+3+5+7+9, Nacc.(P+Ka), RK; குழவியின் C5v+7v,
Nacc.(T)
- 4cd வயின்மரத் தியாத்த NL, C4+5+7+9, Nacc., RK; வயின்மரத் தியாத்த
C7v; வயின்மரந் தியாத்த C2+3+9v
- 6ab குறுகச் சென்று NL, C2+3+5+7+9, Nacc.(Ka), RKv; குறுக வந்து
C5v+7v+9v, Nacc.(T+P), RK, VP, ER
- 7b தழீஇயின NL, C2+3+5+7; தழீஇன் C9; தழீயின Nacc.(T); தழீஇயினெ
C7, Nacc.(Ka); தழீஇயினே Nacc.(P), RK, VP, ER
- 9a பன்மாண் NL, C5+7+9, Nacc.; பன்கான் C7v, RK, VP, ER; பன்னுண்
C2+3+9v
- #•9b முயங்கினன் C5+9v; முயங்கிகினன் NL; முயங்கினன் C7+9, Nacc.,
RK, VP, ER; முயங்கின C2+3
- 10b நெருந்தகை NL, C5+7+9, Nacc., RK; பெருந்தகை C2+3+7v
- 10cd பலபா ராட்ட NL, C2+3+5+7+9, Nacc.; பலபா ராட்டி C4+7v, RK,
VP, ER
- #•11b லசைஇ NL, C5+7+9, RK; லசை C2+3
- 12b னசாயினந் NL, C5+7+9, Nacc.(P+Ka), RK; னசாயினந்
C2+3+5v+7v+9v, Nacc.(T+Pv)
- 13c லறியிற் NL, C2+3+5+7+9v, Nacc., RK; லறியெற் C4¹⁹⁸; லறிவிற் C9

¹⁹⁸ In fact here the manuscript of the old commentary reads a more modern form of the conditional, *ariyēl*, not yet supposed to be attested in the *Caṅkam* corpus and duly normalised by Irākavaiyaṅkār. However, there is a second way of interpreting the grapheme, namely as *ariyeṇ*, which would be the first singular negative, to be read as a separate sentence (“I did not know she would pass; I would not have departed...”).

- #•13d றந்தை C2+3+5+7+9c, RK; றந்தே NL, C9
 •14a யல்குபத NL, C5+7+9, Nacc.(P+Ka), RK; மல்குபத C2+3+5v+7c+9c,
 Nacc.(T)
 •14c கடியுடை NL, C2+3+5+7+9, Nacc., ER; கலியுடை RK, VP
 •15ab செலவுழிச் செலவுழி NL, C5+9; செல்வுழிச் செல்வுழி C7, Nacc.,
 RK, VP, ER; செல்லுழிச் செல்லுழி C2+3
 \$•15d டோலக் NL, C5+7+9, Nacc., RK; டோல C2+3
 #•16cd டோரை தழீஇத் C2+3+5+7+9c, RK; டோர தைழீஇத் NL, C9
 •17a தொடையமை NL, C2+3+5+7+9; தோடமை C5v+7c, Nacc., RK, VP,
 ER

parakeet^{um} ball^{um} Molucca-bean^{um} hot-she
 care^{um} love^{um} grace^{um} beauty^{um}
 quality^{um}
 before day be-similar-not-she ^{let-break} my- life say(inf.)
^{let-cut-off}
 bent thigh calf-with side ^{tree-} bound-
^{stiffened}
 quick eye milk-cowⁱⁿ small back looked-at 5
 shorten(inf.) gone plumpness forehead stroked
 softly I-embraced become(inf.) my- daughter
 goodness bosom- middle breast perspire(inf.)
 many ^{time I-enveloped^{mannē}} alas
^{day we-enveloped^{mannē}}
 victory be-much- ^{long} fitting many(n.pl.) praise(inf.) 10
^{big}
 drought shade rested sky been-vexed suffered-
 youthful deer ^{languish-} group dry-up- bowstring-hemp tasting-
^{languor}
 wilderness together passing know-if father
 abide- ^{right-state augmented- protection possess- width mansion}
 increase-
 going-while going-while ^{body shade be-similar(inf.)} 15
 go-while go-while
 garland companion-with Ōrai-play embraced

thigh be-close- tinkling-piece anklet sound(inf.) she
 play- way play- way depart-not-I^{mannē}.

strand 1:

“She who was keen on parakeets, balls, and molucca beans,
 in care and love and grace and beauty,
 she is not like in former days. Let my life end”,

thus,

when I, looking at the small of [her] back like a fierce-eyed¹⁹⁹ milk cow,
 tied at a tree by the side of [its] calf with bent thighs,
 going near [her and] stroking [her] plump forehead,
 embraced [her] softly, while my daughter
 had perspiration between the breasts of [her] good bosom,
 I hugged [her] many times indeed, alas!

While I praised in many [words her] victorious, very great loveliness,
 if I had known of [her] passing together [with him] through the wilderness,
 where languishing herds of youthful deer that suffered, resting in the shade
 during the drought, vexed with the sky, taste the dried bowstring hemp,

like the shadow of [her] body, whenever she went away
 from [her] father’s protected wide mansion, augmented by lasting
 propriety,

I would not have departed from whichever way she played
 so that the tinkling pieces in the anklet close to [her] thigh sounded,
 engaging in play with [her] garlanded companions.

¹⁹⁹ The attribute *kaṭum kaṇ* is not meant to contrast with the peaceful image of a milk cow but to underline that the mother is like a mother cow protecting her calf.

strand 2:

“She who was keen on parakeets, balls, and molucca beans,
in care and love and grace and conduct,
she is not like in former days. Let her cut off my life”,

thus,

when I, looking at the small of [her] back like a fierce-eyed milk cow
firmly tied by the side of [its] calf with bent thighs,
going near [her and] stroking [her] plump forehead,
embraced [her] softly, while my daughter
had perspiration between the breasts of [her] good bosom,
we hugged [each other] many days indeed, alas!

While I praised in many [words her] victorious, very great loveliness,
if I had known of [her] passing together [with him] through the wilderness,
where langorous herds of youthful deer that suffered, resting in the shade
during the drought, vexed with the sky, taste the dried bowstring hemp,

like the shadow of [her] body, whenever she went away
from [her] father’s protected wide mansion, augmented by increasing
propriety,

I would not have departed from whichever way she played
so that the tinkling pieces in the anklet close to [her] thigh sounded,
engaging in play with [her] garlanded companions.

AN 50 கருவூர்ப் பூச்சாத்தனார் (RK: பூதஞ்சாத்தனார்; C3+7v):
பச்சான்மகன்/னார் பெருங்கொற்றனார்)

தோழி பாணனுக்குச் சொல்லியது.

கடல்பா டவிந்து தோணி நீங்கி

நெடுநீ ரிருங்கழிக் கடுமீன் கலிப்பினும்

வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்றினு

மாணிழை நெடுந்தேர்ப் பாணி நிற்ப

பகலு நம்வயி னகலா னுகிப்

5

பயின்றுவரு முன்னே பனிநீர்ச் சேர்ப்ப
பயின்றது

னினியே, மணப்பருங் காமந் தணப்ப நீங்கி

வாரா தோர்நமக் கியாரென்னு
கியாரென் னுது

மல்லன் மூதூர் மறையினை சென்று

சொல்லி னெவளே பாண வெல்லி

10

மனைசேர் பெண்ணை மடிவா யன்றி

றுணையொன்று பிரியினுந் துஞ்சா கானெனக்

கண்ணிறை நீர்கொண்டு கரக்கு

மொண்ணுத லரிவையா னென்செய்கோ வெனவே.

AN 50 Karuvūrp Pūccāttanār (RK: Pūtañcāttanār; C3+7v):

Paccānmakan(ār) Peruṅkorraṅnār)

What is spoken to the bard by the confidante.

kaṭal pāt' avintu tōṇi nīnki

neṭu nīr irum kalī+ kaṭu mīṅ kalippinūm

ve+ vāy+ peṅṭir kauvai tūrriṅnum

māṅ ilai neṭum tēr+ pāṇi nīrpa

pakalum nam-vayin akalān āki+

payinru varum munnē paṇi nīr+ cērppan
payinratu

iṅiyē, maṅapp' arum kāman taṅappa nīnki

vārātōr namakk(i) ^{yāar} ennātum
_{yār}

allal mūt' ūr maraiyinaṅ cenru

collin evaṅō pāṅa ~elli

maṅai cēr peṅṅai maṭi vāy aṅril

tuṅai ~onru piriyaṅnum tuñcā kāṅ ena+

kaṅ +irai nīr koṅṭu karakkum

oḷ nutal arivai yāṅ eṅ ceykō ~enavē∞

5

10

[missing in C1]

\$•4d நிற்ப NL, C5, G1+2; நிற்பப் C2+3+7+9, Nacc., RK, VP

\$•5a பகலு C2+3, G2, RK; பகலும் NL, C5+7+9

#•5d னுகிப் NL, C5+7+9, G1+2, RK; காதிப் C2+3

•6ab பயின்றுவரு முன்னே NL, C5+9, G1+2; பயின்னுவரு முன்னே C7;
பயின்றது முன்னே C3; பயினுது முன்னே C2; பயின்றுவரு மன்னே C5v+9,
Nacc., RK, VP, ER²⁰⁰

•7d நீங்கி NL, C2+3+5+7+9, G1+2, SSv, SAv, Nacc.; நீந்திC4+7v, RK,
VP, ER²⁰¹

#•8a வாரா NL, C5+7+9, G1+2, RK; வார C2+3

•8c கியாஅ ரென்னுது NL, C5+7+9, Nacc.(T), RK; கியாரென் னுது C3, G2,
SS; கியாஅரென் னுது G1, Nacc.(Ka); கியரேஎன் னுது C2

#•11b பெண்ணை C3+5+7+9, G2c, RK; வெண்ணை NL, C9v, G1+2

•11c மடிவா NL, C3+5+7+9, G1+2, Pēr., RK; மடல்வா C5v+7v+9v, Nacc.,
RKv

#•11df. யன்றி | றுணையொன்று C3+5+7+9v, RK; யன்றிற் | றுணையொன்று SS;
யன்றினை யொன்று NL, C9, G1+2

•13b நீர்கொண்டு NL, C3+5+7, Pēr., Nacc.; நீர்கொண்ணு C2; நீர்கொடு
C9, G1+2, RK, VP, ER²⁰²

#•14cd னென்செய்கோ வெனவே C2+3+5+7, G2, RK; னென்செய்கொ
லெனவெ G1; னென்செய்கோ வெனவே NL, C9

²⁰⁰ The better attested variant *munṇē* is clearly preferable, since it is not only complementary to the *iṇiyē* of line 7, but also gives the necessary hint that marks *varum* as a past tense. TVG, however, prefers to stick to the *manṇe* of the *editio princeps*, pointing out that *iṇiyē* is already unequivocal for the temporal sequence, and that *manṇē* can have a lamentative value.

²⁰¹ *nīnti*: here indeed it is difficult to make sense at all of the variant chosen by the *editio princeps*, which has been followed by all the printed editions, backed up exclusively by the old commentary, while all the other surviving witnesses read *nīnki*, which makes perfect sense.

²⁰² According to JLC the reading *koṭu*, filtering in with part of the paper manuscripts and then adopted into the printed text can be regarded as a variant *vinaiyeccam* of *kol*. Since, however, the primary reading is supported by both palm-leaf strands there is no argument for leaving it in the text.

sea singing ceased boat left
 long water big/dark backwaters quick fish swell-if-even
 hot mouth women scandal spread-if-even
 glory jewel long chariot delay stand(inf.)
 midday^{um} us-side leave-not-he become(abs.) 5
 practised coming- formerly^e dew water coast-he
 practising
 now^e, union difficult passion depart(inf.) left
 come-not-he(h.) us(dat.) who say-not^{um}
 unhappiness old village secret-you gone
 say-if what^o bard(voc.) night 10
 house join- palmyra-palm droop- mouth Anṛil
 companion one-it separate-if-even sleep-not see(ipt.) say
 eye fullness water taken hiding-
 bright forehead young-woman I what I-do(sub.) say(inf.)^e.

Although, after the sea ceased singing, after the boats left,
 the fierce fish were thriving in the dark backwaters of the long water,
 and although cruel-mouthed women were spreading scandal,
 as one who did not depart from our side even at midday,
 while [his] long chariot with glorious jewels was standing in suspense²⁰³,
 he used to come²⁰⁴, formerly, the man from the coast of dewy water.

Now, without saying “who [is] he to us, the one who does not come,
 having left, since [his] rare desire for union²⁰⁵ has abandoned [him]”,
 going secretly to the wretched old village,
 what if you said, bard:

“what will I do with the young woman of bright forehead
 who hides, with tears abundant in [her] eyes:
 ‘look at the Anril, with drooping beak in the palmyra tree next to the house,
 not sleeping at night even if separated for one [moment] from [its] mate?’”

²⁰³ For this rare use of *pāṇi* we have a gloss of the old commentary, *tāmata kālam*, “time of inactivity”.

²⁰⁴ *payinru varum* (“he comes repeatedly”) in the context has to be interpreted as a way of forming a habitual.

²⁰⁵ *maṇapp’ arum kāmam*: here for once we are forced to deviate from the usual syntactical pattern for *arum* (which would demand “desire difficult to unite”) and take this as “rare desire for union”, or “desire for union, difficult [to endure]”.

strand 2, l. f.:

Formerly, the practice of the man from the dewy coast was
as one who does not depart from us even at midday...